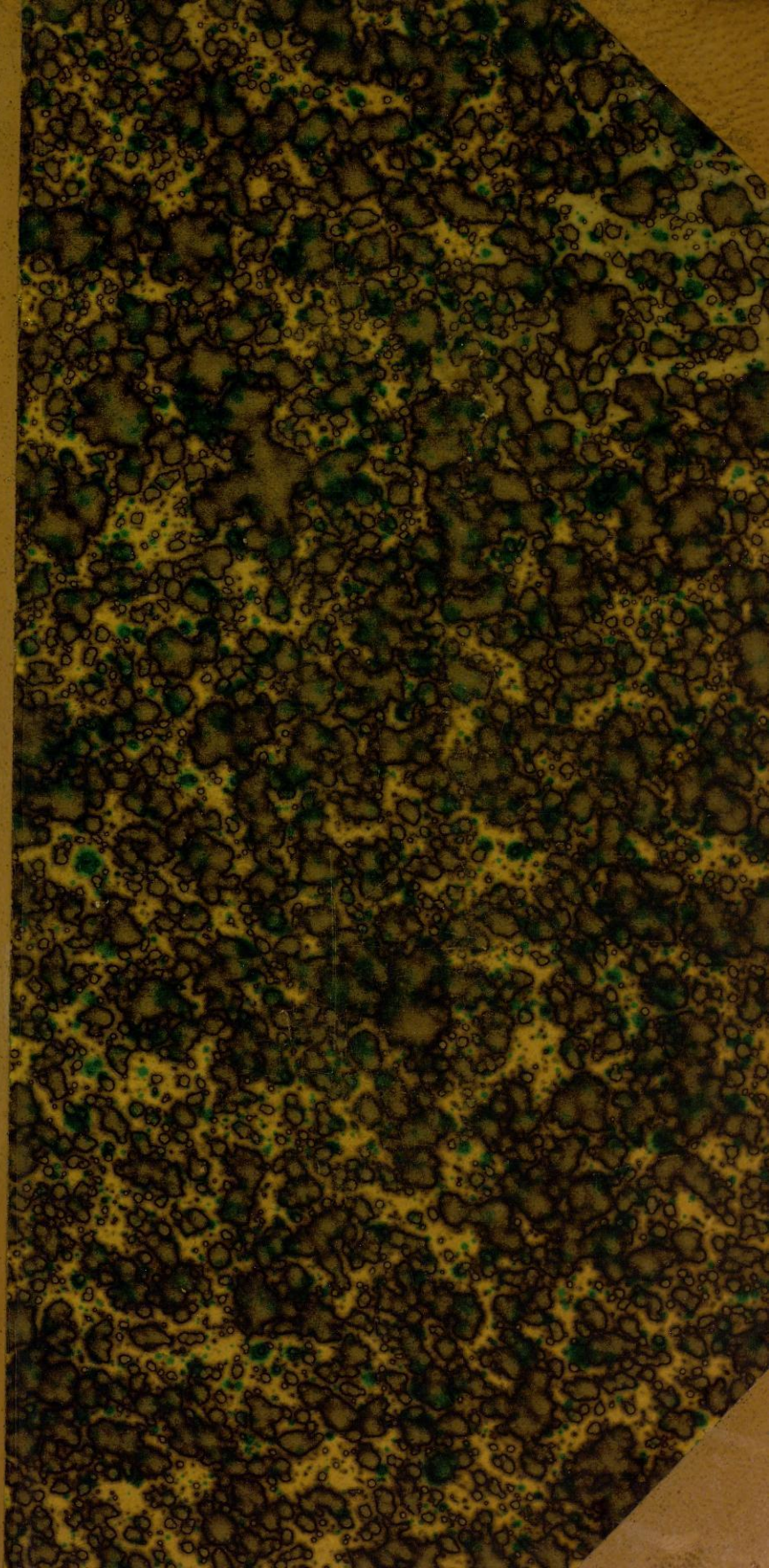

Norsk Lovtidende.

2den Afdeling.

Samling af Love, Resolutioner m. m.

Udgivet efter offentlig Foranstaltning.

1904.

Trondhjems Telegrafinspektorat

Udgiver: Fred. T. Salicath.

Kristiania.
Grøndahl & Søns Bogtrykkeri.

Norsk Lovtidende

2den Afdeling.

1904.

Tillæg til Aargangen 1903.

1903

Skrivelse angaaende Columbias Tiltrædelse af den internationale Postpakkekonvention. 12 Decbr.

Ifølge en til Handelsdepartementet indløben Skrivelse af 12te December 1903 fra Udenrigsdepartementet har Republiken Columbia sluttet sig til den internationale Postpakkekonvention af 17de Juni 1897 og vil opkræve en Tillægsporto af 75 centimes for Postpakker, udgaaede fra eller bestemte til dens Postanstalter.

1904.

1904

Høieste Resolution *), hvorved der i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 30 meddeles Stadfæstelse paa den af Fredrikstad Kommunestyre i Møde den 29de Oktober 1903 fattede Beslutning om Opkrævning af Isafgift i Fredrikstad Havn, saaledes at Beslutningen strax træder i Kraft og forbliver gjældende indtil 31te Mars 1904. 4 Jan.

Den nævnte Beslutning gaar ud paa, at den ved Kongelig Resolution af 1ste December 1902 fastsatte Isafgift for Fredrikstad uforandret gjøres gjældende indtil 31te Mars 1904.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Høiland Værgeraads Formand, hvori meddeles, at Værgeraadet i Henhold til Lov om forsømte Børns Behandling af 6te Juni 1896 § 1 b antages at være berettiget til at beslutte den omhandlede skolepligtige Pige, som ikke søger Skolen, og hvis Mor negter at sende hende i Skole, bortsat i en paalidelig og hæderlig Familie, forat der af denne kan drages Omsorg for hendes Skolegang. I Høilands Fattiggaard kan 5 Jan.

*) Bekjendtgjort 6 Januar i Lovtid. 1ste Afd. No. 1.

5 Jan. Pigen ikke besluttes anbragt udenfor de i Lovens § 17 nævnte midlertidige Tilfælde, som formentlig ikke er anvendelige (skr. Dept.s Skr. til Kr.sands Stiftsdirektion af 25de August sistleden).

Høilands Skolestyre antages i nærværende Sag ikke at kunne fatte nogen Beslutning. Efter Lovens § 5 kan vistnok et Skolestyre beslutte et Barn, som forsømmer Skolen, anbragt i en Tvangsskole. I foreliggende Tilfælde staar imidlertid denne Udvei ikke aaben, da der ikke for Tiden findes nogen Tvangsskole, hvor Pigen kan anbringes.

5 Jan. **Skrivelse** fra Departementet for de offentlige Arbeider til Amtmanden i Stavanger Amt i Anledning af et af et Herredsstyre vedtaget Forslag til Rodeinddeling i Herredet, hvorefter enkelte Brug ved Siden af at erholde Veistykker til Vedligehold tillige skal yde et vist aarligt Pengebidrag i Henhold til Lov af 12te Oktober 1857 § 1.

Efter hvad der af Sagens Dokumenter fremgaar, sees den i Forslag bragte Ordning at være foranlediget ved, at der paa de Oer, paa hvilke vedkommende Gaarde er beliggende, ikke er Anledning til at tildele dem Veistykker af passende Længde, hvorfor den Lettelse, Gaardene vilde faa ved kortere Veistykker, skulde opveies ved det ilignede Pengebidrag.

Departementet skal i denne Anledning bemerke, at nævnte Lov (L. 12te Oktober 1857 § 1) af Departementet i et tidligere Tilfælde er antaget at have havt til Formaal at sikre en retfærdig indbyrdes Fordeling af Vedligeholdsbyrden mellem vedkommende Brugere.

Skulde det efter de forhaandenværende Forhold inden et Herred ikke være Anledning til at tildele enkelte af Brugerne Vedligeholdsarbeide in natura i saa stor Udstrækning, at deres Vedligeholdspligt dermed kan ansees fyldestgjort, synes det derfor ikke at kunne være stridende mod nævnte Lovbestemmelses Hensigt, om der ved Siden af Naturalarbeidet ilignes disse Brugere et passende aarligt Pengebidrag, naar hermed opnaaes en indbyrdes ligelig Fordeling af Vedligeholdsbyrden mellem samtlige Brugere inden Herredet.

6 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til samtlige Skoledirektører, hvorved meddeles, at da det ved en af Høiesteret under 31te Oktober d. A. afsagt Dom er afgjort, at Folkeskolens Lærere eller Lærerinder intet Retskrav har paa at faa fri Skyds eller Skydsgodtgjørelse paa Reiser mellem sine forskjellige Skolekredse, maa Spørgsmaalet om, hvorvidt fri Skyds eller Skydsgodtgjørelse skal tilstaaes, helt bero paa den bevilgende kommunale Myndigheds Afgjørelse i hvert enkelt Tilfælde.

Lov om Forandring i Lov om Hvalfangst af 6te Juni 1896 *) [1]). 7 Jan.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te December forrige Aar saalydende:

§ 1. Lov om Hvalfangst af 6te Juni 1896 § 1 skal lyde saaledes:

Det er forbudt i et Tidsrum af 10 — ti — Aar at jage, anskyde eller dræbe samt tilgodegjøre Hval paa norsk Sjøterritorium ved Nordlands, Tromsø og Finmarkens Amter samt at ilandbringe Hval i disse Amter.

Saadanne Forbud kan ogsaa efter Kongens nærmere Bestemmelse gjøres gjældende for Landets øvrige Kyststrækning eller Dele af samme.

§ 2. Ovennævnte Lovs § 12 skal lyde saaledes:

Overtrædelse af Bestemmelserne i forrige Paragraf straffes som ulovlig Omgang med Hittegods.

Iøvrigt straffes Overtrædelser af nærværende Lov med Bøder indtil Kr. 5 000,00.

§ 3. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Februar 1904. Dog tillades det Hvalfangstetablissementer, som har været i Virksomhed i Løbet af 1903, at fortsætte Bedriften i indtil et Aar efter den nævnte Dato, dog ikke med flere Fangstfartøier end i dette Aar.

Thi have Vi o. s. v.

Kongelig Resolution **), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyret for Vaagans Herred, Nordlands Amt, under 16de Oktober 1903 fattet Beslutning til Vedtægt for Kabelvaag og Svolvær Byggekommuner af bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v. 7 Jan.

Kongelig Resolution **), hvorved den af Herredsstyret for Tysfil Herred i Møde den 22de Juni 1903 besluttede Forandring af § 1 i de for Herredet ved Kongelig Resolution af 11te April 1900 approberede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse approberes som gjældende fra 1ste Juli 1904. 7 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes, at den Kongelige Resolution af 3die Januar 1902 angaaende Udførelsen af forskjellige Forretninger i Kjøbstaden Narvik forandres saa- 7 Jan.

*) Bekjendtgj. 9 Januar i Lovt. 1ste Afd. No. 2.

**) Bekjendtgj. 9 Januar i Lovt. 1ste Afd. No. 2, hvor Vedtægterne er indtagne.

[1]) Oth. Prp. No. 27 1902/03, Forh. i Oth. 1512—1556. Oth. Prp. No. 4 1903/04, Indst. O III for 1903/04, Storth.tid. f. s. Aar, Forh. i Oth. S. 60—152, i L. 29—61, 117.

7 Jan. ledes, at Brandkontingentens Beregning fra 1ste Januar 1904 at regne bliver at udføre af Fogden i Saltens Fogderi istedetfor af Lensmanden i Ofoten.

7 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved i Medhold af Lov af 3die Mai 1873 § 1, sammenholdt med Lovene af 3die Marts 1860, 26de Mai 1866 og 31te Mai 1890, indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovene om den almindelige Brandforsikringsindretning for Bygninger, fra 1ste Juli 1903 at regne og indtil videre tilstaaes en Nedsættelse af 35 pCt. i Brandkontingenten af de inden Mysen Brand- og Bygningskommune beliggende og i Indretningens Kjøbstadafdeling forsikrede Bygninger ved Mysen Jernbanestation i Rakkestad Fogderi, Smaalenenes Amt.

7 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutninger af 7de December 1903 angaaende Lønninger og Lønstillæg m. v. vedkommende Toldvæsenet for Budgetterminen fra 1ste April 1904 til 31te Marts 1905 (Hovedpost IX Kap. 2, Tit. 1) befales tagne til Følge.

Beslutningerne er saalydende:

1ste Post.

Fra 1ste April 1904 oprettes følgende Poster:

a. I det søndenfjeldske Grænsetolddistrikt: 3 Toldassistentposter (2 i Sarpsborg, 1 i Fredrikstad);
b. i Larvik Tolddistrikt: 1 Udhavnsbetjentpost (Kjærringvik Toldstation);
c. i Kristiansands Tolddistrikt: 1 Toldassistentpost (Farsund);
d. i Bodø Tolddistrikt: 1 Toldassistentpost og 2 Toldopsynsmandsposter af 1ste Klasse (samtlige ved Narviks Toldsted).

2den Post.

1 Toldbetjentpost samt 1 Toldopsynsmandspost af 1ste Klasse i Larvik Tolddistrikt, henholdsvis i Kjærringvik og Fredriksvern, samt 1 Toldkontrollørpost i Kristiansands Tolddistrikt (Farsund) — inddrages.

7 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Læge Theodor Roll ved Testamente af 22de Januar 1888 oprettede „Læge Theodor Rolls Legat" til Reisestipendier for norske Læger samt paa de under 24de September 1903 udarbeidede Statuter for nævnte Legat.

7 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at det paalægges Sognepresten i Tromsøsundets Præstegjæld i Tromsø Provsti og Stift én Gang aarlig til saadan Tid, som han selv i betimelig Tid paa Forhaand bekjendtgjør, at fremmøde paa de paa Gaardene Bentsjord, Oldervik og Lerbakken anlagte Hjælpekirkegaarde for at jordfæste der begravede Lig.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at det paalægges Sognepræsten i Haram Præstegjæld under Nordre Søndmør Provsti i Bergens Stift to Gange aarlig til saadan Tid, som Bergens Biskop nærmere bestemmer, at fremmøde paa Hjælpekirkegaarden paa Hildrestranden for at forrette Jordfæstelse af der begravede Lig. 7 Jan.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Lensmand meddeler, at denne antages forpligtet til paa Forlangende at besørge uden Godtgjørelse indfordret og vedkommende Bidragsberettigede tilstillet, hvad der i Henhold til Lov 6te Juli 1892 (No. 4) § 8 og Lov af s. D. (No. 5) § 1, andet Pasus er bestemt afholdt i den Bidragspligtiges Løn til Dækkelse af denne paahvilende Underholdningsbidrag. 7 Jan.

Forsaavidt vedkommende Arbeidsgiver ikke godvillig udbetaler, hvad der er bestemt afholdt i den Bidragspligtiges Løn, er Departementet imidlertid enigt med Amtmanden i, at der ikke er Adgang til at inddrive Beløbet hos ham ved Udpantning; men at han maa sagsøges til Betaling ved almindeligt Søgsmaal, hvortil dog den Bidragsberettigede vil kunne paaregne at forundes fri Sagførsel.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Approbation paa Udkast til Fundats for „Understøttelsesforeningen for de ved Telegrafvæsenet ansatte Embedsmænds, Bestillingsmænds og Betjentes Efterladte". 7 Jan.

Fundatsen er saalydende:

§ 1. Den ved Høieste Resolution af 27de November 1858 approberede Fundats for „Understøttelsesindretningen for de ved Telegrafvæsenet ansatte Embedsmænds, Bestillingsmænds og Betjentes Efterladte" ophæves fra 1ste Januar 1903.

§ 2. „Understøttelsesindretningen for de ved Telegrafvæsenet ansatte Embedsmænds, Bestillingsmænds og Betjentes Efterladte" bliver fra 1ste Januar 1903 delt i to Afdelinger:

1. Enkekassefafdelingen for de gifte Medlemmer; herunder indgaar tillige de Enker (og ugifte Døtre over 40 Aar), der den 31te December 1902 nød Understøttelse i den oprindelige Understøttelsesindretning.
2. Sparekassefafdelingen for de ugifte Medlemmer; herunder indgaar tillige de Børn, der den 31te December 1902 nød midlertidig Understøttelse i den oprindelige Understøttelsesindretning.

§ 3. Den oprindelige Understøttelsesindretnings Formue pr. 31te December 1902 deles mellem de to Afdelinger i Henhold til Beregningerne af 6te Mai 1903. Det pr. 31te December 1902 beregnede Underskud overføres i sin Helhed til Enkekassefafdelingen.

7 Jan. Hver Afdeling tillægges sine Værdipapirer overensstemmende med en af vedkommende Departement godkjendt Deling.

§ 4.

a) Berettiget til at optages i Understøttelsesindretningens Enkekassafdeling er de Mænd, der den 31te December 1902 stod som Medlemmer af den oprindelige Understøttelsesindretning, og som
   1. var gifte den nævnte Dag. Disse Medlemmer maa i Tilfælde indtræde i Enkekassafdelingen at regne fra 1ste Januar 1903.
   2. senere indtræder i Ægteskab, forsaavidt de uden Afbrydelse har staaet som Medlemmer af Indretningen fra dens Omdannelse. Disse Medlemmer maa i Tilfælde indtræde i Enkekassafdelingen fra den Dag, da Ægteskabet stiftes. Retten til at optages i Enkekassafdelingen er for disse Medlemmers Vedkommende desuden betinget af, at de ved sin Indtrædelse i Sparekassafdelingen afgiver Erklæring om indtil videre at ville erlægge et aarligt Indskud af $1^1/_2$ % af den faste Aarsløn, hvorhos Indskudsbeløbet maa holdes disponibelt, saaledes at det i Tilfælde af Ægteskab kan overføres til Enkekassafdelingen i Kontanter eller Værdipapirer, der bliver at godkjende af vedkommende Departement.

b) Forpligtede til at indtræde i Enkekassafdelingen er de i Henhold til Litr. a dertil berettigede Medlemmer, forsaavidt de ifølge sin Tjenestestilling er eller ved Opnaaelse af regulerede Alderstillæg senere vil blive forpligtede til at sikre Enkepension ved Indskud i Den norske Enkekasse. Denne Forpligtelse rammer ogsaa de Medlemmer, der er udtraadt af Sparekassafdelingen, forsaavidt de indgaar Ægteskab inden 6 Maaneder efter Udtrædelsen og derved bliver indskudspligtige i Den norske Enkekasse, uanseet om Indskudspligten i denne Kasse først indtræder senere ved Opnaaelse af regulerede Alderstillæg. De efter Udtrædelsen forfaldne, men ikke erlagte Indskud i Sparekassafdelingen bliver at efterbetale.

Forpligtelsen bliver gjældende at regne fra de Dage, da ifølge Litr. a de under No. 1 og 2 nævnte Medlemmer har Ret til, ogsaa uden dertil at være forpligtede, at indtræde i Enkekassafdelingen.

§ 5. De Medlemmer, der indtræder i Understøttelsesindretningens Enkekasse fra 1ste Januar 1903, godskrives de i Beregningerne af 6te Mai 1903 fastsatte kontante Andele af den oprindelige Understøttelsesindretnings Formue.

Disse Medlemmer erlægger fra 1ste Januar 1903 et aarligt Indskud lig det pr. 31te December 1902 gjældende Aarsindskud i den oprindelige Understøttelsesindretning. Dette Indskud forbliver senere uforandret.

§ 6. For den kontante Andel, betragtet som Præmie én

Gang for alle, og for de fremtidige Indskud, betragtet som aarlige Præmier i Samlivstid, tilsikrer Understøttelsesindretningens Enkekasse vedkommende Medlems Hustru en aarlig Overlevelsesrente, løbende fra Mandens Dødsdag til Enkens Dødsdag. 7 Jan.

Overlevelsesrentens Størrelse beregnes efter Den danske Statsanstalts Dødelighedstabeller og en Rentefod af 2 % halvaarlig (Tariffen af 1871); for Præmie én Gang for alle benyttes Anstaltens Nettotarif, for de aarlige Præmier dens Bruttotarif.

§ 7. De Medlemmer, der indtræder i Understøttelsesindretningens Enkekasse efter 1ste Januar 1903, godskrives de i Sparekassefafdelingen affatte Beløb, der samtidig overføres til Enkekasseafdelingen.

Disse Medlemmer erlægger fra Indtrædelsen i Enkekassefafdelingen et aarligt Indskud af 1½ % af Aarslønnen, hvilket Indskud senere forbliver uforandret.

§ 8. For det fra Sparekassefafdelingen overførte Beløb, betragtet som Præmie én Gang for alle, og for de fremtidige Indskud, betragtet som aarlige Præmier i Samlivstid, tilsikrer Understøttelsesindretningens Enkekasse vedkommende Medlems Hustru en aarlig Overlevelsesrente, løbende fra Mandens Dødsdag til Hustruens Dødsdag.

Ved Fastsættelsen af Overlevelsesrentens Størrelse anvendes samme Grundlag og Beregningsmaade som i § 6 omhandlet.

§ 9. Indskuddene erlægges, saalænge Mand og Hustru er ilive, og indbetales i Terminer, der fastsættes af Understøttelsesindretningens Bestyrelse. De bliver, forsaavidt dertil er Anledning, at afholde i vedkommende Forsørgers Løn eller Pension. Pligtige Indskud, der ikke er erlagt inden én Maaned fra Forfaldsdag, bliver efter Bestyrelsens Begjæring at inddrive ved Udpantning overensstemmende med § 17 i Lov om Den norske Enkekasse af 21de Juni 1895.

§ 10. Overlevelsesrenterne udbetales i Terminer, der fastsættes af Understøttelsesindretningens Bestyrelse; de løber fra den Dag, da Forsørgeren ifølge fremlagt fyldestgjørende Vidnesbyrd er afgaaet ved Døden, og udbetales mod Enkens Kvittering, der maa være ledsaget af Leveatteſt.

Enke, der indtræder i nyt Ægteſtab, beholder sin Overlevelsesrente uafkortet. Medfører det nye Ægteskab Indskudspligt i Den norske Enkekasse, kan den i Understøttelsesindretningens Enkekasse løbende Overlevelsesrente komme til Fradrag i den pligtige Forsikring, der skal tegnes i Den norske Enkekasse.

§ 11. Hvis Hustruen afgaar ved Døden før Manden, bliver alt, hvad der er indbetalt i Understøttelsesindretningens Enkekasseafdeling, denne Afdelings Eiendom.

Enkemand, der ved Hustruens Død er Medlem af Enkekasseafdelingen, er berettiget til at indtræde i Sparekassefafdelingen, for-

7 Jan. saavidt dette sker umiddelbart efter Hustruens Død, saaledes at Indskudsbetalingen ikke afbrydes. Efter Indtrædelsen forholdes overensstemmende med § 4.

§ 12. Berettiget til at ophøre med Indskudsbetalingen, medens Hustruen endnu er ilive, er:

1. frivillige Medlemmer, naar de forlader Telegrafvæsenets Tjeneste uden at gaa over i Stilling, der straks eller senere (cfr. § 4 b) medfører Indskudspligt i Den norske Enkekasse,
2. pligtige Medlemmer, naar de forlader den Stilling, ifølge hvilken de pligter at gjøre Indskud i Den norske Enkekasse, for at gaa over i anden Livsvirksomhed.

§ 13. Hvis et Medlem, som dertil er berettiget, ophører med Indskudsbetalingen, medens Hustruen endnu er ilive, bliver Overlevelsesrenten nedsat (reduceret) til et mindre Beløb (den reducerede Værdi). Ved Beregningen af den reducerede Værdi anvendes det i § 6 omhandlede Grundlag. Nærmere Regler for Beregningen gives af vedkommende Departement.

§ 14. Opløses et Ægteskab ved Skilsmisse, ophæves den i Understøttelsesindretningens Enkekasse tegnede Overlevelsesrente, og Præmiereserven med Fradrag af 5 % udbetales overensstemmende med den om Boets Deling mellem Ægtefolkene trufne Overenskomst, eller besørges i Mangel af saadan Overenskomst indsat i Sparebank, indtil fornøden Bestemmelse om Beløbets Anvendelse tilveiebringes.

§ 15. Præmiereserven beregnes mindst hvert tredie Aar og skal udgjøre Kapitalværdien af Enkekassefadelingens Forpligtelse med Fradrag af de fremtidige Nettoindskuds Værdi.

Indtil anderledes maatte blive bestemt af vedkommende Departement, anvendes ved Beregningen Den danske Statsanstalts Dødelighedstabeller af 1871 og en Rentefod af 2 % halvaarlig.

Muligt Understud dækkes af Statskassen. Om Anvendelsen af muligt Overskud træffer Statsmyndighederne Bestemmelse.

§ 16. Enkekassefadelingens Midler maa kun anbringes i norske Statsobligationer, Hypothekbankobligationer, norske Kommuneobligationer, Panteobligationer mod saadan Sikkerhed, som bestemt for Anbringelsen af Umyndiges Midler, eller paa anden af vedkommende Departement godkjendt Maade.

§ 17. I Forholdet til Den norske Enkekasse gjælder følgende Bestemmelser:

a. De Overlevelsesrenter, som i Henhold til § 4 b bliver tegnet i Understøttelsesindretningens Enkekasse, skal komme til Fradrag i de pligtige Overlevelsesrenter, der i Den norske Enkekasse kan sikres uden Lægeunderøgelse.
b. For de før 1ste Januar 1903 tegnede Overlevelsesrenter sker dog Fradrag kun i den Del af Overlevelsesrenten, der ikke er

fuldt erhvervet ved de til og med 31te December 1902 for- 7 Jan.
faldne Præmier.

c. Hvis den i Understøttelsesindretningens Enkekasse tegnede Overlevelsesrente, tillagt den Overlevelsesrente, der i Den norske Enkekasse er fuldt erhvervet ved de til og med 31te December 1902 forfaldne Præmier, er mindre end den pligtige Overlevelsesrente pr. 1ste Januar 1903, bliver det manglende at tegne i Den norske Enkekasse efter de for nye Forsikringer gjældende Regler.

d. Er der istedetfor pligtig Overlevelsesrente tegnet Livsforsikring, bliver en Del af Livsforsikringsbeløbet, svarende til 25 Gange den i Understøttelsesindretningen sikrede Overlevelsesrente, at betragte som frivillig Forsikring.

e. Er der til Sikrelse af pligtig Enkepension tegnet dels Overlevelsesrente, dels Livsforsikring, skal Fradrag i fornøden Udstrækning gjøres i Overlevelsesrenten, forinden nogen Del af Livsforsikringen bliver at anse som frivillig.

f. Har vedkommende Forsørger mere end en Overlevelsesrentepolice, bestemmer Den norske Enkekasses Direktion, ved hvilken eller hvilke Policer Fradraget skal finde Sted.

g. De før 1ste Januar 1903 tegnede Overlevelsesrenter, hvori Fradrag i Henhold til de i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser skal finde Sted, kan fortsættes uforandret (lydende paa det oprindelige Beløb), saafremt Forsørgeren inden en af Den norske Enkekasses Direktion bestemt Tidsfrist fremlægger fyldestgjørende Helbredsattest.

§ 18. Nærmere Bestemmelser om Understøttelsesindretningens Bestyrelse m. v. samt om Kontrollen med dens Virksomhed træffes af vedkommende Departement.

§ 19. De nærmere Regler om Sparekassefadelingens Organisation og Virksomhed gives ved særskilt Bestemmelse af Understøttelsesforeningens Bestyrelse med Approbation af vedkommende Departement.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Lister 8 Jan.
og Mandals Amt, hvorved i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 7 bestemmes, at det ved Høieste Resolution af 20de Januar 1893 oprettede Bjelland og Grindum Jordmoderdistrikt i Lister og Mandals Amt deles i følgende to Distrikter:

1. Bjelland Jordmoderdistrikt omfattende Herredet af samme Navn og
2. Grindum Jordmoderdistrikt omfattende Grindum Herred.

Delingen træder i Kraft fra den Tid, særskilt Jordmoder ansættes i det af de nye Distrikter, der ikke overtages af den nu ansatte Jordmoder.

8 Jan. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til Generalkrigskommissæren, foranlediget ved en Foreſtilling om, hvorvidt det var nødvendigt at foretage Paamønſtring paa ſædvanlig Maade af 20 à 30 Arbeidere, der agtedes engagerede ſom Flenſere, Trankogere, Bødkere, Smede o. ſ. v. paa et Dampſkib, der indrededes til flydende Trankogeri og var beſtemt til at drive Hvalfangſt i aaben Sjø ved Kyſten af Finmarken eller under Spitsbergen og Frantz Joſefs Land.

Forſvarsdepartementet antager i Henhold til en fra Handelsdepartementet indhentet Udtalelſe [1]), at Sjøfartslovens Beſtemmelſer om Oprettelſe af Hyrekontrakt ikke bør gjøres gjældende i det foreliggende Tilfælde, ligeſaalidt ſom Annotationspatent for disſe Mandſkaber bør udfærdiges eller Fartstiden medregnes til Optjening af Befarenhedsgrad, Styrmandspatent eller Skippercertifikat; Mandſkaberne bør derfor heller ikke paamønſtres paa ſædvanlig Maade, men kun i Analogi med Beſtemmelſen i Mønſtringslovens § 7 om Reſtaurations- og Tjenerperſonale paa Dampſkibe opføres paa Bemandingsliſten. Derimod antages Indrulleringen at burde paaſe, at de Landværbningen tilhørende Mandſkaber har fornøden Permiſſion fra ſine militære Foreſatte.

8 Jan. **Skrivelse** fra Forſvarsdepartementet til en Skibsreder, ſom havde andraget om Frafaldelſe af Krav paa Lodspenge ved Tilbagekomſten til Haugeſund for et Dampſkib, ſom efter at være udklareret derfra til Stettin med en Ladning Sild maatte anløbe Kjøbenhavn for at forſyne ſig med Kul, da Beholdningen heraf ſom Følge af ſvære Storme var ſluppet op, og derfra uden videre Ophold vendte tilbage til Haugeſund, idet Reiſen efter Rederens Ordre opgaves. Det var oplyſt, at Fartøiet ikke havde havt anden Forbindelſe med Land end den nævnte og ikke havde indklareret noget Sted, ſamt at det ved Indſeilingen til Haugeſund ikke blev praiet af Lods og derfor heller ikke benyttede nogen ſaadan.

Departementet meddeler, at det overensſtemmende med en Udtalelſe fra Overlodſen i veſtenfjeldſke Diſtrikt og i Henhold til tidligere Afgjørelſe i lignende Tilfælde [2]) ikke finder at kunne frafalde Krav paa Lodspenge af det omhandlede Dampſkib, idet dette maa anſees for at have været lodspligtigt efter Lodslovens § 1, hvorefter Fartøier, ſom kommer fra eller afgaar til Udlandet, er lodspligtige med de i Loven faſtſatte Indſkrænkninger og Undtagelſer, blandt hvilke det ikke nævnes ſom Fritagelſesgrund, at vedkommende Fartøi ikke har indklareret i den udenlandſke Havn, hvorfra det kommer. Den i Andragendet paaberaabte Regel i § 2, 5 gjælder kun Fartøier, ſom paa Reiſe fra Udlandet til Udlandet anløber en Havn her i Riget for at forſyne ſig med Skibsproviſioner eller Kul, ligeſom Beſtemmelſen i § 5, 3 ikke kan anvendes i nærværende

[1]) Indtaget i Lovtid. 2den Afd. 1903 under 30 Decbr.
[2]) Jfr. Skr. af 29 Juli 1901.

Tilfælde, hvor Fartøiet maa anseés for at være kommet fra Ud- 8 Jan.
landet.

Rundskrivelse fra Kirke- og Undervisningsdepartementet til 9 Jan.
samtlige Skolestyrer, hvori der efter Anmodning fra Direktøren for det civile Medicinalvæsen samt fra Justitsdepartementet under Henvisning til Renlighedens store Betydning for Skoleungdommens baade legemlige og moralske Udvikling henstilles til Skolestyrerne at sørge for, at Vigtigheden af legemlig Renlighed af Lærerne fremholdes for Eleverne. Specielt bør paa de Steder, hvor Folkebad er oprettet, og saaledes billig og bekvem Adgang til Bad findes, Eleverne opmuntres til regelmæssig at benytte denne Adgang.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa 11 Jan.
den af Forstanderskabet for Solum Prestegjælds Sparebank i Møde den 18de April og 5te December 1903 vedtagne forandrede Plan for Banken, som trædende istedetfor dens ældre ved Høieste Resolutioner af 31te Juli 1895, 5te Februar 1897 og 14de Juli 1898 stadfæstede Plan.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa 11 Jan.
de af Forstanderskabet for Grans Sparebank i Møder den 16de April og 5te December 1903 besluttede Forandringer af §§ 5, 10, 17 og 20 i Bankens ved Høieste Resolution af 2den Oktober 1888 stadfæstede Plan.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa 11 Jan.
den af Forstanderskabet for Stangvik Sparebank, Romsdals Amt, i Møde den 28de November 1903 vedtagne Forandring af § 19 i Bankens ved Høieste Resolution af 28de Mai 1895 stadfæstede Plan.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa 11 Jan.
den af Forstanderskabet for Hakedals Sparebank i Møde den 12te December 1903 vedtagne Forandring af § 20 i Bankens ved Høieste Resolution af 27de Mai 1892 stadfæstede Plan.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 11 Jan.
det af Godseier Christian Sissenèr ved Kodicil af 12te Juni 1902 til Testamente af 22de November 1901 oprettede „Godseier Christian Sissenèrs og Hustrus Legat" til Fordel for Fattige i Raade samt paa de under 3die September 1903 udarbeidede Statuter for nævnte Legat.

Høieste Resolution, hvorved i Henhold til Post 5 i de 11 Jan.
ved Kongelig Resolution af 7de April 1883 stadfæstede Statuter for „A. O. Borgens Legat til Drammens Barnehjem" bestemmes, at Renterne af nævnte Legat fra den Tid af, da Drammens Barnehjem nedlægges, bliver at anvende til Bedste

11 Jan. for Pleiestiftelsen for Smaabørn i Drammen overensstemmende med Statuternes Post 4 paa Betingelse af, at Bestyrelsen for Pleiestiftelsen, saalænge denne nyder godt af Renterne, tiltrædes af et Medlem af Legatbestyrelsen efter dennes Valg.

11 Jan. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til Overlodsen i søndenfjeldske Distrikt, som havde begjært Departementets Udtalelse om, hvorledes Lodsers Andel af Lodspengene skal beregnes, naar et Fartøi, som er bestemt til Drøbak eller længere inde i Kristianiafjorden, først har faaet Lods paa Langgrunden ved Horten og uden at ankre har fortsat Reisen til Bestemmelsesstedet. Det oplystes, at Afstanden fra Sjøen til Langgrunden er 6 Mil og fra Langgrunden til Drøbak 4 Mil, samt at der i to Tilfælde af Lodsning fra Horten til Drøbak var forholdt forskjellig med Hensyn til de Lodserne tilkommende Milepenge, idet der i det ene Tilfælde var beregnet halve og i det andet hele Milepenge for 4 Mil. I begge Tilfælde var Indseilingspengene for Lodsen ansatte til $^4/_{10}$ og de resterende Lodspenge indbetalte til Lodsunderstøttelseskassen, ligesom der af Lodsernes Tilkommende var betalt Afgift til denne Kasse.

Departementet henviser til Lodslovens Forarbeider (Oth. Prp. No. 29 for 1896, Side 38—39, 81 og 84), hvoraf det fremgaar, at Nedsættelse af Milepengene er foretaget i Fartøiets Interesse, saa dette i intet Tilfælde er pligtigt at erlægge fulde Milepenge for mere end 6 Mil. Erholder derfor et Fartøi Kjendtmand eller Lods ved Udenskjærsgrænsen, men denne efter at have lodset 6 Mil afløses af Lods eller fortrinsberettiget Lods, tilkommer Kjendtmanden eller den ikke fortrinsberettigede Lods, som har lodset denne Distance, hele Milepenge, medens Afløseren kun kan faa nedsatte Milepenge efter § 34, 4 for den gjenværende Distance, hvori Fartøiet lodses.

Faar derimod Fartøiet ikke Lods, førend det er kommet 6 Mil indenfor Udenskjærsgrænsen, som i det her omhandlede Tilfælde, kommer Spørgsmaalet til at dreie sig om, hvor meget en Kjendtmand eller Lods skal have for det af ham udførte Arbeide i Konkurrance med Lodsunderstøttelseskassen, der skal have Resten af Lodspengene, og i dette Tilfælde haves Regelen i § 27, 5, som bestemmer: „Naar Lods indenskjærs overtager Lodsningen af et Fartøi, som udenskjærs ikke har faaet Lodstilbud, tilkommer der ham foruden Milepenge Andel i Indseilingspenge i Forhold til den lodsede Strækning. Har et Fartøi af Mangel paa Lods maattet antage en Kjendtmand, skal denne have Milepengene for den af ham indenskjærs lodsede Strækning. Hvad der af Lodspengene ikke maatte tilkomme Lodsen eller en Kjendtmand, indgaar i Lodsunderstøttelseskassen".

Af Oth. Prp. No. 29 for 1896 Side 84 fremgaar med Tydelighed, at den Godtgjørelse, som skal tilstaaes Lodsen eller Kjendtmanden, skal være den Del saavel af Indseilingspengene som af Milepengene, som svarer til den Distance, hvori Vedkommende har lodset. 11 Jan.

I Henhold hertil antager Departementet, at de Lodser, der i de nævnte Tilfælde har veiledet Fartøierne fra Langgrunden til Drøbak, kun tilkommer halve Milepenge.

Tillægsbestemmelse, approberet af Landbrugsdepartementet til de under 24de Juli 1902 approberede Brugsregler for Voldhaugens Statsalmenning i Værdalen, hvorved den Del af Almenningen, som hidtil har været fredet, og hvor Fredningen udløber den 31te December 1903, fredes paany i 15 Aar fra 1ste Januar 1904. 11 Jan.

Brugsregler for den Del af Dragaas Statsalmenning, som er beliggende inden Singsaas Herred, approberede af Landbrugsdepartementet den 12te Januar 1904. 12 Jan.

§ 1. Enhver Brugsberettiget, som ønsker Udvisning, har hvert Aar inden 15de Mai nøiagtig at opgive for Skogvogteren, hvad han det Aar tiltrænger af Brænde, Hesjeved, Gjærdefang og Tømmer. For Tømmerets Vedkommende maa opgives, hvortil det skal benyttes. Til Rekvisitioner, der indkommer senere end bestemt, vil der i Regelen ikke blive taget Hensyn.

§ 2. Strax efter Anmeldelsestidens Udløb indsender Skogvogteren samtlige Rekvisitioner med Oplysning om Ansøgerens Trang til Skogforvalteren, som nærmere bestemmer og i Regelen leder Udvisningen. Til denne har enhver Ansøger at afgive Møde, enten selv eller ved Fuldmægtig, i modsat Fald meddeles der ham ingen Udvisning.

§ 3. Ved til Sætrene kan tages uden særskilt Udvisning, naar dertil alene benyttes Tørt og Nedfald samt Birk, og iøvrigt iagttages nedenstaaende Hugstregler, og Opsynet finder, at Vedkommende ikke misbruger denne friere Adgang.

§ 4. Al Hugst, Tilvirkning og Oprensning skal udelukkende foregaa i Aavirketerminerne, som er hele Juni Maaned for Ved og Tiden fra 1ste November til 15de December for Tømmer, Gjærdefang og Hesjeved. Veden sammenlægges i let maalelige Lunner eller Koster, der tydelig merkes med Aavirkerens Navn eller Merke. Sammenlunningen af Tømmeret skal være tilendebragt inden 15de December.

§ 5. Udvisningen gjælder kun for det Aar og den Termin, hvortil den er meddelt. Benyttes den ikke i rette Tid, bliver den forsaavidt ugyldig, og det Udviste falder tilbage til Skogen og maa ikke benyttes uden efter ny Udvisning.

§ 6. Intet Aavirke maa bringes bort fra Aavirkestedet,

12 Jan. forinden Opsynet har besigtiget det. Efter Hugstterminens Udløb er enhver Aavirker pligtig til, om Opsynet forlanger det, at møde op i Skogen og fremvise Hugst og Aavirke.

§ 7. Aavirket skal udkjøres af Skogen den første Vinter efter Udvisning og Hugst.

§ 8. Ved Hugsten bliver at iagttage:

a. at intet ferskt Bartræ fældes, uden at det er merket med Statens Merkeøx.
b. at friske Birketræer skal holde mindst 15 cm. ved Afhugget.
c. at der ved Hugst skal stubbes lavest mulig. Stubberne i Birkeskog skal være glatte i Afhugget.
d. at Træet fuldt udnyttes, Top og større Grene medtages til Ved.

§ 9. Ingen har Ret til at havne i Statsalmenning med flere Kreaturer, end der vinterfødes paa den Eiendom, hvortil der ligger Ret til Havn.

§ 10. Ulovlige Hugster samt ethvert Brud paa nærværende Regler vil efter Skogloven straffes med Bøder og Konfiskation, forsaavidt Lovgivningen ikke bestemmer høiere Straf for Tilfældet.

12 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skiens Værgeraad. I Anledning af Værgeraadets Skrivelse af 15de f. M. skal Departementet forsaavidt angaar Spørgsmaalet om Værgeraadets Stilling ligeoverfor Omstreiferes Børn henvise til den i Afskrift vedliggende Skrivelse fra Departementet til Inderøens Værgeraad af 10de November 1903 *).

Hvad angaar det andet i Værgeraadets Skrivelse omhandlede Tilfælde, at Børnene i et Arbeiderhjem forsømmes, fordi Faderen, som er Enkemand, ikke kan faa nogen kvindelig Medhjælper til at blive der, skal Departementet bemærke, at saafremt Forholdene er saadanne, at Børnene maa siges at være vanvyrdede eller maa befrygtes at ville blive det, maa Værgeraadet være fuldt berettiget til at skride ind og i Tilfælde fatte Beslutning om Børnenes Bortsættelse. Da det er oplyst, at vedkommende Fader ikke er daarlig stillet, og det saaledes ikke kan være den økonomiske Stilling, som er Skyld i det daarlige Stel, vil nogen Henvendelse fra Værgeraadet til Fattigstyret formentlig være mindre egnet til at rette paa Forholdet, saameget mere, som Fattigstyret efter Værgeraadsloven § 53 vil savne Adgang til at tage Barnet fra Faderen mod hans Villie.

I Tilfælde derimod, hvor Fattigstyret baade vil og kan faa rettet paa saadanne mislige Forhold, som ellers vilde paakalde Værgeraadets Indskriden, er der selvfølgelig liden Grund for Værgeraadet til at blande sig videre i Sagen.

*) Se Lovtidende, 2den Afd. 1903, Side 489.

Høieste Resolution, hvorved med Hjemmel i Lov om Post- 14 Jan.
væsenet af 12te Mai 1888 § 38 tilstaaes følgende Funktionærer Attestationsret for portofri Brevveksling i vedkommende Stillings Medfør:

Bestyreren af den biologiske Station i Drøbak.
Formanden i Byggekomiteen samt Arkitekten ved Byggearbeidet paa den tekniske Høiskole i Trondhjem.
Fuldmægtigen hos Underfogden i Kristiania.
Overlæreren i Meieribrug og Bibliothekaren ved Norges Landbrugshøiskole.
Chefen for den norske Arbeiderbrug- og Boligbank samt Formændene i vedkommende kommunale Arbeidskomiteer.
Sekretæren i den departementale Toldtarifkomite.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa 14 Jan.
de i Generalforsamling den 5te September 1903 vedtagne Forandringer i og Tillæg til §§ 2, 3, 4, 5, 12, 14, 18, 19, 21 og 27 i den for Vestre Søndmøres Brandforsikringsforening for Huse og Løsøre ved Høieste Resolution af 15de Oktober 1897 approberede Plan, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder, idet der dog i ovennævnte §§ 3 og 4 sættes 40 m. istedetfor 30 m.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Buskerud 14 Jan.
Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Politikammer meddeler, at det antager, at den af en Handelsborger drevne Virksomhed ved ad kold Vei at ombestillere Brændevin („Kolddestillation") ikke kan betragtes som Destillationsvirksomhed i Brændevinslovens Forstand, og at han saaledes ikke har Adgang til i Henhold til § 1 i Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24de Juli 1894 at sælge Brændevin i hvilkesomhelst Dele til Samlag m. v.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til Generalinspektøren 14 Jan.
og Chefen for Kavaleriet, hvori meddeles, at Departementet er enigt med Generalinspektøren i, at en Udreder, som i Henhold til de nye Hesteholdsreglers Punkt 2 afhænder sin Kvarterhest til en Officer, med Hensyn til Forpligtelsen til at indsætte ny Hest paa Kvarteret i nævnte Tilfælde ogsaa indgaar under Udrederlovens § 2.

Kongelig Kundgjørelse *) om, at Havnene i Chile og 16 Jan.
Ny-Kaledonien ikke længere skal anses smittede af den orientalske Pest.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov af 6te 16 Jan.
Mars 1869 bestemmes, at Post 7 Litr. b. i de ved Kongelig

*) Bekjendtgj. 18 Januar i Lovt. 1ste Afd. No. 3.

16 Jan. Resolution af 8de September 1869 — kfr. Kongelig Resolution af 5te November 1895 — fastsatte Regler for Tilvirkning og Stempling af Spillekort fra 1ste Mars 1904 gives saadan Lydelse:

„At ikke mindre end 200 Spil kan forlanges stemplet paa én Gang, dog saaledes, at der gives Adgang til at stemple et mindre Antal Spil én Gang ugentlig.

16 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa de i Generalforsamling den 5te November 1903 vedtagne Forandringer af §§ 2, 3 og 21 i den ved Høieste Resolution af 11te Juli 1866 og flere senere Resolutioner stadfæstede Fundats for Understøttelsesforeningen for Ingeniør- og Artilleriofficerers Efterladte.

16 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved vedtages Plan for Fredriksstads Maskinistskole overensstemmende med et foreliggende Udkast.

16 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. tillades oprettet et fjerde Apothek i Kjøbstaden Stavanger.

16 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den af Storthinget under 18de December 1903 fattede Beslutning angaaende Lønsregulativ for Funktionærer ved den norske Arbeiderbrug- og Boligbank m. V. befales taget tilfølge.
2. At Arbeiderbrug- og Boligbankens Bestyrelse bemyndiges til at ansætte de Funktionærer ved nævnte Bank, for hvem Lønsregulativ er vedtaget af Storthinget.

16 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den i Generalforsamling for Understøttelseskassen for Funktionærer ved Trondhjems Brændevinssamlag den 28de November 1903 vedtagne Forandring af § 3, Punkt 2 i Kassens ved Kongelig Resolution af 14de December 1895 stadfæstede Regler, dog saaledes at Bestemmelsen gives følgende Form: „For Indskuddet skal søges erhvervet en Livsforsikring af anførte Størrelse og Art i Selskaber, der har erholdt Kongelig Approbation".

16 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved den for Bjergartilleriet ved Kongelig Resolution af 24de Oktober 1860 fastsatte Sabelbajonet tillades sløifet.

16 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Nordlands og Tromsø Amter, hvori Departementet erklærer sig enig med Direktøren i, at Bøder ilagte efter Skoleloven for Skoleforsømmelse efter Landsskolelovens § 77 tilfalder Herredskassen, ikke Skolekassen i de enkelte Skolekommuner, hvori Herredet maatte være delt.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen hen- 16 Jan.
leder Opmærksomheden paa Meddelelsen i Cirkulære af 4de Juni 1903 om, at lukkede eller forseglede mindre Pakker, der maatte fremkomme til Portugal som rekommanderede Brevpostforsendelser, og som synes at indeholde andet end skriftlige Meddelelser, af det portugisiske Postvæsen vil blive tilbagesendt Udgangsstedet.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Kristians 20 Jan.
Amt, hvorved meddeles, at sidste Punktum i Fattiglovens § 20 efter Departementets Mening er at forstaa saaledes, at Vedkommende kun efter tre sammenhængende, paa hverandre følgende Aars Funktion som Formand kan undslaa sig for at modtage Gjenvalg som saadan. Jfr. Forhandlinger i Odelsthinget 1899—1900, Side 657 og følgende.

Kongelig Kundgjørelse (udfærdiget i Ordenskapitel) om 21 Jan.
Oprettelse af Ridderordenen „Den norske Løve".

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Vi har fundet det tjenligt i Henhold til Grundlovens § 23 at oprette en Ridderorden, hvilken Vi, til Ihukommelse af de berømmelige Minder, der knytter sig til Norges ældgamle Rigsvaaben, har besluttet at kalde Den norske Løve.

Denne Orden, for hvilken Vi herved erklærer Os som Herre og Stormester, og der skal indehaves af alle arveberettigede Prinser af Vort Hus, bestaar kun af én Klasse, hvis Antal af øvrige norske Riddere ikke skal overstige tolv. Disse kan alene udvælges blandt dem, der allerede forud har erholdt St. Olafs Ordens Storkors og derhos enten har indlagt sig særlige Fortjenester i Statens høieste Stillinger eller iøvrigt har udmerket sig ved en for Fædrelandet ærefuld Daad eller Virksomhed. Ordenen kan ogsaa tildeles andre end Nordmænd, men isaafald kun Statsoverhoveder, Medlemmer af regjerende Huse eller vedkommende Staters øverste Værdighedsbærere.

En Beskrivelse af Ordenens Insignier medfølger.

Den nye Ordens Indstiftelse vil nødvendiggjøre Udarbeidelsen af fælles Statuter for de Kongelige norske Ridderordener, og vil saadanne Statuter i sin Tid blive forelagte Ordenskapitlet.

Beskrivelse af „Den norske Løve's Insignier.

a. Sølvstjerne med Straaler, udgaaende i 8 Spidse, i dens Midte en høirød, emaljeret Glob, hvorpaa Rigsvaabenets Løve, Globen indfattet af en Guldring, og denne atter omgiven i symmetrisk Gruppering af fire gyldne Løver afvexlende med fire gyldne, kronede Begyndelsesbogstaver af den Kongelige Stifters Navn. Denne Stjerne bæres paa det venstre Bryst.

21 Jan. b. Skulderbaand, vatret, mørkeblaat, med brede høirøde Kanter, der adskilles fra Baandets Midte ved to smalere, hvide Striber. Til dette Baand, som bæres fra høire til venstre, er fæstet

c. en emaljeret Medaljon af oval Form, indfattet af en Guldring, hvorover en gylden Kongelig Krone. Medaljonens Glob er høirød, og paa dens Forside er anbragt Rigsvaabenets Løve, medens paa dens Bagside er anbragt med gyldne Bogstaver den Kongelige Stifters personlige Valgsprog: „Over Dybet mod Høiden".

d. Gylden Ordenskjæde, sammensat af 9 kronede Navnechifre og 8 Løver, som de ovenfor beskrevne, skiftevis og forbundne ved slyngede Ornamenter. Under Kjæden, som bæres om Halsen, hænger den under c beskrevne kronede Medaljon. Denne Kjæde anlægges, naar særskilt naadigst Bestemmelse derom gives, istedetfor Skulderbaandet.

21 Jan. **Kongelig Resolution** (udfærdiget i Ordenskapitel) om Forandring i St. Olafs Ordenens Statuter:

Den i første Anmærkning til § 5 i St. Olafs Ordens Statuter omhandlede Forskrift skal bortfalde og herefter erstattes med følgende:

Storkors af Sanct Olafs Orden, der maatte blive udnævnte til Riddere af Den norske Løve, skal i sin Egenskab af Storkors af den førstnævnte Orden anlægge og bære om Halsen denne Ordens Kjæde eller Kommandørkors.

22 Jan. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Kristiania Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra en Magistrat om, hvorvidt det af Hensyn til Straffeprocesslovens Bestemmelser om Forkyndelser er nødvendigt, at en Kvinde, der er erklæret at være sindssyg, bliver umyndiggjort, forat der kan blive hende opnævnt en Værge, for hvem Forkyndelse kan ske af en hende overgaaet Meddomsretsdom og en af Kriminaldommeren i Aker fattet Beslutning, hvorved hendes Begjæring om fornyet Behandling af Sagen ikke er tagen tilfølge.

Departementet antager, at det vil være tilstrækkeligt for Øiemedet, at der beskikkes hende en Værge for Tilfældet, uden at det kan antages at være nødvendigt, at nogen Umyndiggjørelse i Forveien foregaar.

23 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansand, hvori udtales:

Efter Landsskolelovens § 73 skal Skolestyret efterat have indhentet Overtilsynets og Kredsens Erklæring fatte Beslutning om, hvorvidt Skolens Læse- og Lærebøger skal være affattede paa Landsmaal eller i det almindelige Bogmaal. Efter den i Henhold hertil af ethvert Skolestyre fattede almindelige Regel bliver saa at

forholde, naar der spørges om Indførelse af nye Lærebøger, idet der selvfølgelig bliver at benytte en Udgave paa Landsmaal, saafremt den almindelige Beslutning om Sproget lyder paa dette Maal, og omvendt. Efter Skolelovens § 72 skal Skoledirektøren gives Anledning til at udtale sig, inden Skolestyrets Beslutning om Indførelse af nogen Lærebog iværksættes; men denne Udtalelse vil kun gjælde Bogen som Lærebog betragtet uden Hensyn til, paa hvilket Sprog den er affattet, idet Maalspørgsmaalet forudsættes tidligere afgjort efter Udtalelse saavel fra Kredsen som fra Overtilsynet. Nogen Udtalelse fra Kredsen om Valget af Lærebøger skal efter Skoleloven ikke indhentes. 23 Jan.

Skulde det Tilfælde indtræffe, at den i Henhold til § 73 fattede almindelige Beslutning paabyder Lærebøger f. Ex. paa Landsmaal, men at der i et givet Tilfælde ikke findes en hovelig Lærebog paa dette Maal, maa Skolestyret være berettiget til efter først at have givet Overtilsynet Anledning til at udtale sig (§ 72) at bestemme, at en Lærebog paa det almindelige Bogmaal indtil videre bliver at benytte. Nogen Udtalelse fra Kredsen behøver ikke at indhentes, da Skolestyrets Valg af Lærebog paa et andet Maal end det almindeligt gjældende ikke kan ansees som en Forandring af, hvad der tidligere er vedtaget, men kun som en paa Grund af tvingende Forhold midlertidig truffet Foranstaltning.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Kjøbmand i Bergen C. Sundts Arvinger til Efterkommelse af en af denne efterladt Optegnelse oprettede „C. Sundts Legat til Fripladse ved Bergens Handelsgymnasium" samt paa det af Bergens Magistrat under 13de Mai f. A. udarbeidede Udkast til Fundats for nævnte Legat. 25 Jan.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Kjøbmand i Bergen C. Sundts Arvinger til Efterkommelse af en af denne efterladt Optegnelse oprettede „C. Sundts Fond til en videnskabelig Lærestol ved den vordende Høiskole i Bergen" samt paa det af Bergens Magistrat under 13de November f. A. udarbeidede Udkast til Fundats for nævnte Legat. 25 Jan.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Kjøbmand i Bergen C. Sundts Arvinger til Efterkommelse af en af denne efterladt Optegnelse oprettede „C. Sundts Legat til Bergens og Omegns Forskjønnelse" samt paa det af Bergens Magistrat under 20de November f. A. udarbeidede Udkast til Fundats for nævnte Legat. 25 Jan.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Kjøbmand i Bergen C. Sundts Arvinger til Efterkommelse af en af denne efterladt Optegnelse oprettede „C. Sundts Legat for Tuberkulose" samt paa det af Bergens Magistrat under 24de November f. A. udarbeidede Forslag til Fundats for nævnte Legat. 25 Jan.

25 Jan. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, foranlediget ved, at en Bys Bygningskommission har forespurgt, om Beddinger kan anses som Bygning eller Bygværk, hvorpaa den almindelige Bygningslovs Bestemmelser og specielt Bestemmelserne i Lovens § 9 kommer til Anvendelse. Departementet meddeler, at det nævnte Spørgsmaal formentlig maa besvares benegtende. Imidlertid vil en Privatmand ikke uden Kommunens Samtykke kunne anlægge Beddinger tvers over en reguleret Gade eller foretage noget Planerings- eller Udgravningsarbeide i Gaden, efterat Gadegrunden er erhvervet af Kommunen.

25 Jan. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen meddeler, at Republikken Columbia har sluttet sig til den paa den internationale Postkongres i Washington i 1897 afsluttede Overenskomst om Udvexling af Postpakker.

27 Jan. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til Kristiania Stadsfysikat i Anledning af en fra en Vinhandler indkommet Forespørgsel om, hvorvidt han fra sin Butik har Ret til at sælge „Monja de Quina".

Samtidig er der oversendt til Direktøren en foretaget Analyse af ovennævnte Vin, hvoraf fremgaar, at denne er tilsat Kinin.

I Anledning heraf meddeler Direktøren, at han paa Grund af den ovennævnte Tilsætning ikke antager, at der i Henhold til Kgl. Plakat af 23de Juni 1888 er Adgang til at forhandle samme i Detalj fra Vinudsalg.

27 Jan. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til en Toldkasserer, hvori udtales, at Departementet ikke har Adgang til at dispensere fra Bestemmelserne i Lov af 20de December 1902 og Kongelig Resolution af 17de Oktober 1903 om Skibsføreres Afgivelse af skriftlige Opgaver vedrørende Skibet og dets Forhold ved Ankomst til eller Afgang fra Havn, hvor Konsulat er oprettet, uanseet af hvilken Grund Anløbet finder Sted, og uanseet om Fartøiet gaar i regelmæssig Fart paa Stedet.

28 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Sogndal Kommunestyre i Møde den 30te November 1903 besluttede Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Ladestedet.

28 Jan. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Amtsdyrlæge, om Husdyrloven kan fortolkes saaledes, at Eier af miltbrandsygt Dyr kan tilkalde den Dyrlæge, han selv vil, uanseet om han er privat eller offentlig ansat, om han bor nær eller fjernt fra Sygdomsstedet. Departementet meddeler at, Husdyrlovens § 2 har ved indtraadt ondartet smitsom Husdyr-

sygdom paalagt Dyrets Eier eller Besidder snareſt muligt at til- 28 Jan.
kalde en autoriseret Dyrlæge eller gjøre Anmeldelse, paa Landet til Lensmanden og i Byen til Politimesteren. Hvad foreliggende Spørgsmaal angaar, paabyder altsaa Loven, at Dyreeieren eller Besidderen skal sørge for hurtigst muligt at faa autoriseret Dyrlæge tilkaldt til Sygdomsstedet; dette Lovens Paabud vil formentlig kun da siges at være efterkommet, naar af flere Dyrlæger den er tilkaldt, der paa væsentlig kortere Tid end de øvrige kan indfinde sig paa Sygdomsstedet — altsaa som Regel den nærmest boende. I foreliggende Tilfælde maa efter dette Gaardbrugeren antages at have været uberettiget til med Forbigaaelse af Distriktets Amtsdyrlæge at tilkalde en anden Dyrlæge til nævnte miltbrandsbefængte Dyr, og det saameget mere, som Tilfældets Behandling derved i betydelig Grad blev forsinket. Hvad det Spørgsmaal angaar, hvem Dyreeieren skal tilkalde — enten en pripat Dyrlæge eller Amtsdyrlægen, henvises forøvrigt til Landbrugsdepartementets Skrivelse til Akershus Amt af 17de Oktober f. A., hvori bl. a. forudsættes, at Dyreeieren, hvor begge Dyrlæger lige hurtig og bekvemt kan tilkaldes, kan tilkalde, hvem han vil, dog saaledes, at almindelige økonomiske Hensyn maa kunne berettige Amtet til, hvis den private Dyrlæge hentes, kun at udbetale den Godtgjørelse, som Amtsdyrlægen i vedkommende Tilfælde vilde havt Krav paa.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristian- 29 Jan.
sand, hvori i Anledning af en telegrafisk Forespørgsel meddeles, at der intet vides til Hinder for, at en Herredskasserer vælges til Medlem af Skolestyret og i Tilfælde til dettes Formand. Bestemmelsen i Formandskabsloven § 5, saaledes som den lyder efter Lov af 26de Juni 1889*), om, at Kasserer eller Regnskabsfører for nogen Herredet tilhørende Kasse ikke kan forrette som Medlem af Formandskabet, kan ikke gives nogen udvidet Anvendelse paa Skolevæsenets Omraade. Departementet bemærker tilslut, at Forespørgsler til Departementet som Regel bør være knyttede til konkrete Tilfælder, hvis nærmere Omstændigheder oplyses. Derhos bør Direktørens egen Formening om Sagen afgives. Paa kortfattede, i sin Almindelighed holdte Telegramforespørgsler kan som Regel intet Svar ventes.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristian- 29 Jan.
sand, hvori der angaaende en af Skiens Kommunestyre i Møde den 23de November sidstl. fattet Beslutning om Revision af Folkeskolens Lønningsvedtægt m. v. bemærkes:

En gjældende Lønningsvedtægt maa befølges, indtil en Forandring i samme maatte være vedtaget overensstemmende med Reglerne i Byskolelovens § 26, jfr. 23 sidste Led. Formand-

*) Se nu Lov af 27 Juli 1896, No. 9 § 9.

29 Jan. skabet kan ikke være berettiget til med Tilsideſættelſe af de i Loven foreſkrevne Regler at faſtſætte et midlertidig gjældende Lønsregulativ.

Som udtalt i Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelſer af 27de Juni 1892 og 3die Mai 1893 maa Folkeſkolens fuldſtændige Lærerpoſter ikke uden Nødvendighed alene beſættes ved Konſtitution. Departementet tror dog, at ſaafremt en Reviſion af Lønningsvedtægten optages til Behandling overensſtemmende med Skolelovens Regler, og Sagen fremmes med al tilbørlig Hurtighed, bør efter Omſtændighederne ingen større Indvending gjøres mod, at de under Sagens Droftelſe muligens ledig blivende Lærerpoſter alene beſættes med Konſtitution, naar kun den lovlig gjældende Lønningsvedtægt følges.

30 Jan. **Lov***) om Udvidelſe af Kjøbſtaden Vardøs Havnediſtrikt[1]).

Vi Oscar, o. ſ. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forſamlede ordentlige Storthings Beſlutning af 11te December forrige Aar, ſaalydende:

Fra 1ſte Juli 1904 ſkal Kjøbſtaden Vardøs Havnediſtrikt begrænſes ſaaledes:

Mod Øſt og Nord af en Linje fra Haſſelnes til Kvalvikhaugen paa Renøens Veſtpynt, derfra til Nordpynten af Skagodden; mod Veſt af en ret Linie fra Skagodden til østligſte Pynt af Tyveholmen og videre til Støtten paa Svartnes; mod Syd af en Linje, ſom gaar fra Støtten paa Svartnes S. 75° Ø., til den træffer en Linje fra Vaarbergets Øſtpynt i ret Syd. De anførte Kompasſtreger er retviſende.

Thi have Vi o. ſ. v.

30 Jan. **Kongelig Reſolution****), hvorved

1. Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommuneſtyret for Kjøbſtaden Bodø under 31te Juli 1903 fattede Beſlutning om nye almindelige Forſkrifter med Henſyn til Sundhedsvæſenet inden Kjøbſtaden.
2. De gjældende ved Kongelige Reſolutioner af 7de September 1865, 13de Marts 1880, 11te Juli 1891, Kronprinsregentens Reſolution af 2den Mai 1896 ſamt Kongelig Reſolution af 10de Februar 1900 approberede Sundhedsforſkrifter for Kjøbſtaden Bodø ophæves fra den Dag, da ovenomhandlede Sundhedsforſkrifter træder i Kraft.

---

*) Bekjendtgjort 2 Febr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 4.

**) De nye Forſkrifter er bekjendtgjort 2 Febr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 4.

[1]) Oth. Prp. Nr. 1 for 1903/1904, Indſt. O. Nr. 15 for 1903/1904, Storth.tid. for ſ. Aar, Forh. i Odelsth. S. 47, 53, 76, i L. 28.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Romsdals Amtsthing ved Beslutning af 23de April 1903, af Nordre Trondhjems Amtsthing ved Beslutning af 18de Juni 1903 samt af Smaalenenes Amtsthing ved Beslutning af 24de April 1903 godkjendte Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie inden de respektive Amter stadfæstes i Henhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 58, 3die Afdeling, kfr. Lov af 6te Juli 1892 som gjældende indtil videre. 30 Jan.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til § 88, sidste Passus i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 bestemmes, at den almindelige Bygningslovgivning skal være gjældende for Stokmarknes i Hadsel Herred, Nordlands Amt, indenfor de af Hadsel Herredsstyre i Møde den 7de December 1903 angivne Grændser. 30 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved blandt andet bestemmes, at Forberedelsen af Konfirmanderne fra Torpe Anneksogn af Aal Prestegjæld under Ringerike og Hallingdal Provsti i Kristiania Stift herefter skal foregaa inden Sognet paa Betingelse af, at dette tilveiebringer det nødvendige Konfirmantlokale med Inventar, Opvarmning, Renhold m. v. 30 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: „At der i den ved Kongelig Resolution af 27de Oktober 1894 fastsatte Plan for Rigets Inddeling i Distrikter for Udskrivning til Landvæbningen og disses Inddeling i Rulleførerkredse og Lodtrækningsdistrikter foretages følgende Forandring for 15de Udskrivningsdistrikts Vedkommende: Naustdal Tinglag overføres fra 2den Kreds, 5te Lodtrækningsdistrikt til 1ste Kreds, 3die Lodtrækningsdistrikt". 30 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at det paalægges Sognepresten i Bud Prestegjæld under Ytre-Romsdal Provsti i Trondhjems Stift at forberede Konfirmanderne fra Hustad Anneksogn paa et bekvemt Sted inden Sognet i Sommerhalvaaret. 30 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved det tillades, at Sognepresten i Nordre-Odalen Prestegjæld under Solør og Odalen Provsti i Hamar Stift indtil videre fløiser Gudstjenesten en Søndag aarlig i hver af Prestegjældets 2 Kirker til saadan Tid, som Hamar Biskop nærmere bestemmer, for istedet at afholde Præ- 30 Jan.

*) De stadfæstede Vedtægter er bekjendtgjort 2 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 4.

**) Bekjendtgjort 2 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 4.

30 Jan. diken i Skolesalen i Trautenskogens Skolebygning paa Betingelse af, at nævnte Sal forsynes med en af Statens Bygningsinspektør nærmere angivet Nøddør.

30 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved det tillades Sognepræsten i Vinje Præstegjæld under Øvre Telemarkens vestfjeldske Provsti i Kristiansands Stift indtil videre 6 Søn- og Helligdage i Vinterhalvaaret efter Kristiansands Biskops nærmere Bestemmelse at sløife Gudstjenesterne i Vinje Kirke for istedet at afholde Bibellæsninger i Ungdomslokalet „Vonheim" i Vinje Hovedsogn.

30 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

1. At det tillades, at en Kirke, som Enkefru Anne Evenstad lader opføre paa en af hende dertil skjænket Tomt i Nærheden af Rasten Jernbanestation i Stor-Elvedalen Præstegjælds Hovedsogn under Søndre Østerdalen Provsti i Hamar Stift, indvies som Kapel til Brug for Befolkningen i Sekunna og Mykleby Skolekredse, saasnart den er bragt i fuldt færdig Stand.
2. At Hamar Biskop bemyndiges til at afgive de nødvendige midlertidige Bestemmelser om Afholdelse af Gudstjeneste i den nye Kirke, som bliver at benævne Evenstad Kapel.

30 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

1. At det paalægges Sognepræsten i Edø Præstegjæld under Ytre-Nordmør Provsti i Trondhjems Stift to Gange aarlig, Vaar og Høst, til saadan Tid, som han betimelig iforveien bekjendtgjør for Menigheden, at fremmøde paa Præstegjældets nuværende 7 Kirkegaarde for der at forrette Jordfæstelse.
2. At det i Henhold til Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897, § 20 første Led, bestemmes, at der for Jordfæstelser, som forrettes for Menighedsmedlemmer paa disse Dage, ikke bliver at erlægge Betaling til Præst og Kirkesanger.

30 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

I. At det paalægges Sognepræsten i Stord Præstegjæld under Nordre Søndhordland Provsti i Bergens Stift en Søndag aarlig — efter Bergens Biskops nærmere Bestemmelse — at fremmøde paa Huglerøen for istedetfor Gudstjeneste i Kirken at afholde Bibellæsning for Øens Befolkning og samtidig at forrette Jordfæstelse af de paa den derværende Hjælpekirkegaard begravede Lig.

II. At det i Henhold til Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897 § 20 første Led, bestemmes, at der for Jordfæstelser, som udføres for Menigheds-

lemmer paa den nævnte Dag, ikke bliver at erlægge Betaling til Præst og Kirkesanger. 30 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes, at Konfirmandforberedelsen for Aardals Præstegjæld under Indre Sogns Provsti i Bergens Stift herefter skal foregaa i Tiden fra Begyndelsen af April til Michaeli med omtrent 6 Ugers Afbrydelse fra Midten af Juli og med paafølgende Konfirmation første Søndag i Oktober. 30 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt: 30 Jan.

1. At en Bygning, som er opført paa Sanne Herregaard i Tune Præstegjælds Hovedsogn i Vestre-Borgesysels Provsti i Kristiania Stift, og som er bestemt — foruden som Kapel for Skolekredserne „Sanne og Soli" og „Utne" — at skulle tjene til Lokale for opbyggelige Sammenkomster paa Søn- og Helligdage, da Gudstjeneste ikke afholdes, tillades indviet for derefter at benyttes til Afholdelse af Gudstjeneste og øvrige kirkelige Forretninger paa Betingelse af:
   a. At den Del af Bygningen, som tjener til Kor, holdes betryggende afspærret paa de Søn- og Helligdage, da Huset benyttes til Afholdelse af Opbyggelse ved Lægmænd.
   b. At denne Benyttelse foregaar under vedkommende Kirketilsyns Kontrol og Kristiania Biskops Overtilsyn, og
   c. at den ikke hindrer Afholdelse af Gudstjeneste og Udførelse af kirkelige Forretninger.
2. At det ligeledes tillades, at der én Gang aarlig under en almindelig Gudstjeneste til saadan Tid, som Kirketilsynet bestemmer, modtages Offer paa Kapellets Alter til Fordel for dette, som bliver at benævne Soli Kapel.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Forbudet i Kirkeritualet af 25de Juli 1685 Kapitel IX mod, at Begravelser i Kjøbstæderne finder Sted paa Søn- og Helligdage, herefter skal være gjældende ogsaa for Røros Bergstad. 30 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved Akershus Amtskommune meddeles Autorisation i Henhold til § 1 i Lov om Sindsyges Behandling og Forpleining af 17de August 1848 til at oprette et kommunalt Asyl for 106 Sindsyge — 59 Mænd og 47 Kvinder — paa Gaarden Blakstad nedre i Asker Herred i Akershus Amt. 30 Jan.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Toldinspektøren i Larvik, hvori Departementet efter Korrespondance med Forsvarsdepartementet beder paaseet, at Toldopsynet ligeoverfor Lodsbaade med Strenghed fordrer overholdt Toldlovens Bestemmelser om, at Førere af fra Udlandet ankomne Fartøier 30 Jan.

30 Jan. skal være forsynet med Fortegnelse over medbragte Varer, og at Varerne ikke maa udlosses af Fartøiet uden foregaaende Anmeldelse for vedkommende Toldsteds Toldvæsen (jfr. Toldlovens §§ 9—10, 21—22, 133—134, 147 m. fl.). Med Hensyn til de medbragte toldpligtige Varer bliver de almindelige Regler for Behandling af saadanne Varer at befølge med de Tillempninger, som flyder af, at Lodsbaade ikke anvendes i Fragtfart og ikke kan afgaa til Udlandet uden speciel Tilladelse. Kun hvis vedkommende Lods legitimerer strax at skulle med Overlodsens Tilladelse afgaa til Udlandet, kan der saaledes blive Tale om at lade ham beholde til Brug ombord medbragt ufortoldet Proviant, og kun under den nævnte Betingelse kan det tillades ham at gjenudføre ufortoldede Varer. I andet Fald maa Varerne strax kræves fortoldede eller, hvis dette ikke sker, tages under Forvaring af Toldvæsenet, indtil de bliver fortoldede eller paa den for Transitvarer foreskrevne Maade gjenudførte til Udlandet. Er Smugling foregaaet, eller er det antageligt, at saadan har været tilsigtet, bliver Sagen selvfølgelig at anmelde og behandle som Smuglingssag. Kan der blive Tale om Straf for manglende eller urigtig Varefortegnelse, bliver ligeledes Anmeldelse herom paa sædvanlig Maade at afgive og behandle. Endvidere bliver der af Toldinspektøren at sende Meddelelse til Lodsens Overordnede i alle Tilfælde, hvor Lodsbaaden erfares at have været i Udlandet.

31 Jan. **Parolbefaling** fra den kommanderende Admiral. Paa Foranledning gjøres opmærksom paa, at toldbare Varer, der medbringes i et Orlogsfartøi, der hjemkommer fra Udlandet, bliver toldpligtige ved at overlosses i et andet Orlogsfartøi, der ikke er bestemt til at afgaa til Udlandet.

Til Undgaaelse af Misforstaaelse for Fremtiden henstilles til Officererne som Regel i alle Toldspørgsmaal paa Forhaand at konferere med Toldvæsenets overordnede Autoriteter paa Stedet.

Kommanderende General har i Skrivelse af 8de Februar 1902 til Generalinspektøren for Kystartilleriet meddelt, at H. M. Kongen har tilladt benyttet følgende 3 Kommandotegn ved Kystartilleriet:

1. For Generalinspektøren og Chefen for Kystartilleriet.
   Hvidt Flag med nationalt Baand diagonalt nedenfra og opad. Røde Stjerner anbringes i øvre hvide Felt efter Graden.
2. For Kommandanter.
   Hvid Galjadet eller Stander med nationalt Baand horizontalt efter Standerens Midtlinie. I øverste hvide Felt anbringes Stjerner efter Graden for Oberstløitnant og Major; Oberst

fører 2 Stjerner i øverste og 1 i nederste hvide Felt. (For Kapteiner som Kommandant ingen Stjerne). 31 Jan.

3. For underordnede Chefer ved Mineafdelingen.
Hvid Vimpel med nationalt Baand vertikalt paa Vimpelen.

Nedenstaaende Skala for Antal Skud ved Salut mellem Orlogsfartøier af forskjellig Nationalitet kan anses for internationale fra 1ste April 1904 at regne.

For en „Admiral of the fleet"s Flag	19	Skud.
" " Admirals	— 17	—
" " Viceadmirals	— 15	—
" " Kontreadmirals	— 13	—
" " Splitstander, Kommandotegn for Commodore eller Capitaine de vaisseau, commandant une division	11	—

Hvis nogen Sjøværnepligtig under Paaskud af religiøse Grunde negter at udføre den ham paahvilende Militærtjeneste, skal fornødne Oplysninger søges indhentede til Bedømmelse af, om Negtelsen kan antages begrundet i en alvorlig religiøs Overbevisning.

I den Anledning bør Sigtede opfordres til nærmere at forklare sig om sit religiøse Standpunkt, om han tilhører noget Religionssamfund, hvis Bekjendelse forbyder Militærtjeneste, og i Tilfælde om hvorlænge han har tilhørt saadant Samfund o. s. v., samt Erklæring saavidt mulig skaffes tilveie fra troværdige Personer, som kjender Sigtede og hans religiøse Forhold og Vandel i det hele.

Ledsaget af de indhentede Oplysninger og Jurisdiktionschefens Udtalelse indsendes Sagen derefter til kommanderende Admirals Afgjørelse.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Faaberg Sparebank i Møde den 23de December 1903 vedtagne forandrede Plan for Banken istedetfor dens ældre ved Høieste Resolution af 25de August 1893 stadfæstede Plan. 31 Jan.

Skrivelse angaaende Perus Tilslutning til Konventionen angaaende Anvendelse paa Sjøkrig af Grundsætningerne i Genferkonventionen. 31 Jan.

Ministeren for de udenrigske Anliggender har i Skrivelse til Handelsdepartementet af 31te Januar d. A. meddelt, at den nederlandske Minister i Stockholm har tilkjendegivet, at Republiken Peru ligeoverfor den nederlandske Regjering har notificeret sin Tilslutning — med Udelukkelse af Artikel 10 — til den i Haag den 29de

31 Jan. Juli 1899 afsluttede Konvention om Anvendelse paa Sjøkrig af Grundsætningerne i Genferkonventionen af 22de August 1864.

1 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Hamar Biskop i Anledning af den med Biskopens Skrivelse af 7de Juli f. A. modtagne Sag angaaende en af Frikirkeforstander udført Jordfæstelse af en Statskirken tilhørende Kone.

Departementet meddeler, at en Dissenterforstander ikke er berettiget til, selv om han anmodes derom, at forrette ved Jordfæstelsen af et Statskirkemedlem, og at hans Optræden saaledes har været ulovlig. Da han imidlertid maa antages at have handlet i god Tro, vil Sagen ikke give Anledning til nogen Forføining fra Departementets Side overfor ham.

2 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Biskop, hvori udtales, at forsaavidt skriftlig Udmeldelse af Statskirken udfærdiges i den Udtrædendes eget Navn, maa Underskriften enten være egenhændig, eller, hvis den er foretagen med paaholden Pen, være attesteret ved to Vitterlighedsvidners egenhændige Underskrifter. Sker Udmeldelsen ved en anden i Henhold til Fuldmagt, maa denne indsendes samtidig med Udmeldelsen og enten være underskrevet af Vedkommende egenhændig eller med paaholden Pen i to Vitterlighedsvidners Overvær.

3 Febr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til Generalinspektøren og Chefen for Feltartilleriet, hvori Departementet i Forbindelse med Cirkulære af 16de November 1901 bestemmer, at Felt- og Bjergartilleriets Undervisningsanstalter i Kristiania efter Ophævelsen af Overkonstabelskolerne i Kristiansand og Bergen kan udbetale Marschgodtgjørelse til Aspiranter saavel inden Kristiansandske og Bergenske som 1ste og 2det Akershusiske Distrikter.

3 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektørerne.

Departementet er nylig bleven bekjendt med et ved en Lærerskole indtruffet Tilfælde, hvor vedkommende Rektor havde tilladt 5 Personer at overvære Lærerskolens Undervisning som „Tilhørere", hvilken Paahøring var forudsat at skulle vedblive et helt Skoleaar. Foranlediget herved beder Departementet den offentlige Lærerskoles Rektor gjort opmerksom paa, at en Optagelse paa denne Maade af Tilhørere ved Lærerskolens Undervisning ikke er i Overensstemmelse med de reglementariske Bestemmelser angaaende Optagelse af hospiterende Elever. Der kan ikke være noget til Hinder for, at en Rektor for nogen kortere Tid giver Lærere eller andre, som maatte ønske at overvære Lærerskolens Undervisning, Adgang dertil. Gjælder derimod Opholdet ved Lærerskolen længere Tid end 3 Maaneder, har man antaget, at Tilfældet maa blive at behandle overensstemmende med Lærerskolelovens § 4, sidste Led (hospiterende Elever).

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt i Anledning af Forespørgsel fra Ordføreren i en Sundhedskommission, der ikke var Distriktslæge, om, og i hvilken Udstrækning der tilkommer ham Honorar for udført Vaccination og Revaccination under en Koppeepidemi. 4 Febr.

Departementet meddeler, at der for Udførelse af Vaccination antages at tilkomme ham et Honorar af 50 Øre for hver første Gang vaccineret Person.

For Udførelsen af Revaccination antages der at tilkomme ham den samme Godtgjørelse som en Distriktslæge, nemlig Skyds- og Kostgodtgjørelse for de af ham foretagne Reiser, henholdsvis af Statskassen og Amtskommunekassen, jfr. Indredep.tets Skr. af 10de Juni 1876. Til yderligere at erholde Honorar antages han ligesaalidt som en Distriktslæge at være berettiget, idet der med Hensyn til Udførelsen af den heromhandlede Forretning ikke antages at være nogen Forskjel mellem en Distriktslæge og en anden Ordfører i en Sundhedskommission.

Forsaavidt der i Forbindelse med en Reise til Foretagelse af Revaccination er udført Vaccination, antages der tillige at tilkomme Ordføreren det sædvanlige Honorar af Amtskommunekassen for Vaccination.

Paa samme Maade som her angivet antages ogsaa en anden medicinsk Kandidats Godtgjørelse at maatte beregnes for Udførelse af omhandlede Forretninger i den Tid, hvori han var ansat som Epidemilæge, hvorimod han for Udførelsen af Revaccination i den Tid, hvori han var ovennævnte Ordførers private Vikar, antages ved Siden af Skyds- og Kostgodtgjørelser tillige at have Krav paa et Honorar af Amtskommunen, hvilket, da Aftale herom ikke er truffet paa Forhaand, antages at burde fastsættes til et bestemt Beløb pr. revaccineret Individ af høist 40 Øre.

Hvad angaar den fra Amtmanden ved Sagens Oversendelse fremkomne Forespørgsel om, hvorvidt autoriserede Hjælpevaccinatorer og Hjælpevaccinatricer, naar de paa Distriktslægens Vegne udfører Revaccination, vil blive anvist Skydsgodtgjørelse af Statskassen, henvises til førnævnte Skrivelse fra Indredepartementet af 10de Juni 1876, idet Departementet fremdeles finder at maatte fastholde den deri udtalte Opfatning.

Cirkulære fra Landbrugsdepartementet angaaende Dyrlægers Reiser paa Grundlag af Mistanke om en ondartet, smitsom Husdyrsygdoms Optræden. 5 Febr.

Da Statens Udgifter til Skydsgodtgjørelse for Dyrlæger i de senere Aar fremviser en betydelig Stigning, og dette væsentlig har sin Grund deri, at der hyppig foretages Reiser paa Grundlag af Mistanke om Optræden af en eller anden ondartet smitsom

5 Febr. Husdyrsygdom, tillader man sig gjennem Amtmanden at henlede Amtets Dyreeieres og Dyrlægers Opmerksomhed paa følgende: Husdyrlovens § 2 paalægger for det Tilfælde, at et Husdyr er angrebet eller død af en af de i Lovens § 1 nævnte Sygdomme, eller der er Sandsynlighed for, at saa er Tilfældet, enhver Eier eller Besidder af saadant Dyr snarest muligt at tilkalde en autoriseret Dyrlæge. Dennes Skydsudgifter til Sygdomsstedet skal udredes af Statskassen.

Forudsætningen for denne Tilkaldespligt og for, at Statskassen skal bestride Dyrlægens Skydsgodtgjørelse, er altsaa, at der foreligger enten Vished eller Sandsynlighed for, at Sygdomstilfældet indgaar under en af de i Lovens § 1 nævnte Sygdomsarter: Pest, Lungesyge eller Katarrhalfeber hos Kvæg, Miltbrand, Hundegalskab, Snive, Mund- og Klovsyge, Faarekopper og Faareskab samt Svinepest. For Rødsygens Vedkommende vil i den nærmeste Fremtid en saadan Forandring finde Sted, at denne ikke skal henregnes blandt de ondartede Sygdomme.

Pest, Lungesyge, Hundegalskab, Snive, Mund- og Klovsyge, Faarekopper og Faareskab er Sygdomme, der for Tiden ikke forekommer og paa længere Tid heller ikke har forekommet inden vort Land. Disse Sygdomme maa indføres fra Udlandet, hvis der her skal optræde noget Tilfælde af dem, og da dels Indførsel af levende Husdyr her til Riget er ganske forbudt, dels de indførte Dyr er underkastet Dyrlægeundersøgelse og Karantenering, vil der under almindelige Forhold ikke for en Dyreeier eller Dyrlæge foreligge Grund til at antage, at et Husdyr skulde være angrebet af nogen af de omhandlede Sygdomme.

Den ondartede Katarrhalfeber hos Kvæget frembyder i Almindelighed saadanne særlige Sygdomstegn (Ophør af Æbelysten, Feber, Udflod af Næse, Fordunkling af Øinene med Slim fra disse, Hoste), at en Dyreeier paa Grundlag af disse Sygdomstegn maa kunne afgjøre, om der er Sandsynlighed for, at ondartet Katarrhalfeber foreligger.

Den almindeligste Anledning til Tilkaldelse af Dyrlæge paa Grund af ondartet smitsom Husdyrsygdom er Mistanke om Miltbrand. Det er ikke sjelden forekommende Tilfælde, at en Dyreeier, naar han finder en Hest eller Ko pludselig død, uden videre gaar ud fra, at der her foreligger Miltbrand, og Dyrlæge tilkaldes derfor til paa det Offentliges Vegne at undersøge Forholdet.

I denne Henseende skal man henlede Opmerksomheden paa, at Husdyrloven kræver ikke blot, at der skal være Mulighed for, at et Dyr kan være angrebet af ondartet Sygdom, men at der skal være Sandsynlighed herfor, hvis Berettigelse til Tilkaldelse af Dyrlæge paa det Offentliges Regning skal være tilstede.

Sandsynlighed for, at der i en Besætning er optraadt Miltbrand, kan imidlertid ikke siges at være tilstede, medmindre der

optræder alvorlig Sygdom hos et voxent Dyr, i Almindelighed med dødelig Udgang efter et kort Sygdomsforløb og uden andre særlig fremtrædende Sygdomstegn end i Tilfælde Sturenhed, Feber, Næseblødning eller Diarrhé. Er et Dyr pludselig død, uden at Sygdom i Forveien er bemerket, eller uden at Ulykkestilfælde foreligger, kan der være Grund til at frygte for Miltbrand, særlig hvis der i Distriktet før har forekommet Miltbrand, eller hvis Besætningen fodres med udenlandsk Kraftfoder eller urent Melaffald. Isaafald bør Dyreeieren ved Henvendelse til Dyrlæge søge at bringe Dødsaarsagen paa det Rene, og hvis Dyrlægen efter de meddelte Oplysninger finder det sandsynligt, at Miltbrand foreligger, kan offentlig Reise foretages. 5 Febr.

I Tilfælde af Optræden af nogen af de mildere smitsomme Sygdomme, saasom Tuberkulose, Kalvekastning, Kværke, Influenza, Ringorm o. lign., kan offentlig Reise for disse ikke foretages, medmindre Amtmanden paa Grund af disse Sygdommes hyppigere Optræden et Sted derom særskilt anmoder vedkommende Amtsdyrlæge.

Det bemerkes ogsaa, at en Dyreeier i alle Tilfælde, hvor smitsom Sygdom virkelig eller med Sandsynlighed foreligger, bør henvende sig til Distriktets Amtsdyrlæge eller i hvert Fald til den nærmeste boende Dyrlæge, forat det Offentliges Udgifter derved kan indskrænkes til det mindst mulige.

Kongelig Resolution, hvorved det er bestemt: 6 Febr.

1. At de geistlige Embedsmænd, som fører Kirkebøger, for Fremtiden skal tilstille det statistiske Centralbureau særskilte Opgaver over de her i Riget stedfindende Fødsler, Ægtevielser og Dødsfald af svenske Undersaatter;
2. At lignende Opgaver skal tilstilles Centralbureauet fra Præster og Forstandere for ordnede Dissentermenigheder og — for borgerlige Ægteskabsstiftelsers Vedkommende — fra Notarii publici.
3. Opgaverne bliver at affatte efter Formularer, som udfærdiges af det statistiske Centralbureau, og at afgive i det løbende Aar snarest mulig og uafhængig af de Opgaver over Fødsler, Ægteskabsstiftelser og Dødsfald, som efter hvert Aars Udgang indsendes til Bureauet; — — — —

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 6 Febr.

1. At der til Dækkelse af den Underballance, hvori Den almindelige Brandforsikrings-Indretnings Land-Afdeling er kommen, bliver at erlægge en extraordinær Kontingent lig to Halvaars ordinære Kontingent af samtlige de i denne Afdeling paa efternævnte Tider forsikrede Bygninger og fordelt saaledes, at der udlignes et halvt Aars extraordinær Kontingent paa de Bygninger, der

6 Febr. stod forsikrede i Begyndelsen af 2det Halvaar 1901 og videre et halvt Aars extraordinær Kontingent paa de Bygninger, der stod forsikrede i Begyndelsen af 2det Halvaar 1903.

2. At denne extraordinære Kontingent for de Eiendomme, som forbliver forsikrede i Indretningen, bliver at indbetale i 4 paa hverandre følgende lige store halvaarlige Terminer fra og med 2det Halvaar 1904 i Forbindelse med den samtidig forfaldende ordinære Kontingent, men udredes strax for de Eiendomme, som var forsikrede paa de nævnte Tidspunkter, men senere er udgaaede, eller som herefter udgaar af Forsikringen, inden Terminerne forfalder.

6 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

A. At den ved Kongelig Resolution af 8de Oktober 1888 afgivne Bestemmelse om Aalesund som Standkvarter for 1ste Korps af Bergenske Infanteribrigade forandres saaledes, at Standkvarteret for nævnte Korps indtil videre forlægges til Bergen.

B. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at udfærdige de fornødne nærmere Bestemmelser i Anledning af Gjennemførelsen af nærværende Resolution.

6 Febr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. v. meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Mo Herred, Nordlands Amt, under 13de Juli og 23de November 1903 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred med Hensyn til saadanne Forestillinger.

6 Febr. **Kongelig Resolution***), hvorved Stadfæstelse meddeles i Henhold til Lov af 25de Marts 1872 § 1 paa den af Kristianssands Formænd og Repræsentanter under 28de December f. A. fattede Beslutning om, at den Afgift af 1,6 Øre pr. Registerton, som ifølge Lov af 8de September 1818 § 14 Litr. c sammenholdt med Lov af 14de April 1860 § 1 og Kongelig Resolution af 20de November 1869 for Tiden erlægges til Kristianssands Børs af ethvert fra Kristianssand til Udlandet expederet Skib, nedsættes for Skibe af over 3000 Registertons Drægtighed til $^4/_5$ Øre pr. Registerton, naar der ikke indlades saameget som 10 bestuvede Tons, og til 1 Øre pr. Registerton, naar der indlades fra 10 til og med 20 bestuvede Tons, hvilken Bestemmelse træder ikraft strax.

6 Febr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa Beslutning fattet under 29de December 1903 af Vossestrandens Herredsstyre i Søndre Bergenhus Amt, og hvorved det er forbudt inden Herredet at anvende Pigtraad til Gjærde eller at reparere saadanne med Pigtraad.

*) Bekjendtgjort 9de Februar i Lovtid. 1ste Afd. No. 5.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen meddeler, at der i Tschoutsun, Kina, er oprettet en tysk Postanstalt, der bliver at betragte som tilhørende Verdenpostforeningen (jfr. Art. XL § 2 i Expeditionsreglementet til den internationale Hovedpostkonvention), og at der til den tyske Postanstalt Tschoutsun i Kina fremtidig kan sendes Postanvisninger og Postpakker. 6 Febr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa den i Generalforsamlingen den 29de December 1903 vedtagne Forandring i § 20 i de for Hols Brandforsikringssamlag ved Høieste Resolution af 28de Oktober 1890, jfr. Høieste Resolutioner af 20de November 1896 og 4de Juni 1898 approberede Love, saaledes at Samlaget fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 8 Febr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Grosserer Tarald Taraldsen Trønnes ved Testamente af 15de Mars 1891 oprettede Fonds, nemlig: 8 Febr.

1. Et Fond stort Kr. 15,000, hvis Renter skal benyttes til Uddannelse af og Lønsbidrag til Diakonisser, der skal virke i Storelvedalens Hovedsogn.
2. Et Fond stort Kr. 10,000, hvis Renter skal benyttes til Aflønning af et Sangkor og om muligt ved de store Høitider til anden Kirkemusik — herunder ikke indbefattet Orgelspil — i Storelvedalens Hovedkirke samt paa de under 9de Oktober 1902 udarbeidede særskilte Statuter for disse Fonds, dog med enkelte Forandringer.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergen, hvori der i Anledning af Forespørgsel fra et Skolestyre meddeles, at man er enig i, at den af Skolestyret fattede Beslutning om, at Elevernes Forældre skal have Ret til at vælge mellem Rigsmaals- og Landsmaalsudgaven af Vetlesens Lærebog i Norges Historie, ikke kan anses lovlig. 9 Febr.

Efter Landsskolelovens § 73 skal ethvert Skolestyre paa den i nævnte § nærmere beskrevne Maade fatte Beslutning om, hvorvidt Skolens Lære- og Læsebøger skal være affattede paa Landsmaal eller i det almindelige Bogmaal. En saadan Beslutning forudsættes ogsaa fattet af Skolestyret, og overensstemmende med denne almindelige Beslutning maa Lærebøgerne vælges enten paa Bogmaal eller Landsmaal. At give Børnenes Forældre Ret til, naar en ny Lærebog efter § 72 indføres, at vælge enten Landsmaals- eller Bogmaalsudgaven, vilde være at sætte sig udover den efter § 73 givne almindelige Bestemmelse om Undervisningssproget, der skal fattes af Skolestyret og ikke kan overlades Børnenes Forældre eller andre (jfr. Departementets Skrivelse af 5te Januar 1899).

Høieste Resolution, hvorved bl. a. Departementet for udenrigske Sager, Handel m. v. bemyndiges til paa hensigtsmæssigste 10 Febr.

10 Febr. Maade at lade Plakat af 7de Mars 1864 angaaende visse Forskrifter om Sjøfart i Krigstid paany indskjærpe til Jagttagelse fra norske Embedsmyndigheders og Indvaaneres Side.

10 Febr. **Rundskrivelse** fra Departementet for udenrigske Sager m. v. til Amtmændene om Sjøfart i Krigstid:

I Anledning af den mellem Rusland og Japan udbrudte Krig skal Departementet herved indskjærpe til Jagttagelse for norske Embedsmyndigheders og Indvaaneres Side Kongelig Plakat af 7de Marts 1864, indeholdende Forskrifter om Sjøfart i Krigstid. Rederes og Skibsføreres Opmerksomhed bedes derhos henledet paa Nødvendigheden af at have iorden de Skibsdokumenter (Nationalitetsbevis, Maalebrev og Bemandingsliste), som skal godtgjøre, at vedkommende Fartøier er norsk Eiendom.

Man skal samtidig bringe i Erindring, at Norge i Forening med Sverige under 13de Juni 1856 officielt har tiltraadt de Grundsætninger for Sjøfart i Krigstid, som indeholdes i den Deklaration, der blev undertegnet den 16de April s. A. af de i Fredsforhandlingerne i Paris deltagende Magter, og ifølge hvilken:

1. Kaperi er og skal være affskaffet.
2. Neutralt Flag beskytter fiendtligt Gods med Undtagelse af Krigskontrabande.
3. Neutralt Gods under fiendtligt Flag maa, med Undtagelse af Krigskontrabande, ikke beslaglægges.
4. For at være forbindende maa Blokader være effektive, det vil sige, understøttede af en Styrke, som er tilstrækkelig til i Virkeligheden at spærre Adgangen til den fiendtlige Kyst.

Rusland og Japan har begge tiltraadt denne Deklaration.

Sluttelig skal Departementet anmode Amtmanden om at henlede de interesseredes Opmerksomhed paa Artikel 6 i Haagerkonventionen af 29de Juli 1899 om Anvendelse paa Sjøkrig af Grundsætningerne i Genferkonventionen af 22de August 1864.

Artikelen er saalydende:

„Neutrale Handelsfartøier, Yachter eller Baade, der fører eller opsamler Saarede, Syge eller Skibbrudne tilhørende de Krigførende, kan ikke opbringes som Følge af denne Transport; men de forbliver Gjenstand for Opbringelse for de Neutralitetskrænkelser, som de maatte have begaaet".

11 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Tønsberg Kommunestyre i Møde den 29de Januar d. A. besluttede Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

11 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Kjøbmand i Bergen C. Sundts Arvinger til Efterkommelse af en af denne efterladt Optegnelse oprettede „C. Sundts Legat

til Fremme af Induſtri og teknisk Videnskab" samt paa det af Bergens Magistrat under 5te December f. A. udarbeidede Forslag til Fundats for nævnte Legat. 11 Febr.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 11 Febr.

1. At Bergens Biskop bemyndiges til overensstemmende med Lovgivningen at afgive alle nødvendige foreløbige Bestemmelser om Afholdelse af Gudstjeneste og Udførelse af kirkelige Forretninger for Aalesunds Menighed efter den Byen med dens Kirke overgaaede Brand.
2. At det tillades, at det Gravkapel, som er opført paa Aalesunds By's nye Kirkegaard paa Gaarden Nørve i Borgund Sogn, i fornødent Fald indtil videre benyttes til Afholdelse af Gudstjeneste og Udførelse af kirkelige Forretninger for Aalesunds Menighed, paa Betingelse af, at det forsynes med den nødvendige kirkelige Indredning, og at det ved dets første Benyttelse i nævnte Øiemed indvies med en passende Tale af den forrettende Præst.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvorved i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de Decbr. 1898 § 7 bestemmes: 11 Febr.

At der fra det af Aamli Præstegjeld bestaaende Jordmoderdistrikt i Nedenes Amt udskilles et nyt Distrikt, omfattende Gjevedal Sogn af nævnte Præstegjeld. Delingen træder i Kraft fra den Tid, særskilt Jordmoder ansættes i det nye Distrikt.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, foranlediget ved Forespørgsel angaaende en Jordmoders Anmeldelsespligt med Hensyn til Overtrædelse af Straffeloven, hvorom hun under sin Praxis kommer til Kundskab. 11 Febr.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det i Tilslutning til en af Medicinaldirektøren paa Foranledning afgiven Udtalelse antager, at Bestemmelsen i Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 5, der paalægger en Jordmoder Taushedspligt med Hensyn til, hvad der under Udøvelsen af hendes Kald maatte blive hende betroet, i Almindelighed vil være til Hinder for, at hun gjør Anmeldelse om strafbare Handlinger, som bliver hende i Stillings Medfør bekjendte. Undtagelse herfra gjør den nævnte Lovbestemmelse alene, forsaavidt Aabenbaringspligt følger af den almindelige Lovgivning. Saadan Aabenbarelsespligt foreskrives i Straffeprocesslovens § 263 og i Straffelovens Kap 9 § 31, Kap. 13 § 4, Kap. 14 § 8 og Kap. 23 § 22 (jfr. den nye Straffelovs § 139, 172 og 387, No. 2) samt i visse Bestemmelser i den militære Straffelov. Derhos antager Departementet, at der i Analogi af Bestemmelserne i N. L. 2—5—19 og Forordning om

11 Febr. Medicis og Apothekere af 4de December 1672 § 24 paahviler Jordmødre Aabenbarelsespligt, naar Bevarelse af Taushed med Hensyn til, hvad de i sit Kald har erfaret, vilde kunne foraarsage nogen Ulykke, jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 1ste Juli 1899.

Anmeldelse bør i Tilfælde ske til Paatalemyndigheden (Politiet). Der kan dog intet være til Hinder for, at den indsendes gjennem Jordmoderens Overordnede (Sundhedskommissionens Ordfører eller vedkommende Embedslæge).

11 Febr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra Aalesunds Politikammer om, hvorvidt en i Henhold til Lov af 18de Mai 1860 meddelt Bevilling til i Aalesund at udskjænke de i denne Lov omhandlede Drikkevarer medfører Ret til Salg af Vin, meddeler, at det med Politikammeret antager, at Spørgsmaalet maa besvares benegtende.

13 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til Fattigloven af 19de Mai 1900 §§ 28 og 33 meddeles Stadfæstelse paa den af vedkommende Udvalg foreslaaede Plan for et Sikkerhedsfond ved Altens Kobbergrubers Verk i Kaafjord i Alten Herred.

13 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved Approbation meddeles paa et Udkast til Instrux for Byfogden i Hammerfest med Hensyn til Udførelsen af Forretningerne som Kasserer og Regnskabsfører for Finmarkens Medicinalfond.

13 Febr. **Plakat***) angaaende Forandring i Plakat af 28de Oktober 1876 indeholdende Bestemmelser om Fredning af Sæl i Nordishavet.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om Fredning af Sæl i Nordishavet af 18de Mai 1876 § 1 bestemmes herved, at Plakat af 28de Oktober 1876 for Aaret 1904 skal lyde saaledes:

Paa Havstrækningen mellem 67° og 75° nordlig Bredde og mellem 5° østlig og 17° vestlig Længde fra Greenwich Meridian skal det være Besætning paa norsk Skib og enhver norsk Undersaat forbudt at dræbe eller fange Sæl, Klapmyts derunder ikke indbefattet, tidligere paa Aaret end den 1ste April.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

13 Febr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Herredsstyret for Nordre Odalens Herred i Hedemarkens Amt under 12te Oktober 1903 fattede Beslutning om Tillæg til de ved Kongelig Resolution af

*) Bekjendtgjort 16 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 6.

25de Februar 1899 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, hvilket Tillæg indskydes som en ny Paragraf mellem nævnte Forskrifters §§ 7 og 8. 13 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa de i Generalforsamling i „Det Kongelige norske Videnskabers Selskab" i Trondhjem den 6te November 1903 vedtagne og nedenfor indtagne Forandringer i de ved Kongelig Resolutioner af 29de Juli 1874, 2den November 1896, 8de Februar 1898 og 15de Juli 1902 approberede Statuter for Selskabet: 13 Febr.

§ 1. Efter „Trondhjem" indskydes „(Trondhjems Museum)".

§ 7 faar saadan Lydelse:

„For at blive Medlem af Selskabet kræves, at man i en skriftlig Henvendelse til Direktionen udtaler sit Ønske derom. Man kan kun indtræde som Medlem fra hvert Aars Begyndelse af, og Anmeldelsen til Direktionen maa være indsendt senest inden den foregaaende 1ste December. Medlemmer erlægger en aarlig Kontingent af mindst 5 Kr. Livsvarigt Medlem bliver enhver, der engang for alle betaler et Beløb af mindst 100 Kr., eller som paa Grund af Fortjeneste af Selskabet af Direktionen dertil udnævnes. Til Æresmedlemmer kan af Direktionen udnævnes saadanne, som har ydet Selskabet særlig fremtrædende Tjenester.

Medlemmer erholder 1 Exemplar af Selskabets Skrifter.

Naar Medlemmer enten paa Grund af Fraflyttelse eller andre personlige Forhold fremsætter Ønske om at udtræde som saadanne, kan Direktionen give sit Samtykke til, „at deres Navne udgaar af Medlemsfortegnelsen".

§ 10, 4de Passus: („Medlemmer kan optages saavel i ordinære som i extraordinære Generalforsamlinger") udgaar.

§ 11 Lit. f udgaar.

Sidste Passus faar saadan Lydelse:

„Ved Behandling af Budgetsager udkræves der til Vedtagelse af Forslag, som er afvigende fra Direktionens Indstilling, $^2/_3$ Stemmeflerhed, og ved de i Lit. d omhandlede Valg over Halvdelen af de afgivne Stemmer. Forøvrigt afgjøres Sagerne ved simpel Stemmeflerhed af de mødende".

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 13 Febr.

1. At de nye Befæstninger paa Odderøen bliver at forene med de allerede oprettede Befæstninger ved Topdalsfjorden, og at de samlede Befæstninger bliver at benævne „Odderøen med Topdalsfjordens Befæstninger".
2. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at træffe Bestemmelse om, hvilke Anlæg, Territorier, Bygninger m. v., der skal henhøre under Kommandanten henholdsvis paa Kristiansands Befæstninger og paa Odderøen med Topdalsfjordens Befæstninger.

15 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa det i Generalforsamling den 25de Januar 1904 vedtagne Udkast til ny Plan for Vold Sogns Brandforsikringsselskab for Bygninger, Indbo og Løsøre, saaledes at Selskabet fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

15 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Enkefru Elisabeth Olsen, født Aanonsen, ved Testamente af 30te September 1881 med senere Kodiciller oprettede Legat til Fordel for værdige trængende Enker og Jomfruer af den bedre Stand i Arendal samt paa de under 6te Oktober f. A. udarbeidede Statuter for nævnte Legat.

15 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori meddeles, at Departementet ikke i de af Amtmanden nu givne Oplysninger kan finde tilstrækkelig Grund til at fravige den i Telegram af 29de f. Md. udtalte Formening om Adgangen til at bevilge Bidrag af Amtsskolekassen til Indkjøb eller Leie af „Skolehaver". Specielt finder Departementet ikke at kunne gaa med paa den af den konstituerede Skoledirektør hævdede Forstaaelse af Ordet „Undervisningsmidler" i Landsskolelovens § 46 d (jfr. „Læremidler" i § 13), hvorefter disse Udtryk ogsaa skulde omfatte de heromhandlede Skolehaver. For at Bidrag af Amtsskolekassen skal kunne ydes til disse Haver udkræves efter Departementets Formening en Lovforandring.

16 Febr. **Høieste Resolution***), hvorved Storthingets Beslutning af 16de Februar d. A. angaaende Forandringer i Toldtarifens Bestemmelser om Vintolden befales tagen tilfølge.

Beslutningen er saalydende:

Fra den Tid, da Ratifikationerne angaaende Overenskomst mellem Norge og Spanien har fundet Sted**), bliver de om Vin gjældende Bestemmelser i Toldtarifen følgende:

Vin, ogsaa indeholdende Chinin og andre Medikamenter:

			Maximal.
1. paa Flasker:			
a. mouserende	1 l.	Kr. 1,50	Kr. 2,00
b. anden	1 l.	„ 0,70	„ 1,00
2. paa Fustager og Krukker:			
a. indtil 21 pCt. Alkoholstyrke .	1 l.	„ 0,40	„ 0,80
b. over 21 pCt. Alkoholstyrke som Brændevin paa anden Emballage af tilsvarende Styrke.			
Tara for Fustager 16 pCt.			

*) Bekjendtgjort 20 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 7.

**) Overenskomsten er ratificeret for Norges Vedkommende i Henhold til Høieste Resolution af 16 Februar 1904 og Ratifikationerne udvekslede i Madrid 18 Februar 1904.

Anm. 1. Vin, der ved Indførselen befindes at indeholde nogle Gradbrøkdele over 21 pCt. Alkohol, kan indgaa som Vin af indtil 21 pCt. Alkoholstyrke, naar der fremskaffes offentlig Myndigheds Attest for, at Varen ved Afgangen fra Produktionslandet ikke indeholdt mere Alkohol, end hvad der svarer til 21 pCt. Gay-Lussac. 16 Febr.

Anm. 2. Mængden af Vin, der indføres paa Fustager og Krukker, bestemmes ved Veining og Vegtens Omsætning til Maal efter Tolddepartementets nærmere Bestemmelse.

Tillægskonvention af 25de August 1903 til Handelskonventionen mellem Norge og Spanien af 27de Juni 1892*). 16 Febr.

(Afskrift).

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège et Sa Majesté le Roi d'Espagne ayant jugé bon et utile de conclure une Convention additionnelle modifiant la Convention de commerce entre la Norvège et l'Espagne du 27 Juni 1892 ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires:

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, M. Frédéric Hartwig Herman Baron de Wedel-Jarlsberg, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté Catholique, Commandeur 1ère classe des Ordres de St. Olaf et de l'Etoile Polaire, Grand'-Croix de Charles III et d'Isabelle la Catholique, etc. etc.,

Sa Majesté le Roi d'Espagne, Don Manuel Mariátegui y'Vinyals, Comte de San Bernardo, Duc de Monteléon, Grand d'Espagne de première classe, Sénateur du Royaume, etc. etc. Son Ministre d'État. **)

(Oversættelse).

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge og Hans Majestæt Kongen af Spanien har, anseende det for godt og nyttigt at afslutte en Tillægskonvention, som indfører Ændringer i Handelskonventionen mellem Norge og Spanien af 27de Juni 1892, udnævnt til sine Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge, Herr Fredrik Hartwig Herman, Baron Wedel Jarlsberg, Hans envoyé extraordinaire og ministre plénipotentiaire hos Hans katolske Majestæt, Kommandør af 1ste Klasse af St. Olafs Orden og af Nordstjerneorden, Storkors af Carlos III's Orden og af Isabel la Católicas Orden o. s. v. o. s. v.,

Hans Majestæt Kongen af Spanien, Don Manuel Mariátegui y Vinyals, Greve af San Bernardo, Hertug af Monteleón, Grande af Spanien af 1ste Klasse, Rigssenator, o. s. v. o. s. v., Hans Statsminister. **)

*) Tillægskonventionen med Ændring ifølge Deklaration af 5 Februar 1904 er for Norges Vedkommende ratificeret i Henhold til Høieste Resolution af 16 Februar 1904. Ratifikationerne er udvekslede i Madrid 18 Februar 1904. Bekjendtgjort 22 Febr.. i Overenskomster No. 1.

**) Fortsættes Side 44.

Tarif A.

Droits à l'entrée en Espagne.

Dénomination des articles.	Bases.	Droits.	
		Pest.	Cent.
Pâte de bois	100 Kilogs.	1	00
Morue salée et séchée (Klipfish et Stockfish) (droits de douane 18 pest.: droits intérieurs 6 pest.)	100 Kilogs.	24	00
Poudre de poisson	100 Kilogs.	12	00
Huile de foie de morue purifiée pour l'usage médical	100 Kilogs.	2	00
Huile de poisson et baleine et autres graisses animales	100 Kilogs.	1	00
Rogue et autres dépouilles animales non dénommées	100 Kilogs.	0	50
Guano de poisson et de baleine et autres engrais naturels	100 Kilogs.	0	05
Poissons salés, fumés et marinés	100 Kilogs.	12	00
Lait concentré	1 Kilog.	1	00
Bois communs en planches, planchettes, madriers, poutres, perches, les mâts et bois pour costructions navales	Mét. cube.	5	00

Tableau A.

Articles norvégiens auxquels, à l'entrée en Espagne, sont applicables les dispositions de l'Article 6 de la Convention du 27 Juin 1892.

Poissons frais ou avec le sel indispensable pour leur conservation.
Pierres et terres employées dans l'industrie, les arts et les constructions; ciment, chaux et plâtre.
Porcelaine et autre poterie.
Verre de toute sorte.
Goudron, résine, brai, asphalte et bitume.
Clous à ferrer les animaux.
Clous et vis de fer.
Colle de poisson.
Poudre, explosifs et méches pour les mines.
Papier de toute sorte y compris les ouvrages en papier.
Cartons de toute sorte.
Douves.
Futaille et cercles.
Bois rabotés, rainés et (ou) bouvetés.
Bois ouvré et de menuiserie de toute sorte.
Allumettes.
Cuirs et peaux brutes.
Instruments et machines agricoles.
Moteurs et autres machines.
Beurre et fromage.
Alcools et eaux-de-vie.
Liqueurs.
Bière.
Conserves alimentaires.
Embarcations.

Tarif A.

Indførselstold i Spanien.

Varernes Benævnelse.	Kvantum.	Told.	
		Pesetas.	Cts.
Træmasse	100 kg.	1	00
Saltet og tørret Fisk (Klipfisk og Stokfisk) (Toldafgifter 18 Pesetas, indre Afgifter 6 Pesetas)	100 kg.	24	00
Fiskemel	100 kg.	12	00
Medicintran	100 kg.	2	00
Fiske- og Hvaltran og andre Fedtstoffer af Dyr	100 kg.	1	00
Rogn og andre ikke særskilt nævnte Produkter af Dyr	100 kg.	0	50
Fiske- og Hvalguano og andre naturlige Gjødningsstoffe	100 kg.	0	05
Fisk, saltet, røget og marineret	100 kg.	12	00
Kondenseret Melk	1 kg.	1	00
Almindeligt Træ i Bord, Planchetter, Planker, Bjælker, Stager, Master og Skibsbygningstømmer	Kubikmeter	5	00

Tablean A.

Norske Varer, paa hvilke ved Indførsel til Spanien Bestemmelserne i Artikel 6 i Konventionen af 27de Juni 1892 kommer til Anvendelse:

Fisk, fersk eller med det til dens Bevaring nødvendige Salt.
Jord- og Stenarter, anvendt i Industri, Kunst og til Bygning; Cement, Kalk og Gibs.
Porcelæn og andet Stentøi.
Glas af alle Slags.
Tjære, Harpix, Beg, Asfalt og Jordbeg.
Søm til at beslaa Dyr.
Søm og Skruer af Jern.
Fiskelim.
Krudt, Sprængstoffe og Minerlunter.
Papir af alle Slags, deri indbefattet Arbeider af Papir.
Karton af alle Slags.
Tøndestav.
Fade og Tøndebaand.
Høvlede og pløiede Bord.
Forarbeidede Trævarer og Snedkerarbeide af ethvert Slags.
Fyrstikker.
Skind og Huder, uforarbeidede.
Agerbrugsredskaber og Maskiner.
Motorer og andre Maskiner.
Smør og Ost.
Alkohol og Brændevin.
Likører.
Øl.
Konserverede Fødemidler.
Skibe.

16 Febr.

Tarif B.

Droits à l'entrée en Norvège.

Dénomination des articles.	Bases.	Droits. Cour.	Ore.
Oranges fraiches de toute sorte .	100 Kilog.	2	00
Citrons frais	— — —	2	00
Raisins frais	— — —	2	00
Melons	— — —	2	00
Raisins secs	— — —	8	00
Figues	— — —	5	00
Amandes en coque	— — —	5	00
Noisettes	— — —	5	00
Légumes secs	— — —	5	00
Vin (non mousseux contenant jusqu'à 21 % d'alcool):			
en cercles	1 litre	0	40
en bouteilles	1 litre	0	70
Riz:			
non décortiqué en vrac . . .	100 Kilog.	3	90
— — — — — — emballé	1 Kilo	0	05
décortiqué emballé	1 Kilo	0	07
Sel de cuisine brut et raffiné . .		Libre.	
Liège brut		Libre.	

Tableau B.

Articles Espagnols auxquels, a l'entrée en Norvège, sont applicables les dispositions de l'Article 7 de la Convention du 27 Juin 1892.

Vins de toute sorte, mousseux et non mousseux.
Cuirs.
Liège travaillé.
Bouchons de liège (sans garniture).
Huile d'olive.
Plomb en lingots.
Autres métaux bruts.
Minerais.
Sparte.
Noix.
Plumes épurées.
Sardines.
Céréales.
Ecorces d'oranges.
Eaux-de-vie.
Liqueurs.
Sucre.
Légumes et fruits potagers de toute sorte, frais et secs, non compris dans le Tarif B.
Conserves.

16 Febr.

Tarif B.

Indførselstold i Norge.

Varernes Benævnelse.	Kvantum.	Toldsatser.	
		Kr.	Øre.
Appelsiner, friske, alle Slags . . .	100 kg.	2	00
Citroner, friske	100 kg.	2	00
Vindruer, friske	100 kg.	2	00
Meloner	100 kg.	2	00
Rosiner	100 kg.	8	00
Figener	100 kg.	5	00
Mandler i Skal	100 kg.	5	00
Hasselnødder	100 kg.	5	00
Tørrede Grønsager	100 kg.	5	00
Vin (ikke mousserende indeholdende indtil 21 % Alkohol):			
paa Fustager	1 Liter.	0	40
paa Flasker	1 Liter.	0	70
Ris:			
uafskallet, i løs Forsendelse . . .	100 kg.	3	90
—„— i Emballage	1 kg.	0	05
afskallet, i Emballage	1 kg.	0	07
Kjøkkensalt, raat og raffineret . . .		frit.	
Kork, ubearbeidet		fri.	

Tableau B.

Spanske Varer, paa hvilke ved Indførsel til Norge Bestemmelserne i Artikel 7 i Konventionen af 27de Juni 1892 kommer til Anvendelse:

Vin, af alle Slags, mousserende og ikke mousserende.
Læder.
Kork, bearbeidet.
Korkeproppe (uden Beslag).
Olivenolje.
Bly i Klumper.
Andre Metaller, raa.
Ærtser.
Esparto.
Valnødder.
Renset Fjær.
Sardiner.
Kornvarer.
Orangeskaller.
Brændevine.
Likører.
Sukker.
Grønsager og Kjøkkenvexter af alle Slags, friske og tørrede, forsaavidt de ikke er indbefattet i Tarif B.
Konserver.

16 Febr. Lesquels, après s'être communiqué Leurs Pleins Pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui sut:

Les tarifs A et B et les tableaux A et B annexés à la Convention du 27 Juni 1892 entre la Norvège et l'Espagne sont remplacés par les tarifs A et B et les tableaux A et B annexés á cette Convention additionelle.

Cette Convention additionelle, après avoir été approuvée par les représentations nationales respectives, sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Madrid le plus tôt possible. Sept jours après l'échange des ratifications la présente Convention additionelle entrera en vigueur, et cette Convention additionelle et la Convention du 27 Juin 1892 ainsi modifiée avec le protocole et protocole final y annexés, resteront, à partir du même jour, exécutoires pendant cinq années et ensuite jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes les aura dénoncées.

Fait, en double expédition, à Saint-Sébastien le 25 Août 1903.

(s.) **F. Wedel Jarlsberg.**
(L. S.).

(s.) **El Conde de San Bernardo.**
(L. S.).

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Hvilke efter at have meddelt hinanden sine Fuldmagter, som er befundet i god og behørig Form, er kommet overens om følgende:

Istedenfor Tariferne A og B og Tableauerne A og B, som er vedføiede Konventionen af 27de Juni 1892 mellem Norge og Spanien, træder de nærværende Tillægskonvention vedføiede Tarifer A og B og Tableauer A og B.

Denne Tillægskonvention skal, efter at være bifaldt af de respektive Nationalforsamlinger, ratificeres, og Ratifikationerne af samme skal udveksles i Madrid snarest muligt. Syv Dage efter Ratifikationernes Udveksling træder nærværende Tillægskonvention i Kraft, og denne Tillægskonvention tilligemed den saaledes ændrede Konvention af 27de Juni 1892 med vedføiet Protokol og Slutningsprotokol skal fra den samme Dag forblive gjældende i fem Aar og derefter indtil Udløbet af et Aar fra den Dag, da nogen af de kontraherende Parter maatte have opsagt dem.

Udfærdiget i to Eksemplarer i San Sebastian den 25de August 1903.

(undert.) **F. Wedel Jarlsberg.**
(L. S.).

(undert.) **Grev San Bernardo.**
(L. S.).

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri. Udenrigsafdelingen.
Kristiania, 18de Februar 1904.

A. Scheel,
Fung. Ekspeditionschef.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri. Udenrigsafdelingen. 16 Febr.
Kristiania, 18de Februar 1904.

A. Scheel,
Fung. Ekspeditionschef.

Noter*), udvekslede mellem Hans Majestæts Minister i Madrid og Lissabon og den spanske Udenrigsminister under 25de August 1903, angaaende Tillægskonventionen af samme Dato til Handelskonventionen mellem Norge og Spanien af 27de Juni 1892. 16 Febr.

(Afskrift).

Ministerio de Estado.

San Sebastian 25 de Agosto de 1903.

Excmo. Señor.

Muy Señor mio: Al tener la honra de firmar el Convenio de comerico entre España y Noruega, adicional al de 27 de junio de 1892, cúmpleme dejar consignado, de conformidad con lo que hemos convenido verbalmente que, los veintiun grados que se fijan para los vinos en la tarifa B, se entiende que son grados centesimales del alcoholometro de Gay-Lussac, tomados á la temperatura de quince centigrados.

Aprovecho esta oportunidad para reiterar á V. E. las seguridades de mi mas distinguida consideración.

(s.)

El Conde de
San Bernardo.

(Oversættelse).

Statsministeriet.

San Sebastian, 25de August 1903.

Deres Excellence.

Idet jeg har den Ære at undertegne Handelskonventionen mellem Spanien og Norge, der er et Tillæg til Konventionen af 27de Juni 1892, maa jeg lade nedtegne, overensstemmende med, hvad vi mundtlig er kommet overens om, at man er enig om, at de en og tyve Grader, som fastsættes for Vinene i Tarif B, er centesimale Grader paa Gay-Lussacs Alkoholometer, tagne ved en Temperatur af femten Centigrader.

Jeg benytter o. s. v., o. s. v.

(undert.)

Grev
San Bernardo.

*) Bekjendtgjort i Overenskomster No. 1.

16 Febr.

Excmo. Señor Baron de Wedel Jarlsberg, Ministro Plenipotenciario de S. M. el Rey de Suecia y de Noruega.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri. Udenrigsafdelingen.
Kristiania, 18de Februar 1904.

A. Scheel,
Fung. Ekspeditionschef.

(Afskrift).

Légation de Suède et Norvège.

p. t. Saint Sébastien, le 25 Août 1903.

Monsieur le Comte.

En réponse à la Note de Votre Excellence en date d'aujord'hui, je suis autorisé de Vous faire savoir, qu'il est bien entendu que les vingt et et un degrés, fixés dans le tarif B de la Convention additionelle, signée ce jour, comme limite de la force alcoolique des vins, soient des degrés centésimaux pris à la température de quinze degrés centigrades avec l'alcoholomètre Gay-Lussac.

Je profite etc. etc.

(signé)
F. Wedel Jarlsberg.

Hans Excellence Baron Wedel Jarlsberg, Hans Majestæt Kongen af Sveriges og Norges Ministre Plénipotentiaire.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri. Udenrigsafdelingen.
Kristiania, 18de Februar 1904.

A. Scheel,
Fung. Ekspeditionschef.

(Oversættelse).

Sveriges og Norges Legation.

p. t. San Sebastian, 25de August 1903.

Herr Greve.

Som Svar paa Deres Excellences Note af Dags Dato er jeg bemyndiget til at meddele Dem, at man er enig om, at de en og tyve Grader, som i den idag undertegnede Tillægskonventions Tarif B er fastsat som Grænse for Vinenes Alkoholstyrke, skal være centesimale Grader, tagne ved en Temperatur af femten Centigrader med Gay-Lussacs Alkoholometer.

Jeg benytter o. s. v., o. s. v.

(undert.)
F. Wedel Jarlsberg.

Son Excellence
Monsieur le Comte de San Bernardo,
Ministre d'Etat etc. etc. etc.

Pour copie conforme.

Saint Sébastien le 26 Août 1903.

F. Wedel Jarlsberg.
(L. S.).

Hans Excellence 16 Febr.
Herr Grev de San Bernardo.

Statsminister etc. etc. etc.

Gjenpartens Rigtighed bekræftes.

San Sebastian, 26de August 1903.

(Undert.)
F. Wedel Jarlsberg.
(L. S.).

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri. Udenrigsafdelingen.
Kristiania, 18de Februar 1904.

A. Scheel,
Fung. Ekspeditionschef.

Deklaration*) af 5te Februar 1904 angaaende Handelskonventionen mellem Norge og Spanien af 27de Juni 1892 og Tillægskonventionen til nævnte Konvention af 25de August 1903. 16 Febr.

(Afskrift).

Déclaration.

Le Sénat Espagnol ayant approuvé la Convention additionelle du 25 Août 1903 à la Convention de Commerce entre la Norvège et l'Espagne du 27 Juin 1892 avec l'indication que la durée stipulée des dites Conventions soit changée de façon qu'elles puissent être dénoncées avec un an d'anticipation, les Gouvernements respectifs désirant se rendre autant que possible à

(Oversættelse).

Deklaration.

Da det spanske Senat har godkjendt Tillægskonventionen af 25de August 1903 til Handelskonventionen mellem Norge og Spanien af 27de Juni 1892 med den Anvisning, at den fastsatte Varighed for nævnte Konventioner skal forandres, saaledes at de kan opsiges med et Aars Varsel, ønsker de respektive Regjeringer saavidt muligt at imødekomme denne Anvisning og har bemyndiget Undertegnede (for det Tilfælde, at Nor-

*) Bekjendtgjort i Overenskomster No. 1.

16 Febr. cette indication ont autorisé les soussignés (pour le cas où le Storthing de Norvège et le Congrès des députés approuvent aussi cette Convention additionelle) de fixer par cette déclaration la durée des Conventions en question à un an, et de convenir, en outre, que cette durée sera comptée du jour même de l'échange des ratifications et que les Conventions continueront ensuite en vigueur jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes les aura dénoncées. Faite à Madrid, en double expédition, le cinq Février mil neuf cents quatre.

(s.) **F. Wedel Jarlsberg.**
(L. S.).

(s.) **Faustino Rodriguez San Pedro.**
(L. S.).

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri. Udenrigsafdelingen.
Kristiania, 18de Februar 1904.

A. Scheel,
Fung. Ekspeditionschef.

ges Storthing og de Deputeredes Kongres ogsaa godkjender denne Tillægskonvention) til ved denne Deklaration at fastsætte omhandlede Konventioners Varighed til et Aar og til derhos at træffe Overenskomst om, at denne Varighed skal regnes fra selve Dagen for Ratifikationernes Udveksling, og at Konventionerne derpaa skal forblive gjældende indtil Udløbet af et Aar fra den Dag, da nogen af de kontraherende Parter maatte have opsagt dem. Udfærdiget i Madrid, i to Exemplarer, den femte Februar nitten hundrede og fire.

(undert.) **F. Wedel Jarlsberg.**
(L. S.).

(undert.) **Faustino Rodriguez San Pedro.**
(L. S.).

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri. Udenrigsafdelingen.
Kristiania, 18de Februar 1904.

A. Scheel,
Fung. Ekspeditionschef.

16 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Retsskriveren i Borgarthing og Agders Lagdømme, foranlediget ved Anmodning om at erholde en Udtalelse angaaende Forstaaelsen af Bestemmelsen i Straffeproceslovens § 487 om, at der tilkommer Vidner, som har maattet overnatte udenfor Hjemmet, Kr. 0,80 pr. Nat.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at Spørgsmaalet 16 Febr.
om Nattegodtgjørelse til et Vidne ikke antages at bero paa, hvorvidt Vidnet har taget Ophold paa noget enkelt Sted for Natten eller helt eller delvis har benyttet den til Reise, hvorimod det alene maa komme an paa, hvorvidt det har opholdt sig Natten over udenfor sit Hjem. Hvorvidt dette kan siges at være Tilfælde, antages at maatte afgjøres efter Skjøn paa Grundlag af de foreliggende Omstændigheder, uden at Lovstedet giver Anledning til med bestemte Klokkeslet at angive almindelige Grænser for, hvad der i denne Forbindelse skal forstaaes ved „Nat". I Tvilstilfælde antages Spørgsmaalet at burde søges afgjort paa den i Reglerne af 14de December 1889 § 10, 2det Led omhandlede Maade.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen 16 Febr.
meddeler, at Transitbefordringen af Brevpost til Østasien over Sibirien nu er ophørt, hvorfor Brevpost til Kina sendes over Suez og Brevpost til Japan over Amerika. Brevpost til Korea sendes over Suez til det tyske Postkontor i Shanghai, der videreekspederer den ved forefaldende Leilighed, og at Maximumsbeløbet for Postanvisninger til det tyske Protektorat Ny Guinea er forhøiet til 800 Reichsmark.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Finmarkens 17 Febr.
Amt, hvori meddeles, at Departementet har brevvekslet med Justitsdepartementet om, hvorvidt Udgifterne ved en Abnormskoleelevs Forpleining paa Sygehus paa Grund af Tuberkulose bliver at udrede i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 § 13, 2det Led, og at sidstnævnte Departement har udtalt, at det, da Indlæggelsen paa Sygehus ikke er iværksat af vedkommende Sundhedskommission, ikke finder, at Betingelserne er tilstede for, at omhandlede Forpleiningsudgifter skal kunne udredes overensstemmende med førnævnte Lovs § 13; jfr. Justitsdepartementets Rundskrivelse til Amtmændene af 25de September 1903.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Lister 17 Febr.
og Mandals Amt, hvori antages, at Lægernes Skyds- og Kostgodtgjørelse for Reiser for at foretage præventiv Injektion til Forebyggelse af Difteri maa blive at udrede paa samme Maade som for andre Reiser, foranledigede ved epidemiske Sygdomme, og at Embedslægerne maa anses forpligtede til uden anden Godtgjørelse at foretage saadan Injektion.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Havnedirektøren om 17 Febr.
en Departementet forelagt Dissens mellem det Bergenske og det Nordenfjeldske Dampskibsselskab og Havnefogden i Kristiania, om hvorvidt nævnte Selskabers Godsrute: Kristiania—Finmarken kan betragtes som regelmæssig i Havnelovens Forstand.

17 Febr. Efter hvad der fremgaar af nævnte Udtalelse antager Direktøren, at det foreliggende Spørgsmaal skulde blive at besvare bekræftende, i hvilken Henseende Direktøren sees at have lagt væsentlig Vægt paa vedkommende Rutes Betydning for Forretningsverdenen og paa, at denne efter en af Kristiania Handelsstands Femtimandsudvalg paa Foranledning afgiven Erklæring fra forretningsmæssigt Standpunkt ansees for at være regelmæssig.

Departementet finder ikke at kunne dele den af Direktøren saaledes fremholdte Opfatning af det foreliggende Spørgsmaal, for hvis Bedømmelse Rutens mulige Betydning for Forretningsverdenen ikke kan antages at være afgjørende. Overensstemmende med Forudsætningerne for de af Departementet ved flere tidligere Leiligheder trufne Afgjørelser af, hvad der skal henregnes til „regelmæssig Rute" i Havnelovens Forstand (cfr. Departementets Skrivelser til Havnedirektøren af 7de Marts 1896 og 29de April 1897) antager Departementet, at et almindeligt Forbehold i vedkommende Fartsplan, saaledes som i den foreliggende Godsrute indtaget, om Sløifning af deri opførte Anløbssteder, hvortil liden Last haves, og Anløb af andre Steder end de i Fartsplanen anførte, naar lønnende Fragt maatte bydes, er uforenlig med Begrebet: regelmæssig Rute, idet der herved aabnes Adgang for vedkommende Rederi til at foretage de mest vilkaarlige Afvigelser. Man skal i denne Forbindelse ogsaa henvise til Direktørens Skrivelse til Departementet af 17de Oktober 1902 angaaende heromhandlede Selskabers daværende Godsrute paa Finmarken, hvori Forbehold af ovennævnte Art i vedkommende Rute af Direktøren antoges at stille sig hindrende mod, at denne anerkjendtes som regelmæssig.

Departementet finder i Henhold til det anførte, at den omhandlede Godsrute: Kristiania—Finmarken ikke kan ansees for regelmæssig, saaledes at de i Ruten trafikerende Skibe skulde tilkomme den i Havnelovens §§ 16 og 29 hjemlede Nedsættelse i Havnefogedpenge og Tonnageafgift.

18 Febr. **Høieste Resolution** *) hvorved i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 bestemmes, at der anordnes en Brandkommission for det i Mo Herredsstyres Beslutning af 16de Januar 1904 omhandlede Strøg af Mo Herred, Nordlands Amt.

18 Febr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til en Sagfører, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel om, hvorvidt en Handelsborger i Kristiansund som Eier af Fiskeværet Grip, der udgjør et eget Herred, har Ret til paa Fiskeværet at drive Handel med udenrigske Varer, meddeler,

*) Bekjendtgjort 20de Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 7.

at han for at kunne drive saadan Handel maa løse Handelsbrev til Grip; men at han som Handelsborger i Kristiansund ifølge Lov om Udvidelse af Handelsfriheden paa Landet af 26de Mai 1866 § 2 er afskaaret fra at løse Handelsbrev paa Landet. 19 Febr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Revisionsdepartementet, foranlediget ved, at sidstnævnte Departement havde udbedt sig Finantsdepartementets Udtalelse om, hvorvidt Gebyr for Tinglysning af Konkursbekjendtgjørelse, hvoraf enslydende Exemplar thinglyses ved anden Jurisdiktion, kan beregnes efter Sportellovens § 54.

Finantsdepartementet meddeler, at det efter Omstændighederne anser det rettest, at Sportellovens § 54 kommer til Anvendelse i Tilfælde af den omhandlede Art, men at det altid bør kræves, at det ved Kvittering fra Thinglysningsbetjenten i den anden Jurisdiktion legitimeres, at et ligelydende Dokument der er indleveret til Thinglysning, og at fuldt Gebyr for Thindlysningen af dette er betalt.

Lov *) om Kvinders Adgang til at opnaa Autorisation som Sagførere og Høiesteretsadvokater[1]). 20 Febr. No. 1.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 28de Januar dette Aar, saalydende:

Autorisation som Underretssagfører, Overretssagfører og som Høiesteretsadvokat kan under de samme Betingelser som for Mænd ogsaa meddeles Kvinder.

Thi have Vi o. s. v.

Lov *) til Forebyggelse af Smughandel med spirituøse Drikkevarer i Tromsø Stift samt Namdalens Fogderi af Nordre Trondhjems Amt[2]). 20 Febr. No. 2.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 28de Januar dette Aar, saalydende:

§ 1. Bevertning med Mad eller Drikke, der under de store Saltvandsfiskerier samt ved Handelsstævnerne og Markederne i Tromsø Stifts og Namdalens Fogderis Landdistrikter drives som Næring, kan ved Beslutning af Herredsstyret gjøres til Gjenstand for Bevilling. Beslutningen skal angive, inden hvilke Dele af Herredet og til hvilke Tider af Aaret den skal komme til Anvendelse.

Kongen kan bestemme, at den samme Næring for hele Aaret eller en nærmere bestemt Del af dette skal være Gjenstand for

*) Bekjendtgjort 23 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 8.

[1]) Oth. Prp. No. 7 for 1903/04, Indst. O. V. Sth.tid. f. s. Aar; Forh. i Oth. S. 171—205.

[2]) Oth. Prp. No. 5 for 1903/04; Indst. O. No. 18. Sth.tid. f. s. Aar; Forh. i Oth. S. 155—170, 187—192; i L. 62, 70—83.

20 Febr. Bevilling i de Kjøbstæder og Ladesteder i Tromsø Stift, hvorfra Begjæring herom fremkommer fra vedkommende Bystyre, og hvor det paa Grund af særlige Forhold ansees for paakrævet til Forebyggelse af Smughandel med spirituøse Drikkevarer.

§ 2. Bevillingen, der kun maa udøves ilandog skal lyde paa bestemt angivet Sted samt nærmere begrænset Tid, meddeles paa Landet af Herredsstyret og i Byerne af Bystyret eller — efter dettes Bemyndigelse — af Magistrat og Formandskab uden Betaling og alene til Personer, der ved Vidnesbyrd fra Hjemstedet eller paa anden Maade godtgjør ulastelig Vandel og iøvrigt giver Formodning om, at Bevillingen ikke vil blive misbrugt.

Herredsstyret kan bemyndige Politiet eller det særskilt anordnede Fiskeriopsyn til foreløbig at afgjøre de indkomne Andragender om Bevilling, indtil Herredsstyret træder sammen.

§ 3. Nærmere Forskrifter til Opretholdelse af Orden paa Bevertningsstederne og til Forebyggelse af Bevillingens Misbrug fastsættes af Politiet. Dette kan herunder for hvert enkelt Bevertningssted afgjøre, hvilke Aabnings- og Lukningstiderne skal være, hvorvidt det skal være tilladt at benytte kvindelig Betjening, samt hvorvidt Fortæring af medbragte eller hentede spirituøse Drikkevarer skal forbydes.

§ 4. Bliver Bevillingens Indehaver forelagt Mulkt i Henhold til den om Salg og Skjænkning af spirituøse Drikkevarer gjældende Lovgivning, suspenderes Bevillingen fra Mulktdekretets Forelæggelse. Vedtages Mulkten, eller bliver Vedkommende ved endelig Dom kjendt skyldig, skal Bevillingen være forbrudt. I Tilfælde af endelig Frifindelse, eller naar den offentlige Paatalemyndighed indstiller Forfølgningen, træder Bevillingen igjen i Kraft.

§ 5. Bevillingens Indehaver er ansvarlig for enhver ulovlig Omgang med spirituøse Drikkevarer, som foregaar i de af ham benyttede Restaurationslokaler.

§ 6. Den, der uden Bevilling driver saadan Bevertning som i § 1 omhandlet eller fortsætter dermed, efterat Bevillingen er suspenderet, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 7. Overtrædelse af de af Politiet fastsatte Ordensforskrifter straffes med Bøder. Derhos kan Bevillingen ved Bodens Forelæggelse suspenderes og i Tilfælde af Bodens Vedtagelse af Politiet fratages Indehaveren eller i Tilfælde af Domfældelse frakjendes ham.

§ 8. Den, der udleier Lokale til Bevertning eller Plads til Telt eller Bod til Bevertning som i § 1 omhandlet til nogen, som ikke er i Besiddelse af den i nærværende Lov paabudte Bevilling, straffes med Bøder.

§ 9. Naar nogen paa de Steder og til de Tider, da Bevertningen med Mad eller Drikke i Henhold til Bestemmelserne i § 1 er gjort til Gjenstand for Bevilling, gjør sig skyldig i Overtrædelse af den gjældende Lovgivning om Salg og Skjænkning af spirituøse Drikkevarer, skal, forsaavidt Bødestraf kommer til Anvendelse,

Bøderne i intet Tilfælde fastsættes til mindre Beløb end Kr. 100,00 20 Febr.
for ulovlig Afhændelse eller Skjænkning af Brændevin og Kr. 50,00
for uberettiget Skjænkning eller Salg af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød.

Det skal i Mulktforelægget bestemmes, at sigtede, hvis Bøderne ikke vedtages, hos Politiet skal deponere disses Beløb eller stille betryggende Sikkerhed for Betaling af samme.

Sigtede kan paagribes og hensættes i Varetægtsfængsel, saafremt denne Forpligtelse ikke opfyldes.

§ 10. Naar Politiet har grundet Mistanke om, at nogen har gjort sig skyldig i Overtrædelse af Lovgivningen om Salg eller Skjænkning af spirituøse Drikkevarer, kan det af Dampskibsselskaber og disses Expeditører forlange sig meddelt Opgave over de forskjellige Kvanta spirituøse Drikkevarer, som expederes til vedkommende Anløbssteder inden Tromsø Stift og Namdalens Fogderi, samt Oplysning om Modtagernes Navne. Vægring mod at efterkomme denne Forpligtelse straffes med Bøder.

§ 11. Overtrædelse af denne Lov paatales efter de for Politisager givne Regler.

§ 12. Lov af 27de Juli 1896 til Forebyggelse af Smughandel med spirituøse Drikke i Tromsø Stifts Landdistrikter sættes ud af Kraft.

Thi have Vi o. s. v.

Kongelig Resolution *), hvorved: 20 Febr.

1. Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Manger Herred i Søndre Bergenhus Amt under 14de Mai 1903 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, dog med enkelte Forandringer.
2. De ved Kongelig Resolution af 11te December 1875 approberede Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Manger Herred ophæves fra den Dag, da ovennævnte Sundhedsforskrifter træder i Kraft.

Kongelig Resolution *), hvorved: 20 Febr.

1. Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Lindaas Herred i Søndre Bergenhus Amt under 12te Mai 1903 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, dog med enkelte Forandringer.

*) Bekjendtgjort 23 Febr. Lovtid. 1ste Afd. No. 8, hvor Forskrifterne er indtagne.

20 Febr. 2. De ved Kongelig Resolution af 9de Oktober 1875 approberede Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Lindaas Herred ophæves fra den Dag, da ovennævnte Sundhedsforskrifter træder i Kraft.

20 Febr. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Henhold til § 29 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa den af Stavanger Kommunestyre under 12te November 1903 fattede Beslutning om Ophævelse af den for Stedet ved Kongelig Resolution af 14de December 1895 fastsatte Tonnageafgift af Lystfartøier (10 Øre pr. Registerton).

20 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at de af Storthinget under 24de November samt 15de og 16de December 1903 fattede Beslutninger angaaende Justitsdepartements civile Budget for Budgetterminen 1ste April 1904—31te Mars 1905 (Indtægtsbudgettets Hovedpost V, Kap. 1 og Udgiftsbudgettets Hovedpost V, Kap. 1—8) samt angaaende Efterbevilgninger for Budgetterminen 1ste April 1903—31te Mars 1904 under Udgiftsbudgettets Hovedpost V, Kap. 1—3 befales tagne tilfølge, hvorhos i Henhold hertil ligeledes bestemmes:

A) 1. At der fra 1ste April 1904 oprettes et Haugesunds Byfogedembede med Gage og Kontorholdsgodtgjørelse af Statskassen henholdsvis Kr. 4600 — fire Tusinde sex Hundrede Kroner — og Kr. 2700 — to Tusinde syv Hundrede Kroner — med hvilket Embede forenes Stillingen som Magistrat og Politimester i Byen, og hvis Forretningskreds i det Hele bliver som det forrige Byfogedembede, og saaledes at Kriminaldommerforretningerne i Byen fremdeles indtil videre udføres af Sorenskriveren i Karmsunds Sorenskriveri;

2. at Karmsunds Politimesterembede nedlægges fra 1ste April 1904, fra hvilken Tid dets Distrikt udenfor Haugesunds By henlægges til Ryfylke og Jæderens Politimesterembede, som herefter bliver at benævne Rogalands Politimesterembede, og hvis Gage og Kontorholdsgodtgjørelse fra samme Tidspunkt fastsættes til henholdsvis Kr. 3600 — tre Tusinde sex Hundrede Kroner — og Kr. 2000 — to Tusinde Kroner;

3. at Kontorholdsgodtgjørelsen for Karmsunds Sorenskriverembede fra 1ste April 1904 fastsættes til Kr. 3100 — tre Tusinde et Hundrede Kroner;

4. at i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 § 40 Approbation meddeles paa Haugesunds Kommunestyres Beslutning af 2den Juli 1903 om

*) Bekjendtgjort 23 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 8.

Bevilgning af Løn til en Underfoged, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter udover et Tidsrum af 5 Aar. 20 Febr.

B) 1. At Raadstuskriverforretningerne i Kjøbstaden Hønefos fra 1ste April 1904 bliver at udføre af Politimesteren i Ringerike, dog saaledes, at Bestyrelsen af Brandtaxterne for den almindelige Brandforsikringsindretning og af Skattetaxter paa Bygninger, som ikke forsikres i nævnte Indretning, samt Brandkontingentens Beregning indtil videre overtages af Skatteopkræveren i Hønefos;

2. at Kontorholdsgodtgjørelsen for Ringerikes Sorenskriverembede og Ringerikes Politimesterembede fra samme Tidspunkt fastsættes til henholdsvis Kr. 3500 — tre Tusinde fem Hundrede Kroner — og Kr. 1400 — et Tusinde fire Hundrede Kroner.

C) 1. At Dommerforretningerne i Straffesager i Kjøbstaden Hammerfest fra 1ste April 1904 atter bliver at udføre af Byfogden i Hammerfest, og at fra samme Tid Politimesterforretningerne i Kjøbstaden overtages af Politimesteren i Vestfinmarken;

2. at Kontorholdsgodtgjørelsen for Hammerfest Sorenskriverembede, Hammerfest Byfogedembede og Vestfinmarkens Politimesterembede fra 1ste April 1904 fastsættes til henholdsvis Kr. 2100 — to Tusinde et Hundrede Kroner — Kr. 1400 — et Tusinde fire Hundrede Kroner — og Kr. 1800 — et Tusinde otte Hundrede Kroner.

D) At Forretningerne vedkommende Pante- og Thinglæsningsvæsenet i Kjøbstaden Stavanger fra 1ste April 1904 henlægges til Stavanger Skifteforvalterembede, og at dettes Embedes Kontorholdsgodtgjørelse fra samme Tidspunkt fastsættes til Kr. 2800 — to Tusinde otte Hundrede Kroner.

E) At Gagen for Senjen og Steigen Politimesterembede fra 1ste Januar 1904 forhøies til Kr. 3400 — tre Tusinde fire Hundrede Kroner.

F) At Kontorholdsgodtgjørelsen for Kristiania Byfogedembede fra 1ste April 1904 fastsættes til Kr. 10,400 — ti Tusinde fire Hundrede Kroner — og for Søndre Bergenhus Politimesterembede til Kr. 1500 — et Tusinde fem Hundrede Kroner.

G) 1. At fra 1ste April 1904 det midlertidige Politimesterembede for Tromsø Sorenskriveri inddrages, og at Embedets Distrikt fra samme Tid overensstemmende med den ved Kgl. Resolution af 6te November 1897 tilfølgetagne Plan for delvis Omordning af det civile Embedsværk, henlægges til Tromsø Politimesterembede;

2. at Gagen for Tromsø Politimesterembede fra 1ste April 1904 i Overensstemmelse med nævnte Plan bliver at udrede af Statskassen med Kr. 2800 — to Tusinde otte Hundrede

20 Febr. Kroner — med Bibehold ved Siden heraf af det Embedet tillagte Gagetillæg af Statskaſſen ſtort Kr. 400 — fire Hundrede Kroner — for Magiſtrats- og delvis Raadſtuſkriverforretningernes Udførelſe, ſamt at Embedets Kontorholdsgodtgjørelſe fra ſamme Tid indtil videre og under Forbehold af Storthingets Reviſion bliver at udrede med ialt Kr. 900 — ni Hundrede Kroner;

3. at der videre i Overensſtemmelſe med nævnte Plan fra 1ſte April 1904 at regne oprettes en Politiaſſiſtentbeſtilling ved Tromsø Politimeſterembede med Gage af Statskaſſen Kr. 1600 — et Tuſinde ſex Hundrede Kroner — med Tillæg af ſamme Kaſſe af Kr. 200 — to Hundrede Kroner — aarlig efter 3 og 6 Aars Tjeneſte.

20 Febr. **Kongelig Reſolution**, hvorved det tillades Amerikas Forenede Staters konſulære Repræſentanter i Norge indtil videre at varetage Republiken Panamas Intereſſer.

20 Febr. **Kongelig Reſolution**, hvorved er beſtemt:

I. Til Brug for Befolkningen paa Gaardene Roldnes ſøndre, Tovik indre og ytre, Sandſtrand nedre og øvre, og Sandemarken af Trondenes Preſtegjæld, Rensaa, Krokmyrdalen, Elvebakken og Djupvik af Ibbeſtad Preſtegjælds Hovedſogn under Trondenes Provſti i Tromsø Stift tillades der opført et Kapel paa en dertil udſeet Tomt af Gaarden Tovik.

II. Tromsø Biſkop bemyndiges til at træffe midlertidig Beſtemmelſe om Afholdelſe af Gudstjeneſte i den nye Kirke, ſom bliver at benævne Tovik Kapel.

III. Beboerne af de i Poſt I nævnte, til Ibbeſtad Preſtegjæld hørende Gaarde ſkal have Adgang til i Forbindelſe med de almindelige Gudstjeneſter, ſom forrettes i Kapellet, og paa de andre Dage, ſom dertil maatte blive beſtemt, i Henhold til den geiſtlige Lønningslov af 14de Juli 1897 § 20 at faa udført kirkelige Handlinger uden derfor at erlægge Betaling efter Vedtægt til den forrettende Præſt og Kirkeſanger. Samtidig ſkal Beboerne af de til Trondenes hørende Gaarde have Adgang til uden ſaadan Betaling at faa udført Jordfæſtelſer paa Rensaa Begravelſesplads.

IV. Kirkelige Forretninger, ſom ønſkes udført i Kapellet eller paa den nævnte Begravelſesplads, kan beſtilles hos den forrettende Præſt, ſom indfører dem (med Løbenr.) i ſit Preſtegjælds Kirkebog og ſnareſt mulig derefter giver Sognepræſten i det andet Preſtegjæld behørig Meddelelſe om de Forretninger, ſom er udført for Perſoner, hjemmehørende i dette.

20 Febr. **Kongelig Reſolution**, hvorved Stadfæſtelſe meddeles paa de i Generalforſamling for Kriſtiania kvindelige Handels-

stands Forenings Understøttelseskasse den 31te Marts 1903 besluttede Forandringer af §§ 5, 11 og 19 i Kassens ved Kongelig Resolution af 27de Juli 1896 stadfæstede Love. 20 Febr.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Hans Majestæt Kongens Reise udenfor de forenede Riger og Rigernes Styrelse under Hans Majestæts Fraværr. 20 Febr.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt:

Da Vi, under Paakaldelse af Guds mægtige Bistand, have bestuttet den 21de d. M. at tiltræde en Reise paa omtrent 3 Maaneder til Udlandet, bliver som Følge deraf og saalænge Vi opholder Os udenfor Norge og Sverige, Regjeringen over Vore forenede Kongeriger i Vort høie Navn at føre af vor høitelskede Herr Søn, Hans Kongelige Høihed Norges og Sveriges Kronprins Oscar Gustav Adolf, i Egenskab af Regent paa den Maade, som for saadant Tilfælde er bestemt i den Norske Grundlovsbestemmelse af 10de Januar 1863, sammenholdt med Rigsaktens § 7, og i den svenske Regjeringsforms § 39, og skal Hans Kongelige Høihed tillige i Vort Sted undertegne de Expeditioner, som er grundede paa Vore allerede fattede Beslutninger, men ikke endnu blevne forsynede med Vor høie Underskrift. Thi paaligger det Vore Embeds- og Bestillingsmænd og samtlige øvrige Vore tro Undersaatter med Hørighed og Lydighed at efterkomme og udføre, hvad Hans Kongelige Høihed Kronprinsregenten i Vort høie Navn og paa Vore Vegne byder og befaler.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Telegram fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori meddeles, at Statsskatten ikke antages at kunne medtages ved Beregningen af de 200 Kroner, som den paalignede Skat maa udgjøre for at berettige til Klage efter Landsskattelovens § 48 b. 20 Febr.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til Overlodsen i Vestenfjeldske Distrikt angaaende Tvist om Lodsbetalingen for et tysk Dampskib, der paa Reise fra Narvik til Rotterdam med Kis den 9de December 1903 løb ind til Bergen for at forsyne sig med Kul og herunder blev veiledet af en Lods af Stolmen Station. Lodsen kom ombord i Fartøiet, som signaliserede efter Lods, ca. $^3/_4$ Mil udenfor Udenskjærsgrænsen, og Lodsbetalingen blev paa Grund heraf ved Bergens Lodskontor beregnet efter Lodstaksten, skjønt Fartøiet ikke ansaaes lodspligtigt. 20 Febr.

Departementet udtaler følgende:

Da Dampskibet kom fra norsk Havn, Narvik, gaar det ikke ind under Regelen i Lodslovens § 2. 5, der kun gjælder Fartøier kommende fra og bestemte til Udlandet. De i Kongelig Resolution af 10de Marts 1900 bestemte Særtakster gjælder kun Krigs-, Transport- og Lystfartøier, hvis Drægtighed i Registertons ikke

20 Febr. kjendes. For kullende eller proviantérende Fartøier efter § 2. 5, hvis Tonnage og Dybgaaende er kjendt, benyttes Lodslovens almindelige Takster.

Derimod er Dampskibet ikke lodspligtigt i Henhold til Lodslovens § 5. 3, idet det kom ind igjen her til Landet uden at have været i Udlandet efter Udklareringen fra Narvik. Det havde saaledes Adgang til at benytte Kjendtmand eller Lods efter Akkord. Da det imidlertid tilkaldte Lods ved Signal, og denne overtog Lodsningen udenskjærs, uden at Akkord blev gjort, tilkommer Lodsen Indseilingspenge og Milepenge som af Lodsoldermanden i Bergen beregnet (jfr. Lodslovens § 31. 7, der sidestiller Fører af ikke lodspligtigt Fartøi, som tilkalder Lods ved Signal, med Fører af lodspligtigt Fartøi under samme Forhold, kun med den Forskjel, at den Førstnævnte fritages for Betaling til Lodsunderstøttelseskassen, naar han ikke faar Tilbud af Lods).

Beregning af Lodspenge efter § 27. 7 sker kun, naar Lodsen overtager Fartøiets Lodsning indenfor Udenskjærsgrænsen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om vedkommende Lodses Forhold skal Departementet henvise til, at ifølge Lodslovens § 21 maa en Lods ikke af noget Fartøi kræve større Betaling end efter Taksten undtagen i de Tilfælde, som omhandles i § 27. 10, og af lodspligtigt Fartøi ikke mindre Betaling end efter Taksten. Heraf følger, at det er ham tilladt at komme overens med Fører af ikke-lodspligtigt Fartøi om at lodse for mindre Betaling end Lovens Takster. Derimod er det ikke paalagt ham at gjøre Tilbud herom eller at underrette Føreren om, at der er Adgang til at slutte Akkord. Han er efter § 14. 2 forpligtet til at være i Besiddelse af og paa Forlangende forevise Lodsloven eller et Uddrag af samme. Da dette i nærværende Tilfælde anføres at have fundet Sted, er der efter de foreliggende Oplysninger intet at udsætte paa Lodsen.

22 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Indviken Sparebank, Nordre Bergenhus Amt, den 18de December 1903 besluttede Forandring af § 7 i Bankens ved Høieste Resolution af 20de April 1892 stadfæstede Plan.

22 Febr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Revisionsdepartementet, foranlediget ved, at sidstnævnte Departement havde udbedt sig Finantsdepartementets Udtalelse om, hvorvidt Thinglysning af Udpantning for Grundleie til en Kommune antoges at burde ske uden Betaling i Henhold til Sportellovens § 56, 4de Led.

Finantsdepartementet meddeler, at det antager, at der maa erlægges Betaling for Udpantningens Thinglysning.

22 Febr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Skattefogden i Kristiania, hvori udtales, at der ikke antages at kunne sættes Ret til Afholdelse af Udpantning for til Indfordring modtaget Stats-

skat, der er lignet i et fremmed Skattedistrikt, naar der ikke er op- 22 Febr.
givet en bestemt Adresse for Debitor, eller Debitors nuværende eller sidste Opholdssted i Distriktet heller ikke kjendes. Som Følge heraf vil der ikke i disse Tilfælde kunne beregnes noget Gebyr efter Sportellovens § 128 og § 151, jfr. § 95.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Toldkassereren i 23 Febr.
Drammen, foranlediget ved at der forespørges om Nødvendigheden af ny Maalingsforretning som Grundlag for Udstedelse af nyt Maalebrev i Henhold til Skibsregisterreglementets § 15 efter skeet Navneforandring, hvori Toldkassererens Opmærksomhed henledes paa nærværende Departements Cirkulære til Skibsmatrikelførerne af 26de August f. A., hvoraf det udtrykkelig fremgaar, at Toldkassererne i et saadant Tilfælde skal drage Omsorg baade for, at Skibet bliver underkastet ny Maaling, og for at nyt Maalebrev derefter bliver udfærdiget for Skibet.

Kronprinsregentens Resolution *), hvorved der i Hen- 24 Febr.
hold til § 88 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 bestemmes, at den almindelige Bygningslovgivning skal være gjældende for Strandstæderne Vikøren og Liløren i Viks Herred, Nordre Bergenhus Amt, indenfor de af Herredsstyret i Møde den 9de December 1903 vedtagne Grænser.

Kronprinsregentens Resolution *), hvorved de af Fin- 24 Febr.
markens Amtsthing under 15de Juli 1903 vedtagne Bestemmelser til Beskyttelser af Broer i offentlige Veie inden Amtet stadfæstes i Henhold til Love af 15de September 1851 § 58 og 6te Juli 1892.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved er bestemt: 24 Febr.

1. At Rødenes Thinglag i Rakkestad Fogderi og Sorenskriveri, Smaalenenes Amt fra den Tid, som af Amtmanden nærmere fastsættes, deles i 2 Thinglag, nemlig Rødenes Thinglag og Rømskogen Thinglag, svarende til Herrederne af samme Navn.
2. At Amtmanden bemyndiges til at bestemme Tid, Sted og Dageantal for Afholdelse af Sage- og Skattethingene i de nye Thinglag.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved er fastsat føl- 24 Febr.
gende Regler med Hensyn til Udlaan af Rigsforsikringsanstaltens Midler til Fabriker og andre industrielle Anlæg:

1. Ikke over 75 pCt. af de til enhver Tid udlaante Midler maa henstaa mod Pant i saadanne Anlæg.

*) Bekjendtgjort 3 Mai i Lovtid. 1ste Afd. Nr. 9.

24 Febr. 2. Laanene afsluttes som Afdragslaan med lige store Afdrag i en Afdragstid af høist 25 Aar og med gjensidig Adgang til 3 Maaneders Opsigelse af det til enhver Tid gjenstaaende Beløb.

3. Laanene maa ikke sættes høiere end til $^{3}/_{10}$ af Anlæggets eller Eiendommens samlede Værdi efter Takst af Rigsforsikringsanstaltens Vurderingsmænd.

24 Febr. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved den af Storthinget under 5te Februar 1904 fattede Beslutning om Regulativ for Tillæg under Sjøtjeneste og Kostgodtgjørelse paa Reiser for Marinens Personel samt for udskrevne Mandskabers Lønning m. v. i Tidsrummet fra 1ste April 1904 til 31te Marts 1907 befales taget tilfølge.

Regulativet er saalydende:

Regulativ

for Tillæg under Sjøtjeneste og Kostgodtgjørelse paa Reiser for Marinens Personel samt for udskrevne Mandskabers Lønning m. v. i Tidsrummet 1ste April 1904—31te Marts 1907.

I. Vedkommende de i Marinens Korpser staaende Underofficerer og Menige.

A. Underofficerer.

1. Underofficerer erholder under Tjenestgjøring tilsjøs foruden den for dem bestemte Lønning tillige Sjøtillæg, de 4 første Lønningsgrupper Kr. 0,80 daglig, 5te Lønningsgruppe Kr. 0,60 daglig.

   For Underofficerer, der gjør Tjeneste som Chef, forøges Sjøtillægget med 50 pCt.

   Sjøtillægget beregnes fra og med den Dag, da Tjenesten ved Fartøi tiltrædes, til og med den Dag, da Tjenesten ophører.
2. Enhver, der fører Kommando, tilhørende høiere Grad eller Stilling, erholder det derfor bestemte Sjøtillæg.
3. Under Krig fordobles Sjøtillægget.
4. Underofficer udenfor Intendanturkorpset, der fungerer som Proviantregnskabsførere, erholder herfor et maanedligt Tillæg af Kr. 28,00 for Fartøier med Besætning af ikke over 30 Mand, Kr. 40,00 for Fartøier med Besætning af over 30, men ikke over 100 Mand og Kr. 60,00 for Fartøier med større samlet Besætning end 100 Mand.
5. Underofficerer udenfor Intendanturkorpset, som fungerer som Proviantskrivere, erholder herfor et maanedligt Tillæg af Kr. 20,00 for Skibe med Besætning af ikke over 100 Mand, Kr. 28,00 for Skibe med Besætning af over 100, men ikke over 200 Mand og Kr. 40,00 for Skibe med større Besætning.

B. Menige. 24 Febr.

1. Konstabler og Musikanter, der forretter Tjeneste som Underofficerer, tilstaaes herfor et maanedligt Tillæg af Kr. 20,00.
2. Menige Mandskaber, der forretter Tjeneste som Formænd paa Spryd eller Toppe, som Kanonkommandører eller som Formænd i Baadene, kan tilstaaes et maanedligt Tillæg af Kr. 4.00. Antallet af disse Tillæg for hvert Fartøi bestemmes af Forsvarsdepartementet.
3. Menige Mandskaber, der er gifte eller Enkemænd med hjemmeværende Børn under 18 Aar, tilstaaes under Udkommando tilsjøs Kr. 12,00 maanedlig for sine Hustruer eller Børn.

C. Fællesbestemmelser for Underofficerer og Menige.

1. Hver Mand gives en Portion Skibskost. I Tilfælde, hvor Skibskost ikke gives, tilstaaes som Godtgjørelse herfor Kr. 1.20 daglig.
2. Underofficerer og Menige, der udenfor sin Fredsstation afgaar fra Skibet som syge, beholder sin Lønning; Underofficerer faar tillige Sjøtillæg indtil Tilbagekomsten til Stationen, dog i Almindelighed ikke over 3 Maaneder, medmindre anderledes for Tilfældet bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.
3. Naar nogen ved Krigsbegivenheder taber, hvad han nødvendig behøver til sin Tjenestes Udførelse, forsynes han af Staten dermed, men har ikke Fordring paa videre Erstatning. De nærmere Forskrifter, som i denne Henseende paakræves, gives af Kongen.
4. Under Sjøtjeneste indeholdes 1 Øre af hver fulde Krone af den hele Aflønnings Beløb til Sjøkvæsthuskassen.

II. Tillæg m. v. for Marinens Officerer under Tjenstgjøring tilsjøs.

1. Officer af Sjøetatens forskjellige Korpser (Overmaskinmestre og Maskinmestre derunder indbefattede) erholder efter nedenstaaende nærmere Regler under Tjenestgjøring tilsjøs saavel i Krig som i Fred foruden den for dem bestemte Gage tillige Sjøaflønning, bestaaende af den ved gjældende Lov angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse for Fredstid bestemte Kostgodtgjørelse samt Sjøtillæg.
2. Sjøaflønningen beregnes fra og med den Dag, da Tjenesten ved Fartøiet tiltrædes, til og med den Dag, da Tjenesten ophører, forsaavidt Sjøtillægget angaar. Kostgodtgjørelsen udbetales for Officerer, der har Station eller bor paa Udrustningsstedet, fra Kommandoens Heisning og indtil den stryges; for andre Officerer fra Afreisen fra deres Station til Tilbagekomsten til samme. Karljohansvern ansees som Station for de Officerer, der ikke har anden ved Tjenesten bestemt Station.

24 Febr.

3. Sjøtillægget beregnes saaledes pr. Dag:

1.	Sekondløitnant	Kr. 0,80
2.	Premierløitnant	„ 1,20
3.	Kaptein	„ 1,80
4.	Kommandørkaptein og Kommandør	„ 3,00
5.	Admiral	„ 6,00

4. For Officer, der gjør Tjeneste som Chef, forøges Sjøtillægget med 50 pCt., herfra dog undtaget Chef paa Exercerskib og Skibe med Stambesætning, der henligger paa eller nær ved Udrustningsstedet.

Nødvendige Repræsentationsudgifter under Togt i fremmede Farvande godtgjøres Chefen efter Regning.

Ligeledes godtgjøres Eskadrechefer og Afdelingschefer samt Skibschefer paa Fartøier af 1 000 Tons og derover nødvendige Repræsentationsudgifter i Anledning af Møde med fremmede Orlogsmænd i norske Havne.

Under Krig fordobles Sjøtillægget.

5. Enhver, som fører Kommando, tilhørende høiere Grad e er Stilling, erholder den derfor bestemte Sjøaflønning.

6. Afgaar nogen Syg udenfor Hjemstedet, bliver de nødvendige Udgifter ved hans Kur og Pleie paa det fremmede Sted eller paa nærmeste Hospital eller Sygehus samt Udgifterne ved hans Hjemreise at udrede af det Offentlige. Hans Kostgodtgjørelse inddrages, hvorimod han beholder Sjøtillægget under Sygdommen og Reisen, dog i Almindelighed ikke over 3 Maaneder, medmindre anderledes for Tilfældet bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

7. Naar Officerer, som oppebærer Tillæg for Tjeneste i Land, udkommanderes tilsjøs, beholder de disse Tillæg under Udkommandoen, forsaavidt Tjenesten i Land under deres Fraværr kan udføres uden forøget Udgift for det Offentlige.

8. Naar nogen ved Krigsbegivenheder taber, hvad han nødvendig behøver til sin Tjenestes Udførelse, forsynes han af Staten dermed, men har ikke Fordring paa videre Erstatning. De nærmere Forskrifter, som i denne Henseende paakræves, gives af Kongen.

9. Under Krigsfangenskab tilstaaes af Sjøaflønningen 50 pCt. af det under Krig for Messemedlemmer bestemte Sjøtillæg.

III. Kostgodtgjørelse paa Reiser.

1. Paa befalede Reiser inden Riget oppebærer Marinens Officerer (Overmaskinmestre og Maskinmestre derunder indbefattede) Kostgodtgjørelse overensstemmende med gjældende Lov.

Naar under et Togt Reiser i Anledning af Tjenesten maa foretages af Marinens Officerer eller Ophold i Land finder Sted, godtgjøres Udgifterne herved efter Regning.

2., Paa befalede Reiser inden Riget eller under saadan Tjeneste- 24 Febr.
gjøring i Land udenfor anvist Station, et særskilt Tjenestetillæg herfor ikke er bestemt, oppebærer Marinens Underofficerer samme Kostgodtgjørelse som i Lov af 10de Juli 1894 angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse, dens § 17 bestemt for de til 4de Klasse henførte Tjenestemænd.

Ved Beregningen kommer de i samme Lovs §§ 18, 21, 22 og 23 givne Bestemmelser til Anvendelse.

3. Paa befalede Reiser udenfor Riget bestemmes Kostgodtgjørelse for Officerer og Underofficerer af Kongen.
4. Paa befalede Reiser inden Riget tilstaaes menige Mandskaber af Marinens Korpser en Kostgodtgjørelse af Kr. 2,00 pr. Døgn.

IV. Lønning m. v. for udskrevne sjøværnepligtige Mandskaber.

1. Den Udskrevne skal enten efter Foranstaltning af det Offentlige befordres frit fra et af de for hans Udskrivningskreds bestemte Samlingssteder til Paamønstringsstedet samt fra Afmønstringsstedet tilbage, eller han erholder Skydsgodtgjørelse efter gjældende Bestemmelser.
2. Lønningen, der regnes fra og med den Dag, den Udskrevne efter Befaling fremmøder paa Samlingsstedet, til og med den Dag, han er bragt tilbage til dette, eller til og med Forløvningsdagen, med Tillæg af de for Reisen til Samlingsstedet fornødne Dage, er:

for gifte Maskinister Kr. 50,00, for ugifte Kr. 40 mdl.
„ — Fyrbødere „ 40,00, „ — „ 30 —
„ — Matroser „ 30,00, „ — „ 20 —

For den Tid, Lønningen oppebæres, indeholdes 1 Øre af hver fulde Krone af den hele Aflønnings Beløb til Sjøkvæsthuskassen.

For gifte Mandskaber og Enkemænd med Familie tilbageholdes Kr. 10,00 maanedlig samt $^2/_3$ af den øvrige Lønning til Hustruens og Familiens Underhold.

3. For den Tid, en Maskinist forretter Tjeneste i Stilling, i hvilken han ikke tjenstgjør under nogen anden Maskinist paa Fartøi eller paa Afdeling, hvortil Fartøiet henhører, erholder han et Tillæg af Kr. 10,00 maanedlig.
4. En Maskinist som Regnskabsfører erholder et maanedligt Tillæg af Kr. 10,00.
5. For den Tid, en Styrmand forretter Tjeneste som saadan, erholder han et Tillæg af Kr. 20,00 maanedlig; forretter han som Over- eller Enestyrmand, faar han yderligere et Tillæg af Kr. 10,00 maanedlig.
6. For den Tid, en helbefaren Matros forretter Tjeneste som Underkanonersmat eller Kvartermester gives han Tillæg som saadan (I B 1).

24 Febr.

7. For den Tid, en Matros forretter Tjeneste som Kok, faar han et Tillæg af Kr. 0,30 pr. Dag, og for Tjeneste som Koksmat, Sygevogter, Kullemper, Formand i Mers eller paa Spryd, Kanonkommandør eller som Formand i Baad et Tillæg af Kr. 0,15 pr. Dag.
8. Paa Øvelsesstedet eller ombord erholder hver Mand en Portion Skibskost. Fra og med den Dag, den Udskrevne efter Ordre møder paa Samlingsstedet, indtil han paamønstres ombord, samt fra den Dag, han afmønstres, indtil hans Lønning efter Post 2 ophører, erholder han en Portion Skibskost eller Kostpenge, som bestemmes til Kr. 1,50 daglig; derhos tilstaaes den Udskrevne frit Kvarter under sit Ophold paa Paamønstrings- eller Afmønstringsstedet og under Reisen til Paamønstringsstedet eller fra Afmønstringsstedet.
9. Forsaavidt udskrevne Sjøfarende midlertidig hjemsendes for i Tilfælde atter at kaldes til Tjeneste, oppebærer de under Opholdet paa Hjemstedet ikke Kost eller Kostgodtgjørelse, men alene den under Post 2 bestemte Løn.
10. Den Udskrevne tilkommer under Sygdom, som opstaar, efterat han har forladt Hjemstedet, fri Kur og Pleie samt fri Hjemreise til Udskrivningskredsen, ligesom han beholder sin Lønning, indtil han er kommen tilbage til Samlingsstedet; dog tilkommer han, dersom han som syg afgaar fra Skibet her i Landet, ikke fri Kur og Pleie længere end 3 Maaneder, efterat han har forladt Skibet, ligesom han, hvad enten han som syg afgaar fra Skibet her i Landet eller i Udlandet, ikke oppebærer Lønning for længere Tid. Forsaavidt han er bleven indlagt paa Sygehus før Mandskabernes Indskibning, regnes de tre Maaneder fra den Tid, han indkom paa Sygehuset. I Tilfælde af den Udskrevnes Død, efterat han ifølge Ordre har tiltraadt Reisen fra Samlingsstedet, udredes Udgifterne ved hans Begravelse af det Offentlige.
11. Alle Udskrevne erholder, naar de indkaldes til Tjeneste, under hele Tjenestetiden udleveret til Brug, Beklædning overensstemmende med et af Forsvarsdepartementet vedtaget Reglement.

V. Lønning for Distriktssjøtropper.

Mening af Distriktssjøtropperne, som kaldes til Tjeneste ved Marinen, aflønnes i Lighed med en sjøværnepligtig Matros og stilles forøvrigt under samme Vilkaar som udskrevne sjøværnepligtige Matroser.

Spørgsmaal angaaende den rette Anvendelse af nærværende Regulativs Bestemmelser afgjøres af Kongen.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Armeen, til Landsskytterstyret. 24 Febr.

I Anledning af Landsskytterstyrets Forestilling fastsætter Departementet i Forbindelse med Skrivelse af 4de August 1903 følgende Regler for det ved Kongelig Resolution af 8de Juli 1903 bestemte Udlaan af Armeens Remingtongeværer til Skytterlagene.

1. Landsskytterstyret er ligeoverfor Militæretaten ansvarlig for Geværernes forsvarlige Behandling og Vedligehold. Landsskytterstyret lader afholde de fornødne Mønstringer og indsender Rapport over disse til Forsvarsdepartementet.
2. Skulde noget Gevær ved Udlevering fra Armeens Beholdninger vise sig ikke at være i fuldt brugbar Stand, har Modtageren, om han vil ansees uansvarlig for Skaden, senest inden 8 Dage efter Modtagelsen, og forinden Geværet tages i Brug, at tilbagesende Geværet til Afsenderen med Underretning om Manglerne. Udgifterne hermed udredes af Militæretaten, hvis Tilbagesendelsen efter foretagen Undersøgelse af Militæretaten findes begjæret — i modsat Fald er disse Udgifter Militæretaten uvedkommende og kan heller ikke udredes af den til Skytterorganisationen givne Statsbevilgning.
3. Landsskytterstyret paaser, at der føres nøiagtige Ruller over Geværerne. I Rullerne anføres, hvor Geværerne til enhver Tid befinder sig.
4. Geværer, der tabes eller beskadiges, saa de efter Militæretatens Skjøn ikke med Fordel kan repareres, erstattes med Kr. 10,00 pr. Stykke.
5. Ved Tilbagelevering skal Geværerne være i samme Stand som ved Udleveringen, naar undtages den almindelige Slitage, som af Militæretaten kan skjønnes at være en Følge af forsvarligt Brug.
6. De fornødne nærmere Bestemmelser for Samlag og Skytterlag vedkommende Geværernes Behandling og Vedligehold udfærdiges af Landsskytterstyret.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Revisionsdepartementet, foranlediget ved, at sidstnævnte Departement havde udbedt sig Finantsdepartementets Udtalelse om Beregningen af Gebyr for Tinglysning af en Paategning paa en tidligere thinglyst Pantobligation, ved hvilken Paategning Hjemmelshaveren til den ved Obligationen pantstillede Eiendom vedtager Pantsættelsen. 24 Febr.

Finantsdepartementet meddeler, at det antager, at Gebyret for Paategningens Thinglysning bliver at beregne efter Sportellovens § 51, første Led med Kr. 2,00.

24 Febr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt i Anledning af Forespørgsel fra Byfogden i Arendal om, hvorvidt Aktieselskabers Skibe kan registreres som norske, naar Skibene bestyres af et Firma med 3 norske Statsborgere, og Firmaet ingen Aktier har, medens derimod en af Firmaets Indehavere personlig er Aktieeier i de fleste af Skibene.

I denne Anledning udtaler Departementet under Henvisning til Sjøfartslovens § 1 Afsnit 2, at Lovens fra den ældre Sjøfartslov optagne klare Bestemmelse om, at Bestyrelsens Medlemmer skal være Aktieeiere, ikke giver Rum for nogen Tvivl om, at heromhandlede Skibe ikke kan registreres.

25 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt angaaende Forstaaelsen af den i Lov om Rettergangsmaaden i Handelssager af 20de December 1902 § 13, sidste Led indeholdte Bestemmelse om Opnævnelse af Fagkyndige til at foretage Besigtigelse af Varer, selv om Sag ikke er reist.

I Anledning heraf skal Departementet bede nævte Sorenskriver tilkjendegivet, at det antages, at Handelsrettens Formand til saadan Besigtigelse kan opnævne andre Fagkyndige end de valgte Handelsretsmedlemmer og Varamænd, uden at han er bunden af de i Lovens § 9, 3die Led opstillede Betingelser. Departementet antager med Sorenskriveren, at der for Opnævnelsen ikke kan beregnes nogen Betaling til Statskassen, idet Loven selv ikke fastsætter nogen Sportel for denne Forretning, der ikke foretages „ved Handelsret", ligesom heller ikke Sportellovens § 68 er anvendelig, da Opnævnelsen ikke sker af Fogden eller Byfogden. Ligeledes antager man med Sorenskriveren, at de Fagkyndiges Tilkommende antages at maatte bestemmes efter Sportellovens § 90 eller 91, og at der for Besigtigelsens Afhjemling maa blive at beregne Betaling til Statskassen efter samme Lovs § 2 (jfr. § 5).

25 Febr. **Cirkulære** fra Finants- og Told-Departementet til Toldkamrene, hvorved sammen med Høieste Resolution af 16de ds. (se Pag. 38) meddeles, at Vin paa Foustager og Krukker bliver indtil videre at omsætte til Liter efter Forholdet 100 Kg. er lig 98 Liter, dog saaledes, at Fortolderen efter Ønske kan erholde Maalet direkte bestemt ved Indsendelse til Departementet af Prøver af den Vare, hvorom der er Spørgsmaal.

26 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt i Anledning af en Anmodning om Departementets Udtalelse om, hvem af to Embedslæger det paalaa at undersøge en som formodet sindssyg ved Foranstaltning af Lensmanden i Oddernæs i Kristiansands Varetægtsarrest indsat Mand og at afgive Erklæring om hans mentale Tilstand.

I Anledning heraf skal Departementet meddele, at en Distrikts- 26 Febr.
læge (i nærværende Tilfælde Distriktslægen i Oddernes), antages at være forpligtet til efter Rekvisition af et af sit Distrikts Fattigstyrer at undersøge og afgive Erklæring om en sindssyg, der er indbragt i den By, hvor han selv har sin Bopæl, og hvis Forpleining i ethvert Fald foreløbig maatte overtages af et Fattigvæsen tilhørende hans Embedsdistrikt.

Paa den anden Side maa ogsaa Stadsfysikus i Kristiansand ansees for at have været forpligtet til, efter at Anmodning derom var rettet til ham af Stiftamtmanden, at foretage den forlangte Undersøgelse og afgive Erklæring om en fattig sindssyg, der opholdt sig inden hans Embedsdistrikt, uanseet om denne var hjemmehørende der eller ikke, jfr. Departementets Skrivelse til Stavanger Amt af 3die Februar 1893, indtaget i „Norsk Medicinallovgivning".

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Fin- 27 Febr.
markens Amt, hvorved der i Anledning af en Mands Negtelse af at modtage det paa ham i Henhold til Byskolelovens § 40 d faldne Valg som Medlem af Skolestyret meddeles, at man er enig med Vardø Formandskab i, at Vedkommendes Funktion i Aarene 1898—1901 som Medlem af Skolestyret opnævnt af Formandskabet (§ 40 b) ikke giver ham nogen Ret til at negte at modtage Valget. Ret til at undslaa sig for at modtage Gjenvalg giver alene tidligere Funktion som Medlem af Skolestyret i Henhold til § 40 d, og da Vedkommendes tidligere Funktion som saadan ligger saa langt tilbage som i Aarene 1894—97, kan denne Funktion ikke nu paaberaabes som Fritagelsesgrund (jfr. Formandskabslovens § 3).

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de 29 Febr.
under 9de December f. A. udarbeidede Statuter for Anvendelsen af et Beløb, stort 28 000 Kroner, som afdøde Godseier Christian Sissenèr ved Testamente af 22de November 1901 (jfr. Kodicil af 2den Mai 1902 samt Skrivelser fra Høiesteretsadvokat Aage Schou af 24de December 1902 og 12te Januar 1903) har skjænket til det ved Høieste Resolution af 20de December 1872 stadfæstede „Apotheker Kr. F. Møllerops og Hustrus Legat" til trængende Enker og Døtre efter Embedsmænd eller Borgere af Trondhjems By.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristian- 29 Febr.
sand, hvorved der i Anledning af Forespørgsel fra Høilands Skolestyre bemerkes følgende:

Ifølge den af Høilands Skolestyre i Møde den 7de September 1893 fattede Beslutning skal Skolens Læse- og Lærebøger indtil videre være affattet paa det almindelige Bogsprog. Saalænge denne Beslutning ikke er forandret, gaar det ikke an for Skolestyret uden videre at indføre i Skolerne Landsmaalsudgaven

29 Febr. af Vetlesens Norgeshistorie. Ønskes denne Bog indført, og Beslutningen af 1893 for Historieundervisningens Vedkommende saaledes forandret, maa Beslutningen herom fattes paa samme Maade som Beslutningen af 1893 efter Indhentelse af Erklæringer fra Overtilsyn og Kredse.

Er den Anledning til at lære Landsmaalet, som Eleverne i Hoilands Folkeskoler nu har, for ringe, bør denne Mangel efter Departementets Mening afhjælpes ved, at der i Læsebogen skaffes mere Landsmaalsstof, ikke ved i Strid med den almindelige Beslutning om Undervisningssproget at indføre Lærebøger paa Landsmaalet.

29 Febr. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet i Anledning af nogle til Departementet indkomne Forespørgsler om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Anmeldelse af og det hygieniske Tilsyn m. v. med de tuberkuløse Syge, der indlægges i Sanatorier og Sygehuse og andre Anstalter, hvorved Amtmanden anmodes om at henlede de inden Embedsdistriktet værende Lægers Opmerksomhed paa følgende:

I Henhold til § 2 i Lov angaaende særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme af 8de Mai 1900 har enhver Læge, første Gang han faar under Behandling noget Tilfælde af saadan Sygdom, at give Meddelelse derom til Sundhedskommissionens Ordfører. Denne Bestemmelse omfatter ogsaa tuberkuløse Syge, der indlægges paa Sygehuse, Sanatorier eller Pleiehjem samt Personer, der indlægges paa Sindssygeasyler, Barnehjem, Arbeidsanstalter og Fængsler m. v. og ved Indkomsten findes at lide af Tuberkulose.

Vedkommende Anstalts Læge, der faar Tilfældet under Behandling, har derfor at afgive Meddelelse om Tilfældet efter det i Kronprinsregentens Resolution af 29de Oktober 1900 anordnede Schema til Ordføreren i Stedets Sundhedskommission. Forsaavidt angaar det nuværende Belæg, bliver Meddelelse, hvis saadan ikke tidligere er afgivet, snareste muligt at indsende til Sundhedskommissionens Ordfører. Saafremt den Syge ikke har fast Bopæl paa Stedet, oversender Ordføreren de af ham i Henhold til foranstaaende modtagne Meddelelser til Ordføreren i Hjemstedets Sundhedskommission. I dette Tilfælde bliver den Syge ikke at indføre i Tuberkuloseprotokollen for det Sted, hvorfra han er anmeldt, men den fornødne Notering sker i Hjemstedets Protokol.

Forsaavidt noget nyt Tilfælde af Tuberkulose maatte opstaa blandt nogen af omhandlede Anstalters Betjening eller Belæg under deres Ophold paa Anstalten, bliver at forholde paa samme Maade og sædvanlig Meddelelse herom at afgive af vedkommende Anstalts Læge til Ordføreren i Stedets Sundhedskommission, der, saafremt den Syge ikke har fast Bopæl paa Stedet, har at forholde sig som foran anført.

Hvis et kommunalt Sygehus eller lignende Anstalt er beliggende i en anden Kommune end den, hvem det tilhører, vil der fra Departementets Side intet være til Hinder for, at Anstaltens Læge sender Meddelelserne om Tuberkuløse blandt Belægget direkte til Ordføreren i Sundhedskommissionen for den Kommune, der er Eier af Anstalten, istedetfor til Stedets Sundhedskommission. 29 Febr.

Dødsfald af Tuberkuløse, der maatte indtræffe blandt nogen af omhandlede Anstalters Betjening eller Belæg, bliver paa vanlig Maade at anmelde for Sundhedskommissionens Ordfører; jfr. Lov af 8de Mai 1900 § 3 og førnævnte Resolutions § 2. Det vil være ønskeligt, at Ordføreren ogsaa forsaavidt angaar disse Meddelelser i Tilfælde oversender dem til Ordføreren i Sundhedskommissionen paa Afdødes Hjemsted, for at fornøden Notering om Dødsfaldet kan ske i dettes Tuberkuloseprotokol. Derimod bliver Dødsfaldet alene at opføre paa Hjemstedets Dødsaarsagsliste, forsaavidt Liget begraves der.

Da omhandlede Syge formentlig altid vil være under Behandling af Læge, har denne ifølge § 4 i Loven af 8de Mai 1900 at føre det hygieniske Tilsyn med dem.

Hvad angaar den i Lovens §§ 7 og 8 paabudte Desinfektion af den Syges Rum samt af hans Gang- og Sengklæder, antages denne at burde udføres af vedkommende Anstalts Læge i Overensstemmelse med de Regler, som maatte være vedtagne af Stedets Sundhedskommission; jfr. Medicinaldirektørens Rundskrivelse af 31te Oktober 1900, Post IV.

I Forbindelse med foranstaaende skal Departementet henstille til Sanatorier og Sygehuse, særlig dem, der væsentlig maatte optage tuberkuløse Syge, at imødekomme de mulige Henvendelser, der maatte fremkomme fra Ordførere i Sundhedskommissionerne om at erholde Meddelelse om Udskrivning af de inden deres Sundhedskommissionsdistrikt hjemmehørende Syge og om Resultatet af Behandlingen. Afgivelsen af disse Meddelser vil ogsaa være til Nytte for vedkommende Anstalt, om den skulde ønske Underretning om tidligere Patienter fra Sundhedskommissionerne.

Rundskrivelse fra Finantsdepartementet til samtlige Overøvrigheder om, at Norges Banks Direktion paa Foranledning har meddelt, at der fra indeværende Aars Begyndelse fra Bankens Side er truffet Bestemmelse om, at Remisser fra samtlige Statens Oppebørselsbetjente uden Beregning af Inkassogebyr kan ved enhver Bankafdeling modtages i Form af Afgivelser — Checks eller andre Anvisninger — paa private Banker eller Bankierhuse, der har sit Forretningslokale paa noget Sted, hvor ogsaa Norges Bank har Afdeling. 29 Febr.

1 Mars. **Kronprinsregentens Reſolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelſe til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæſtelſe i følgende Form paa en af Stokſunds Herredsſtyre i Søndre Trondhjems Amt under 2den Januar 1904 fattet Beſlutning:

§ 1. Det ſkal inden Stokſund Herred være forbudt at anvende Pigtraad til Gjærde mod offentlige og rodelagte Veie, ſaavelſom mod alle andre Veie, der er aabne for almindelig Færdſel.

§ 2. I Grænſelinie mod Naboeiendom — ſaavel i Indmark ſom i Udmark — maa Gjærde af Pigtraad ikke uden efter fælles Overenskomſt være over 1 m. høit. Over Gjærdet maa anbringes en Glatſtreng (Sletſtreng) eller Trærae.

§ 3. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, medmindre det i Henhold til foranſtaaende er tilladt at opføre nye Gjærder af Pigtraad.

1 Mars. **Kronprinsregentens Reſolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelſe til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæſtelſe i følgende Form paa en af Skudesneshavns Kommuneſtyre under 30te November 1903 fattet Beſlutning:

§ 1. Inden Ladeſtedet Skudesneshavns Grænſer maa Pigtraad ikke anvendes til Gjærde eller Hegn mod offentlig Gade (herunder indbefattet Vei, Sti, Plads, Kai eller Almenning, ſom er aaben for almindelig Færdſel) i mindre Høide end 1,80 m. over Marken.

§ 2. Overalt ellers inden Ladeſtedet, maa Pigtraad ikke anvendes til Gjærde eller Hegn i mindre Høide end 1,50 m. over Marken.

§ 3. Disſe Beſtemmelſer gjælder ogſaa ved Reparation af ældre Gjærder eller Hegn, hvortil Pigtraad har været benyttet.

1 Mars. **Kronprinsregentens Reſolution**, hvorved følgende af Storthinget under 5te Februar 1904 fattede Beſlutning angaaende Regulativ for Tillæg til Armeens Tjeneſtemænd under forſkjellig Slags Tjeneſte i Fred i Tidsrummet 1ſte April 1904—31te Mars 1907 befales tagen tilfølge:

Regulativ
for Tillæg til Armeens Tjeneſtemænd under forſkjellig Slags Tjeneſte i Fred i Tidsrummet fra 1ſte April 1904 til 31te Mars 1907.

§ 1. Armeens faſtlønnede nationale Officerer og Underofficerer erholder under enhver Indkaldelſe til Tjeneſte udenfor deres egentlige nationale Stilling og under enhver Deltagelſe i Vaabenøvelſer ſamt værnepligtige Officerer og Underofficerer under enhver

*) Bekjendtgj. 3 Mars i Lovtid. 1ſte Afd. No. 9.

Indkaldelse til Tjeneste — for alle i denne Paragraf nævnte Tjenestemænds Vedkommende dog kun, forsaavidt ikke Felttjenestetillæg eller Kosttillæg ifølge nærværende Regulativs efterfølgende Paragrafer eller Kostgodtgjørelse ifølge Lov af 10de Juli 1894 skal udbetales — nedennævnte Indkommanderingstillæg pr. Dag. 1 Mars.

a.	Stabsofficerer	Kr. 3,00
b.	Kapteiner og Premierløitnanter	„ 2,00
c.	Sekondløitnanter	„ 1,00
d.	Underofficerer og de i § 10 nævnte Korporaler og Menige	„ 1,00
e.	Andre Korporaler og menige:	
	forsaavidt de naturalforpleies	„ 0,15
	hvis de ikke naturalforpleies	„ 1,00

Derhos erholder ovennævnte Tjenestemænd under Vaabenøvelser Kvarter, forsaavidt de ikke bor i sit Hjem.

Under Vaabenøvelser er i dette Regulativ indbefattet de til Uddannelse af vernepligtige Befalingsmænd aarlig anordnede Kurser.

Under Remonteskoler oppebærer Beridere ved Siden heraf et Beridertillæg af Kr. 0,30 pr. Dag.

Anm. 1. Til den under en national Befalingsmand egentlige nationale Stilling henhørende Tjeneste regnes bl. a.:

Fremmøde ved Mandskabsmønstringer, Hestevisninger og Kvartervisitationer.

Fremmøde, hvortil ved Kompani (eller tilsvarende Afdeling) ansat Underofficer maatte blive beordret for at assistere Kompanichefen ved Kompaniets Kommando eller Administration eller ved Rulleførsel.

Fremmøde ved Bataljonsdepotet for at modtage, ombytte eller aflevere den til Underofficererne personlig udleverede Bevæbning og Udrustning.

Reiser for Tilsigelse eller Efterspørgelse af Mandskaber eller Forkyndelse af Mulktresolutioner o. l.

Derimod henregnes ikke til saadan Tjeneste:

Vaabenøvelser og de i §§ 3 og 4 nævnte Samlinger samt Reiser til og fra disse.

Tjeneste for Underkvartermestere, Børsemagere, Haandverkerunderofficerer og andre saavelsom for Arbeidskommandoer ved Depot eller Telthus samt for Underkvartermestre og andre ved Bataljonskontor.

Underbefalingsmænds Fremmøde ved Sessioner og Distriktsmøder.

Tjeneste ved militær Ret eller Forhør (Vidnepligt regnes ikke som militær Tjeneste, og Vidner godtgjøres som i den civile Straffeproceslov bestemt).

Anm. 2. Officerer og Underofficerer, som for længere Tid oppebærer Indkommanderingstillæg og herunder for kort Tid bortkommanderes til Reiser eller Tjeneste, hvorunder de tilkommer Kostgodtgjørelse (Kosttillæg), mister ikke sit Indkommanderingstillæg for den eller de Dage, hvorfor Kostgodtgjørelsen (Kosttillægget) oppebæres (jfr. for Officerer St. Prp. No. 26 for 1898 Side 38. Lignende Regel gjælder fra 1ste April 1901 for Underofficerer).

§ 2. Under Indbeordring til stadig Tjenestgjøring oppebærer fastlønnede nationale og vernepligtige Underofficerer samt de i § 10

1 Mars. nævnte Korporaler og Menige og endvidere — forſaavidt de ikke naturalforpleies — andre faſtlønnede nationale, vernepligtige og ſtadig tjeneſtgjørende Korporaler og Menige foruden Indkommanderingstillæg følgende Garniſonstillæg pr. Dag:

Underofficerer af Fanejunkers Grad	Kr.	1,70
Andre Underofficerer ſamt de i § 10 nævnte Korporaler og Menige	„	1,00
Andre Korporaler og Menige	„	0,25

Garniſonstillæg udbetales endvidere til:

a. nationale Underkvartermeſtre og Haandværkerunderofficerer under enhver Indkaldelſe til Tjeneſte;
b. nationale Furerer eller Kommanderſergenter under Tjeneſte ved Magaſin ved de Underafdelinger, der er tillagt Adminiſtration af Materiel.

Gifte nationale og vernepligtige Korporaler og Menige oppebærer under Indbeordring til ſtadig Tjeneſtgjøring Familietillæg af Kr. 0,30 pr. Dag (jfr. § 6).

Lignende Familietillæg tilſtaaes andre end de i § 10 nævnte gifte ſtadig tjeneſtgjørende Korporaler og Menige under Bortkommandering fra Hjemſtedet til Deltagelſe i Vaabenøvelſer eller anden militær Tjeneſte ſamt under Øvelſer paa Hjemſtedet, naar de tildeles Naturalforpleining.

Under midlertidig Bortkommandering fra Garniſon beholdes Garniſonstillæg.

Anm. Garniſonstillæg kan desuden efter ſærſkilt Beſtemmelſe af Forſvarsdepartementet udbetales nationale Tjeneſtemænd ved Siden af almindeligt Indkommanderingstillæg i enkelte Tilfælde, naar de udenfor Vaabenøvelſerne indkaldes til Tjeneſte (jfr. St. Prp. No. 33 for 1900/1901 Side 4). Ligeledes kan efter Departementets Beſtemmelſe Garniſonstillæg tilſtaaes Beridere ved Vinterremonteſkoler, naar der ikke kan gives diſſe Adgang til at erholde Naturalforpleining mod ſedvanlig Erſtatning.

§ 3. Under Brigadeſamlinger eller større, af forſkjellige Vaabenarter beſtaaende, til fælles Øvelſer ſammendragne Troppeſamlinger her i Riget, under Samlinger, foranledigede ved Mobiliſeringsordre for Øvelſe eller til Forberedelſe af Udrykning paa Feltfod, oppebærer Armeens Tjeneſtemænd foruden Kvarter følgende Felttjeneſtetillæg pr. Dag:

a. Stabsofficerer	Kr.	4,00
b. Kapteiner og Premierløitnanter	„	3,00
c. Sekondløitnanter	„	2,00
d. Underofficerer og de i § 10 nævnte Korporaler og Menige:		
forſaavidt de naturalforpleies	„	1,00
hvis de ikke naturalforpleies	„	2,00
e. Andre Korporaler og Menige:		
forſaavidt de naturalforpleies	„	0,15
hvis de ikke naturalforpleies	„	1,50

For Officerer og Underofficerer udbetales dette Tillæg fra og med 1ste Mobiliseringsdag. 1 Mars.

Forsaavidt det ved Stab ansatte Befal maa opholde sig udenfor Standkvarteret i Anledning af Administrationsforretninger efter Mobiliseringen, kan fra og med Dagen efter den sidste Afdelings Dimission kun beregnes Tillæg efter § 1.

For Korporaler og Menige udbetales det forhøiede Tillæg — forsaavidt de ikke naturalforpleies — fra og med den Dag, de melder sig ved sin Afdeling, selv om denne ikke er færdig opsat, til og med Udrykningsdagen.

§ 4. Naar Tropper sammendrages til Opretholdelse af Retsordenen, aflønnes enhver som i § 3 bestemt.

§ 5.

Tillæg paa Marsch eller Reise.

I. For Officerer og Underofficerer.

A. 1. Paa Marsch eller Reise til og fra Vaabenøvelser samt til og fra Samlinger som i §§ 1, 3 og 4 nævnt oppebærer fastlønnede og værnepligtige Officerer og Underofficerer — udenfor de i Punkt 2 neden omhandlede Undtagelsestilfælde — samme Tillæg m. v. som for vedkommende Øvelser bestemt.

Ingen tilkommer dog frit Kvarter. Heller ikke udbetales Beridertillæg.

Afholdes de i §§ 3 og 4 nævnte Øvelser i umiddelbar Forbindelse med Vaabenøvelserne, udbetales for Reisen mellem Bopælen (Centralpunktet) og egen Afdelings Eksercerplads alene Tillæg efter § 1.

2. Paa Marsch og Reise, som under Punkt 1 omhandlet, oppebærer nedennævnte fastlønnede Tjenestemænd af Officers Grad Kostgodtgjørelse, af Underofficers Grad Kosttillæg (jfr. § 9), dog kun, forsaavidt de i Lov af 10de Juli 1894 fastsatte Betingelser for Adgang til at oppebære Kostgodtgjørelse er tilstede:

a. Fastlønnede Officerer og Underofficerer, (stadig tjenestgjørende og nationale), tilhørende Generalstab, Intendantur og Sanitetsvæsenets Stab samt surnumerære Officerer.

b. Nationale Officerer og Underofficerer, der beordres til Vaabenøvelser m. v. efter at have været kaldte til Tjeneste udenfor det Distrikt, i hvilket de har Bopælspligt, naar denne Tjeneste ikke er en Følge af Vaabenøvelserne eller af Tjeneste ved Afdelingens Depoter.

c. Fastlønnede Officerer og Underofficerer (stadig tjenestgjørende og nationale), der kaldes til Vaabenøvelser m. v.

1 Mars.

udenfor den Afdeling *), hvortil de henhører, eller til Vaabenøvelser ved egen Afdeling, naar Øvelserne afholdes i en anden Landsdel **) end den, hvori Vedkommende er stationeret, samt fastlønnede Officerer og Underofficerer tilhørende Afdelinger i Tromsø Stift.

B. Paa Marsch eller Reise, der gjælder anden Tjeneste — for nationale udenfor deres egentlige nationale Stilling ***), — tilkommer stadig tjenestgjørende, nationale og vernepligtige:

a. Officerer Kostgodtgjørelse.

b. Underofficerer og de i § 10 nævnte Korporaler og Menige Kosttillæg, dog kun under samme Betingelser, som ovenfor under Litra A nævnt, og for de i § 2 a og b nævnte Underofficerer endvidere under Betingelse af, at Reisen ikke vedkommer Tjeneste ved Bataljonskontor, Depot eller Magasin ***). Under Reiser, som her er undtagne, oppebæres Tillæg efter § 1.

II. For andre end de i § 10 nævnte Korporaler og Menige.

1. Nationale og vernepligtige Korporaler og Menige oppebærer paa Marsch og Reise Tillæg som i § 1 bestemt, men ikke frit Kvarter ****).
2. Stadig tjenestgjørende Korporaler og Menige oppebærer ligeledes Tillæg som i § 1 bestemt, men ikke frit Kvarter, samt desuden, forsaavidt de ikke naturalforpleies, Garnisonstillæg. De gifte tilkommer endvidere Familietillæg efter § 2.

Anm. Ved Bestemmelserne i § 5 gjøres ingen Forandring deri, at naar der marscheres i Trop, og denne underbringes i rekvireret Kvarter, betaler det Offentlige Kvarteret.

§ 6. Under Skydeskoler, særskilte Instruktionskurser og Forsøg, Generalstabsøvelser og andre Befalsøvelser, under Skogbrande eller andet lignende Redningsarbeide samt under Tjeneste ved militær Ret eller Forhør, hvorunder Officerer tilkommer Kostgodtgjørelse, tilkommer Underofficerer Kosttillæg samt Korporaler og

---

*) Ved „egen Afdeling" i dette Litera forstaaes eget Infanterikorps eller tilsvarende Afdeling for andre Vaaben.

**) Ved Landsdel forstaaes her: a) det østenfjeldske (1ste og 2den Brigades Distrikt), b) det søndenfjeldske (3die Do.), c) det vestenfjeldske (4de Do.), d) det nordenfjeldske (5te Do.), e) Tromsø Stift.

***) Underofficererne ved Tromsø Stifts Forsvar har Kosttillæg paa alle Tjenestereiser, naar de foran under Litera A nævnte almindelige Betingelser er tilstede. Denne Undtagelsesbestemmelse gjælder foreløbig, indtil den endelige Organisation af disse Afdelinger er gjennemført, og vil da blive undergivet Revision (jfr. Kgl. Res. af 24de Mars 1900).

****) Nationale og vernepligtige Korporaler og Menige tilkommer saaledes ikke Garnisonstillæg, Familietillæg eller Forpleiningstillæg efter § 2. jfr. § 6, og heller ikke Felttjenestetillæg efter §§ 3 og 4 paa Reiser til og fra Tjeneste, under hvilken de skal oppebære saadanne Tillæg.

Menige, forsaavidt de herunder ikke bor i sit Hjem eller tildeles fri Kvarter og Naturalforpleining, et Forpleiningstillæg til sædvanlig Aflønning af Kr. 0,50 pr. Dag. 1 Mars.

Gifte, nationale og vernepligtige Korporaler og Menige tilkommer derhos Familietillæg *), forsaavidt ikke Tjenesten falder ind under vanlige Vaabenøvelser **).

§ 7. Tillæg som i § 1 nævnt tilkommer:

1. Medlemmer af en Bataljons (et Korps's) Munderingskommission paa Reiser til og fra og under Ophold paa det eller de Steder, hvor Afdelingens Materiel opbevares, dog kun, forsaavidt de i Lov af 10de Juli 1894 fastsatte Betingelser for Adgang til at oppebære Kostgodtgjørelse er tilstede;
2. Ingeniørvaabnets, Artilleriets, Kavaleriets og Trænets Bataljons-(Korps-)Chefer, alle med Adjutanter, og Veterinærofficerer paa Reiser i Anledning af Tjenesteheftes Besigtigelse, naar Forretningsstedet ligger mindst 10 km. fra Vedkommendes Bopæl;

samt endvidere:

3. nationale Landværnsbataljonschefer under Sessionsmøder, der afholdes ved deres Standkvarter (Hjemsted);
4. Fæstningsartilleriets stadig tjenestgjørende Officerer og Underofficerer under Deltagelse i Øvelser ved den Fæstning, de tilhører, naar de under disse ikke bor og indtager sine Maaltider i sit Hjem, og andre stadig tjenestgjørende Officerer og Underofficerer samt de i § 10 nævnte Korporaler og Menige under Øvelser, der afholdes udenfor Garnisonens Eksercerpladse, samt under Underbefalskolens aarlige Leirøvelser, uanseet Stedet, hvor disse afholdes.

§ 8. Enhver, der under Indbeordring midlertidig fører større Kommando eller indehar høiere Stilling end den, som svarer til hans Grad, nyder herunder de for den høiere Kommando eller Stilling bestemte Tillæg.

For Officerer gjælder de til enhver Tid for midlertidig Bestyrelse af Embede fastsatte Regler.

§ 9. Kosttillæg udbetales Underofficerer med Kr. 3,00 pr. Døgn, beregnet paa samme Maade som for Kostgodtgjørelse i Lov af 10de Juli 1894 bestemt. Under Forhold, der berettiger Statens Tjenestemænd til forhøiet Kostgodtgjørelse efter Lov af 10de Juli 1894 § 18, forhøies Kosttillægget til Kr. 4,00 pr. Døgn.

§ 10. Korporaler ved Infanteribrigadernes Musikkorpser, Brigadeprofosser, Opsynsmænd ved Hovedarsenalet og Hovedøen, Ordonnanser i Generalstaben, Hornblæsere og Hestepassere ved Krigsskolen samt øvrige Tjenestemænd, der oppebærer Aarsløn som

*) Jfr. § 2 for gifte stadig tjenestgjørende Korporaler og Menige.
**) For Reisen til og fra Tjenesten ikke Forpleiningstillæg og Familietillæg, jfr. § 5 II, 1.

1 Mars. disse, med eller uden Indeholdelse for Beklædning *), ligestilles med stadig tjenestgjørende Underofficerer i Henseende til Tillæg efter nærværende Regulativ, dog saaledes, at Kosttillægget i alle Tilfælde udbetales med Kr. 2,00.

§ 11. Naar militære Tjenestemænd af Underklasserne, i hvis Aflønning eller Tillæg Forpleining er indbefattet, gives Forpleining in natura, erstatter de Forpleiningens Kostende med Kr. 0,55 pr. Dag.

Korporaler og Menige, der erholder Brød in natura, men forøvrigt pengeforpleies, erstatter Brødforpleiningen med Kr. 0,20 pr. Dag.

§ 12. Alle Spørgsmaal angaaende den rette Anvendelse af dette Regulativs Bestemmelser afgjøres af Kongen.

1 Mars. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved følgende af Storthinget under 5te Februar 1904 fattede Beslutning angaaende den Godtgjørelse, som bliver at yde for rekvireret Kvarter m. v. i Garnisonsstederne for Over- og Underklasserne i Tidsrummet 1ste April 1904—31te Marts 1907, befales tagen tilfølge:

Beslutning

angaaende den Godtgjørelse, som bliver at yde for rekvireret Kvarter m. v. i Garnisonsstederne for Over- og Underklasserne i Tidsrummet 1ste April 1904—31te Mars 1907:

I. Kvartergodtgjørelse for Overklasserne.

For de Officerer og civil-militære Embedsmænd, som aflønnes efter de før 1873 gjældende Lønningsvilkaar, og som ikke har frasagt sig den dem hjemlede Ret til at fordre Kvarter anvist in natura eller Godtgjørelse herfor i Penge, udbetales Kvartergodtgjørelsen efter det af Storthinget under 31te Mars 1880 fastsatte Regulativ.

II. Godtgjørelse for Kvarter til Underklasserne samt for Lokale til Vagtstuer og Smedjer og for Staldrum til Militæretatens Heste.

	Sommer-maaneder, pr. Døgn.	Vinter-maaneder, pr. Døgn.
A. For Kristiania Garnison:		
1. Underklasserne:	Øre.	Øre.
a. For en Styk-, Standart- eller Fanejunker	100	160
b. „ „ Korpsbørsemager	74	110
c. „ „ Underofficer og dem, som staar i Klasse med ham	40	60
d. „ „ Korporal eller Overkonstabel .	24	34
e. „ „ menig Krigsmand og dem, som staar i Klasse med ham . . .	20	30
2. For en Vagtstue pr. Døgn . . 194 Øre		

*) Jfr. Lønsregulativets I A e med Note.

II. (Fortsat). 1 Mars.

	Sommer-maaneder, pr. Døgn.	Vinter-maaneder, pr. Døgn.
	Øre.	Øre.
3. For et Smedjeverksted til en Børse-mager eller Hovslager pr. Døgn 67 „		
4. For Staldrum til en Hest pr. Døgn 20 „		
B, D, E og F. For Fredrikstads, Fredrikshalds, Bergens, Trondhjems og Kristiansands Garnisoner:		
1. Underklasserne:		
a. For en Styk-, Standart- eller Fanejunker	80	140
b. „ „ Korpsbørsemager	67	107
c. „ „ Underofficer og dem, som staar i Klasse med ham	37	57
d. „ „ Korporal eller Overkonstabel .	20	30
e. „ „ menig Krigsmand og dem, som staar i Klasse med ham . . .	17	27
2. For en Vagtstue pr. Døgn . . 100 Øre		
3. For et Smedjeverksted til en Børse-mager eller Hovslager pr. Døgn 67 „		
4. For Staldrum til en Hest pr. Døgn 20 „		

Kronprinsregentens Resolution, hvorved er bestemt: 1 Mars.

1. At Poststyrelsen bemyndiges til at aabne Adgang til Forsendelse indenrigsk af Ilpostforsendelser samt til at træffe de nærmere Bestemmelser om, fra hvilken Tid, i hvilken Udstrækning og paa hvilken Maade Ilbefordringen skal finde Sted.
2. At de særskilte Ilpostgebyr, som maa forudbetales, fastsættes til 20 Øre pr. Forsendelse.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved meddeles Koncession paa Anlæg og Drift af en Jernbane fra Svorkmo i Orkedalen til Orkedalsfjorden overensstemmende med et fremlagt Udkast. 1 Mars.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved bestemmes, at det Bidrag, som ifølge Kongelig Resolution af 3die November 1883 har været tillagt Sognepresten ved Baklandets Menighed i Trondhjem af det ved Kongelig Resolution af 23de December 1878, Post 9 og 10, oprettede Fond til Bedste for de geistlige Embeder i Trondhjems By, fra 1ste April 1904 at regne nedsættes fra Kr. 1600 til Kr. 600 aarlig. 1 Mars.

1 Mars. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved det paa nærmere Betingelser tillades, at et Bedehus paa Vestre Vatne i Vanse Prestegjælds Hovedsogn under Lister Provsti i Kristiansands Stift i et Tidsrum af indtil 5 Aar benyttes til Afholdelse af Gudstjeneste og Udførelse af kirkelige Forretninger.

1 Mars. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved det paa nærmere Betingelser tillades, at en af Ofotbaneanlægget til Forsamlingslokale for Jernbanens Arbeidere opført, senere af Narvik Kommune til Gymnastiklokale for Byens Folkeskole indkjøbt Bygning indtil videre benyttes til Afholdelse af Gudstjeneste og øvrige kirkelige Forretninger for Byen.

1 Mars. **Skrivelse** fra Direktøren for det civile Veterinærvæsen til en Amtsdyrlæge, hvori paa Forespørgsel meddeles, at der hverken i Husdyrloven eller i derom udsendt Cirkulære er bestemt fastslaaet, hvormange Gange en Dyrlæge kan foretage Reiser paa offentlig Bekostning i Anledning af Tilfælde af Miltbrand.

Hvorvidt de Foranstaltninger, som det i Henhold til Husdyrloven (kfr. Cirkulære af 28de September 1891) paahviler Dyrlægen at udføre ligeoverfor denne Sygdom, paa betryggende Maade kan udføres ved første Gangs Besøg, afhænger af de forhaandenværende Omstændigheder, og det maa vistnok overlades til vedkommende Funktionær, der varetager det Offentliges Interesse, i hvert enkelt Tilfælde at afgjøre, hvorledes han paa bedste og for det Offentlige mindst bekostelige Maade kan faa de paabudte Foranstaltninger gjennemført, alt selvfølgelig under det Ansvar, som en forstandig og forsvarlig Udførelse af offentligt Hverv paalægger vedkommende Funktionær.

I saadanne Tilfælde, hvor der ved Tilsyn konstateres Dødsfald paa Grund af Miltbrand, antages det, at Kadaverets Nedgravning eller Tilintetgjørelse med paafølgende Desinfektion som Regel vil kunne udføres allerede ved det første Besøg paa Stedet.

Med Hensyn til Forespørgselen, om der kan udleveres paa én Gang en Dyreeier mere Arsenikvask, end der medgaar til en Hests Vaskning og Behandling én Gang, meddeles, at Punkt 4 i Cirkulære af 14de Juni 1900 er at forstaa saaledes, at Dyrlægen kun maa forskrive den Mængde Arsenik, som paa én Gang forbruges. Det var et Hovedøiemed ved nævnte Cirkulære netop at søge forhindret, at der hos Gaardbrugere blev henstaaende Rester eller Beholdninger af Arsenik, da Ulykker hos Mennesker ogsaa hos os var indtruffet ved Arsenikforgiftning gjennem Rester efter Husdyrvask. Det er derfor paa Grund af Stoffets sterke Giftighed af Vigtighed, at Cirkulæret strengt overholdes.

2 Mars. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvorved der i Anledning af Forespørgsel fra Bygnings-

kommissionen i Aalesund om forskjellige Bestemmelser i den almindelige Bygningslov bemerkes følgende. 2 Mars.

Efter § 62 kan der i ældre Udhusbygning, opført før Bygningslovens Ikrafttræden, indredes Ildsted paa de i Paragrafen omhandlede Betingelser, selv om Bygningen ikke er adskilt fra Nabogrund ved Brandvæg eller ved den i § 28 bestemte Afstand. Denne Bestemmelse gjælder imidlertid kun Udhusbygninger, der, som nævnt, er opført før Lovens Ikrafttræden, idet det ikke er tilladt at anbringe Ildsted i Udhusbygninger, opførte efter dette Tidspunkt i Strid med Paabudet i Lovens § 28, Passus 1 om en Afstand af mindst 2,50 m. fra Nabogrund eller Brandvæg, altsaa i Henhold til Paragrafens 3die Passus. I denne sidste Bestemmelse er det nemlig udtrykkelig paabudt, at de her omhandlede mindre Bygninger skal være uden Ildsted.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 28, 2 om sammenhængende Bebyggelse af to sammenstødende Tomter bemerkes, at det synes nærmest at have været Lovens Tanke, at den samlede Bebyggelse af begge Tomter ikke herved skulde komme til at overskride et Areal af 300 m.², idet det fremgaar af Lovens Forarbeider, at Hensigten med Bestemmelsen væsentlig har været at give Anledning til en hensigtsmæssig Bebyggelse af mindre Tomter, hvor de foreskrevne Afstande vanskelig kan tilveiebringes. Det vil dog formentlig efter de i nævnte Lovparagraf anvendte Udtryk vanskelig kunne forbydes, at sammenstødende Tomter, som har den dertil fornødne Størrelse, bebygges med flere Grupper af Huse uden Brandvæg eller Mellemrum, naar blot hver Gruppe ikke omfatter et større Areal end 300 m.² og adskilles fra de øvrige Grupper ved Brandvæg eller aabent Mellemrum af 5 Meter.

Endvidere er det formentlig intet til Hinder for, at Husene i den ene af saadanne Grupper af Bygninger har Aabninger i Væggene mod Husene i de øvrige Grupper, forsaavidt disse Vægge ikke er lovbefalede Brandvægge.

Skrivelse angaaende den internationale Hovedpostkon- 3 Mars.
ventions og Postpakkekonventions Takster i Siam.

Ifølge en til Poststyrelsen indløben Skrivelse af 3die Mars 1904 fra det internationale Postbureau i Bern vil den internationale Hovedpost- og Postpakkekonventions Takster i Siam fra 1ste April førstkommende blive opkrævet efter følgende Forhold:

24 atts = 50 centimes;
12 » = 25 —
5 » = 10 —
3 » = 5 — (som f. T.).

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Stiftamtmanden i Kri- 4 Mars.
stiania i Anledning af, at Byskriveren i Kristiania, østre Distrikt, har forespurgt, om der ikke maa blive at erlægge

4 Mars. halv Kvartprocentafgift (den Andel af samme, som Sælgeren har at udrede) af et Skjøde fra en Privatmand til Norges Statsbaner paa No. 13 ved St. Halvardsgade i Kristiania.

Departementet antager med Kristiania Fattigstyre og Stiftsdirektionen, hvis Erklæringer i Sagen er indhentet, at det nævnte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

4 Mars. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen meddeler, under Henvisning til Postreglementets Kap. VII § 37 a og Ekspeditionsreglementet til Postpakkekonventionen, Art. XIV § 3, at den i sidstnævnte Paragrafs 5te Pasus omhandlede Forlængelse til 6 Maaneder af den almindelige Frist for Postpakkers Henliggen paa Bestemmelsesstedet, inden de efter Dispositionsforespørgselens Afsendelse kan tilbagesendes til Udgangsstedet uden yderligere Oppebielse af Forholdsordre, fra 1ste April førstkommende ikke længere gjælder i Forholdet til Rusland.

7 Mars. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen bl a. meddeler, at det er bragt til Poststyrelsens Kundskab, at der i Brevposten fra Udlandet (navnlig Danmark og Tyskland) ofte ankommer Uhre, indlagte i Æsker. Idet Postanstalternes Opmærksomhed henledes paa Forholdet, henvises til Bestemmelsen i Postreglementets Kap. III § 25, hvorefter Forsendelser, som formodes at have saadant Indhold, skal tilstilles Toldvæsenet til Behandling.

Fra 1ste Mars 1904 underholdes der følgende nye Postaabnerier:

1. Finse i Ulviks Herred, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, i Ruten Hallingskeid—Haugastølen.
2. Haugastølen i Hols Herred, Buskeruds Amt, Bergens Postdistrikt, i Ruten Hallingskeid—Haugastølen.

Fra 8de Mars 1904 underholdes derhos Postaabneriet:

3. Ytre Bulandet ved Dampskibsanløbsstedet Østnesset i Askvolds Herred, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.

8 Mars. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet paa Forespørgsel fra en Skibshandler meddeler, at der fra Brændevins- og Vinlovgivningens Side ikke antages at være noget til Hinder for, at han fra Transitlager afhænder Brændevin eller Vin til Udførsel, uanseet at han ikke i Medhold af nævnte Lovgivning har Ret til at drive Handel med disse Varer.

9 Mars. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa den i Generalforsamling den 18de Januar 1904 vedtagne Forandring i § 25, sidste Punktum, i den for Onsø Brandassuranceforening ved Høieste Resolution af 26de Mars 1872, jfr. Høieste Resolution af 24de Mai 1894, approberede

Plan, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved 9 Mars.
Lovene af 29de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved 9 Mars.

1. Efternævnte Bestemmelser i Lov om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide af 12te December 1903 sættes i Kraft:
   a. Fra 1ste April 1904:
      Kapitlerne I og II, forsaavidt angaar andre Fængsler end Landsfængslerne, dog ikke i § 2, No. 2 b, §§ 3, 6 og 8, § 11, 1ste og 2det Punktum og § 12, forsaavidt de angaar Arrestfanger, § 12, første Punktum, forsaavidt angaar andre Fanger, §§ 21—25, § 27, forsaavidt den angaar Arrestfanger, § 30 No. 11 og § 33, forsaavidt de angaar legemlig Revselses Anvendelse paa Fanger over 18 Aar, § 34, § 35 og § 39.
      Kapitel IV.
      Kapitel VI, forsaavidt angaar Fængslerne og Fangebehandlingen.
   b. Fra 1ste Januar 1905:
      Kapitlerne I og II, forsaavidt de ikke allerede er sat i Kraft, dog ikke § 3, andet Punktum og §§ 16, første Punktum og 17, første og andet Punktum, forsaavidt de angaar Landsfængslerne, eller § 35, andet Led.
      Kapitel III.
   c. Fra den Tid, som af Justitsdepartementet bestemmes:
      § 3, andet Punktum og § 35, andet Led.
2. Følgende Bestemmelser ophæves:
   a. Fra 1ste April 1904:
      Lov om Forbrydelser af 20de August 1842, andet Kapitel §§ 6—13, jfr. Lov af 3die Juni 1874, forsaavidt de fremdeles er gjældende, samt §§ 16 og 24;
      Lov om Bodsfængslet af 12te Juli 1848, forsaavidt den fremdeles er gjældende;
      Lov om Fængselsvæsenet af 13de Oktober 1857;
      Lov om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide af 31te Mai 1900, forsaavidt den angaar andet end Landsfængslerne og Fuldbyrdelsen af Strafarbeide.
   b. Fra 1ste Januar 1905:
      Lov om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide af 31te Mai 1900, forsaavidt den fremdeles er gjældende, samt med de i Loven af 12te December 1903 § 68 an-

*) Bekjendtgj. 11 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 10.

9 Mars. givne Begrændsninger, alle andre ældre Lovbestemmelser om Fængsler og Fangebehandling.

3. Det overdrages Justits- og Politidepartementet eller efter dets Bestemmelse Fængselsstyrelsen at give de i Loven af 12te December 1903 §§ 3, 21, 25, 35 og 65 omhandlede Bestemmelser samt ligeledes de i § 60 omhandlede Regler om Fængslerne og Fangebehandlingen.

Beslutning om Fanges Løsladelse paa Prøve kan det, udenfor de i §§ 23 og 24 omhandlede Tilfælde, overlades Fængslets Direktør at afgive, efter at Fængselsraadet er hørt.

Beslutning om Afbrydelse af Straf efter Lovens § 37 fattes af Justitsdepartementet eller efter dettes Bestemmelse Fængselsstyrelsen, naar der handles om Frihedsstraf, som udstaaes i Landsfængsel eller i Kredsfængsel efter Lovens § 3, men i andre Tilfælde af Paatalemyndigheden.

9 Mars. **Kronprinsregentens Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Langesunds Kommunestyre under 7de Oktober 1903 fattede Beslutning om Tillæg til § 10 i de for Ladestedet Langesund ved Kongelige Resolutioner af 16de Juli 1864 og 23de Mars 1892 approberede Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Ladestedet.

9 Mars. **Kronprinsregentens Resolution***), hvorved

1. I Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mars 1860 meddeles Approbation paa den af Herredsstyret for Høvaag Herred i Nedenes Amt under 29de Oktober 1903 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, dog saaledes, at i § 12 Ordene: „deriblandt Tæring eller Spedalskhed" undtages fra Approbation.
2. De ved Kgl. Resolution af 10de April 1869 approberede almindelige Sundhedsforskrifter for Høvaag Herred i Nedenes Amt ophæves fra den Dag, da ovennævnte Sundhedsforskrifter træder i Kraft.

9 Mars. **Kronprinsregentens Resolution****), hvorved den af Skedsmo Herredsstyre, Akerhus Amt, under 5te Mai 1903 og 6te Februar 1904 besluttede Vedtægt angaaende Lukningstid for Udsalgssteder inden Herredet stadfæstes i Henhold til

*) Bekjendtgj. 11 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 10, hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 11 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 10, hvor Vedtægterne er indtagne.

Lov om Lukningstid for Udsalgssteder af 31te Mai 1900 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 9 Mars.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved den af Namsos Kommunestyre under 31te December 1903 besluttede Vedtægt angaaende Lukningstid for Byens Udsalgssteder stadfæstes i Henhold til Lov om Lukningstid for Udsalgssteder af 31te Mai 1900 som gjældende indtil videre. 9 Mars.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved Stadfæstelse meddeles i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 13 paa den af Tilder Herredsstyre i Møder den 24de September 1903 og 18de Januar 1904 fattede Beslutning, hvorved Grændsen for Afgiften af Udskjænkning af Øl og Vin inden Herredet forhøies til 500 Kr. aarlig. 9 Mars.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Indskrænkning i Adgang til at slippe Hingste, Tyre, Gjedebukke og Springvædre paa Beite af 9de Mai 1896 § 1 meddeles Approbation paa de af Tingvolds, Strømsnessets og Stangviks Herredsstyrer under henholdsvis 16de Mai, 6te Oktober og 8de Juli 1903 fattede Beslutninger af følgende Indhold: 9 Mars.

1. Springvædere — heri ikke medregnet Væderlam paa indtil 3 Maaneder — maa ikke slippes paa fælles Beite i Tingvoldfjordens østre og nordre Side i Herrederne Tingvold, Strømsnesset, Ulvundeidet og Stangvik, medmindre Dyrene er godkjendte af dertil af vedkommende Herredsstyrer opnævnte Bedømmelseskomiteer.
2. Springvædere — heri medregnet Væderlam — maa i nævnte Havnestrækning ikke slippes paa fælles Beite efter 1ste August.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Husdyrsygdomme af 14de Juli 1894 (cfr. Lov af 26de Mai 1899) dens § 1 bestemmes, at den under den nævnte Lovs § 1 opførte Husdyrsygdom Rødsyge hos Svin, herefter bliver at henregne til de i samme Lovs Kapitel 3 omhandlede mildere smitsomme Husdyrsygdomme. 9 Mars.

Kronprinsregentens Resolution**), hvorved i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 meddeles Approbation paa den af Kommunestyret i Ladestedet Sandnæs i Møde den 9de December 1903 vedtagne Forandring i § 8 i det for Ladestedet ved Høieste Resolution af 29de Januar 1867 og Kongelig Resolution af 7de Juni 1880 approberede Brandreglement. 9 Mars.

*) Bekjendtgj. 11 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 10.
**) Do. — — — , hvor Forandringen er indtaget.

9 Mars. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At der i Henhold til § 55 i Lov om Kirker og Kirkegaarde af 3die August 1897 meddeles Tilladelse til, at der for Vasser Kapel i Tjømø Præstegjæld under Søndre Jarlsberg Provsti i Kristiania Stift oprettes et særskilt Kirketilsyn, bestaaende af Sognepræsten og to af Herredsstyret valgte, inden Kapeldistriktet bosatte Medlemmer, som i fornødent Fald begge kan vælges udenfor Kredsen af Præstegjældets Formænd.
2. At det i Henhold til nævnte Lovparagraf ligeledes tillades, at der beskikkes en særskilt Kirkeværge for Vasser Kapel, som vælges af Herredsstyret.

9 Mars. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved Reglementet for den medicinske Embedsexamen af 20de Januar 1877, ændret ved Kongelig Resolution af 11te Februar 1893, § 1 Litr. c sidste Passus forandres til herefter at lyde saaledes:

For at erholde Licentia practicandi maa Kandidaten fremlægge Bevidnelser fra vedkommende Overlæger ved Rigshospitalet for tilfredsstillende Praktikanttjeneste i et Semester paa hver af de medicinske Afdelinger, i et Semester paa hver af de kirurgiske Afdelinger, i et Semester paa Fødselsstiftelsen og Børnehospitalet og i et halvt Semester eller i en dertil svarende Tid ved hver af de tre Afdelinger for Hudsygdomme, for Øre- Næse- og Strubesygdomme samt for Øiensygdomme, samt Bevidnelse fra Læreren i pathologisk Anatomi for under dennes Tilsyn at have udført mindst 1 Sektion (med tilhørende Demonstration og Protokol).

11 Mars. **Kronprinsregentens Resolution** i norsk-svensk Statsraad, hvorved bl. a. er bestemt, at det svenske og norske Generalkonsulat i St. Petersburgs Distrikt herefter skal omfatte Staden St. Petersburg samt Guvernementerne St. Petersburg, Estland, Novgorod, Pskow og Olonetz.

12 Mars. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Handels- og Industridepartementet i Anledning af Forespørgsel fra den norske og svenske Generalkonsul i Hamburg om, hvorvidt en dersteds afdød norsk Assuranceagents Enke og hendes Børn med Afdøde vedblivende kan anerkjendes som norske Undersaatter.

Departementet meddeler, at saafremt Afdøde ifølge Grundlovens § 92 a, b eller d havde norsk Indfødsret og før sin Død havde afgivet den i Statsborgerretslovens § 6 b omhandlede Erklæring, antages denne at bevare saavel Enkens som hendes umyndige hjemmeværende Børns norske Statsborgerret i 10 Aar fra Erklæringens Afgivelse. I modsat Fald — og under enhver Omstændighed efter Udløbet af det nævnte Tidsrum — vil hverken Enken eller Børnene kunne anses som norske Statsborgere, medmindre

hun har til Hensigt med sine Børn at bosætte sig i Norge. Jfr. forøvrigt Departementets i Lovtidende indtagne Skrivelser af 19de Mars 1900 (i Slutningen) og af 11te Juni 1902 Posterne 2 og 3. 12 Mars.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenæs Amt angaaende Udstrækningen af Amtskommunens Forpligtelse med Hensyn til Udredelsen af Desinfectionsudgifter. 14 Mars.

Departementet udtaler under Henvisning til den i Lovtidende indtagne Skrivelse til Bratsberg Amt af 7de Mars 1901, hvori specielt er omhandlet Desinfektion efter tuberkuløse Sygdomme, at Amtskommunen ikke uden Amtmandens Samtykke kan paabyrdes Udgifter til Anskaffelse af særlige Desinfektionsapparater eller fast Løn til antagne Desinfektører. Saafremt imidlertid faste Desinfektører er ansatte med Aflønning af Herredet, og dette ligeledes har anskaffet Apparater til Desinfektion, antages samtlige øvrige med Desinfektion forbundne Udgifter, deriblandt ogsaa en passende Godtgjørelse til de faste Desinfektører for deres Tjeneste, i det enkelte Tilfælde at burde udredes af Amtskommunen.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, foranlediget ved Indberetning fra Fogden i Søndmør om, at Handelsberettigede i Aalesund efter Byens Brand har aabnet Handel i det tilstødende Landdistrikt uden særlig Hjemmel, og at der foreløbig fra hans Side ikke vil blive gjort Indsigelse herimod, idet han under de efter Branden indtraadte ekstraordinære Forhold anser det nødvendigt, at der gjøres Indrømmelser i den Udstrækning, som efter en konduitemæssig Opfatning findes paakrævet. 14 Mars.

Departementet meddeler, at det foreløbig intet væsentligt har at bemærke til det af Fogden anførte, men at det gaar ud fra, at der fra Øvrighedens Side vil blive holdt Indseende med, at de uregelmæssige Forhold holdes inden saa indskrænkede Grænser som muligt, saavel med Hensyn til Varighed som Omfang.

Kronprinsregentens Resolution i norsk-svensk Statsraad, hvorved bl. a. er bestemt: 15 Mars.

1. At den af de norske og de svenske Kommissærer i 1897 i Fællesskab foreslaaede Grænselinje mellem Norge og Sverige fra Idefjordens Bund til Punkt XVIII paa to, Kommissærernes Forslag medfølgende Karter godkjendes;
2. at Opmærkning af denne Grænselinje bliver at foretage ved dertil beskikkede Kommissærer, en fra hvert Rige.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Buskerud Amt om, hvorvidt der er Adgang til at benytte Udpantning ved Inddrivelse af Krav, der er foranlediget ved, at Distriktets Lensmand samt to Rodemestere har besørget 15 Mars.

15 Mars. udført det en privat Grundeier i Henhold til Veiloven paahvilende Veivedligeholdsarbeide.

Af Sagens Dokumenter fremgaar, at vedkommende Vedligeholdsarbeide paahviler Eieren af en af Gaardene for det Gaarden tilliggende Veistykke i Herredet, ligesom det sees, at Eieren af Gaarden ikke bebor samme, men har fast Bopæl udenfor Herredets Grænser.

Departementet bemærker, at dette Spørgsmaal i Tilfælde vil henhøre under Udpantningsrettens og eventuelt Domstolenes Afgjørelse; imidlertid er Departementet nærmest tilbøieligt til at antage, at der ikke vil være Adgang til ved Inddrivelsen at bringe Udpantning i Anvendelse.

16 Mars. **Kronprinsregentens Resolution:**

A. I Anledning af den mellem Rusland og Japan paagaaende Krig forbeholdes:

1. At forbyde de krigsførende Parters Krigsskibe, herunder indbefattet militære Transportfartøier, Adgang til følgende Krigshavne med dertil grændsende territoriale Farvande:
   Fredrikshalds Havn,
   Kristianiafjorden indenfor Basto,
   Tønsbergfjorden indenfor Natholmen,
   østre Bakerholmen Fyr—Mogerøtangen Fyr—Vallø Fyr,
   Kristiansands Havne med Farvandet indenfor Fredriksholm—Oxø Fyr—Grønningen Fyr—Torsø Fyr,
   Bergens Havn og Indløbene dertil:
   a. Byfjorden indenfor Hjelteskjær—Stangen,
   b. De nordre Indløb indenfor Herlø—Agnø—Bognø,
   Trondhjemsfjorden indenfor Agdenes Befæstninger,
   Vardø Havn.
   Herfra undtages dog Krigsskibe, der befinder sig i aabenbar Havsnød.

2. Med Hensyn til Adgang for de krigførende Magters Krigsskibe til de øvrige af Rigets Havne træffes følgende Bestemmelser:
   De har Adgang til i disse Havne at udføre uopsættelige Reparationer og forsyne sig med de Forraad, der maa anses uomgjængelig nødvendige for at fortsætte Reisen til Hjemlandet direkte eller over nærmeste neutrale Havn. De maa imidlertid ikke forblive der mere end fire og tyve Timer, medmindre Uveir, Mangel paa Levnetsmidler eller Sjøskade, som Skibet har lidt, nødvendiggjør et længere Ophold. I saa Fald maa de forlade Havnen saa snart som muligt, efterat det Forhold, som har foranlediget Forsinkelsen, er ophørt. Uden speciel Bemyndigelse skal det ikke være tilladt samme Skib paany at ind-

tage Forraad i nogen af Rigets Havne, før tre Maaneder er forløbet, siden det sidste Gang indtog saadan Forsyning der. 16 Mars.

De Sundheds- og Politireglementer, som Omstændighederne maatte have gjort paakrævede eller kunde gjøre paakrævede, maa iagttages og respekteres.

Der kan ikke gives noget Krigsskib tilhørende en af de krigførende Magter Tilladelse til at afgaa fra nogen af Rigets Havne, hvorfra der er afgaaet et andet Krigsskib eller Handelsskib tilhørende den anden krigførende Part, før fire og tyve Timer efterat sidstnævnte Skib er afseilet.

3. At forbyde Priser Adgang til Rigets Havne undtagen i Tilfælde af vitterlig Nød samt at forbyde deres Kondemnation eller Salg sammesteds.

4. At forbyde Landets Lodser at lodse de krigførende Magters Krigsskibe udenfor Tilfælde af aabenbar Havsnød, eller hvor det gjælder Ind- og Udlodsning til og fra Havn, hvortil Fartøiet efter Punkt 2 har Adgang.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyret for Ibbestad Herred, Tromsø Amt, under 22de Januar 1904 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v. 16 Mars.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Lille Elvedalen Herred i Hedemarkens Amt under 24de Oktober 1903 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 16 Mars.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Agdenes Herred i søndre Trondhjems Amt under 25de Oktober 1903 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 16 Mars.

Kronprinsregentens Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Hillesø Herred i Tromsø Amt under 21de November 1903 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet for de inden Herredet beliggende Fiskevær. 16 Mars.

*) Bekjendtgjort 18 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 11, hvor Vedtægten er indtagen.

**) Forskrifterne er bekjendtgjorte 18 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 11

16 Mars. **Kronprinsregentens Resolution***), hvorved det af Herredsstyret for Kirkebø Herred, Nordre Bergenhus Amt, i Møder den 9de December 1902 og 13de Februar 1904 vedtagne Udkast til Vedtægter for Værnskogens Behandling inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse og mod Skogenes Ødelæggelse af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre.

16 Mars. **Kronprinsregentens Resolution****), hvorved efterstaaende Udkast til Reglement for Manøvrering af Reguleringsdammen for Indsjøen Vegard med Høel i Vegardsheiens Herred, Nedenes Amt, approberes, saaledes at Reglementet bliver gjældende indtil videre.

Reglement

for Manøvrering af Dammen for Indsjøen Vegard med Høel i Vegardsheiens Herred, Nedenes Amt.

§ 1. Dammen bliver at benytte saaledes, at Flødningen derved fremmes paa den mest effektive Maade, uden at herved foraarsages mere Skade eller Ulempe, end hvad der er uundgaaeligt.

§ 2. Ved Manøvrering af Dammen skal til enhver Tid haves for Øie, at ikke Flomvandstandene som Følge af Dammen forhøies, og at Vandslipningen foregaar paa saadan Maade, at Vandføringen bliver saa jevn som muligt.

§ 3. Naar Flødningen ikke har Brug for Vandet fra Høel, skal Dammen holdes lukket, idet der dog iagttages, at der, om det forlanges for industrielle Bedrifter eller Fiskeri, gives Udløb for indtil $3^1/_2$ — tre og en halv — Kubikmeter Vand pr. Sekund enten gjennem selve Hovedløbet eller gjennem paa Siderne af denne anbragte Luger.

§ 4. Naar Vandet er opdæmmet til 33 — treti tre — Tommer over „Blakken" eller derover, og da udslippes for Flødning af Lastebrug, skal ingen af Sidelugerne holdes aabne.

§ 5. Naar Flødningen paagaar, skal der holdes mindst følgende Mandskab:

For Skiftet Høel—Hauglandsvand 16 — sexten — Mand.
„ — Hauglandsvand—Ubergvand 4 — fire — Mand.
„ — Ubergvand—Songevand 20 — tyve — Mand.

§ 6. Naar Vandet over „Blakken" er 14 Tommer eller derunder, overlades Manøvreringen af Dammen til de industrielle Anlæg i Vasdraget.

§ 7. Forandringer i dette Reglement kan efter derom indkommen Foreſtilling foretages af Kongen, efterat vedkommende Herreder og interesserede har havt Anledning til at udtale sig.

*) Vedtægterne er bekjendtgjorte 18 Mars i Lovt. 1ste Afd. No. 11.
**) Reglementet bekjendtgjort 18 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 11.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa Farsunds Kommunestyres Beslutning af 9de Februar 1904 om Indførelse af Murtvang i den centrale Bydel sammesteds, saaledes at Beslutningen træder i Kraft straks. 16 Mars.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved approberes Udkast til ny Plan for Bergens Sømandsskole, hvilken Plan træder istedetfor den ved Kongelig Resolution af 5te December 1896 approberede Skoleplan. 16 Mars.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved der i Henhold til § 1 i Lov af 17de Juni 1869 angaaende Forandringer i Toldlovgivningen indtil videre fastsættes følgende Kontortid for Aalesunds Toldsted istedetfor den i Lov om Toldvæsenet af 20de September 1845 § 19 bestemte: i Maanederne November, December, Januar og Februar fra Kl. 9 Form. til Kl. 3 Eftermiddag og i Aarets øvrige Maaneder fra Kl. 8 til 12 Form. og fra Kl. 2 til 6 Eftерm. 16 Mars.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Sande og Røvde Sparebank i Møde den 16de November 1903 besluttede Forandring af § 20 i Bankens ved Kongelig Resolution af 17de Februar 1898 stadfæstede Plan. 16 Mars.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa de af Forstanderskabet for Selje Sparebank, Nordre Bergenhus Amt, i Møde den 11te November 1903 besluttede Forandringer af §§ 19 og 21 i Bankens ved Høieste Resolution af 27de Januar 1893 og 12te August 1901 stadfæstede Plan. 16 Mars.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved er bestemt: 16 Mars.

I. Fra 1ste April 1904 antages indtil videre:
   a. til Bestyrere af Kredsfængslerne i:
      Skedsmo — Direktøren for Kristiania Kredsfængsel,
      Hamar — Politimesteren i Hamar,
      Eker (Haugsund) — Sorenskriveren i Eker, Modum og Sigdal,
      Drammen — Politimesteren i Drammen,
      Skien — Politimesteren i Skien,
      Kristiansand — Politimesteren i Kristiansand,
      Stavanger — Politimesteren i Stavanger,
      Bergen — Politimesteren i Bergen,
      Molde — Byfogden i Molde,

*) Bekjendtgjort 18 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 11.

16 Mars. Trondhjem — Direktøren for Trondhjems Landsfængsel,
Bodø — Politimesteren i Bodø,
Tromsø — Politimesteren i Tromsø,
Vadsø — Politimesteren i Tanen—Varanger,
b. til Bestyrere af Hjælpefængslerne i:
Eidsberg — Fogden i Rakkestad,
Moss — Politimesteren i Moss,
Fredrikstad — Politimesteren i Fredrikstad,
Sarpsborg — Politimesteren i Sarpsborg,
Fredrikshald — Politimesteren i Fredrikshald,
Kongsvinger — Politifuldmægtigen ved Romerike og Vinger Politimesterembede,
Gjøvik — Fogden i Toten,
Sel — Fogden i Nordre Gudbrandsdalen,
Nordre Aurdal — Fogden i Valdres,
Hønefoss — Politimesteren i Ringerike,
Nes — Sorenskriveren i Hallingdal,
Kongsberg — Politimesteren i Kongsberg,
Sande — Sorenskriveren i Nordre Jarlsberg,
Sem — Fogden i Jarlsberg,
Larvik — Politimesteren i Larvik,
Holmestrand — Byfogden i Holmestrand,
Horten — Politimesteren i Horten,
Tønsberg — Politimesteren i Tønsberg,
Sandefjord — Byfogden i Sandefjord,
Porsgrund — Politimesteren i Telemarken,
Brevik, Stathelle og Langesund — Sorenskriveren i Bamle,
Kragerø — Politimesteren i Kragerø,
Arendal — Politimesteren i Arendal,
Hornnes — Fogden i Sætersdalen,
Mandal — Fogden i Mandal,
Flekkefjord — Byfogden i Flekkefjord,
Stavanger — Politimesteren i Stavanger,
Lervik — Sorenskriveren i Søndhordland,
Vossevangen — Sorenskriveren i Hardanger og Voss,
Vik — Politimesteren i Sogn,
Ålesund — Politimesteren i Ålesund,
Kristiansund — Politimesteren i Kristiansund,
Trondhjem — Direktøren for Trondhjems Landsfængsel,
Stenkjær — Fogden i Inderøen,
Namsos — Fogden i Namdalen,
Sannes — Fogden i Søndre Helgeland,
Kabelvaag — Fogden i Lofoten,
Hammerfest — Politimesteren i Vestfinmarken,
c. til Bestyrere af de øvrige Hjælpefængsler:
Vedkommende Politimester. Dog undtages herfra følgende

Fængsler, for hvilke efternævnte Embedsmænd antages til Bestyrere: 16 Mars.

Svelvik — Sorenskriveren i Nordre Jarlsberg,
Grimstad — Byfogden i Grimstad,
Lillesand — Sorenskriveren i Sand,
Egersund — Sorenskriveren i Dalene,
Ibbestad — Sorenskriveren i Senjen,
Hjælpefængslerne inden Alten og Tanen Sorenskriverier — henholdsvis Sorenskriveren i Alten og Sorenskriveren i Tanen.

II. Fra den Tid, den nye Embedsordning overensstemmende med Lov af 21de Juli 1894 gjennemføres i Lister og Mandals Amt, antages Politimesteren i Lister og Mandal, Sorenskriveren i Lyngdal og Sorenskriveren i Flekkefjord til Bestyrere af Hjælpefængslerne i henholdsvis Mandal, Farsund og Flekkefjord samt Politimestrene i Kristiansand og i Lister og Mandal til Bestyrere af de øvrige Hjælpefængsler i Amtet, enhver for sit Embedsdistrikts Vedkommende.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894 § 25 paa Reiser i offentlige Anliggender tilstaaes Bestyrere og Bestyrerinder af Skolehjem for forsømte Børn Kostgodtgjørelse som for de i nævnte Lovs § 17, 2den Klasse og andre Funktionærer ved Skolehjem som for de i samme §'s 3die Klasse nævnte Tjenestemænd. 16 Mars.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved det akademiske Kollegium bemyndiges til uden forøget Udgift for Universitetet at lade Examinationen i Latin ved de forberedende Prøver ved Universitetet indtil videre udføre af de til enhver Tid antagne Ledere af Kurserne. 16 Mars.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved der i Henhold til Lov No. 1 af 9de Juni 1903 § 2 bestemmes: 16 Mars.

I. Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897 bliver at gjennemføre for Garnisonsmenigheden i Kristiania fra 1ste April d. A. at regne.

II. Med Hensyn til de Garnisonsmenighedens Præst og Klokker tilliggende Indtægter, som er Gjenstand for Regulering efter nævnte Lov af 14de Juli 1897, træffes følgende Afgjørelser:

1. Erstatning for Offer efter Regulativ til Garnisonspræsten fastsættes efter Antallet af de i Aaret 1897 Offerpligtige i Garnisonen 1208 Mand, til Kr. 483,20, og udredes aarlig af Staten med et Beløb, der bliver at beregne efter Antallet af Offerpligtige ved de almindelige Folke-

16 Mars. tællinger, for Tiden Kr. 580,00 aarlig, § 16, jfr. § 14, 2det Led.

2. Maalestokkene for de geistlige Tjenestemænds Indtægter af kirkelige Handlinger og Høitidsoffer fastsættes for Garnisonspresten til henholdsvis Kr. 0,60 og Kr. 0,62 og for Klokkeren til henholdsvis Kr. 0,14 og Kr. 0,18 pr. Menighedslem, § 19, jfr. § 44.
3. Fra Lovens Gjennemførelse skal saavel Betaling for og Offer ved kirkelige Handlinger som Høitidsoffer bortfalde mod Erstatninger til Garnisonspresten og Klokkeren for disse Indtægters Afløsning af Kristiania Bykasse overensstemmende med Reglerne i §§ 21, 22 og 44, jfr. § 23 sidste Punktum.
4. Erstatning efter § 45 til Garnisonsmenighedens nuværende Klokker for Ophævelse af Tegnepenge, som hidtil har været udbetalt af Statskassen, fastsættes til Kr. 276,20 aarlig og bliver fra 1ste April førstkommende at udrede af Kristiania Bykasse.
5. For Betaling til Garnisonspresten og Klokkeren for kirkelige Handlinger, der udføres for dem, som tilhører fremmed Menighed, fastsættes følgende Vedtægt:

	Til Presten.	Til Klokkeren.
For Daab og Hjemmedaabs Stadfæstelse i Kirken	Kr. 5,00	Kr. 2,00
Konfirmation	„ 10,00	„ 3,00
Lysning med Brudevielse . . .	„ 4,00	„ 1,00
Kirkelig Velsignelse af borgerlig stiftet Ægteskab	„ 4,00	„ 1,00
Jordfæstelse	„ 10,00	„ 3,00

III. Husleiegodtgjørelse til Garnisonspresten bliver at udrede af Staten efter Storthingets Bestemmelse, § 29, 2det Led.

16 Mars. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

I. At Storthingets Beslutning af 2den Februar 1904 angaaende Bevilgning af Kr. 3000,00 af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond for Budgetterminen 1ste April 1904—31te Mars 1905 som Bidrag til Opførelse af et Kapel paa Frøøerne i Frøien Præstegjælds Hovedsogn under Fosen Provsti i Trondhjems Stift befales tagen tilfølge.
II. At det i Post I omhandlede Kapel tillades opført paa den dertil skjænkede Tomt paa Sauøen.
III. At der tillægges den vordende Kirke, som bliver at benævne Froan Kapel, indtil 6 Gudstjenester aarlig efter Trondhjems Biskops nærmere Bestemmelse.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet, hvori udtales, at Bestemmelsen i Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 10 ikke antages at hjemle enhver norsk Borger Ret til at begive sig ind paa Andenmands Eiendom for at søge efter Rovdyr. Grundeieren maa derfor være berettiget til f. Ex. ved Gjærder, Vagthold eller lignende at hindre fremmede Personer i at betræde Eiendommen ogsaa i Tilfælde af, at vedkommende Personer indfinder sig under Foregivende af at søge efter og drive Jagt paa Rovdyr. 17 Mars.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet, hvori udtales, at Erlæggelsen af den i Jagtlovens § 12 paabudte Afgift ikke hjemler Ret til at drive Jagt og Fangst, men alene er en Skat, som Udlænding maa erlægge, hvis han vil drive Jagt eller Fangst her i Riget udenfor sin egen Eiendom. Betingelserne for, at Udlænding skal kunne drive Jagt og Fangst paa fremmed Grund, er, at han har erhvervet vedkommende Grundeiers Samtykke. Den Jagt og Fangst, som er fri for norske Borgere — enten uden Jagtkort eller mod Løsning af saadant med eller uden Afgift — kan ikke drives af Udlænding uden i det i Jagtlovens § 5 omhandlede Tilfælde. Udlænding kan saaledes ikke erhverve Ret til at drive Jagt efter Smaavildt i Statsalmenning eller Højfjeldsstrækning (Jagtlovens § 6 og 7), ei heller Ret til at drive Jagt paa Statens Jord i Finmarken (Jagtlovens § 8) eller paa Hav og Fjord udenfor den i Jagtlovens § 9 angivne Grændse. 17 Mars.

Skrivelse fra Justitsdepartemtet til Amtmanden i Finmarkens Amt, som havde begjært Departementets Udtalelse om, hvorvidt en Sorenskriver kan anses inhabil til at bestyre en Tvangsauktion over Eiendomme tilhørende hans Fætters Konkursbo, samt hvorvidt en Lensmand paa Sorenskriverens Vegne kan bestyre en Tvangsauktion over Eiendomme, tilhørende et Konkursbo, hvis Bestyrer han er. 17 Mars.

Departementet meddeler, at Spørgsmaalene henhører under Domstolenes, i første Instans Auktionsrettens egen Afgjørelse, men at Departementet for sit Vedkommende antager, at Reglerne om Dommeres Inhabilitet i de omskrevne Tilfælde bør befølges saaledes, at saavel Sorenskriveren som Lensmanden maa antages inhabile til at bestyre de omhandlede Forretninger.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til Kjendtmanden paa et Dampskib, hvori Departementet fastholder sin tidligere Udtalelse om, at han ikke er berettiget til at oppebære Andel i Indlodsningsbetalingen af de Dampskibe, med hvilke han farer som Kjendtmand, idet det ikke har været Lodslovens Hensigt, at den i § 27, 4 og 5 gjorte Indrømmelse til Fartøier, som ikke har kunnet erholde Lods og derfor maa benytte Kjendtmand til Vei- 17 Mars.

17 Mars. ledning, ogsaa skulde omfatte rutegaaende Fartøiers eller Turistskibes Indseiling uden Lods, men med fast engageret Kjendtmand ombord [1]). En saadan Udvidelse af denne Bestemmelses Anvendelse vilde medføre en saa betragtelig Indskrænkning i Lodsunderstøttelseskassens Ret til Lodspengene, naar Lods ikke har været at erholde, at den ikke kan indrømmes uden udtrykkelig Lovhjemmel.

18 Mars. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Arbeidsdepartementet om, hvorvidt Kvinnherreds gjensidige Brandassuranceforening kan ansees for en skattepligtig Indretning.

Dette Spørgsmaal, som forøvrigt hører under Domstolenes Afgjørelse, antages at maatte besvares bekræftende. Departementet henviser herom til den kongelige Skattekommissions Indstilling Dok. No. 40 for 1875 S. 30, Indst. O I 1879 S. 31 og Høiesterets-dom af 14de Mai 1892, indtaget i Retstidende for 1892 S. 584 og i Meddelelser vedkommende Ligningsvæsenet No. 5 S. 50 samt dette Departements i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 14de Mai 1902.

18 Mars **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvori i Anledning af Forespørgsel angaaende en Lensmands Forpligtelse til at inkassere Herredsskatter (Skatter til Herredet paa Formue og Indtægt), for hvilke han har holdt Udpantning, meddeles, at Departementet med Amtmanden er enigt i, at Lensmandens Pligt ikke gaar videre end til paa Herredskassererens Rekvisition at afholde Udpantning for de resterende Skattebeløb samt i Tilfælde Bortauktionering over det udpantede, medens Inkassationen af Restancerne forøvrigt maa antages at paahvile Herredskassereren [2]).

18 Mars. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til Departementet for de offentlige Arbeider.

Under 28de November 1901 indsendte Generalinspektøren og Chefen for Ingeniørvaabnet en Forestilling fra Distriksingeniøren for Bergenske Kommandodistrikt gaaende ud paa, at der til Bygningsloven for Bergen af 19de April 1899 søgtes udvirket en Tillægslov om Fritagelse for de militære Myndigheder for at anmelde Byggearbeider inden Bergenhus Fæstning. Forslaget om en saadan Tillægsbestemmelse var fremkastet af Bygningskommissionen i Bergen, der fandt en saadan Bestemmelse rimelig, fordi der i den tidligere Bygningslovgivning for Bergen (Lov af 12te August 1848 § 2) var fastsat, at de paa Fæstningens Grund værende Befæstninger og i Forbindelse med samme staaende Bygninger var undtagne fra Anmeldelse til Byens Bygningsautoriteter.

Imidlertid fandt dette Departement ikke tilstrækkelig Grund til dengang at rette nogen Henvendelse i Sagen til det ærede De-

[1]) Jfr. Skr. 21 Novbr. 1901 i Lovtid. Pag. 503.
[2]) Jfr. ogsaa Skrivelse i Lovtidende af 31 Mars 1882 Pag. 87.

partement. Man meddelte derfor i Skrivelse af 28de Februar 1902 til Generalinspektøren og Chefen for Ingeniørvaabnet, at man vistnok var af den Formening, at en Bygningslov ikke kan være til Hinder for, at militære Etablissementer bebygges paa den Maade og forsynes med de Indretninger, som anses fornødne for Forsvaret (saaledes som ogsaa nævnt i dette Departements Skrivelse til samme Departement af 6te Februar 1904 i Anledning af en Sag om Militæretatens Benyttelse af offentlige Veie). Men hvor Afvigelse fra Bygningslovene ikke af disse Hensyn var paakrævet, fandt man, at vedkommende Bygningslov burde befølges. Man anmodede derfor om, at Distriktsingeniøren blev paalagt at anmelde alle militære Byggeforetagender overensstemmende med Bygningsloven, idet der maatte blive at søge Dispensation fra Loven hos vedkommende Bygningsmyndigheder, saafremt det af militære Hensyn skulde være paakrævet at gaa udenfor Lovens Bestemmelser. 18 Mars.

Imidlertid har man paany gjennem Chefen for Ingeniørvaabnet og 3die sjømilitære Distrikt faaet fremsendt Forestillinger fra Distriktsingeniøren for Bergenske Kommandodistrikt foranlediget ved, at der af Bygningsinspektøren er gjort endel Bemærkninger ved Opførelsen af et Torpedomagasin ved Bergen, hvorefter Distriktsingeniøren under 7de Januar d. A. til vedkommende Autoriteter har indsendt Andragende om Dispensation.

I sine Forestillinger anfører Distriktsingeniøren, at en med almindelig bymæssig Bebyggelse for Øie affattet Bygningslov passer lidet for Forsvarsvæsenets Bygninger, og at det ofte vil være upaakrævet at gjennemføre en lokal Bygningslovs mange Bestemmelser ved militære Byggearbeider. Han antager endvidere, at den Offentlighed, som enhver Sag nødvendigvis faar, der skal behandles af Kommunestyrer og andre lokale Myndigheder, vil være hinderlig for Sagernes Behandling med saadan Diskretion, som der lægges megen Vægt paa ved Foranstaltninger paa Fæstninger og militære Værfter. Distriktsingeniøren foreslaar derfor, at der søges udfærdiget Undtagelsesbestemmelser for Fæstninger, Marineværfter og andre militære Etablissementer, hvis Bebyggelse ved offentlig Vei eller Gade, ved Vand eller ubebygget Grund af almindelig halv Gadebredde paa Stedet er skilt fra anden Bebyggelse, og at Forsvarsdepartementet for saadan Bebyggelse er øverste Bygningsmyndighed.

Dette Departement finder ikke af det i Distriktsingeniørens Skrivelse anførte tilstrækkelig Grund til at fravige den Opfatning, man har hævdet i den foranciterede Skrivelse af 28de Februar 1902.

Departementet henstiller til Arbeidsdepartementet, at der vises mest mulig Imødekommenhed ligeoverfor de af militære Hensyn ønskelige Afvigelser fra gjældende Bygningslove, og at Forsvarsdepartementets Udtalelse indhentes, forinden Afgjørelse træffes, forsaavidt Dispensation ikke antages at burde tilstaaes. Man gaar ligeledes ud fra, at Arbeider, hvis Hemmeligholdelse er af Interesse for

18 Mars. Forsvaret, vil kunne udføres, og Anmeldelse ske eller i Tilfælde Dispensation indhentes, uden at Sagen behandles med nogen Offentlighed, som kan være uheldig for Forsvaret.

18 Mars. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til Generalkrigskommissæren, hvorved Generalkrigskommissæren bedes i fornøden Udstrækning at kundgjøre, at der ved Sessionerne ikke er Adgang til at indkalde det valgte Medlem af Distriktskommissionen i Lensmandens Sted, naar denne møder ved autoriseret Betjent, samt at den daglige Godtgjørelse (jfr. Lov af 3die August 1897 §§ 39 og 41), der beregnes uafhængig af Kostgodtgjørelsen, ikke udbetales for Reisedage, men kun for de virkelige Forretningsdage.

18 Mars. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til Amtmændene.

Departementet har i Skrivelse af 26de Januar 1900 til Generalkrigskommissæren udtalt, at Tilladelse for en Lensmand til at møde ved Stedfortræder ved Udskrivningsforretninger bør afgjøres af Lensmandens civile overordnede som ved andre offentlige Forretninger, hvad enten det gjælder Lensmanden i hans Egenskab af Politifunktionær eller i hans Egenskab af fast Medlem af Distriktskommissionen. Som Følge heraf vil en af vedkommende Amtmand almindelig eller for Tilfældet autoriseret Betjent altid blive godkjendt af de militære Udskrivningsmyndigheder.

Af Generalkrigskommissæren er imidlertid fremholdt, at Hensigten med, at Lensmændene er valgte som faste Medlemmer af Distriktskommissionerne (jfr. Lov af 3die August 1897 § 35), er at tilføre Kommissionerne det udstrakte Personkjendskab i Distriktet, som en Lensmand forudsættes i særlig Grad at besidde, og at det derfor ikke bør være Lensmændene overladt efter eget Tykke at møde ved Betjent istedetfor personlig i Udskrivningsvæsenets Forretninger.

Departementet er enigt heri og henstiller derfor til Amtmanden, at Lensmænd ikke uden Nødvendighed tillades at møde ved Stedfortæder i Udskrivningsvæsenets Anliggender, og at der i de Tilfælde, hvori der maa gjøres Undtagelse herfra, maa blive taget fornødent Hensyn til Udskrivningsvæsenets Interesser.

18 Mars. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen meddeler, at Hovedpostkonventionens og Postpakkekonventionens Takster vil i Siam fra 1ste April førstkommende blive opkrævet efter følgende Forhold: 50 Centimes = 24 Atts, 25 Centimes = 12 Atts, 10 Centimes = 5 Atts, 5 Centimes = 3 Atts (som f. T.), og at Postanvisninger til Österrige-Ungarn skal lyde paa østerrig-ungarsk Mynt (Kroner og Heller). Anvisninger fra de samme Lande vil blive udfærdiget i norsk Mynt.

19 Mars. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til et Konsulat, hvori meddeles, at en Skibsfører ud fra almindelige Retsgrundsætninger antages berettiget til at fratrække Hyre for den Tid, i

hvilken en Sjømand paa Grund af Beruselse er udygtig til Tjeneste. Skibsføreren maa tillige antages berettiget til at beregne passende Godtgjørelse for den Sjømanden under saadanne Omstændigheder ombord ydede Kost. 19 Mars.

Samtidig hermed vil vedkommende Skibsfører i Henhold til Sjøfartslovens § 102 formentlig ogsaa kunne ilægge Sjømanden Mulkt for hans Forhold.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkammeret i Fredrikshald, hvori meddeles, at Lov om Havne- og Ringevæsenet af 10de Juli 1894, § 28, antages at maatte forstaaes saaledes, at den dersteds omhandlede Procent til Havnekassen bliver at svare af alle til Indtægt for vedkommende Toldkasse faldende Toldafgifter af Varer, selv om disse indføres landværts og fortoldes ved en i Toldstedets Distrikt beliggende Toldstation. Af Varer, som indføres landværts fra Sverige og fortoldes ved Kornsjø Toldstation, antages saaledes den omhandlede Procent at maatte opkræves til Fordel for Fredrikshalds Havnekasse. 19 Mars.

Rundskrivelse fra Justits- og Politi-Departementet, Fængselsstyrelsen, til Amtmændene. 21 Mars.

Ved Kronprinsregentens Resolution af 9de Mars 1904 *) er det bl. a. bestemt, at efternævnte Bestemmelser i Lov om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide af 12te December 1903 skal sættes i Kraft fra 1ste April 1904:

Kapitlerne I og II, forsaavidt angaar andre Fængsler end Landsfængslerne, dog ikke § 2 No. 2 b, §§ 3, 6 og 8, § 11 første og andet Punktum og § 12, forsaavidt de angaar Arrestfanger, § 12, første Punktum, forsaavidt angaar andre Fanger, §§ 21—25, § 27, forsaavidt den angaar Arrestfanger, § 30 No. 11 og § 33, forsaavidt de angaar legemlig Revselses Anvendelse paa Fanger over 18 Aar, § 34, § 35 og § 39.

Kapitel IV.

Kapitel VI, forsaavidt angaar Fængslerne og Fangebehandlingen.

Fra samme Tid er bl. a. ophævet:

Lov om Forbrydelser af 20de August 1842, andet Kapitel §§ 16 og 24.

Lov om Fængselsvæsenet af 13de Oktober 1857.

Lov om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide af 31te Mai 1900, forsaavidt den angaar andet end Landsfængslerne og Fuldbyrdelsen af Strafarbeide.

Samtidig er det overdraget Justitsdepartementet eller efter dets Bestemmelse Fængselsstyrelsen at give de i Loven af 12te December 1903 §§ 3, 35, 60 og 65 omhandlede Bestemmelser vedkommende Fængslerne og Fangebehandlingen.

Som tidligere meddelt vil de nuværende Distriktsfængsler fra

*) Indtaget 11 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 10.

21 Mars. 1ste April d. A. overgaa til Kredsfængsler eller Hjælpefængsler efter Lovens § 1 No. 2 og 3.

Ved Budgettets Behandling er det forudsat, at følgende Distriktsfængsler skal overgaa til Kredsfængsler:

Kristiania,	Stavanger (Amtsfængslet),
Skedsmo,	Bergen,
Hamar,	Molde,
Eker (Haugsund),	Trondhjem (Amtsfængslet),
Drammen,	Bodø,
Skien,	Tromsø,
Kristiansand,	Vadsø.

De øvrige Distriktsfængsler er forudsat at skulde overgaa til Hjælpefængsler.

Distriktsfængslerne beholder som Kreds- og Hjælpefængsler sine nuværende Navne med Undtagelse af Haugsund og Smedviken Distriktsfængsler, der for Fremtiden bliver at kalde henholdsvis Eker Kredsfængsel og Kabelvaag Hjælpefængsel.

Enkelte af Distriktsfængslerne vil dog muligens blive nedlagte, ialfald midlertidig. Herom vil Amtmanden i Tilfælde modtage særskilt Meddelelse.

Som Hjælpefængsler vil ogsaa de af de nuværende Hjælpefængsler og Thinglagsarrester, som fremdeles skal opretholdes, blive at betragte.

I de fremtidige Hjælpefængsler, der nu er Distriktsfængsler, vil foruden Varetægtsfanger kunne indsættes Personer, som skal udstaa Frihedsstraf for en Tid af indtil 30 Dage. Med Hensyn til Straffs Fuldbyrdelse i de øvrige Hjælpefængsler bliver fremdeles at forholde efter de af Amtmændene ifølge Lov 13de Oktober 1857 § 4 afgivne Bestemmelser, forsaavidt det ikke gjælder Straf af mere end 30 Dages Varighed.

Da den nye Straffelov og den nye Fængselslov medfører væsentlige Forandringer i den tidligere Ordning, er det Departementets Hensigt at udfærdige nyt Reglement for Kreds- og Hjælpefængslerne. Dette vil imidlertid ikke kunne ske nu, bl. a. fordi Straffeloven endnu ikke er traadt i Kraft. Man bestemmer derfor:

1. At det gjældende Reglement for Fangebehandlingen i Rigets Distriktsfængsler indtil videre skal forblive gjældende for de tidligere Distriktsfængsler med de Ændringer, som fremgaar af medfølgende Aftryk*). Med Hensyn til de i den nye § 27 omhandlede Revselser skal man bemærke, at de strengere af disse bør benyttes med stor Forsigtighed, navnlig ogsaa den i No. 6 omhandlede.

2. At Bestemmelserne af 22de Januar 1885 angaaende de Bestyrelserne for Rigets Distriksfængsler paahvilende Pligter ligeledes forbliver gjældende med de Ændringer, som følger af, at Fængselsloven af 1857 er ophævet og de af Fængselsdistrikterne

*) Se nedenfor.

valgte Tilsynsmænd bortfaldne. Dog bliver med Hensyn til Fængslernes Regnskabsvæsen at forholde efter de særlig derom givne Regler. 21 Mars.

3. At Reglementet for Fangebehandlingen i Hjælpefængsler og Thinglagsarrester af 17de Oktober 1888, jfr. Cirkulære af 10de Januar 1890, indtil videre forbliver gjældende for de Hjælpefængsler, som ikke tidligere har været Distriktsfængsler, med de Forandringer, som den nye Lov medfører.

De ved Justitsdepartementets Cirkulære af 24de April 1885 foreskrevne Protokoller kan indtil videre benyttes.

Ligeledes forbliver de for Vagtmestrene ved Distriktsfængslerne givne Instruxer gjældende for Vagtmestrene ved Kredsfængslerne og de Hjælpefængsler, som tidligere har været Distriktsfængsler, dog med de Afændringer, som følger af Reglementets Forandring eller af de ved deres Ansættelse i Statens Tjeneste trufne Bestemmelser.

Reglement for Fangebehandlingen. 21 Mars.

§ 1 skal fremtidig lyde saaledes:

a. Naar nogen efter Opfordring fra Paatalemyndigheden fremmøder i Fængslet for at udstaa Straf, har Vagtmesteren ved Undersøgelse af Tilsigelsen, af de fra Paatalemyndigheden modtagne Dokumenter og i Tilfælde ogsaa af Angjældendes Signalement at forsikre sig om Rigtigheden af hans Anførsler.

Hvis nogen Person, som efter Meddelelse fra Paatalemyndigheden er tilsagt til Fremmøde, ikke indfinder sig til den bestemte Tid, bliver Paatalemyndigheden straks at underrette.

b. Naar nogen transporteres til Fængslet for at udstaa Straf, bliver at undersøge, om det sker efter Ordre fra rette Myndighed. Domsakt (om saadan ikke kan medsendes, bekræftet Afskrift af Domsslutningen) eller Beslutning om Bøders Affoning skal medfølge ved Afleveringen.

c. Kan formedelst Mangel af fornøden Legitimation Udsoning af Straffen ikke straks paabegyndes, bliver Angjældende i fornødent Fald at indsætte som Varetægtsfange.

d. For Indsættelse i Fængslet af Fanger, som ikke skal udstaa Straf, kræves, at Angjældende afleveres med Ordre fra rette Myndighed eller under Ledsagelse af Tjenestemand, som er bemyndiget til at foretage Paagribelse.

e. Gribes imidlertid nogen paa fersk Gjerning eller friske Spor, bliver han ogsaa udenfor saadanne Tilfælde at indsætte i Fængslet, hvis Vagtmesteren finder, at Paagribelsen foreløbig bør opretholdes (Rettergangslovens § 236). Forinden Beslutning i saa Henseende træffes, har Vagtmesteren at modtage den paagrebnes Forklaring og indhente de Oplysninger, hvortil der forøvrigt er Adgang. Besluttes den paagrebne løsladt, bør Fængslets Bestyrer uden Ophold underrettes.

f. Skal en paagreben Person fremstilles efter Rettergangslovens § 235 eller § 236, bliver Politiet strax at underrette,

21 Mars. medmindre det selv har foretaget Paagribelsen. Er Forholdende saadanne, at den paagrebne ikke uden væsentligere Ophold vil kunne fremstilles ved Politiets Mellemkomst, besørger dog Vagtmesteren Fremstillingen.

§ 4 skal fremtidig lyde saaledes:

Hvorvidt Forskrifterne i Fængselslovens §§ 17 og 46 om Fangers Hensættelse i Enrum bør fraviges, bestemmes for hvert særskilt Tilfælde af Bestyreren eller, om dennes Bestemmelse ikke straks kan indhentes, midlertidig af Vagtmesteren. Det bør stedse iagttages:

a. At Fanger af forskjelligt Kjøn ikke sættes sammen; dog kan Undtagelse gjøres for Mand og Hustru, som samtidig sidder i Varetægt;

b—g. Som før.

§ 5 skal fremtidig lyde saaledes:

Kvindefanger bør med den i § 4 a nævnte Undtagelse saavidt muligt holdes for sig i en egen Afdeling af Fængslet. Der bør føres skarpt Indseende med, at de behandles paa sømmelig Maade.

§ 7 a. Ordene „hvori tillige angives Spisetiderne" forandres til „og til de Tider, som i § 12 er angivet".

§ 8 a. „Justitsdepartementet" ombyttes med „Fængselsstyrelsen".

§ 11 b, 1ste Punktum, skal fremtidig lyde saaledes:

Udenfor Sygdomstilfælde skal det være Fangerne forbudt at benytte sin Seng om Dagen til at ligge i.

Litr. c ophæves.

§ 12 skal fremtidig lyde saaledes:

Fangerne skal, naar intet særligt derfor er til Hinder, om Hverdagene staa op Kl. $6^1/_2$ om Morgenen. Kl. 7 skal de være paaklædt og Cellen i Orden. Derefter uddeles Frokost. Fra Kl. $7^1/_2$ til Kl. 12 arbeides. Kl. 12 uddeles Middagsmad. Fra Kl. $1^1/_2$ til Kl. 7 arbeides, hvorefter Cellen ordnes, og Aftensmaden uddeles. Fangerne gaar tilsengs senest Kl. 9 om Aftenen i Sommermaanederne (Mai—September) og Kl. 8 i Vintermaanederne.

I Arbeidstiden fragaar den fornødne Tid til Bevægelse i fri Luft og til Undervisning.

Juleaften, Nytaarsaften, Paaskeaften, Bededagsaften og Pintseaften slutter Arbeidet Kl. 5.

Paa Søn- og Helligdage kan det tillades, at Fangerne staar op Kl. 7 om Morgenen, og at Frokosten uddeles Kl. $7^1/_2$.

Strafarrestfanger kan af Bestyreren tillades at staa senere op og at gaa senere tilsengs, end foran bestemt, forsaavidt den fornødne Ro i Fængslet ikke derved forstyrres. Saadan Tilladelse kan ogsaa gives Varetægtsfanger, naar Omstændighederne tilsiger det.

Hvor Forholdene gjør det ønskeligt, kan Bestyreren ogsaa i sin Almindelighed tilstede mindre Afvigelser fra Dagsordenen.

§ 14 b, sidste Punktum udgaar.

Litr. d. Ordene „og dertil er villig" udgaar.

§ 19, 1ste Punktum skal fremtidig lyde saaledes:

Fangerne skal, medmindre Helbredshensyn forbyder det, dag- 21 Mars.
lig gives saavidt muligt en Times Ophold i fri Luft; naar Omstændighederne gjør det fornødent, kan dog for kortere Tidsrum gjøres Undtagelse herfra.

§ 20 skal fremtidig lyde saaledes:

a. Fangerne er forpligtede til at arbeide, og der bør sørges for, at de saavidt muligt beskjæftiges. Dog kan Fanger, som blot hensidder ganske kort Tid i Fængslet, lades ubeskjæftiget, hvis det medfører uforholdsmæssig Vanskelighed at sysselsætte dem med Arbeide.

b. Strafarrestfanger og Varetægtsfanger kan beskjæftige sig med Arbeide, som de selv skaffer sig, og som ikke strider mod god Orden i Fængslet. Skaffer de sig ikke selv Arbeide, paalægges der dem et.

c. Med hvilke Arbeider Fangerne skal beskjæftiges, bestemmes af Bestyreren. Herved tages, saavidt Forholdene tillader det, Hensyn til den enkelte Fanges Evne, Færdighed og fremtidige Stilling.

d. I Arbeidets Udførelse skal Fangerne saavidt fornødiges undervises af Opsynspersonalet.

e. Straffanger maa ikke uden under særegne Omstændigheder tilstedes Beskjæftigelse udenfor Celle. Forøvrigt kan, naar Arbeidets Beskaffenhed udkræver det, ogsaa Enrumsfange beskjæftiges udenfor Fangecellen. Udenfor selve Fængselsbygningen med Fangegaard maa dog ingen Fange beskjæftiges uden Bestyrerens udtrykkelige Tillabelse i det enkelte Tilfælde.

f. Paa Søn- og Helligdage maa intet Arbeide finde Sted udenfor den nødvendige Husgjerning.

g. Fanger, som har Ret til selv at skaffe sig Beskjæftigelse, og som skaffer sig saadan, beholder selv Arbeidets Udbytte.

h. Udenfor det i Bogstav g omhandlede Tilfælde tilfalder Arbeidets Udbytte Staten, og Fangen har ikke Ret til nogen Del deraf.

Viser Fangen Flid og god Opførsel, kan der imidlertid til Opmuntring og Hjælp for ham af Bestyreren tilstaaes ham et mindre Beløb som Arbeidspenge.

i. Arbeidspengenes Størrelse bestemmes for Varetægtsfangers Vedkommende under Hensyn paa den ene Side til det Beløb, det udførte Arbeide med fuld Sikkerhed kan paaregnes at ville indbringe, eller den Værdi, det forøvrigt med fuld Sikkerhed kan ansættes til, og paa den anden Side til Værdien af de medgaaede Materialier, Brugen af Redskaber og i Tilfælde Omkostningerne ved at faa Tingene afsat. Naar de arbeider flittig, kan der dog under enhver Omstændighed tilstaaes dem indtil 15 Øre om Dagen i Arbeidspenge. Andre Fanger kan efter udvist Flid og Dygtighed ligeledes tilstaaes indtil 15 Øre pr. Arbeidsdag.

k. Med Fangens Samtykke kan Bestyreren bestemme, at de Fangen godskrevne Arbeidspenge udbetales hans trængende Ægtefælle, Børn eller Forældre eller anvendes til Erstatning til den ved den strafbare Handling fornærmede. Strafarrestfange og Vare-

21 Mars. tægtsfange kan Bestyreren ogsaa tillade at anvende Arbeidspengene paa anden Maade, f. Ex. til Indkjøb af Ting, som det er dem tilladt at skaffe sig i Fængslet.

l. Volder Fangen forsætlig eller ved grov Uagtsomhed Skade, kan de ham godskrevne Arbeidspenge anvendes til Dækkelse deraf. Beslutning herom fattes af Bestyreren, efterat Fangen har faaet Adgang til at udtale sig.

Viser en Fange slet Opførsel, kan godskrevne Arbeidspenge inddrages efter Reglerne i § 27.

m. Ved Løsladelsen bestemmer Bestyreren, hvorledes de en Fange godskrevne Arbeidspenge skal anvendes til hans Bedste. Det maa saavidt muligt søges undgaaet, at noget større Beløb udbetales ham kontant.

n. Arbeidspenge, som er godskrevet en Fange, men endnu ikke udbetalt ham, inddrages, hvis han efter Løsladelsen forøver nogen Forbrydelse. Endvidere kan Arbeidspengene inddrages, hvis den løsladte har misbrugt nogen ham udbetalt Del deraf eller hvad derfor er anskaffet, eller hvis han forøvrigt viser slet Opførsel. Beslutning herom fattes af Bestyreren.

o. I Arbeidspenge, som ikke er overgivet Fangen til fri Raadighed, kan der ikke gjøres Udlæg eller Afsætning for Gjæld.

p. Dør nogen Fange under Opholdet i Fængslet eller efter Løsladelsen, men før Arbeidspengene er anvendte for ham, tilfalder de indestaaende Penge, hvor det gjælder Varetægtsfanger, disses Efterladte. For andre Fangers Vedkommende indgaar Beløbet atter i Fængslets Kasse. Dog kan de udbetales Fangens Efterladte, saafremt disse befinder sig i nødlidende Tilstand.

§ 21 a skal fremtidig lyde saaledes:

Fanger under 18 Aar skal, naar de ikke hensidder i ganske kort Tid, i Regelen meddeles Undervisning, efter Omstændighederne i flere eller færre af Folkeskolens Fag. Ogsaa andre Fanger kan gives lignende Undervisning, naar det paa Grund af deres forsømte Opdragelse, Vankundighed o. l. findes særlig paakrævet.

Straffanger, som ikke sidder i Fængslet i mere end en Uge, meddeles ikke Undervisning. Andre Fanger meddeles ikke Undervisning, medmindre de har siddet i Fængslet i en Uge.

§ 23 b. Næst sidste Punktum udgaar.

Sidste Punktum skal fremtidig lyde saaledes:

Er Sygdommen af den Beskaffenhed, at Lægen finder, at Fangen ikke bør behandles i Fængslet, indlægges Fangen paa et Sygehus, og Indberetning afgives til Paatalemyndigheden.

§ 24 b, No. 3 skal fremtidig lyde saaledes:

Varetægtsfange skal det være tilstedt til de dertil bestemte Tider at modtage Besøg, der er forenelige med Orden og ikke volder Fare for Sikkerheden. Hvor Bestyreren dertil finder særlig Grund, skal en Fængselstjenestemand være tilstede under Besøget.

Ogsaa den Ret, som har Befatning med Sagen, kan til en-

hver Tid paabyde, at Besøg alene maa tilstedes i en Fængsels- 21 Mars.
tjenestemands Overvær. Retten eller i paatrængende Tilfælde, indtil dens Beslutning kan erholdes, Fængselsbestyreren, kan ganske negte Besøg af bestemte Personer eller af Uvedkommende, naar og saalænge Fangen ved sit Forhold giver Grund til at frygte for, at Forfølgningen derved paa utilbørlig Maade vil blive søgt modvirket. Det samme gjælder med Hensyn til Besøg af bestemte Personer, der selv ved sit Forhold har givet Grund til saadan Frygt. Besøg af den for Fangen beskikkede Forsvarer er altid tilladt uden Tilsyn.

§ 25 c og d skal herefter lyde saaledes:

c. Hvorvidt Fange, der har at udholde Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller paa Vand og Brød, kan tilstedes at afsende Brev eller andet skriftligt, bestemmes af Bestyreren overensstemmende med Forskrifterne i Fængselslovens §§ 26 og 27.

d. Varetægtsfange er Brevvexling tilstedt, forsaavidt den er forenelig med god Orden og ikke volder Fare for Sikkerheden. Naar Bestyreren finder, at der er særlig Grund til at befrygte Misbrug, kommer Reglerne i Fængselslovens § 27 til Anvendelse.

Ogsaa den Ret, som har Befatning med Sagen, kan til enhver Tid paabyde, at Brevvexling alene maa finde Sted under Jagttagelse af Reglerne i § 27 samt fordre sig Brevene forelagt til Afgjørelse af, hvorvidt de kan befordres videre eller ikke.

Brevvexling med den beskikkede Forsvarer er altid tilladt Fangen uden Tilsyn.

Litr. f ophæves.

§ 27 skal herefter lyde som følger:

a. Naar en Straffange viser slet Opførsel, kan foruden Irettesættelse og Fratagelse af tilstaaede Begunstigelser følgende Revselser anvendes paa ham:

1. Indskrænkning af Cellebesøg,
2. Negtelse af Beskjæftigelse,
3. Berøvelse af enkelte Maaltider,

— alt for en Tid af indtil 14 Dage;

4. Inddragning af godskrevne Arbeidspenge;
5. Indsættelse i Strafcelle indtil 14 Dage;
6. Indsættelse i Enrum for en Tid af indtil en Maaned, saaledes at denne Tid ikke medregnes i den idømte Straffetid;
7. haardt Natteleie indtil 18 Dage;
8. Indskrænkning af Kosten til Vand og Brød indtil 12 Dage, dog alene for Personer over 18 Aar;
9. mørk Celle indtil 6 Dage;
10. legemlig Revselse, dog blot paa Mandsfanger, som er under 18 Aar, og ikke paa Fange, som udstaar Arreststraf.

Paa Varetægtsfange kan anvendes de samme Revselser undtagen de under No. 4, 6 og 10 omhandlede.

Flere af de nævnte Revselser kan anvendes i Forening.

Revselsen fuldbyrdes, uanseet om den bestemte Straffetid derved overskrides eller Varetægt ophæves.

21 Mars. De i No. 3, 5, 7, 8 og 9 omhandlede Revselser anvendes ikke paa Kvinder, som giver Die.

Findes en Fange i Besiddelse af Gjenstande, som er indsmuglede i Fængslet, kan disse inddrages.

b. For mindre Forseelser bør Revselse ikke anvendes, forinden der forgjæves har været givet Fangen Advarsel.

c. Beslutning om Anvendelsen af Revselse eller Inddragning af indsmuglede Gjenstande fattes, efterat Fangen er hørt. Hvor det maatte findes nødvendigt, kan retslig Undersøgelse og herunder Edfæstelse finde Sted. Er en Fanges Helbredstilstand saadan, at der er Grund til at nære Tvivl om, hvorvidt han kan taale en Revselse, maa saadan ikke anvendes, medmindre Lægen har afgivet Erklæring om, at der ikke er noget til Hinder derfor.

Beslutning om Revselse bestaaende i Inddragning af godskrevne Arbeidspenge fattes af Fængselsstyrelsen. Ellers fattes Beslutning om Revselse af Bestyreren. Om Anvendelse af Revselse, hvorved Straffetiden forlænges, eller hvorved Kosten indskrænkes til Vand og Brød i mere end 6 Dage, bliver strax at gjøre Indberetning til Fængselsstyrelsen.

Beslutning om Inddragning af indsmuglede Gjenstande fattes af Bestyreren.

d. Beslutning om Revselse eller Inddragning af indsmuglede Gjenstande bliver med Angivelse af Grunden m. v. at indføre i en dertil indrettet Protokol. Afskrift af denne, forsaavidt angaar det i Aaret passerede, bliver ved Udgangen af hvert Beretningsaar at indsende til Fængselsstyrelsen.

e. I Strafcelle skal der ikke findes Stol, Bord eller andet, hvorved Fangen kan gjøre sig det bekvemt, og ikke andet Leiested end en bar Brix, hvorpaa Sengklæderne om Natten lægges.

f. Som haardt Natteleie anvendes en bar Brix (eller Sengelaaget, hvor saadanne er i Brug), med en Rul til at lægge under Hovedet samt et eller to sædvanlige Tæpper til Overbredsel. Hvor det efter Omstændighederne findes ubetænkeligt, kan ogsaa Gulvet anvendes.

g. Med Hensyn til Fange, som revses med Fængsel paa Vand og Brød, forholdes efter § 7 a. Skal han udstaa saadant Fængsel i længere Tid end 5 Dage, gives der ham efter den 5te og 10de Dag en Mellemdag med sædvanlig Fangekost.

h. I Tilfælde, hvor det findes hensigtsmæssigt, kan istedetfor mørk anvendes halvmørk Celle.

i. Som legemlig Revselse anvendes indtil 20 Slag Ris, der tildeles Fangerne paa den blottede Bagdel af Vagtmesteren eller en Slutter under Vagtmesterens Opsyn. Saavidt muligt bør Bestyreren og altid et tilkaldt Vidne være tilstede.

k. Til Betvingelse af voldsom Modstand kan anvendes Lænker, Tvangstrøie eller andet for Øiemedet nødvendigt Tvangsmiddel.

Har en Mandsfange lagt for Dagen den Hensigt at rømme eller vist Voldsomhed eller fremført Trusler, og antages det af saa-

dan Grund nødvendigt til Forebyggelse af Rømning eller til Be- 21 Mars.
tryggelse af Sikkerheden, kan han belægges med Lænker.

Har Bestyreren ikke været tilstede, skal han uden Ophold underrettes om den trufne Forføining. Med Hensyn til Bestyrerens Beslutning i det i 2det Led omhandlede Tilfælde finder Bestemmelserne i Bogstav c, 1ste og 2det Punktum og Bogstav d tilsvarende Anvendelse.

§ 30 skal fremtidig lyde saaledes:

Adgangen til at klage til høiere Myndighed saavelsom til at fremsætte Begjæring for rette Myndighed maa ikke negtes Fangen. Ønsker han at faa nogen saadan Myndighed i Tale, bliver denne at underrette derom.

Begjærer Varetægtsfange Bistand til Opsættelse af Skrivelse til sin Forsvarer eller til Dommer eller Paatalemyndigheden, skal saadan ydes ham. Særlig skal ogsaa Vagtmesteren, naar Erklæring om Anke eller Begjæring om fornyet Behandling ved høiere Ret mundtlig fremsættes for ham, yde Fangen fornøden Bistand ved Affattelsen og Begrundelsen deraf og paa Stedet opsætte den skriftlig. Vagtmesteren skal enten sammen med den fængslede eller i Forening med et tilkaldt Vidne undertegne Erklæringen (Begjæringen), der uden Ophold oversendes Paatalemyndigheden, hvorhos Vagtmesteren skal tilkjendegive Fangen, at Sagen vil blive foretaget, saasnart dertil er Anledning, uden nogen yderligere Underretning til ham. Jfr. Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager, §§ 383—386 og 402.

§ 33 ophæves.

§ 34 skal fremtidig lyde saaledes:

Ved hvert Fængsel skal føres følgende Protokoller:

1. Protokol over Strafffanger,
2. Protokol over andre Fanger,
3. Revselsesprotokol,
4. Protokol for Læreren,
5. Inventarieprotokol.

De under No. 1, 2 og 5 nævnte Protokoller skal føres efter Schema, bestemt af Fængselsstyrelsen.

§ 35. Ordene „af Straffeloven samt" udgaar.

Slutningsbestemmelsen. „Justitsdepartementet" ombyttes med „Fængselsstyrelsen".

Rundskrivelse fra Justits- og Politidepartementet til Amt- 21 Mars.
mændene.

Fra den Tid, Staten overtager den hele Forvaltning af de lokale Fængsler — 1ste April d. A. — og derfor efter Loven om Fængselsvæsenet m. v. af 12te December 1903 § 61 vil have at bære alle Udgifter ved Fængslerne, vil de af disse Udgifter, som tidligere har været udbetalte af Delinkventfondet, ikke længer blive at udrede af dette, men sammen med de øvrige Fængselsudgifter af

21 Mars. de særlige til Kredsfængslerne eller Hjælpefængslerne bevilgede Midler.

Som Følge deraf vil vedkommende Regnskabsbetjente — istedetfor at redegjøre for Fængselsudgifterne under Delinkventregnskabet og i Tilfælde Fængselsdistriktets Regnskab — fremtidig faa at aflægge særligt Regnskab. Dette bliver indtil videre for hvert Fængsel at føre overensstemmende med vedlagte efter Konference med Revisions-Departementet udarbeidede Schema. For de „mindre Hjælpefængsler" (de tidligere Hjælpefængsler og Thinglags- eller Byarrester) føres dog Regnskabet uden specificeret Postering.

Regnskaberne indsendes hvert Aar til Revisions-Departementet saa betimelig, at de kan være indkommet inden 30te Juni. Der vil desuden til Justits-Departementet blive at indsende Extrakter af Regnskaberne efter nærmere Bestemmelse.

De nødvendige Midler til Bestridelse af Fængslernes Udgifter vil blive stillet til vedkommende Regnskabsførers Disposition efter Begjæring af Fængslets Bestyrer. Første Gang vil Beløbene blive anvist uden Begjæring fra Bestyreren.

Udgiftsbeløbene bliver at udbetale efter Regninger, der anvises af Fængslets Bestyrer efter fornøden Gjennemgaaelse. Ved Anvisningen angives, paa hvilken Konto (Lønninger, Inventarium o. s. v.) i Regnskabet Udgiften bliver at anføre. Bestyreren har at føre en Anvisningsbog, der indrettes paa samme Maade som i ovennævnte Regnskabsschema angivet, og som til enhver Tid viser, hvilke Summer af ham er anvist. Det bør iagttages, at Regningerne saavidt muligt samles, saa Udbetaling af Smaabeløb i størst mulig Udstrækning kan undgaaes.

Hvad angaar de Indtægtsbeløb, der vil indkomme f. Ex. ved Udleie af Fængslets Lokaler, bliver disse af Fængslets Bestyrer med fornøden Forklaring at indsende til Regnskabsføreren med Angivelse af, paa hvilken Konto Beløbet skal anføres. Ogsaa disse Beløb indføres i Anvisningsbogen.

Ved de Fængsler, hvis Bestyrer selv er Regnskabsbetjent, erstattes Anvisningen af en Attest fra Bestyreren for vedkommende Regnings Rigtighed. Ligeledes bliver enhver Indtægtspost at legitimere ved Bilag, hvorpaa Rigtigheden er attesteret.

Som det vil sees af Schemaet, er det forudsat, at der for Arbeidsdriften skal aflægges et eget Regnskab af Bestyreren (eller Vagtmesteren). De nærmere Forskrifter herom vil med det første blive afgivet.

Med foranstaaende skal man bede samtlige Regnskabsførere for Delinkventfondet og Fængselsbestyrere inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt gjort bekjendt. Til Bestyrerne og de Regnskabsbetjente, som efter det ovenfor anførte vil have at føre Fængslernes Regnskaber, bedes et Exemplar af Schemaet oversendt.

21 Mars.

Regnskab

for

N. N. Kredsfængsel (Hjælpefængsel)

i Budgetaaret 19

21 Mars.	No.	Bilag No.		Kr.	Øre.
			Indtægt.		
	1		Beholdning fra foregaaende Regnskab		
	2		Modtaget fra Norges Bank.		
		1	Ifølge Finantsdepartementets Anvisning af 28de Mars 1904 . . . Kr. 2 000,00		
		2	Ifølge Finantsdepartementets Anvisning af 10de November 1904 . . „ 3 000,00		
				5 000	00
	3		Arbeidsdriften.		
		3	Modtaget af N. N. (Fængselsbestyrer) ifølge vedliggende Regnskab af med Bilag	200	00
	4		Forskjellige Indtægter.		
		4	Modtaget af N. N. (Fængselsbestyrer) Leieafgift ifølge vedliggende Fortegnelse	100	00
	5		Saldo i Regnskabsførerens Favør		

21 Mars.

No.	Bilag No.		Kr.	Øre.
		Udgift.		
1		Saldo fra foregaaende Regnskab		
2		Lønninger.		
	1	Ifølge vedlagte Kvitteringer . . .	1 500	00
3		Kost til Fangerne.		
		Ifølge Vagtmesterens vedliggende Regninger:		
	2	a) For 1ste Kvartal . . Kr. 400,00		
	3	b) „ 2det Do. . . „ 350,00		
	4	c) „ 3die Do. . . „ 250,00		
	5	d) „ 4de Do. . . „ 300,00		
			1 300	00
4		Inventarium.		
		Ifølge vedliggende Regninger fra:		
	6	a) Snedker N. N. . . Kr. 60,00		
	7	b) Klædeshandler N. N. „ 180,00		
	8	c) Skomager N. N. . . „ 80,00		
			320	00
5		Belysning.		
	9	Ifølge vedliggende Regninger fra: Kjøbmand N. N.	180	00
6		Brændsel.		
		Ifølge vedliggende Regninger fra:		
	10	a) Gaardbruger N. N. . Kr. 300,00		
	11	b) N. N. Kuludsalg . . „ 100,00		
	12	c) N. N. for Vedhugning „ 30,00		
			430	00
7		Bygningerne.		
		Ifølge vedliggende Regninger fra:		
	13	a) Maler N. N. . . . Kr. 100,00		
	14	b) Smed N. N. . . . „ 70,00		
			170	00

21 Mars.	No.	Bilag No.		Kr.	Øre.
			Indtægt.		

21 Mars.

No.	Bilag No.		Kr.	Øre.
		Udgift.		
		Transport		
8		Arbeidsdriften.		
	15	Ifølge N. N. (Fængselsbestyrers) vedliggende Regnskab af med Bilag	150	00
9		Understøttelse ved Løsladelsen.		
		Ifølge vedliggende Kvitteringer fra:		
	16	a) Fangen N. N. . . . Kr. 15,00		
	17	b) Fangen N. N. . . . „ 20,00		
			35	00
10		Forskjellige Udgifter.		
		Ifølge vedliggende Regninger fra:		
	18	a) N. N. Apothek . . Kr. 20,00		
	19	b) Bog- og Papirhandler „ 30,00		
	20	c) Præst N. N. . . . „ 50,00		
			100	00
11		Beholdning.		
	21	a) Restancer . . . . Kr. . . .		
	22	b) Forskud . . . . . „ . . .		
		c) Kontant . . . . . „ . . .		
			. . .	. .

22 Mars. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, hvori Postst yrelsen meddeler, at der ikke længere gjælder nogen Undtagelsesbestemmelse angaaende Omsætningen af østerrigske Kroner og Heller til norsk Mynt ved Beregningen af Indkjøbspriser for Tidender og Tidsskrifter i Forbindelsen med Østerrige, samt, at Maximumsbeløbet for en Postanvisning til Storbritannien og Irland er forhøiet til 40 £ og endelig, at der kan hefte s Postopkrævning paa Postpakker til Nederlandsk Ostindien.

23 Mars. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til Handelsdepartementet angaaende Ophævelse af Forbringen til Skipperborgerskab (Skippercertifikat) ved Udklarering for Fartøier af indtil 80 (100) Tons Drægtighed i Fart paa Island. Henvendelsen var foranlediget ved, at der havde udviklet sig et før ukjendt Drivgarnsfiske efter Sild under Island, der anløbes for midlertidig Oplægning af Tomtønder, Salt og opfisket Fangst. Da der ikke paa langt nær haves et tilstrækkeligt Antal Førere med Skippercertifikat (Borgerskab), kan den største Del af disse Fartøier ikke blive udklareret gjennem Toldboden til Udlandet og gaar derved glip af de Fordele, som de øvrige Fartøier, hvis Førere har Skipperborgerskab, gjennem saadan Udklarering opnaar, hvoriblandt Adgang til at erholde Proviant toldfrit fra Kreditoplag.

Forsvarsdepartementet bemerker følgende:

Ved Lov af 6te Mai 1882 § 1 (gjentaget i den nye Lovslov af 26de Mai 1899 § 2, Punkt 2) blev der tilstaaet Fartøier, som udgaar paa Fiskeri paa Havet, det saakaldte Bankfiske, hvis Opkomst det gjaldt at støtte ved Lettelser i økonomisk Henseende, Fritagelse for Lodspligt, selv om Fartøiet anløber udenlandsk Havn, naar Anløbet kun sker for at tilvirke eller afsætte Fangsten. Ved samme Lovs § 2 blev det derhos bestemt, at Skippercertifikat ikke skulde være fornødent for Fører af Fiskefartøier i saadan Fart.

I Odelsthingsproposition No. 22 for 1882 (jfr. Indst. O. No. 25 for samme Aar), hvilken Proposition ligger til Grund for den nævnte Lov, sees udtrykkelig at være forudsat, at Fartøier, der udexpederes til Island for at deltage i de Sildefiskerier, som foregaar med aabne Baade i de islandske Fjorde, skulde undtages fra Begunstigelsen (S. 11), medens det paa den anden Side anføres, at de Fartøier, som driver Bankfiske paa Havet i Nærheden af Island, skulde indgaa under Lovbestemmelsen.

Efter de foreliggende Oplysninger om den Maade, hvorpaa det her omhandlede Sildefiskeri foregaar, er Departementet af den Opfatning, at det her gjælder en Bedrift, som i alt væsentligt maa henregnes til Havfiske eller Bankfiske, idet Fiskeriet foregaar fra Fartøiet paa Havet, og Fangsten nedsaltes ombord. Departementet finder derfor, at Fartøier paa under 130 Tons, som driver saadant Fiskeri, bør nyde de Begunstigelser med Hensyn til Lodspligt og Skippercertifikat, som ved den nuværende Lodslovs § 2 og Loven

af 6te Mai 1882 § 2 er tilstaaet Fartøier, der udgaar paa Fiskeri 23 Mars.
eller anden Fangst paa Havet, uanseet om de oplægger iland paa Island endel af sin Beholdning af Salt eller Fisk.

Nogen Forandring i gjældende Lov anser Departementet saaledes ikke paakrævet.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til to Advokater om, hvor- 23 Mars.
vidt Reguleringskommissionen i Aalesund i Henhold til Bygningslovens § 6 II har Adgang til at negte Opførelse af Bygninger paa tidligere ubebyggede Tomter i Byen, forinden dennes eller vedkommende Strøgs Omregulering efter Branden er endelig afgjort.

Idet det sees at være reist Tvivl om Lovligheden af de af Reguleringskommissionen trufne Afgjørelser med Hensyn til indsendte Byggeanmeldelser for saadanne Tomter, skal Departementet bemerke følgende:

Det antages at følge af den Reguleringskommissionen i Loven anviste Stilling (§ 2 P. 1, § 6 P. 1 og 2), at det maa tilligge den at paase, at Byggearbeider, der anmeldes til Paabegyndelse efter Lovens § 16 og i Henhold til Paragrafens Punkt 5 skal forelægges Reguleringskommissionen til Erklæring, ikke iværksættes, forinden Reguleringskommissionen har kunnet bringe paa det rene, om der af Hensyn til Reguleringsvæsenet derfor er noget til Hinder. Finder herved Kommissionen, at der ikke er Grund til at foretage nogen Forandring i tidligere Regulering, vil Byggearbeidet formentlig kunne tillades iværksat, uden at det er nødvendigt at afvente den endelige (af Kommunestyret med Kongelig Approbation vedtagne) Reguleringsplan for det afbrændte Strøg. Finder derimod Reguleringskommissionen at burde foreslaa ny Regulering, kommer § 6, 3 til Anvendelse.

Kongelig Kundgjørelse*) angaaende Stempelafgift af 25 Mars.
Dokumenter, Afgift af Spillekort, Arveafgift, Otteprocentskat og Tiendevogsleding til Statskassen i Budgetaaret 1ste April 1904 til 31te Mars 1905.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 7de Mars d. A. har fattet følgende Beslutninger angaaende Stempelafgift af Dokumenter, Afgift af Spillekort, Arveafgift samt Otteprocentskat og Tiendevogsleding til Statskassen i Budgetaaret 1ste April 1904 til 31te Mars 1905:

Post 1.

Skattebeslutning om Stempelafgift af Dokumenter.

Af de i Lov om stemplet Papir af 9de August 1839 § 2 og Tillægslove af 11te April 1885 § 8 og 17de Mars 1902

*) Bekjendtgj. 30 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 12.

25 Mars. § 1 omhandlede Dokumenter samt af Dokumenter, der er stempelpligtige uden Hensyn til deres paalydende Beløb, svares Stempelafgift til Statskassen fra 1ste April 1904 til 31te Mars 1905 efter den for indeværende Budgettermin gjældende Stempeltarif.

Post 2.

Skattebeslutning om Afgift af Spillekort.

Af Spillekort svares i Budgetterminen 1ste April 1904—31te Mars 1905 Stempelafgift til Statskassen med Kr. 0,70 for hvert Spil.

Post 3.

Skattebeslutning om Arveafgift.

I Budgetterminen 1ste April 1904—31te Mars 1905 skal der til Statskassen erlægges Afgift af den i dette Tidsrum faldende Arv, som enten efter Loven, Testament eller Forening tilfalder andre end Arveladerens Egtefælle, efter nedenstaaende Regler:

1. Af Arv, som tilfalder Arveladerens Slegtninger i ret nedstigende Linje, erlægges:
   af de første Kr. 1 000,00 af hver enkelt Arvelod — intet,
   af Arveloddens næste Kr. 9 000,00 1 pCt.
   „ — „ „ 40 000,00 2 „
   „ — „ „ 50 000,00 3 „
   af dens overskydende Beløb . . 4 „
2. Af Arv, som tilfalder Arveladerens Forældre, erlægges 4 Procent.
3. Af Arv, som tilfalder Arveladerens Søskende eller disses Slegtninger i ret nedstigende Linje eller Arveladerens Egtefælles Slegtninger i ret nedstigende Linje, ret opstigende Linjes første Led og første Sidelinje eller Egtefælle af Arveladerens Slegtninger i de samme Linjer og Led — erlægges 6 Procent.
4. Af al anden Arv erlægges 10 Procent.

Med Arv bliver at ligestille Arveforskud saavelsom Legater og Gaver, som tilfalder nogen ved Dødsfald, derunder indbefattet kontraktmæssige Gaver, der ikke er fuldbyrdede ved Giverens Død, alle Gaver, der gjøres paa Dødsleiet eller i den sidste Maaned før Giverens Død, selv om de er fuldbyrdede, forinden denne indtræder, samt alle Gaver, ved hvilke Giveren for sin Levetid ubetinget eller under visse Betingelser har forbeholdt sig Raadigheden over Gavens Gjenstand eller Retten til dens Afkastning.

Fra Afgiftspligten undtages:

1. Boer, hvis hele beholdne arvefaldne Formue er under Kr. 500,00.
2. Arvemidler, der som Arv efter Arveladerens Slegtning i ret opstigende Linje henstaar i uskiftet Bo hos dennes gjenlevende Egtefælle, forsaavidt de tilfalder sidstnævnte eller Arveladerens Søskende eller disses Slegtninger i ret nedstigende Linje.

3. Arvemidler, der tilfalder Personer, som stod i Tyendeforhold til Arveladeren ved dennes Død, saafremt Arven ikke overstiger et Beløb af Kr. 500,00. 25 Mars.

Forøvrigt følges Forskrifterne i den gjældende Lovgivning om Arveafgiften.

Post 4.

Skattebeslutning om Otteprocentskat og Tiendevogsleding.

I Budgetterminen 1ste April 1904—31te Mars 1905 erlægges til Statskassen Otteprocentskat af Leding og andre Jordebogsrettigheder samt Tiendevogsleding efter de om disse Afgifter hidtil gjældende Bestemmelser.

Dog bortfalder Otteprocentskatten af de omhandlede Afgifter, naar de er solgte til Afgiftsyderen selv.

Paa samme Maade bortfalder ogsaa Tiendevogsledingen, forsaavidt den Leding, hvoraf samme svares, er afhændet til Yderen.

Saa ville Vi o. s. v.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved i Medhold af § 5 i Lov af 29de Juni 1894 om Forandringer i Lovgivningen om Haandverksdriften bestemmes, at den for Kjøbstæderne gjældende Lovgivning om Haandverksdriften kommer til Anvendelse i Ladestedet Harstad. 25 Mars.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved det af Herredsstyret for Hylleſtad Herred, Nordre Bergenhus Amt, i Møder den 6te December 1902 og 30te December 1903 vedtagne Udkast til Vedtægter for Værnskogens Behandling inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse og mod Skogenes Ødelæggelse af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 25 Mars.

De stadfæstede Vedtægter er saalydende:

§ 1. Til Værnskog regnes al Naaleskog (Gran og Furu) og Birkeskog.

§ 2. Ved enhver Hugst iagttages, at:

a. Hugstfladen erholder en saadan Form og Størrelse, at Skogen uden Vanskelighed fornyer sig enten af Frø fra gjensættendes Frøtræer eller fra omstaaende frøbar Skog, endvidere at Gjenvæxten, saalænge det fornødiges, staar i Ly af ældre Skog,
b. Skogbunden ved Lyngrivning eller Muldjordens Blotlæggelse paa anden Maade strax forberedes til at modtage Skogfrøet,
c. Kviste og mindre Affald, om det ikke finder Anvendelse, spredes udover Hugstfladen i et tyndt Lag.
d. Afhugget ikke sker høiere end 15 — femten — Centimeter fra høieste Bakke samt for Birkeskogens Vedkommende erholder et glat og skraat Snit.

*) Bekjendtgj. 30 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 12.

25 Mars. § 3. I Naaleſkog maa ikke fældes eller toppes friſke Træer, der i Tvermaal ved Afhugget holder under 21 cm. (8"), medmindre Skogopſynsmanden finder det tjenligt for Skogen.

§ 4. I Birkeſkog maa ikke kviſtes, toppes, næverflekkes eller fældes friſke Træer under 8 cm. (3") i Tvermaal ved Afhugget, medmindre Skogopſynsmanden finder, at det kan ſke uden Skade for Skogen.

De Træer, ſom Skogopſynsmanden efter §§ 3 og 4 finder det tjenligt for Skogen at hugge under det faſtſatte Lavmaal, ſkal paa Rod og Stamme ſtemples med en af Herredsſtyret antaget Blinkøx.

§ 5. Alle døde, døende og undertrykte Træer kan hugges uden Henſyn til Størrelſen.

§ 6. Har ikke tilſtrækkelig Gjenvæxt — d. e. mindſt 300 Træer jevnt fordelt pr. 10 Ar (1 Maal) produktiv Mark — indfundet ſig 5 Aar efter Hugſten, pligter Skogeier at tilplante eller tilſaa Hugſtfladen.

§ 7. Lyngſvidning ſkal være forbudt, om Herredsſtyret fatter Beſlutning derom.

§ 8. Herredet inddeles i et paſſende Antal Opſynskredſe. I hver Kreds anſætter Herredsſtyret en Opſynsmand, der lønnes af Staten og Herredet, hver med en Halvdel.

Det paaligger ham at yde Veiledning i Skogſtel, øve Kontrol og forøvrigt rette ſig efter den af Herredsſtyret givne nærmere Inſtruks.

§ 9. Enhver Skogeier ſkal, hvis han ønſker at foretage Hugſt af Undermaalstræer, underrette Skogopſynsmanden derom 8 Dage forud, før Hugningen ønſkes iverkſat.

§ 10. Undtaget fra diſſe Regler er Udmark, der ryddes til Opdyrkning, Bebyggelſe og Veianlæg, ſamt hvad Eier eller Bruger tiltrænger til eget Gaardsbehov.

§ 11. Overtrædelſe af diſſe Vedtægter ſtraffes med Bøder og Konfiſkation efter Værnſkoglovens § 9. De herved indkomne Beløb anvendes til Skogbrugets Fremme inden Herredet.

25 Mars. **Kronprinsregentens Reſolution***), hvorved den ved Kongelig Reſolution af 29de Auguſt 1902, Kronprinsregentens Reſolution af 30te Mars 1903 og Høieſte Reſolution af 29de December 1903 i Medhold af § 29 i Lov om Havne- og Ringevæſenet m. v. af 10de Juli 1894 meddelte Stadfæſtelſe paa Opkrævning af Tonnageafgift i Narviks Havn forbliver gjældende indtil 31te Mai 1904.

25 Mars. **Kronprinsregentens Reſolution***), hvorved i Henhold til §§ 28 og 29 i Lov om Havne- og Ringevæſenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæſtelſe — ſom gjældende fra 1ſte April

*) Bekjendtgjort 30 Mars i Lovtid. 1ſte Afd. No. 12.

1904 og indtil videre — paa den af Harstad Kommunestyre under 19de Januar 1904 fattede Beslutning om Opkrævning til Indtægt for Stedets Havnekasse af et Tillæg af 1 pCt. til alle Toldindtægter af Varer ved Harstad Toldsted samt Tonnageafgift af lossende eller ladende Fartøier med Lovens Maximumssatser, nemlig 10 Øre pr. Registerton af Fartøier i udenrigsk Fart og 5 Øre af Fartøier over 80 Tons i indenrigsk Fart samt af Lystfartøier 5 Øre pr. Ton. 25 Mars.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Trysil Sparebank i Møde den 2den Januar 1904 besluttede Forandring af § 17 i Bankens ved Høieste Resolution af 10de Mars 1891 og 19de Februar 1900 stadfæstede Plan. 25 Mars.

Kronprinsregentens Resolution[1]), hvorved er bestemt: 25 Mars.

1. At den af Storthinget under 17de Februar 1904 fattede Beslutning om Bevilgning for Budgetterminen 1904—05 af Lønninger til 2 nye Lensmænd i Vanse og Farsund befales tagen tilfølge.
2. At Indskud i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd bliver at erlægge af Lensmanden i Farsund efter Indskudstarif I og Lensmanden i Vanse efter Indskudstarif II.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved en Formular for Ægteskabsstiftelse inden det dissenterende Kirkesamfund „Kristi Menighed i vestre Fredrikstad" godkjendes i Henhold til § 8 i Lov om kristne Dissenter m. v. af 27de Juni 1891. 25 Mars.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved bl. a. er bestemt: 25 Mars.

1. At Sande Herred, Sønd mør Fogderi, Romsdals Amt, paa de af Herredsstyret i Møde den 12te Mars 1901 vedtagne Vilkaar deles i to Herreder, Sande Herred og Rovde Herred, svarende til Sognene af samme Navn.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden

Kronprinsregentens Resolution, hvorved er bestemt, at den i § 3 i Lov om Overformynderiet i Kristiania m. v. af 25de Februar 1899 foreskrevne Forvaltningsafgift af de under nævnte Overformynderis Bestyrelse staaende Midler bliver for Aaret 1904 at udrede med 2 — to — Procent af Midlernes Afkastning. 25 Mars.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Endre Iversen Foslien ved Gavebrev af 24de September 1903 oprettede „Endre og Moli Foslis Legat" 25 Mars.

[1]) Jfr. Ref. 3 Oktbr. 1903.

25 Mars. til Fordel for Størdalens Herred samt paa de under 24de September f. A. udarbeidede Statuter for nævnte Legat.

25 Mars. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa en Plan for et paa Lillegaarden i Eidanger beliggende Barnehjem for Omstreiferbørn, saaledes at Værgeraadene i Hjemmet kan bortsætte Børn, som ønskes anbragt i „Barnehjem eller lignende Indretning" (se Lov om Behandling af forsømte Børn af 6te Juni 1896 §§ 1 og 19).

25 Mars. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Ledelsen af Rigets Arkivvæsen underlægges Rigsarkivaren, der som Følge heraf ved Siden af den direkte Bestyrelse af Rigsarkivet fremtidig vil have at føre Tilsyn med Stiftsarkiverne.
2. At nedenstaaende Udkast til Instruks for Rigsarkivaren approberes.

Instruks for Rigsarkivaren.

§ 1. Rigsarkivaren, hvem Ledelsen af Rigets Arkivvæsen paahviler, har den direkte Bestyrelse af Rigsarkivet og fører Tilsyn med Stiftsarkiverne.

Han har bl. a. at paase,

at de i Arkiverne ansatte Tjenestemænd udfører de dem paalagte Forretninger med Orden og Nøiagtighed,

at de i Arkiverne anbragte Sager er omhyggeligt ordnede og let tilgjængelige,

at tilbørlig Hemmeligholdelse iagttages med Hensyn til de Sager, for hvilke dette maa anses paakrævet,

at der følges betryggende Regler for Sagers Kassation.

Han har at fremkomme med de Forslag, som til enhver Tid maatte paakræves, for at de offentlige Arkivbygningers Lokaler kan være hensigtsmæssige og fuldt betryggende indrettede.

Arkivsager af fremtrædende historisk Interesse har han saavidt muligt og forsaavidt Midler dertil er bevilget at søge gjort tilgjængelige for Offentligheden gjennem regelmæssige, trykte Publikationer.

Han afgiver hvert Aar til Kirke- og Undervisningsdepartementet, under hvilket han direkte sorterer, en kort Beretning om Arkivvæsenets Tilstand og de i Aarets Løb udførte Arbeider.

§ 2. Naar Rigsarkivaren bringer i Erfaring, at noget offentligt Arkiv ved Vanrøgt, Flytning eller paa anden Maade er udsat for Tab eller Undergang, har han snarest muligt at gjøre særskilt Indberetning derom til Kirke- og Undervisningsdepartementet. Ligeledes søger han at opspore tidligere Embedsmyndigheders Arkiver og at gjenerhverve Arkivalier, som er komne ud af det Offentliges Værge.

§ 3. Rigsarkivaren har den direkte Bestyrelse af Rigsarkivet,

fordeler Forretningerne mellem det der ansatte Personale og med- 25 Mars.
deler saadanne reglementariske Bestemmelser for Tjenesten i Arkivet og for de Besøgende, som han finder hensigtsmæssige.

§ 4. Rigsarkivet skal regelmæssig være aabent for Besøgende hver Søgnedag i Kontortiden.

Adgangen til Arkivets Benyttelse tilstedes i Regelen af Rigsarkivaren eller den han dertil bemyndiger. Enhver Besøgende har at opgive Navn, Bolig og nærmeste Formaal for sin Arkivundersøgelse.

Til Benyttelse af vigtige diplomatiske Aktstykker bliver det Departementets Samtykke at indhente, fra hvis Arkiv de oprindelig tilhører.

§ 5. Udlaan af originale Aktstykker tilstedes ikke uden Samtykke af Kirke- og Undervisningsdepartementet. Dog kan Rigsarkivaren for en kortere Tid tilstede saadant Udlaan til andre Arkiver ligesom han i Regelen ogsaa kan udlaane Afskrifter eller originale Dokumenter, naar de haves i flere Eksemplarer. Til de kongelige Departementer og Embedsmænd kan han derhos udlaane yngre Arkivsager efter 1814.

§ 6. Rigsarkivaren har at finde sig i de Bestemmelser, som maatte blive afgivne angaaende Betaling for Afskrifter, der fra Arkivet meddeles Private.

§ 7. Ved Ledighed i Arkivarembederne eller Assistentposterne har Rigsarkivaren til Kirke- og Undervisningsdepartementet at fremkomme med Forslag til Embedernes eller Posternes Besættelse.

Rigsarkivaren ansætter Rigsarkivets Kopist og Bud, ligesom han antager de for kortere Tid fornødne midlertidige Vikarer. Han meddeler de sædvanlige Permissioner og Ferier. Andragender fra Arkivarerne eller Assistenterne om længere ekstraordinær Tjenestefrihed har Rigsarkivaren at indsende til Kirke- og Undervisningsdepartementet.

§ 8. Rigsarkivaren disponerer overensstemmende med de i Budgettet angivne Forudsætninger over de til Rigsarkivet bevilgede Midler og afgiver ved Udgangen af hvert Budgetaar til Revisionsdepartementet specificeret Regnskab for Anvendelsen af disse Midler, affattet paa den Maade, som er eller herefter bliver bestemt.

§ 9. Ved Rigsarkivet føres følgende Bøger:

1. Journal over indkomne Sager i sin Almindelighed;
2. Journal vedkommende Udskrifter, som begjæres af Retsprotokoller;
3. Kopibog til Journal No. 1;
4. Kopibog til Journal No. 2;
5. Bogjournal for indkomne Bøger;
6. Protokol over Gjæster;
7. Inventariefortegnelse;
8. Protokol over indlaante Sager;
9. Protokol over fra Arkivet udlaante Sager.

25 Mars. § 10. Bestyreren af Landets særskilte Stiftsarkiver skal herefter staa umiddelbart under Rigsarkivaren, til hvem de saaledes vil have at henvende sig i Arkivernes Anliggender.

Instrukser for Stiftsarkivarerne navnlig ogsaa forsaavidt angaar deres Forhold til Rigsarkivaren, udfærdiges af Kirke- og Undervisningsdepartementet.

§ 11. Rigsarkivaren har enten selv eller ved en af de i Rigsarkivet ansatte Embedsmænd at inspicere Stiftsarkiverne saa ofte som det efter nærmere Aftale med Kirke- og Undervisningsdepartementet findes hensigtsmæssigt.

25 Mars. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved befales taget tilfølge de af Storthinget under 23de Mars d. A. fattede Beslutninger

angaaende Bevilgning til Udgifter til diplomatiske Anliggender og ved det fælles Konsulatvæsen i Budgetterminen 1ste April 1904—31te Mars 1905,

angaaende Samtykke til, at der under Forudsætning af en tilsvarende Bevilgning fra svensk Side for Aaret 1904 af de til tilfældige Udgifter vedkommende diplomatiske Anliggender bevilgede Midler udredes som Dyrtidstillæg til forskjellige Funktionærer i det Kongelige Udenrigsdepartement i Stockholm et Beløb af Kr. 1600.00

samt angaaende Ansættelse for nævnte Budgettermin af den ved Lov af 20de December 1902 fastsatte Konsulatafgift

og angaaende Godtgjørelse indtil videre til Toldoppebørselsbetjentene for Konsulatafgiftens Opkrævning.

25 Mars. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved bl. a. er befalet taget tilfølge den af Storthinget under 23de Mars 1904 fattede Beslutning angaaende Ansættelse for Budgetterminen 1ste April 1904—31te Mars 1905 af den ved Lov af 20de December 1902 fastsatte Konsulatafgift.

Denne Beslutning er saalydende:

Den ved Lov af 20de December 1902 fastsatte Konsulatafgift af Handelsfartøier, hvis Drægtighed er 50 Registertons Netto og derover, og som gaar i udenrigsk Fart, bliver for Budgetterminen 1ste April 1904—31te Mars 1905 halvaarlig at erlægge med 18 Øre for Dampskibe og 8 Øre for Seilskibe af hver Registerton Netto. Afgiften bliver for hver fulde tredive Dage, hvori et Skib i Halvaarets Løb har været oplagt, at eftergive med 3 Øre for Dampskibe og $1^1/_3$ Øre for Seilskibe af hver Registerton Netto.

26 Mars. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til en Toldkasserer i Anledning af hans Forespørgsel om, hvilken Datum der skal paaføres de nye Nationalitetsbeviser, der skal udfærdiges

istedetfor nogle ældre ved Brand ødelagte Nationalitetsbeviser for de samme Skibe. Departementet meddeler, at de Nationalitetsbeviser, der nu i Henhold til Skibsregisterreglementets § 22 i. f. udfærdiges istedetfor de ved Branden ødelagte, bør paaføres den nye Udstedelsesdatum. 26 Mars.

Anførsel om Udfærdigelsen skal ske i Matrikelen og Meddelelse indsendes til Departementet.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Byfoged, foranlediget ved Forespørgsel om, hvorledes der skal forholdes ved Beregningen af Udskriftsgebyr i Tilfælde, hvor Skrivemaskine er benyttet, idet Bestemmelsen i Sportellovens § 165 om, at Udskrifter paa hver Side „som Regel bør have 30 Linier og hver Linie 35 Bogstaver" ikke passer ved maskinskrevne Udskrifter. 26 Mars.

Departementet meddeler, at det antager, at Betalingen for maskinskrevne Udskrifter maa kunne beregnes efter saa mange Ark, som Udskriften vilde have udgjort, hvis den havde været udfærdiget paa vanlig Maade.

Høieste Resolution*), hvorved de af Storthinget den 26de Mars 1904 fattede Beslutninger angaaende Toldafgifter fra 1ste April 1904 befales tagne tilfølge. 28 Mars.

Beslutningerne er saalydende:

Med nedennævnte Forandringer skal de den 31te Marts 1904 gjældende Bestemmelser om Toldafgifter fremdeles være gjældende fra 1ste April 1904:

Indledende Bestemmelser.

§ 9. Laste- og Fyrafgift erlægges af Fartøier, der til Riget indfører Varer, med Kr. 0,80 for hver Ton, og af Fartøier, der fra Riget udfører Varer, med Kr. 0,50 for hver Ton, dog saaledes:

A. At ingen Afgift beregnes af Fartøier, der gaar paa Fiskeri eller Fangst her fra Riget, dog saaledes, at hvis de udfører Varer til et fremmed Land, bliver Afgiften at beregne saavel ved Udgaaende som ved Indgaaende. Medbringes ved Hjemkomsten Varer, som er indtagne i Udlandet, beregnes Afgift for Indgaaende efter de almindelige Regler. Saadan Afgift beregnes dog ikke af Fisk, Salt og Tønder, der af saadanne Fartøier indføres fra Island, Færøerne eller Shetlandsøerne.

B. som tidligere.

Indførelsestarifen.

Foderstoffe, saasom Melasse med Tilsætninger af forskjellige Slags, Linkager, Oljekager og Oljemel, tørret Mask, Hvalkjødmel, Kalvefløde (et Foderstof for Kalve), og lignende	frie
	frie

*) Bekjendtgj. 30 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 12.

28 Mars. Lin, Hamp, Manillahamp, Jute og deslige Spindestoffe samt Arbeider deraf:
6. Rebslagerarbeide:
b. utjæret, over 2 Millimeter i Diameter, herunder ubleget Hampegarn til Fiskesnører . . . . 1 kg. frit Kr. 0,10
(Forøvrigt som tidligere.)

Oljer:
3 a. Udgaar.
3 b. Harpixsolje og andre mineralske Oljer, ikke anvendelige som Belysningsvædsker, samt Petroleumsresiduum, Vaselin og Vognsmørelse . . . . . 1 kg. Kr. 0,04 0,05
(Kreditoplag og Tara som nu).

Sten og Arbeider deraf:
5. Skrivetavler og Grifler . . . . 1 kg. Kr. 0,01 0,01
9. Alle andre Slags, derunder Skifersten, Gibs etc. (som nu).

28 Mars. **Høieste Resolution***), hvorved den af Storthinget den 26de Marts 1904 fattede Beslutning angaaende Afgifter til Statskassen af Malt-, Brændevins- og Ætylætertilvirkningen m. v. fra 1ste April 1904 befales tagen tilfølge.

Beslutningen er saalydende:

Fra 1ste April 1904 skal til Statskassen erlægges:

A. Afgift af Malttilvirkningen efter følgende Regler:
1. Afgiften erlægges af Korn, der sættes i Støb for at tilberedes til Malt, med 37,1 — tretti syv og en Tiendedels — Øre af hvert Kilogram Korn.
2. Ved Udførsel af Øl til Udlandet i Mængder paa mindst 4 Hektoliter godtgjøres Afgiften af det til Ølets Tilvirkning medgaaede Malt, naar Andragende derom fremkommer seneste to Aar efter Udførselen. Det medgaaede Malts Mængde beregnes af Ølets Sammensætning paa en saadan Maade, som af Finants- og Tolddepartementet nærmere bestemmes.
3. For norsk Malt, der udføres til Udlandet, bemyndiges Finants- og Tolddepartementet til paa de nærmere Betingelser, som det maatte fastsætte, at tilstaa Tilbagebetaling af den af samme erlagte Tilvirkningsafgift af indtil tre Fjerdedele.

B. Afgift af Brændevinstilvirkningen efter følgende Regler:
1. Afgiften erlægges af det ved Afbrænding af enhver af-

*) Bekjendtgjort 30 Mars i Lovtid. 1ste Afd. No. 12.

gjæret Vædske udvundne Brændevin med Kr. 2,28 — to Kroner og otte og tyve Øre — for hver Liter, beregnet til 100 pCt. Alkoholstyrke, udmaalt efter den af Kongen til enhver Tid autoriserede Brændevinsprøver, hvilken Afgift ogsaa bliver at erlægge af den udvundne Læk (det ved Afbrændingen vundne svage, urene Brændevin eller de saakaldte For- og Efterdraaber), medmindre den enten paa en efter Kontrolpersonalets Skjøn betryggende Maade gjøres utjenlig til Omdestillation eller den til fornyet Afdestillering og Beskatning af det derved vundne Destillat bringes tilbage paa det i Brænderiet værende Afbrændingsredskab enten umiddelbart eller ved at opblandes i mindst 3 Gange saa meget af det til Afbrænding bestemte Materiale. 28 Mars.

2. I foranstaaende Afgift tilstaaes for hver Liter Brændevin af den anførte Styrke følgende Kortning:
   a. Som Godtgjørelse for Afgift af det medgaaede Malt, dersom der ved dettes Tilvirkning er beregnet Afgift efter foranstaaende Litra A, 16 — sexten — Øre, forsaavidt Brændevinet udelukkende er tilvirket af Korn og Poteter, og 4 — fire — Øre, forsaavidt der ved Tilvirkningen er anvendt andre Materialier.
   b. Som Godtgjørelse for Svinding efter Gradering 15 — femten — Øre pr. Liter. Den sidstnævnte Godtgjørelse tilstaaes dog kun, naar den Skattepligtige lader Bestemmelsen af Brændevinets Mængde og Styrke foretage inden tredive Timer fra den Tid, da der gjennem Ledningsrøret er aabnet Forbindelse mellem Afbrændingsredskaberne og den Beholder, hvori Brændevinet er optaget. I disse tredive Timer medregnes ikke den Tid, i hvilken Brændevinstilvirkningen paa Grund af Lov af 28de Juni 1887 § 7 maa stanse.

3. Naar norsk Brændevin, hvoraf foranstaaende Afgift er betalt, i Partier paa 1 — en — Hektoliter eller derover og med Jagttagelse af de nærmere Forskrifter med Hensyn til Kontrollen, som vedkommende Regjeringsdepartement bestemmer, udføres til Udlandet, bliver Afgiften at tilbagebetale for Raasprit med Kr. 2,18 — to Kroner og atten Øre —, for renset Sprit med Kr. 2,23 — to Kroner og tre og tyve Øre — samt for til Drik tilberedte Destillata, hvortil har været anvendt fuldstændig renset Sprit, Kr. 2,28 — to Kroner og otte og tyve Øre — pr. Liter af 100 pCt.s Styrke, naar Andragende derom fremkommer inden to Aar efter Udførselen. Forat Brændevin skal anses som renset, maa det paa saadan Maade, som af vedkommende Regjeringsdepartement nærmere bestemmes, godtgjøres, at det efter Skattelægningen har

28 Mars. undergaaet en fuldstændig Rensningsproces med Omdestillation.

4. Naar Brændevin gjøres utjenligt til Drik (denatureres), eller det paa anden fyldestgjørende Maade findes garanteret mod at blive anvendt til Drik, kan vedkommende Regjeringsdepartement tillade, at det fritages for Tilvirkningsafgiften paa samme Maade som færdige Destillata, der udføres til Udlandet. Brændevinets Eier har at erstatte Omkostningerne ved Denatureringen og Kontrollen dermed.

C. Afgift af Mais, hel eller formalet, og Durra, som anvendes til Brændevinstilvirkning udenfor Brænderier, der i Henhold til meddelt Tilladelse benytter ubeskattet Malt ved sin Tilvirkning og som Følge heraf er forpligtede til at udføre alt det tilvirkede Brændevin til Udlandet, efter følgende Regler:

1. Af Mais erlægges en Afgift af 4 — fire — Øre pr. kg.
   Naar et til den forbrugte Mais svarende Kvantum Brændevin, beregnet efter et Udbytte af 0,375 Liter Brændevin af 100 pCt. Styrke af 1 kg. Mais, udføres til Udlandet inden 30te April i den anden Tilvirkningstermin efter den, i hvilken Maisen er anvendt, bliver efter vedkommende Regjeringsdepartements nærmere Bestemmelse den erlagte Afgift at godtgjøre med 10,7 — ti og syv tiendedels — Øre pr. Liter.
2. Af Durra erlægges paa samme Maade, beregnet efter et Udbytte af 0,30 Liter Brændevin af 100 pCt. Styrke af 1 kg., en Afgift af 2,4 — to og fire tiendedels — Øre pr. kg., og ved Udførsel godtgjøres 8 — otte — Øre pr. Liter.

D. Afgift af Æthylætertilvirkningen erlægges med Kr. 3,50 — tre Kroner og femti Øre — pr. kg. Æthylæter, som tilvirkes. Naar Æthylæter af indenlandsk Tilvirkning denatureres, eller den paa anden fyldestgjørende Maade findes at være garanteret mod at blive anvendt til andet end teknisk Brug, kan vedkommende Regjeringsdepartement tillade, at den fritages for Tilvirkningsafgift; Æthylæterens Eier har at erstatte Omkostningerne ved Denatureringen og Kontrollen dermed.

28 Mars. **Skrivelse** fra Justits- og Politidepartementet til Rigsadvokaten.

Ved Kronprinsregentens Resolution af 9de Mars 1904 er det bl. a. bestemt, at Fængselsloven af 13de Oktober 1857 skal ophæves og Lov om Fængselsvæsenet m. v. af 12te December 1903 med visse Undtagelser træde i Kraft for de lokale Fængslers Vedkommende fra 1ste April 1904. Samtidig gaar de nuværende Distriktsfængsler, Hjælpefængsler og Thinglagsarrester over til at blive Kredsfængsler og Hjælpefængsler.

Kredsfængsler bliver følgende Distriktsfængsler: 28 Mars.

Kristiania,	Stavanger (Amtsfængslet),
Skedsmo,	Bergen,
Hamar,	Molde,
Eker (Haugsund),	Trondhjem (Amtsfængslet),
Drammen,	Bodø,
Skien,	Tromsø og
Kristiansand,	Vadsø.

Hjælpefængsler bliver de øvrige Distriktsfængsler, Hjælpefængsler og Thinglagsarrester.

Saavel Kredsfængsler som Hjælpefængsler skal optage Varetægtsfanger.

Med Hensyn til Fuldbyrdelse af Fængselsstraf skal Fangerne fordeles mellem Kreds- og Hjælpefængslerne efter følgende Regler:

1. I Kredsfængsler indsættes Fanger uanseet Straffetidens Længde.
2. I de Hjælpefængsler, der nu er Distriktsfængsler, kan indtil videre indsættes Fanger med en Straffetid af indtil 30 Dage.

Med Hensyn til de øvrige Hjælpefængsler bliver, ligeledes indtil videre, at forholde efter de af Amtmændene ifølge Lov af 13de Oktober 1857 § 4 afgivne Bestemmelser, forsaavidt det ikke gjælder Straf af mere end 30 Dages Varighed.

Mellem de enkelte Fængsler bliver Fangerne — Varetægtsfanger som Straffanger — under Jagttagelse af foranstaaende Regler at fordele saaledes, at de indsættes i det Fængsel, hvor det i det givne Tilfælde er hensigtsmæssigt at anbringe dem, uden Hensyn til Grænserne for de nuværende Fængselsdistrikter. Kvinder, som skal sidde i Fængsel i Byerne Trondhjem og Stavanger, bliver at indsætte i Kredsfængslerne der.

Hermed bedes Paatalemyndighedens Tjenestemænd gjort bekjendt.

Rundskrivelse fra Direktøren for det civile Medicinalvæsen 28 Mars. til Amtmændene.

Adskillige nyere Lægemidler, der har en betydelig Anvendelse, og som oftere sees forskrevet af Læger for offentlig Regning, forekommer ikke sjelden i Handelen baade under sit gjængse Navn og under et Navn, der angiver Præparatets kemiske Sammensætning.

Enkelte af disse Lægemidlers Udsalgspris er, naar de forskrives under det førstnævnte Navn, meget høi, idet dette Navn ofte er beskyttet i det Land, hvor Midlet fremstilles, og derfor betinger en høiere Indkjøbspris for samme. Dette er f. Ex. Tilfældet med Præparaterne Aspirin og Urotropin. Ifølge en Udtalelse, som paa Foranledning herfra er afgiven af Universitetslæreren i Farmakologi, er Aspirin saavel i kemisk Henseende som med Hensyn til Virkninger identisk med Acetylsalicylsyre (Acid. acetylosalicylic.) og Urotropin ligesaa identisk med Hexamethylentetramin. Recepturprisen for Aspirin og Urotropin er af den ovenfor angivne Grund for Tiden henholdsvis 10 og 20 Øre pr.

28 Mars. Gram, medens Acetylsalicylsyre og Hexamenthylentetramin begge kun koster 3 Øre pr. Gram.

Paa dette Forhold anser jeg det ønskeligt, at Lægernes Opmærksomhed henledes, hvorhos det henstilles til Hr. Amtmanden under Henvisning til Kanc. Promemoria af 6te September 1794 at gjøre de inden Deres Embedsdistrikt boende Læger opmærksomme paa, at de ved Forskrivning af nyere Lægemidler — og specielt af de to her nævnte — for offentlig Regning særlig bør tage ovennævnte Forhold i Betragtning.

29 Mars. **Skrivelse** fra Departementet for de offentlige Arbeider til Forsvarsdepartementet, hvori der (jfr. den foran under 18de Mars indtagne Skrivelse fra Forsvarsdepartementet) henledes Opmærksomheden paa, at militære Byggeforetagender, der kommer til Udførelse indenfor et Bygningslovgivningen undergivet Omraade, formentlig ikke kan anses undtaget fra denne Lovgivnings Forskrifter, kfr. Skrivelse herfra til det ærede Departements Marineafdeling af 28de Februar 1895 samt den i Lovtidende indtagne Skrivelse fra Departementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt af 24de August 1899.

Saafremt derfor i noget Tilfælde en Befølgelse af vedkommende Bygningslovs Forskrifter findes uforenelig med militære Interesser, maa der, som ogsaa forudsat af det ærede Departement, søges Dispensation fra Loven.

Ligeoverfor saadanne af militære Hensyn paakrævede Afvigelser fra gjældende Bygningslove vil der selvfølgelig kunne paaregnes enhver mulig Imødekommenhed fra Departementets Side, ligesom man med det ærede Departement gaar ud fra, at Arbeider, hvis Hemmelighold else er af Interesse for Forsvaret, vil kunne udføres og Anmeldelse ske eller i Tilfælde Dispensation indhentes, uden at Sagen behandles med nogen Offentlighed, som kan være uheldig for Forsvaret.

29 Mars. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen meddeler, at fra Udlandet modtagne Prospektkort, hvor Kortets Forside er delt i to Dele ved en vertikal Streg, den ene Del bestemt for Adressen og den anden Del for haandskrevne Meddelelser, bliver at godkjende som private Brevkort, naar Forsiden ikke bærer nogen skriftlig Meddelelse, og Kortet ikke er sat i Porto af det afsendende Postvæsen.

Videre meddeles, at der fra 1ste April 1904 underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Digerud paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Frogns Herred, Akershus Amt, Kristiania Postdistrikt.
2. Forsaa i Salten i Lødingens Herred, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt, i Bipostruten Forsaa i Salten—Melkedalen.
3. Gjevilvandet i Opdals Herred, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt, i Postruten Opdal—Gjøra.

4. Gulgofjorden paa Dampskibsanløbsstedet Troldfjord i Tanens Herred, Finmarkens Amt, Vardø Postdistrikt. 29 Mars.
5. Gurvikdal paa Dampskibsanløbsstedet Sørdal i Frøiens Herred, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt.
6. Hermansværk paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Leikanger Herred, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
7. Sagesund paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Dybvaags Herred, Nedenes Amt, Tvedestrands Postdistrikt.
8. Sandal i Søndfjord i Jølsters Herred, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, i Postruten Vassenden i Jølster—Dversdalen.
9. Steilene paa Dampskibsanløbsstedet Alværn i Nesodden Herred, Akershus Amt, Kristiania Postdistrikt.
10. Steinsholt i Lardals Herred, Jarlsberg og Larviks Amt, Larviks Postdistrikt, i Postruten Styrvold—Kvelde.

Fra samme Tid vil det nuværende Dørrems Postaabneri blive benævnt Vognill.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Søndre Bergenhus Amt angaaende Forældelsesfristen for Rigsforsikringsanstaltens Krav paa Forsikringspræmie i Henhold til Lov om Ulykkesforsikring af Arbeidere i Fabriker m. v. af 23de Juli 1894. Med Bemerkning, at Spørgsmaalet hører under Domstolenes Afgjørelse, er Departementet nærmest tilbøieligt til at antage, at de nævnte Fordringer forældes i 3 Aar, idet de synes at maatte henføres under Bestemmelserne i Lov om Forældelse af Fordringer af 27de Juli 1896 § 5 No. 2. 29 Mars.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til en Toldkasserer, hvori udtales, at der i og for sig intet er til Hinder for, at et Fartøi i udenlandsk Fart kan anses for at være oplagt (se Lov af 20de December 1902), selv om det beholder Besætningen ombord, og at Spørgsmaalet om Afgiftsfrihed maa afgjøres efter de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende faktiske Forhold. 29 Mars.

Rundskrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Amtmændene. 29 Mars.

Efter hvad man har bragt i Erfaring, bliver der for Matrikulskatter af de under det Offentliges Bestyrelse staaende Eiendomme oftere foretaget Indførsel i samme, uden at der i Overensstemmelse med Paabudet i N. L. 1—22—19 og 27, jfr. Frdr. af 18de April 1781 paa Forhaand er forsøgt Udpantning i Løsøre hos den Bruger, der maatte have at tilsvare Skatten.

Man skal i den Anledning bede samtlige Oppebørselsbetjente (Fogder eller Amtskasserere) og Lensmænd (Skatteopkrævere) inden Hr. Amtmandens Distrikt indskjærpet Befølgelsen af de om Udpantning for Skatter gjældende Forskrifter.

29 Mars. Forsaavidt der ikke inden Distriktet findes nogen Person, der vides at være ansvarlig for Skatter af vedkommende Statseiendom, eller Løsøreudlæg ikke er at erholde, bør der ske Paakrav til vedkommende Regjeringsdepartement angaaende Skatterne.

30 Mars. **Høieste Resolution** *), hvorved der i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 meddeles Approbation paa et Udkast til Reglement for Brandvæsenets Ordning i Sandstrandens Brand- og Bygningskommune, Nedre Eikers Herred, Buskerud Amt.

30 Mars. **Høieste Resolution** *), hvorved der i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 og § 24 i Lov angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande af 3die Mai 1871 meddeles Approbation paa et Udkast til nyt Brandreglement for Strandstedet Sand i Stavanger Amt.

30 Mars. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Frøken Cecilia Catharina Schanche af Bergen ved Testamente af 13de April 1893, cfr. Tillægstestamente af 1ste April 1895, oprettede „Jacob K. Frøchens Døtres Legat" til Fordel for trængende, ugifte, i Bergen boende Døtre af Embedsmænd eller Kjøbmænd samt paa det af executor testamenti udarbeidede Udkast til Fundats for nævnte Legat.

30 Mars. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiansand Stiftsdirektion i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt Departementets i Lovtidende indtagne Skrivelse til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt af 29de Mai 1901 er saa at forstaa, at Lensmandens Godtgjørelse for alle Forretninger, som udføres for Fattigstyret, skal erlægges efter Sportellovens § 115, selv om Forretningen ifølge samme Lov skal betales efter dens § 114.

Departementet meddeler, at dets nævnte Skrivelse selvfølgelig refererer sig til Tilfælde, hvor Lensmandens Tilkommende for vedkommende Forretning ikke er reguleret paa anden Maade.

30 Mars. **Cirkulære** fra Overstyret for Konkursvæsen.

Efter det Kjendskab dertil, man paa forskjellige Maader har tilegnet sig, forekommer det Overstyret, at der ved Ansættelsen af den Godtgjørelse, som ifølge Konkurslovens § 33 og Akkordforhandlingslovens § 38 tilkommer Medlemmer af Bobestyrelser og Akkordstyrer, raader en meget afvigende og uensartet Bedømmelse hos de forskjellige Skifteretter. Dette er jo ogsaa rimeligt og forklarligt, aldenstund den enkelte Skifteret ikke har Anledning til at anstille Sammenligning med de Ansættelser, som foretages af andre.

*) Bekjendtgjort 6 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13.

Overstyret er vel opmærksom paa, at disse Afgjørelser beror 30 Mars.
paa et Skjøn, der bl. a. ogsaa vil rette sig efter de stedlige Forholde, saaledes at de forskjellige Skifteretters Salæransættelser altid til en vis Grad vil være underkastede en forskjellig Maalestok. Men man har dog troet, at der, saavidt muligt, bør søges opnaaet en større Ensartethed.

I Forbindelse hermed vil Overstyret udtale, at der efter dets Mening ikke sjelden fra Medlemmer af Bobestyrelser og Akkordstyrer — særlig fra Bestyrere og Akkordkommissærer — fremkommer Krav paa høiere Godtgjørelse for Udførelsen af deres Hverv, end man kan finde rimelig, og at Skifteretterne tildels synes at have en Tilbøielighed til at give efter for saadanne Krav. Fornemmelig i Akkordforhandlingsboer forekommer det Overstyret, at der hos ikke faa Skifteretter har været en Tendents til at tilkjende Salærerne altfor topmaalte, medens det ikke mindst for disse Boers Vedkommende gjælder, at det bør søges undgaaet, at de svækkes ved uforholdsmæssige Omkostninger ved Behandlingen.

At opstille nogen almindelig Norm for Salærernes Beregning lader sig af selvsagte Grunde vanskeligt gjøre. Derimod lader man følge en Tabel, indeholdende Opgave over endel i Akkordforhandlingsboer tilkjendte Salærer, der — med de ved enkelte anførte Forbehold — efter Overstyrets Mening maa ansees omtrent passende. Denne Tabel, hvori tillige er opført forskjellige Data, udvisende Boernes Størrelse m. m., antages nemlig at kunne være til nogen Veiledning for Skifteretterne og i nogen Grad bidrage til at fremme en mere ensartet Ansættelse af saadanne Salærer.

Hvad Ansættelsen af den en Akkordkommissær tilkommende Godtgjørelse angaar, maa det haves for Øie, at en offentlig Akkordforhandling er af forholdsvis kort Varighed, og at der maa gaaes ud fra, at Akkordkommissæren, om end Boets Behandling en Tid kan have lagt stærkt Beslag paa hans Virksomhed, dog, selv naar Boet er stort, ikke paa langt nær under den hele Forhandling har været optaget med personligt Arbeide i Boets Tjeneste, hvilket særlig gjælder, forsaavidt Boets Revision er udført af en anden. I saa Henseende maa det ogsaa tages i Betragtning, at en Del af det en Akkordkommissær paaliggende Arbeide er af den Art, at det under Tilsyn vil kunne udføres ved almindelig Kontorhjælp, ligesom det antageligt ofte vil lettes ved den Bistand dermed, Skyldneren og hans Kontor kan yde.

Blandt de Momenter, som kommer i Betragtning ved Salæransættelsen, vil regelmæssig Størrelsen af Boets Aktiva og Passiva forsaavidt indtage en fremskudt Plads, som det vel i Almindelighed vil være Tilfældet, at Opgaverne herover afgiver en nogenlunde brugbar Maalestok for, hvor omfattende Skyldnerens Virksomhed har været, medens dette igjen er en Faktor, der har væsentlig Indflydelse paa Omfanget af det Arbeide, Boets Behandling volder.

30 Mars. Herpaa bør der dog ikke lægges nogen ensidig Vegt, idet en saadan Forholdsmæssighed ikke er helt gjældende. Ved Siden deraf maa derhos tages behørigt Hensyn ogsaa til de øvrige Omstændigheder, hvoraf Arbeidets Omfang og Beskaffenhed afhænger. Foruden de i Tabellen anførte Momenter vil det saaledes komme i Betragtning, hvorvidt Boets Behandling har frembudt særlige Vanskeligheder af nogen Art, saasom fordi Skyldneren har staaet i indviklede Mellemregnskabsforhold med sine Forbindelser, eller der har været Besvær med at fremskaffe Oplysninger i Anledning af Tvist eller Uklarhed om Fordringer eller med Undersøgelser om Skyldnerens Forhold o. s. v. Som ovenfor nævnt maa Godtgjørelsens Størrelse for nogen Del ogsaa rette sig efter Forholdene paa Stedet.

Nogen lignende Opgave over Salærer, tilkjendte i Konkursboer, kan for nærværende ikke istandbringes, da Overstyret mangler tilstrækkeligt omfattende Materiale dertil. Ogsaa ved Ansættelsen af Konkursbobestyreres Godtgjørelse vil imidlertid lignende Momenter som i vedføiede Tabel og ovenfor angivet være at tage i Betragtning paa tilsvarende Maade. Herved bliver det af mere fremtrædende Betydning, hvormeget Arbeide og Tidshefte, der kan antages at være voldt ved Forvaltningen og Realisationen af Boets Eiendele efter deres Værdier og Art samt efter Salgsmaaden, hvorhos der ogsaa kan være Tvistigheder at føre tilende for Domstolene. Under Konkurs vil jo i det hele Boets Behandling, der bestaar i en fuldstændig Afvikling, medføre et langvarigere og mere omfattende Arbeide for Bestyreren end det, en Akkordforhandling skaffer Akkordkommissæren.

Betræffende Indkrævningen af Konkurs- eller Akkordboers udestaaende Fordringer bemerkes, at det af Overstyret ved flere Leiligheder er gjort gjældende, at der ikke kan belastes Boet noget særskilt Inkassationsgebyr, men at Vedkommendes Godtgjørelse for Indkrævningen bør indgaa under det Salær, der tilkjendes ham for Hvervet i det Hele. Derved maa paa den ene Side Fordringernes Mængde og Størrelse tages i Betragtning, paa den anden Side, hvorvidt Vedkommende ellers har havt nogen Indtægt af Indfordringen.

Ved Bestemmelsen af den Godtgjørelse, der tilkommer Medlemmerne af et Kreditorudvalg og de ved Siden af Akkordkommissæren beskikkede Medlemmer af et Akkordstyre, vil Antallet af de i Bobestyrelser eller Akkordstyret afholdte Møder samt Omfanget og Vigtigheden af, hvad der i disse har været Gjenstand for Forhandling, komme i væsentlig Betragtning. For Kreditorudvalgets Vedkommende vil derhos bl. a. blive at tage Hensyn til det Arbeide, Udøvelsen af den Udvalget ifølge Konkurslovens § 25, andet Led, paahvilende Pligt til at føre Tilsyn med Bestyrerens Forretnings- og Regnskabsførsel samt til at foretage Undersøgelser af Boets Kasse m. v. har medført, og for Akkordstyrets nævnte Medlemmers

Vedkommende, om de har udført eller deltaget i Gjennemgaaelsen 30 Mars.
og Værdsættelsen af Skyldnerens Eiendele.

For samtlige ovenfor omtalte Funktionærers Vedkommende gjælder det, at der ved Godtgjørelsens Fastsættelse skal tages Hensyn til, om de har udført sit Hverv paa tilfredsstillende Maade, jfr. Konkurslovens § 33 og Akkordforhandlingslovens § 38. For Bobestyrere og Akkordkommissærer vil det saaledes al. a. komme an paa, om de har fremmet Boets Behandling med behørig Expedithed.

Man skal herhos bringe i Erindring Overstyrets Cirkulære No. 5 af 29de Oktober 1902, Post I, indeholdende en Henstillen til Skifteretterne om ved Ansættelsen af de heromhandlede Honorarer i Boer med saa smaa Aktiva, at der viser sig fremtrædende Misforhold mellem disse og Omkostningerne ved Behandlingen, at tage dette Forhold i tilbørlig Betragtning.

Da ikke alle Skifteretter i sine Kjendelser om Salæransættelserne leverer nogen fyldestgjørende Begrundelse, skal man tilføie, at der i Kjendelserne bør redegjøres for de Momenter, som er tagne i Betragtning. Foruden at dette af flere Grunde i sig selv synes tilsagt, vil en saadan nærmere Indgaaen paa Sagen formentlig bidrage til, at der skjænkes de omhandlede Afgjørelser den tilbørlige Opmerksomhed.

Ved nærværende Leilighed vil Overstyret endvidere gjøre opmerksom paa, at det i Regelen ikke kan ansees nødvendigt eller engang tjenligt, at der — saaledes som ikke sjelden sees forholdt —, til Medlemmer af et Akkordstyre beskikkes flere Jurister (Advokater eller Sagførere).

Om det end ifølge Akkordforhandlingsloven ikke er nødvendigt, at Akkordkommissæren er Jurist, vil dette dog være en værdifuld Tilgift. Men naar Akkordkommissæren har juridisk Uddannelse, vil det vistnok — ialfald udenfor Undtagelsestilfælde — være den heldigste og med Lovens Forudsætning mest stemmende Ordning, at de øvrige Medlemmer af Akkordstyret tages blandt Mænd, der repræsenterer det almindelige praktiske Forretningskjøn. Skifteretterne bør derfor forholde overensstemmende hermed.

Ligeledes sees ikke sjelden, at der i Konkursboer, hvor der er opnævnt en juridisk uddannet Bestyrer, til Medlemmer af Kreditorudvalget vælges Advokater eller Sagførere. Da ogsaa Kreditorudvalget formentlig i Almindelighed helst bør bestaa af Mænd med praktisk Forretningskyndighed, skal man henstille til Skifteretterne før Valget at gjøre de mødende Fordringshavere opmerksomme derpaa.

Sluttelig maa Overstyret gjentage sin Henstillen i ovennævnte Cirkulære No. 5 (Afsnit II) til Skifteretterne om i størst mulig

30 Mars. Udstrækning overensstemmende med Konkurslovens § 112 selv at overtage Bestyrelsen af Smaaboer, hvilket iagttages af endel Skifteretter, men ikke af alle.

Derhos gjentages den i samme Cirkulære, Afsnit III, indeholdte Anmodning om at paase, at der i de af Akkordstyrerne eller Konkursbestyrelserne udarbeidede Statusoversigter opføres de der nævnte Poster, deriblandt en bestemt Anslagssum for Omkostningerne ved Behandlingen, hvilket ikke altid iagttages. Naar Opgave herover mangler, bør den i ethvert Tilfælde forlanges afgivet.

31 Mars. **Parolbefaling** fra den kommanderende Admiral.

For at Udgifterne ved den militære Retspleie kan holdes inden en rimelig Grænse, har Justits- og Politidepartementet anmodet Admiralen om at meddele følgende til Underretning og Jagttagelse ved militære Straffesagers Behandling:

1. Efter den militære Rettergangslov § 100 kan Forkyndelser besørges af en Befalingsmand, et Stevnevidne eller en Polititjenestemand. Da Forkyndelser, udførte ved Befalingsmænd, maa antages i mange Tilfælde at ville medføre større Reiseomkostninger, bliver Forkyndelser, hvor Omkostninger derved spares, at besørge af vedkommende civile Tjenestemand. Det samme gjælder for andre Tilfælde, hvor civile Funktionærer kan benyttes.
2. Saafremt Forklaringer skal indhentes hos Personer, der bor udenfor den Tjenestemands Distrikt, som leder Efterforskningen, bør de regelmæssig indhentes enten ved en kompetent Befalingsmand paa Stedet, jfr. den militære Rettergangslovs § 50, sidste Passus, eller ved den militære Forhørsret i den Retskreds, inden hvilken den Person bor eller opholder sig, der skal afhøres, jfr. Lovens § 96.
3. Departementet skal gjøre opmerksom paa, at ulovbestemte Udgifter for at kunne anvises af Delinkventfondet udkræver Samtykke af Justits- og Politidepartementet. Hvor det dreier sig om extraordinære Udgifter eller større Beløb, bliver saadant Samtykke regelmæssig at indhente, før Udgiften paadrages, saafremt dertil er Tid og Anledning.

Departementet for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri, har modtaget Underretning om, at det russiske Udenrigsministerium overfor Hans Majestæts Legation i St. Petersburg har erklæret, at det russiske Sjøterritorium udenfor Det hvide Hav strækker sig indtil tre „miles nautiques“ (hver svarende til 1/60 Breddegrad eller 1851,85 Meter) nordenfor den imaginære Linie, som tænkes trukket mellem Kanin Nos og Sviatoi Nos.

Kongelig Kundgjørelſe *), hvorved i Henhold til § 2 i Lov om Kvarantænevæſenet af 12te Juli 1848 kundgjøres, at Para og Maranhao i Braſilien ſkal indtil videre anſees ſmittede af den orientalſke Peſt, og bliver de i ovennævnte Lov og i Plakat af 13de Oktober 1900 indeholdte Beſtemmelſer med Henſyn til Kvarantæne m. v. i Anledning af Peſt ſtraks at bringe i Anvendelſe. 7 April.

Samtidig kundgjøres, at Paranagua, der ved Kundgjørelſe af 22de Mai 1902 erklæredes ſmittet af Peſten, ikke længere ſkal anſees peſtſmittet.

Høieſte Reſolution *), hvorved i Henhold til Lov om Brandviſitationer i Kjøbſtæderne af 22de Mai 1875 beſtemmes Sammenſætningen af Brandviſitationerne i Kjøbſtaden Narvik, ſamt at Brandviſitation ſkal foregaa mindſt 1 Gang om Aaret, idet den i Almindelighed bliver at paabegynde først i September Maaned. Byſtyret kan derhos, naar det finder det fornødent, efter Forſlag fra Brandkommiſſionen, beſlutte afholdt extraordinær Brandviſitation. 7 April.

Skrivelſe fra Forſvarsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori der foreſpørges om, hvorvidt den i Lov af 12te Auguſt 1857 § 2 omhandlede Fart ſom Underſtyrmand fyldeſtgjøres ved Fart ſom 3die Styrmand. I Anledning heraf har Departementet indhentet Erklæring om Sagen fra Generalkrigskommiſſæren af 28de Marts d. A., hvori han for ſit Vedkommende tiltræder den af Amtmanden og Indrulleringschefen i Drammen fremholdte Anſkuelſe, at der ved Underſtyrmand i den nævnte Lov kun er ment Anden-ſtyrmand, og at Fart ſom 3die Styrmand ikke kan medregnes til Opfyldelſe af de lovmæſſige Betingelſer for Skippercertifikat i de Tilfælde, hvor Loven kræver Tjeneſte ſom Underſtyrmand. Generalkrigskommiſſæren tilføier, at det paa de Skibe, hvor 3die Styrmand haves, ſaavidt han ved, er ſædvanligt, at denne i Regelen kun har Beſatning med enkelte beſtemte Brancher af Tjeneſteforretningerne ombord, og Generalkrigskommiſſæren antager derfor ogſaa af denne Grund, at det kan have ſine Betænkeligheder at godkjende 3die Styrmands Tjeneſte til Opfyldelſe af de nævnte Betingelſer. 7 April.

Forſvarsdepartementet finder i det væſentlige at kunne ſlutte ſig hertil og antager ſaaledes, at Fart ſom 3die Styrmand ikke bør medregnes i den i Lov af 3die Auguſt 1857 § 2 med Tillægslov af 9de Marts 1901 om Adgang til at blive Styrmand ſamt føre Fartøi omhandlede Fart ſom Underſtyrmand.

---

*) Bekjendtgjort 12 April i Lovtid. 1ſte Afd. No. 14.

9 April. **Kronprinsregentens Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse og mod Skogenes Ødelæggelse af 20de Juli 1893 § 8 approberes de af Meraker Herredsstyre i Møde den 28de November 1903 besluttede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse inden Herredet som gjældende indtil videre.

De approberede Vedtægter er saalydende:

§ 1. Skogeieren eller Hugstberettigede maa ikke til Salg eller industriel Produktion afvirke eller lade afvirke friske, voksedygtige Bartræer af mindre Tværmaal end 22 cm. udenpaa Barken, 5 Meter fra høieste Bakke.

§ 2. Syring og Flækning af Bark fra staaende Bartræer er forbudt.

§ 3. I Løvskogsbælterne ovenfor Barskogsgrændsen skal hverken til Salg eller eget Brug (Sæterbrug) afvirkes friske, voksedygtige Løvtræer af mindre Dimensioner end 10 cm. Tværmaal, 1 Meter fra høieste Bakke.

§ 4. Herredet inddeles i 4 Distrikter:

a. Fra Bygdemerket mod Hegre til Fundsjøen og Funna Elv paa nordre Side og Løvlibækken paa søndre Side af Stjørdalselven.
b. Indbefatter Strøget fra Løvlibækken, Torkbjørkdalen, Stordalen, Dalaadalen til Dalvolhøgda og Skomagermoen.
c. Fra de i Punkt b. anførte Grændser til Halsjøen-Fjergen og Kobberaaen samt
d. Den øvrige Del af Herredet.

§ 5. For hvert Distrikt ansætter Herredsstyret en Opsynsmand, som har at kontrollere Overholdelsen af nærværende Vedtægter, at anmelde mulige Overtrædelser for Herredsstyret, efter dettes nærmere Ordre at foretage Befaringer og nøiere Undersøgelser og aarlig at afgive Indberetning om sin Virksomhed. Funktionstiden er 3 Aar. Opsynsmanden tilkommer Kr. 2,50 pr. Dag for Befaring og Undersøgelser foretagne efter Herredsstyrets nærmere Ordre. Godtgjørelsen udredes af Herredskassen.

§ 6. Af de Beløb, som i Henhold til Værnskogsloven tilfalder Herredskassen, dannes et Fond, som forvaltes af Herredsstyret og anvendes til Kontrol med Vedtægternes Overholdelse og til Skogsagens Fremme i Herredet.

§ 7. Nærværende Vedtægter gjælder ikke Skoggrund, som ryddes til Dyrkningsland, Husmandsplads, Sætre, Bebyggelse eller Veie.

9 April. **Kronprinsregentens Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 59 stadfæstes det i Møde den 29de Februar 1904 vedtagne Udkast til

*) Bekjendtgjort og indtagen 12 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 14.

Fællesflødningsregler for Dorja og Langvaselven, Buskerud Amt. 9 April.

Reglerne er saalydende:

§ 1. Foreningens Virksomhed omfatter Dorja og Langvaselven fra Fiskumvandet til Langvandet.

§ 2. Nævnte Elvestrækning inddeles i 5 Roder: 1ste Rode fra Fiskumvandet til Jungerbækkens Udløb i Dorja, 2den Rode derfra til Kraakehølen, 3die Rode derfra til Dorsjø, 4de Rode derfra til Aarugssagen, 5te Rode derfra til Langvasdammen.

§ 3. Al Last, som skal tilslaaes til Flødning, indmeldes saa betimelig som muligt eller seneſt, inden Flødningen tager sin Begyndelse, og henføres til følgende Klasser:

Klasse 1. Last af 11 hm. 21 cm. og derover.
„ 2. Last af 11 hm. 16 cm. og derover indtil 11 hm. 21 cm.
„ 3. Last af 10 hm. 13 cm. og derover indtil 11 hm. 16 cm.
„ 4. Last af mindre Dimensioner end under Klasse 3 anført.

10 m^3. Lakterved (Satved) regnes lig 1 Tylvt af Klasse 1. Last maa ikke flødes af større Længder end 14 hm.

§ 4. Af al Last, der tilslaaes Elven, bliver at beregne en saakaldt Forbygningsafgift til Elvekassen, nemlig:

I 1ste Rode Kr. 1,25.
= 2den „ „ 1,75.
= 3die „ „ 2,25.
= 4de „ „ 2,50.
= 5te „ „ 2,75.

Last af 2den Klasse betales med 20 % mindre, af 3die Klasse med 40 % mindre og af 4de Klasse med 75 % mindre Forbygningsafgift. Flødningsomkostningerne bliver at beregne paa hver Klasse af Last efter samme Forhold som Forbygningsafgiften, dog saaledes, at Flødningsomkostningerne bliver efter det, som de har kostet i hver Rode.

§ 5. Til at foreſtaa Flødningen og varetage dens Tarv, udvælger de Stemmeberettigede i ordinær Generalforsamling en Bestyrelse, bestaaende af 3 Medlemmer og 3 Suppleanter. Heraf mindst 1 Bestyrelsesmedlem og 1 Suppleant, der repræsenterer Dorja, og mindst 1 Bestyrelsesmedlem og 1 Suppleant, der repræsenterer Langvaselven. Enhver, for hvis Regning Flødning foregaar i Vasdraget, og som er Medlem af Foreningen, er stemmeberettiget og pligter at modtage Valg til de forskjellige Funktioner Foreningen vedkommende.

§ 6. Bestyrelsesmedlemmer, Suppleanter og Revisorer vælges for 1 — et — Aar. I Tilfælde Gjenvalg kan enhver efter 2 Aars Forløb undslaa sig for at modtage Valg for saa lang Tid, som han har fungeret.

9 April. § 7. Bestyrelsen har at ordne alt Flødningen vedkommende, saasom at bortsætte Flødningsarbeidet paa Akkord eller at lade det drive ved Dagarbeide, bestemme hvormeget Lasteeierne forskudsvis skal betale pr. Tylvt Last, samt besørge udført de Forbygningsarbeider, som af Generalforsamlingen bestemmes. Skulde Forholdene kræve uopholdelig Iverksættelse af Arbeider, har de paa egen Haand at besørge disse udført.

§ 8. Generalforsamlingen kan, om den finder det ønskelig, under Bestyrelsen ansætte en Flødningsinspektør til at føre det specielle Tilsyn med Flødningen.

§ 9. Den ordinære Generalforsamling afholdes hvert Aar efter Bekjendtgjørelse i de lokale Aviser i den første Halvdel af Mars Maaned paa et af Bestyrelsen dertil valgt bekvemt Sted. I denne Forsamling bliver at foretage de for Foreningen nødvendige Valg. Ekstraordinær Generalforsamling kan af Bestyrelsen sammenkaldes, naar han finder det fornødent, eller naar mindst 6 Lasteeiere forlanger det.

§ 10. Til at forestaa Fællesflødningens Regnskaber ansættes af Generalforsamlingen en Kasserer, der har at indfordre Afgifterne samt udbetale alle faldende Udgifter efter Anvisning af Bestyrelsen, eller for mindre Beløbs Vedkommende af en af dens Medlemmer.

§ 11. Bestyrelsens, Flødningsinspektørens og Kassererens Honorar bestemmes i den ordinære Generalforsamling. Regnskaberne bliver for hvert Aar at revidere af 2 af Generalforsamlingen valgte Mænd, hvorefter de forelægges førstkommende ordinære Generalforsamling.

§ 12. Alle Sager i Generalforsamlingen — ordinær eller ekstraordinær — afgjøres ved almindelig Stemmeflerhed. I Tilfælde Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget. Forandring af Statuterne kan dog alene finde Sted, naar det besluttes af Flerheden af de Stemmeberettigede eller de, for hvis Regning Flødning foregaar, og naar Flerheden repræsenterer mindst $^1/_3$-Del af det i det forløbne Aar flødede Kvantum Tømmer.

§ 13. Lasteeierne har at indbetale den paa samme faldende Afgift til Kassereren. Den udlignede Forskudsbetaling erlægges, naar Flødningen tager sin Begyndelse. Resten efterhvert som den indfordres.

§ 14. Til Sikkerhed for Indbetaling af Afgifterne hefter den i Elven til enhver Tid værende, med Vedkommendes Merke forsynede Last, uanseet om Afgiften skriver sig fra samme eller tidligere Aar. Denne Last har Bestyrelsen Ret til at tilbageholde og sælge ved offentlig Auktion til Dækning af skyldigt Beløb med Omkostninger, paa Eierens Gevinst eller Forlis.

§ 15. Last maa, før Brøtningen begynder, ikke lægges i Vand; heller ikke maa ubarket Last tilslaaes Elven. De, der over-

træder disse Bestemmelser, er pligtige at erstatte den derved voldte Skade. 9 April.

§ 16. Bøder, der erlægges for Overtrædelse af Fællesforeningens Love eller af Bestyrelsens Bestemmelser, tilfalder Foreningens Kasse overensstemmende med Vasdragslovens § 56.

Kronprinsregentens Resolution *), hvorved der i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Politivedtægter for Kjøbstæderne samt Lov af 22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. v. meddeles Stadfæstelse paa en af Kjøbstaden Stavangers Formænd og Repræsentanter under 4de Mai og 12te November 1903 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Kjøbstad. 9 April.

Kronprinsregentens Resolution *), hvorved der i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Herredsstyret for Nittedalens Herred i Akershus Amt under 21de November 1903 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 9 April.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved det er bestemt, at en anden Læge end vedkommende Embedslæge kan antages til indtil videre at forrette som Ordfører i Sundhedskommissionen for Frøien Herred i Hitteren Lægedistrikt, Søndre Trondhjems Amt, mod en Godtgjørelse af Kr. 80 aarlig, der bliver at udrede af de til tilfældige Udgifter ved Medicinalvæsenet bevilgede Midler. 9 April.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Revisionsdepartementet, hvori førstnævnte Departement udtaler, at der ved Kapitalisering efter Arveafgiftslovens § 5 af en nærmere omhandlet ved Testamente tilstaaet Rentenydelse maa gaaes ud fra Rentenyderens Alder ved Arvefaldet og ikke fra hans Alder ved Skiftets Slutning. 9 April.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel om Udstrækningen af en Distriktslæges Ret til paa egen Haand at indlægge Sindssyge i Asyl for offentlig Regning udtaler, at Afgjørelsen af, hvorvidt en fattig Sindssyg skal indlægges i Asyl med Stats- og Amtsbidrag regelmæssig bliver at træffe af Amtet, og at en Distriktslæge kun kan foretage en saadan paa egen Haand, hvor den ikke uden Skade kan opsættes. Afgjørelsen af, hvorvidt saa er Tilfældet, vil imidlertid bero paa vedkommende Embedslæges Skjøn, jfr. Lov af 27de Juni 1891 § 3 og Departementets i Lovtidenden indtagne Cirkulære af 10de November 1891 II. No. 4 og 5. 9 April.

*) Bekjendtgjort og indtaget 12 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 14.

9 April. Samtidig meddeles i Tilslutning til en Udtalelse af Medicinaldirektøren, at det ikke ansees stemmende med den Taushedspligt, der paahviler Lægerne, at Patienternes Sygehistorier sendes Asylet gjennem Amtet.

Disse indeholder nemlig i Almindelighed Oplysninger af rent discretionær Art, specielt om Sygdommens Aarsagsforhold, der kan være af Vigtighed for Asyllægen, men som er uden Betydning for Amtmandens Afgjørelser af Indlæggelsesspørgsmaalet. Det antages derfor tilstrækkeligt, at en Distriktslæge sender Amtmanden en kort Redegjørelse for de Omstændigheder, der har bevirket, at han anser den Syges Indlæggelse paa Asyl nødvendig, medens derimod selve Sygehistorien bør sendes direkte til Asylet.

11 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Revisionsdepartementet om Gebyrberegningen i Tilfælde, hvor en Tvangsauktion ved Auktionsforvalterens Eragtning tillægges Fremme efter ny Berammelse.

Finantsdepartementet meddeler, at det antager, at der, naar Auktion afholdes efter ny Berammelse, maa blive at beregne Gebyr som for ny Auktion.

11 April. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen meddeler, at der for sædvanlige Pakker fra asiatisk Rusland fremdeles gjælder en Frist af 6 Maaneder for deres Henliggen paa Bestemmelsesstedet, inden de efter Dispositionsforespørgselens Afsendelse kan tilbagesendes til Udgangsstedet uden yderligere Oppebielse af Forholdsordre.

Videre meddeles, at der i den nærmeste Fremtid vil blive udgivet Frimerkehefter, som skal haves til Udsalg ved ethvert Postkontor. Hefterne vil indeholde dels 5-Øres Merker i et Antal af 12 og 24 Stkr., dels 10-Øres Merker i samme Antal, dels 20-Øres Merker i et Antal af 12 Stkr. og sælges til følgende Priser:

Et Hefte, indeholdende	12	5-Øres	Merker,	Kr.	0,65
— —	24	—	—	„	1,25
— —	12	10-Øres	—	„	1,25
— —	24	—	—	„	2,45
— —	12	20-Øres	—	„	2,45

Ved Salg af 100 Hefter af samme Værdi gjælder med Hensyn til Rabat, hvad der er bestemt i Postlovens § 41.

12 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Bergens Biskop, hvorved der paa Foranledning af en Provst, som andrager om Tilladelse til i et Tidsrum af 1 à 2 Maaneder at benytte Hjælpepræst til Sognepræstembedets Bestyrelse, meddeles, at Departementet anser Biskopen bemyndiget til at afgjøre Andragendet, mod hvis Indvilgelse man intet har at erindre.

Hvis Andragendet var saaledes at forstaa, at en Provst i nævnte Tidsrum ønsker sig helt fritaget for sine Embedsforretninger, formenes Biskopen i Henhold til Kongelig Resolution af 12te Juli 1848 bemyndiget til at meddele ham den forønskede Permission mod at indberette hertil det fornødne angaaende begge Embeders Bestyrelse i Permissionstiden. Ordningen med Hensyn til det sidstnævnte Embedes Bestyrelse maa i Tilfælde godkjendes af Departementet. 12 April.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori paa Forespørgsel om, hvorvidt et Beløb, udgjørende Udgifter til Vagthold i Nedenes Amts Tvangsarbeidsanstalt over en fattig Sindssyg af vestre Moland i Tiden fra 20de December 1902 til 17de Januar 1903, da han afsendtes til Eg Asyl, vil blive betalt af Statskassen efter Sindssygeloven, meddeles, at Departementet ikke finder at kunne samtykke heri, da Udgifterne ved den Sindssyges Forpleining — bortseet fra det extraordinære Vagthold — helt til 2den April 1903 er udredet af Delinkventfondet, og han først fra denne Dato overgik til Forpleining i Henhold til Lov af 27de Juni 1891, jfr. Justitsdepartementets Skrivelse af 22de Oktober 1892 (i Lovtidenden og Norsk Medicinallovgivning). 12 April.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Trondhjems Biskop, hvori der paa Foranledning af en modtagen Forespørgsel fra en Sognepræst meddeles, at en Præst i selvstændigt Embede i Statskirken antages at være berettiget til leilighedsvis at lade en af norsk Biskop ordineret Missionspræst forrette i sit Sted ved den almindelige Gudstjeneste. Heller ikke antages der at være noget til Hinder for, at han leilighedsvis lader en theologisk Kandidat prædike i sit Sted til Høimesse eller Aftensang (kfr. Lovbogens 2—2—2). At Kirketilsynets Samtykke ikke udkræves i disse Tilfælde følger af, at Tilsynets Myndighed til at træffe Afgjørelse om Kirkens Brug ved Kirkelovens § 47 udtrykkelig er begrænset til de Tilfælder, hvor der er Spørgsmaal om dens Benyttelse udenfor de regelmæssige Gudstjenester og kirkelige Handlinger (se ogsaa Kongelig Resolution af 30te December 1897, Post VI, Litra b). 12 April.

Ministerielle Forretninger antages en her i Riget ordineret Missionspræst derimod ikke at kunne udføre i nogen til Statskirken hørende Menighed, medmindre han har absolveret de theologiske Examiner ved vort Universitet, og der i den Resolution, ved hvilken der er meddelt Tilladelse til hans Ordination, ikke er taget noget Forbehold, som er til Hinder derfor. Som bekjendt har Departementet tidligere udtalt, at theologiske Kandidater, som af norsk Biskop er indviet til Præst i Sjømandsmissionens Tjeneste, eller som inden et norsk-kirkeligt Samfund i Amerika, som deler vor Statskirkes Tro og Lære og har samme Ritus som denne, er or-

12 April. dineret overensstemmende med vor Kirkes Ritus, antages at kunne udføre kirkelige Forretninger her i Riget, de sidste dog først, efterat de har aflagt den ved Kongelig Resolution af 25de Oktober 1870 foreskrevne Ed. Jfr. Departementets i Lovsamlingerne og Lovtidenden indtagne Skrivelser af 22de Juli 1869 og 2den Oktober 1889.

12 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorvidt Sportellovens § 32 kan anvendes paa en Kjendelse, hvorved Skifteretten negtede en Debitors Begjæring om at tage hans Bo under Konkursbehandling paa Grund af manglende Sikkerhed for Skifteomkostningerne.

Departementet meddeler, at det antager, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende. Det bemærkes forøvrigt, at hvis en Opbudsmand paa Begjæring undlader at stille Sikkerhed for Skiftesportlerne, antages Sorenskriveren berettiget til ogsaa uden Kjendelse at negte at tage Boet under Behandling (jfr. Sportellovens §§ 81 og 82).

13 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Toldkammeret i Bergen, hvori meddeles, at Toldfunktionærer, som har forrettet som Toldvagt ombord paa et af Bergens Selskabs Skibe, antages uberettiget til at forlange Skydsgodtgjørelse for Hjemreisen, forsaavidt de efter Overenskomst med Selskabet har erholdt fri Befordring tilbage til sit Hjemsted.

Paa den anden Side antager man, at vedkommende Toldfunktionærer selv kan bestemme, hvorvidt de vil modtage en tilbudt fri Befordring med Selskabets Skibe (eller med andre Skibe efter Selskabets Foranstaltning) eller reise paa egen Bekostning med den i Skydsloven bestemte Skyds- og Kostgodtgjørelse.

14 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Trondhjems Stiftsdirektion, hvorved der i Anledning af en modtagen Forespørgsel fra en Sognepræst meddeles, at da Menighedens Lønningsfond ifølge den geistlige Lønningslovs § 32, 3die Stykke, er berettiget til, hvor et Embeds Indtægter overstiger henholdsvis Kr. 4000,00 i Landskald og Kr. 6000,00 i Bykald, at oppebære det overskydende, forsaavidt det ikke anvendes til forøget geistlig Betjening, er der ikke lovlig Adgang til at give Slip paa noget af Sognekaldets Indtægter ved f. Ex. at lade Sognets (Herredets) Erstatning efter Lovens § 21 bortfalde. Saalænge imidlertid vedkommende Sognekalds Indtægter overstiger Kr. 4000,00, vil Renterne af det vordende Lønningsfonds Midler ifølge Lovens § 25 blive at anvende til, saalangt de rækker, at dække de kommunale Erstatninger efter §§ 12, 14 og 21. Ved Affattelsen af Sognets (Herredets) Budget for de her omhandlede Udgifter, kan der naturligvis tages tilbørligt Hensyn hertil; men det maa selvfølgelig paasees, at

der udlignes saameget, at det udlignede Beløb sammen med Renterne er tilstrækkeligt til at dække Erstatningerne. Hvor meget der hvert Aar skal udlignes, vil Herredsstyret have Materiale til at opgjøre sig en Mening om i de Uddrag af Lønningsfondets Aarsregnskaber, som i Henhold til § 26, 3die Stykke, skal tilstilles det. 14 April.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved der i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Herredsstyret for Selbu Herred i Søndre Trondhjems Amt under 29de December 1903 fattede Beslutning om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse. 16 April.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved meddeles Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 paa den af Kommunestyret for Kjøbstaden Risør under 8de Mai 1901 fattede Beslutning om Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 23de December 1899 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden. 16 April.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved der i Medhold af § 5 i Lov af 29de Juni 1894 om Forandringer i Lovgivningen om Haandverksdriften bestemmes, at den for Kjøbstæderne gjældende Lovgivning om Haandverksdriften kommer til Anvendelse i Ladestedet Kopervik. 16 April.

Bestemmelsen træder i Kraft fra 1ste Juli d. A.

Skrivelse fra Kirkedepartementet, hvorved der i Anledning af Revisionsdepartementets Antegnelser til en Almenskoles Regnskab angaaende Beregningen af Søskendemoderation bemærkes, at naar Lovens § 57 har aabnet Adgang til Moderation i Skolepengene, hvor flere Søskende samtidig søger Skolen, maa det efter Sagens Natur vistnok have været Lovens Forudsætning, at saadan Moderation ikke indtræder, medmindre Børnene har samme Forsørger. Man antager derfor med Revisionsdepartementet, at der ikke er lovlig Adgang til at beregne Moderation for den i Regnskabet omhandlede Elev. For den allerede forløbne Tid tror man dog, at den skete Beregning af Skolepengene efter Omstændighederne kan passere, idet Departementet henstiller, at der snareste indsendes Andragende om Eftergivelse af det Beløb, som ikke er betalt. Fra 1ste April d. A. maa der imidlertid erlægges fulde Skolepenge for Eleven. 16 April.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet, hvori der i Anledning af et Andragende fra et Herredsstyre om Indbetaling af den Herredet mulig tilkommende Andel i Afgift for Renjagt, meddeles,

*) Bekjendtgjort og indtaget 18 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 15.

16 April. at der paa Statens Grund alene har været aabnet Jagt efter Vildren paa de i Jagtlovens § 7 omhandlede Fjeldstrækninger. Departementet antager, at den i Jagtlovens § 6 bestemte Fordeling af Jagtafgiften mellem Statskassen og vedkommende Herreder ikke gjælder Afgift af Jagt paa disse Fjeldstrækninger, da de flere Herreder, som støder til saadanne Fjeldstrækninger, ikke kan kaldes vedkommende i samme Betydning som i Jagtlovens § 6. For en saadan Forstaaelse taler ogsaa Bestemmelsen i sidste Punktum af § 7, naar det heder, at Jagtkortet gjælder for nævnte Fjeldstrækninger overalt inden Landets Grænser. Et Herreds mulige Andel i Afgiften vilde saaledes i Tilfælde ikke bestemmes efter det større eller mindre Antal Jagtkort, som løstes hos Distriktets Lensmand, men derimod af den samlede Afgift af denne Jagt for det hele Land. At Loven under disse Omstændigheder skulde kunne forstaaes derhen, at Fordeling af Afgiften skulde finde Sted, kan ikke antages. Departementet er derfor af den Mening, at Indtægt af Jagt paa de i Jagtlovens § 7 omhandlede Fjeldstrækninger i sin Helhed maa tilfalde Statskassen.

16 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Kristiania Overrets Justitskontor, hvori meddeles, at Departementet antager, at der blot bliver at beregne ét Behandlingsgebyr i Tilfælde, hvor en Overretssag efter Bevilling af Justitsdepartementet kumuleres med en anden.

16 April. **Brugsregler***) for Byaasens Bygdealmenning (approberede af Landbrugsdepartementet den 16de April 1904).

16 April. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Buskerud Amt, hvori der vedrørende Indkrævningen af „Fiskeribidraget", hvormed sigtes til den Afgift, som i Henhold til Lov af 20de Juni 1891 § 30 udlignes paa Laks- og Sjøørretfiskerierne, udtales følgende:

Lakseloven af 20de Juni 1891 fastsætter ingen Tidsfrist for Indbetalingen af de udlignede Beløb. Departementet gaar ud fra, at der i Ligningsforretningen kan indtages fornøden Bestemmelse herom. Er ikke dette skeet, antages det, at Tidsfristen for Indbetalingen bør fastsættes af Amtskassereren. Fristen bør antagelig sættes saa rummelig, at der er Adgang til at indbetale Afgiften paa et af de almindelige Skattemøder. Fornøden Bemerkning herom bliver at indtage i de sædvanlige Bekjendtgjørelser om vedkommende Møders Afholdelse. Bestemmes nogen anden Forfaldstid, maa det paaligge Amtskassereren herom at underrette Skattedebitorerne gjennem Bekjendtgjørelse eller paa anden sædvanlig Maade.

Det er en Selvfølge, at de ilignede Beløb først efter Udløbet af den fastsatte Frist kan blive Gjenstand for Udpantning.

*) Bekjendtgjort 25 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 16, hvor Reglerne er indtagne.

Afskrivningsgebyr kan i Henhold til Sportellovens § 129 cfr. 130 kun beregnes for Restancer, d: de Beløb, der først betales, efter det dertil bestemte Skattemøde, eller i Tilfælde efter den i Sportellovens § 130 nævnte Frist af 1 Maaned efter den fastsatte særlige Forfaldstid. 16 April.

Hvad endelig angaar den i Lakselovens § 30 omhandlede Indfordringsgodtgjørelse af 4 pCt., antages denne i de Distrikter, hvor den nye civile Embedsordning er gjennemført, at være gaaet over til vedkommende Amtskasserer, der er berettiget til at oppebære den, selv om han benytter Lensmandens Bistand ved Indfordringen, cfr. Lov af 21de Juli 1894 § 5.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Magistrat om, hvorvidt et Rederi var forpligtet til at afholde i et Skibsmandskabs tilgodehavende Hyre Beløb til Dækkelse af skyldige Skatter, for hvilke der ved afholdt Udpantningsforretning var taget Udlæg i Hyren. 18 April.

Departementet antager, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende, forsaavidt Vedkommende paa den Tid, da Udpantningen afholdtes, havde optjent Hyre tilgode, jfr. Sjøfartsloven af 20de Juli 1893 § 76. Nægter Rederiet under denne Forudsætning at respektere det tagne Udlæg, antages Rederiet ligeoverfor vedkommende Kommune at være bleven ansvarlig for Skatten.

Rundskrivelse fra Medicinaldirektøren. 19 April.

I de ved min Rundskrivelse af 15de December 1896 udfærdigede Bestemmelser for Afgivelsen af Lægernes Medicinalberetninger er (under Litr. A, Punkt III, jfr. Litr. B) blandt de Gjenstande, der skal omhandles i disse Beretninger, ogsaa nævnt de betydeligere kirurgiske Operationer, som enhver Læge i Aarets Løb har udført, med Angivelse af Indikationer og Udfald. Paa Grundlag af de saaledes indkomne Opgaver har der som bekjendt været udarbeidet en samlet tabellarisk Oversigt over disse Operationer, som hidtil har været indtaget i den officielle Medicinalstatistik.

Da det imidlertid af flere Grunde har vist sig ugjørligt at erholde saa fuldstændige og ensartede Opgaver, at der paa dem har kunnet bygges en paalidelig Oversigt, vil den nævnte Tabel herefter blive sløifet.

Som Følge deraf bortfalder fremtidig det ovenanførte Paabud i Rundskrivelse af 15de December 1896 Litr. A, Punkt III og Litr. B om at afgive Opgaver over udførte kirurgiske Operationer med Indikationer og Udfald, og den hertil indrettede Rubrik paa Schemaerne behøver saaledes herefter ikke at udfyldes. Derimod bliver den tilsvarende Rubrik for obstetriciske Operationer fremdeles at udfylde paa samme Maade som hidtil.

19 April. Endvidere finder jeg at burde gjøre opmerksom paa, at ovennævnte Rundskrivelses Litr. A, Punkt IX kan ansees ophævet, efter at Indberetninger om retsmedicinske Forretninger ifølge Justitsdepartementets Cirkulære af 16de Juli 1900 afgives til den retsmedicinske Kommission, da Forholdet senere er ordnet saaledes, at Medicinaldirektoriatet fra denne faar de fornødne Opgaver til Bearbeidelsen af Tabellen over de udførte retsmedicinske Forretninger (Tabel XXXI i Medicinalstatistiken for 1901).

Sluttelig henstilles det til Distriktslægerne ved Afgivelsen af de i førnævnte Rundskrivelsers Litr. A, Punkt XIV forlangte Fortegnelse over Distrikternes Medicinalpersonale med disses Navne og Bopæle, specielt for Jordmødrenes og Hjælpevaccinatørernes Vedkommende at opgive det Herred (ikke Gaard eller Sogn), hvor hver af dem bor.

21 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Stiftsdirektion, hvori der forespørges, om der er Adgang til at anlægge en paatænkt Vei over en Sognekirkegaard fra Landeveien til Kirkens Hovedindgang uden at lade Ligene i de 8 à 9 Aar gamle Grave, hvorover Veien i Tilfælde vil komme til at gaa, optage og overflytte til andre Gravsteder.

Departementet meddeler i den Anledning, at det er enig med Stiftsdirektionen i Nødvendigheden af, at Ligene flyttes. Det kan ikke ansees forenligt med de Bestemmelser, som den nye Kirkelov indeholder om Graves og Kirkegaardes Fredning, at der anlægges Vei over Grave, som ikke har henligget ubenyttede saa længe, at de er faldne i det fri.

En Flytning antages vedkommende Paarørende ikke at kunne modsætte sig i et Tilfælde som dette, hvor det er en Omlægning af den til Kirken førende Vei, som gjør det nødvendigt at skaffe ny Adkomst til Kirkens Hovedindgang. Omkostningerne med Ligenes Optagning og Overflyttelse til andre Gravsteder maa naturligvis bæres af vedkommende Kirkekasse, ligesom det nødvendige Samtykke hertil i Henhold til Kirkelovens § 41 paa Forhaand maa være indhentet.

22 April. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori meddeles, at Departementet antager, at de af et Kommunestyre foretagne Valg, der ikke er foregaaet med kvalificeret Pluralitet, ikke af den Grund er Gjenstand for fornyet Behandling i Henhold til Formandskabslovens § 38 (Landet) og § 39 (Byerne).

22 April. **Skrivelse** fra Handels- og Industridepartementet til Fabrikinspektøren i søndenfjeldske Distrikt, hvori meddeles, at Departementet antager, at Formanden i det stedlige Fabriktilsyn efter Fabriktilsynslovens Forudsætninger ikke i Almindelighed kan benytte sin Assistentlæge som Stedfortræder under sin Fabriktilsyns-

inspektionsvirksomhed. Formentlig bør der imidlertid ikke gjø- 22 April.
res nogen Indvending mod, at dette undtagelsesvis efter en Assistentlægen af Formanden særskilt meddelt Bemyndigelse sker i Tilfælde, hvor Formanden selv er forhindret fra at fremmøde, og hvor lægekyndig Indsigt udfordres, saaledes at vedkommende Forretning ikke kan udføres af nogen af Tilsynets øvrige Medlemmer.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen med- 22 April.
deler, at der

1) Fra 1ste April d. A. underholdes Underpostkontor for Vestre Porsgrund under Navn Porsgrund V;
2) Indtil videre hvert Aar bliver underholdt Feltpostkontor paa Maldesletten ved Stavanger under Vaabenøvelserne, iaar ved Feltpostkontoret No. 7 fra de første Dage af Mai til omkring Midten af Juli, med 2 Gange ugentlig*) Postforbindelse med Stavanger;
3) at Vikerøens Postaabneri under Svolvær Postkontor igjen er traadt i Virksomhed.

Kongelig Kundgjørelse **) angaaende Indkomstskat til 23 April.
Statskassen i Budgetaaret fra 1ste April 1904 til 31te Marts 1905.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 6te April d. A. har fattet saadan Beslutning angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste April 1904 til 31te Marts 1905:

§ 1. For Budgetterminen 1ste April 1904—31te Marts 1905 erlægges Skat til Staten efter følgende Regler:

A. Af Indtægt erlægges:
   a. to af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb, bestemt efter nedenstaaende Regler, udgjør indtil Kr. 4 000,00;
   b. tre af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 4 000,00 indtil Kr. 7 000,00;
   c. fire af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 7 000,00 indtil Kr. 10 000,00;
   d. fem af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 10 000,00.

B. Af Formue erlægges en Trediedel Krone af Tusend. Det ved Beregningen udkomne Tal afrundes med det nærmeste med 10 Øre delelige Beløb.

§ 2. Enhver, som er bosat eller har Eiendom eller Næringsdrift i Riget, er med de Undtagelser, som følger af nedenstaaende Regler, pligtig til at svare Skat til Staten af sin Formue og Indtægt. Ligeledes er den, som ikke har Bopæl i Riget, men nyder

*) Skal være daglig (Cirkulære No. 16).
**) Bekjendtgj. 25 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 16.

23 April. Løn eller Pension af den norske Stat, skattepligtig af den Indtægt, han saaledes oppebærer.

§ 3. Med Hensyn til Stedet for Skatskrivningen gjælder følgende Bestemmelser:

a. I Regelen skatlægges enhver Skattepligtig i det Skattedistrikt, hvor han har fast Bopæl ved Udgangen af September Maaned i Skatteaaret.

b. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig, betragtes som skattepligtige Personer og lignes i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde. For unavngivne Interessentskaber, som driver Skibsrederi, kommer denne Bestemmelse, forsaavidt deres Skibsrederi angaar, kun til Anvendelse paa den Del af Interessentskabskapitalen, som tilhører Stedets Indbyggere eller Udlændinger.

c. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, eller udenlandske Selskaber skatlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar, af sin Formue i og Indtægt af samme. Har nogen, som af den norske Stat oppebærer Løn eller Pension, hvoraf han er skattepligtig, taget Ophold i Udlandet, skatskrives han i Kristiania Skattedistrikt.

d. Opstaar der Tvist om, i hvilket Distrikt en Person skal skatskrives, afgjøres Sagen af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 4. Fritagelse for Skat gjælder i samme Udstrækning som for Formues- og Indtægtsskat til Kommunen bestemt ved Landskattelovens §§ 25 og 26, Byskattelovens §§ 17 og 18, dog saaledes, at milde Stiftelsers Formue og Indtægt i sin Helhed er fritaget for Statsskatten.

§ 5. Den mindste aarlige antagne Indtægt, som inddrages under Beskatning, er Kr. 1 000,00.

§ 6. Ved Ansættelse af Skat henføres de Skattepligtige efter det Antal Personer, som de foruden sig selv og Ægtefælle har at forsørge, til 4 Klasser, saaledes at:

1ste Klasse omfatter dem, som ikke har nogen at forsørge;
2den Klasse dem, som har 1—3 Personer at forsørge;
3die Klasse dem, som har 4—6 Personer at forsørge;
4de Klasse dem, som har 7 eller flere Personer at forsørge.

De Personer, som i nævnte Henseende bliver at medregne, er den Skattepligtiges Børn — egne eller antagne —, Forældre, Søskende og andre beslegtede og besvogrede, forsaavidt de erkjendes at have billigt Krav paa Forsørgelse af den Skattepligtige og derhos af ham virkelig forsørges.

Unavngivne Interessentskaber og deslige Indretninger henføres til 1ste Klasse.

§ 7. I enhver af de i § 6 nævnte Klasser skal et vist Beløb af den Skattepligtiges Indtægt være skattefrit.

Den skatbare Del af Indtægten ansættes efter følgende Tabel: 23 April

Antagen Indtægt.	Skatbar Indtægt.			
	I 1ste Klasse.	I 2den Klasse.	I 3die Klasse.	I 4de Klasse.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 000	400	220	120	60
1 100	500	280	180	80
1 200	600	360	240	140
1 300	700	440	300	200
1 400	800	520	360	260
1 500	900	600	420	320
1 600	1 000	680	480	380
1 700	1 100	760	560	440
1 800	1 200	840	640	500
1 900	1 300	920	720	560
2 000	1 400	1 000	800	620
2 100	1 500	1 100	880	680
2 200	1 600	1 200	960	760
2 300	1 700	1 300	1 040	840
2 400	1 800	1 400	1 120	920
2 500	1 900	1 500	1 200	1 000
2 600	2 000	1 600	1 280	1 080
2 700	2 100	1 700	1 360	1 160
2 800	2 200	1 800	1 440	1 240
2 900	2 300	1 900	1 520	1 320
3 000	2 400	2 000	1 600	1 400
3 100	2 500	2 100	1 700	1 480
3 200	2 600	2 200	1 800	1 560
3 300	2 700	2 300	1 900	1 640
3 400	2 800	2 400	2 000	1 720
3 500	2 900	2 500	2 100	1 800
3 600	3 000	2 600	2 200	1 880
3 700	3 100	2 700	2 300	1 960
3 800	3 200	2 800	2 400	2 040
3 900	3 300	2 900	2 500	2 120
4 000	3 400	3 000	2 600	2 200

Af enhver høiere Indtægt er det skattefrie Beløb i 1ste Klasse Kr. 600,00, i 2den Klasse Kr. 1 000,00, i 3die Klasse Kr. 1 400,00 og i 4de Klasse Kr. 1800,00.

Svarer en Skattepligtigs Indtægt ikke til et af de i Tabellen opførte Tal, bliver den at henføre til det nærmeste af disse. Ind-

23 April. tægter over Kr. 4 000,00 afrundes til nærmeste med 100 delelige Tal.

Falder Indtægtssummen midt mellem to Tal, henføres den til det laveste.

§ 8. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, saavelsom udenlandske Interessentskaber, gives intet skattefrit Fradrag.

§ 9. Af samtlige Formuer fra og med Kr. 1 000,00 beregnes Skat til Staten, forsaavidt ikke Skatyderens Indtægt ifølge Bestemmelsen i foranstaaende § 5 er for liden til, at han deraf skal svare Skat.

§ 10. Iøvrigt bliver Skatten at udligne efter Bestemmelserne i gjældende Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

23 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Tromsø Biskop, hvori der forespørges, om et udøbt Menneske kan regnes for Dissenter efter den nu gjældende Lov af 27de Juni 1891 § 1 og som saadan blive kirkelig viet til et Medlem af Statskirken.

Departementet bemærker, at der ifølge samme Lovs § 11 for Dissenteres Vedkommende ikke ved Ægteskabsstiftelse kan kræves Bevis for Daab; at Lovens Bestemmelser efter § 24, saaledes som denne lyder efter at være forandret ved Lov No. 1 af 27de Juli 1896, ogsaa gjælder Jøder og Unitarier, og at der efter denne Forandring ogsaa er Adgang til at stifte Ægteskab mellem Medlem af Statskirken og en Unitarer eller en, som bekjender sig til den mosaiske Tro, ved Statskirkens Vielse. Under disse Omstændigheder anser Departementet det utvivlsomt, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende. Imidlertid maa det selvsagt være aldeles klart paa det Rene, at Vedkommende, hvad enten han (hun) tilhører en ordnet Menighed eller ikke, bekjender sig enten til den kristelige Religion, til den mosaiske Tro eller er Unitarier.

23 April. **Kongelig Kundgjørelse** *) angaaende Afgift til Statskassen af Jord, som i Budgetterminen fra 1ste April 1904 til 31te Marts 1905 anvendes til Dyrkning af Tobak.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Da Storthinget den 6te April 1904 har fattet følgende Beslutning:

Af Jord, som i Budgetterminen 1ste April 1904—31te Marts 1905 anvendes til Dyrkning af Tobak, erlægges en Afgift til Statskassen af 7,5 Øre pr. Kvadratmeter, dog saaledes, at der af det af en Dyrker paa en Eiendom beplantede Areal svares en

*) Bekjendtgjort 25 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 16.

Afgift af mindst Kr. 20,00. Afgiften paahviler den, der for egen 23 April.
Regning dyrker eller ved andre lader dyrke Tobak.

Ved Udførsel til Udlandet kan den erlagte Afgift tilbagebetales; de nærmere Regler herfor fastsættes af Finants- og Tolddepartementet.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Storthingets Beslutning bragt i Udøvelse.

Kongelig Kundgjørelse*)[1] angaaende Afgifter af Malt-, 23 April.
Brændevins- og Ætylætertilvirkningen samt af Mais og Durra, anvendt til Brændevinstilvirkning, som skal erlægges til Statskassen fra 1ste April 1904.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved de af Her- 23 April.
redsstyret for Laardal Herred, Bratsberg Amt, i Møder den 12te Juni, 4de Juli samt 26de Oktober 1903 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 med Tillægslov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre.

De approberede Regler er saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder:

1. Laardal Hovedsogn
2. Tveiten og Smørklep
3. Øste og Horden
4. Kvaal og Fjelle
5. Gjøitil med Bratterud
6. Omdal, Eidsborg og Dalen.

§ 2. Blandt Eiere, Bestyrere eller Brugere af matrikuleret Jord udvælger Herredsstyret for hver Brandrode en Brandmester med Varamand, hvis Funktionstid er 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i lige saa lang Tid.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Øie med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 og Lov af 27de Juli 1896 om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, hvorhos de har at anmelde Overtrædelsestilfælde for Paatalemyndigheden.

§ 4. Saasnart en Brandmester bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt inden hans Rode, har han paa hensigtsmæssig Maade at tilkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at begynde Slukningsarbeidet. Er det nødvendigt, skal han tillige underrette de øvrige Brandmestre, der har at indkalde Mandskab fra sine Roder og hurtigst muligt indfinde sig paa Brandstedet.

---

*) Bekjendtgj. 25 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 16.

[1]) Se Høieste Resol. af 28 Mars og det der citerede.

23 April. Naar flere Brandmestre er tilstede, fører den, i hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen.

§ 5. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, opfordres til øieblikkelig at varsle vedkommende Brandmester derom.

§ 6. Enhver inden Herredet bosat voksen, arbeidsfør Mand, der ikke har lovligt Forfald, er pligtig til efter Tilsigelse fra en af Brandmesterne at indfinde sig paa Brandstedet, medhavende Vandspand, Øks, Spade eller Hakke samt Niste for en Dag, og efter Evne udføre, hvad Lederen af Slukningsarbeidet paalægger ham.

§ 7. Mandskaber, som er opbudt til Slukning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med det dem paalagte Arbeide, forinden Brandmesteren dertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Brandmesteren fortrinsvis blandt dem, der ikke har været behjælpelig med Slukningsarbeidet, nogle Mænd til at holde Vagt, idet Afløsningen bør ske hver Morgen og Aften, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi. Forinden Mandskabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbeidet søge indhentet saavidt muligt nøiagtig Oplysning om Ildens Opkomst.

§ 8. Til Standsning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederen af Slukningsarbeidet uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjærder, optænde Modild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slukning nødvendige Foranstaltninger. Dog bør han, forinden der skrides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Slags, forsaavidt Tiden og Omstændighederne tillader det, raadføre sig med andre tilstedeværende Brandmestre og Medlemmer af Herredsstyret.

§ 9. Slukningsarbeidet bliver at anse som en Hjælp, der i Almindelighed bør ydes uden Betaling, men Herredsstyret kan efter derom indgivet Forestilling tilstaa dem, som har arbeidet over 24 Timer, en Godtgjørelse af indtil 20 — tyve — Øre pr. Time.

Brandmesterne tilstaaes en Godtgjørelse af 30 tredive — Øre pr. Arbeidstime. Udgifter, som foranlediges ved Gjennemførelsen af disse Regler, forskydes af Herredskassen med Refusion efter Udligning paa Herredets Matrikulskyld.

§ 10. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa Brandmesterne og deres Varamænd ikke samtidig foretage Reiser af nogen Varighed, medmindre Vedkommende har sørget for Stedfortræder, der godkjendes af nærmeste Herredsstyremedlem.

§ 11. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester til Herredsstyret at indgive Indberetning, indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst og Udbredelse, om Skadens omtrentlige Størrelse, om hvorvidt nogen har tilsidesat de Pligter, nærværende Regler paalægger, samt om, hvad der forøvrigt antages at være af Interesse.

§ 12. I Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 straffes Overtrædelse af foranstaaende Regler med Bøder, forsaavidt Tilfældet ikke gaar ind under nogen strengere Straffebestemmelse. 23 April.

Nærværende Regler træder i Kraft den 20de Mai 1904.

Kronprinsregentens Resolution *), hvorved det af Herredsstyret for Dønnes Herred, Nordlands Amt, i Møde den 27de Februar 1904 vedtagne Udkast til Værnskogvedtægter for Værnskogens Behandling inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1903 § 3 som gjældende indtil videre. 23 April.

De approberede Vedtægter er saalydende:

§ 1. Al Bar- og Løvskog inden Herredet skal behandles som Værnskog.

§ 2. Af Gran- og Furutrær kan hugges: a. tørre og døde Trær (uden grønt Bar). b. friske Trær, som holder 30 cm. i Tvermaal 1 m. fra høieste Rod.

§ 3. Af Løvtrær kan hugges: a. tørre og døde Træer. b. friske Trær, som holder 13 cm. Tvermaal ved høieste Rod. Trærne skal fældes med høist 40 cm. Stubber med glat Skraasnit, og uden at Stubbens Bark og Næver skades. Mulig allerede opkomne Stubbeskud skal gjensættes ved Hugsten iallefald i et Antal af mindst 3. c. af Trær, som vokser i mange Stammer, kan for at ophjælpe Væksten bortrenskes svage Stammer under det i b angivne Maal dog ikke sterkere, end at mindst 3 af de kraftigste Stammer bliver staaende.

§ 4. Kvist og Top af alle fældte Trær skal medtages og opnyttes.

§ 5. Rissskjæring og Beitehugst saavelsom Flækning af Næver og Bark samt Skaving og Saving paa staaende Skog er forbudt. Ligesaa er Brydning af Rogneskud, Gran- og Furubar til Kreaturfoder forbudt.

§ 6. Al Hugst maa være udført i Tiden fra 1ste September til Udgangen af Mars Maaned.

§ 7. Inden 15de August har Skogeier samt Bruger af Skog at meddele Skogopsynsmanden, naar og hvor han agter at hugge i Værnskogen. Ved Hugst efter § 3 c skal Opsynsmanden særskilt underrettes for at kunne være tilstede ved Hugsten. Finder Opsynsmanden, at anmeldt Hugst kan have tilfølge Fare for Sneskred, Stenskred, Jordskred eller Udrasning af Elvemæler eller Veiskraaninger, samt i øverste Fjeldbaand og paa særlig udsatte Steder Tilbagegang af Skoggrænsen, kan han gjøre fornøden Indskrænkning eller forbyde al Slags Hugst. Skogeier eller Bruger har Ret til at forelægge et saadant Forbud eller Indskrænkning til Herreds-

*) Bekjendtgjort 25 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 16.

23 April. styrets endelige Afgjørelse. Skogeier eller Bruger af Skog kan forlange Opsynsmandens Raad og Udtalelse med Hensyn til Hugst, han ønsker at udføre.

§ 8. Vedtægterne gjælder ikke Skog, som opryddes til Dyrkningsland, Hustomter og Veie.

§ 9. Herredsstyret inddeler Herredets Skoge i et passende Antal Opsynsdistrikter og ansætter i hvert Distrikt 1 Opsynsmand, der har at paase Vedtægtens Overholdelse. Forøvrigt har han at rette sig efter en af Herredsstyret meddelt Instruks, der skal være godkjendt af Distriktets Skogforvalter. Opsynsmandens Løn bestemmes til Kr. 3,00 pr. Forretnings- og Reisedag og udredes med Halvdelen af Herredet og Halvdelen af Staten.

§ 10. Overtrædelse af disse Vedtægter straffes overensstemmende med Lov af 23de Juli 1893, hvorhos det ulovlig Aavirkede er forbrudt. De Beløb, som herved maatte tilfalde Herredskassen, skal anvendes til Fremme af Skogvæsenet inden Herredet.

23 April. **Kronprinsregentens Resolution** angaaende fremmede Krigsskibes Adgang til norske Havne, fastsatte istedetfor den ved Kongelig Resolution paa Kommandovei af 6te Mars 1854 udfærdigede Instrux for Rigets Kommandantskaber:

1. Intet fremmed Krigsskib maa indløbe i norsk Krigshavn eller Marinestation uden dertil paa Forhaand erhvervet Tilladelse. Saadan Tilladelse meddeles som Regel af Hans Majestæt Kongen, men kan under særegne Forhold ogsaa gives at vedkommende Kommandant efter almindelige af Forsvarsdepartementet derom udfærdigede Direktiver.
2. Som Krigshavn eller Marinestation ansees for Tiden følgende Dele af den norske Kyst:
   Fredrikshalds Havn.
   Kristianiafjorden indenfor Basto.
   Tønsbergfjorden indenfor Natholmen, østre Vakerholmen Fyr, Morgerøtangen Fyr, Valø Fyr.
   Kristiansands Havn med Farvandet indenfor Fredriksholm, Oxø Fyr, Grønningen Fyr, Torsø Fyr.
   Bergens Havn og Indløbene dertil;
   a) Byfjorden indenfor Hjelteskjær-Stangen,
   b) De nordre Indløb indenfor Herlø—Agnø—Bognø.
   Trondhjemsfjorden indenfor Agdenæs Befæstninger.
   Vardø Havn.
3. Til Rigets aabne Havne er Adgangen for fremmede Krigsskibe i Almindelighed fri, dog med den Indskrænkning, at uden særskilt Tilladelse maa ikke flere end 3 saadanne Fartøier, tilhørende samme Nation, opholde sig i samme Havn eller paa samme Ankerplads, og at Opholdet ikke uden særskilt Tilladelse maa udstrækkes til mere end 14 Dage.

4. Fra de i Punkt 1 og 3 nævnte Hovedregler undtages Krigs- 23 April.
skibe, som befinder sig i aabenbar Havsnød, hvilke altid kan søge Tilflugt i Rigets Havne.

Ligeledes undtages Krigsskibe, paa hvilke fremmed Nations Statsoverhoved befinder sig, og Fartøier, som ledsager denne.

5. Ethvert paa norsk Havn eller norsk Ankerplads liggende fremmed Krigsskib har — selv om det efter foranstaaende skulde have Ret til at ligge sammesteds — efter modtaget Paalæg naarsomhelst at lette Anker og forlade Havnen inden 6 Timer eller bytte Ankerplads efter nærmere Anvisning.
6. Under Fart inden norsk Farvand er det forbudt fremmed Krigsskib at tage anden Vei end den almindelige Seilled.
7. Fra fremmed Krigsskib, som opholder sig i norsk Havn, er det forbudt uden særskilt Tilladelse at betræde Omraade, hvor der findes Batteri, Befæstning eller andre militære Anlæg, saavel som Omraader, som er indhegnede af militær Myndighed.
8. Hans Majestæt Kongen forbeholder sig, om de forenede Riger maatte blive indviklet i Krig, saavel som i Krigstid under de forenede Rigers Neutralitet, at gjøre saadanne Forandringer i foranstaaende Bestemmelser, som for hvert enkelt Tilfælde maatte findes ønskelige.

Kongelig Kundgjørelse *) angaaende Toldafgifter [1]) 23 April.
fra 1ste April 1904.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved meddeles Stad- 23 April.
fæstelse paa en Plan for det i Inderøen beliggende Rostad Barnehjem for Omstreiferbørn, saaledes at Værgeraadene i Hjemmet kan bortsætte Børn, som ønskes anbragt i „Barnehjem eller lignende Indretning". (Se Lov om forsømte Børns Behandling af 6te Juni 1896 §§ 1 og 19).

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Tromsø, 25 April.
som af Finantsdepartementet havde udbedt sig dets Formening, om dets Skrivelse af 21de Juni 1890 var saaledes at forstaa, at en Amtmand er kompetent til at bemyndige en Herredskasserer til at afholde Auktion over Gjenstande, udpantede for kommunale Skatter.

I den Anledning meddeler Justitsdepartementet, at da Auktion over Gjenstande, udpantede for Skat, hører til dem, der ifølge Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 § 1 fremdeles skal afholdes af de Embedsmænd, under hvem Auktionsvæsenet henhører, antages der ikke at være Adgang for Amtmanden til at bemyndige en Herredskasserer til at afholde de nævnte Auktioner, hvorimod de

*) Bekjendtgjort 26 April i Lodtid. 1ste Afd. No. 17, hvor Beslutningen er indtagen.

[1]) Sth. Prp. No. 5, Dok. No. 34 og 40 med Tillæg. Indst. S. XII.

25 April. bliver at afholde af Auktionsforvalteren eller af Lensmanden paa dennes Vegne.

25 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Revisionsdepartementet, foranlediget ved, at sidstnævnte Departement havde udbedt sig Finantsdepartementets Udtalelse om, hvorvidt der bliver at erlægge Betaling for Auktioner, der afholdes efter Forlangende af Fattigvæsenet samt for Thinglysning, der rekvireres af et Fattigstyre.

I Anledning heraf meddeler Finantsdepartementet, at det angaaende disse Spørgsmaal har erhvervet Udtalelser fra Kirkedepartementet af henholdsvis 2den Juli 1902 og 30te Marts 1904, og at det finder at kunne slutte sig til den Opfatning, som af Kirkedepartementet er gjort gjældende i disse Skrivelser.

I Skrivelse af 2den Juli 1902 udtaler Kirkedepartementet følgende:

„Som det ærede Departement bekjendt, antoges det tidligere (jfr. Anmærkning 4 til § 47 i den af det ærede Departement besørgede Udgave af Sportelloven af 6te August 1897), at Fattigvæsenet var fritaget for at betale for Auktioner afholdte paa dets Vegne. Denne Fritagelse var grundet paa Bestemmelsen i de ældre Fattiglove (af 6te Juni 1863) for Landet § 91 og for Byerne § 75, hvorefter offentlige Tjenestemænd skulde være pligtige til at yde Fattigbestyrelsen Bistand i dens Virksomhed, „uden at der i den Anledning bliver at erlægge Betaling for de Oplysninger, Attester, Designationer o. s. v., som meddeles, eller for de Forretninger og Bekjendtgjørelser, som iøvrigt udføres."

Ved den nye Sportellovs § 179 blev af den citerede Bestemmelse ophævet Ordene: „de Forretninger og".

Ved den tilsvarende Bestemmelse i den nye Fattiglovs § 46 er imidlertid de citerede Ord gjenoptagne.

Efterat Lovbestemmelsen i det nævnte Punkt saaledes har faaet sin tidligere Lydelse, er der antagelig overveiende Grund til ikke at fravige den ældre Fortolkning, ialfald forsaavidt Salæret — saaledes som ved frivillige Auktioner — tilfalder vedkommende Tjenestemand, og formentlig tør man ogsaa uden for stor Dristighed lade den gjælde, ogsaa hvor Salæret skal indflyde i Statskassen, navnlig da der, saavidt vides, heller ikke efter den nævnte ældre Fortolkning har været gjort nogen Forskjel i saa Henseende i det ikke korte Tidsrum, som under den ældre Sportellov hengik fra den Tid, da der efter en senere Lovgivning overhovedet blev Anledning til saadanne Sportlers Indbetaling i Statskassen."

Kirkedepartementets Skrivelse af 30te Marts 1904 er saalydende:

„I Skrivelse af 13de f. Md. har det ærede Departement begjæret en Udtalelse herfra om, hvorvidt Thinglysning rekvireret

af et Fattigstyre, efter Fattiglovens § 46 antages at maatte fore- 25 April.
tages uden Betaling.

I denne Anledning skal man meddele, at, da den nye Fattiglov i sin § 46 har gjenoptaget i væsentlig uforandret Skikkelse de ældre Fattiglovens Bestemmelser (i Paragraferne henholdsvis 75 og 91) om offentlige Tjenestemænds Pligt til at bistaa Fattigvæsenet (efterat disse Bestemmelser imidlertid havde været noget afændrede ved den nye Sportellov), antager dette Departement, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at opfatte de nye Bestemmelser anderledes end de ældre, der, som det sees af den med det ærede Departements Skrivelse oversendte Afskrift af Skrivelse af 23de August 1887 fra Justitsdepartementet, efter sidstnævnte Departements Mening var saaledes at forstaa, at Fattigvæsenet i det i Skrivelsen omhandlede Tilfælde var fritaget for at erlægge Betaling for Thinglysning."

Telegram*) fra Handelsdepartementet, hvorved bestemmes, 26 April.
at Lofotopsynet skal hæves 29de s. Md.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Stav- 27 April.
anger Amt angaaende Forstaaelsen af den almindelige Bygningslovs § 81 sammenholdt med § 28, og hvorved der meddeles, at Grund, som er reguleret til Gade, ikke henregnes til „Nabogrund" i Bygningslovens Forstand.

Det vil formentlig derfor ikke fra ovennævnte Lovparagrafers Side være noget til Hinder for at dele en Eiendom paa den i Bygningskommissionens Foresporgsel omhandlede Maade, hvorved Grænselinien føres gjennem et i reguleret, men endnu ikke udlagt Gade staaende Hus, selv om dette ikke i Grænselinien er forsynet med Brandvæg.

Høieste Resolution*), hvorved der i Medhold af § 61 i Lov 28 April.
om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 udfærdiges følgende Bestemmelser angaaende Tømmerflødningen i Glommen nedenfor Sarpfossen, saaledes at disse træder istedetfor det ved Kongelig Resolution af 11te Juni 1898 fastsatte Reglement:

Løsflødning paa Strækningen fra Sarpfos til Hvidsten Lændse tillades fra Flødningsaarets Begyndelse til September Maaneds Udgang fra Kl. 7 Aften til Kl. 8 Morgen, og fra 1ste Oktober til Flødningens Afslutning fra Kl. 6 Aften til Kl. 9 Morgen.

Dog er det Havnefogden i Sarpsborg tilladt ved Anledninger, naar saadant er paakrævet, at udvide Flødningens Tilendebringelse om Morgenen indtil 2 Timer.

Denne Bestemmelse træder i Kraft strax og bliver gjældende indtil videre.

---

*) Bekjendtgjort 2 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 18.

30 April. **Kongelig Kundgjørelse***) angaaende visse Forskrifter om Norges Neutralitet under Krig mellem fremmede Magter.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Da det er Vort Ønske, at der altid under Krig mellem andre Magter maa vises den strengeste Neutralitet, saa bestemme Vi herved følgende:

1. Krigførende Magters Krigsskibe, militære Transportfartøier deri indbefattet, skal have Adgang til norske Havne, som ikke er Krigshavne.

Dog skal de i saadanne Havne iagttage følgende Forskrifter:

Det er Skibene forbudt der at indtage hvilkesomhelst Forraad, undtagen Levnetsmidler og andre til Besætningens Underhold nødvendige Varer samt de for Seiladsens Sikkerhed fornødne Reparationsmidler. Kul skal de alene kunne indtage i saadan Mængde, som er nødvendig for at naa den nærmeste, ikke blokerede Havn i Hjemlandet eller ogsaa, med Samtykke fra norsk Myndighed, et neutralt Bestemmelsessted. Uden særlig Tilladelse maa ikke samme Skib paany indtage Kul i en Havn eller paa en Red i Norge, før tre Maaneder er forløbet, siden det sidste Gang kullede.

Paa Skibene skal i Havn kunne udføres uopsættelige Reparationer, som kræves for Fartens Sikkerhed, men derimod ikke Arbeider, som har til Øiemed at forøge Stridsevnen.

Skibene skal ikke være i Havn mere end fire og tyve Timer, medmindre Uveir, Mangel paa Levnetsmidler eller Sjøskade nødvendiggjør et længere Ophold. I saa Fald maa de forlade Havnen saa snart som muligt, efterat Grunden til Forsinkelsen er ophørt.

De Sundheds- og Politiforskrifter, som er gjældende, eller som Omstændighederne nødvendiggjør, maa nøie iagttages.

Det er en Selvfølge, at det ikke vil blive tillatt nogen af de Krigførende i Norges Havne eller Farvande at foretage fiendtlige Handlinger, at gjøre disse Havne eller Farvande til Basis for sine Operationer tilsjøs mod den anden krigførende Magt eller at benytte sig af dem for at lette disse Operationer eller for at forøge eller fornye sine Stridskræfter.

Det er forbudt ethvert Krigsskib, tilhørende en af de krigførende Parter, at forlade nogen Havn eller Red i Norge, hvorfra et Skib (Krigsskib eller Handelsskib), tilhørende den anden krigførende Part, er afgaaet, førend mindst 24 Timer er forløbet efter dette Skibs Afgang.

2. Adgang er forbudt for Priser til norsk Havn eller Red, undtagen i Tilfælde af vitterlig Nød. Deres Kondemnation eller Salg dersteds er ligeledes forbudt.

3. Det er forbudt krigførende Magter at oprette Kuloplag paa norsk Grund.

---

*) Bekjendtgjort 4 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 19.

4. I Overensstemmelse med den i Paris den 16de April 1856 undertegnede og af Norge tiltraadte Deklaration angaaende Grundsætninger for Sjøretten i Krigstid forbydes det Kapere at indløbe i norsk Havn eller opholde sig paa norsk Red. 30 April.

5. Militære Lasaretfartøier kan uhindret opholde sig i norsk Havn og i norsk Farvand og der indtage Gjenstande, som er nødvendige for deres Virksomhed.

6. Ifølge Art. 6 i den af Norge tiltraadte internationale Konvention af 29de Juli 1899 om Anvendelse paa Sjøkrig af Grundsætningerne i Genferkonventionen af 22de August 1864 kan neutrale Handelsfartøier, Yachter eller Baade, som fører eller opsamler Saarede, Syge eller Forliste, tilhørende de Krigførende, ikke opbringes paa Grund af saadan Transport, men forbliver alene Gjenstand for Opbringelse for de Krænkelser af Neutraliteten, som de maatte have begaaet.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Kongelig Kundgjørelse*) indeholdende visse Forskrifter om Sjøfart i Krigstid. 30 April.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: I Medhold af den Os ved Lov af 1ste Juni 1848 givne Bemyndigelse til at udstede saadanne Forskrifter for Sjøfarten, som til Betryggelse for det norske Flag maatte findes fornødne, bestemmes:

1. Alle Slags Varer, ogsaa saadanne, som tilhører krigførende Magters Undersaatter, kan føres i norsk Fartøi, som neutralt, med Undtagelse af saakaldt Krigskontrabande, hvorved forstaaes: Vaaben, Projektiler og Ammunition, militære Udrustningsgjenstande samt andre umiddelbart til Krigsbrug anvendelige Tilvirkninger, naar disse tilhører eller er bestemt for krigførende Magter eller deres Undersaatter, heri dog ikke indbefattet det Forraad af nævnte Artikler, som kan være nødvendigt til Fartøiets og dets Besætnings Behov.

Førsel af Artikler, som ifølge ovenstaaende Bestemmelse er Krigskontrabande, skal være strafbar.

Kul maa ikke i norsk Fartøi føres til Krigførendes Stridskræfter.

2. Norsk Fartøi kan, som neutralt, frit seile til krigførende Magters Havne og ved deres Kyster. Ingen Skibsfører maa dog søge at trænge ind i blokeret Havn.

Ved blokeret Havn forstaaes en saadan, som er spærret ved en Styrke tilstrækkelig til virksomt at kunne hindre Adgangen til samme.

3. Forordning om Sjøfart i Krigstider af 4de Mai 1803 § 13, forsaavidt Paragrafen endnu er gjældende, og samme Forordnings § 15 ophæves. Ligeledes ophæves Plakaterne af 17de

*) Bekjendtgjort 4 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 19.

30 April. Mai 1854, dens § 1, og 29de September 1855 indeholdende Tillæg til Plakat af 15de Marts 1854 angaaende Benyttelse af Kongelige Sjøpas m. v.

4. Overtrædelse af følgende Bestemmelser i Forordning af 4de Mai 1803 skal være strafbar:

Bestemmelsen i § 8 om Skibsførerens Pligt til at antegne og indføre i Mandskabsrullen enhver med Mandskabet foregaaende Forandring tilligemed Aarsagerne dertil;

Bestemmelserne i § 11 og i § 16, første Punktum.

5. Med de Forandringer, som følger af ovenstaaende Bestemmelser, forbliver Plakat af 7de Marts 1864 indeholdende visse Forskrifter om Sjøfart i Krigstid fremdeles gjældende.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

30 April. **Kronprinsregentens Resolution** *), hvorved de af Hitterdal Herredsstyre, Bratsberg Amt, i Møder den 22de Juli og 5te December 1903 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Tillægslov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre.

De approberede Regler er saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i 12 Brandrober, saaledes at hver Skolekreds udgjør en Brandrode.

§ 2. For det hele Herred vælger Herredsstyret en Brandmester med Suppleant og for hver Brandrode en Brandrodeforstander med Suppleant, hvilke forsynes med et let kjendeligt Tegn. Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Ifald Herredsstyret finder det fornødent, kan der for enkelte Funktionærers Vedkommende foretages nyt Valg inden Funktionstidens Udløb.

§ 3. Brandmesteren har Overledelsen over Rodeforstanderne og har i Skogbrandtilfælde at indfinde sig paa Brandstedet og træffe Bestemmelse om Indkaldelse af fornødent Mandskab samt i det Hele føre Indseende med disse Reglers Overholdelse. Det paaligger Rodeforstanderen at holde Øie med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han er bleven vidende om, at Skogbrand er udbrudt enten i den ham tildelte Rode, i Naborode eller i Nabobygd under Omstændigheder, som kan give Grund til Frygt for Udbredelse i hans Rode, ved udsendt Bud eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst mulig at underrette Brandmesteren og indkalde de fornødne Mandskaber og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet indtil Brand-

*) Bekjendtgjort og indtaget 4 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 19.

mesterens Ankomst. Er det nødvendigt, har han tillige at underrette 30 April.
de øvrige Rodeforstandere for at faa tilkaldt Mandskab fra de andre Brandrober. Overtrædelse af Bestemmelserne i nævnte Lov har Brandmesteren eller Rodeforstanderne at anmelde for Paatalemyndigheden.

§ 4. Enhver inden Herredet bosat arbeidsfør Mand, der er skikket til at deltage i Slukningsarbeidet og ikke har gyldig Grund til Forfald, er pligtig til efter Tilsigelse fra Brandmesteren eller en Rodeforstander at indfinde sig paa Brandstedet medbringende Slukningsredskaber, saasom: Øks, Spade, Hakke eller Bøtte, og udføre de Arbeider, som af Brandmesteren eller en Rodeforstander bliver ham paalagt, og maa ikke uden Brandmesterens eller Rodeforstanderens Tilladelse forlade Brandstedet.

Slukningsarbeidet bliver at anse som en Nødhjælp, der i Almindelighed bør ydes uden Betaling; men vedvarer Slukningsarbeidet for noget Mandskab over et Døgn, kan Vedkommende, Brandmesteren og Rodeforstanderne heri indbefattet, efter indgivet Forestilling til Herredsstyret vente sig tilstaaet en efter Omstændighederne passende Godtgjørelse efter Herredsstyrets nærmere Bestemmelse. Ligesaa kan den, der ved særegen Ihærdighed har hindret Udbredelse af Skogbrand, tilstaaes en Paaskjønnelse af Herredsstyret.

§ 5. Antages Ilden slukket, udvælger Lederen af Slukningsarbeidet nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi. Forinden Mandskaberne forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbeidet søge indhentet saavidt mulig nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommet.

§ 6. Til Standsning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederen af Slukningsarbeidet uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjærder, optænde Modild og forøvrigt iverksætte de til Ildens Slukning fornødne Foranstaltninger. Dog bør han, forinden der skrides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tiden og Omstændighederne tillader det, raadføre sig med Rodeforstanderen eller Medlemmer af Herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 7. Enhver inden Herredet, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, opfordres til derom snarest mulig at underrette vedkommende Rodeforstander eller Brandmesteren.

§ 8. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa Brandmesteren og Rodeforstanderne med Suppleanter ei samtidig være fraværende fra Herredet over 1 Døgn, medmindre de har sørget for at stille Stedfortræder, der godkjendes af et Herredsstyremedlem.

§ 9. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyret en Indberetning indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, og hvorvidt nogen har tilsidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt forøvrigt hvad der kan antages at være af Interesse. Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

30 April. § 10. De Udgifter, som foranlediges ved Iverksættelse af heromhandlede Foranstaltninger, udredes af Herredskassen.

§ 11. Brandmesteren, der har at føre de Protokoller, der bliver ham paalagt, kan af Herredsstyret tilstaaes en Løn, som fastsættes efter Vedkommendes Arbeide i Anledning af disse Reglers Ikrafttræden eller efter Vedkommendes Arbeide med Slukning af Skogbrand.

§ 12. Overtrædelse af nærværende Regler straffes overensstemmende med Lov af 14de Juli 1893 § 6 med Bøder, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelse maatte komme til Anvendelse.

§ 13. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Juni 1904.

30 April. **Kronprinsregentens Resolution** *), hvorved de af Jarlsberg og Larviks Amtsthing ved Beslutning af 19de Marts 1904 godkjendte Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie inden Jarlsberg og Larviks Amt stadfæstes i Henhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 58, 3die Afdeling, kfr. Lov af 6te Juli 1892, som gjældende indtil videre.

30 April. **Cirkulære** fra Tolddepartementet til Toldkamrene:

Under Henvisning til Departementets Cirkulære af 27de ds., hvorved oversendtes Aftryk af Odelsthingets Beslutning til Lov om Toldoplag, skal man i Henhold til Lovbeslutningens § 11 i. f., hvor det er bestemt, at visse i Loven omhandlede Formularer skal affattes efter Tolddepartementes Anordning, herved meddele, at disse Formularer er affattede saaledes:

Formular No. 1 (cfr. Lovens § 6).

Angivelse ved Overførsel af Kreditoplagsvarer fra Oplag til Oplag i samme By.

Til Overførsel fra . . . . . til . . . . . Kreditoplag angives som taget paa Oplag i . . . Kvartal:

10 Sække Kaffe . . . . . 600 kg.
1 Fustage Sukker . . . . . 300 „

. . . . . (Sted), den . . . . . (Datum).

(Undertegnet).

Formular No. 2 (cfr. Lovens § 6).

Angivelse ved Overførsel af Kreditoplagsvarer fra den, som modtager Varerne.

Jeg angiver at have faaet paa mit Kreditoplag fra . . . . . Kreditoplag fra . . . Kvartal:

10 Sække Kaffe . . . . . 600 kg.
1 Fustage Sukker . . . . . 300 „

. . . . . (Sted), den . . . . . (Datum).

(Undertegnet).

---

*) Bekjendtgjort og indtaget 4 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 19.

30 April.

Formular No. 3 (cfr. Lovens § 6).

Angivelse ved Overførsel af Varer fra Kreditoplag i en By til lignende Oplag i en anden.

Herved angives at forsende af Undertegnedes Kreditoplag til . . . . . med . . . . . for at overføres til . . . . . Kreditoplag sammesteds følgende Varer, der af Undertegnede er tagne paa Oplag under No. . . . . i Kvartal . . . .

(Her anføres Varerne).

. . . . . (Sted), den . . . . . (Datum).

(Undertegnet).

Formular No. 4 (cfr. Lovens § 6).

Speciel Angivelse over Varer, som overgaar fra Kreditoplag til Transitoplag, Frilager eller Frihavn.

Jeg angiver fra mit Kreditoplag at overføre til . . . . . i N. N. (at overføre til N. N. By for at indlægges paa . . . . . dersteds).

(Her anføres Varerne).

Hvilke Varer af mig er tagne paa Oplag i . . . . Kvartal . . . .

. . . . . (Sted), den . . . . . (Datum).

(Undertegnet).

Formular No. 5 a (cfr. Lovens § 7).

Angivelse over Kreditoplagsvarer til Udførsel.

Jeg angiver at udføre af mit Kreditoplag til . . . . . med . . . . .

(Her anføres Varerne).

At disse Varer af mig er leverede for at indlastes i nævnte Fartøi til Udførsel som angivet, og at Varerne ikke med min Vilje skal indsmugles her i Landet, forsikres herved.

. . . . . (Sted), den . . . . . (Datum).

(Undertegnet).

---

30 April. **Formular No. 5 b** (cfr. Lovens § 7).

Angivelse over Kreditoplagsvarer til Skibsbrug.

Jeg angiver at udføre af mit Kreditoplag til Skibsbrug ombord i . . . . . Skibsfører . . . . . bestemt til . . . . . .

(Her anføres Varerne).

. . . . . (Sted), den . . . . . (Datum).

(Undertegnet).

At nævnte Varer er bestemt til Skibsbrug ombord i . . . . og ikke med min Vilje skal blive indsmuglede her i Landet, forsikres herved.

. . . . . (Sted), den . . . . . (Datum).

(Undertegnet).

(Skibsførerens Navn).

Formular No. 6 (cfr. Lovens § 11).

General-Forklaring
over de paa Undertegnedes Kreditoplag værende Varer ved Slutningen af . . . Fjerdingaar 19 . . .

Varerne i Bogstavorden.	Beholdning efter sidste Fjerding-aars General-Forklaring.	I dette Fjerdingaar taget paa Oplag enten umiddelbart fra Udlandet eller ved Overførsel fra andre Oplag.	Tilsammen.	Udført til udenrigske Steder. Overgaaet til andre Oplag.	Fortoldet i dette Fjerdingaar ifølge den ved sidste Efterlyn fremlagte Kontinuations-Angivelse eller andre Fortoldningsangivelser.	Afgaaet i Løbet af Fjerding-aaret, som nu bliver at fortolde.	Beholdning.	Tilsammen.
Varerne er beroende .								

. . . . . (Sted), den . . . . . (Datum).

(Undertegnet).

Anmærkning:

a. Kun én Varesort maa anføres i hver Linje.

b. Ingen Angivelse maa skrives paa mindre end 1/4 Ark Skrivpapir af almindelig Størrelse.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvorved meddeles, at det efter Omstændighederne har anmodet Finantsdepartementet om at anvise Skyds til en Lensmand i Anledning af Reiser den 23de Januar og 20de Februar 1903 til Forkyndelse af tvende en Distriktslæge paalagte Tvangsmulkter for Udeblivelse med Medicinalberetningen for 1901. 30 April.

Det bemerkes imidlertid, at da Mulkter af heromhandlede Art nærmest har Karakteren af civilretlige Tvangsmidler og ikke staar i Klasse med egentlige Straffebøder, for hvis Vedkommende de i Straffeprocesloven foreskrevne Regler om Forkyndelse maa befølges, maa det antages tilstrækkeligt, at Beviset for, at den dekreterede Tvangsmulkt er kommet til Angjældendes Kundskab, sikres paa anden Maade end ved formelig Forkyndelse, hvilket regelmæssig vil kunne ske uden Udgift for det Offentlige ved Underretning pr. Post i anbefalet Brev eller mod Angjældendes Erkjendelse for at have modtaget Meddelelsen, jfr. den for Straffeprocessens Omraade gjældende Bestemmelse i Straffeproceslovens § 156.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved Approbation meddeles paa de i Generalforsamling i Kristiania Hypothek- og Realkreditbank den 14de April 1904 vedtagne Forandring af § 4 i Bankens ved Kongelig Resolution af 27de November 1897, 4de Mars 1898 og 21de April 1902 approberede Love. 30 April.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt i Anledning af en Meningsforskjel mellem tvende Sorenskrivere angaaende Fordelingen mellem dem af Afdrag og Renter pr. 11te December 1903 til det ved Salg af Statens Gods dannede Laanefond og til Sorenskriverembedsgaardsfondet. 3 Mai.

I den Anledning anfører Departementet, at Spørgsmaalet henhører under Domstolenes Afgjørelse, men at Departementet i Overensstemmelse med, hvad der tidligere i lignende Tilfælde er udtalt, antager, at Afdrag og Renter til Laanefondet, hvilke hidrører fra et omhandlede Sorenskriverembede paaheftet Byggelaan, bliver at fordele mellem nævnte Personer i Forhold til den Del af Embedets Indtægter i Aaret 11te December 1902 til 11te December 1903, som enhver af dem har oppebaaret, og saaledes, at der i disse medregnes Indtægten af Embedsgaarden med det Beløb, hvortil den ved Gagereguleringen er anslaaet, nemlig 400 Kroner aarlig. Afdrag og Renter til Sorenskriverembedsgaardsfondet, hvilke hidrører fra forskudte Omkostninger ved Embedsgaardens Udskiftning, bliver derimod som en Embedsgaarden udelukkende vedkommende Udredsel at bære af den, som i nævnte Tid har havt at tilsvare de Eiendommen paahvilende Skatter.

3 Mai. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet, hvori udtales, at Forandring i Grænserne for Værnskogen i et Herred, for hvilket Værnskogsvedtægter er approberet, kun kan foretages overensstemmende med Bestemmelserne i Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 5.

3 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvorved meddeles, at der ikke antages at gjælde nogen 6 Maaneders Præskriptionsfrist for Refusionskrav, som af vedkommende Kjøbstads, Ladesteds eller Amtskommune haves paa Statskassen i Henhold til Lov af 27de Juni 1891 om Forandring i og Tillæg til Lov af 17de August 1848 om Sindssyges Behandling og Forpleining. Saavidt muligt bør imidlertid samtlige Udgifter medtages i de halvaarlig indsendendes Opgaver over deslige Udgifter, om $^4/_{10}$ af Opgavernes Beløb skal kunne ventes godtgjort af Statskassen i Henhold til nævnte Lov. Om Udgifter, som ikke er medtagne paa vedkommende Halvaarsopgave, senere vil blive anviste, vil bero paa Departementets Bestemmelse for hvert enkelt Tilfælde.

Med Hensyn til de i det foreliggende Tilfælde omhandlede Udgifter vedrørende en Sindssygs Forpleining fra $^{31}/_3$ 1901 til $^{31}/_3$ 1904 til Beløb Kr. 765,15 bemerkes, at Statens Anpart efter Omstændighederne vil kunne anvises under Forudsætning af, at den Sindssyge i sin Tid er antagen til Forpleining overensstemmende med Loven af 27de Juni 1891 for den her beregnede Godtgjørelse.

4 Mai. **Rundskrivelse** til Geistligheden fra Kirkedepartementet.

Efter modtagne Meddelelser har Departementet Grund til at antage, at der blandt Geistligheden raader nogen Usikkerhed i Anvendelsen af den Bestemmelse i Kongelig Anordning af 30te December 1897 *), Post I, som bemyndiger Præsterne til „at forrette Brudevielse uden foregaaende Lysning, hvor Tiden ikke tillader at foretage saadan".

Departementet skal derfor — under Henvisning til sit Cirkulære af 14de Januar 1898 og en i Lovtidenden indtagen Skrivelse af 6te April 1903 — herved indskjærpe, at Bestemmelsen er at forstaa lige frem saaledes, at det er en Betingelse for at kunne undlade Lysning, at Vielsen paa Grund af særegne, uforudseede Omstændigheder maa foregaa saa hurtig, at den ikke vilde kunde foretages, hvis Lysning skulde oppebies. Med andre Ord: Lysning skal foregaa i ethvert Tilfælde, hvor det overhovedet er muligt at faa den udført, og det er følgelig Præstens Pligt, hver Gang Begjæring om Vielse uden foregaaende Lysning fremsættes, at bringe paa det Rene, at Betingelserne for at efterkomme den er tilstede.

*) Aftrykt nedenfor.

Kongelig Anordning af 30te December 1897 om, at Brudevielse og Velsignelse af Ægteskab for Statskirkens Medlemmer kan udføres udenfor Kirken, naar dette af Vedkommende begjæres, m. v.: 4 Mai.

I. Medens det i Almindelighed forbliver ved den hidtil gjældende Bestemmelse, at Brudevielse ved Statskirkens Præster og Velsignelse af et for notarius publicus stiftet Ægteskab skal foregaa i vedkommende Sognekirke, kan dog Vielsen eller den nævnte Velsignelse, naar dette af Vedkommende begjæres, udføres andre Steder inden Sognet, som Præsterne maatte finde skikkede og passende, ligesom Præsterne bemyndiges til at forrette Brudevielse uden forudgaaende Lysning, hvor Tiden ikke tillader at foretage saadan.

II. Naar de nævnte Handlinger udføres andet Sted end i Kirken, kan der i de Ritualer, der er foreskrevne i den ved Kongelig Anordning af 14de Februar 1889 indførte Alterbogs 2den Afdeling, Afsnit H og I, foretages den Forandring, at Ordene „denne kristelige Forsamling" overalt ombyttes med „disse kristne Vidner", ligesom den anordnede Salmesang kan bortfalde.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at der ikke bør beregnes særskilt Thinglysningsgebyr for en i et Skjøde indtagen Bestemmelse, hvorved Sælgeren har forbeholdt sig Panteret i den solgte Eiendom for endel af Kjøbesummen. 4 Mai.

Lov*) **om Toldoplag**[1]). 7 Mai.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de April dette Aar, saalydende:

Kapitel I.

Kreditoplag.

§ 1. Ret til Kreditoplag tilkommer:

a. Handelsborgere, Kvinder, der har erhvervet Næringsbrev paa Handel, og Apothekere i de Kjøbstæder og Ladesteder, hvor Toldsted er oprettet, enhver, forsaavidt Vedkommende er berettiget til Handel med Varerne.

b. Haandværksborgere paa de anførte Steder, Kvinder sammesteds, der har erhvervet Næringsbrev paa Haandværk, samt Fabrikanter og Værkseiere, om deres Anlæg end er beliggende paa Landet, forsaavidt angaar Produkter, der anvendes til deres Haandværks-, Fabrik- eller Værksdrift.

*) Bekjendtgjort 9 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 20.

[1]) Indst. O. 72 (1901—02) O. XII. (1902—03). Tillæg til St.tid. Pag. 12. Forh. i Oth. 349—397, 401—414, 722; i L. 85—95.

7 Mai. Det er Kongen overladt at bestemme, hvorvidt og paa hvilke Betingelser Kreditoplagsret skal tilstaaes ogsaa i Toldsteder, som ikke har Kjøbstads- eller Ladestedsrettigheder.

§ 2. Kreditoplagsvarer maa ikke henlægges udenfor Grænserne af de i foregaaende Paragraf nævnte Steder, medmindre Kongen hertil giver Tilladelse.

For enkelt Tilfælde kan saadan Tilladelse gives af Toldkammeret.

§ 3. De Vareforter, for hvilke Kreditoplagsret i den til enhver Tid gjældende Tarif for Indførselstolden findes fastsat, kan — dog ikke i mindre Mængde, end i Tarifen findes anført — tages paa Kreditoplag, ikke alene straks ved deres Indførsel fra Udlandet, men ogsaa ved at overføres fra et Kreditoplag til et andet eller fra Toldbodens Pakhuse, Transitoplag, Frilager eller Frihavn til Kreditoplag i samme eller anden By. Kreditoplagsvarer kan ogsaa overføres til Transitoplag, Frilager eller Frihavn.

§ 4. Varer, der agtes overførte fra Kreditoplag til Kreditoplag, Transitoplag, Frilager eller Frihavn, kan ikke fraskrives eller tilskrives i mindre Mængde end den, hvori de, naar de indføres fra Udlandet, kan tages paa Kreditoplag. Varer, der fra Kreditoplag udgaar til Udlandet, kan derimod fraskrives samme, om de endog kun udgjør Fjerdeparten af de foran anførte Størrelser.

Forsaavidt som Kreditoplagsret tilstaaes for Brændevin, Vin, Humle og Stentøi, finder ingen Fraskrivning Sted, naar disse Varer udføres til Udlandet, hvorimod Indførselstolden ogsaa da bliver at erlægge.

§ 5. Naar Varer umiddelbart fra Udlandet eller fra Transitoplag, Frilager eller Frihavn tages paa Kreditoplag, forholdes med Angivelse og Eftersyn paa samme Maade, som er foreskrevet med Hensyn til Varer, der angives til Fortoldning.

Efterat Varerne i Oplagsregnskabet er anførte Oplagshaveren til Konto, kan han modtage dem under egen Bevaring.

§ 6. Ved Overførsel af Kreditoplagsvarer fra Oplag til Oplag i samme By skal den, fra hvis Oplag Varerne udgaar, forud gjøre Angivelse overensstemmende med Formular (Nr. 1), og skal den, paa hvis Oplag de indgaar, førend han modtager Varerne, gjøre Angivelse i Overensstemmelse med Formular (Nr. 2). Disse Angivelser afgives til Stedets Toldkasserer.

Naar Varer overføres fra Kreditoplag i en By til lignende Oplag i en anden, skal Angivelsen udfærdiges efter Formular (Nr. 3) i to eller flere ligelydende Eksemplarer. Disse Angivelser afgives til Toldkassereren paa Afsendelsesstedet, hos hvem det ene Eksemplar bliver beroende, medens det andet Eksemplar, efter at være paategnet af Toldkassereren og stemplet af Toldopsynet, som Legitimation ledsager Varen og afleveres til Toldkassereren paa Modtagelsesstedet.

Varemodtageren udsteder to eller flere ligelydende Angivelser til Kreditoplag efter Formular (Nr. 2), hvilke afleveres til Modtagelsesstedets Toldkasserer, der forsyner dem med Bevidnelse om, at de deri anførte Varer er tilskrevne Modtagerens Kreditoplag. 7 Mai.

Paa samme Maade forholdes ved Overførsel af Kreditoplagsvarer til Transitoplag, Frilager eller Frihavn, i hvilke Tilfælde Angivelse udfærdiges efter Formular (Nr. 4).

Med Jagttagelse af forannævnte Regler kan Kreditoplagsvarer forsendes som frigjorte fra et Toldsted til et andet.

§ 7. Naar en Oplagshaver vil udføre Varer fra sit Kreditoplag til Udlandet (eller til Skibsbrug), har han at udstede Angivelse i to eller fiere ligelydende Eksemplarer i Overensstemmelse med Formular (Nr. 5). Emballeret Gods forsynes med Mærke, der paa Angivelsen nøiagtig maa anføres.

Efterat Toldkassereren har iagttaget det fornødne med disse Angivelser, afgives de til Toldopsynet. Saasnart dette har anstillet fornøden Undersøgelse af Varerne og paaseet Indlastningen, meddeles Bevidnelse om dennes Overensstemmelse med Angivelserne. Et Eksemplar af disse bliver at benytte som Bilag ved vedkommende Fartøis Udklarering, medens det andet tilbageleveres Oplagshaveren, som selv opbevarer det til Fremlæggelse ved sin Fjerdingaars-Afregning.

§ 8. De Oplagsvarer, som Oplagshaveren udtager af sit Oplag til Afsætning og Forbrug i Landet, anmelder han kun ved hvert Fjerdingaars Udgang, da der fra Toldvæsenets Side gjøres Afregning med ham over de Toldbeløb, han for det forløbne Fjerdingaar har at erlægge af sit Oplag.

§ 9. Varer, som ved Fjerdingaars-Afregningen befindes at have ligget 1 Aar paa Kreditoplag, skal derfra udgaa til Fortoldning, og det uden Hensyn til, om de har henligget paa en eller flere Oplagshaveres Oplag eller i en eller flere Byer.

Ligeledes bør af Oplaget udgaa til Fortoldning ved Fjerdingaars-Eftersynet:

a. enhver Varesort, af hvilken Beholdningen udgjør mindre end Halvdelen af den mindste Mængde, der kan tilskrives, og
b. Varer, der befindes at være bedærvede eller forringede i den Grad, at de ikke indeholder tilstrækkelig Sikkerhed for de dem paahvilende Afgifter.

§ 10. Til Betryggelse for de Afgifter, som betroes Oplagshaveren, fastsættes:

a. Det skal være den Betjent, som paa ethvert Sted forestaar Toldopsynet, uforment, naar og saa ofte han holder det fornødent, endog mellem Fjerdingaars-Afregningerne, at efterse eller lade efterse Oplagsvarerne. Derhos skal han, naar han har grundet Tvivl, om Toldkassens Fordring hos Oplagshaveren for de allerede forfaldne eller senere forfaldende Afgifter kan

7 Mai. anſees betrygget, være bemyndiget til i Mangel af anden given Sikkerhed at tage Oplagsvarerne eller saa mange deraf, som han anſer tilſtrækkelige til Afgiftens Betaling, under Laas. Disſe Varer foranſtalter da Toldkaſſereren ſtraks bortſolgte ved offentlig Auktion, inkaſſerer Beløbet og afleverer det mulige Overſkud til Oplagshaveren.

Men naar en Oplagshaver ſtiller antagelig Borgen eller anden Sikkerhed for ſine Oplagsafgifters rigtige Erlæggelſe til hvert Fjerdingaar, ſkal hans Oplag mellem Fjerdingaars-Afregningerne være fritaget for andet Efterſyn end det, ſom Toldvæſenet paa Grund af Forandring i Tolden paa Kreditoplagsvarerne maatte anſe fornødent.

b. De Afgifter, der efter Anvendelſen af den under foregaaende Bogſtav a nævnte Omgangsmaade ikke af Oplagsvarerne bliver dækkede, eller ſom ikke til de i § 14 beſtemte Tider erlægges, kan inddrives ved Udpantning efter Begjæring af Toldkaſſereren til vedkommende Retsbetjent.

c. Naar nogen, der til Kreditoplag er berettiget, dør, aabner Akkordforhandling efter Lov af 6te Mai 1899, eller hans Bo tages under Konkursbehandling, ſkal Skifteforvalteren ſtraks give det tilkjende for vedkommende Toldkaſſerer, ſom ufortøvet tilmelder Skifteretten i Dødſ- og Konkursboer, om og hvor meget Boet til Toldkaſſen findes ſkyldigt.

Hvis der da ikke inden fire Uger, efterat Toldkaſſereren har indgivet ſin Regning, fra Boets Side ſtilles antagelig Sikkerhed for, at den ſkyldige Afgift inden fire Maaneder ſkal blive betalt, er Skifteretten forpligtet til paa Kaſſererens Forlangende uden Ophold til Toldopſynet at udlevere de i Boet værende Oplagsvarer eller ſaa mange deraf, ſom udfordres til Dækkelſe af Toldkaſſens Fordring, med hvilke Varers Salg der da forholdes, ſom under Bogſtav a er beſtemt.

d. Statskaſſen tilkommer førſte Panteret i ſamtlige Varer af den i vedkommende Oplagskonto betegnede Art, uanbrukne eller anbrukne, der findes i Oplagshaverens eller hans Bos Beſiddelſe, nogle for alle og alle for nogle.

Forſaavidt ſom de krediterede Toldafgifter ikke dækkes af disſe Varer, har Toldkaſſen for ſin Fordring i Boet den Fortrinsret, ſom i Lovbogens 5te Bogs 13de Kapitel, 35te Artikel er tillagt Skatter.

§ 11. Paa en af de fire førſte Søgnedage i Maanederne Januar, April, Juli og Oktober indleverer enhver Oplagshaver til Toldkaſſereren paa Stedet en af ham ſelv underſkreven og i Overensſtemmelſe med Formular (Nr. 6) affattet Generalforklaring, indeholdende:

a. Artiklernes Navn i Bogſtavorden;

7 Mai.

b. Beholdningen efter sidste Fjerdingaars Generalforklaring;
c. de Varer, som i Løbet af Fjerdingaaret er tagne paa Oplag enten umiddelbart fra Udlandet eller ved Overførsel fra andet Oplag, fra Transitoplag, Frilager eller Frihavn;
d. Summen af Rubrikerne b og c;
e. de Varer, der er udførte til udenrigske Steder, til Bevis om hvilken Udførsel Oplagshaveren afgiver som Bilage ved Regnskabet de hos ham beroende, med Vidnelse forsynede Angivelser, om hvilke der handles i denne Lovs § 7;
f. de Varer, som er overgaaede til andres Kreditoplag, Transitoplag, Frilager eller Frihavn, samt de fra Kreditoplaget til Finmarken udførte Varer, forsaavidt som disse sammesteds er toldfri;
g. hvilke og hvor mange Varer der i Fjerdingaarets Løb er fortoldede enten ifølge den ved sidste Eftersyn fremlagte Kontinuationsangivelse eller ifølge andre Fortoldningsangivelser;
h. hvilke Varer han af Oplaget har udtaget til Afsætning, og som derfor nu bliver at fortolde;
i. hvor meget han af hvert Slags har i Behold;
k. Summen af Rubrikerne e til i.

Oplagshaveren pligter til enhver Tid at føre nøiagtig Fortegnelse over de Rum og Steder, hvor Kreditoplagsbeholdningerne forefindes, samt derhos anføre Fortegnelsen paa Generalforklaringen.

Efter Generalforklaringen udsteder Toldkassereren for vedkommende Toldfunktionærer en Fortegnelse over Oplagshaverens Beholdning. Desuden meddeler han dem Opgave over, hvad der er taget paa Oplag, efterat Generalforklaringen er indleveret, hvilket Oplagshaveren under Eftersynet har at paavise, forat det ikke skal henregnes til den Beholdning, han har at forevise.

Derpaa bør Eftersynet snareste muligt paabegyndes.

De i denne Paragraf og i §§ 6 og 7 foreskrevne Formularer affattes efter Tolddepartementets Anordning.

§ 12. Ved dette Eftersyn, som foretages paa den Dag og til den Tid, Opsynsbetjentene tilsiger, og hvorved Oplagshaveren selv eller ved Fuldmægtig bør være tilstede, paaligger det ham at iagttage:

a. Dersom der efter Fjerdingaarets Slutning er afsat noget af den angivne Beholdning, da afgiver han derover en skriftlig Forklaring til Opsynsbetjentene, førend de begynder Forretningen.

Bedvarer denne flere Dage hos samme Oplagshaver, saa tillades det ham ved hver følgende Dags Begyndelse at gjøre Kontinuationsangivelse over, hvad han den foregaaende Dag har afsat.

b. Varebeholdningen maa være saaledes sorteret og henlagt, at hvert Vareslags for sig bekvemmelig kan overses og under-

7 Mai. søges, og iøvrigt maa der vises Toldopsynet al fornøden Hjælp til Forretningens hurtige Fremme.

c. Som Beholdning antages kun Varer i hele Fustager, Kurve, Kister, Kasser, Baller, Matter, Bundter, Sække og deslige i Handelen brugelige Indpakninger, hvorimod Varer, hvis Indpakninger er anbrukne, og hvoraf noget er udtaget, forfalder til Fortoldning, fra hvilken Bestemmelse dog undtages Sukker i Toppe, Tobaksblade i halve Fade samt Manufakturvarer.

§ 13. I den Tid, Fjerdingaars-Eftersynet foregaar, maa Varer, der kan tages paa Kreditoplag, ikke føres fra et Oplagssted til et andet i Byen, uden at saadant for vedkommende Opsynsbetjente i Forveien er anmeldt og Passerseddel meddelt.

Toldopsynet har ved Opslag paa Toldboden og, hvor offentlige Tidender findes, tillige i en eller flere af disse at bekjendtgjøre, naar Fjerdingaars-Eftersynet begynder, og naar det er tilendebragt.

§ 14. Naar Eftersynsforretningen hos Oplagshaveren er tilendebragt, har han i det seneste inden otte Dages Forløb uopfordret til Kassereren mod behørig Kvittering at betale Indførselstolden af de Varer, der ved Eftersynets Slutning befandtes at være udtagne af Oplaget til Afsætning eller Forbrug i Landet, eller som ifølge denne Lovs § 9 er forfaldne til Fortoldning.

Foretages intet Eftersyn, fordi samtlige Varer er angivne som affatte, eller forfalder samtlige Oplagsvarer (ifølge Bestemmelserne i denne Lovs §§ 21 og 23) til Fortoldning, saa erlægges Afgifterne inden otte Dage, i første Tilfælde fra Angivelsens Datum og i sidste Tilfælde fra den Tid, Forsømmelsen er begaaet.

§ 15. Ved Afregningen iagttages, at Varer, som er afsendte til andet indenrigsk Sted, kun afskrives, saafremt der fremlægges behørig Bevidnelse om, at de paa Bestemmelsesstedet er tagne paa nyt Oplag eller fortoldede, hvilken Bevidnelse det paaligger Oplagshaveren selv at tilveiebringe.

I modsat Fald erlægges Afgifterne, hvilke dog igjen godtgjøres ham, saafremt Bevidnelserne fremskaffes til den næst paafølgende første eller anden Fjerdingaars-Afregning, efterat Afgifterne er erlagte.

Om Varer, der i Finmarken indgaar toldfrit, behøver Bevidnelsen kun at oplyse, at de i Finmarken er lossede.

§ 16. Vil en Oplagshaver erlægge Tolden for Oplagsvarer mellem Fjerdingaars-Afregningerne, kan saadant ikke ske for mindre Partier end dem, hvori Varerne kan tilskrives Oplaget, eller for den hele Restbeholdning af den enkelte Varesort.

§ 17. Naar Toldforhøielse er besluttet for nogen kreditoplagsberettiget Vare, skal Toldvæsenet foretage Eftersyn paa vedkommende Oplag, og bliver paa Grundlag af dette Eftersyn med Hensyn til Toldens Beregning at iagttage, at den forhøiede Toldsats kommer til Anvendelse paa samtlige de paa Oplagene gjen-

værende Beholdninger af Kreditoplagsvarer, herunder ogsaa indbefattet Varer i anbrukne Emballager. Derimod bliver de Varepartier, der virkelig er affatte og udgaaede af Oplaget før Toldforhøielsens Ikrafttræden, at fortolde efter den tidligere lavere Toldsats. 7 Mai.

I Tidsrummet mellem Toldforhøielsens Ikrafttræden og det extraordinære Efterſyn maa ingen Vare udtages af Kreditoplaget, uden at Anmeldelse er ſkeet til Toldvæſenet; af disſe Varer bliver den høiere Toldsats at erlægge.

Ved Toldnedſættelser gjælder den ſamme Fremgangsmaade ſom i nærværende Paragrafs 1ſte Led omhandlet, ſaaledes at den lavere Toldsats kommer til Anvendelſe paa Kreditoplagsbeholdningerne, medens de af Oplaget før Toldnedſættelſen udgaaede Varer fortoldes efter den tidligere høiere Toldsats.

§ 18. Ved de Efterſyn, der foretages i Anledning af Toldforhøielſer, ſkal Oplagshaveren ved Forretningens Begyndelſe meddele Fortegnelſe over, paa hvilke Steder og i hvilke Rum vedkommende Kreditoplagsvare forefindes, og paaviſe enhver Beholdning af denne ſamt derhos afgive ſkriftlig Erklæring om, at ingen andre eller flere Kreditoplagsvarer af vedkommende Slags end de for Toldvæſenet omforklarede haves i Behold.

Over de Varekvanta, der med Hjemmel af foregaaende Paragraf bliver at fortolde efter den tidligere lavere Toldsats, indleveres derefter Angivelſe, hvilken tilligemed ovennævnte Erklæring bliver at undertegne egenhændig af Oplagshaveren eller af nogen, han dertil bemyndiger.

Ved Toldnedſættelſer fremgaaes paa lignende Maade, dog ſaaledes, at den ſkriftlige Erklæring i dette Tilfælde ſkal indeholde Forſikring om, at de paaviſte Beholdninger virkelig henhører til Oplagshaverens Kreditoplag.

Tolden af de affatte og udgaaede Varer erlægges, hvor ikke § 10 a eller b kommer til Anvendelſe, i Forbindelſe med førſt paafølgende ordinære Efterſyn og efter de om Fjerdingaars-Afregninger gjældende Regler.

§ 19. Hvis nogen Kreditoplagshaver i de foran i §§ 17 og 18 omhandlede Tilfælde ved urigtig Angivelſe, feilagtige Forklaringer eller paa anden Maade fører eller ſøger at føre Toldvæſenet bag Lyſet for at erholde fortoldet efter den lavere Toldsats mere, end han efter § 17 er berettiget til, bliver den Skyldige at ſtraffe med Bøder af indtil det tidobbelte af Forſkjellen mellem den lavere og den høiere Toldsats.

§ 20. Naar Oplagsvarer mod Beſtemmelſen i denne Lovs § 13 føres fra et Oplagsſted til et andet, ſtraffes ſaavel Affenderen ſom Modtageren med en Bod lig Indførſelstolden af de ulovlig transporterede Varer.

7 Mai. § 21. Udebliver en Kreditoplagshaver mod Forskrifterne i denne Lovs § 12 fra Eftersynet af hans Oplagsbeholdning, erlægges en Bod til Toldetatens Understøttelsesfond af 10 Kroner.

Møder han ikke efter fornyet Tilsigelse, ansees samtlige hans Oplagsvarer forfaldne til Fortoldning.

§ 22. Angiver en Kreditoplagshaver til sin Fjerdingsaars-Afregning større Beholdning, end ved Eftersynet hos ham forefindes, da betaler han en Bod lig den halve Indførselstold af de for meget angivne Varer. Søger han at skjule Angivelsens Urigtighed ved at give sin Oplagsbeholdning Skin af at være større, end den er, saasom ved at forevise Fustager fyldte med Vand istedenfor med Vin og deslige, saa forøges Boden til det dobbelte af Varernes Indførselstold.

§ 23. Indleverer en Kreditoplagshaver ikke sin Oplagsangivelse inden Udløbet af den i § 11 fastsatte Tid, erlægger han til Toldetatens Understøttelsesfond 8 Kroner for hver af de første syv Dage, han udebliver; men efter denne Tid forfalder samtlige hans Oplagsvarer straks til Fortoldning. Hvis han forsømmer at holde den i samme Paragraf omhandlede Fortegnelse over de Rum og Steder, hvor hans Kreditoplagsbeholdninger forefindes, eller ikke meddeler Oplysning herom i sin Generalforklaring, straffes han med Bøder.

§ 24. Udebliver Oplagshaveren efter den i § 14 bestemte Termin med de Afgifter, han har at betale, erlægger han deraf til Toldetatens Understøttelsesfond 1 pCt. daglig, indtil Betaling sker eller den i § 10, Bogstav b nævnte Udpantning er afholdt, hvilken Forretning Toldkassereren seneste inden fjorten Dage forlanger.

§ 25. Befindes det, at en Oplagshaver, uden at han kan godtgjøre, at det er foranlediget ved ham utilregnelige Ulykkestilfælde, er bleven uvederheftig, saaledes at de krediterede Toldafgifter ikke overensstemmende med denne Lovs § 10 kan hos ham skadesløst erholdes, da ansees han, forsaavidt Straf for svigagtig Fallit ikke bliver at anvende, med Strafarbeide i femte Grad eller under særdeles formildende Omstændigheder med Fængsel, hvorhos den Paagjældende efter udstaaet Straf vedbliver at være Skyldner for det manglende Beløb.

Kapitel II.

Frilager.

§ 26. Ved Frilager forstaaes en Bygning eller et Omraade med Bygninger og Oplagspladse, som ved Indhegning eller paa anden Maade er afspærret fra tilliggende Bygninger eller Omraader, og hvor Varer — med de Indskrænkninger og paa de Betingelser, som denne Lov eller den til enhver Tid gjældende Toldtarif eller nogen i Henhold til disse given Forskrift bestemmer — uden Under-

søgelse eller Toldbehandling kan indtages og lagres samt ompakkes, 7 Mai.
deles, sorteres, blandes og iøvrigt behandles og bearbeides med samme Frihed, som om de befandt sig udenfor Rigets Toldgrænse. Dog kan industriel Virksomhed, forsaavidt dertil i særegne Tilfælde maatte være Anledning, ikke drives uden særskilt Bevilling af Kongen.

Der kan af Kongen gjøres Indskrænkninger i Adgangen til at behandle eller bearbeide visse Slags Varer eller træffes særlige Bestemmelser angaaende deres Toldbehandling, naar dette ansees nødvendigt for Kontrollens Skyld eller for at hindre, at Frilagervarer ved Fortoldningen kommer i begunstiget Stilling ligeoverfor Varer, der indføres paa anden Maade.

Hvor intet andet i Toldlov eller Toldtarif er bestemt, betragtes Frilager i toldretslig Henseende som Udland.

Frilager staar under Toldvæsenets Kontrol og Bevogtning, hvorfor dette til enhver Tid skal have uhindret Adgang overalt i Lageret.

§ 27. Frilager til almindelig Afbenyttelse (almindeligt Frilager) kan oprettes paa Toldstederne. Tilladelse til deres Anlæg og Drift kan af Kongen meddeles Kommuner, Aktieselskaber og ansvarlige Selskaber, hvis Bestyrere eller Indehavere er norske Statsborgere, samt Personer, som er norske Statsborgere. Hvor Bevilgning dertil foreligger, kan saadant Frilager ogsaa oprettes for det Offentliges Regning.

Udgifterne til den fornødne Toldbevogtning og Toldbetjening paa almindeligt Frilager bæres af Staten. De kan dog efter Bestemmelse af Kongen kræves helt eller delvis refunderede hos Lagerets Eier, forsaavidt de staar i Misforhold til den ved Toldforretningerne paa Frilageret bevirkede Lettelse i Toldvæsenets øvrige Forretningsbyrde.

§ 28. Opførelse og Indredning af almindeligt Frilager foregaar efter forud af Kongen approberede Planer. Lageret maa være bekvemt beliggende for sit Øiemed, forsynet med hensigtsmæssige Expeditionslokaler for Toldbehandling og med tilstrækkelige Vagtrum for Toldopsynet samt forøvrigt indrettet saaledes, at den fornødne Toldbevogtning kan ske paa betryggende Maade. De nærmere Bestemmelser herom samt om Lagerets Udstyr forøvrigt gives for hvert enkelt Tilfælde af Kongen.

Forinden Lageret tages i Brug, skal det efter Besigtigelse af Toldinspektøren være godkjendt af Tolddepartementet.

§ 29. Paa almindeligt Frilager kan indlægges alle Slags udenrigske saavel ufortoldede som fortoldede og toldfrie Varer samt indenlandske Produkter og Tilvirkninger, der agtes benyttede paa Lagrene til Blanding eller Bearbeidelse med andre Varer. Med Tolddepartementets Samtykke kan ogsaa dersteds indlægges indenlandske Produkter og Tilvirkninger, som ønskes indtagne mod Godtgjørelse af den for samme eller for deri indeholdte Bestanddele

7 Mai. erlagte Told eller Tilvirkningsafgift efter de herom til enhver Tid gjældende Bestemmelser.

Fra Adgang til Indlæggelse undtages dog Varer, hvis Indførsel i Riget er forbudt, Varer, der ikke fortoldes efter Toldtarifens almindelige Toldsats, forsaavidt der ikke herfra af Kongen gjøres Undtagelse, Eksplosivstoffe eller ildsfarlige Sager og, forsaavidt ikke betryggende Isolation kan finde Sted, Varer, der kan indvirke skadelig paa andet oplagt Gods. Efter Lagereierens Ønske kan ogsaa udelukkes andre Varer, der paa Grund af sin Beskaffenhed kan for Lokalerne være skadelige eller medføre Ulemper.

Opstaar Tvivl om, hvorvidt emballeret Gods er af saadan Beskaffenhed, at det ikke maa indlægges paa Frilager, har Toldvæsenet Ret til at lade Emballagerne aabne.

§ 30. Paa Frilager kan udenrigske Varer indgaa ved Indførsel fra Udlandet samt ved Overførsel fra Kreditoplag, Transitoplag, Frihavn eller Toldbodens Pakhuse.

Fra Frilager kan Varer udgaa til Udførsel eller til Skibsbrug, til Fortoldning, Kreditoplag eller Klarering samt overføres til Transitoplag, Frihavn eller Toldbodens Pakhuse.

Ligeledes kan Varer overføres fra et til et andet Frilager.

Ved Udtagelse fra Frilager af der indlagte indenrigske eller frigjorte Varer kommer til Anvendelse de Bestemmelser, der gjælder ved Gjenindførsel af saadanne Varer fra Udlandet.

§ 31. Tolddepartementet bestemmer for hvert enkelt Frilager de Tider, hvori det skal holdes aabent til almindelig Afbenyttelse og Indtagning af Varer, samt de Tider, hvori Varers Udtagning, Toldbehandling og Expedition skal finde Sted.

§ 32. Inden Frilagers Omraade maa ikke drives Detaljhandel. Heller ikke maa dersteds oplagte Varer anvendes til Fortæring eller personligt Brug.

§ 33. Afgiften for Benyttelse af Frilager samt Vilkaarene forøvrigt i Forholdet mellem dettes Eier og Leierne fastsættes ved særskilte Taxter og Regler, der approberes af Tolddepartementet. For Afgifterne har Lagerets Eier i de oplagte Varer Retensionsret næst efter Statens Tilkommende for Told og mulig paadragne Omkostninger til det Offentlige.

§ 34. De nærmere Bestemmelser om Frilagerets Drift og Benyttelse, om Forretningsordenen, om de fornødne Specialangivelser og Formerne for Expedition forøvrigt af Varer til og fra Lageret samt om, hvad der bør iagttages til Opretholdelse af Orden og Sikkerhed, gives af Tolddepartementet.

§ 35. Dersom Frilager ikke til enhver Tid holdes i forsvarlig samt for det Offentliges og Leiernes Interesser betryggende Stand, kan Tolddepartementet paa Eierens Bekostning træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger, ligesom Kongen kan tilbagekalde den Lagereieren meddelte Bevilling.

For sine Udlæg, der inddrives ved Udpantning, har det 7 Mai.
Offentlige Panteret i Lageret, som bestemt for Skatter paa fast Eiendom, dog under Betingelse af, at Inddrivelsen foregaar med saadan Hurtighed, at Indførselen thinglæses seneſt paa andet Thing, efterat seks Maaneder er forløbne siden Arbeidets Tilendebringelse.

§ 36. Haves der paa Toldbodens egne Pakhuse eller Oplagssteder for Øiemedet tjenlige Rum, kan disse af Kongen tillades anvendte som Frilager mod saadan Afgift, som af Tolddepartementet maatte bestemmes. Betales Afgiften ikke i rette Tid, kan Varerne af Toldinspektøren efter forudgaaende Bekjendtgjørelse foranstaltes bortsolgte ved offentlig Auktion til Dækkelse af Told og Afgifter paa Eierens Gevinst eller Forlis.

§ 37. Paa samme Vilkaar, som i denne Lov er bestemt, kan Kongen ogsaa tillade Frilager oprettet i eller udenfor Toldstederne til Brug alene for enkelte bestemte Personer, Forretninger eller Bedrifter.

Omkostningerne ved den i disse Anlæg nødvendige Toldbetjening og Toldkontrol erstattes i alle Tilfælde det Offentlige af Anlæggets Eier eller Eiere, som derfor har at stille saadan Sikkerhed, som af Tolddepartementet findes betryggende. Paa Toldsteder, hvor almindeligt Frilager ikke forefindes, kan dog Toldvæsenets Udgifter efter Bestemmelse af Kongen helt eller delvis overtages af det Offentlige.

§ 38. Den for Bevogtning og Kontrol fungerende høieste Toldfunktionær er berettiget til at lade enhver, som forlader Frilagerets Omraade, underkaste Visitation efter de derom i Toldloven forøvrigt givne Bestemmelser.

§ 39. Naar Varer, der i Henhold til nærværende Lov bortsælges ved offentlig Auktion, udbringes til mere, end fornødiges til Dækkelse af Tolden, paadragne Omkostninger og skyldige Afgifter, staar Overskuddet til Disposition for Eieren i to Aar efter Auktionens Afholdelse. Efter Udløbet af dette Tidsrum gaar Beløbet til Indtægt for Toldkassen.

§ 40. Dersom Eier eller Bestyrer af Frilager kommer til Kundskab om, at Overtrædelser af denne Lov eller nogen i Henhold til samme given Bestemmelse finder Sted paa Lageret, bør han saavidt muligt søge at hindre dette; han har derhos uden Ophold at anmelde Forholdet for Toldvæsenet.

§ 41. Udsnigelse af Varer fra Frilager eller Forsøg derpaa straffes som Toldsvig, dog saaledes, at Straffebestemmelserne i Lov af 17de Juni 1869 § 16 bliver at anvende ogsaa paa andre Varer end de der nævnte. Er den Skyldige Oplagshaver, kan han derhos frakjendes Ret til at benytte Frilager for en Tid af indtil fem Aar.

Eier eller Bestyrer af Frilager, der gjør sig skyldig i saadan Forseelse, bør foruden at ansees med Straf efter 1ste Punktum have sin Ret til at drive eller forestaa saadant Lager forbrudt.

7 Mai. § 42. Overtrædelser af de i denne Lov eller i Henhold til samme givne Bestemmelser om Frilager anses, hvor ikke strengere Straf kommer til Anvendelse, med Bøder. Er den Skyldige Eier eller Bestyrer af Frilager, straffes han med Bøder eller Fortabelse af Ret til at drive eller forestaa saadant Lager.

Bøder efter denne Paragraf tilfalder Toldetatens Understøttelsesfond.

Kapitel III.

Transitoplag.

§ 43. Ved almindelige Transitoplag forstaaes paa Toldstederne oprettede, for almindelig Benyttelse bestemte Pakhuse eller Oplagspladse, hvor udenlandske Varer kan indlægges og lagres uortoldet under Toldvæsenets Laas efter de nedenfor nærmere bestemte Regler.

§ 44. Varer, som indlægges paa disse Oplag, kan før Indlæggelsen af Toldvæsenet forlanges underkastet sædvanlig Toldbehandling til Bestemmelse af deres tarifmæssige Art og Mængde. De nærmere Forskrifter herom gives af Tolddepartementet.

§ 45. Paa Transitoplag henliggende Varer bør i Almindelighed ikke underkastes anden Behandling end den, som er nødvendig for at hindre Bedærvelse eller Lækage eller for at vedligeholde Emballager og Mærker.

Dog skal det være Tolddepartementet forbeholdt efter nærmere bestemte Regler at tillade, at der paa Oplaget under Toldopsyn foretages Ompakning og Deling samt, hvor dertil forefindes særlig Grund, Sortering, Blanding eller anden for Varernes Afsætning ønskelig Behandling.

I extraordinære Tilfælde, eller hvor i Henhold til nærværende Paragraf tilladte Operationer med Varerne lægger uforholdsmæssigt Beslag paa Toldopsynet, kan af Tolddepartementet bestemmes en passende Godtgjørelse til Toldkassen for den fornødne Toldbetjening.

§ 46. Ved Fortoldning af Varer, der udtages fra Oplagene, bliver — forsaavidt Toldbehandling har fundet Sted ved Indlæggelsen — Tolden i Almindelighed at beregne efter den derunder befundne Art og Mængde. Er Mængden formindsket, og det anses utvivlsomt, at dette skyldes naturlig Svinding eller naturlig Lækage, kan dog efter Anmodning af Oplagshaveren den ved Udtagelsen tilstedeværende Mængde, efterat denne ved fornyet Undersøgelse er bragt paa det rene, lægges til Grund for Toldberegningen, forsaavidt ikke for vedkommende Varesort anderledes er bestemt i Toldtarifen.

Ligeledes kan Tolddepartementet, hvis ingen Bestemmelse i Toldtarifen derfor er til Hinder, tillade, at Vegttab, der opstaar

ved Operationer med Varerne i Henhold til foregaaende Paragraf, fritages for Told, samt tillade eller forlange, at Varer, som ved den hjemlede Behandling er gaaet over til en anden Tarifsats, i Oplagsregnskabet omskrives og ved Udtagelsen behandles efter sin nye Beskaffenhed. 7 Mai.

I alle Tilfælde kommer — paa samme Maade som ved Fortoldning af tidligere ikke undersøgte Varer — den ved Udtagelsen gjældende Toldtarif til Anvendelse.

§ 47. Varer, der under Henliggen paa Transitoplag gaar tilspilde eller ødelægges ved Ildebrand eller anden ulykkelig Hændelse eller ved Oplagshaveren utilregneligt Uheld, kan af Tolddepartementet fritages for Told. Samme Fritagelse kan af Toldinspektøren indrømmes for Varer, der, uden at det kan tilskrives Forsømmelse fra Oplagshaverens Side, er bleven bedærvede eller ikke ansees værd Tolden, mod at de af Oplagshaveren besørges under Toldopsyn tilintetgjorte.

§ 48. Tolddepartementet kan bestemme Minimumsgrænser for de Varemængder, der kan indlægges paa Oplagene eller udtages derfra. Dog bør herved ikke hindres Fortoldning eller Udførsel i mindre Partier som Prøver eller til Skibsbrug.

§ 49. Toldvæsenet har til enhver Tid Adgang til at foretage Eftersyn af de paa Oplagene beroende Varer og skal foretage saadant Eftersyn mindst én Gang hvert Aar efter Tolddepartementets nærmere Bestemmelse.

§ 50. Oplagsfristen er i Almindelighed to Aar, regnet fra Varens første Indlæggelse paa Oplag. Dog kan denne Frist af Tolddepartementet paa Ansøgning forlænges, naar dertil findes særlig Grund. Er Varerne ikke udtagne inden Udløbet af den bestemte Tid, kan de af Toldinspektøren efter forudgaaende Bekjendtgjørelse foranstaltes bortsolgte ved offentlig Auktion paa Eierens Gevinst eller Forlis.

§ 51. Paa Transitoplag indlagte Varer kan erholdes overførte til ny Eier, naar Toldvæsenet herom af Oplagshaveren forelægges skriftlig Anmodning, vedtaget af den, til hvem Overdragelsen skal ske.

§ 52. Istedenfor almindeligt Transitoplag kan i den Udstrækning og med de Begrænsninger og Tillempninger, som Tolddepartementet bestemmer, af dette tillades anvendt Transitoplag paa private Pakhuse, der af vedkommende Toldinspektør i Overensstemmelse med de Bestemmelser, Tolddepartementet herom maatte udfærdige, findes betryggende og hensigtsmæssig indrettede.

For Toldbetjening paa private Transitoplag kan af Tolddepartementet paalægges Oplagshaveren en passende Godtgjørelse til Toldkassen. Dog bør saadan paa mindre Toldsteder, hvor almindeligt Transitoplag ikke haves og af Tolddepartementet efter Trafiken

7 Mai. heller ikke findes paakrævet, i Almindelighed ikke forlanges, medmindre enten de i § 45, sidste Del nævnte Grunde foreligger eller Oplaget ved sin Beliggenhed lægger uforholdsmæssigt Beslag paa Toldopsynets Tid.

Private Transitoplag kan, hvor dertil findes særegen Grund, tillades ogsaa udenfor Toldstedets Grænser.

§ 53. Saafremt ikke anderledes er foreskrevet, skal om Transitoplag forøvrigt gjælde de om Frilager givne Bestemmelser, forsaavidt de derpaa er anvendelige, dog med Undtagelse af §§ 41 og 42.

§ 54. Udsnigelse af Varer fra Transitoplag eller Forsøg derpaa straffes som Toldsvig.

Overtrædelse af de om Transitoplag givne Lovbestemmelser eller af nogen i Henhold til samme given Forskrift ansees, hvor ikke strengere Straf kommer til Anvendelse, med Bøder, der tilfalder Toldetatens Understøttelsesfond.

Kapitel IV.

Frihavne.

§ 55. Ved Frihavn forstaaes et fra omliggende Territorier bestemt afgrænset Havneområde med tilhørende Kaianlæg, Oplagspladse, Bygninger og andre Indretninger, der under de Indskrænkninger, som Kongen eller Storthinget bestemmer, i toldretslig Henseende betragtes som Udland.

De nærmere Vilkaar for sammes Oprettelse samt fornødne Bestemmelser vedkommende Udstyr og Benyttelse gives af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Forøvrigt kommer de om Frilagere givne Forskrifter ogsaa til Anvendelse paa Frihavne.

Kapitel V.

Drawback.

§ 56. Naar i Henhold til derom gjældende Bestemmelser indenlandske Tilvirkninger eller andre Varer tillades indlagte paa Frilager eller Transitoplag med Ret til Godtgjørelse af den for samme eller deri indeholdte Bestanddele, Raastoffe eller Materialier erlagte Told eller Tilvirkningsafgift (Drawback) eller med Afskrivning af saadan, afgives de Angivelser, Erklæringer eller Opgaver, der foreskrives for saadan Indlæggelse, under samme Strafansvar som nedenfor i § 57 bestemt.

§ 57. Hvis nogen ved Udførsel af Varer, hvorfor i Henhold til gjældende Bestemmelser kræves Godtgjørelse for erlagt Told

eller Tilvirkningsafgift eller Afskrivning af pligtig Afgift, i Angi- 7 Mai.
velsen eller andre for Tilfældet foreskrevne Opgaver eller Erklæringer gjør sig skyldig i urigtige Opgivender, der kan medføre Udbetaling af Drawback for Varer, som ikke dertil er berettigede, eller af et større Told- eller Afgiftsbeløb, end han virkelig tilkommer, eller hvis nogen paa anden Maade søger urigtig at tilvende sig Drawback, straffes dette som Toldsvig.

§ 58. Hvis Drawback-Varer, der er angivne til Udførsel, efter at være indlastede uanmeldt udlosses, straffes dette som Toldsvig.

§ 59. De i Toldlovgivningen om ufortoldede Varer givne Forskrifter skal ogsaa gjælde for Drawback-Varer, forsaavidt de derpaa er anvendelige, og hvor derom intet andet er særskilt bestemt.

Kapitel VI.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 60. Naar ufortoldede Varer tillades udleverede for en Tid helt eller delvis toldfrit til indenrigsk Bearbeidelse eller i andre godkjendte Øiemed, afgives de for saadanne Tilfælde ved Varers Gjenindlæggelse eller Udførsel foreskrevne Angivelser, Opgaver eller Erklæringer under samme Ansvar som i § 57 for Drawback-Varer bestemt.

Ulovlig Ilandbringelse ved Gjenudførsel af saadanne Varer eller dermed fremstillede Tilvirkninger straffes som Toldsvig.

§ 61. Denne Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen bestemmer. Fra samme Tid træder Toldloven af 20de September 1845, 5te Kapitel samt §§ 156—161, Lov af 12te Oktober 1857 om Forandringer i Toldloven §§ 3 og 4, Lov om Transitoplag af 4de Juni 1866, Lov om Forandringer i Toldlovgivningen af 17de Juni 1869 §§ 9, 10, 11 og 12 samt Lov indeholdende Tillæg til denne Lov af 9de Mai 1874 ud af Kraft. Overtrædelse af nærværende Lov behandles paa den Maade, som i Lov om Toldvæsenet af 20de September 1845 Kap. 9 er bestemt angaaende Forseelser mod denne, ligesom ogsaa samme Lovs Kap. 10 bliver gjældende, forsaavidt angaar Konfiskationsbeløb, som ilægges efter nærværende Lov.

De i denne Lov indeholdte Straffebestemmelser bliver fra den Tid, da den almindelige borgerlige Straffelov træder i Kraft, at anvende med de Ændringer, som omhandles i §§ 7—9 i Lov om Straffelovens Ikrafttræden, dog saa, at den efter nærværende Lovs § 19 opstillede Norm for Bødernes Størrelse fremdeles bliver gjældende.

Thi have Vi o. s. v.

7 Mai. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved foranstaaende Lov om Toldoplag er bestemt at skulle træde i Kraft straks.

7 Mai. **Kronprinsregentens Resolution***), hvorved

1. Approbation meddeles i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 paa den af Herredsstyret for Hitterdals Herred i Bratsberg Amt under 31te December 1900 og 24de Februar 1902 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.
2. De ved Kgl. Resolution af 11te August 1888 approberede Sundhedsforskrifter for Hiterdals Herred ophæves fra den Dag, da ovennævnte Forskrifter træder i Kraft.

7 Mai. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved der i Medhold af § 1 i Lov af 20de Februar 1904 til Forebyggelse af Smughandel med spirituøse Drikkevarer i Tromsø Stift samt Namdalens Fogderi af Nordre Trondhjems Amt bestemmes som gjældende indtil videre, at Beværtning med Mad eller Drikke i Vardø By hele Aaret skal være Gjenstand for Bevilling.

7 Mai. **Kronprinsregentens Resolution****), hvorved et Udkast til de nærmere Forholdsregler, der i Ladestedet Harstad bliver at iagttage for at paase Overholdelsen af Bestemmelserne i Lov af 11te Juni 1857 angaaende Afgift til Kommunekassen af Hunde i Kjøbstæderne og visse Ladesteder, approberes.

10 Mai. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori meddeles, at Departementet ikke finder, at en Virksomhed som Leverandør af Byggematerialier og Tegninger til Husbygninger kan henregnes til saadan borgerlig Næring, at dens Udøver kan erholde Borgerbrev paa Haandverk i Kraft af § 3 i Lov af 29de Juni 1894 om Haandverksdriften.

10 Mai. **Høieste Resolution*****), hvorved den i Høieste Resolution af 18de Juni 1894 fastsatte Undtagelsesbestemmelse for den Del af Gula Elv, Søndre Trondhjems Amt, som ligger mere end 1 Kilometer nedenfor Uddvolds Bro, ophæves, saaledes at den samme Tidsfrist — 1 Time — der skal hengaa mellem hver Gang Kastenot eller Drivgarn passerer et og

*) Bekjendtgjort 9 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 20, hvor de nye Forskrifter er indtagne.
**) Bekjendtgjort 9 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 20, hvor Reglerne er indtagne.
***) Bekjendtgjort 18 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 21.

ſamme Sted, bliver gjældende for denne Del af Elven ſom for den øvre Del. 10 Mai.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, hvori Poſtſtyrelſen henleder Opmærkſomheden paa, at Poſtanviſninger ikke maa udbetales ved andre Poſtanſtalter end Adreſſeſtedets (eventuelt Omadreſſeſtedets, cfr. Poſtreglementets Kap. VIII § 15). 11 Mai.

Lov*) om Indførſel af Apothekervarer ſamt om Handel med Gifte og Arkana[1]). 16 Mai. No. 1.

Vi Oscar o. ſ. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forſamlede ordentlige Storthings Beſlutning af 19de April dette Aar, ſaalydende:

§ 1. Varer, ſom er Gjenſtand for Apothekernes Enehandel i Detalj, maa ikke indføres af andre end

a. Beſtyrere af Apothek.
b. Fabrikanter og Haandværkere.
c. Beſtyrere af videnſkabelige Anſtalter og Laboratorier.
d. Handelsberettigede.
e. Perſoner, ſom dertil af Kongen maatte erholde ſærſkilt Tilladelſe.

For de under Litr. b og c nævnte Perſoners Vedkommende kan Indførſel kun finde Sted, forſaavidt de indførte Varer ſkal anvendes i deres Bedrift eller til Brug i de af dem beſtyrede Anſtalter. De af dem indførte Varer maa ikke afhændes eller paa anden Maade overlades andre til Benyttelſe.

Handelsberettigede kan kun indføre Apothekervarer i den Udſtrækning, hvori de efter Handelslovgivningen kan udſælge ſaadanne Varer.

Dog kan Kongen paa nærmere angivne Betingelſer indrømme Handelsberettigede, der har de for Meddelelſe af Apothekerbevilling fornødne Egenſkaber, og hvis Forretning væſentlig er beregnet paa Apothekeres Forſyning med Apothekervarer, en videregaaende Ret til Indførſel af og Handel med ſaadanne Varer end den, der er dem hjemlet efter nugjældende Lovgivning, under Forudſætning af, at Varerne alene afhændes til de efter nærværende Paragraf til Indførſel berettigede paa de Betingelſer, ſom det er diſſe tilladt at indføre Varerne.

Endvidere kan Politiet paa Betingelſer, der nærmere bliver at faſtſætte af Kongen, meddele Handelsberettigede ſpeciel Tilladelſe til at afhænde til Apothekere ſamt til teknisk eller andet induſtrielt Brug Gifte, der har betragtelig Anvendelſe for ſaadanne Øiemed og ikke er ſærlig farlige.

*) Bekjendtgjort 18 Mai i Lovtid. 1ſte Afd. No. 21.

[1]) Indſt. 14, Dok. 38, Forh. i Oth. 244—250, 722, i Lagth. 83—85.

16 Mai. § 2. Kongen kan give nærmere Forskrifter med Hensyn til Indførselen af Apothekervarer og fastsætte de Forsigtighedsregler, der bliver at iagttage saavel ved Opbevaring af Gifte og Lægemidler hos Forhandlere og Forbrugere som ved Forhandling af Gifte, derunder indbefattet Regler om, hvilke Atteſter der ved Kjøb skal fremskaffes, og om, hvem der skal udfærdige disse.

§ 3. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan forbyde Handel med bestemt angivne Lægemidler, hvis Sammensætning bliver hemmeligholdt (Arkana), eller hvis Pris staar i sterkt Misforhold til det opgivne Indhold. Naar saadant Forbud er udfærdiget, maa der ikke i Aviser eller Tidsskrifter indtages eller paa anden Maade udbredes Bekjendtgjørelse om noget Middel, som Forbudet omfatter. Heller ikke maa indtages eller udbredes Bekjendtgjørelser, hvori der opfordres til Indførsel af Apothekervarer i Strid med denne Lovs § 1.

§ 4. Overtrædelse af denne Lov eller af de med Hjemmel af samme givne Forskrifter bliver, forsaavidt Tilfældet ikke gaar ind under nogen strengere Straffebestemmelse, at straffe med Bøder indtil Kr. 5 000,00.

Stoffe, som i Strid med de i Loven givne eller i Medhold af samme udfærdigede Bestemmelser forsøges indførte eller er blevne indførte, forbrydes til Fordel for Statskassen; forsaavidt Stoffene henhører til de i § 3 omhandlede Arkana, bliver de at tilintetgjøre.

§ 5. Fra den Tid, nærværende Lov træder i Kraft, ophæves Forordning af 1ste April 1796 om de Forsigtighedsregler, der bør iagttages og følges ved Salg og Handel med Gifte, samt forøvrigt enhver Bestemmelse, der maatte staa i Strid med, hvad der er fastsat i denne Lov.

Indtil den almindelige borgerlige Straffelov træder i Kraft, bliver de i § 4 nævnte Overtrædelser at paatale som Politisager.

Thi have Vi o. s. v.

16 Mai. No. 2. **Lov***) om Straf for visse folkeretsstridige Handlinger[1]).

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te Mai dette Aar saalydende:

§ 1. Den, som ved folkeretsstridig Adfærd mod fremmed Stat udsætter Norge for Krig eller Modforanstaltninger, straffes med Fængsel, men, om Krig paafølger, med Strafarbeide i femte Grad eller Fængsel.

Med Bøder straffes den, som overtræder de i Henhold til

*) Bekjendtgjort 18 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 21.

[1]) Indst. 20, Forh. i Oth. 730, 852, i Lagth. 273.

§ 2 i Lov angaaende norske Fartøiers Forpligtelse til i visse Til- 16 Mai.
fælde at være forsynede med kongeligt Sjøpas m. v. af 1ste Juni 1848 udfærdigede Forskrifter, saafremt det i disse maatte bestemmes, at Overtrædelse af samme skal være strafbar.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft straks og bliver gjældende, indtil den almindelige borgerlige Straffelov træder i Kraft.

Thi have Vi o. s. v.

Kronprinsregentens Resolution *), hvorved der i Hen- 16 Mai.
hold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Flekkefjords Formænd og Repræsentanter under 15de Februar 1904 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Kjøbstad angaaende Salg af Tobak til Børn m. v.

Kronprinsregentens Resolution *), hvorved der i Hen- 16 Mai.
hold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Harstad Kommunestyre under 4de Marts 1904 besluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Harstad Havn.

Kronprinsregentens Resolution *), hvorved der i Hen- 16 Mai.
hold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyret for Nittedalens Herred, Akershus Amt, under 17de Februar 1904 fattet Beslutning om Tillæg til de ved kongelig Resolution af 28de Juli 1893 stadfæstede Politivedtægter for bemeldte Herred.

Kronprinsregentens Resolution **), hvorved Plan for 16 Mai.
Marinens Sanitet af 23de Marts 1901, § 15, er givet følgende Ordlyd:

„Sanitetskorpsets Underklasser rekruteres ved Hvervning af ugifte Mænd i Alderen mellem 18 og 25 Aar, som ønsker at aftjene sin Værnepligt i Marinen.

For at kunne hverves skal vedkommende være af stærk og feilfri Legemsbygning samt kunne fremlægge Vidnesbyrd om godt Forhold. Endvidere skal han kunne læse flydende saavel Tryk som Skrift, skrive en tydelig latinsk Haandskrift nogenlunde ortografisk og regne med ubenævnte Tal."

Kronprinsregentens Resolution, hvorved meddeles Stad- 16 Mai.
fæstelse paa Plan for det i Os ved Bergen beliggende Afkviknes Barnehjem for Omstreiferbørn, saaledes at Værgeraadene i Hjemmet kan bortsætte Børn, som ønskes anbragt

*) Bekjendtgjort og indtaget 18 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 21.
**) Bekjendtgjort 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

16 Mai. i Barnehjem eller lignende „Indretning" (ſe Lov om forſømte Børns Behandling af 6te Juni 1896 §§ 1 og 19).

16 Mai. **Kronprinsregentens Reſolution**, hvorved den norſke Regjering bemyndiges til paa Hans Majeſtæts høie Vegne at afgjøre, hvorvidt Sanktion bør meddeles paa de af det nu forſamlede Storthing fattede Lovbeſlutninger, med Hensyn til hvilke der ikke maatte levnes den fornødne Tid til at erholde Hans Majeſtæts egen naadigſte Afgjørelſe af Sanktionsſpørgsmaalet.

17 Mai. No. 1. **Lov***) om Forbud mod at udføre Fortidslevninger af Landet[1]).

Vi Oscar o. ſ. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forſamlede ordentlige Storthings Beſlutning af 5te Mai d. A., ſaalydende:

§ 1. Fortidslevninger fra Norges Oldtid eller Middelalder, ſaaſom Mynter, Vaaben, Redſkaber, Bohave, Prydelſer, Skibsſkrog eller Dele deraf, Stene med Indſkrifter eller Billeder, maa ikke udføres af Landet uden vedkommende Regjeringsdepartements Samtykke.

§ 2. Den, ſom overtræder denne Lov eller medvirker dertil, ſtraffes med Bøder fra Kr. 1,00 til Kr. 5000,00, hvorhos vedkommende Gjenſtande eller deres Værdi kan inddrages hos den ſkyldige til Fordel for Statskaſſen. Eies Gjenſtandene af flere i Fællesſkab, bliver kun den Del at inddrage, ſom tilkommer den ſkyldige.

§ 3. Nærværende Lov træder ſtraks i Kraft.

Indtil den almindelige borgerlige Straffelov træder i Kraft, bliver Overtrædelſer af denne Lov at paatale ſom Politiſager.

Thi have Vi o. ſ. v.

17 Mai. No. 2. **Lov***) indeholdende Forandring i § 4 i Lov af 27de Juni 1891 angaaende kriſtne Diſſentere og andre, der ikke er Medlemmer af Statskirken[2]).

Vi Oscar o. ſ. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forſamlede ordentlige Storthings Beſlutning af 11te Mai d. A., ſaalydende:

§ 1. § 4, 1ſte Afſnit i Lov af 27de Juni 1891 angaaende kriſtne Diſſentere og andre, der ikke er Medlemmer af Statskirken, ſkal herefter lyde ſaaledes:

Diſſentere er fritagne for andre perſonlige Ydelſer til Statskirken og dens Betjente end ſaadanne, ſom pligtes i Anledning af kirkelige Forretninger, ſom udføres for nogen, ſom tilhører deres Husſtand. Naar Ydelſer til Statskirken og dens Betjente er ind-

*) Bekjendtgjort 19 Mai i Lovtid. 1ſte Afd. No. 22.

[1]) O. 17, Forh. i Oth. 714—730, 852. i Lagth. 292—293.

[2]) Indſt. 17 (1902—03) 18 (1903—04) O. XII. Forh. i Oth. 786—835, 1004, i Lagth. 294—306.

befattet i Beløb, som udlignes til Kommunen som personlig Skat, sættes de med et af Kommunestyret bestemt Beløb ud af Betragtning ved Beregningen af de Skattebidrag, som falder paa dem, som i det forud for Skatteaaret liggende Aar til og med 30te September med sin hele Husstand uafbrudt har tilhørt en ordnet Menighed og inden 15de Oktober næstefter for Ligningskommissionen er anmeldt som saadanne. Kommunestyret beslutter, hvorvidt og i saa Fald i hvilken Udstrækning saadan Fritagelse ogsaa skal tilstaaes Dissentere, som ikke tilhører nogen ordnet Menighed, eller hvis Husstand tæller Medlemmer, som tilhører Statskirken. Saadan Beslutning kan inden 4 Uger, efterat den er Vedkommende meddelt eller offentlig kundgjort, indankes for Amtsskattekommissionen til endelig Afgjørelse. Kommunestyret bestemmer, om saadan Fritagelse ogsaa skal gjælde Eiendomsskat. For Tiende og andre paa fast Eiendom hvilende Afgifter eller Byrder er Dissentere ikke fritaget. 17 Mai. No. 2.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft straks.

Thi have Vi o. s. v.

Lov*) om Tillæg til Lov om Fattigvæsenet af 19de Mai 1900[1]. 17 Mai. No. 3.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 13de Mai d. A., saalydende:

Med Kongens Samtykke kan en Kommune eller et Fattigdistrikt for et Tidsrum af indtil 3 Aar ad Gangen deles i flere mindre Kredse, saaledes at hver Kreds under Fattigstyrets Overtilsyn og Bestyrelse i det hele eller for en Del overtager Forsørgelsen af sine Fattige.

Thi have Vi o. s. v.

Lov**) indeholdende Forandring i Lov af 14de Januar 1837 om Formandskaber paa Landet med Tillægslove af 27de Juli 1896 og 29de Mai 1901. 17 Mai. No. 4.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te Mai d. A., saalydende:

I.

§ 2 i Lov af 14de Januar 1837 om Formandskaber paa Landet med Tillægslove af 27de Juli 1896 og 29de Mai 1901 skal lyde, som følger:

§ 2. Stemmeberettigede fra den 1ste Oktober det Aar, da Mandtallet affattes, ere

---

*) Bekjendtgjort 19 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 22.

**) Bekjendtgjort 19 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 22. Se Lovtid. 1ste Afd. No. 29.

[1]) Indst. 13, O. 45, Forh. i Oth. 702—714, 962—964, 1004; i Lagth. 290—292 og 306.

17 Mai. No. 4.

a. Mænd, som have de i Grundlovens § 50 foreskrevne Betingelser for Stemmeret,

b. Kvinder, som da have fyldt 25 Aar, have havt fast Ophold i Landet i fem Aar, have norsk Statsborgerret og ved det kommunale Stemmeretsmandtals Afslutning enten selv have betalt Skat til Stat eller Kommune for det sidst forløbne Skatteaar ifølge Ligning af antagen Indtægt paa mindst 300 Kroner eller leve i helt eller delvis Formuesfællesskab med Ægtefælle, der har betalt saadan Skat,

naar de i de to sidste Aar have havt fast Ophold i Herredet og ikke ere i noget Tilfælde, som efter Grundlovens §§ 52 og 53 bevirker Suspension eller Tab af Stemmeret.

Dog medfører Fattigunderstøttelse ikke Stemmerettens Suspension, naar den

a. er ydet andre end vedkommende Person selv, dennes Ægtefælle eller Børn under 15 Aar, eller

b. af Vedkommende tilbagebetales inden Mandtallets Afslutning, eller

c. er foranlediget ved Bestemmelserne i Lov om abnorme Børns Undervisning af 8de Juni 1881 § 7, Skolelovene af 26de Juni 1889, for Landet §§ 17 og 60, for Byerne §§ 19 og 53, eller

d. er modtaget i Form af Indlæggelse paa Sygehus eller Asyl eller til Dækkelse af Udgifter ved anden Sygebehandling.

Enhver, der har en samlet Indtægt af 300 Kroner, skal lægges i Skat til Kommunen, selv om Vedkommende efter de vedtagne Skatteregler vilde blive skattefri. Skattebeløbet maa i dette Tilfælde ikke være under 50 Øre og ikke over 2 Kroner.

II.

Nærværende Lov træder i Kraft straks.

Thi have Vi o. s. v.

17 Mai. No. 5.

Lov*) indeholdende Forandring i Lov af 14de Januar 1837 om Formandskaber i Kjøbstæderne med Tillægslove af 27de Juli 1896 og 29de Mai 1901.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te Mai d. A., saalydende:

I.

§ 2 i Lov af 14de Januar 1837 om Formandskaber i Kjøbstæderne med Tillægslove af 27de Juli 1896 og 29de Mai 1901 skal lyde, som følger:

§ 2. Stemmeberettigede fra den 1ste December det Aar, da Mandtallet affattes, ere

*) Bekjendtgjort 19 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 22. Se Lovtid. 1ste Afd. No. 29.

a. Mænd, som have de i Grundlovens § 50 foreskrevne Betingelser for Stemmeret, 17 Mai. No. 5.

b. Kvinder, som da have fyldt 25 Aar, have havt fast Ophold i Landet i fem Aar, have norsk Statsborgerret og ved det kommunale Stemmeretsmandtals Afslutning enten selv have betalt Skat til Stat eller Kommune for det sidst forløbne Skatteaar ifølge Ligning af antagen Indtægt paa mindst 400 Kroner eller leve i helt eller delvis Formuesfællesskab med Egtefælle, der har betalt saadan Skat,

naar de i de to sidste Aar have havt fast Ophold i Kjøbstaden og ikke er i noget Tilfælde, som efter Grundlovens §§ 52 og 53 bevirker Suspension eller Tab af Stemmeret.

Dog medfører Fattigunderstøttelsen ikke Stemmerettens Suspension, naar den

a. er ydet andre end vedkommende Person selv, dennes Egtefælle eller Børn under 15 Aar, eller

b. af Vedkommende tilbagebetales inden Mandtallets Afslutning, eller

c. er foranlediget ved Bestemmelserne i Lov om abnorme Børns Undervisning af 8de Juni 1881 § 7, Skolelovene af 26de Juni 1889, for Landet §§ 17 og 60, for Byerne §§ 19 og 53, eller

d. er modtaget i Form af Indlæggelse paa Sygehus eller Asyl eller til Dækkelse af Udgifter ved anden Sygebehandling.

Enhver, der har en samlet Indtægt af 400 Kroner, skal lægges i Skat til Kommunen, selv om Vedkommende efter de vedtagne Skatteregler vilde blive skattefri. Skattebeløbet maa i dette Tilfælde ikke være under 50 Øre og ikke over 2 Kroner.

II.

Nærværende Lov træder i Kraft straks.

Thi have Vi o. s. v.

Lov *) indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 [1]). 17 Mai. No. 6.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 13de Mai 1904, saalydende:

I.

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 skal herefter lyde, som følger:

§ 7. Høiesterets Kjæremaalsudvalg bestaar af tre af Høiesterets Dommere, opnævnte af Justitiarius, som Regel skiftevis for en

*) Bekjendtgjort 19 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 22.

[1]) Indst 10, O. IX. Forh. i Odth. 274—348, 761—794, 964—977, 1004; i Lagth. 275—290, 306—308.

17 Mai. No. 6.

Maaned. Den ældste Dommer forretter som Formand. Naar Høiesteret finder det hensigtsmæssigt, nedsættes samtidig to Kjæremaalsudvalg. Høiesteret giver i dette Tilfælde almindelige Bestemmelser angaaende Sagernes Fordeling mellem de to Udvalg. Med Hensyn til Kjæremaalsudvalgenes Sammentræden i Mellemtiden fra Høiesterets første til anden Session forholdes paa samme Maade som for Høiesteret bestemt.

§ 19. Ved Lagmandsret behandles Sager angaaende Forbrydelser, som kan medføre strengere Straf end Fængsel i 3 Aar — grove Tyverier og Indbrud dog undtaget — samt Sager angaaende Forsøg paa saadanne Forbrydelser.

Straffens Skjærpelse paa Grund af Gjentagelse eller paa Grund af Sammenstød af Forbrydelser kommer her ikke i Betragtning.

§ 22. Ved Meddomsret behandles de Sager, som ikke henhører under Lagmandsret eller afgjøres af Forhørsretten i Henhold til § 283.

Sager angaaende Forbrydelser kan Paatalemyndigheden dog straks indbringe for Lagmandsretten, hvis den af særlige Grunde finder det hensigtsmæssigt eller det begjæres af Sigtede.

Saadan Begjæring maa ikke afslaaes, hvis Paatalemyndigheden vil paastaa Fradømmelse af de statsborgerlige Rettigheder (Straffelovens § 29,2) eller Idømmelse af en Straf, som medfører Tab af disse, eller der handles om en Forbrydelse, strafbar efter Straffelovens Kapitler 8, 9 eller 10 eller § 142, eller en Forbrydelse i offentlig Tjeneste eller ved trykt Skrift.

§ 32. Meddoms- og Forhørsretterne holdes saavidt muligt ved de almindelige Ting. Dog kan vedkommende Regjeringsdepartement bestemme, at de holdes paa faste ugentlige eller maanedlige Retsdage, hvor dette findes hensigtsmæssigt.

Naar hurtigere Behandling paakræves, fordi Sigtede er paagreben, eller af andre Grunde, eller naar det for Sagens Oplysning er hensigtsmæssigt, at Retten holdes paa et andet Sted end det sedvanlige, bliver Extraret at afholde.

Kongen kan i den Udstrækning, hvori det findes hensigtsmæssigt, bestemme faste Retssteder for Meddoms- og Forhørsretterne.

§ 54. Betimelig forinden hvert Lagmandsting har Lagmanden i Overvær af to Retsvidner ved Lodtrækning at udtage tyve Lagrettemænd samt to Varamænd.

Kongen kan for hvert Lagsogn give almindelige Bestemmelser om, hvor længe de udtrukne Lagrettemænd skal gjøre Tjeneste. Hvor ikke andet er bestemt, skal de tjenestgjøre under hele Tinget og i ethvert Fald, indtil Forhandlingen af den paabegyndte Sag er tilendebragt.

Skal Lagrettemændene ikke gjøre Tjeneste under hele Tinget,

har Lagmanden betimelig at udtage Lagrettemænd saa ofte, som fornødiges. 17 Mai. No. 6.

§ 59. Lodtrækningen og de Afgjørelser, som er trufne i Henhold til foregaaende Paragraf, indføres i en dertil bestemt Bog. Lodtrækningens Udfald meddeles Statsadvokaten, som er berettiget til at udskyde tre af de udtrukne Lagrettemænd. De sytten først udtrukne, som ikke udskydes, samt Varamændene tilsiges at møde ved Lagmandstinget.

§ 64. Er Antallet af de ved Lagmandstinget tilstedeværende Lagrettemænd, som kan gjøre Tjeneste, mindre end sytten eller i det i § 321 nævnte Tilfælde mindre end atten, Varamændene iberegnede, uden at dog Lagretteliften i sin Helhed er ugyldig, tilkalder Lagmanden blandt de Lagrettemænd, som hurtigst kan komme tilstede, det fornødne Antal, med Forbigaaelse saavidt muligt af dem, der tidligere har gjort Tjeneste, og efter Lodtrækning, forsaavidt der haves Valg mellem flere. Saadan Tilkaldelse kan undlades, saafremt Parterne frafalder sin Ret til at udskyde flere, end at der bliver mindst ti eller i Tilfælde elleve Lagrettemænd tilbage, som kan gjøre Tjeneste.

§ 100. I alle Sager, for hvilke ikke andet særlig er bestemt (§§ 373, 377, 389, 404, 430 og 432), skal Sigtede have Forsvarer:

1. ved Hovedforhandlingen samt ved Tingsvidner og Granskninger, der optages i Henhold til §§ 296 og 297;
2. ved Afhørelse af Vidner eller ved Granskning, naar det antages, at Forretningen vil blive benyttet som Bevis under Hovedforhandlingen;
3. ved Retsmøder, fra hvilke Sigtede i Henhold til § 278, 3die Led er udelukket.

§ 316. Ved Sagens Paaraab opfordrer Lagmanden Lagrettemændene saavelsom Parterne til at angive, hvorvidt nogen af Lagrettemændene efter § 66 eller § 67 er udelukket fra at gjøre Tjeneste i Sagen. Bliver der ikke mindst sytten eller i det i § 321 nævnte Tilfælde mindst atten Lagrettemænd tilbage, Varamændene iberegnede, fyldes Tallet paa den i § 64 angivne Maade.

§ 332. Granskning, der ikke udkræver særlig Sagkyndighed, derunder indbefattet Aastedsgranskning til ret Forstaaelse af Stedforhold, bør, hvor det kan ske uden overveiende Ulempe, foretages af selve Domstolen.

Vidner, hvis Forklaring antages at være af Betydning for Sagen, bør afhøres mundtlig for selve Domstolen, hvor ikke særegne Omstændigheder er til Hinder derfor.

Oplæsning af Forklaring, som et i Retten tilstedeværende Vidne tidligere har afgivet, kan ikke under nogen Omstændighed finde Sted, medmindre Vidnet

erklærer ikke længere at erindre Forklaringens Gjenstand, eller

17 Mai. No. 6.

forklarer sig i Strid med sit tidligere Udsagn uden at berigtige Modsigelsen, naar denne bliver ham foreholdt, eller vægrer sig for at svare; er den tidligere Forklaring ubeediget, maa Oplæsning i dette Tilfælde dog ikke ske, saa længe Tvangsmidler kan anvendes.

Forklaring, som tidligere er afgiven af Vidne, der ei er tilstede i Retten, kan i Almindelighed ikke oplæses, medmindre

Forklaringen er beediget og Retten finder, at Indkaldelse til mundtlig Afhørelse vil medføre uforholdsmæssig Ulempe og Omkostning, og at Oplæsning er ubetænkelig, eller

mundtlig Afhørelse eller Edfæstelse er uiverksættelig.

Erklæring, som tidligere er afgiven af Sagkyndig, der ei er tilstede i Retten, kan altid oplæses, saafremt

Erklæringen er beediget og Retten ikke finder det nødvendigt at indkalde den Sagkyndige til mundtlig Afhørelse, eller

mundtlig Afhørelse eller Edfæstelse er uiverksættelig.

Udenretslige Forklaringer eller Erklæringer maa ikke oplæses, medmindre det findes utvilsomt, at de vil bidrage til Sagens rette Oplysning. Ei heller maa ubeedigede retslige Forklaringer oplæses, medmindre Oplæsningen efter Omstændighederne findes aldeles ubetænkelig.

Naar Udsagn af Vidner eller Sagkyndige oplæses, maa det udtrykkelig bemerkes, om de er beedigede eller ikke.

§ 351. Efter tilendebragt Raadslagning afstemmer Lagretten om de enkelte Spørgsmaal i den Orden, hvori de er stillede. Ordføreren afæsker hver enkelt Lagrettemand hans Stemme i den ved Lodtrækningen bestemte Orden og afgiver selv sin Stemme sidst. I de i § 346 omhandlede Tilfælde udfordres til et bekræftende Svar over Halvdelen af Stemmerne; ellers maa ethvert for Tiltalte ugunstigt Svar afgives med mindst syv Stemmer.

De, som ved Besvarelsen af Hovedspørgsmaalet har stemt til Tiltaltes Gunst, ansees ogsaa at stemme saaledes ved ethvert Tilægsspørgsmaal; som Følge heraf afæskes disse Lagrettemænd intet Svar ved Afstemningen over saadanne.

§ 357. Gaar Lagrettens Kjendelse ud paa, at Tiltalte ikke er skyldig, afsiger Retten strax Frifindelsesdom.

Finder Retten, at en rigtig Forstaaelse af Retsspørgsmaalene, sammenholdt med Lagrettens Svar, maa lede til Frifindelse, kan den ligeledes strax afsige Frifindelsesdom.

§ 360. Finder Retten, at en rigtig Forstaaelse af Retsspørgsmaalene maa bevirke, eller kommer den i det i § 359 nævnte Tilfælde enstemmig til den Overbevisning, at en rigtig Vurdering af Beviserne maa lede til, at Tiltalte fældes for en mindre Forbrydelse eller Forseelse end den, hvori Lagretten har fundet ham skyldig, men at der til dennes Gjerningsindhold hører Omstændigheder, om hvis Tilstedeværelse Lagrettens Kjendelse intet har afgjort, skal de til Afgjørelse heraf fornødne Spørgsmaal forelægges.

§ 375. Dom afsiges paa Stedet eller i særdeles tvilsomme Tilfælde seneſt tre Dage efter Forhandlingens Tilendebringelse. 17 Mai. No. 6.

Domsgrundene skal for Skyldspørgsmaalets Vedkommende, forsaavidt Tiltalte domfældes, nøiagtig angive, hvilke Omstændigheder der som Grundlag for Dommen antages beviste, og i Tilfælde af, at Tiltalte frifindes, hvilke Straffebetingelser der antages at mangle eller ikke at være beviste, eller hvilke Omstændigheder der antages at foreligge, som udelukker Straffen.

Ligesaa anføres de Betragtninger, som har været bestemmende for Strafudmaalingen.

I alle Tilfælde skal Domsgrundene derhos oplyse, hvorvidt Dommen er enstemmig, eller om og i Tilfælde i hvilke Punkter nogen af Rettens Medlemmer er uenig i Domsresultatet.

§ 381. Den i § 290 omhandlede Vedtagelse af Straf kan, dog uden at Fuldbyrdelsen af Hensyn til den ved § 383 hjemlede Ankefrist behøver at opsættes, paaankes paa Grund af Krænkelse af Rettergangsregler samt paa Grundlag af, at det Forhold, som har bevirket Forelægget, ikke er strafbart, eller at Vedtagelsen mangler nogen for en bindende Viljeserklæring fornøden Egenskab. Af samme Grunde kan den i § 377, femte Punktum omhandlede Afgjørelse paaankes.

§ 387. Paatalemyndigheden indsender uopholdelig Ankeerklæringen, ledsaget af sammes Begrundelse, samt Udskrift af Hovedforhandlingen og andre fornødne Udskrifter og Dokumenter til Høiesterets Kjæremaalsudvalg.

Udvalget afgjør, hvorvidt Anken er betimelig erklæret og i andre Henseender lovlig. Antages dette, kan det i Meddomsretssager og Forhørsretssager, hvor det enstemmig finder det utvilsomt, at — i Medfør af de om Ankesagers Afgjørelse i Høiesteret gjældende Regler — Tiltalte bør frifindes eller en Dom ophæves eller i Henhold til Anken forandres til Gunst for Domfældte, uden videre træffe Afgjørelse i Overensstemmelse hermed. Ligeledes kan Udvalget ophæve Dommen, hvor det enstemmig finder det utvilsomt, at Dommen af Høiesteret vilde blive forandret til Skade for Tiltalte, fordi der er anvendt en mildere Straf end den, som i Loven er fastsat som den mindste Straf for vedkommende Handling, eller fordi det paa Grund af manglende Oplysning om tidligere Domfældelse er undladt at ilægge forhøiet Straf i Gjentagelsestilfælde. Ellers har det snareſt muligt at afgive Erklæring om, hvorvidt Anken skal afvises som aabenbar grundløs eller henvises til Prøvelse i Høiesteret. I sidste Tilfælde oversender Justitiarius Sagen til Paatalemyndigheden eller Forsvareren, eftersom hin eller denne først skal have Ordet, med Paalæg om inden en fastsat Frist at tilstille Modparten samme.

§ 400. Sag, hvori Dom er afsagt af Meddoms- eller For-

17 Mai. No. 6. hørsret, kan af Parterne begjæres taget under fornyet Behandling ved Lagmandsret.

Dog udkræves Kjæremaalsudvalgets Samtykke:

1. Hvor den ilagte Straf alene er Bøder eller betinget Frihedsstraf og Sagen angaar:
   a. Forseelser.
   b. Forbrydelser mod Straffelovens Kap. 22, 23, 28 eller 30.
2. Hvor Sagen angaar borgerlige Retskrav, som ifølge § 2 skal behandles efter denne Lov.

Efter Tiltaltes Død kan alene Paatalemyndigheden begjære fornyet Behandling og da blot til Gunst for Tiltalte.

II.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med den almindelige borgerlige Straffelov.

Thi have Vi o. s. v.

17 Mai. No. 7. **Lov***) indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i militære Straffesager af 29de Mars 1900 [1]).

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 9de Mai dette Aar, saalydende:

§ 77 i Lov om Rettergangsmaaden i militære Straffesager af 29de Mars 1900 skal lyde:

Der skal bestikkes sigtede Forsvarer:

1. ved Hovedforhandling for Krigsret samt for den militære Høiesteret udenfor de i § 202 omhandlede Tilfælde;
2. ved Tingsvidner og Granskninger, der optages i Henhold til § 153;
3. ved Afhørelse af Vidner eller ved Granskning, naar det antages, at Forretningen vil blive benyttet som Bevis under Hovedforhandlingen;
4. ved Retsmøder, fra hvilke Sigtede i Henhold til § 141, jfr. den borgerlige Straffeproceslovs § 278, 3dje Led, er bleven udelukket.

Har Sigtede for Retten eller under Krigsforhør afgivet uforbeholden Tilstaaelse, hvis Rigtighed bestyrkes ved de øvrige foreliggende Oplysninger i en Sag, der ikke kan medføre høiere Straf end Fængsel i 8 Aar, undlades saavel ved Hovedforhandling for Krigsret som i Anledning af særskilte Bevisoptagelser Bestikkelse af Forsvarer, medmindre Sigtede fremsætter Begjæring derom. Har Bod været forelagt som Disciplinærstraf, er det ikke nødvendigt, at Forsvarer bestikkes.

---

*) Bekjendtgjort 19 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 22.

[1]) Indst. 10, O, IX. Forh. i Oth. 274—348, 793—794, 978, 1007, i Lagth. 306.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med den militære Straffelov. 17 Mai.
Thi have Vi o. s. v. No. 7.

Lov*) om Salg og Skjænkning af Brændevin, Øl, 17 Mai.
Vin, Frugtvin og Mjød[1]). No. 8.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Mai dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Om Salg og Skjænkning af Brændevin.

§ 1. 1. Brænderieiere samt Handelsborgere, som driver Ombestillation af raa Spiritus, jfr. Lov af 28de Juni 1887 om Brændevins Tilvirkning og Ombestillation, har Ret til at sælge Brændevin:

a. i Partier paa 250 Liter og derover til alle og enhver, at levere paa én Gang, i ét Kar og til én Kjøber;
b. i hvilkesomhelst Dele, dog ikke under $^{35}/_{100}$ Liter, til de til Salg og Skjænkning berettigede, til Udførsel samt under Jagttagelse af de nærmere Bestemmelser, som gives af Kongen, til Anvendelse i teknisk, medicinsk eller videnskabeligt Øiemed.

2. Dog skal Brænderier, som er anlagte, og Handelsborgere, som har begyndt Destillationsforretning efter Kundgjørelsen af Loven af 24de Juli 1894 om Brændevins Salg og Udskjænkning, alene kunne drive saadant Salg som ovenfor under 1ste Led, Bogstav b nævnt og Handelsborgere, som har begyndt Destillationsforretning efter Kundgjørelsen af nærværende Lov, kun, saalænge de benytter Rektifikationsapparat enten med en Produktionsevne af mindst 2 000 Liter pr. Døgn eller rummende en Paafyldning af mindst 6 000 Liter.

§ 2. I Kjøbstæderne beholder de Handelsborgere, som ved nærværende Lovs Kundgjørelse har Ret til at drive Handel med Brændevin i Partier paa 250 Liter og derover, frembeles saadan Ret, dog under Vilkaar som i § 1 Litr. a bestemt. Denne Ret overføres ikke paa deres Enker, medmindre Egteskabet er stiftet før 27de Juli 1894.

§ 3. Af det Salg, som af Brænderieiere og Destillatører efter § 1 a. alene maa foretages i Partier paa 250 Liter og derover, saavelsom af Handelsborgeres Partisalg efter § 2 erlægges en aarlig Afgift til Statskassen.

Fritagne for denne Afgift er de Brænderieiere, Destillatører og Handelsborgere, som inden November Maaneds Udgang til Politimesteren (Fogden) i vedkommende Landdistrikt eller til Magi-

*) Bekjendtgjort 19 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 22.

[1]) Indst. 1 (1902—03) 6 (1903—04) O. XX. (1902—03) VIII. (1903—04), Forh. i Oth. 397—401, 415—687, 1004; i Lagth. 95—272, 835—866.

17 Mai. No. 8.

straten i Kjøbstæderne har afgivet skriftlig Erklæring om, at de for Fremtiden fraskriver sig Retten til Partisalg, saavelsom de Handelsberettigede, som er i Besiddelse af Rettighed efter nærværende Lovs § 7, saalænge denne Rettighed vedvarer.

§ 4. Den i § 3 omhandlede Afgift fastsættes inden 15de Oktober af vedkommende Regjeringsdepartement for det følgende Aar, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Herreds- eller Bystyre.

Den fastsættes efter Omsætningens antagelige Størrelse, dog ikke i noget Tilfælde med et mindre Beløb end Kr. 1 000,00 aarlig for hver berettiget.

Afgiften indbetales i to halvaarlige Terminer inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve.

Den, som ikke i ret Tid har betalt denne Afgift, taber for Fremtiden Retten til at drive Partisalg af Brændevin, men er lige fuldt forpligtet til at betale den for den løbende Termin skyldige Afgift.

Afgiften bliver i Tilfælde at inddrive ved Udpantning. I Konkursboer betragtes den lige med almindelig Gjæld uden Fortrinsret.

§ 5. I Kjøbstæderne maa Salg af Brændevin i mindre Dele end 250 Liter samt Skjænkning af Brændevin — med de i § 1 samt nedenfor i §§ 7, 8 og 9 nævnte Undtagelser — alene drives af Samlag, hvis Vedtægter er godkjendte af Stedets Bystyre og stadfæstede af Kongen. Samlagets Virksomhed kan omfatte enten Salg alene, Skjænkning alene eller begge Dele i Forening.

Antallet af Salgs- og Skjænkningssteder bestemmes af Bystyret. Valget af Bestyrer for hvert Salgs- og Skjænkested skal godkjendes af Magistrat og Formandskab.

Til Aktieeiere i Samlag maa ikke uddeles mere end 5 Procent aarlig af den indbetalte Aktiekapitel.

§ 6. 1. Forinden den i forrige Paragraf omhandlede Godkjendelse af et Samlags Vedtægter finder Sted, skal det ved almindelig Afstemning, hvori samtlige inden Kommunen bosatte Mænd og Kvinder over 25 Aar, som ikke paa Grund af strafbar Handling er frakjendt de statsborgerlige Rettigheder eller er i noget i Grundlovens § 52 a nævnt Tilfælde, har Ret til at deltage, afgjøres, om Oprettelse eller fortsat Drift af Samlag til Salg og Skjænkning af Brændevin skal finde Sted inden Kjøbstadens Grænser.

2. Samlag kan ikke oprettes eller faa fornyet Godkjendelse af sine Vedtægter, dersom Flertallet af de i Sagen stemmeberettigede er mod det. Er et Samlag efter saadan Afstemning nedlagt, kræves der ved ny Afstemning Flertal af de i Sagen stemmeberettigede for, at Samlag igjen kan blive oprettet. Disse Afgjørelser gjælder for seks Aar, regnet fra det paafølgende Aars Begyndelse. Dog kan et Samlag, som er nedstemt, fortsætte sin Virksomhed til og

med førstkommende 30te Juni. Afstemning kan kun finde Sted i de Aar, hvori der foretages Kommunevalg, og da senest inden fjorten Dage efter samme. Kommer der ikke inden Udløbet af Januar Maaned i det Aar, hvori det sjette Aar udløber, til Bystyret Forlangende om fornyet Afstemning fra saa mange af de i Sagen stemmeberettigede, at de udgjør mindst en Tyvendedel af de i det ved forrige Afstemning benyttede Mandtal opførte stemmeberettigede, forbliver den stedfundne Afgjørelse gjældende for de næste seks Aar, og saaledes videre fremover. 17 Mai. No. 8.

3. Mandtal over de stemmeberettigede føres af Magistraten og afsluttes samt udlægges til almindeligt Eftersyn Kl. 12 Middag den sjette Dag før Afstemningen. Klage over, at nogen urettelig ikke er optaget i Mandtallet, maa være indsendt til Magistraten inden Kl. 12 Middag den anden Dag før Afstemningen; Klage over, at nogen urettelig er indført i Mandtallet, kan fremsættes lige til Afstemningens Afslutning, forudsat, at Vedkommende ikke allerede har afgivet sin Stemme.

4. Afstemningen ledes af Magistrat og Formandskab. Den skal være bekjendtgjort mindst tredive Dage forud og kan, hvor saadant findes hensigtsmæssigt, foregaa sogne- eller kredsvis.

Stemmegivningen sker hemmelig ved Sedler, paa hvilke der skal staa „ja" eller „nei". „Ja" er for Samlags Oprettelse eller Fortsættelse, „nei" imod. Stemmesedlerne skal være af hvidt Papir uden Underskrift.

5. Forkastes under Stemmegivningen Stemmesedler fra Personer, som er opført i Mandtallet over de stemmeberettigede, gjøres ved Udregningen af Stemmegivningens Resultat et tilsvarende Fradrag i de stemmeberettigedes Antal efter Mandtallet.

6. Hvor Afstemningsstyrets Paakjendelse af Klage over Mandtallet eller dets Forkastelse af en afgiven Stemme ikke har været enstemmig, kan ethvert Medlem af Mindretallet i Styret inden Kl. 12 Middag den tredie Dag efter Afstemningsdagen hos Magistraten forlange Paakjendelsen eller Forkastelsen forelagt vedkommende Regjeringsdepartement til endelig Afgjørelse.

7. Nærmere Bestemmelser angaaende disse Afstemninger og hvad dermed staar i Forbindelse udfærdiges af Magistrat og Formandskab med Kongens Stadfæstelse.

8. I Tiden nærmest efter nærværende Lovs Ikrafttræden bliver de ifølge tidligere Samlagsafstemninger bestaaende Forhold fremdeles gjældende indtil Udgangen af Aaret 1907 — uanseet det Tidsrum, for hvilket disse Afgjørelser i Henhold til tidligere Bestemmelser skulde have været gjældende. Dog kan et Samlag, hvis Koncessionstid i det nævnte Aar endnu ikke er udløbet, fortsætte sin Virksomhed til Koncessionstidens Udløb. Forlangende om ny Afstemning i Forbindelse med de kommunale Valg i 1907 maa — overensstemmende med Reglerne i nærværende Paragrafs Punkt 2

17 Mai. No. 8.

— være indkommet inden Udløbet af samme Aars Januar Maaned. Fremkommer ikke saadant Forlangende, bliver den seneſt stedfundne Afgjørelſe frembeles gjældende for de næſte ſeks Aar, fra Udgangen af Aaret 1907 at regne.

§ 7. 1. Byſtyret kan i Henhold til Vedtægt, ſom er ſtadfæſtet af Kongen, tildele Samlaget et beſtemt Antal Rettigheder til Salg af Brændevin i ikke mindre Dele end $^{35}/_{100}$ Liter, hvilke Rettigheders Udøvelſe af Magiſtrat og Formandſkab kan overdrages Handelsberettigede paa et Aar ad Gangen.

2. I Vedtægten bliver at beſtemme:

a. hvilken Art af Handel kan forenes med Brændevinsſalget;

b. Minimum af den Afgift, ſom Samlaget kan fordre, og ſom for hver enkelt faſtſættes efter Omſætningens antagelige Størrelſe, dog ikke i noget Tilfælde med et mindre Beløb end Kr. 10.000,00 aarlig for hver berettiget. Afgiften faſtſættes inden 15de Oktober af vedkommende Regjeringsdepartement for det følgende Aar, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Magiſtrat og Formandſkab. Den betales i to halvaarlige Terminer inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve;

c. de øvrige Betingelſer, paa hvilke Rettigheden bliver at overdrage Vedkommende.

§ 8. 1. Ved lignende Vedtægt ſom i § 7 omhandlet kan Byſtyret tildele Samlaget et beſtemt Antal Rettigheder til Skjænkning af Brændevin, hvilke Rettigheders Udøvelſe paa ſamme Maade ſom i § 7 beſtemt kan overdrages til Hotelverter, Verter for ſluttede Selſkaber og Reſtauratører ved Kurſteder med den Virkning, at de alene kan ſkjænke til henholdsvis de hos dem boende Reiſende, Selſkabets Medlemmer og Gjeſter ved Kurſtedet.

2. I Vedtægten bliver at beſtemme:

a. Minimum af den Afgiſt, ſom Samlaget kan fordre, og ſom for hver enkelt faſtſættes efter Bedriftens Beſkaffenhed og Omſætningens antagelige Størrelſe. Med Afgiftens Faſtſættelſe og Indbetaling forholdes forøvrigt ſom i § 7 beſtemt;

b. de øvrige Betingelſer, paa hvilke Rettigheden bliver at overdrage Vedkommende.

§ 9. De, ſom for Tiden i Henhold til Lov af 6te September 1845 § 3 har Ret til Salg af Brændevin i ſmaat enten alene eller i Forening med Skjænkning, beholder frembeles denne Ret, dog ſaaledes, at Salget ikke maa foregaa i mindre Dele end $^{35}/_{100}$ Liter. De har at erlægge til Samlaget en aarlig Afgift, med hvis Faſtſættelſe og Indbetaling forholdes ſom i § 7 beſtemt. Paa ſamme Maade faſtſættes Afgiften i Byer, hvor der ikke er Samlag, og af Afgiften indbetales i dette Tilfælde 35 pCt. til vedkommende Bykaſſe og 65 pCt. gjennem Stedets Oppebørſelsbetjent til Statskaſſen.

§ 10. 1. De, som for Tiden har Ret til Salg og Skjænk- 17 Mai.
ning af Brændevin paa Landet, beholder fremdeles denne Ret, No. 8.
saaledes som den er dem hjemlet ved deres Bevillinger, dog saaledes, at de Rettigheder, som kun er tilstaaet indtil videre, ophører senest 1ste Januar 1906.

2. Iøvrigt maa paa Landet Salg af Brændevin alene foregaa fra Brænderier, saaledes som omhandlet i § 1, og Skjænkning alene foregaa med Hjemmel af kongelig Bevilling, hvis Meddelelse er betinget af Herredsstyrets Anbefaling. Bevilling til Skjænkning maa alene tilstaaes Gjæstgivere, Hotelverter og Restauratører ved Kursteder med den Virkning, at de alene kan skjænke til henholdsvis de hos dem boende Reisende og Gjæster. Skjænkeretten kan tilstaaes enten for det hele Aar eller for en kortere Tid og forøvrigt paa nærmere Vilkaar, som af Herredsstyret maatte være opstillede. Ingen maa have Skjænkning af Brændevin paa mere end et Sted.

§ 11. Enhver, som med Hjemmel af kongelig Bevilling i Henhold til foranstaaende § 10 sælger eller skjænker Brændevin, og som ikke ved en inden 30te November afgivet Erklæring har frasagt sig sin Ret, erlægger en særskilt Afgift, hvoraf 35 pCt. tilfalder vedkommende Herredskasse og Resten indbetales gjennem Stedets Oppebørselsbetjent i Statskassen.

Afgiften fastsættes inden 15de Oktober af Herredsstyret for det følgende Aar efter Bedriftens Beskaffenhed og den antagelige Størrelse af Omsætningen og betales i to halvaarlige Terminer inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve.

Den, som ikke i ret Tid har betalt denne Afgift, taber Rettigheden, at regne fra den Termin, ved hvilken Forsømmelsen fandt Sted, og er lige fuldt pligtig at betale den for Aaret skyldige Afgift, som i Tilfælde af manglende Betaling skal inddrives ved Udpantning.

Den saaledes tabte Rettighed maa ikke gjengives nogen ved ny Bevilling, uden at den skyldige Afgift er betalt. Undtagelse fra disse Forskrifter finder kun Sted, naar den afgiftspligtige Næring ophører ved den berettigedes Død eller Konkurs, da Afgiften i disse Tilfælde alene svares for den løbende Termin. I Konkursboer betragtes Afgiften lige med almindelig Gjæld uden Fortrinsret.

§ 12. 1. Skjænkning af Brændevin ombord i Dampskibe maa kun foregaa efter dertil meddelt kongelig Bevilling, efterat vedkommende kommunale Myndigheders Udtalelse i hvert enkelt Tilfælde i det Omfang, som maatte paakræves, er indhentet. I Bevillingen bestemmes, om og i hvilken Udstrækning Skjænkning skal være underkastet de i § 16 nævnte Tidsindskrænkninger.

2. Med Hjemmel af Bevillingen kan alene skjænkes til de ombordværende Passagerer samt, forsaavidt Føreren tilsteder det, til Mandskabet og andre, som stadig følger Fartøiet.

17 Mai. No. 8.

3. For disse Rettigheder betales en aarlig Afgift til Statskassen gjennem Oppebørselsbetjenten paa det Sted, hvor Skibet hører hjemme. Afgiften fastsættes til Kr. 100,00 for hvert Kalenderaar, uanseet paa hvilken Tid af Aaret Bevillingen meddeles, og betales inden hvert Aars 15de Januar eller, hvis Bevillingen først meddeles efter den 15de Januar, inden fjorten Dage efter Bevillingens Datum. Er Afgiften ikke betalt i rette Tid, tabes Rettigheden, som ikke kan erhverves tilbage, før den skyldige Afgift er betalt.

§ 13. Samlagets Regnskaber føres efter Skemaer, som udfærdiges af vedkommende Departement, og revideres hvert Aar af to Revisorer, hvoraf en vælges af vedkommende Bystyre og en af Overøvrigheden. Revisorernes Godtgjørelse bestemmes af Overøvrigheden efter indhentet Erklæring fra Samlaget og udredes af dette. De nærmere Bestemmelser om Tiden for Regnskabernes Aflæggelse og deres Revision m. v. fastsættes af vedkommende Departement, som ogsaa deciderer Regnskaberne.

§ 14. 1. Naar et Samlags Regnskaber er deciderede, tilfalder af Nettofortjenesten 15 pCt. Samlagets Kommune, 10 pCt. Samlaget og 10 pCt. vedkommende Departement til Fordeling mellem samtlige Amtskommuner i Forhold til Folkemængden.

I de nærmeste Aar efter denne Lovs Ikrafttræden skal den Samlaget tilfaldende Andel forøges og den til Fordeling mellem Amtskommunerne bestemte Andel formindskes med følgende Procenter af Nettofortjenesten:

for første Aar med 8 Pct.
„ andet —„— 6 „
„ tredie —„— 4 „
og „ fjerde —„— 2 „

De Samlaget og Amtskommunerne tilfaldne Midler skal anvendes til almennyttige Formaal og veldædige Øiemed af saadan Art, at Kommunerne ikke efter Lovgivningen pligter at sørge for samme.

2. Resten af Samlagets Nettofortjeneste indbetales gjennem Stedets Oppebørselsbetjent i Statskassen.

§ 15. De Indtægter, som i Henhold til foranstaaende Paragrafs 2det Led samt i Henhold til §§ 3, 9, 11 og 12 maatte tilfalde Statskassen, bliver overensstemmende med Lov af 29de Mai 1901 indtil Udgangen af Aaret 1910 at overføre til det af Storthinget bevilgede Fond for Invalide- og Alderdomsforsikring. Senere bliver disse Indtægter at oplægge til et Fond, hvis Midler forvaltes og gjøres frugtbringende efter Kongens nærmere Bestemmelse, og om hvis Benyttelse bliver at bestemme ved særskilt Lov.

§ 16. Salg eller Skjænkning af Brændevin maa ikke finde Sted fra Kl. 10 Aften til Kl. 8 Morgen, heller ikke efter Kl. 1 Eftermiddag Dagen før Søn- og Helligdage, ligesaa lidt som paa

selve disse Dage. Dog kan Departementet efter Kommunestyrets 17 Mai.
Anbefaling forandre Tiden Kl. 10 Aften til Kl. 12 Aften. Poli- No. 8.
timesteren kan ved Leiligheder, naar en større Samling af Mennesker finder Sted, f. Ex under Markeder, ved Valg, Paamønstringer eller lignende, bestemme yderligere Tidsindskrænkninger.

Kapitel 2.

Om Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød.

§ 17. Ret til Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød er Gjenstand for Bevilling.

§ 18. Bevillingen kan enten være almindelig eller lyde paa indskrænket Ret, saaledes at Skjænkning af de heromhandlede Drikkevarer alene maa foregaa til Reisende, til Spisegjester eller til Medlemmer af sluttet Selskab i dettes Lokale. Derhos kan der gives almindelig Bevilling paa Skjænkning kun af alkoholsvagt Øl, hvorved i denne Lov forstaaes Øl, som indeholder under $2^1/_4$ Vegtprocent Alkohol.

§ 19. 1. Bevilling kan — undtagen for Samlags Vedkommende, saaledes som nedenfor i § 23 bestemt — kun meddeles fuldmyndig Mand eller Kvinde og maa — med den samme Undtagelse — ikke udøves samtidig paa flere Steder inden Herredet eller Kjøbstaden. Den skal lyde paa, enten at Rettigheden ophører paa Aarets sidste Dag inden et Tidsrum, som ikke maa overskride tre Aar fra Rettighedens Begyndelse, og som nærmere fastsættes ved hver Bevillings Meddelelse, eller paa, at den alene skal kunne udøves en bestemt Del af Aaret, saasom i Turisttiden eller Badetiden, eller endelig paa, at den kun maa udøves ved enkelt bestemt Leilighed.

2. For enhver Bevilling kan derhos bestemmes,

a. at en almindelig eller indskrænket Ret kun maa udøves i bestemte Lokaler eller paa bestemte Steder;
b. at en almindelig Ret paa Landet ikke maa udøves under Kirketjeneste, offentligt Valg, Ting eller Løsøreauktion inden en Afstand af 1 Km. fra Forretningsstedet i Tidsrummet fra to Timer før Forretningens Begyndelse til to Timer efter dens Tilendebringelse;
c. at Varieté- og lignende Præstationer ikke maa finde Sted i Bevertningslokale eller visse Dele af eller Tilliggelser til samme.

§ 20. 1. Bevilling meddeles paa Landet af Herredsstyret og i Kjøbstæderne af Bystyret eller — efter dettes Bemyndigelse — af Magistrat og Formandskab, og skal herunder ved Valget af Personer de Hensyn, som vækker Formodning om, at Rettigheden ikke vil blive misbrugt, komme i fremherskende Betragtning.

2. Afgjørelsen træffes, efterat Politiets Erklæring er indhentet.

§ 21. Bevillingen udstedes paa Landet af Ordføreren og i

17 Mai. No. 8.

Kjøbstæderne af Magistraten overensstemmende med Formular, udfærdiget af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 22. I Kjøbstæderne afgiver Bystyret aarlig Bestemmelse om det Tal, som det ansees tjenligt, at de almindelige Rettigheder — herved intet Hensyn taget til Skjænkning af alkoholsvagt Øl — indskrænkes til i det følgende Aar. Denne Bestemmelse er dog ikke til Hinder for, at Bevillinger udenfor Tallet meddeles i særegne Tilfælde paa Grunde, som Bystyret eller — efter dettes Bemyndigelse — Magistrat og Formandskab finder tilstrækkelige.

§ 23. 1. Bevilling til Skjænkning af de i dette Kapitel omhandlede Drikkevarer kan for et Tidsrum af indtil seks Aar ad Gangen ogsaa meddeles Samlag, hvis Vedtægter er godkjendte af Stedets Herredsstyre eller Bystyre og stadfæstede af Kongen. Herredsstyret eller Bystyret kan derhos bestemme, at almindelig Skjænkeret ikke samtidig maa meddeles nogen anden inden Herredet eller Kjøbstaden. Dette gjælder dog ikke Skjænkning af alkoholsvagt Øl.

2. Saadant Samlag kan have Medlemmer, som efter sin borgerlige Stilling ikke i eget Navn kan faa Bevilling til denne Næring.

3. Antallet af Skjænkesteder bestemmes og Valg af Bestyrer for hvert Skjænkested samt Skjænkestedets Beliggenhed og Lokale godkjendes paa Landet af Herredsstyret og i Kjøbstæderne af Magistrat og Formandskab.

4. Til Aktieeiere i Samlag maa ikke udbetales mere end 5 Procent aarlig af den indbetalte Aktiekapital.

§ 24. Intet skal være til Hinder for, at der i Kjøbstæderne bevilges et og samme Samlag Ret saavel til at sælge og skjænke Brændevin som til at skjænke de i dette Kapitel omhandlede Drikkevarer.

§ 25. Samlagets mulige Netto-Overskud ved Salg og Skjænkning af de i dette Kapitel omhandlede Drikkevarer anvendes til almennyttige Formaal eller veldædige Øiemed af saadan Art, som Herredet eller Kommunen efter Lovgivningen ikke selv pligter at sørge for, saasom Ædrueligheds Fremme gjennem Afholdsforeninger eller paa anden Maade.

§ 26. 1. Restauratører paa Dampskibe kan af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, meddeles Bevilling til at skjænke de i dette Kapitel omhandlede Drikkevarer til ombordværende Passagerer samt, hvis Føreren tilsteder det, til Mandskabet og andre, som stadig følger Fartøiet. Saadan Bevilling kan kun gives, efterat Udtalelse er indhentet fra vedkommende kommunale Myndigheder i den Udstrækning, som Bevillingens Udsteder i hvert enkelt Tilfælde finder paakrævet.

2. Efter Bevilling af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, skal det være Jernbanestyrelsen tilladt i egne dertil indrettede Jernbanevogne eller Afdelinger af saadanne paa længere Ruter i

Forbindelse med Beværtning med Mad og Drikke at skjænke Øl og Vin til Reisende under Jagttagelse af de nærmere Bestemmelser, som fastsættes med Bifald af vedkommende Departement. 17 Mai. No. 8.

3. Paa Landet ved eller i Nærheden af militære Øvelsespladse, inden en Afstand af 1 km. fra disse, maa Salg eller Skjænkning af de i dette Kapitel omhandlede Drikkevarer i den Tid, Øvelserne paagaar, ikke finde Sted uden Samtykke af vedkommende militære Myndigheder og under Jagttagelse af de nærmere Forskrifter, som disse maatte fastsætte. I Tvisttilfælde skal det være overladt vedkommende Departement at træffe den endelige Afgjørelse.

§ 27. 1. Herredsstyret paa Landet og Bystyret i Byerne kan bestemme Indskrænkning i den Tid, i hvilken de almindelige Skjænkerettigheder maa udøves. Denne Indskrænkning maa dog ikke i de Kommuner, hvor Samlag til Salg og Skjænkning af Brændevin er oprettet, gaa videre, end for Skjænkning af Brændevin er fastsat.

2. Herredsstyret kan bemyndige Lensmanden til for enkelt bestemt Leilighed at tillade Skjænkning af de i dette Kapitel omhandlede Drikkevarer samt ligeledes for enkelt bestemt Leilighed at gjøre særlige Undtagelser fra de i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Led fastsatte Tidsindskrænkninger.

3. I Kjøbstæderne kan Bystyret ved en Politimesteren meddelt almindelig Bemyndigelse overlade til ham for enkelt bestemt Leilighed at gjøre særlige Undtagelser fra de i Henhold til 1ste Led fastsatte Tidsindskrænkninger saavelsom til for enkelt bestemt Leilighed at tillade, at en Skjænkeret udøves paa et andet Sted eller i et andet Lokale end det i Henhold til § 19 bestemte.

§ 28. 1. Paa Landet kan Herredsstyret og i Kjøbstæderne Bystyret undergive Skjænkning af de i dette Kapitel omhandlede Drikkevarer en særlig Afgift af indtil Kr. 600,00 paa Landet og indtil Kr. 1 200,00 i Kjøbstæderne, hvilken Grænse dog af Herredsstyret eller Bystyret ved en almindelig Bestemmelse, som bliver at undergive Kongens Afgjørelse, kan forhøies, saafremt særlige Forhold efter disse Myndigheders Skjøn gjør dette ønskeligt.

2. Paa Landet kan Afgift paalægges enten alle eller nogle af dem, som har erholdt Bevilling til Skjænkniug af de omhandlede Drikkevarer, med et efter hver enkelts antagelige Omsætning og Arten af de udskjænkede Drikkevarer afpasset Beløb inden ovennævnte Grænse.

3. I Kjøbstæderne skal Afgiften fastsættes til et for alle almindelige Skjænkerettigheder lige Beløb.

Den, som efter § 18 har en indskrænket Ret eller Ret til kun at skjænke alkoholsvagt Øl, erlægger for det første Aar en Afgift af indtil Kr. 100,00. For den følgende Tid bliver Afgiften at paaligne ham af Ligningskommissionen efter hans Næring som Skjænkevert. Afgiften maa dog ikke overskride den almindelige Afgift

17 Mai. No. 8.

paa Stedet. Den, som faar sin Bevilling fornyet, ansees med Hensyn til Afgiftens Ansættelse ikke som ny Skjænkevært.

4. Formandskabet kan tilstaa Indehaverne af indskrænkede Rettigheder saavelsom de Personer, som, forinden Paabudet om Afgift efter Lov af 18de Mai 1860 blev gjort gjældende for Stedet, ved Siden af anden Husnæring drev en ringe Skjænkning af de i dette Kapitel omhandlede Drikkevarer, Fritagelse for eller Nedsættelse i Afgiften.

5. For Skjænkning paa Dampskibe og i Jernbanevogne betales ikke Afgift.

6. De, som for Tiden har Ret til Skjænkning i Medhold af Lov af 18de Mai 1860, skal svare samme Afgift som den paa Stedet for almindelige Skjænkerettigheder bestemte. Disse Skjænkeberettigede overfører ikke sin Ret paa sine Enker, forsaavidt Ægteskabet først er stiftet, efter at Lov af 9de Mai 1891 om Forandring i Øl- og Vinlovgivningen traadte i Kraft.

§ 29. 1. For Afgiften tilstedes intet Afslag i de den Afgiftspligtige paahvilende almindelige kommunale Skatter. Den tilfalder paa Landet Herredskassen eller i Herred, som omfatter flere Fattigdistrikter, vedkommende Fattigkasse og i Kjøbstæderne Bykassen.

2. Afgiften for det løbende Aar indbetales inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve.

§ 30. Afgiften bliver i Tilfælde af manglende Betaling at inddrive ved Udpantning. I Konkursboer betragtes den lige med almindelig Gjæld uden Fortrinsret.

§ 31. Den, som ikke inden de foreskrevne Terminer har betalt den ham paalagte særlige Afgift, skal være uberettiget til at skjænke de her omhandlede Drikkevarer, indtil Afgiften er betalt.

Kapitel 3.

Om Salg af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød.

§ 32. 1. Salg af Øl er, naar ikke anden Bestemmelse i Medhold af følgende Paragraf er truffet, en fri Næring.

2. Salg af Vin, Frugtvin og Mjød er paa Landet — bortseet fra den ved Lov om Handelen af 8de August 1842 §§ 14 og 15 hjemlede Salgsret — betinget af Landhandlerret, naar ikke Bestemmelse i Henhold til følgende Paragraf er truffet, og i Kjøbstæderne — bortseet fra den ved nysnævnte Lov om Handelen §§ 14, 15, 21 og 22 hjemlede Salgsret — betinget af Handelsret efter samme Lovs §§ 1 og 2.

§ 33. 1. Herredsstyret paa Landet kan bestemme, at saavel Partisalg som Smaasalg af de i dette Kapitel omhandlede Drikkevarer skal være forbudt andre end dem, som vinder Bevilling paa saadan Næring. I Kjøbstæderne kan Bystyret træffe den samme Bestemmelse for Smaasalgs Vedkommende. Saadan Bestemmelse

kan fattes om alle eller kun om enkelt eller enkelte af disse Drikke- 17 Mai.
varer. No. 8.

2. Ved Partisalg forstaaes i denne Lov Salg af mindst 40 Liter, 50 hele eller 100 halve Flasker, at leveres paa én Gang og til én Kjøber.

§ 34. Med Hensyn til de i § 33 omhandlede Bevillingers Meddelelse og Udfærdigelse, deres Udøvelse og Varighed gjælder det samme, som i denne Lovs §§ 19, 20 og 21 er foreskrevet om Skjænkning.

§ 35. De i § 33 omhandlede Bevillinger kan ogsaa meddeles saadant Samlag, som omhandles i denne Lovs §§ 23, 24 og og 25, paa de sammesteds nævnte Vilkaar. Paa Landet fastsættes Afgiftens Størrelse under et for Skjænkning og Salg.

§ 36. 1. Bestemmelse om, at Partisalg eller Smaasalg af Øl skal være undergivet Bevilling, er ikke til Hinder for, at Øl afhændes umiddelbart fra Bryggeri, og heller ikke for, at det paa sædvanlig Maade fra Bryggeri eller salgsberettiget Øllager bringes om til Kjøbernes Bopæl eller til Salgs- eller Skjænkested, dog ikke paa Søn- og Helligdage og, for Landets Vedkommende, heller ikke efter Kl. 5 Eftermiddagen før disse Dage. Salg af Øl under Ombringelsen skal dog ikke være tilladt.

2. Herredsstyret kan med $^2/_3$ Flertal bestemme, at Salg af Øl umiddelbart fra Bryggeri eller Øllager skal være forbudt under et vist Kvantum, samt at al Ombringelse af Øl inden Herredet ligeledes skal være forbudt.

3. Bestemmelser, som afgives i Medhold af nærværende Paragrafs 2det Led, kan ikke gjøres gjældende for alkoholsvagt Øl.

4. Der skal intet være til Hinder for, at Gaardbrugere i Overensstemmelse med § 20 i Lov om Tilvirkning af Malt af 12te Oktober 1857 forsyner sine Husmænd og Arbeidere ved Gaardsbruget med Øl, som de selv har tilvirket af ubeskattet Malt.

5. Bestemmelse om, at Partisalg eller Smaasalg af Frugtvin skal være undergivet Bevilling, er ikke til Hinder for, at Frugtvin af indenlandsk Tilvirkning af ikke over 9 Volumprocent (7,23 Vegtprocent) Alkohol af Producenten kan sælges i hvilketsomhelst Kvantum til de til Salg eller Skjænkning berettigede.

§ 37. Almindelig Bevilling til Skjænkning af de i dette Kapitel omhandlede Drikkevarer medfører paa Landet tillige Ret til ethvert Salg af disse og i Kjøbstæderne til Smaasalg af Øl uden særskilt Bevilling.

§ 38. Hvad der i nærværende Lovs §§ 28, 29, 30, 31 og 50 er foreskrevet om Afgift af Skjænkning paa Landet finder sammesteds ogsaa Anvendelse paa Afgift af Salg.

§ 39. 1. I Kjøbstæderne kan Bystyret undergive Smaasalg af Vin en særlig Afgift af indtil Kr. 100,00. Afgiftens Størrelse, der skal være ens for alle, fastsættes inden hvert Aars 15de Oktober.

17 Mai. No. 8.

2. Afgiften tilfalder Bykassen, og for samme tilstedes intet Afslag i de den afgiftspligtige paahvilende almindelige kommunale Skatter. Den indbetales i to halvaarlige Terminer inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve.

3. Fritagne for denne Afgift er de berettigede, som inden 30te November har afgivet skriftlig Erklæring til Bystyret om, at de for Fremtiden fraskriver sig Retten til Smaasalg.

4. Den, som ikke i ret Tid har indbetalt Afgiften, taber Retten til at drive Smaasalg af Vin, at regne fra den Tid, ved hvilken Forsømmelsen fandt Sted, og er lige fuldt pligtig at betale den for Aaret skyldige Afgift, som i Tilfælde af manglende Betaling skal inddrives ved Udpantning.

Undtagelse fra disse Forskrifter finder kun Sted, naar den afgiftspligtige Næring ophører ved den berettigedes Død eller Konkurs, da Afgiften i disse Tilfælde alene svares for den løbende Termin. I Konkurstilfælde betragtes Afgiften lige med almindelig Gjæld uden Fortrinsret.

5. Den, der ikke har betalt skyldig Afgift, maa ikke meddeles Bevilling til Smaasalg af Vin.

§ 40. Herredsstyret paa Landet og Bystyret i Kjøbstæderne kan, hvad enten Smaasalget er bundet til Bevilling eller ikke, underkaste det den samme Tidsindskrænkning som Udskjænkningen.

Kapitel 4.

Om Indløsning af ældre Salgs- og Skjænkerettigheder.

§ 41. Livsvarige Rettigheder til Partisalg, Smaasalg eller Skjænkning af de i denne Lov omhandlede Drikkevarer kan af Stedets Bystyre eller Herredsstyre besluttes indløste. Beslutningen kan angaa samtlige de nævnte Rettigheder paa Stedet eller enkelte af dem. Den er ikke gyldig, medmindre den stadfæstes af Kongen.

§ 42. Den Erstatning, som tilkommer Rettighedshaveren, bestemmes ved lovligt Skjøn, afgivet af fire eller, i Tilfælde af Overskjøn, af otte Mænd, som udnævnes af Kongen. Forligsmægling bortfalder. Overskjøn maa forlanges inden seks Uger fra Underskjønnets Slutning. Udgifterne ved Overskjønnet, som i ethvert Tilfælde foranstaltes iverksat af Kommunen, bæres af Rettighedshaveren, naar han har forlangt det, og det gaar ham imod.

§ 43. Rettigheden ophører ved Udgangen af det Aar, i hvilket Skjønnet afgives, forsaavidt der fra den endelige Afgjørelse til Aarets Udgang er et saa langt Tidsrum som seks Maaneder, men i modsat Fald ved det følgende Aars Udgang, og fra samme Tid beregnes Erstatningen. Denne bestemmes til et vist aarligt Beløb, i Almindelighed svarende til den Indtægt, som Rettighedshaveren skjønnes i Gjennemsnit af de tre sidste Aar at have havt af den med Rettigheden forbundne Næring; dog kan Skjønsmændene

gjøre Forandring heri, dersom Indtægten af særegne Grunde i disse Aar har været større eller mindre, end den i Fremtiden antages at ville blive. 17 Mai. No. 8.

§ 44. Erstatningen udbetales af Stedets Bykasse eller Herredskasse — mod Refusion af Samlag, om saadant findes paa Stedet — hver 30te Juni og 31te December, sidste Gang ved Udløbet af det Aar, i hvilket Rettighedshaveren eller, dersom Rettigheden tilkommer to Ægtefæller, den længstlevende af disse er afgaaet ved Døden.

§ 45. Rettigheder til Salg og Skjænkning af Brændevin, der er bundet til en viss Eiendom, kan indløses af Staten. Erstatningen bliver overensstemmende med Forskrifterne i foranstaaende § 42 og § 43, 1ste Punktum at fastsætte med et Beløb én Gang for alle.

Kapitel 5.

Almindelige Bestemmelser.

§ 46. 1. Ved Frugtvin forstaaes i denne Lov en af Frugt-, Bær- eller Plantesaft gjennem Alkoholgjæring tilvirket Drik, der ikke indeholder over 15 Volumprocent (12,15 Vegtprocent) Alkohol.

2. Ved Vin forstaaes i denne Lov en af Druesaft gjennem Alkoholgjæring tilvirket Drik, der ikke indeholder over 21 Volumprocent (17,11 Vegtprocent) Alkohol.

3. Enhver med Brændevin blandet eller tilberedt Drik, Frugtvin af større Alkoholstyrke end 15 Volumprocent og Vin af større Alkoholstyrke end 21 Volumprocent bliver efter nærværende Lov at anse som Brændevin.

§ 47. Opgave over enhver til Skjænkning eller Salg meddelt Ret med de til samme knyttede Vilkaar bliver at tilstille Stedets Politi.

§ 48. 1. Som Skjænkning ansees det, naar den, som sælger de i denne Lov omhandlede Drikkevarer, tillader, at noget af det solgte paa Stedet fortæres, eller naar det ham vitterlig fortæres i Dele af hans Hus, som han har Raadighed over, eller paa andre i hans Besiddelse værende Steder eller paa Husets nærmeste Tilliggelser.

2. Bestyrer af Skjænkested eller Salgssted for Samlag har ligeoverfor det Offentlige samme Ansvar, som ellers paahviler den, som i eget Navn har erhvervet Ret til Skjænkning eller Salg.

§ 49. 1. Ingen maa optage Bestilling paa Brændevin i Partier eller mindre Dele, medmindre Bestillingen gjøres af nogen til Salg eller Skjænkning af Brændevin berettiget.

2. Mod Efterkrav maa Brændevin i Partier eller mindre Dele ikke sælges til nogen, som ikke er berettiget til Salg eller Skjænkning af Brændevin.

17 Mai. Nr. 8.

§ 50. 1. Beslutninger, som fattes af Herredsstyre eller Bystyre i Henhold til nærværende Lovs § 23, 1ste Leds 2det Punktum, § 27, 1ste Led, § 28, 1ste og tredje Led — jfr. § 38 —, § 33, § 36, 2det Led, § 39, 1ste Led og § 40, bliver at bekjendtgjøre inden Oktober Maaneds Udgang paa den Maade, som Herreds- eller Bystyret bestemmer, hvorefter de træder i Kraft fra næste Aars Begyndelse.

2. Samme Regel bliver at iagttage, naar saadanne Beslutninger omgjøres.

§ 51. 1. Med Hensyn til Anvendelsen af denne Lov ansees Ladested, som har eget Bystyre, lige med Kjøbstad.

2. Derhos kan de for Kjøbstæderne gjældende Bestemmelser helt eller delvis efter Andragende fra vedkommende Herredsstyre af Kongen gjøres anvendelige for Strandsteder og andre bymæssig bebyggede Strækninger paa Landets Grund.

Kapitel 6.

Om Straf og Paatale.

§ 52. 1. Skjænkning eller Salg, som ifølge denne Lov eller de med Hjemmel af samme givne Bestemmelser er uberettiget, straffes som i den almindelige borgerlige Straffelov § 332 bestemt.

2. Skjænkning eller Afhændelse af Brændevin, som finder Sted i Forbindelse med Kjøb eller Salg fra Vareboder eller andre almindelige Salgssteder, eller som — ligeledes i Forbindelse med Kjøb eller Salg — finder Sted under de almindelige Fiskerier eller ved Besøg hos Fjeldfinnerne i deres Byer eller ved deres Buskap, ansees som ulovlig, selv om Skjænkningen eller Afhændelsen er skeet uden Betaling.

3. Som ulovlig Skjænkning ansees det ligeledes, naar de, som mod Betaling beverter med Spise eller Drik, holder Keglebane, Billard eller befatter sig med andet saadant Erhverv, uagtet de ikke er berettigede til Skjænkning, uden Betaling skjænker Brændevin til sine Gjæster.

4. Med Bøder straffes den, som

a. gjør sig skyldig i ulovlig Optagelse af Bestillinger (§ 49);
b. uddeler eller lader uddele Brændevin ved Kirke, paa Tinge, ved Auktioner eller anden offentlig Forsamling.

5. Derhos skal de Drikkevarer, som forefindes hos den skyldige, i saa stort Kvantum, som efter Handlingens Beskaffenhed og Omstændighederne forøvrigt findes passende, anholdes til Konfiskation, og det ved hver enkelt Overtrædelse uden Hensyn til, at den øvrige Straf flyder sammen med Straffen for den tidligere Overtrædelse, som staar under Paatale. Dog bortfalder Konfiskationen, naar det ulovlige alene bestaar i Overskridelse af Tiden (§§ 27 og 40) eller deri, at den, som har en begrænset Ret, overskrider denne ved at skjænke eller sælge til andre, end det er ham tilladt.

6. I Skjænkningslokale (Kafé), hvis Indehaver som Følge af fastsat Tidsindskrænkning eller manglende Bevilling ikke har Ret til at skjænke Brændevin, og i dets til Skjænkning benyttede Tilliggelser skal det under Straf af Bøder være forbudt Gjæsterne at fortære eller traktere med Brændevin, som er medbragt af dem, saavelsom Verten og hans Folk at tillade, udtrykkelig eller stiltiende, saadan Fortæring eller Traktering. 17 Mai. No. 8.

§ 53. Med Bøder straffes den, som under en som Næringsvei drevet Skjænkning af de her omhandlede Drikkevarer mod Politiets Forbud

a. foranstalter eller tillader nogen Afbenyttelse af Bevertningsstedet eller Tilliggelser, som medfører forstyrrende Støi for andre af Husets Beboere eller omboende, eller
b. tillader Spil med Kort, Terninger og lignende paa Bevertningsstedet eller Tilliggelser.

§ 54. Med Bøder straffes enhver bosiddende, som stiltiende eller udtrykkelig tillader løse og ledige Personer at samles i hans Hus for der at hensidde og fortære Brændevin, som de selv anskaffer.

§ 55. 1. Hvis den, som tidligere er straffet efter § 52, inden to Aar paany forser sig mod nogen af de i sidstnævnte Paragraf indeholdte Bestemmelser, kan han, naar Forseelsen har fundet Sted under Udøvelsen af Næringsvei, for en Tid af indtil fem Aar eller for bestandig frakjendes Retten til at fortsætte samme.

2. Hvis nogen, som, enten efterat nærværende Lov er traadt i Kraft eller tidligere har erhvervet Ret til Skjænkning eller Salg, dømmes til Fængsel for en af de Forbrydelser, som omhandles i 15de, 17de, 18de, 24de, 25de, 26de, 27de og 31te Kapitel i den almindelige borgerlige Straffelov af 22de Mai 1902, fortabes denne Ret.

§ 56. Den, som efter forhen gjældende Lov er straffet for en Handling, for hvilken der i denne Lov i Gjentagelsestilfælde er bestemt høiere Straf, og som paany deri gjør sig skyldig, straffes, som om han forhen havde været dømt efter denne Lov.

Kapitel 7.

Slutningsbestemmelser.

§ 57. 1. Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1905.

2. Fra samme Tid ophæves Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24de Juli 1894 med Tillægslove af 6te August 1897 og 13de December 1900, Lov om Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider i Kjøbstæderne og Ladestederne af 18de Juni 1884 med Tillægslove af 29de Juni 1888, 9de Mai

17 Mai. No. 8. 1891, 20de Juli 1893 og 12te Juni 1895, Lov om Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider paa Landet af 18de Juni 1884 med Tillægslove af 29de Juni 1888, 20de Juli 1893 og 12te Juni 1895 samt endvidere enhver anden Bestemmelse, som maatte staa i Strid med nogen Bestemmelse i nærværende Lov.

Saalænge Lov om Løsgjængeri, Betleri og Drukkenskab af 31te Mai 1900 ikke er traadt i Kraft, vedbliver dog Lovene af 18de Juni 1884 om Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin m. m., henholdsvis for Kjøbstæderne og Ladestederne §§ 28 og 29 og for Landet §§ 18 og 19, og Lov af 24de Juli 1894 om Brændevins Salg og Udskjænkning § 24 og § 25, 2det og 3die Punktum at gjælde.

Thi have Vi o. s. v.

17 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved det, samtidigt med Sanktion af de af sidste Storthing vedtagne Forandringer i de ældre Love om Formandskaber paa Landet og i Kjøbstæderne, er befalet, at disse Love skal indrykkes i Lovtidenden i deres nu lydende Form.

I Overensstemmelse hermed indtages disse nu saaledes:

Lov*)[1])

om Formandskaber paa Landet

samt om Bestyrelsen af Distrikternes almindelige Kommune-Anliggender af 14de Januar 1837 saaledes **som den lyder** efter de ved Tillægslove af 11te Februar 1860, 14de Juni 1879, 27de Juli 1896, 11te April 1900, 29de Mai 1901, 21de April 1902, 9de Juni 1903 og 17de Mai 1904 foretagne Forandringer.

Første Kapitel.

Om Communernes Inddeling, Valg af Formænd og Repræsentanter, disses Antal, Egenskaber m. m.

§ 1. Ethvert Herred skal have et Repræsentantskab og et af og blandt dettes Medlemmer valgt Formandskab, bestaaende af Fjerdeparten af Repræsentanterne. Antallet af Repræsentanter skal være et med 4 deleligt Tal ikke under 12 og ikke over 48.

Bestaar Herredet af to eller flere Sogne, fordeles Repræsentanterne paa disse saaledes, at ogsaa hvert af Sognenes Repræsentanter udgjør et med 4 deleligt Tal.

Inden de angivne Grænser bliver saavel det hele Antal Repræsentanter som i Tilfælde, hvorledes det skal fordeles paa

*) Bekjendtgjort 19 Mai og 2 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 22 og 29.

[1]) Indst. 6, O. X., Forh. i Odth. 730—761, 852, i Lagth. 273—275.

Herredets Sogne, at bestemme af Amtsthinget efter Indstilling af Amtsudvalget under Hensyn til Folkemængden, Matrikulskylden og andre stedlige Forhold. 17 Mai.

§ 2. Stemmeberettigede fra den 1ste Oktober det Aar, da Mandtallet affattes, ere

a. Mænd, som have de i Grundlovens § 50 foreskrevne Betingelser for Stemmeret,
b. Kvinder, som da have fyldt 25 Aar, have havt fast Ophold i Landet i fem Aar, have norsk Statsborgerret og ved det kommunale Stemmeretsmandtals Afslutning enten selv have betalt Skat til Stat eller Kommune for det sidst forløbne Skatteaar ifølge Ligning af antagen Indtægt paa mindst 300 Kroner eller leve i helt eller delvis Formuesfællesskab med Ægtefælle, der har betalt saadan Skat,

naar de i de to sidste Aar have havt fast Ophold i Herredet og ikke ere i noget Tilfælde, som efter Grundlovens §§ 52 og 53 bevirker Suspension eller Tab af Stemmeret.

Dog medfører Fattigunderstøttelse ikke Stemmeretteus Suspension, naar den

a. er ydet andre end vedkommende Person selv, dennes Ægtefælle eller Børn under 15 Aar, eller
b. af Vedkommende tilbagebetales inden Mandtallets Afslutning, eller
c. er foranlediget ved Bestemmelserne i Lov om abnorme Børns Undervisning af 8de Juni 1881 § 7, Skolelovene af 26de Juni 1889, for Landet §§ 17 og 60, for Byerne §§ 19 og 53, eller
d. er modtaget i Form af Indlæggelse paa Sygehus eller Asyl eller til Dækkelse af Udgifter ved anden Sygebehandling.

Enhver, der har en samlet Indtægt af 300 Kroner, skal lægges i Skat til Kommunen, selv om Vedkommende efter de vedtagne Skatteregler vilde blive skattefri. Skattebeløbet maa i dette Tilfælde ikke være under 50 Øre og ikke over 2 Kroner.

§ 3. Mandtal over Herredets efter § 2 stemmeberettigede Indvaanere føres sognevis af Lensmanden (Lensmændene). I Mandtallet indføres alle de, som ifølge § 2 have Ret til at afgive Stemme ved det forestaaende Valg. De, hvis Stemmeret er suspenderet, indføres med Anmærkning om Suspensionen og om Grunden til denne.

I første Halvdel af Juli Maaned det Aar, Repræsentantvalg skal foregaa, træder Lensmanden (Lensmændene) og Formandskabet sammen til Gjennemgaaelse og Berigtigelse af det af Mandtalsføreren (Mandtalsførerne) udarbeidede Mandtalsudkast, hvorefter Mandtallet senest den 15de Juli i Afskrift udlægges paa et eller flere passende Steder inden Sognet til Eftersyn i 4 Uger. Tid og Sted for Udlæggelsen kundgjøres forud i Forbindelse med en almindelig Opfordring til enhver, som finder sig eller andre urettelig

17 Mai. opført eller urettelig forbigaaet, om inden Udgangen af nævnte 4 Uger at fremkomme med Oplysninger derom til vedkommende Lensmand. De, mod hvis Stemmeret der fremkommer Indsigelse, skulle straks underrettes derom af Lensmanden. I anden Halvdel af August samme Aar træder Lensmanden (Lensmændene) og Formandskabet atter sammen til Behandling af de fremkomne Oplysninger og Afgjørelse af Stemmeretstvistigheder. Det berigtigede Mandtal, hvoraf en Afskrift seneste fra 1ste September skal ligge til almindeligt Eftersyn i Kommunelokalet, bliver fra 1ste Oktober næstefter indtil det paafølgende Valgaars 30te September at benytte ved Valg uden andre Forandringer end de, som maatte blive Følgen af, at nogen Afgjørelse af Stemmeretstvist indankes for Storthinget, der i saa Fald har den endelige Afgjørelse, eller af Stemmerettens Suspension eller Tab, fordi Vedkommende kommer i noget i Grundlovens §§ 52 eller 53 nævnt Tilfælde eller fraflytter Herredet.

§ 4. Repræsentanterne vælges for hvert Sogn af og blandt Sognets i Mandtallet staaende Indvaanere. Valg foretages hvert tredie Aar i Oktober Maaned efter Berammelse af Herredets Repræsentantskab og Lensmand (Lensmænd). Berammelsen kundgjøres paa sædvansmæssig Maade i anden Halvdel af August Maaned med Angivelse af, hvor mange Repræsentanter der bliver at vælge for hvert Sogn, samt hvor og i hvilket Tidsrum Vælgerne kunne afgive sine Stemmer.

Hvor det paa Grund af Forholdene findes paakrævet, kan der efter nærmere Bestemmelse af hvert Sogns Valgstyre være Adgang til at afgive Stemme samtidig paa flere Valgsteder, hvert Sted for en bestemt Del af Mandtallet.

Hvert Sogns Valgstyre bestaar af Sognets Lensmand og Formænd og, hvor det findes fornødent, en eller flere af de øvrige Repræsentanter efter Sognets Repræsentantskabs nærmere Bestemmelse. Valgstyret vælger selv sin Formand.

Hvor Stemmegivning skal foregaa i flere Valglokaler inden et Sogn, sker det i hvert Lokale under Ledelse af en Komite paa mindst tre af Valgstyret valgte Personer, deraf mindst et Medlem af selve Valgstyret eller af Sognets Repræsentantskab. Efter endt Stemmegivning leverer denne Komite de modtagne konvolutterede Stemmesedler (§ 5 No. 1) og indleverede Forfaldsanmeldelser uaabnede i forseglet Indpakning til Valgstyret til videre Behandling tilligemed den benyttede Del af Mandtallet (§ 5 No. 4) og en Opgave over Stemmesedlernes og Forfaldsanmeldelsernes Antal.

§ 5.

1. Valget sker ved Stemmesedler, der skulle være uden Underskrift og indlagte i officielle Konvolutter. Stemmesedlerne skulle være af hvidt Papir og, saavel som Konvolutterne, uden vedhæftet eller paaført Særmærke. Som saadant regnes ikke Strygninger eller andre Forandringer paa Stemmesedlen.

Konvolutterne skulle være ugjennemsigtige og ens af Størrelse, 17 Mai.
Form og Farve samt forsynede med offentligt Stempel. I Valglokalet udleveres en saadan Konvolut til hver personlig mødende Vælger af et Medlem af Valgbestyrelsen.

Dersom nogen afleveret Stemmeseddel eller Konvolut ikke fyldestgjør disse Fordringer, forkastes Stemmesedlen som ugyldig. Forefindes i nogen Konvolut flere Stemmesedler, blive, hvis de ere indbyrdes uoverensstemmende, samtlige at forkaste og, hvis de ere enslydende, kun en af dem at godkjende.

2. Navnene paa Stemmesedlen skulle anføres under fortløbende Nummer. Lyder en Stemmeseddel paa Nogen, som ikke er valgbar, ansees dennes Navn for uskrevet. Lyder den paa flere gyldige Navne, end der skal vælges Repræsentanter, ansees de overskydende, som ere opførte sidst, ligeledes for uskrevne.
3. Mødende Vælgere nedlægge selv sine konvolutterede Stemmesedler i en dertil bestemt Urne. Er en Vælger ved lovligt Forfald hindret fra at møde personlig, kan han fremsende sin Stemmeseddel i lukket privat Konvolut, indlagt i en lukket Følgeskrivelse, der indeholder Oplysning om Forfaldet.
4. Opraab finder ikke Sted, men ved Afkrydsning eller Notering i Mandtallet føres der Indseende med, at Ingen stemmer mere end én Gang.
5. Efter Afstemningens Slutning prøves først de anmeldte Forfald. Naar et saadant er godkjendt, aabnes den private Konvolut og lægges dens Indhold ulæst i en af de officielle Konvolutter, som derefter nedlægges i Valgurnen. Forkastes Forfaldet, bliver den private Konvolut uaabnet at opbevare sammen med Følgeskrivelsen.
6. Naar Forfaldsanmeldelserne ere gjennemgaaede, blandes Konvolutterne vel om hinanden, hvorefter Stemmesedlerne udtages. De Stemmesedler, der findes at være lovlige, oplæses tydelig eller gjennemgaaes, hvis de ere trykte, paa anden betryggende Maade af et Medlem af Valgstyret under Tilsyn af et andet Medlem og optegnes af to andre Medlemmer eller af to af Valgstyret antagne Personer. Derpaa optælles Stemmerne. De, der have faaet de fleste Stemmer, ere Repræsentanter i den Orden, Stemmetallet eller, i Tilfælde af Stemmelighed, Lodtrækningen bestemmer.
7. Naar Valget af Repræsentanter er tilendebragt og Resultatet lydeligt kundgjort, foretages i samme Møde og under Jagttagelse af samme Regler Valg paa et lige Antal Suppleanter. Kan dette ikke ske, fordi Stemmegivningen er foregaaet paa forskjellige Steder, sker Valget af Suppleanter i dertil særskilt berammet Møde.

17 Mai. 8. Saafremt Valgforretningen ikke uafbrudt fortsættes, indtil den er tilendebragt, paaligger det Valgstyret at besørge Stemmesedlerne og Listerne over de optegnede Stemmer under fælles Forsegling opbevaret paa et sikkert Sted.

§ 6. Fremkommer der til Valgstyret inden 15de August fra mindst en Femtepart af de i Herredets udlagte Mandtal opførte Vælgere, hvor disses Tal er 5000 eller derunder, men ellers fra mindst 1000 Vælgere, Begjæring om, at Valget skal foregaa efter Forholdsvalgsystemet, blive endvidere for alle Herredets Sogne følgende Regler at iagttage:

1. Samtidig med Berammelse af Valget udstedes en almindelig Opfordring til Vælgerne om inden 7de September at fremkomme med Forslag til Valglister.
2. Et Forslag til Valgliste maa for at komme i Betragtning være udfyldt under fortløbende Nummer med saa mange forskjellige eller indtil to Gange gjentagne (kumulerede) Navne, som der skal vælges Repræsentanter, og være underskrevet af mindst 10 Vælgere. Kandidaterne bør være saa tilstrækkelig betegnede, at Forveksling undgaaes. Det bør angives, hvorledes Listen skal udfyldes, ifald noget Navn maa strykes, og hvem af Underskriverne Valgstyret har at henvende sig til ved Forhandlinger angaaende Listen. Ingen Vælger maa underskrive mere end ét Forslag til Valgliste, og ingen Kandidat maa staa paa mere end én Liste. Hvert Forslag maa have en Overskrift, som angiver, fra hvilken Gruppe det udgaar.
3. Listerne prøves af Valgstyret. Er en Kandidat opført paa mere end én Liste, tilstiller Valgstyret ham et Paalæg om inden en bestemt Frist at erklære, paa hvilken af Listerne han foretrækker at blive staaende, med Tilkjendegivende om, at hans Navn vil blive strøget paa de øvrige. Undladelse af at efterkomme Paalægget medfører, at Navnet strykes paa alle Lister. Findes der at være opført en Kandidat, som kan undslaa sig for at modtage Valg, tilstilles der ham en Opfordring til inden en bestemt Frist at erklære, om han forlanger sit Navn strøget. Indkommer han ikke inden den fastsatte Frist med Begjæring derom, er hans Ret til at undslaa sig forspildt. Er der opført en Kandidat, som ikke er valgbar, strykes han.
4. Naar Listerne ere i lovgyldig Stand eller ved Forhandling med Forslagsstillernes Repræsentanter ere bragte i saadan Stand, lader Valgstyret dem senest syv Dage før Valgdagen kundgjøre som officielle Valglister, hver Liste med Overskrift, som angiver fra hvilken Gruppe den udgaar, samt Valgtid, Valgkreds og Forslagsstillernes Navne.
5. Det staar hver Vælger frit at benytte til Stemmeseddel en officiel Liste eller alene at stemme paa Personer, som ikke ere opførte paa nogen officiel Liste („vild" Stemmeseddel), eller at

benytte en Blandingsliste. Paa sin Stemmeseddel kan Vælgeren gjentage (kumulere) Navnene én Gang mere, end det er skeet paa de officielle Lister. Navne, som ikke ere gjentagne (kumulerede) paa disse, saavelsom Navne, som ikke staa paa nogen af de officielle Lister, har Vælgeren kun Adgang til at gjentage (kumulere) én Gang. Yderligere Gjentagelse (Kumulation) af Navne betragtes som uskreven. 17 Mai.

6. Ved Stemmeoptællingen undersøges først, hvor mange Stemmer hver Kandidat har faaet. Dernæst sammenlægges for hver Listes Vedkommende alle Stemmer, som ere faldne paa Listens Kandidater. De udkomne Summer kaldes henholdsvis Kandidaternes Stemmetal og Listernes Stemmetal.

De paa et Navn udenfor Listerne faldne Stemmer betragtes baade som vedkommende Kandidats Stemmetal og som et Liste-Stemmetal.

7. De Repræsentantpladse, som skulle besættes, fordeles paa Listerne i Forhold til disses Stemmetal paa den Maade, som nedenfor foreskrives:

Man dividerer det samlede Antal afgivne Stemmer med Repræsentantpladsenes Antal forøget med 1. Med den derved udkomne Kvotients hele Tal forøget med 1 divideres hver Listes Stemmetal, og Listerne faa sig tildelt de Antal Repræsentantpladser, som de hele Tal i de ved disse Divisioner udkomne Kvotienter angive.

Viser det sig, at ikke samtlige Repræsentantpladse herved ere fordelte mellem Listerne, divideres hver Listes Stemmetal først med Antallet af de Listen tillagte Repræsentantpladse forøget med 1, derpaa, om fornødiges, med det samme Tal forøget med 2 o. s. v. Af Kvotienterne — uanseet, ved hvilken af disse Divisioner de ere fremkomne — nummereres et Antal, svarende til Antallet af ikke fordelte Repræsentantpladse, saaledes at den største faar No. 1, den næststørste No. 2 o. s. v., idet Divisionerne maa være fortsatte, indtil det har vist sig, at ingen Kvotient i en følgende Kvotientrække er større end den sidste nummererede Kvotient, der benævnes Delingstallet. Saaledes som de nummererede Kvotienter fordele sig paa Listestemmetallene, fordeles de resterende Repræsentantpladse paa Listerne.

8. Skulde ved den i foregaaende Nummer foreskrevne Fremgangsmaade flere Lister komme til at konkurrere om en Plads, tilfalder Pladsen den af de konkurrerende Lister, hvis Stemmetal er størst, men, ifald de have samme Stemmetal, den, som bestemmes ved Lodtrækning.

Skulde der tilfalde en Liste flere Pladse, end den har Kandidater, ere dens Kandidater at betragte som forlods valgte og de øvrige Pladse at fordele paa de øvrige Lister paa ovenanførte Maade.

17 Mai. 9. Hver Listes Pladse besættes med de af dens Kandidater, som have de fleste Stemmer, i Rækkefølge efter deres Stemmetal og, i Tilfælde af Stemmelighed, efter deres Orden paa Listen. Listens øvrige Kandidater indtil samme Antal som dens Repræsentanter udgjøre dens Suppleanter i den paa samme Maade bestemte Orden.

10. Forsaavidt de ovenfor under No. 4 omhandlede officielle Valglister trykkes som Stemmesedler, skulle de udstyres som i § 5 No. 1 og ovenstaaende No. 4 angivet. Andre trykte Stemmesedler maa ikke under Valget eller i de sidste fjorten Dage før samme bringes i Omløb, Ei heller maa andre Stemmesedler udstyres som de officielle Lister. Overtrædelser heraf paatales som Politisag og straffes med Bøder.

Hvor Forholdsvalgsystemet er indført, bliver det ved fremtidige Valg at benytte, medmindre Repræsentantskabet inden seks Maaneder før et Valg har fattet Beslutning om at afskaffe samme og ny Begjæring overensstemmende med nærværende Paragrafs første Led ikke indkommer.

§ 7. Over Valgforretningen føres Protokol, der underskrives af Valgstyret. Protokollen maa særlig indeholde nøiagtig Oplysning om, hvor mange Stemmesedler der ere afgivne, i Tilfælde hvor mange paa hvert Sted, om nogen Stemmeseddel er kasseret og i saa Fald af hvilken Grund, hvilke Personer, der have erholdt Stemmer, og hvor mange hver især, i Tilfælde af Forholdsvalg, hvilke Lister Valgstyret har ladet kundgjøre som officielle, Listernes Stemmetal, Delingstallet, Beregning af det hver Liste tilkommende Antal Repræsentanter, og endelig hvem der er valgt til Repræsentanter og Suppleanter, i Tilfælde for hver Listes Vedkommende.

Samtlige Stemmesedler opbevares under Forsegling paa et sikkert Sted, saalænge Nogen indehar Ombud i Kraft af Valget.

§ 8. Inden December Maaneds Udgang træde de for hvert Sogn valgte Repræsentanter sammen for under Ledelse af den fungerende Ordfører af sin Midte at udkaare Formænd (Formand) og indtil et lige Antal Formandssuppleanter for Sognet. Skal der vælges flere, finde, ifald det forlanges af fire Repræsentanter, Reglerne i § 6 No. 2, første og fjerde Punktum, samt No. 5 til 9 tilsvarende Anvendelse, dog saa, at ingen Forslagsliste behøver at være undertegnet af mere end tre Repræsentanter. Faar en Formand ved tilsvarende Anvendelse af Regelen i § 6 No. 9 ingen Suppleant, vælges Suppleant for ham ved almindeligt Flertalsvalg.

I samme Møde og under samme Ledelse foregaa derefter de i § 16 omhandlede Valg af Ordfører og Viceordfører for de paafølgende tre Aar.

§ 9. Amtmænd, Sorenskrivere, Fogder og Lensmænd kunne ikke være Formænd i sit Distrikt, Amtmanden heller ikke Repræsentant. Formand maa ei heller den være, der har Regnskab at aflægge for de Kommunen tilhørende Kasser.

§ 10. De valgte Formænds og Repræsentanters Ombudstid 17 Mai.
er tre Aar. Den, der har gjort Tjeneste i tre Aar, kan undslaa sig for at modtage Valg for de tre næste. Enhver, som er 60 Aar, kan ligeledes undslaa sig for at modtage Valg.

§ 11. Anmeldes Svagelighed eller anden Forhindring i at modtage eller vedblive Formandsombudet, have de øvrige Formænd ved de fleste Stemmer at afgjøre Gyldigheden af det opgivne Forfald.

§ 12. Suspension eller Tab af en Formands eller Repræsentants Stemmeret efter Grundlovens § 52 eller 53 medfører Suspension fra eller Tab af hans Ombud.

§ 13. Valgenes Udfald meddeles uopholdelig de Valgte samt Amtmanden og kundgjøres paa hensigtsmæssig Maade for Herredets Beboere. Paa samme Maade meddeles og kundgjøres Valget af Ordfører og Viceordfører (§ 16).

§ 14. Naar et Præstegjæld er delt i flere Herreder, skulle disses Formandskaber i Henseende til alle Anliggender, hvori Herrederne maatte have fælles Kommunevæsen, træde sammen for i Forening at behandle eller afgjøre samme og skulle saaledes, forsaavidt disse Anliggender angaar, udgjøre et Formandskab. Paa samme Maade kunne ogsaa andre til hinanden grænsende Herreders Formandskaber træde sammen til fælles Behandling og Afgjørelse af Kommuneanliggender, som udelukkende angaa dem i Forening. Det samme gjælder ogsaa disse Herreders Repræsentantskaber.

§ 15. Ladestederne have Formænd og Repræsentanter fælles med det Landdistrikt, hvormed ethvert af dem udgjør et Præstegjæld; men forsaavidt de stemmeberettigede Indvaanere i noget Ladested ved Stemmeflerhed vedtage for Ladestedets Anliggender at ville have et særskilt Formandskab og Repræsentantskab, er dette Ladestedet uforment, og skulle da, med Hensyn til samme, de Regler befølges, som for Formændene og Repræsentanterne i Kjøbstæderne ere eller vorde gjældende.

Andet Kapitel.

Om Formændenes og Repæsentanternes Pligter og Rettigheder.

§ 16. Efter ethvert Valg træder den hele Herredsstyrelse sammen for blandt Formændene at vælge en Ordfører og en Viceordfører for de paafølgende 3 Aar, om hvilket Valg vedkommende Foged og Lensmand straks underrettes. Vælges Ordføreren eller Viceordføreren paany, efterat de 3 Aar ere udrundne, ere de forpligtede til at modtage Valget, hvilket de saaledes ei kunne unddrage sig for, saalænge de ere Formænd. Naar 2 eller flere Formandskaber eller Herredsstyrelser i Anledning af Fællesanliggender (§ 14) ere sammentraadte, udvælge de ved Stemmeflerhed en blandt de mødende Ordførere til at fungere som Forsamlingens Ordfører.

17 Mai. § 17. Formændene skulle samles til visse, efter indbyrdes Overenskomst, fastsatte Tider og ellers, naar Ordføreren finder det fornødent.

§ 18. Udebliver en Formand uden lovligt Forfald fra noget af de Møder, hvorved han efter denne Lov er pligtig at indfinde sig, erlægger han for hver Gang en Mulkt af 60 Skilling, der dikteres ham af Formandskabet.

§ 19. Ingen gyldig Beslutning kan tages af Formandskabet, medmindre over det halve Antal af Formændene er tilstede og afgiver Stemme i Sagen. Beslutningerne tages ved Stemmeflerhed. I Tilfælde af, at Stemmerne ere lige delte, gjør Ordførerens Stemme Udslaget.

§ 20. Naar en Sag udelukkende angaar et enkelt Sogn eller enkelte Sogne, skal kun de Formænd eller Repræsentanter, som dertil henhøre, deltage i Stemmegivningen derover, men Sagen foredrages af Formændenes Ordfører, om end ikke denne har Stemme deri. Ere i sidstnævnte Tilfælde Stemmerne lige delte, gjør dens Stemme Udslaget, som dertil i Forveien af Forsamlingen er valgt.

§ 21. Det paaligger Formandskabet:

a. At bistaa Øvrigheden med de Oplysninger og Betænkninger, som maatte forlanges i Sager, der vedkomme Kommunen eller nogen Del af samme.

b. At modtage Andragender, Spørgsmaal og Forslag angaaende Indretninger og Foranstaltninger, i Henseende til hvilke Kommunens eller nogen af dens Afdelingers Samtykke eller Beslutning af Øvrigheden eller andre Vedkommende maatte attraaes, og at meddele Svar derpaa, efterat have i fornødent Fald overlagt Sagen med Repræsentanterne eller andre Vedkommende, og indhentet deres Bestemmelse.

c. At andrage for Øvrigheden hvad der maatte anses ønskeligt at faa udvirket eller foranstaltet til Kommunens eller dens Afdelingers Gavn.

d. At paase, at Regnskaberne for de Kommunen eller dens Afdelinger tilhørende Kasser eller Indretninger i rette Tid aflægges, at foranstalte dem reviderede af 2 Mænd, som udnævnes af den samlede Herredsstyrelse samt at forelægge dem for denne til Decision. De til Ansvar deciderede Poster foranstalter Formandskabet snarest mulig berigtigede.

e. At foranstalte, at der af ethvert saadant Regnskab, saasnart det er aflagt, bliver efter foregaaende sædvansmæssig Bekjendtgjørelse henlagt paa et bekvemt Sted til almindeligt Eftersyn, idetmindste i 1 Maaned, en fuldstændig og tydelig Extrakt, samt at indsende bekræftet Gjenpart af denne Extrakt gjennem Øvrigheden til vedkommende Regjeringsdepartement.

f. At vaage over Kommunens eller dens enkelte Afdelingers Rettigheder og paase sammes økonomiske Anliggenders ordentlige

og sparsommelige Forvaltning, saavelsom i enhver anden Hen- 17 Mai.
seende at varetage Kommunens Gavn og Bedste.

§ 22. Endvidere skulle alle Forretninger, som for Tiden paaligge Skole- og Fattigkommissioner, med Undtagelse af Kassererens og Regnskabsførerens, henhøre under Formandskaberne efter følgende Regler:

a. De Mænd, som paa Embeds eller Bestillings Vegne ere Medlemmer af fornævnte Kommissioner, saavelsom Præstens Medhjælpere skulle, forsaavidt de ikke allerede ere Formænd, i saadanne Forretninger tiltræde Formandskabet.
b. Den Deltagelse i disse Forretninger, som hidtil har paaligget Præstegjældets Valgmænd eller andre dertil særskilt valgte eller udnævnte Sognemænd, ophører derimod for Fremtiden.
c. Forsaavidt Kommissionerne ere indrettede sognevis, deltage ei andre af de [efter § 2][1]) valgte Formænd i Forretningerne end de, som høre til Sognet.
d. Sognepræsten er i de Anliggender, hvorom nærværende § handler, Formandskabets Ordfører.

§ 23. Formandskabet antager til Kasserer og Regnskabsfører ved Skole- og Fattigvæsenet en dertil skikket vederhæftig Mand, som, efter Omstændighederne, kan tilstaaes en aarlig Løn for sit Arbeide. Regnskaberne skulle af ham til Formandskabet aflægges og Anteg-nelserne til samme besvares til de Tider, som nu ere eller herefter vorde fastsatte, samt under det Ansvar og de Tvangsmidler, som for offentlige Regnskabsførere ere bestemte. Med Regnskabernes Revision og Decision forholdes efter § 21.

§ 24. Ethvert Formandskab skal have følgende af Amtmanden autoriserede og med Register forsynede Protokoller, for hvis Førelse Ordføreren har at sørge, nemlig:

a. En Dagbog, hvori alle indkomne Sager extraktvis anføres.
b. En Protokol, hvori indføres Forhandlingerne ved Møder, som Formændene afholde imellem sig indbyrdes, med Repræsentanterne eller med Amtmanden, Fogden og øvrige Autoriteter.
c. En Kopibog, hvori de Breve m. m., som afgaa fra Formandskabet, skulle indføres.

Forhandlingsprotokollen underskrives ved ethvert Mødes Slutning af de tilstedeværende Formænd, hvorefter Udskrift af samme strax meddeles Fogden. Med Hensyn til de for Sager vedkommende Kirke-, Skole- og Fattigvæsenet fornødne Protokoller skal forholdes paa den Maade, som nu er eller herefter vorder bestemt.

§ 25. Naar Nogen, enten paa det Offentliges Vegne, eller for privat Vedkommende, har noget at afhandle med Kommunen eller nogen af dens Afdelinger, eller attraar sammes Formening, Samtykke eller Beslutning angaaende nogen Gjenstand, som ved-

[1]) Reglerne om Valg af Formænd fandtes i den oprindelige Lovs § 2. Se nu § 8.

17 Mai. rører sammes Økonomi, Pengevæsen, Rettigheder eller offentlige Indretninger, skal han derom henvende sig til Formandskabet, som desangaaende enten paa Kommunens eller vedkommende Afdelings Vegne bestemmer og meddeler det Fornødne, eller, forsaavidt denne Lov paabyder saadant, og naar det ellers ansees fornødent (§§ 28 og 29), afhandler Sagen med Repræsentanterne eller andre Vedkommende og derefter meddeler, hvad disse om Sagen have forment, samtykket eller besluttet.

§ 26. Fremkommer til Øvrigheden noget Andragende, som vedrører Kommunens eller dens Afdelingers Økonomi, Pengevæsen, Rettigheder eller offentlige Indretninger, anderledes end gjennem Formandskabet, skal det, som uefterretteligt, henlægges, hvorom Vedkommende underrettes; dog kan, naar Anke føres over Formandskabet selv eller nogen af dens Medlemmer, Klagen umiddelbar tilstilles Øvrigheden.

§ 27. Forsaavidt det ikke er hjemlet ved Lov, ved lovmedholdigen afgivne Bestemmelser, eller ved gyldige private Dispositioner, kan ikke nogen Udgift paabyrdes Kommunen eller dens Afdelinger, eller nogen af de samme tilhørende Kasser, og ei heller Noget foretages til Forandring med dens offentlige Indretninger, medmindre at Samtykke dertil vorder givet af eller igjennem Formandskabet, saaledes som ved denne Lov er foreskrevet.

§ 28. Naar den Sag, hvori Formening, Samtykke eller Beslutning af Kommunen eller dens Afdelinger attraaes, angaar Bevilgelse af Lønninger, nye Foretagender, Afhændelse eller Kjøb af Eiendomme, eller Afstaaelse af nogen Samme tilhørende Rettighed, skal Formandskabet indhente Repræsentanternes Beslutning.

§ 29. Det er derhos Formandskabet uforment i alle andre Tilfælde, med Hensyn til hvis Vigtighed det maatte anse det nødvendigt eller gavnligt, ligeledes at indhente Repræsentanternes Bestemmelse. Hertil er Formandskabet ogsaa ellers forpligtet, naar Øvrigheden maatte forlange det.

§ 30. Alle Meddelelser og Andragender til Formandskabet ske til Ordføreren. Det paaligger denne paa Formandskabets Vegne, overensstemmende med Forhandlingsprotokollen, at udfærdige, underskrive og expedere de af Formandskabet, enten alene eller i Forening med Repræsentanterne, fattede Beslutninger, samt at sørge for Bevaringen af de Formandskabet vedkommende Protokoller og Brevskaber, hvilke til hver tiltrædende Ordfører blive at aflevere.

§ 31. Naar Øvrigheden forlanger noget Formandskabs Formening eller Erklæring, er det forpligtet at afgive samme inden 6 Uger, som regnes fra den Dag, Ordføreren har modtaget Øvrighedens Forlangende. Opholdes dermed længere, uden saadan Grund, som Amtmanden finder antagelig, erlægges for hver Uge en Mulkt af 60 Skilling, som udredes af den eller dem, paa hvem Skylden maatte befindes at hvile.

§ 32. Formandskabet har med dets Andragender at hen- 17 Mai.
vende sig til Fogden, og ikke umiddelbar til de høiere Autoriteter, medmindre det over hin vil føre Anke.

§ 33. Formandskabet er forpligtet til, saa ofte det dertil kaldes, inden Distriktet at sammentræde med Amtmanden eller Fogden, for med dem at overveie de Anliggender, der vedkomme Kommunen eller dens Afdelinger.

§ 34. Det paaligger Ordføreren, paa Amtmandens Forlangende, inden Distriktet at forelægge denne til Eftersyn Formandskabets i Brug værende Protokoller. Ligeledes er det hans Pligt at forevise Amtmanden, naar denne til den Ende indfinder sig hos ham, Formandskabets øvrige hos ham beroende Protokoller, dets Arkiv og dertil hørende Brevskaber.

§ 35. Formændene ere, saalænge de fungere som saadanne, fritagne for alle andre Ombud; men de maa ikke tillægges Godtgjørelse af Kommunen for deres Møie eller for Befordring, hvorimod Udlæg til Protokoller, Skrivematerialier. Brevporto m. m., som Ombudet maatte forvolde, bør godtgjøres Ordføreren, ligesom Godtgjørelse for Medhjælp til Skrivning, for Lokale til Samlingerne og deslige efter Omstændighederne kan tilstaaes.

§ 36. Vedkommende Formandskabs Ordfører skal, efter den Beslutning, som derom af Formandskabet er fattet, ved betimelig og paa sædvanlig Maade kundgjort Indkaldelse, i hvilken de Gjenstande, der skulle behandles i Mødet, udtrykkelig bør angives, besørge Repræsentanterne sammenkaldte til de i §§ 28 og 29 omhandlede Samlinger, og til Stemmegivning foredrage Sagen i Overværelse af de øvrige Formænd. Tillige har han at underrette Fogden om Mødet og dets Anledning saa betimeligen, at denne, om han anser det nødvendigt, kan være tilstede. Samlingen afholdes paa det Sted i Distriktet, som Formandskabet maatte anse beleiligst for Repræsentanterne.

§ 37. Repræsentanternes Møder afholdes for aabne Døre, medmindre det modsatte ved Stemmeflerhed besluttes. I Møderne tilkomme Formændene Stemmeret. Ingen gyldig Beslutning kan tages af Forsamlingen, med mindre over det halve Antal saavel af Repræsentanterne som af Formændene ere tilstede og afgive Stemme i Sagen. I Henseende til de Udeblivende forholdes efter § 18, dog saaledes, at Forfaldets Paakjendelse og Mulktens Diktering udøves af de tilstedeværende Repræsentanter og Formænd i Forening. Distriktets Foged har Ret til at deltage i Forhandlingerne, dog uden Stemmeret.

§ 38. Af den fattede Beslutning og det angaaende Sagen ved Mødet Forhandlede skal en Afskrift igjennem Fogden indsendes til Amtmanden. Saafremt $^2/_3$ af de i Forsamlingen tilstedeværende Stemmeberettigede have været enige i Beslutningen, og Amtmanden ikke finder noget mod samme at erindre, tilkjendegiver han Formand-

17 Mai. skabet dette, hvorved Beslutningen erholder Gyldighed. Saafremt derimod denne er fattet med færre Stemmer end $^2/_3$ af de tilstedeværende Stemmeberettigede, eller Amtmanden modsætter sig samme, skal Sagen, efter ny Indkaldelse, i Overensstemmelse med §§ 36 og 37, atter foretages i et Møde af Repræsentanterne og Formændene. Forinden dettes Afholdelse skal Afskrift af det angaaende Sagen i forrige Møde Forhandlede og Besluttede, samt af Amtmandens Skrivelse, af Formandskabets Ordfører, efter sædvanlig Bekjendtgjørelse, foranstaltes udlagt i 14 Dage til almindeligt Eftersyn. Ved Mødet skal alt dette oplæses for Forsamlingen, inden Votering foregaar, hvorefter Beslutning i Sagen atter fattes. Denne Beslutning er da strax gyldig, saafremt $^2/_3$ af de tilstedeværende Stemmeberettigede ere enige i samme. Erholdes derimod ikke saa mange Stemmer for samme, er Minoriteten, naar Flerheden af samme deri er enig, berettiget til at paastaa Beslutningen undergivet Regjeringens Approbation, og dens Gyldighed beror da paa, om denne erholdes; men bliver saadan Paastand ikke, efter Opfordring, som tilføres Protokollen, fremsat, er Beslutningen strax gylgig. Ere i noget af de anførte Tilfælde Stemmerne lige delte, gjør Formandskabets Ordførers Stemme Udslaget. Skulde, naar den ommeldte Stemmegivning af Minoriteten skal foretages, Ordføreren ikke henhøre til denne, skal, forinden Voteringen foregaar, en af de til de Stemmegivende henhørende af disse udnævnes, for i dette Tilfælde at gjøre Udslaget. Amtmanden bliver i ethvert af de anførte Tilfælde at underrette om Sagens Udfald.

§ 39. Angaar Sagen Udgifter, der skulle udredes af Kommunen i et længere Tidsrum end de nærstpaafølgende 5 Aar, eller Afhændelse af Jorder og Grunde paa saadan Maade, at den Indtægt, Kommunen hidtil deraf har havt, fremtidig ophører eller formindskes, skal Kongens Approbation erhverves, inden Beslutningen erholder Gyldighed.

Tredie Kapitel.

Om Amtsformandskaberne.

§ 40. Engang hvert Aar i Juni eller Juli Maaned skulle samtlige Ordførere for Formændene i ethvert til et Amt henhørende Distrikt samles med Amtmanden og Fogderne, for at gjennemgaa Fortegnelsen over de Summer, som i bemeldte Aar skulle udlignes paa Amtet, enten til Godtgjørelse for saadanne Udgifter, som i det foregaaende Aar ere forskudte af Fogedkasserne for Amtskommunen, eller til Udredelse af andre Udgifter, som til Amtskommunens Tarv udfordres.

§ 41. Ved denne Samling skal Amtmanden fremlægge:

a. specificerede Beregninger fra Fogderne over de af Fogedkasserne forskudte Udgifter, der forlanges refunderede ved Repartition paa Amtet eller Dele deraf (særskilte Præstegjælde eller For-

mandskabs-Distrikter, hvilke ere denne Repartition vedkommende undtagne), bilagte med samtlige originale Regninger, Anvisninger og Kvitteringer samt andre fornødne Legitimationer for de paa Beregningerne anførte Summer; 17 Mai.

b. specificeret Opgave eller Overslag over de øvrige Summer, der til Amtskommunens Udgifter begjæres reparterede, bilagt med de fornødne Oplysninger til Bedømmelsen af sammes Nødvendighed;

c. Udkast til Repartitions-Plakaten. Beregningerne, Opgaven og Repartitions-Plakaten skulle være saaledes affattede, at de give en fuldstændig og tydelig Oversigt over hvert Slags Udgifter, som de indeholde.

§ 42. Beregningerne (§ 41 a) skulle gjennemgaaes af Forsamlingen, som, naar den i det væsentlige Intet finder mod samme at erindre, meddeler sit Samtykke til Summens Repartition, dog under Forbehold af Godtgjørelse ved næste Repartition, i Tilfælde at noget Beløb deraf maatte, efter nærmere Revision, befindes ikke at burde komme den vedkommende Kommune til Last. Finder den derimod Udgifter deriblandt saa uhjemlede, at de ikke engang under den anførte Forbeholdenhed bør reparteres, fremsætter den sine Indsigelser mod dem og meddeler kun Samtykke til Repartition af den øvrige Del af Beregningssummen. Ligeledes gjennemgaar Forsamlingen Overslaget af de Summer, der begjæres reparterede, men som ikke allerede ere forskudte af Fogedkasserne (§ 41 b), i Anledning af hvilke den derefter paa samme Maade enten meddeler sit Samtykke til deres Repartition, eller modsætter sig denne, ved at fremsætte sine Indsigelser derimod.

§ 43. Forsaavidt de Poster i Beregningerne eller Overslaget, mod hvilke saaledes er gjort Indsigelse, henhøre blandt de Slags Udgifter, der ikke ere hjemlede ved Lov, lovmedholdigen afgivne Bestemmelser eller gyldige private Dispositioner, er Sagen dermed afgjort saaledes, at disse Poster ikke anføres i Repartitionsplakaten. — — — Resten af Paragrafen afløst af Lov af 11te Februar 1860 saalydende:

§ 1. Den Myndighed, som ved den 43de Paragraf i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 er tillagt Regjeringen til at afgjøre, om en Udgift, hvorimod Amtsformandskabet har fremsat Indsigelse, skal reparteres paa Amtet, bortfalder for Fremtiden.

§ 2. Naar Amtsformandskabet fremsætter Indsigelse mod Repartition af nogen Udgiftspost, som er opført paa det i den ovennævnte Lovs § 41 b nævnte Overslag, fordi det bestrider Amtmandens Paastand om, at den Udgift, hvorom der handles, paahviler Amtet ifølge Lov, lovmedholdig afgiven Bestemmelse eller gyldig privat Disposition, bør Amtmanden

17 Mai. tilføre Forhandlingsprotokollen de Grunde, som efter hans Formening tale for, at den omtvistede Sum bør reparteres, samt opfordre Forsamlingen til ligeledes at tilføre Protokollen Grundene for dens Indsigelse. Finder Amtmanden denne fremdeles ubeføiet, bør han opfordre Forsamlingen til at erklære, om den undergiver Sagen Regjeringens Afgjørelse, eller i Mangel deraf, til at udvælge to Mænd af Forsamlingens Midte til at optræde som Sagvoldere paa dens Vegne for det Tilfælde, at Sag med Amtskommunen maatte blive anlagt. Udskrift af Protokollen med de til den omhandlede Post henhørende Bilage indsendes derefter til Regjeringen, som i Tilfælde af, at Amtsformandskabet har undergivet Sagen dens Afgjørelse, bestemmer, om Repartition bør finde Sted og i modsat Tilfælde bestemmer, om Sag af Amtmanden mod Amtskommunen bør anlægges.

§ 3. Naar Sag af Amtmanden bliver at anlægge, indvarsles paa Amtsformandskabets Vegne de tvende Mænd, som det i Henhold til foregaaende Paragraf har udvalgt, og hvilke i Alt, hvad Sagen angaar, betragtes som dets Befuldmægtigede. Er saadant Valg paa tvende Mænd, som i § 2 er sagt, ikke foregaaet, træder istedetfor dem, som Amtsformandskabets Befuldmægtigede i Sagen, de Mænd, der i Overensstemmelse med Formandskabslovens 44de Paragraf forrette som Revisorer. Afgang blandt de valgte Mænd, saasom ved Død eller Fraflytning fra Amtet, erstattes paa lige Maade. Sagen, i hvilken Forligsmægling bortfalder, anlægges der, hvor Amtmanden har sin Bopæl, hvadenten det er i eller udenfor Amtskommunen. Paaankes Underrettens Dom, sker det umiddelbart til Høiesteret, naar Sagen efter sin Gjenstand derhen kan indankes.

§ 4. Indtil det enten ved Regjeringens Resolution i Overensstemmelse med § 2 eller, i fornødent Fald, ved Dom er afgjort, at den omtvistede Sum bør reparteres, optages den ikke i Repartitionsplakaten.

§ 5. Tvistes der om Amtskommunens Forpligtelse til at afholde nogen Udgift, som allerede af Amtmanden er anvist, komme Forskrifterne i foregaaende §§ 2 og 3 ikke til Anvendelse, hvorimod der forholdes i Overensstemmelse med Formandskabslovens 44de §. Bliver tilfølge af denne § Sagsmaal til Indtale af noget Decisionsanskar at rette mod Amtmanden, anlægges det paa Amtskommunens Vegne af Amtsformandskabet, eller i dets Sted af den eller de Mænd, som det dertil udvælger.

§ 44. Forsamlingen vælger af eller udenfor sin egen Midte to Mænd til at revidere de aflagte Regnskaber, saavelsom to Sup-

pleanter for i hines Forfald at indtage deres Plads. De udnævnte 17 Mai.
Revisorer skulle nøiagtigen gjennemgaa samme og, forsaavidt de finde noget at invende imod dem, enten i Anledning af de i Beregningerne anførte Udgifter, disses Repartition paa Amtet eller vedkommende Del af dette, eller i andre Henseender, gjøre derved skriftlige Udsættelser eller Bemærkninger, hvilke inden 4 Maaneder fra Revisorernes Udnævnelse skulle tilstilles Amtmanden tilligemed Beregningerne og samtlige Bilage. Amtmanden og Fogderne, Enhver for sit Vedkommende, skulle derpaa inden 4 Maaneder derefter afgive de i denne Anledning fornødne Besvarelser og Oplysninger, hvormed Sagen paany tilstilles Revisorerne. Disse have da inden de paafølgende 2 Maaneders Udløb at gjøre Vedtegninger dertil og at tilbagesende Sagen til Amtmanden. I det første derefter indtræffende sædvanlige Aarsmøde skal da Amtmanden foredrage alle de Poster, med Hensyn til hvilke Udsættelser have fundet Sted, hvorpaa Forsamlingen beciderer, om og hvorvidt noget i denne Anledning bør godtgjøres vedkommende Kommune.

Falder Decisionen saaledes ud, at nogen Godtgjørelse bør udredes, og Vedkommende ikke vil underkaste sig samme, kan Sagen, naar begge Parter deri er enige, afgjøres af Regjeringen, men i modsat Fald indtales Godtgjørelsen ved Domstolene.

§ 45. Ved Forsamlingen skal Amtmanden tillige fremlægge Regnskab med Bilage for Amtets Veikasse for det foregaaende Aar. Med dettes Revision samt Udsættelsernes Besvarelser og deres Afgjørelse af Forsamlingen forholdes paa samme Maade som i § 44 er bestemt.

§ 46. Af Repartitionsplakaten, som Amtmanden udfærdiger, naar de samme vedkommende Poster, i Overensstemmelse med de ovenanførte Forskrifter, ere endeligen afgjorte, forsaavidt saadant betimeligen kan ske, skal et tilstrækkeligt Antal Exemplarer trykkes og sendes til samtlige Formandskaber samt opslaaes paa Thingstederne. Et Exemplar deraf skal ligeledes indsendes til vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 47. Forslage, sigtende til Amtskommunernes Tarv, kunne, saasnart Forsamlingens foranførte Forretninger ere tilendebragte, fremsættes saavel af Amtmanden og Fogderne, som af enhver af Forsamlingens øvrige Medlemmer. Enhver Beslutning, som derom tages, skal, for at erholde Gyldighed, approberes af Amtmanden. Finder Amtmanden sig ikke foranlediget til at approbere Beslutningen, skal han strax tilføre Protokollen sine Grunde derfor, og Forsamlingen kan da bestemme, enten at Sagen skal udsættes til det derpaa følgende Møde, eller fordre den forelagt Regjeringen, samt, om den finder det fornødent, tilføre Protokollen de Grunde, paa hvilke den formener, at Beslutningen bør approberes. Udskrift af Protokollen med de til den i Beslutningen omhandlede Sag henhørende Bilage indsendes i dette Tilfælde af Amtmanden med hans

17 Mai. Betænkning til Regjeringen, som da afgjør, om Beslutningen skal approberes eller ikke.

§ 48. Naar Sagen angaar Bevilgelse af Lønninger, eller andre aarlige Udgiftsposter, nye Foretagender, Afhændelse eller Kjøb af Eiendomme eller Afstaaelse af nogen vedkommende Kommune tilliggende Rettighed, maa endelig Beslutning til Bevilgelse eller Foretagelse deraf ikke tages ved samme Møde, hvori Forslaget er fremsat, saafremt ikke $^2/_3$ af Forsamlingens stemmeberettigede Medlemmer ere enige i Beslutningen; men Afgjørelsen skal da udsættes til det derpaa følgende Møde.

§ 49. Naar en Sag, i Overensstemmelse med §§ 47 og 48, er bleven udsat til Afgjørelse i det paafølgende Møde, skal enhver af Forsamlingens Medlemmer indhente det Formandskabs Formening derom, hvortil han hører. Dog er han ikke forpligtet til i Amtsmødet at rette sig efter Formandskabets Formening, men har sit selvstændige Votum, hvorimod bemeldte Formening, i Udskrift af Formandskabetsk Protokol, skal i Forsamlingen fremlægges og oplæses, forinden Votering i Sagen begynder. Den Beslutning, som Forsamlingen derefter fatter, er da strax gyldig, saafremt $^2/_3$ af dens stemmeberettigede Medlemmer ere enige i samme. Saafremt dette derimod ikke er Tilfældet, er Minoriteten, naar Flerheden af samme deri er enig, berettiget til at paastaa Beslutningen undergivet Regjeringens Approbation, og dens Gyldighed beror da paa, om denne erholdes; men bliver saadan Paastand ikke, efter Opfordring, som tilføres Protokollen, fremsat, er Beslutningen strax gyldig. Skal Stemmegivning i den ommeldte Anledning af Minoriteten foretages, skal, for det Tilfælde, at Stemmerne kunne blive lige, en af de til de Stemmegivende henhørende Ordførere, forinden Voteringen foregaar, af disse udnævnes, for i saa Fald at gjøre Udslaget.

§ 50. Angaar Sagen Udgifter, der skulle udredes af Amtskommunen, eller nogen Del af samme i et længere Tidsrum end de nærstpaafølgende 5 Aar, skal Kongens Approbation erhverves, inden Beslutningerne erholder Gyldighed.

§ 51. Forsamlingen bør afholdes paa et for alle dens Medlemmer saavidt muligt beleiligt liggende Sted i Amtsdistriktet, hvilket saavelsom Dagen, hvorpaa den skal begynde, bestemmes første Gang af Amtmanden, men derefter hver Gang for det tilkommende Aar af Forsamlingen ved Stemmeflerhed, i hvilken Stemmegivning Amtmanden og Fogderne deltage, og hvorved, i Tilfælde af lige Stemmer, Amtmandens Stemme gjør Udslaget.

§ 52. I Forsamlingen er Amtmanden, eller i hans lovlige Forfald den ældste af Fogderne, Ordfører. Saavel Amtmanden som Fogderne deltage i Forhandlingerne, men ikke i Stemmegivningen, undtagen i det i § 51 nævnte Tilfælde. Ingen Beslutning

kan tages, medmindre $^2/_3$ af Forsamlingens stemmeberettigede Med- 17 Mai.
lemmer er tilstede. Forsamlingen udnævner i Forveien en af Formændene, hvis Stemme i Tilfælde af Stemmelighed gjør Udslaget. Protokollen, som autoriseres af vedkommende Regjeringsdepartement, føres af den yngste af Fogderne. Deri bør indføres en kort, men tydelig Extrakt af det i Mødet Forhandlede og enhver tagen Beslutning ordlydende. Ved hvert Mødes Slutning underskrives Protokollen af samtlige Mødende. Den opbevares af Amtmanden.

§ 53. Forsamlingens Aarsmøde maa ikke vare i længere Tid end 10 Dage, derunder indbefattet de i Lov om Almueskolevæsenet paa Landet af 16de Mai 1860 § 48 til Behandling af Skolebudgettet bestemte 2 Dage, med mindre saadant enstemmigen besluttes af samtlige stemmeberettigede Medlemmer og med Amtmandens eller den i hans lovlige Forfald som Ordfører fungerende Fogeds Samtykke. Dog, dersom Forsamlingen ikke i disse 10 Dage skulde have tilendebragt dens lovbestemte Forretninger, ifølge §§ 42, 43, 44 og 45, forinden hvis Tilendebringelse ingen andre Sager maa foretages, kan den, naar $^2/_3$ af de Stemmeberettigede ere deri enige, forblive samlet saa lang Tid, som behøves for at afgjøre disse, hvorefter Forhandlingerne sluttes.

Hvis der ei erholdes $^2/_3$ af de Stemmeberettigedes Stemmer for en saadan Forlængelse af den lovbestemte Samlingstid, bliver Udskrift af Protokollen med de tilhørende Bilage at indsende til Regjeringen, som bestemmer, hvorvidt Ligning eller Godtgjørelse af de uafgjorte Poster (§§ 43 og 44) skal ved Aarets Amts-Repartition finde Sted eller ikke.

§ 54. Heller ikke maa extraordinært Møde finde Sted, med mindre saadant ved Forsamlingens enstemmige Beslutning vedtages med Amtmandens Approbation, eller naar enten efter speciel erhvervet Tilladelse af Regjeringen, eller udstedt Befaling fra denne, Amtmanden dertil indkalder, paa Grund af, at en for Amtskommunen vigtig Sag, hvortil Forsamlingens Beslutning udfordres, maatte ansees at fordre en saa hastig Iværksættelse, at næste Aars Møde ikke dertil kan oppebies.

§ 55. Forsamlingens ifølge § 52 stemmeberettigede Medlemmer kunne fordre Godtgjørelse for Diæt og Kvarter med 60 Skilling[1]) for hvert Døgn, samt Skydsbefordring med en Hest tillands og 2 Mand tilvands. Amtmanden og Fogderne tilstaaes Skyds og Diæt som for Reiser i offentlige Anliggender. For Lokale til Forsamlingens Afholdelse betales den for Lokale til Maanedsthingene lovbestemte Godtgjørelse. Samtlige forommeldte Udgifter udredes af Amtet.

[1]) efter Lov No. 2 af 10de Juli 1894 § 17: 5 Kroner.

17 Mai.

Fjerde Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 56. Det paaligger enhver Distriktets Embeds-, Ombuds- eller Bestillingsmand, paa Forlangende og uden Betaling, at give Formandskaberne de for dem, i Henseende til deres Forretningers Udførelse, fornødne Underretninger og Oplysninger, som han ifølge sin Stilling er istand til at meddele.

§ 57. Af enhver Lov eller provisorisk Anordning, som herefter udgives, saavelsom af enhver anden herefter udkommende Kundgjørelse fra det Offentliges Side, forsaavidt denne er Kommunen vedkommende, skal et Exemplar tilstilles Formandskabet af Fogden.

§ 58. Mulkter efter §§ 18, 31 og 37 tilfalde Stedets Fattigkasse og inddrives ved Udpantning efter Amtmandens Ordre, med mindre Vedkommende inden 4 Uger, efterat det er dem tilkjendegivet, at de ere mulkterede, forlange Sagen paakjendt ved Domstolene, da den i saa Fald ved Politiret behandles.

§ 59. De Beslutninger, som af de forhen omhandlede Formandskaber og Forsamlinger, overensstemmende med denne Lov, og iøvrigt i lovlig Form, ere fattede, og som angaa vedkommende Kommunes Eiendomme, Rettigheder, Indtægter og Udgifter, samt alle de Indretninger, der for dens Regning vedligeholdes, og med Hensyn til hvis Bestyrelse ikke anderledes ved Lov eller gyldige private Dispositioner er bestemt, skulle foranstaltes fuldbyrdede af vedkommende Embedsmænd, naar de fornødne Kommunikationer desangaaende ere dem tilhændekomne.

§ 60. Naar et Præstegjæld, der udgjør et Herred, deles i to eller flere Præstegjæld, kan Repræsentantskabet med kongelig Approbation beslutte Herredet delt i to eller flere Herreder i Overensstemmelse med Præstegjældsdelingen.

§ 61. Omfatter et Herred flere Præstegjæld, giver Kongen de fornødne Forskrifter om de geistlige Tjenestemænds Deltagelse i Fattig- og Skolevæsenets Forretninger.

§ 62. Hvor en Kjøbstad eller Andel deraf med tilgrænsende Landdistrikt udgjør et Præstegjæld, skal den Del af Præstegjældet, som ikke henhører til Kjøbstaden, udgjøre et særskilt Herred. Hvor et Præstegjæld er delt mellem flere Amter, skal hver Del deraf udgjøre et Herred. Hvor Dele af et Præstegjæld hører til forskjellige Thinglag i samme Amt, skal det være hver Del uforment at danne et særskilt Herred, hvis Flertallet af sammes i Mandtallet staaende Indvaanere efter Forslag af nogen Vedkommende i et af Valgstyret sammenkaldt Møde fatter Beslutning derom.

§ 63. De Modifikationer i Lovens Anvendelse, som med Hensyn til Kommunernes Inddeling, Forandring af Amtsthingenes Samlingstid og Afholdelse af extraordinære Kommunevalg maatte

findes nødvendige, fastsættes af Kongen, — forsaavidt angaar Kommunernes Inddeling, efterat vedkommende Repræsentantskabers og Amtsthings Erklæring først er indhentet. 17 Mai.

§ 64. Skyds- og Kostgodtgjørelse til Mandtalsførerne for Reiser til Møder med Formandskab eller Repræsentantskab i Anledning af Mandtalsførselen udredes af Statskassen.

De øvrige af denne Lov flydende Udgifter, deriblandt til fornøden Bistand for Mandtalsførerne ved Istandbringelse af Mandtallet, udredes af vedkommende Herredskasse.

Loven af 27de Juli 1896 har følgende Tillægsbestemmelser:

Nærværende Lov træder i Kraft den første Dag i Januar Maaned, efterat to Aar er forløbne fra den Dag, da den er given.

Samtidig træder de i Henhold til ældre Lov valgte Formænd og Repræsentanter ud af Virksomhed. Fra samme Tid ophæves Lov af 25de Februar 1860 indeholdende Tillæg til Lov om Formandskaber paa Landet.

Valget til alle kommunale Ombud, som hidtil har skullet besættes ved Valg blandt de efter Lov af 4de August 1845 Valgbare eller af de efter Grundloven Stemmeberettigede, sker fra samme Tid henholdsvis blandt de efter nærværende Lovs § 4, jfr. § 3, Valgbare og Stemmeberettigede.

Istandbringelse af Mandtal og Valg efter nærværende Lov samt Fastsættelsen af Repræsentanternes Antal og Fordeling efter sammes § 1 sker første Gang i det Aar, som gaar forud for det, hvori Loven træder i Kraft.

Lov*) 17 Mai.

om Formandskaber i Kjøbstæderne

samt om Bestyrelsen af Kjøbstædernes almindelige Kommune-Anliggender af 14de Januar 1837 saaledes som den lyder efter de ved Tillægslove af 14de Juni 1879, 27de Juli 1896, 29de Mai 1901, 21de April 1902 og 17de Mai 1904 foretagne Forandringer:

Første Kapitel.

Om Valg af Formænd og Repræsentanter, deres Antal, Egenskaber m. m.

§ 1. Enhver Kjøbstad skal have et Repræsentantskab og et af og blandt dettes Medlemmer valgt Formandskab, bestaaende af Fjerdedelen af Repræsentanterne.

Antallet af Repræsentanter skal være:

I Kjøbstad, hvis Folkemængde efter den sidste før Valget af-

*) Bekjendtgjort 2 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 29.

17 Mai. holdte almindelige Folketælling er

		ikke over	3 000	Indbyggere,	20
over	3 000, men	—	5 000	—	28
„	5 000, „	—	7 500	—	36
„	7 500, „	—	10 000	—	44
„	10 000, „	—	15 000	—	52
„	15 000, „	—	25 000	—	60
„	25 000, „	—	50 000	—	68
„	50 000, „	—	100 000	—	76
„	100 000				84

§ 2. Stemmeberettigede fra den 1ste December det Aar, da Mandtallet affattes, ere:

a. Mænd, som have de i Grundlovens § 50 foreskrevne Betingelser for Stemmeret,
b. Kvinder, som da have fyldt 25 Aar, have havt fast Ophold i Landet i 5 Aar, have norsk Statsborgerret og ved det kommunale Stemmeretsmandtals Afslutning enten selv have betalt Skat til Stat eller Kommune for det sidst forløbne Skatteaar ifølge Ligning af antagen Indtægt paa mindst 400 Kroner eller leve i helt eller delvis Formuesfællesskab med Ægtefælle, der har betalt saadan Skat,

naar de i de to sidste Aar have havt fast Ophold i Kjøbstaden og ikke ere i noget Tilfælde, som efter Grundlovens §§ 52 og 53 bevirker Suspension eller Tab af Stemmeret.

Dog medfører Fattigunderstøttelse ikke Stemmerettens Suspension, naar den

a. er ydet andre end vedkommende Person selv, dennes Egtefælle eller Børn under 15 Aar, eller
b. af Vedkommende tilbagebetales inden Mandtallets Afslutning, eller
c. er foranlediget ved Bestemmelserne i Lov om abnorme Børns Undervisning af 8de Juni 1881 § 7, Skolelovene af 26de Juni 1889, for Landet §§ 17 og 60, for Byerne §§ 19 og 53. eller
d. er modtaget i Form af Indlæggelse paa Sygehus eller Asyl eller til Dækkelse af Udgifter ved anden Sygebehandling.

Enhver, der har en samlet Indtægt af 400 Kroner, skal lægges i Skat til Kommunen, selv om Vedkommende efter de vedtagne Skatteregler vilde blive skattefri. Skattebeløbet maa i dette Tilfælde ikke være under 50 Øre og ikke over 2 Kroner.

§ 3. Mandtal over Kjøbstadens efter § 2 stemmeberettigede Indvaanere føres af Magistraten. I Mandtallet indføres alle de, som ifølge § 2 have Ret til at afgive Stemme ved det forestaaende Valg. De, hvis Stemmeret er suspenderet, indføres med Anmerkning om Suspensionen og om Grunden til denne.

I første Halvdel af September Maaned det Aar, Repræsen- 17 Mai.
tantvalg skal foregaa, træder Magistrat og Formandskab sammen til Gjennemgaaelse og Berigtigelse af det af Mandtalsføreren udarbeidede Mandtalsudkast, hvorefter Mandtallet seneſt den 15de September i Afskrift udlægges paa et eller flere passende Steder til Eftersyn i 4 Uger. Tid og Sted for Udlæggelsen kundgjøres forud i Forbindelse med en almindelig Opfordring til enhver, som finder sig eller andre urettelig opført eller urettelig forbigaaet, om inden Udgangen af nævnte 4 Uger at fremkomme til Magistraten med Oplysning derom. De, mod hvis Stemmeret der fremkommer Indsigelse, skulle strax underrettes derom af Magistraten. I anden Halvdel af Oktober Maaned samme Aar træder Magistrat og Formandskab atter sammen til Behandling af de fremkomne Oplysninger og Afgjørelse af Stemmeretstvistigheder. Det berigtigede Mandtal, hvoraf en Afskrift seneſt fra 1ste November skal ligge til almindeligt Eftersyn i Kommunelokalet, bliver fra 1ste December næstefter indtil det paafølgende Valgaars 30te November ved Valg at benytte uden andre Forandringer end de, som maatte blive Følgen af, at nogen Afgjørelse af Stemmeretstvist indankes for Storthinget, der i saa Fald har den endelige Afgjørelse, eller af Stemmerettens Suspension eller Tab, fordi Vedkommende kommer i noget i Grundlovens §§ 52 eller 53 nævnt Tilfælde eller fraflytter Kjøbstaden.

§ 4. Repræsentanterne vælges af og blandt Kjøbstadens i Mandtallet staaende Indvaanere. Valg foretages hvert tredje Aar i December Maaned efter Berammelse af Valgstyret. Berammelsen kundgjøres paa sædvansmæssig Maade i anden Halvdel af Oktober Maaned med Angivelse af, hvor mange der bliver at vælge, samt hvor og i hvilket Tidsrum Vælgerne kunne afgive sine Stemmer. Hvor det paa Grund af Vælgernes Antal findes paakrævet, bør der efter Valgstyrets nærmere Bestemmelse være Adgang til at afgive Stemme samtidig i flere Valglokaler, hvert Sted for en bestemt Del af Mandtallet.

Valgstyret bestaar af Magistrat og Formandskab. Det vælger selv sin Formand.

Hvor Stemmegivning skal foregaa i flere Valglokaler, sker det i hvert Lokale under Ledelse af en Komite paa mindst tre af Valgstyret valgte Personer, deraf mindst ét Medlem af selve Valgstyret eller af Repræsentantskabet. Efter endt Stemmegivning leverer Komiteen de modtagne konvolutterede Stemmesedler (§ 5 No. 1) og indleverede Forfaldsanmeldelser uaabnede i forseglet Indpakning til Valgstyret til videre Behandling tilligemed den benyttede Del af Mandtallet (§ 5 No. 4) og en Opgave over Stemmesedlernes og Forfaldsanmeldelsernes Antal.

§ 5.

1. Valget sker ved Stemmesedler, der skulle være uden Underskrift og indlagte i officielle Konvolutter. Stemmesedlerne skulle

17 Mai. være af hvidt Papir og, saavel som Konvolutterne, uden vedhæftet eller paaført Særmærke. Som saadant regnes ikke Strygninger eller andre Forandringer paa Stemmesedlen. Konvolutterne skulle være ugjennemsigtige og ens af Størrelse, Form og Farve samt forsynede med offentligt Stempel. I Valglokalet udleveres en saadan Konvolut til hver personlig mødende Vælger af et Medlem af Valgstyret.

Dersom nogen afleveret Stemmeseddel eller Konvolut ikke fyldestgjør disse Fordinger, forkastes Stemmesedlen som ugyldig. Forefindes i nogen Konvolut flere Stemmesedler, blive, hvis de ere indbyrdes overensstemmende, samtlige at forkaste og, hvis de ere enslydende, kun én af dem at godkjende.

2. Navnene paa Stemmesedlen skulle anføres under fortløbende Nummer. Lyder en Stemmeseddel paa Nogen, som ikke er valgbar, ansees dennes Navn for uskrevet. Lyder den paa flere gyldige Navne, end der skal vælges Repræsentanter, ansees de overskydende, som ere opførte sidst, ligeledes for uskrevne.
3. Mødende Vælgere nedlægge selv sine konvolutterede Stemmesedler i en dertil bestemt Urne. Er en Vælger ved lovligt Forfald hindret fra at møde personlig, kan han fremsende sin Stemmeseddel i lukket privat Konvolut, indlagt i en lukket Følgeskrivelse, der indeholder Oplysning om Forfaldet.
4. Opraab finder ikke Sted, men ved Afkrydsning eller Notering i Mandtallet føres der Indseende med, at Ingen stemmer mere end én Gang.
5. Efter Afstemningens Slutning prøves først de anmeldte Forfald. Naar et saadant er godkjendt, aabnes den private Konvolut, og lægges dens Indhold ulæst i en af de officielle Konvolutter, som derefter nedlægges i Valgurnen. Forkastes Forfaldet, bliver den private Konvolut uaabnet at opbevare sammen med Følgeskrivelsen.
6. Naar Forfaldsanmeldelserne ere gjennemgaaede, blandes Konvolutterne vel om hinanden, hvorefter Stemmesedlerne udtages. De, der findes at være lovlige, oplæses tydelig eller gjennemgaaes, hvis de ere trykte, paa anden betryggende Maade af et Medlem af Valgstyret under Tilsyn af et andet Medlem og optegnes af to andre Medlemmer eller af to af Valgstyret antagne Personer. Derpaa optælles Stemmerne. De, der have faaet de fleste Stemmer, ere Repræsentanter i den Orden, Stemmetallet eller, i Tilfælde af Stemmelighed, Lodtrækning bestemmer.
7. Saafremt Valgforretningen ikke uafbrudt fortsættes, indtil den er tilendebragt, paaligger det Valgstyret at besørge Stemmesedlerne og Listerne over de optegnede Stemmer under fælles Forsegling opbevaret paa et sikkert Sted.

§ 6. Fremkommer der til Valgstyret inden 15de Oktober fra mindst en Femtepart af de i det udlagte Mandtal opførte Vælgere, hvor disses Tal er 8 000 eller derunder, men ellers fra mindst 1 600 Vælgere Begjæring om, at Valget skal foregaa efter Forholdsvalgsystemet, blive endvidere følgende Regler at iagttage: 17 Mai.

1. Samtidig med Berammelsen af Valget udsteder Valgstyret en almindelig Opfordring til Vælgerne om inden 15de November at indkomme med Forslag til Valglister.
2. Et Forslag til Valgliste maa for at komme i Betragtning være udfyldt under fortløbende Nummer med saa mange forskjellige eller indtil to Gange gjentagne (kumulerede) Navne, som der skal vælges Repræsentanter, og være underskrevet af mindst 20 Vælgere. Kandidaterne bør være saa tilstrækkelig betegnede, at Forveksling undgaaes. Det bør angives hvorledes Listen skal udfyldes, ifald noget Navn maa strykes, og hvem af Underskriverne Valgstyret har at henvende sig til ved Forhandlinger angaaende Listen. Ingen Vælger maa underskrive mere end ét Forslag til Valgliste, og ingen Kandidat maa staa paa mere end én Liste. Hvert Forslag maa have en Overskrift, som angiver, fra hvilken Gruppe det udgaar.
3. Listerne prøves af Valgstyret. Er en Kandidat opført paa mere end én Liste, tilstiller Valgstyret ham et Paalæg om inden en bestemt Frist at erklære, paa hvilken af Listerne han foretrækker at blive staaende, med Tilkjendegivende om, at hans Navn vil blive strøget paa de øvrige. Undladelse af at efterkomme Paalægget medfører, at Navnet strykes paa alle Lister. Findes der at være opført en Kandidat, som kan undslaa sig for at modtage Valg, tilstilles der ham en Opfordring til inden en bestemt Frist at erklære, om han forlanger sit Navn strøget. Indkommer han ikke inden den fastsatte Frist med Begjæring derom, er hans Ret til at undslaa sig forspildt. Er der opført en Kandidat, som ikke er valgbar, strykes han.
4. Naar Listerne ere i lovgyldig Stand eller ved Forhandling med Forslagsstillernes Repræsentanter ere bragt i saadan Stand, lader Valgstyret dem senest syv Dage før Valgdagen kundgjøre som officielle Valglister, hver Liste med Overskrift, som angiver Valgtid og Valgkreds, Forslagsstillernes Navne, og fra hvilken Gruppe den udgaar.
5. Det staar hver Vælger frit at benytte til Stemmeseddel en officiel Liste eller alene at stemme paa Personer, som ikke ere opførte paa nogen officiel Liste („vild" Stemmeseddel), eller at benytte en Blandingsliste. Paa sin Stemmeseddel kan Vælgeren gjentage (kumulere) Navnene én Gang mere, end det er skeet paa de officielle Lister. Navne, som ikke ere gjentagne (kumulerede) paa disse, saavelsom Navne, som ikke

17 Mai.

staa paa nogen af de officielle Lister, har Vælgeren kun Adgang til at gjentage (kumulere) én Gang. Yderligere Gjentagelse (Kumulation) af Navne betragtes som uskreven.

6. Ved Stemmeoptællingen undersøges først, hvor mange Stemmer hver Kandidat har faaet. Dernæst sammenlægges for hver Listes Vedkommende alle Stemmer, som ere faldne paa Listens Kandidater. De udkomne Summer kaldes henholdsvis Kandidaternes Stemmetal og Listernes Stemmetal.

   De paa et Navn udenfor Listerne faldne Stemmer betragtes baade som vedkommende Kandidats Stemmetal og som et Liste-Stemmetal.

7. De Repræsentantpladse, som skulle besættes, fordeles paa Listerne i Forhold til disses Stemmetal paa den Maade, som nedenfor foreskrives:

   Man dividerer det samlede Antal afgivne Stemmer med Repræsentantpladsenes Antal forøget med 1. Med den derved udkomne Kvotients hele Tal forøget med 1 divideres hver Listes Stemmetal, og Listerne faa sig tildelt de Antal Repræsentantpladse, som de hele Tal i de ved disse Divisioner udkomne Kvotienter angive.

   Viser det sig, at ikke samtlige Repræsentantpladse herved ere fordelte mellem Listerne, divideres hver Listes Stemmetal først med Antallet af de Listen tillagte Repræsentantpladse forøget med 1, derpaa, om fornødiges, med det samme Tal forøget med 2 o. s. v. Af Kvotienterne — uanset, ved hvilken af disse Divisioner de ere fremkomne — nummereres et Antal, svarende til Antallet af ikke fordelte Repræsentantpladse, saaledes at den største faar No. 1, den næststørste No. 2 o. s. v., idet Divisionerne maa være fortsatte, indtil det har vist sig, at ingen Kvotient i en følgende Kvotientrække er større end den sidste Nummererede Kvotient, der benævnes Delingstallet. Saaledes som de nummererede Kvotienter fordele sig paa Listestemmetallene, fordeles de resterende Repræsentantpladse paa Listerne.

8. Skulde ved den i foregaaende Nummer foreskrevne Fremgangsmaade flere Lister komme til at konkurrere om en Plads, tilfalder Pladsen den af de konkurrerende Lister, hvis Stemmetal er størst, men, ifald de have samme Stemmetal, den, som bestemmes ved Lodtrækning.

   Skulde der tilfalde en Liste flere Pladse, end den har Kandidater, ere dens Kandidater at betragte som forlods valgte og de øvrige Pladse at fordele paa de øvrige Lister paa ovenanførte Maade.

9. Hver Listes Pladse besættes med de af dens Kandidater, som have de fleste Stemmer, i Rækkefølge efter deres Stemmetal og, i Tilfælde af Stemmelighed, efter deres Orden paa Listen.

Listens øvrige Kandidater indtil samme Antal som dens Repræsentanter udgjøre dens Suppleanter i den paa samme Maade bestemte Orden. 17 Mai.

10. Forsaavidt de ovenfor under No. 4 omhandlede officielle Valglister trykkes som Stemmesedler, skulle de udstyres som i § 5 No. 1 og ovenstaaende No. 4 angivet. Andre trykte Stemmesedler maa ikke under Valget eller i de sidste fjorten Dage før samme bringes i Omløb. Ei heller maa andre Stemmesedler udstyres som de officielle Lister. Overtrædelse heraf paatales som Politisag og straffes med Bøder.

Hvor Forholdsvalgsystemet er indført, bliver det ved fremtidige Valg at benytte, medmindre Repræsentantskabet inden sex Maaneder før et Valg har fattet Beslutning om at afskaffe samme, og ny Begjæring, overensstemmende med nærværende Paragrafs første Led ikke indkommer.

§ 7. Over Valgforretningen føres Protokol, der underskrives af Valgstyret. Protokollen maa særlig indeholde nøiagtig Oplysning om, hvor mange Stemmesedler der ere afgivne, i Tilfælde hvor mange paa hvert Sted, om nogen Stemmeseddel er kasseret, og i saa Fald af hvilken Grund, hvilke Personer der have erholdt Stemmer, og hvor mange hver især, i Tilfælde af Forholdsvalg hvilke Lister Valgstyret har ladet kundgjøre som officielle, Listernes Stemmetal, Delingstallet, Beregningen af det hver Liste tilkommende Antal Repræsentanter, og endelig hvem der er valgt til Repræsentanter og Suppleanter, i Tilfælde for hver Listes Vedkommende.

Samtlige Stemmesedler opbevares under Forsegling paa et sikkert Sted, saalænge Nogen indehar Ombud i Kraft af Valget.

§ 8. Inden December Maaneds Udgang træder Repræsentanterne sammen for under Ledelse af den fungerende Ordfører af sin Midte at udkaare Formænd og indtil et lige Antal Formandssuppleanter. Hvis det forlanges af mindst fire Repræsentanter, finde Reglerne i § 6 No. 2, første og fjerde Punktum, samt No. 5 til 9 tilsvarende Anvendelse, dog saa, at ingen Forslagsliste behøver at være undertegnet af mere end tre Repræsentanter. Faar en Formand ved tilsvarende Anvendelse af Regelen i § 6 No. 9 ingen Suppleant, vælges der ved almindeligt Flertalsvalg Suppleant for ham.

I samme Møde og under samme Ledelse foregaar derefter de i § 13 omhandlede Valg for det følgende Aar.

§ 9. Embeds-, Ombuds- og Bestillingsmænd, som have Regnskab at aflægge for de Kommunen tilhørende Kasser, kunne ikke være Formænd. Kommunens Overøvrigheds- og Magistratspersoner kunne hverken være Formænd eller Repræsentanter.

De valgte Formænds og Repræsentanters Ombudstid er tre Aar. Den, der har gjort Tjeneste i tre Aar, kan undslaa sig for

17 Mai. at modtage Valg for de tre næste. Enhver, som er over 60 Aar, kan ligeledes undslaa sig for at modtage Valg.

§ 10. Anmeldes Svagelighed eller anden Forhindring i at modtage eller vedblive Formandsombudet, have de øvrige Formænd ved fleste Stemmer at afgjøre Gyldigheden af det opgivne Forfald.

§ 11. Suspension eller Tab af en Formands eller Repræsentants Stemmeret efter Grundlovens § 52 eller 53 medfører Suspension fra eller Tab af hans Ombud.

§ 12. Det paaligger Magistraten gjennem Stedets offentlige Tidende, hvor saadan gives, og ellers ved Bekjendtgjørelse paa sædvanlig Maade, at bringe Udfaldet af de i denne Lov foreskrevne Valg saavel af Formænd og Repræsentanter, som af Formandskabets i næstpaafølgende § ommeldte Ordfører og Viceordfører til almindelig Kundskab.

Andet Kapitel.

Om Formændenes og Repræsentanternes Pligter og Rettigheder.

§ 13. Den samlede Kommunebestyrelse vælger aarlig af Formændenes Midte en Ordfører og en Viceordfører, om hvilke Valg Magistraten strax bliver at underrette. Den, som i et Aar har været Ordfører, er ikke pligtig til at modtage Valg til denne Forretning, førend efter et Aars Forløb.

§ 14. Formændene skulle samles til visse, efter indbyrdes Overenskomst, fastsatte Tider og ellers, naar Ordføreren finder det fornødent.

§ 15. Udebliver en Formand uden lovligt Forfald fra noget af de Møder, hvorved han efter denne Lov er pligtig at indfinde sig, erlægger han for hver Gang en Mulkt af 1 Spd., der dikteres ham af de øvrige Formænd.

§ 16. Ingen gyldig Beslutning kan tages af Formandskabet, medmindre over det halve Antal af Formændene er tilstede og afgiver Stemme i Sagen. Beslutningerne tages ved Stemmeflerhed. I Tilfælde af, at Stemmerne ere lige delte, gjør Ordførerens Stemme Udslaget.

§ 17. Det paaligger Formandskabet:

a. At bistaa Øvrigheden med de Oplysninger og Betænkninger, som maatte forlanges i Sager, der ere Kjøbstaden vedkommende.

b. At modtage Andragender, Spørgsmaal og Forslag angaaende Indretninger og Foranstaltninger, i Henseende til hvilke Kommunens Samtykke eller Beslutning af Øvrigheden eller andre Vedkommende maatte attraaes, og at meddele Svar derpaa, efterat have i fornødent Fald overlagt Sagen med Repræsentanterne eller andre Vedkommende, og indhente deres Bestemmelse.

c. At andrage for Øvrigheden, hvad der maatte anses ønskeligt at faa udvirket eller foranstaltet til Kjøbstadens Gavn. 17 Mai.

d. At paase, at Regnskaberne for de Kjøbstaden tilhørende Kasser eller Indretninger i rette Tid aflægges, at foranstalte dem reviderede af 2de Mænd, som udnævnes af den samlede Kommunebestyrelse samt at forelægge dem for denne til Decision. De til Ansvar deciderede Poster foranstalter Formandskabet snarest mulig berigtigede.

e. At foranstalte, at der af ethvert saadant Regnskab, saasnart det er aflagt, bliver efter foregaaende sædvansmæssig Bekjendtgjørelse henlagt paa et bekvemt Sted til almindeligt Eftersyn, idetmindste i 14 Dage en fuldstændig og tydelig Extrakt, som paa de Steder, hvor Bogtrykkerier haves, tillige besørges trykt, samt at indsende et Exemplar eller en bekræftet Gjenpart af denne Extrakt gjennem Øvrigheden til vedkommende Regjeringsdepartement.

f. At vaage over Kjøbstadens Rettigheder og paase sammes økonomiske Anliggenders ordentlige og sparsommelige Forvaltning, saavelsom i enhver anden Henseende at varetage Kjøbstadens Gavn og Bedste.

§ 18. Forsaavidt det ved Lov for enkelt Sted er fastsat, at visse af Stedets Formænd skulle være Medlemmer af Kommissioner, Stedets Anliggender vedkommende, saasom Skole-, Fattig-, Politi-, Brand-Kommissioner og deslige, skulle de derom givne Bestemmelser fremdeles være gjældende, dog saaledes, at Formandskabet selv udvælger disse Medlemmer af sin egen Midte. Med Revision og Decision med videre af Skole- og Fattigregnskaberne forholdes efter § 17, men ved Behandlingen inden den samlede Kommunebestyrelse af Decision af disse Regnskaber, har Skole- eller Fattigkommissionens Formand, om han ikke er Medlem af Kommunebestyrelsen, Adgang til at være tilstede og deltage i Forhandlingerne, dog uden Ret til at afgive Stemme.

§ 19. Ethvert Formandskab skal have følgende af Amtmanden autoriserede og med Register forsynede Protokoller, for hvis Førelse Ordføreren har at sørge, nemlig:

a. En Dagbog, hvori alle indkomne Sager extraktvis indføres.

b. En Protokol, hvori indføres Forhandlingerne ved Møder, som Formændene afholde mellem sig indbyrdes, med Repræsentanterne eller med Magistraten og øvrige Autoriteter.

c. En Kopibog, hvori de Breve m. v., som afgaa fra Formandskabet, skulle indføres.

Forhandlingsprotokollen underskrives ved ethvert Mødes Slutning af de tilstedeværende Formænd.

Med Hensyn til de for Sager vedkommende Kirke-, Skole- og Fattigvæsenet fornødne Protokoller skal forholdes paa den Maade, som nu er eller herefter vorder bestemt.

17 Mai. § 20. Formandskabet har med dets Andragender at henvende sig til Magistraten, og ikke umiddelbar til høiere Autoriteter, medmindre det over hin vil føre Anke. Ligesom Formandskabet paa samme Maade har at forholde sig med de Anliggender, hvorom det har noget at andrage, omendskjønt disse henhører under Fattig- eller Skolekommissionernes eller andre i Kjøbstaden for særskilte Anliggender anordnede Autoriteters Forvaltning, saaledes skulle og saadanne Kommissioner eller Autoriteter i Sager, der angaa forberørte Gjenstande, og som efter deres Beskaffenhed skulle forelægges Formandskabet, henvende sig til Magistraten, som det paaligger med Formandskabet i Henseende til samme at afhandle det Fornødne.

§ 21. Naar Nogen, enten paa det Offentliges Vegne, eller for privat Vedkommende, har noget at afhandle med Kommunen eller attraar sammes Formening, Samtykke eller Beslutning angaaende nogen Gjenstand, som vedrører Kommunens Økonomi, Pengevæsen, Rettigheder eller offentlige Indretninger, skal han derom henvende sig til Formandskabet, som desangaaende enten paa Kommunens Vegne bestemmer og meddeler det Fornødne, eller, forsaavidt denne Lov paabyder saadant, og naar det ellers ansees fornødent (§§ 24 og 25), afhandler Sagen med Repræsentanterne eller andre Vedkommende og derefter meddeler, hvad disse om Sagen have forment, samtykket eller besluttet.

§ 22. Fremkommer til Øvrigheden noget Andragende, som vedrører Kommunens Økonomi, Pengevæsen, Rettigheder eller offentlige Indretninger, anderledes end gjennem Formandskabet, skal det som uefterretteligt henlægges, hvorom Vedkommende underrettes; dog kan, naar Anke føres over Formandskabet selv eller nogen af dets Medlemmer, Klagen umiddelbar tilstilles Overøvrigheden.

§ 23. Forsaavidt det ikke er hjemlet ved Lov, ved lovmedholdig afgivne Bestemmelser, eller ved gyldige private Dispositoner, kan ikke nogen Udgift paabyrdes Kommunen eller nogen af de samme tilhørende Kasser, og ei heller noget foretages til Forandring med Stedets offentlige Indretninger, medmindre Samtykke dertil vorder givet af eller igjennem Formandskabet, saaledes som ved denne Lov er foreskrevet.

§ 24. Naar den Sag, hvori Formening, Samtykke eller Beslutning af Kommunen attraaes, angaar Bevilgelse af Lønninger, nye Foretagender, Afhændelse eller Kjøb af Eiendomme eller Afstaaelse af nogen Stedet tilhørende Rettighed, skal Formandskabet indhente Repræsentanternes Beslutning.

§ 25. Det er derhos Formandskabet uforment i alle andre Tilfælde, med Hensyn til hvis Vigtighed det maatte anse det nødvendigt eller gavnligt, ligeledes at indhente Repræsentanternes Bestemmelse. Hertil er Formandskabet ogsaa ellers forpligtet, naar Øvrigheden maatte forlange det.

§ 26. Alle Meddelelser og Andragender til Formandskabet 17 Mai.
ske til Ordføreren. Det paaligger denne paa Formandskabets Vegne, overensstemmende med Forhandlingsprotokollen, at udfærdige, underskrive og expedere de af Formandskabet, enten alene eller i Forening med Repræsentanterne, fattede Beslutninger, samt at sørge for Bevaringen af de Formandskabet vedkommende Protokoller og Brevskaber, hvilke til hver tiltrædende Ordfører blive at aflevere.

§ 27. Naar Øvrigheden forlanger noget Formandskabs Formening eller Erklæring, er det forpligtet at afgive samme inden 3 Uger, som regnes fra den Dag, Ordføreren har modtaget Øvrighedens Forlangende. Opholdes dermed længere, uden saadan Grund, som Amtmanden finder antagelig, erlægges for hver Uge en Mulkt af 1 Spd., som udredes af den eller dem, paa hvem Skylden maatte befindes at hvile.

§ 28. De Kjøbstaden paahvilende Lønninger og andre visse aarlige Udgifter anviser Magistraten til Udtælling, uden i Forveien at høre Formandskabet; men i Henseende til forefaldende ubestemte eller uvisse Udgifter paaligger det Magistraten, forinden de af samme til Udtælling anvises, at henvende sig til Formandskabet, som herover skal afgive sin Erklæring, og hvis Samtykke til Udtællingen udfordres.

Formandskabet har herved fornemmelig at paase, at Udgifterne i Henseende til Beløbet ere billige, virkeligen vedkomme Kommunen, og, saavidt de grunde sig paa Kontrakter, at disse behørigen ere opfyldte.

§ 29. Formandskabet skal hvert Aar inden 1ste August møde efter Magistratens Tilsigelse for med Samme at overlægge, hvilke Arbeider, Indretninger eller deslige der i det næste Aar, for Kjøbstadens eller de samme tilhørende Kassers Regning, efter det Forslag med tilføiet Overslag over Bekostningerne, som i den Anledning af Magistraten fremlægges, bør foretages, saavelsom hvilke andre Udgifter der i det Hele for bemeldte Aar paahviler Kjøbstadens Kasser. Det har da med Magistraten tillige at overlægge, hvorledes de Pengesummer, overensstemmende med Lov eller vedtagen Regel, kunne tilveiebringes, der saavel hertil, som til at bestride Stedets øvrige offentlige Udgifter, efter Overslaget udfordres for det kommende Aar. De i fornævnte Henseender fornødne Bestemmelser afgiver Formandskabet i dette Møde, eller, forsaavidt enten Betænkningstid udfordres, eller det i noget Punkt er nødvendigt at indhente Beslutning af Repræsentanterne efter §§ 24 og 25, i et paafølgende Møde med Magistraten, hvilket maa afholdes saa betimelig, at Overslaget kan være færdigt inden Midten af September Maaned.

§ 30. Naar ellers i nogen extraordinær Anledning Reparationer eller Forandringer ved de Kommunen tilhørende Bygninger, Gader, Veie og Broer af Øvrigheden agtes nødvendige, eller nogen

17 Mai. Kontrakt paa Kommunens Vegne skal oprettes, eller nogen Anskaffelse, noget Salg eller deslige, skal foregaa for Kommunens Regning, bør Magistraten med Forslag herom, ledsaget af behørige Oplysninger, henvende sig til Formandskabet, for at de paa Kommunens Vegne fornødne Bestemmelser, forinden Udførelsen, kunne tages og af Formandskabet vorde Magistraten meddelte.

§ 31. Naar nogen i Lovene nævnt Taxt for Udsalg af Nødvendighedsvarer, Kjørseler, Arbeider eller Beværtning, skal sættes, sker det ved Magistraten og Politimesteren i Forening med Formændene ved Stemmeflerhed, dog saaledes, at de af disse sidste, hvis Næringsdrift Taxten umiddelbar angaar, ikke deltage i Stemmegivningen.

§ 32. De borgerlige Ombud, som det hidtil har tilkommet Magistraten at besætte, saasom Kæmneres og Overformynderes, besættes i Fremtiden af Magistraten i Forening med Formændene, og skulle disse, som Følge heraf, in solidum med Magistraten deltage i det Ansvar, som hidtil har paaligget denne for deslige Ombudsmænd. Saa beskikkes ogsaa Mæglere i Fremtiden af Magistraten i Forening med Formændene, hvilken Udnævnelse, for at være gyldig, udfordrer kongelig Konfirmation *). Forinden noget borgerligt Ombud, som det maatte paaligge Amtmanden at besætte, af ham vorder besat, skal Erklæring indhentes fra Magistraten og Formandskabet, angaaende, hvem Ombudet retteft kunde være at paalægge.

§ 33. Formandskabet er forpligtet til, saa ofte det dertil kaldes, inden Kjøbstaden at sammentræde med Amtmanden eller Magistraten, for med dem at overveie de Anliggender, der vedkomme Kommunen.

§ 34. Det paaligger Ordføreren, paa Amtmandens Forlangende, inden Kjøbstaden at forelægge denne til Eftersyn Formandskabets i Brug værende Protokoller. Ligeledes er det hans Pligt at forevise Amtmanden, naar denne til den Ende indfinder sig hos ham, Formandskabets øvrige hos ham beroende Protokoller, dets Arkiv og dertil hørende Brevskaber.

§ 35. Formændene ere, saalænge de fungerer som saadanne, fritagne for alle andre borgerlige Ombud, saafremt der findes nogen af det øvrige Borgerskab, som af Magistraten og Formændene erkjendes duelige til at overtage saadanne Ombud. De, som ere valgte til Formænd, forinden denne Lov er given, skulle derhos nyde godt af den større Fritagelse for borgerlige Byrder, som ved de hidtil gjældende Bestemmelser maatte være dem tilsagt. Hverken Ordføreren eller nogen af de øvrige Formænd maa for deres Forretninger tillægges Godtgjørelse af Kommunen, hvorimod Udgifter til Protokoller, Skrivematerialier, Brevporto m. m., som deres Ombud

*) Mærk Lov 22 Juni 1863 og Lov 5 Juni 1869 om Mæglernæringen.

maatte forvolde, bør af Kjøbstadens Kasse udredes, ligesom Godt- 17 Mai.
gjørelse for Medhjælp ved Skrivning, for Lokale til Samlingerne og deslige efter Omstændighederne af bemeldte Kasse kan tilstaaes dem.

§ 36. Ordføreren skal, efter den Beslutning, som derom af Formandskabet er fattet, sammenkalde Repræsentanterne til de i §§ 24 og 25 omhandlede Samlinger, og til Stemmegivning foredrage Sagen i Overværelse af de øvrige Formænd. I Indkaldelsen bør de Gjenstande, der skulle behandles i Samlingen, udtrykkelig angives. Den bekjendtgjøres 4 til 8 Dage forud efter Sagernes Beskaffenhed, og i samme Tid skal Dokumenterne udlægges til Eftersyn paa Raadhuset. Tillige har Ordføreren at underrette Magistraten om Mødet og dets Anledning saa betimeligen, at denne, om den anser det nødvendigt, kan være tilstede.

§ 37. Sammenkaldelser af Repræsentanterne, samt Bekjendtgjørelse om Udlæggelse til almindeligt Eftersyn af Dokumenter, Regnskabsextrakter og deslige bør ske igjennem Stedets offentlige Tidende, hvor saadan gives, og ved anden paa Stedet sædvanlig Kundgjørelsesmaade.

§ 38. Repræsentanternes Møder afholdes for aabne Døre, medmindre det modsatte ved Stemmeflerhed besluttes. I Møderne tilkomme Formændene Stemmeret. Ingen gyldig Beslutning kan tages af Forsamlingen, med mindre over det halve Antal saavel af Repræsentanterne som af Formændene er tilstede og afgiver Stemme i Sagen. I Henseende til de Udeblivende forholdes efter § 15, dog saaledes, at Forfaldets Paakjendelse og Mulktens Diktering udøves af de tilstedeværende Repræsentanter og Formænd i Forening. Kjøbstadens Magistrat eller ethvert af dens Medlemmer, hvor den bestaar af flere Personer, har Ret til at deltage i Forhandlingerne, dog uden Stemmeret.

§ 39. Af den fattede Beslutning og det angaaende Sagen ved Mødet Forhandlede skal en Afskrift igjennem Magistraten indsendes til Amtmanden. Saafremt $^2/_3$ af de i Forsamlingen tilstedeværende Stemmeberettigede have været enige i Beslutningen, og Amtmanden ikke finder noget mod samme at erindre, tilkjendegiver han Formandskabet dette, hvorved Beslutningen erholder Gyldighed. Saafremt derimod denne er fattet med færre Stemmer end $^2/_3$ af de tilstedeværende Stemmeberettigede, eller Amtmanden modsætter sig samme, skal Sagen, efter ny Indkaldelse, i Overensstemmelse med § 36 atter foretages i et Møde af Repræsentanterne og Formændene. Forinden dettes Afholdelse skal Afskrift af det angaaende Sagen i forrige Møde Forhandlede og Besluttede, samt af Amtmandens Skrivelse, af Formandskabets Ordfører, efter sædvanlig Bekjendtgjørelse, foranstaltes udlagt i 8 Dage til almindeligt Eftersyn og efter Omstændighederne gjennem Trykken bringes til Kommunens Kundskab. Ved Mødet skal alt dette oplæses for Forsamlingen, inden Votering foregaar, hvorefter Beslutning i Sagen atter fattes.

17 Mai. Denne Beslutning er da strax gyldig, saafremt $^2/_3$ af de tilstedeværende Stemmeberettigede ere enige i samme. Erholdes derimod ikke saa mange Stemmer for samme, er Minoriteten, naar Flerheden af samme deri er enig, berettiget til at paastaa Beslutningen undergiven Regjeringens Approbation, og dens Gyldighed beror da paa, om denne erholdes; men bliver saadan Paastand ikke efter Opfordring, som tilføres Protokollen, fremsat, er Beslutningen strax gyldig. Ere i noget af de anførte Tilfælde Stemmerne lige delte, gjør Formandskabets Ordførers Stemme Udslaget. Skulde, naar den ommeldte Stemmegivning af Minoriteten skal foretages, Ordføreren ikke henhøre til denne, skal, forinden Voteringen foregaar, en af de til de Stemmegivende henhørende af disse udnævnes, for i dette Tilfælde at gjøre Udslaget. Amtmanden bliver i ethvert af de foranførte Tilfælde at underrette om Sagens Udfald.

§ 40. Angaar Sagen Udgifter, der skulle udredes af Kommunen i et længere Tidsrum end de nærstpaafølgende 5 Aar, eller Afhændelse af Jorder og Grunde paa saadan Maade, at den Indtægt, Kjøbstaden hidtil deraf har havt, fremtidig ophører eller formindskes, skal Kongens Approbation erhverves, forinden Beslutningen erholder Gyldighed.

Tredie Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 41. Det paaligger enhver Stedets Embeds-, Ombuds- eller Bestillingsmand, paa Forlangende og uden Betaling, at give Formændene de for dem i Henseende til deres Forretningers Udførelse fornødne Underretninger og Oplysninger, som han ifølge sin Stilling er istand til at meddele.

§ 42. Af enhver Lov eller provisorisk Anordning, som herefter udgives, saavelsom af enhver anden herefter udkommende Kundgjørelse fra det Offentliges Side, forsaavidt denne er Stedet vedkommende, skal et Exemplar tilstilles Formandskabet.

§ 43. Mulkterne efter §§ 15, 27 og 38 tilfalde Stedets Fattigkasse og inddrives ved Udpantning efter Amtmandens Ordre, med mindre Vedkommende inden 4 Uger, efterat det er dem tilkjendegivet, at de ere mulkterede, forlange Sagen paakjendt ved Domstolene, da den i saa Fald ved Politiret behandles.

§ 44. De Beslutninger, som af Formændene, enten alene eller i Forening med Repræsentanterne, i lovlig Form ere fattede, og som angaa Kjøbstadens Eiendomme, Rettigheder, Indtægter og Udgifter, samt alle de Indretninger, der for dens Regning vedligeholdes, og med Hensyn til hvis Bestyrelse ikke anderledes ved Lov eller gyldige private Dispositioner er bestemt, skal foranstaltes fuldbyrdede af vedkommende Embedsmænd, til hvilken Ende Magistraten strax skal meddeles Udskrift af Forhandlingsprotokollen desangaaende.

§ 45. Fra 1ste Mai 1837 træder nærværende Lov fuld- 17 Mai.
kommen i Kraft, og fra den Tid ere alle hidtil gjældende Love om Formænd i Kjøbstæderne, med Undtagelse af dem, hvortil i § 18 er henvist, ophævede. De Modifikationer, som med Hensyn til Lovens Anvendelse i de Kjøbstæder, som endnu ikke have idetmindste 50 efter Grundloven stemmeberettigede Indvaanere, maatte befindes nødvendige, fastsættes indtil Videre af Kongen.

§ 46. De af denne Lov flydende Udgifter, deriblandt til fornøden Bistand for Mandtalsførerne ved Istandbringelse af Mandtallet, udredes af vedkommende Kommunekasse.

Loven af 27de Juli 1896 har følgende Tillægsbestemmelser:

Nærværende Lov træder i Kraft den første Dag i Januar Maaned, efterat to Aar er forløbne fra den Dag, da den er given.

Samtidig træder de i Henhold til ældre Lov valgte Formænd og Repræsentanter ud af Virksomhed. Fra samme Tid ophæves Lov angaaende Valgbarheden til visse kommunale Ombud af 4de August 1845.

Valget til alle kommunale Ombud, som hidtil har skullet besættes ved Valg blandt de efter nævnte Lov Valgbare eller af de efter Grundloven Stemmeberettigede, sker fra samme Tid henholdsvis blandt og af de efter nærværende Lovs § 4, jfr. § 3, Valgbare og Stemmeberettigede.

Istandbringelse af Mandtal og Valg efter nærværende Lov foretages første Gang i det Aar, som gaar forud for det, hvori Loven træder i Kraft. Under dette Valg kommer ogsaa § 1 til Anvendelse.

Høieste Resolution*), hvorved der i Henhold til § 4 i Lov 17 Mai.
indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 meddeles Approbation paa Reglement med Taxt for Feievæsenet i Narvik.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Hans Majestæts 18 Mai.
Kongens Gjenovertagelse af Rigets Bestyrelse.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Da vi lykkelig er kommen tilbage fra den Reise udenfor de forenede Riger, under hvilken Regjeringen, overensstemmende med Vor Kundgjørelse af 20de Februar sidstleden, er bleven udøvet af Vor høitelskede Herr. Søn, Norges og Sveriges Kronprins Oscar Gustav Adolf, i Egenskab af Regent, saa have Vi igjen overtaget Rigets Bestyrelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Skrivelse fra Kirkedepartementet (1ste Skolekontor) til 18 Mai.
Lensmændenes Regninger

*) Bekjendtgjort og indtaget 24 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 23.

18 Mai. for Tilsigelser og Forkyndelser for Værgeraadet bør indsendes med Værgeraadets Formands Attestation direkte til Kirkedepartementet. Af Delinkvintfondet skal disse Udgifter ikke udredes.

Angaaende Anvendelsen af Lensmændenes Assistance i Værgeraadsanliggender og deres Tilkommende i denne Anledning har Kirkedepartementet udtalt sig i Skrivelse af 13de December 1900 og 6te Juni 1901, begge indtagne i Lovtidenden. Finantsdepartementet har senere i Skrivelse af 25de Januar sidstleden erklæret sig enig i disse Udtalelser og tilføiet, at Lensmændene for Tilsigelse af vedkommende forsømte Barn antages at tilkomme Godtgjørelse efter Sportellovens § 117.

Lov *) om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v.[1]).

19 Mai. Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Træbygninger tillades ikke opført indenfor en. Bys Grænser.

Heller ikke maa ældre Træbygning i By paabygges eller undergives Hovedreparation.

§ 2. I Byer, for hvilke den almindelige Bygningslovgivning (Lov af 27de Juli 1896) er gjældende, maa ingen Bygning opføres til større Høide end 15 m. eller indredes til Beboelse eller varigt Ophold for Mennesker i mere end 4 Etager, Beboelsesrum paa Loft og i Kjelder heri medregnet.

§ 3. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan meddele saadanne almindelige eller specielle Dispensationer fra Lovens Bestemmelser, som er bifaldte af Bystyret, efterat Bygningskommissionen og Reguleringskommissionen derom har afgivet Erklæringer.

For Bydele udenfor de centrale Strøg skal der paa ovenfor angivne Maade træffes Bestemmelse om, i hvilken Udstrækning der kan tillades Opførelse af enetages Træbygninger, med Kvist- eller Loftværelser, indtil en Høide af 6 m. til Gesimsens Overkant. Saadanne Bygninger med tilliggende Udhus maa tilsammen ikke indtage større Grundflade end 125 m.^{2} og være adskilt fra Nabogrund ved Brandvæg eller en Afstand, der mindst udgjør Halvdelen af Høiden af den mod Nabogrund vendende Ydervæg, regnet til dennes høieste Punkt, dog mindst 2,5 m.

§ 4. Denne Lov kommer ikke til Anvendelse i By eller Strøg inden saadan, der er undtaget fra den almindelige Bygningslovgivnings Forskrifter. For de Byer, som har særskilt Byg-

*) Bekjendtgjort 24 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 23.

[1]) Judst. 15, O. VIII. Dok. 55, 71; Forh. i Oth. 898—964, 978—1004, 1005—1007; i Lagth. 308—337.

ningslov, bliver de deri indeholdte særlige Bestemmelser om Adgang til at opføre af Træ andre Bygninger end Baaningshuse fremdeles gjældende, indtil anderledes af Kongen efter indhentet Erklæring fra Bystyret bestemmes. Forøvrigt ophæves alle tidligere Bestemmelser, der er stridende mod denne Lov. 19 Mai.

§ 5. Overtrædelser af denne Lov ansees som Overtrædelser af den for vedkommende By gjældende Bygningslovgivning.

§ 6. Loven træder i Kraft straks.

Thi have Vi o. s. v.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Hamar Biskop, hvorved der i Anledning af et modtaget Andragende fra en Provst meddeles, at Biskopen antages i Henhold til Lov af 11te April 1857 § 1 a. at kunne beordre en Stiftskapellan til — uden Udgift for Provsten — at betjene vedkommende Sognekald i den Tid af indeværende Aar, da Provsten vil være fraværende paa Visitatsreise. Sognepresten maa i dette Tilfælde midlertidig fritages for at forrette sit Embede som Sognepræst, fordi han indehar en anden geistlig Embedsstilling, som ifølge den bestaaende Lovgivning maa være forbundet med et Sognepræstembede, og der er saaledes her ikke Tale om Anvendelse af Løningslovens § 39. 20 Mai.

Skrivelse fra Medicinaldirektøren til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt hvorved paa Forespørgsel fra en Distriktslæge om, hvorvidt et Apothek har Adgang til at expedere Recepter fra en Veterinærstuderende, der endnu ikke har afsluttet sin Examen, men som midlertidig vikarierer for en Amtsdyrlæge. 20 Mai.

Direktøren meddeler, at ifølge vor Medicinallovgivning kan alene autoriserede Dyrlæger fra Apothekerne foreskrive Medicin, der ikke kan udleveres i Haandkjøb.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori der paa Foranledning udtales følgende: 21 Mai.

1) Amtmanden opkaster først det Spørgsmaal, hvorvidt Nedskydning af Ren i et Tilfælde som det foreliggende kan bringes til Anvendelse som yderste Nødmiddel. Amtmanden finder Nedskydning uanvendelig, væsentlig af den Grund, at den skeede Beitning efter hans Mening ikke i og for sig kan frakjendes Berettigelse, idet den antages at være udøvet med Hjemmel i gammel Sædvane, ligesom Rosøen er medtaget under Distriktsinddelingen.

Departementet skal i Anledning heraf bemærke, at man gaar ud fra, at der i Amtmandens Forespørgsel sigtes til den i Lov af 25de Juli 1897 § 11 omhandlede Nedskydning, som Politiet og Lappeopsynet efter Bemyndigelse fra Amtmanden kan lade foretage.

21 Mai. Bemyndigelse til saadan Nedskydning kan ifølge den citerede Lovbestemmelse kun gives, hvor det gjælder Ren, „som befindes at beite uden Bevogtning i Trakt, hvorhen den ikke er henvist, eller hvor Beitningen sker uden Berettigelse".

Saavidt man kan se, har Henvisning til nogen bestemt Trakt overhovedet ikke været anvendt i nærværende Tilfælde. Ifald Rosøen maa anses som gammel Lappetrakt, hvor Renbeitning foregaar i Henhold til gammel Sædvane, kan det vel heller ikke siges, at den heromhandlede Beitning — inden Rosøens Omraade — er skeet uden Berettigelse. Det synes derfor rettest at antage, at den i Lov af 25de Juli 1897 § 11 omhandlede Bemyndigelse til Nedskydning ikke kan gives i et Tilfælde som nærværende. Hermed er det dog ikke givet, at Nedskydning ikke af vedkommende Grundeier selv — uden Bemyndigelse fra Autoriteterne — kan bringes til Anvendelse „som yderste Nødmiddel". Allerede før Loven af 25de Juli 1897 udfærdigedes, var det antaget, at den skadelidende Opsidder i Henhold til Nødværgeretten angerløst kunde gribe til dette Middel, naar han ikke paa anden Maade kunde beskytte sin Eiendom mod at blive hærjet af Rensdyr, cfr. den i Retstidende for 1883, Pag. 57, indtagne Høiesteretsdom. Det skal bemærkes, at Nedskydning ved denne Dom væsentlig betegnedes som et Bevismiddel for, hvem Renen tilhørte. Paa den anden Side bør det erindres, at det paadømte Tilfælde ligger forud for Loven af 1883, som i forskjellige Henseender har præciseret og skjærpet Lappernes Pligter. Yderligere skal man henvise til Høiesteretsdom af 17de Marts 1896 (Retstidende for s. A. S. 321), hvilken Sag vistnok ikke direkte omhandler Nedskydning af Ren, men dog angaar et hermed analogt Tilfælde, idet den skadelidende Grundeier havde fanget og indsat ca. 60 Ren, hvoraf nogle døde under Fangenskabet, medens de andre af ham blev bortsolgt til Dækkelse af hans Erstatningskrav. I denne Sag bemærkede en af de Voterende — l c. S. 327 —, at Grundeieren efter de almindelige Regler om Nødværge maatte være fuldt berettiget til med de Midler, som han fandt tjenlige, at værge sin Eiendom. Loven af 25de Juli 1897 antages ikke at have medført nogen Forandring i dette Forhold.

Under Debatten i Odelsthinget angaaende § 11 i nævnte Lov anførte Repræsentanten Konow (Odelsthingstidende for 1897 S. 320) bl. a. følgende: „Jeg vil tillægge, at allerede nu har Grundeieren en vis Ret til at nedskyde Ren, hvilken Ret ogsaa er brugt, og vedkommende Grundeier har faaet Medhold deri af Høiesteret, at han, saafremt han ikke kan fjerne skadegjørende Dyr fra sin Eiendom og beskytte den paa anden Maade, har Ret til at nedskyde dem. Han har altsaa allerede nu en begrænset Ret til at nedskyde dem, og den Ret beholder han fremdeles." Denne Udtalelse blev ikke fra noget Hold modsagt.

I Henhold til foranstaaende mener Departementet, at en 21 Mai.
stadelidende Opsidder nu som før maa kunne gribe til Nedskydning af Rensdyr, naar han ikke paa anden Maade kan beskytte sin Eiendom. Selvfølgelig er det Domstolene, som i ethvert enkelt Tilfælde vil have at afgjøre, om Betingelserne for Anvendelsen af saadan Nødværgeret har været tilstede. Om det foreliggende Tilfælde vil Departementet imidlertid udtale den Opfatning, at Nedskydning kunde have været bragt i Anvendelse af Opsidderne. Det er nemlig oplyst, at Rensdyrene, ialfald i de første Uger, gik paa Øen fuldstændig uden Bevogtning — og senere saagodtsom ubevogtede — samt at Henvendelser til Dyrenes Eier intet nyttede.

Som yderligere Bevis for Lappernes Ret til at udøve Beitning paa Rosøen har Amtmanden anført, at Øen er medtaget i Distriktsinddelingen. Man finder i den Anledning at burde gjøre opmærksom paa, at for Lappernes Ret til at færdes og søge Beite i en Trakt er det uden Betydning, hvorvidt Trakten er indbefattet i Distriktsinddelingen eller ei. Ifølge § 3 i Lappeloven af 2den Juni 1883 — hvilken Lov ikke alene gjælder de svenske, men ogsaa de norske Flytlapper her i Riget, se Indst. O. No. IV for 1882 S. 10—11 — har Lapperne Ret til at opholde sig paa Steder, hvor de efter gammel Sædvane hidtil har søgt hen. Deres Ret til at udøve Beitning kan saaledes alene grundes paa gammel Sædvane. En Trakts Henlæggen under Distriktsinddelingen giver derimod Lapperne hverken større eller mindre Ret til at færdes og søge Renbeite inden de forskjellige Omraader i vedkommende Distrikt, end de før havde, se f. Ex. Lappekommissionens Indberetning af 7de Juli 1892, S. 42, 2den Spalte. I Indberetningen af 31te Marts 1894, paa hvis Forslag Distriktsinddelingen i Nordlands Amt hovedsagelig hviler, udtales der (S. 39, 2den Spalte nederst) bl. a. følgende: „I Distrikterne indbefattes tildels betydelig mere end netop det Terræn, hvor Lapperne kan antages efter gammel Sædvane at have udøvet Beitning med Rensdyr. Men som allerede anført har denne Begrænsning af Fællesansvarlighedsdistrikterne ikke den Virkning, at Lapperne erholder nogen ny eller mere udstrakt Rettighed." Man henviser herom sluttelig ogsaa til det af den sidst nedsatte Lappekommission i 1901 afgivne Udkast til Lov om Lapperne og Rendriften, Motiverne S. 11.

Efter hvad der er oplyst i Lappefoged Withs vedlagte Skrivelse af 5te Februar d. A. antages der forøvrigt at være Grund til at søge udvirket Forbud — i Henhold til Lov af 25de Juli 1897 § 3 eller § 7 — mod Renbeitning saavel paa Rosøen som paa Tjøtta. Man gaar ud fra, at Lappefogden herom ved Leilighed konfererer med samtlige interesserede Grundeiere og i Tilfælde yder dem den fornødne Veiledning. Det bemærkes her, at selv om de nævnte Øer maa betragtes som Lappetrakt, hvor Lapperne efter gammel Sædvane har søgt hen med sine Rensdyr, antages dog ikke

21 Mai. dette at kunne stille sig hindrende iveien for, at Dyrne nu undtages fra Renbeitning. Det har nemlig altid været antaget, at Lapperne ikke under nogen Omstændighed kan have Adgang til Renbeitning i den Udstrækning, at Rydning forbydes eller hindres, se Indberetningen af 1894, S. 34, 2den Spalte nederst. Deres Beitning bør da selvfølgelig heller ikke kunne drives saaledes, at den blir til Hinder for hensigtsmæssig Benyttelse af allerede opdyrket Land.

Amtmanden har i Forbindelse med Spørgsmaalet om Nedskydning anført, at De ikke er klar over denne Anordnings Grund og Diemed og forgjæves har søgt Oplysning herom i Lovens Forarbeider.

I den Anledning bemærkes, at allerede i Indberetningen af 1892 (S. 40) nævnes Nedskydning som et Middel, om hvis Anvendelse der kunde blive Tale overfor svenske Renhobes ulovlige Indtrængen paa norsk Territorium — som det synes væsentlig i Hensigt at skaffe Bevis for, hvem vedkommende Reneiere var. Nogen Bestemmelse om Adgang til saadan Nedskydning indtoges imidlertid ikke i det til Indberetningen knyttede Lovudkast. Derimod indeholder det Udkast, der er knyttet til Indberetningen af 31te Marts 1894, Forslag om Adgang til Nedskydning i visse Tilfælde, se Lovudkastets § 10, hvorefter Nedskydning kan anvendes 1) overfor Ren, der er umærket eller bærer et ukjendt Mærke, 2) i de Tilfælde, som er omhandlet i den nugjældende Lovs § 11.

I Motiverne — Indberetningen § 45 — anføres, at en saadan Forføining kan være et nødvendigt Skridt i Efterforskningens Diemed, navnlig for at erhverve Kundskab om Renens Eiermand og Bevis i Overtrædelsestilfælde. Det nævnes ogsaa, at Bestemmelsen vil være et ligesaa nyttigt som nødvendigt Middel til hos Lapperne at indgyde Respekt for Loven og den offentlige Myndighed, cfr. hermed vedkommende Komiteindstilling — Indst O. II for 1897, S. 6 — hvor Udtalelserne gaar i samme Retning. Efter dette maa det formentlig antages, at Hensigten med den i Lov af 25de Juli 1897 omhandlede Nedskydning er, dels at den skal kunne tjene som Bevismiddel, dels at den kan anvendes som Middel til at skaffe Loven og de offentlige Myndigheder den nødvendige Respekt hos Lapperne.

2) Amtmanden udtaler dernæst, at Arten af den tilføiede Skade synes at stille sig hindrende iveien for offentlig Retsforfølgning. Den Skade, som i nærværende Tilfælde er forvoldt, kan nemlig efter Amtmandens Mening vanskelig henføres under nogen af de i Lov af 25de Juli 1897 § 4 eller Lov af 2den Juni 1883 § 9 opregnede Arter af Skadetilføielse — alene med Undtagelse af Skaden paa Skogen.

Departementet kan heri ikke være enigt. Den nysnævnte § 4 i Loven af 1897 omhandler bl. a. Skade paa Ager og Eng.

Ifølge Taxtforretningen er Skaden væsentlig forøvet paa dyrket og indhegnet Mark. Forsaavidt angaar denne Skade — samt Skaden paa Skogen — anser man det derfor utvivlsomt, at offentlig Retsforfølgning kan anvendes. Under denne Sag maa antageligvis ogsaa Skaden paa Gjærderne kunne inddrages. 21 Mai.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen meddeler, at der i Tsinanfu, Kina, er oprettet en tysk Postanstalt, der bliver at betragte som tilhørende Verdenspostforeningen (jfr. Art. XL § 2 i Expeditionsreglementet til den internationale Hovedpostkonvention), samt at til den tyske Postanstalt Tsinanfu i Kina kan der fremtidig sendes Postanvisninger og Postpakker, og endelig at Hovedkonventionens Taxter bliver i Republiken Columbia fra 30te December 1903 at regne opkrævet efter følgende Forhold: 25 centimes = 5 centavos Guld, 10 centimes = 2 centavos Guld, 5 centimes = 1 centavo Guld. 24 Mai.

Overensstemmende hermed bliver Rettelse at foretage i de med Cirk. No. $\frac{45}{1898}$ oversendte Aftryk af „Postkonventioner 1899", Side 23.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes, at det paalægges Expeditionschefen ved den kongelige norske Statsraadsafdelings Kancelli i Stockholm at føre Protokollen i norsk Statsraad hos Hans Majestæt i Sverige samt at opsætte og parafere de i Instrux for den norske Regjering af 15de Januar 1881 § 11 omhandlede Kongelige Resolutionsprotokoller. 25 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes, at Gildeskaal og Beieren Thinglag i Saltens Fogderi og Sorenskriveri, Nordlands Amt, fra den Tid, som af Amtmanden nærmere fastsættes, deles i 2 Thinglag, nemlig Gildeskaal Thinglag og Beieren Thinglag, svarende til Herrederne af samme Navn. 25 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at det i Medhold af § 1, sidste Passus, i Lov om delvis Omordning af det civile Embedsværk af 21de Juli 1894 bestemmes, at de efter Lov om den almindelige Brandforsikringsindretning af 19de August 1845 og Lov af s. D. angaaende Skattetaxter paa Bygninger, der ikke forsikres i den almindelige Brandforsikringsindretning, Byfogden i Flekkefjord tilliggende Raadstuskriverforretninger i nævnte By, nemlig Bestyrelsen af Brandtaxter og de i sidstnævnte Lov omhandlede Skattetaxter samt Beregning af Brandkontingenten, ved Omordningens Gjennemførelse i Lister og Mandals Amt fra 20de Juli 1904 indtil videre henlægges til den i nævnte By ansættendes Skatteopkræver. 25 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at den ved Høieste Resolution af 25de Januar 1904, bifaldt ved Kongelig Resolution af 6te Februar s. A., fastsatte Ordning med Hensyn til Ud- 25 Mai.

25 Mai. førelsen af Aalesunds Byfogedembedes Byfogedforretninger i sin Helhed, forbliver gjældende indtil videre, dog ikke længere end til Udgangen af 1904.

25 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at det paalægges Sognepresten i Nerstrands Præstegjæld under Ryfylke Provsti i Kristiansands Stift én Gang aarlig til saadan Tid, som Kristiansands Biskop nærmere bestemmer, at fremmøde paa den paa Gaarden Ombo i Sjernerø Annexsogn anlagte Hjælpekirkegaard for at forrette Jordfæstelse af der begravede Lig. — — —

25 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. bestemmes:

I. At det paalægges Sognepresten i Vik Præstegjæld under Søndre Helgeland Provsti i Tromsø Stift en Søndag aarlig — efter Tromsø Biskops nærmere Bestemmelse — at fremmøde i Hongsetbygden for istedetfor Gudstjeneste i Kirken at afholde Prædiken for den nævnte Bygds Befolkning og samtidig at forrette Jordfæstelse af de paa den derværende Hjælpekirkegaard begravede Lig.

II. At det i Henhold til Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897 § 20, første Led, bestemmes, at der for Jordfæstelser, som udføres for Menighedslemmer paa den nævnte Dag, ikke bliver at erlægge Betaling til Præst og Kirkesanger. — — —

25 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at det paalægges Sognepresten i Askvold Præstegjæld under Søndfjord Provsti i Bergens Stift tre Gange aarlig, Vaar, Sommer og Høst, til saadan Tid, som Bergens Biskop nærmere bestemmer, at fremmøde paa den for Skaar med flere Gaarde i Vilnes Annexsogn anlagte Hjælpekirkegaard for at forrette Jordfæstelse af der begravede Lig. — — —

25 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Indehaverne af Moss 2 Apothek Tilladelse til indtil videre efter derom for hver Gang forud skeet behørig Kundgjørelse vexelvis at holde deres Apothek lukkede paa Søn- og Helligdage — den anden af flere paa hinanden følgende Helligdage dog undtaget — i Tiden fra Kl. 10 Aften Dagen før Helligdag til Kl. 8 Morgen Dagen efter Helligdag, dog saaledes, at Tilladelsen af vedkommende Embedslæge midlertidig kan hæves, naar han finder det fornødent, samt paa Betingelse af, at der paa det lukkede Apothek ved Opslag gjøres opmærksom paa, at det andet er aabent.

25 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt i Anledning af indkommet Forespørgsel angaaende Rigtigheden af en af en Byfoged afsagt Kjendelse, hvorved en i Henhold til en Overretsdom berammet Exeku-

tionsforretning blev afvist paa Grund af, at kun ved- 25 Mai.
kommende Doms Konklusion og ikke hele Dommen (Dom-
men med Præmisser) var forkyndt Domfældte. Af Depar-
tementet er — med Bemærkning, at Spørgsmaalet om den afsagte
Kjendelses Lovmedholdelighed henhører under Domstolenes Afgjørelse
— antaget, at Exekutionen ikke burde have været negtet Fremme,
i hvilken Henseende Departementet udtaler, at der ikke ved Lov af
4de Juni 1892 om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m.
kan antages at være tilsigtet at gjøre nogen Forandring i den før
denne Lov saavel i Theori som i Praxis gjældende Opfatning, at
det som Vilkaar for Exekution var tilstrækkeligt at lade Domslutnin-
gen forkynde.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaa- 25 Mai.
lenenes Amt, hvori der i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de
December 1898 § 7 bestemmes, at der af det af Tune Herred
bestaaende Jordmoderdistrikt i Smaalenenes Amt ud-
skilles et nyt Distrikt omfattende Rolfsøen Sogn af
nævnte Herred.

Delingen træder i Kraft fra den Tid, særskilt Jordmoder
ansættes i det nye Distrikt.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i 26 Mai.
Bergen, hvorved der paa Foranledning meddeles, at man antager,
at det er fuldt berettiget, at Romsdals Amtsskolestyre har
nægtet at medregne som Tjenesteaar til Opnaaelse af
Alderstillæg det Aar, hvori nævnte Lærer havde Per-
mission for at læse til Middelskoleexamen. Denne Examen
kan nemlig ikke ansees som nogen særlig Uddannelse for Skole-
gjerningen.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Arbeidsdepartementet, 26 Mai.
hvori sidstnævnte Departement har begjæret førstnævnte Departe-
ments Udtalelse i Anledning af, at en Gaardbruger, hvis Bo
er taget under Konkursbehandling, men som udfører
Gaardsdriften under Bobestyrerens Kontrol, undlader
at møde frem til Udførelse af Pligtarbeide paa et Bygde-
veisanlæg, der udføres for vedkommende Kommunes
Regning, og hvortil Pligtarbeide (Grusning) er paalagt
i Henhold til Lov af 15de Juni 1882 § 3, om, hvorvidt og
— i Tilfælde — i hvilken Udstrækning Veibestyrelsen antages at
kunne gjøre Krav af heromhandlede Art gjældende ligeoverfor ved-
kommende Gaardbrugers Konkursbo, samt mod hvem den i Lov om
Veivæsenet af 15de September 1851 § 62 omhandlede Straffe-
bestemmelse i nærværende Tilfælde antages eventuelt at kunne brin-
ges i Anvendelse.

I Anledning heraf meddeles, at nærværende Departement
med Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt antager, at det maa

26 Mai. være Konkursboet, der i Henhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 5 maa betragtes som Bruger af samme og maa bære de økonomiske Følger af, at det Eiendommen efter Konkursens Aabning paahvilende Veiarbeide ikke bliver udført som af Veibestyrelsen paalagt. Saafremt denne derfor maa lade Arbeidet udføre ved andre, maa Omkostningerne hermed som et Massekrav kunne fordres betalt uafkortet af Konkursboet. Da man videre efter de foreliggende Oplysninger maa antage, at Konkursskyldneren har en selvstændig Adgang til at træffe Dispositioner med Hensyn til Gaardens Drift, saaledes at han kan ansees som dens Bruger, antager man under denne Forudsætning, at det maa være ham, som i første Række pligter at drage Omsorg for Veiarbeidets Udførelse, og som i Tilfælde maa blive at ilægge Mulkt overensstemmende med Veilovens § 62.

Arbeidsdepartementet har under 28de Juni sluttet sig til denne Udtalelse.

27 Mai. **Høieste Resolution** *), hvorved stadfæstes de af Drammens Kommunestyre under 11te April 1904 besluttede Vedtægter ang. Skattetakster og Forelse af Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme i Kjøbstaden.

Vedtægterne er saalydende:

A. Om Skattetaxter.

§ 1. Til at foretage Værdsættelser af de skattepligtige Eiendomme vælges der af Magistrat og Formandskab saa mange Sæt Skjønsmænd med Suppleanter, som det ansees nødvendigt til betimelig Tilendebringelse af Taxterne.

Værdsættelsen af hver enkelt Eiendom foregaar ved 3 Skjønsmænd. Disse vælger inden sin Midte en Formand, der har at bestemme Forretningsordenen og at lede Forretningen.

§ 2. Enhver Skjønsmand, som er forhindret fra at afgive Møde ved en berammet Forretning, har i betimelig Tid at anmelde dette for Formanden, som da tilkalder Suppleant.

Ved Suppleanters Tilkaldelse har Formanden at paase, at saavidt muligt den samme Suppleant bruges i hvert Tilfælde, hvor nogen af de faste Skjønsmænd har Forfald.

Suppleant skal tilkaldes, naar Værdsættelsen angaar Eiendom, der tilhører en Skjønsmand eller hans beslægtede i ret op- eller nedstigende Linje eller i Sidelinjen saa nær som Søskendebarn eller ligesaa nær besvogrede.

§ 3. Formanden har at underrette indenbys Eier om, paa hvilken Dag Besigtigelse af hans Eiendom vil finde Sted.

Hvis Værdsættelsen ikke paa Stedet foretages, maa dermed i Regelen ikke udsættes længer end i 14 Dage efter Besigtigelsens Afslutning.

*) Bekjendtgjort 25de Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 27.

Forretningen indføres i en af Magistraten autoriseret Protokol. 27 Mai.

§ 4. Det er Skjønsmændenes Pligt at sørge for Enhed i Værdsættelserne.

§ 5. Ved Værdsætttelserne ansættes enhver Eiendoms Værdi til det Beløb, hvortil Eiendommen efter sin Beskaffenhed og Beliggenhed antages ved Salg at kunne udbringes.

Skjønsmændene afgjør, hvad der skal anses som Tilbehør til Bygning. Som Regel bliver at anse som Tilbehør til Bygning ikke alene alt, hvad der hører til Bygningen paa saadan Maade, at det kun ved en Sønderbryden eller Nedriven kan skilles derfra, f. Ex. murede Ildsteder, Bagerovne, ildfaste Rum og deslige, men ogsaa alt, hvad der ifølge Bygningens Bestemmelse maa betragtes som en integrerende Bestanddel af samme, og uden hvilket Bygningen ikke vilde kunne anvendes efter sit Øiemed.

Ved Værdsættelsen bliver at tage Hensyn til stedseværende Servitutter til Byrde eller til Fordel for Eiendommen.

Enhver Eiendom skal værdsættes til et med 10 deleligt Antal Kroner.

§ 6. Om Udfaldet af Værdsættelsen bliver Magistraten og vedkommende Eier strax at underrette.

Adgang til Overskjøn staar saavel Formandskabet som vedkommende Eier aaben. Begjæring herom maa indgives til Magistraten inden 2 Maaneder efter Forretningens Slutning.

Overskjønnet, som besørges iværksat af Magistraten, udføres af 5 Mand, som vælges paa samme Maade som Underskjønsmændene. Ogsaa for Overskjønsmændene vælges de fornødne Suppleanter.

Overskjønsmændene vælger inden sin Midte en Formand og har forøvrigt at fremme Forretningen i Overensstemmelse med de foran for Underskjønnet opstillede Regler.

Overskjønsmændene kan saavel forhøie som nedsætte Eiendommens Taxt uden Hensyn til, af hvem Overskjønnet er forlangt.

§ 7. Omværdsættelse af samtlige skattepligtige Eiendomme skal foregaa hvert 10de Aar, men kan ogsaa foretages med kortere Mellemrum, naar Kommunestyret dertil finder Grund. Omværdsættelserne udlægges efter stedfunden Bekjendtgjørelse til almindeligt Eftersyn i 2 Maaneder, inden hvis Udløb Overskjøn kan forlanges af Formandskabet eller vedkommende Eier.

Omværdsættelse udføres i Overensstemmelse med de foran givne Regler.

§ 8. I Mellemtiden mellem de almindelige Omværdsættelser (§ 7) skal de enkelte Eiendomme omværdsættes, naar der er foregaaet Deling af dem eller opført nye Bygninger paa dem eller iøvrigt foretaget Forandringer ved dem, som merkelig forhøier Værdien. Er der alene skeet Forandringer ved en Eiendoms Bygninger, og disse er forsikrede i den almindelige Brandforsikrings-

27 Mai. indretning, bliver, saalænge ikke Eieren selv forlanger Omværdsættelse, saadan ikke at foretage, men Eiendommens Taxtsum forhøies med det Beløb, hvormed Forsikringssummen som en Følge af Forandringen er blevet forøget.

Det paaligger Føreren af Brandtaxtprotokollerne at meddele Magistraten Underretning om, naar en Bygnings Forsikringsværdi paa Grund af foretagne Forandringer ved Bygningen forhøies, eller naar en ikke forhen forsikret Bygning forsikres.

Ligeledes har Føreren af Pantebogen at meddele Magistraten Underretning om, naar et Skjøde, hvormed en Eiendom deles, er bleven thinglyst.

Opføres Bygninger, der ikke bliver forsikrede i den almindelige Brandforsikringsindretning, eller foretages Forandringer, der merkelig forhøier Værdien enten ved saadanne Bygninger eller ved Bygninger, som er forsikrede i den nævnte Indretning, uden at i sidste Tilfælde ny Brandtaxt optages, er Eieren forpligtet til inden én Maaned, efterat Bygningen for nogen Del er taget i Brug, eller Forandringen er udført, at melde dette til Magistraten.

Nedsættelse af den Værdi, hvortil en Eiendom er ansat, finder udenfor de almindelige Omværdsættelser kun Sted, naar Bygning nedrives eller fortæres af Ild, eller naar Magistrat og Formandskab paa Grund af særlige, af Eieren oplyste Omstændigheder, der forringer Værdien, undtagelsesvis bevilger Omværdsættelse.

For de i denne § omhandlede specielle Omværdsættelser gjælder de i §§ 1—6 opstillede Regler.

Overskjøn kan forlanges af Formandskabet eller af vedkommende Eier inden 2 Maaneder efter Omværdsættelsens Foretagelse.

§ 9. For sit Arbeide under de almindelige Omværdsættelser (§ 7) tilkommer der saavel Under- som Overskjønsmændene Godtgjørelse af Bykassen, hvilken Godtgjørelses Størrelse bestemmes af Magistrat og Formandskab.

Leder Overskjøn, der er begjært af Eieren, ikke til Ændring i den af ham paastaaede Retning, har han at betale Omkostningerne ved Overskjønnet.

§ 10. For andre Værdsættelser og Omværdsættelser end de i § 7 omhandlede tilkommer saavel ved Under- som ved Overskjøn hver af Skjønsmændene:

naar blot én Forretning forlanges . . . . . Kr. 2,00
naar to eller flere Forretninger forlanges samtidig . . „ 1,50
for hver Forretning, dog med 25 % Tillæg for Formandens Vedkommende.

Forlanges Skattetaxt af Magistraten paa Kommunens Vegne, erlægges Betalingen af Kommunen. Sker derimod Forlangendet efter Opfordring af den private Eier, har denne at erlægge Betalingen.

Dog skal Udgifterne ved Overskjøn, der er forlangt af Eier

og ikke leder til Ændring i den af ham paastaaede Retning, udredes 27 Mai.
af Eieren.

§ 11. Den, der vælges til Under- eller Overskjønsmænd eller Suppleant, er pligtig til at overtage Hvervet, medmindre han paa Valgtiden er over 60 Aar gammel. Om anmeldt Forfald skal ansees gyldigt, afgjøres af Magistrat og Formandskab. Under- og Overskjønsmænd vælges for 4 Aar. Underskjønsmænd kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid, som de har forrettet som saadanne. Suppleanter vælges paa ubestemt Tid og kan af Magistrat og Formandskab naarsomhelst fritages for sit Hverv.

§ 12. Den Forandring i Eiendomsskatten, der bliver en Følge af en Eiendoms forandrede Taxtværdi, indtræder i Tilfælde af almindelig Omværdsættelse (§ 7) fra 1ste Januar i det Aar, der følger efter dennes endelige Afslutning, men i Tilfælde af særskilt Omværdsættelse eller Værdsættelse af nye Bygninger fra 1ste Januar i det Aar, der følger efter Underskjønnets Slutning, om end Overskjøn senere begjæres.

B. Om Førelse af Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme.

§ 13. Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme bliver at føre overensstemmende med Schema, der fastsættes af Magistrat og Formandskab.

§ 14. De Bygninger og Grunde, som ifølge Lov eller Kommunestyrets Beslutning er fritaget for Eiendomsskat, bliver ogsaa at opføre i Fortegnelsen over skattepligtige Eiendomme med Angivelse af Hjemmelen for deres Skattefrihed.

Rundskrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmændene, 28 Mai.
hvori det angaaende Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. henleder vedkommende Kommuners Opmærksomhed paa følgende:

Loven gjælder ifølge § 1 kun indenfor en Bys Grænser. Den kommer saaledes ikke til Anvendelse i det Byerne omgivende Bælte af Landets Grund, som i Bygningsvæsenets Anliggender er underlagt Byernes Bygningsmyndigheder, og heller ikke paa saadanne Strækninger af Landets Grund, hvor den almindelige Bygningslovgivning er gjort gjældende. Den skal derhos ifølge § 4 ikke gjælde i By eller Strøg inden saadan, der er undtaget fra den almindelige Bygningslovs Forskrifter.

Med de i sidstnævnte § omhandlede Undtagelser vil det for Fremtiden ikke uden efter erhvervet Kongeligt Dispensation være tilladt indenfor en Bys Grænser at opføre Bygning af Træ, ligesaalidt som at paabygge ældre Træbygning eller lade samme undergive Hovedreparation, idet der dog paa den i Lovens § 3, 2det Passus, angivne Maade skal træffes Bestemmelse om, i hvil-

28 Mai. ken Udstrækning der kan tillades i Bydele udenfor de centrale Strøg at opføre 1-Etages Trækbygninger under Jagttagelse af de i nævnte § opstillede Betingelser med Hensyn til Høide, Areal og Adskillelse fra Nabogrund m. v.

Loven bestemmer i § 6, at den træder i Kraft straks. Man skal i saa Henseende bemærke, at den Omstændighed, at et Byggeforetagende allerede er anmeldt og approberet forinden Lovens Ikrafttræden (19de Mai 1904), ikke vil være tilstrækkelig til at bevirke, at Loven ikke kommer til Anvendelse paa Foretagendet. Er dette tillige paabegyndt inden nævnte Tidspunkt, antages det derimod at kunne fortsættes i Henhold til de før gjældende Lovbestemmelser, forsaavidt den nye Lov ikke kan bringes i Anvendelse uden at virke forstyrrende paa det allerede udførte Arbeide. Hvorvidt dette kan siges at være Tilfældet, maa imidlertid blive at afgjøre efter Forholdene i hvert enkelt Tilfælde.

28 Mai. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet.

Sommeren 1899 optraadte inden Bratsberg Amt flere Tilfælde af en Infektionssygdom, poliomyelitis acuta. Efter en fra Medicinaldirektøren indkommet Forestilling samtykkede Departementet i at bevirke udredet af Statskassen Skydsgodtgjørelse til Amtets Distriktslæger for Reiser til Undersøgelse af Sygdommen samtidig med, at der ogsaa af Amtskommunen blev tilsagt Lægerne Kostgodtgjørelse for Reiserne.

Efterat Professor, Dr. med. Leegaard havde bearbeidet det angaande Sygdommens Optræden inden Bratsberg Amt indkomne Materiale, fremholdt Professoren paa Grundlag heraf, at Poliomyelit helst som enhver anden Infektionssygdom burde undergives offentlig Kontrol. I det akute Stadium burde de Syge saavidt mulig isoleres i et Tidsrum, som han antog passende kunde sættes til 3 Uger, hvorefter en Desinfektion burde foretages.

Under Henvisning til, hvad der var oplyst om Sygdommens Optræden og om dens Ondartethed (4 pCt. Mortalitet og blivende Invaliditet i 56 pCt.), har Direktøren for det civile Medicinalvæsen henledet Departementets Opmærksomhed paa Ønskeligheden af, at akut Poliomyelit, hvor vedkommende Sundhedskommissions Ordfører finder Grund til at befrygte en epidemisk Udbredelse af Sygdommen, bliver at behandle som en Sygdom, der i Henhold til Sundhedslovens § 15 er Gjenstand for det Offentliges særlige Forsorg, idet han tillige bemerker, at han med Professor Leegaard er enig i, at det herved væsentlig kommer an paa at faa de Syge saavidt mulig isoleret og Desinfektion udført efter Sygdommens Afslutning.

Da der senere er indkommet Meddelelse fra Medicinaldirektøren om, at der fra flere Lægedistrikter paa forskjellige Kanter af Landet er indberettet om en mere eller mindre udtalt epidemisk Optræden

af denne Sygdom, finder Departementet i Tilslutning til foran- 28 Mai.
staaende at maatte anmode om, at de inden Amtmandens Embeds-
distrikt værende Embedslægers og Sundhedskommissionsordføreres
Opmerksomhed henledes paa, at akut Poliomyelit under oven-
nævnte Forudsætning kan blive Gjenstand for offentlige Foranstalt-
ninger i Henhold til Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de
Mai 1860 § 15.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 30 Mai.

„At det tillades følgende tyske Krigsskibe at anløbe neden-
nævnte Havne og Fjorde i Tiden mellem 29de Juli og 5te August:

8 Linieskibe, 1 Krydser og 2 Torpedobaade Molde Havn
med Romsdalsfjorden,

4 Kystpanserfartøier og 11 Torpedobaade Bergen,

2 store og 7 mindre Krydsere Kristianssund N, flere af
ovennævnte Fartøier Sognefjorden samt Kaiser Friedrich III
Trondhjem."

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved, 30 Mai.
under Henvisning til Expeditionsreglementet til den i Washing-
ton den 15de Juni 1897 afsluttede internationale Hovedpost-
konvention, dets Art. IV, meddeles, at ifølge en til Poststyrelsen
indløben Skrivelse af 9de ds. fra det internationale Bureau i
Bern bliver Konventionens Taxter i Republiken Co-
lumbia fra 30te December 1903 at regne opkrævet efter følgende
Forhold:

5	centavos	Guld	= 25	centimes.
2	—	—	= 10	—
1	centavo	—	= 5	—

Skrivelse*) fra Landbrugsdepartementet, hvorved det i Med- 30 Mai.
hold af den ved Kongelig Resolution af 7de Juli 1902 meddelte
Bemyndigelse har truffet Bestemmelse om, at det ved nævnte
Resolution udfærdigede Jordsalgsreglement for Finmarken
herefter skal lyde saaledes, forsaavidt angaar Reglementets § 4:

„For de Andragenders Vedkommende, som skal fremmes af
den samlede Kommission, berammer Formanden efter Konference
med Lensmanden afholdt Udmaalsforretninger af Kommissionen.
Som Regel afholdes saadanne Forretninger kun en Gang om Aaret
i hvert Herred.

Skal Udmaalingen foretages efter Lovens § 2, 2det Punk-
tum, sker Berammelsen af Lensmanden efter Konference med det
for Herredet opnævnte Medlem.

Kundgjørelse og Varsel til Ansøgere og Naboer om Udmaa-
lingsforretningernes Afholdelse sker i betimelig Tid ved Bekjendt-
gjørelse i 2 i Distriktet udbredte Blade samt ved Læsning fra

*) Bekjendtgj. 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

30 Mai. Sognets Kirkebakke, om dertil er Anledning. Kundgjørelsen, der kan udfærdiges for hele Herredet underet eller for Dele af samme, bør indeholde en Opgave over de Udmaalsandragender, der foreligger til Behandling, samt Meddelelse om Tid og Sted for Kommissionens første Møde i Distriktet tilligemed Opfordring til Ansøgere og Naboer om at varetage sit Tarv. Forsaavidt Omstændighederne tillader det, bør derhos Naboerne underhaanden tilkaldes, naar vedkommende Udmaalsforretning skal afholdes."

30 Mai. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet, hvorved meddeles følgende til Jagttagelse ved den fremtidige Opkrævning af den ved Lov af 20de December 1902 foreskrevne Konsulatafgift:

I Departementets Cirkulære af 19de Oktober f. A. er fremholdt, at den Reder, der vil gjøre gjældende, at et Fartøi i Henhold til Bestemmelserne i Lovens § 3 — bl. a. om Oplag — er delvis fritaget for Afgift, paa den ham fra Toldkammeret tilstillede Nota maa give en skriftlig Forklaring om Forholdet, afgivet paa Ære og Samvittighed. Det er heraf en Følge, at Rederens Opgave vil blive at tage for god, medmindre det paa anden Maade skulde vise sig, at den er urigtig. Dog bør naturligvis Toldkassererne forvisse sig om, at Rederen har en rigtig Opfatning af, hvad der skal forstaaes ved Udtrykket Oplag.

Departementet, der har indhentet Udtalelser i Sagen fra forskjelligt Hold, antager, at i Loven af 20de December 1902 Udtrykket Oplag omfatter enhver langvarig Afbrydelse af den regelmæssige Fragtfart, saasom Oplægning i Vinterhavn eller i Paaventе af gunstige Fragtkonjunkturer eller lignende, Reparation efter Havari, Dokssætning for gjennemgaaende Eftersyn og Udbedring til Vedligeholdelse, Afventning af Isløsning i Havn, som anløbes under Reiser i dette Øiemed, Indefrysning, Opbringelse, Embargo, civil Arrest. Det er i saa Henseende uden Betydning, om Besætningen afmønstres eller ikke. Oplagt kan dog et Fartøi ikke siges at være i Lovens Forstand, saafremt det er maanedsbefragtet og Opholdet ikke afbryder Maanedsfragtens Betaling.

Da, som anført, Afbrydelsen af den regelmæssige Fragtfart maa være langvarig, for at den skal kunne betegnes som Oplag, vil ikke flere kortere Afbrydelser kunne sammenlægges for at tilveiebringe det i Loven fastsatte Minimum af 30 Dage. Derimod bør vistnok flere Afbrydelser af over 30 Dage kunne sammenlægges.

Den Tid, hvori der foregaar Lastning eller Losning, kan ikke medregnes til Oplaget. Det skal imidlertid være ikke ualmindeligt, at Seilskibe ankommer om Høsten til norsk Havn med Ladning f. Ex. af Kul og losser denne efter Modtagerens Bekvemmelighed i Smaapartier i Løbet af Vinteren, eller at et Fartøi laster i Løbet af Høsten og ligger over i norsk Havn med Lasten ombord til om

Vaaren eller ogsaa paabegynder Indlastningen tidlig om Vinteren 30 Mai.
og fortsætter dermed, eftersom det passer Befragteren, til ud paa Vaaren. I disse Tilfælde bør formentlig den Tid, der skal ansees som medgaaet til Lastning eller Losning, beregnes med det Antal Dage, der ved Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 § 119 cfr. § 137 er fastsat som Liggedage for et Fartøi af samme Størrelse.

Forliser et Fartøi, bør der i Konsulatafgiften gjøres Fradrag for saa mange Gange fulde 30 Dage, som der forløber fra Forliset til Budgethalvaarets Udgang. Tidsrum over 30 Dage vil kunne sammenlægges med de ovenfor nævnte Afbrydelser i Fragtfarten af over 30 Dage.

Ved Afgiftens Opkrævning bliver ikke at medregne Brøkdele af Ton.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Tromsø 30 Mai.
Amt, hvori meddeles, at der med Departementets Udtalelser i Skrivelse af 20de November 1902, forsaavidt angaar Udredelse af Udgifter ved Abnormskoleelevers Ophold paa Sygehus paa Grund af smitsom Sygdom, ikke er tænkt paa tuberkuløse Syge, som en Abnormskoles Vedkommende indlægger paa Sygehus for at hindre Udbredelse af Smitte i Internatet. Ved nævnte Skrivelse er der kun tænkt paa epidemisk smitsomme Sygdomme.

Med Hensyn til Abnormskoleelever, som lider af Tuberkulose, har Departementet tidligere bestemt, at de skal udskrives og hjemsendes. Udgifterne ved deres midlertidige Indlæggelse paa Sygehus i Anledning af nævnte Sygdom bliver at udrede overensstemmende med 1ste Afsnit i ovennævnte Departements Skrivelse (altsaa paa samme Maade som bestemt for de ikke smitsomme Sygdomme). Er imidlertid Indlæggelsen paa Sygehus iværksat af vedkommende Sundhedskommission i Henhold til Tuberkuloseloven af 8de Mai 1900 § 6, bliver Udgifterne ved Forpleiningen at udrede overensstemmende med nævnte Lovs § 13, 2det Led (jfr. Justitsdepartementets Rundskrivelse af 25de September 1903, indtaget i Lovtid. Pag. 431).

Høieste Resolution*), hvorved stadfæstes: 31 Mai.

I. At en af Narviks Kommunestyre i Møde den 28de Mai 1904 fattet Beslutning i Henhold til § 29 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 stadfæstes, forsaavidt der ved samme er vedtaget at opkræve til Indtægt for Kommunens Havnekasse Tonnageafgift af Fartøier, der losser eller lader i Havnen, med 4 Øre pr. Reg.ton af Fartøier, der er ankomne fra eller bestemte til Udlandet, og 2 Øre pr. Reg.ton af Fartøier, der er ankomne fra eller be-

*) Bekjendtgj. 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

31 Mai. ſtemte til indenrigſk Sted ſamt af Lyſtfartøier 2 Øre pr. Ton af Fartøiets maalte Drægtighed.

II. At Beſlutningen træder i Kraft fra 1ſte Juni d. A. og forbliver gjældende indtil videre.

31 Mai. **Skrivelſe** fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt i Anledning af en fra Magiſtraten i Namsos modtaget Foreſpørgſel om, hvorvidt en Perſon, der i Namsos, forinden Haandværkslovgivningen ved Kongelig Reſolution af 20de November 1897 blev gjort gjældende for Ladeſtedet, i en Række af Aar havde drevet Skrædderhaandværket „ſom Meſter", kan uden Prøves Aflæggelſe forlange ſig meddelt Borgerſkabsbrev for derefter at kunne faa ombyttet dette med et lignende i Trondhjem, hvor det er hans Agt at flytte hen.

Departementet meddeler, at Loven af 29de Juni 1894 § 5 alene hjemler Vedkommende Adgang til at fortſætte Næringen paa det Sted, hvor han, forinden Stedet blev undergivet Haandværkslovgivningen, tidligere havde drevet den. Hertil trænger han intet Borgerſkabsbrev, og ſaadant bør derfor heller ikke meddeles ham, og navnlig ikke efter den Anvendelſe, han agter at gjøre af ſamme. Ved gjennem Udfærdigelſe af Borgerſkabsbrev at aabne Vedkommende Adgang til at fortſætte Næringen paa et andet Sted vilde man tydeligvis gaa videre, end den citerede Lovbeſtemmelſe tilſigter.

Magiſtratens Foreſpørgſel antags derfor at maatte beſvares benægtende.

1 Juni. **Skrivelſe** fra Forſvarsdepartementet, Armeen, til Landbrugsdepartementet, hvori bemærkes, at militær Aſſiſtance ved Skogbrand ſom Regel kun ydes efter ſkriftlig Begjæring fra vedkommende Amtmand, Foged (Politimeſter) eller Lensmand. Hidtil har ſom bekjendt de Udgifter, ſom har været forbundne med ydet Aſſiſtance, været de militære Afdelinger refunderede gjennem Departementet (tidligere gjennem Indredepartementet). Paa Grund heraf har diſſe hidtil ſtrax kunnet yde Aſſiſtance efter indløben Rekviſition. Men dette vil ikke lade ſig gjøre, hvis man ikke ogſaa fremtidig kan blive ſikret ſaadan Refuſion.

Kan dette ikke ſke, vil det blive nødvendigt for Militæretaten paa Forhaand at ſkaffe ſig Sikkerhed for Udgifterne, hvilket vil kunne medføre Opholt netop, naar det gjælder at bringe øieblikkelig Hjælp. Derfor bør Spørgsmaalet om, hvem der tilſidſt ſkal bære Omkoſtningerne, fremdeles være dette Departement uvedkommende.

Man henſtiller derfor til Departementet at træffe en ſaadan Ordning, at de militære Afdelinger fremdeles ſom hidtil kan erholde ſine Udgifter refunderede gjennem ſamme, medens Departementet ſelv ſørger for Dækning hos dem, ſom endelig ſkal bære Ud-

gifterne, og tør udbede sig Udtalelse om, hvorledes der i denne Henseende fremtidig bør forholdes. 1 Juni.

I det specielle Tilfælde, der omhandles i Skrivelsen af 1ste December sidstleden, har man dog som det mest praktiske søgt Refusion hos Skovejeren overensstemmende med Departementets Henstillen.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. bestemmes, at der 2 Juni.

1. i Lensviken Kapel i Rissen Annexsogn af Stadsbygden Præstegjæld under Fosen Provsti i Trondhjems Stift, herefter skal afholdes Gudstjeneste 12 Gange aarlig til saadan Tid, som Trondhjems Biskop nærmere fastsætter. Resten af Gudstjenesterne fordeles ligelig mellem Hovedkirken og Annexkirken, ligeledes efter Biskopens nærmere Bestemmelse.
2. Forberedelsen af Konfirmanderne fra Kapeldistriktet skal foregaa inden Kapeldistriktet. — — —

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. bestemmes, at det 2 Juni.
paalægges den residerende Kapellan i Sund Præstegjæld under Midthordland Provsti i Bergens Stift to Gange aarlig til saadan Tid, som Bergens Biskop nærmere bestemmer, at fremmøde paa den paa Hundvaagøen i Austevold Annexsogn beliggende Begravelsesplads for at forrette Jordfæstelse af der begravede Lig. — — —

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes, at der for 2 Juni.
Arendals Toldsted, istedetfor den ved Kongelig Resolution af 27de November 1875 i Henhold til § 1 i Lov af 17de Juni 1869 angaaende Forandringer i Toldlovgivningen bestemte Kontortid fra Kl. 8—12 Form. og Kl. 2—6 Eftерm. i Maanederne April, Mai, Juni, Juli, August, September og Oktober, for disse Maaneder fastsættes som Kontortid: fra Kl. 8 Formiddag til Kl. 2 Eftermiddag og fra Kl. 4 Eftermiddag til Kl. 6 Eftermiddag.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Toldkamrene: 2 Juni.
Ifølge modtagen Meddelelse fra Handels- og Industridepartementet har Forsvarsdepartementet i Skrivelse til førstnævnte Departement udtalt, at Fartøier paa under 130 Tons Drægtighed, som udexpederes herfra Riget for at drive Fiske ved Island, antages at burde nyde de Begunstigelser med Hensyn til Lodspligt og Skippercertifikat, som ved den nuværende Lodslovs § 2 og Loven af 6te Mai 1882, § 2, er tilstaaet Fartøier, der udgaar paa Fiskeri eller anden Fangst paa Havet — uanseet om de oplægger iland paa Island endel af sin Beholdning af Salt eller Fisk.

2 Juni. Som Følge af denne Forstaaelse af de paagjældende Lovregler vil Toldlovens § 51 ikke være til Hinder for, at saadanne Fiskefartøier udklareres til Island, selv om Fartøiets Fører ikke er i Besiddelse af Skippercertifikat, ligesom det er en Selvfølge, at Fartøierne ved saadan Udklarering vil kunne erholde udleveret Skibsproviant toldfrit fra Oplagene.

3 Juni. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Toldinspektøren i Kristiania, hvori meddeles, at den i Henhold til den nu ophævede § 3 i Lov af 12te Oktober 1857 om Forandringer i Toldloven ved forskjellige Kongelige Resolutioner givne Tilladelse til at have Varer henliggende paa Kreditoplag i Kjøbstæderne Hamar, Lillehammer og Gjøvik antages fremdeles at være gjældende.

4 Juni. **Kongelig Kundgjørelse***) om, at Callao og Lima i Peru indtil videre skal ansees smittede af den orientalske Pest.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: I Henhold til § 2 i Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 kundgjøres herved, at Callao og Lima i Peru skal indtil videre ansees smittede af den orientalske Pest, og bliver de i ovennævnte Lov og i Plakat af 13de Oktober 1900 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Kvarantæne m. v. i Anledning af Pest strax at bringe i Anvendelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

4 Juni. **Plakat***)[1]) angaaende Forhandling af Gifte ved Handelsberettigede til Apotheker m. v.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om Indførsel af Apothekervarer samt om Handel med Gifte og Arkana af 16de Mai 1904 §§ 1 og 2 fastsættes herved følgende Bestemmelser angaaende Forhandling af Gifte ved Handelsberettigede til Apothekere samt til teknisk eller andet industrielt Brug:

I.

§ 1. Den Tilladelse, som af Politiet i Henhold til ovennævnte Lovs § 1, sidste Led, kan meddeles Handelsberettigede, kan indtil videre omfatte følgende Stoffe:

1. Æts-Kali (Kaustisk Kali, Kalihydrat).
2. Æts-Natron (Kaustisk Natron, Natronhydrat).

   Begge disse Stoffe dog kun i Tromler paa ikke under 5 Kilogram.
3. Blysukker (eddikesurt Blyoxyd).
4. Brækvinsten.

---

*) Bekjendtgjort 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

[1]) Foredraget i Deptets.tid. Pag. 590.

5. Klorzink. 4 Juni.
6. Oxalsyre (Sukkersyre).

Skulde det for visse Handelsberettigede være af Betydning at erholde Adgang til at afhænde andre ikke særlige farlige Gifte end de i ovennævnte Fortegnelse nævnte, kan undtagelsesvis Tilladelse indrømmes efter indhentet Samtykke af det Departement, hvorunder det civile Medicinalvæsen henhører.

§ 2. Den i foregaaende § omhandlede Tilladelse maa kun meddeles til Handelsberettigede, der personlig fremstiller sig for Politiet. Den meddeles skriftlig for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen og kan naarsomhelst tilbagekaldes. Den skal indeholde Angivelse af, at den kun omfatter Ret til Indførsel og Salg af ovenomhandlede Giftsorter og udtrykkelig henvise til de under II nedenfor nævnte Forsigtighedsregler, der bliver at iagttage ved Giftenes Opbevaring og Forhandling.

II.

§ 3. I det Lokale, hvor Giftene opbevares eller forhandles, maa ikke opbevares eller forhandles Næringsmidler af nogensomhelst Art.

§ 4. Giftene skal opbevares adskilt fra andre Artikler i særegne, omhyggelig tillukkede Beholdere, der maa være forsynet med vedkommende Gifts Navn i rød Skrift, hvorhos Beholderne skal være forsynet med et Giftmærke af følgende Udseende:

Gift.

Vægte og andre Redskaber, som benyttes ved Behandling af Gifte og derunder kommer i direkte Berørelse med disse, maa ikke benyttes til andre Varer.

§ 5. Gift maa kun udleveres til Personer, der er kjendt som eller kan legitimere sig som Apotheker, Fabrikant eller Haandværker, eller som Handelsberettiget, der har Politiets Tilladelse til at forhandle saadan Gift.

§ 6. Vedkommende Kjøber skal for hver Gang udstede en med Datum og Navn undertegnet Rekvisition.

Er Kjøberen ikke Apotheker, eller Handelsberettiget, der kan godtgjøre, at han er i Besiddelse af Politiets Tilladelse til at forhandle ovennævnte Gifte, skal han i Rekvisitionen angive, til hvilket Brug den forlangte Gift skal anvendes, hvorhos Giftens Art og Mængde skal være angivet.

Kjøberen skal derhos for hver Gang afgive Erklæring om, at han forpligter sig til at anvende Giften udelukkende til det af ham opgivne Brug og til at opbevare den Del af samme, der ikke

4 Juni. maatte komme til øieblikkelig Anvendelse, under Laas og Lukke og saaledes, at intet deraf spildes.

§ 7. Gift maa ikke udleveres til Børn under 15 Aar.

§ 8. Ved Udlevering af Gift skal denne være forsvarlig indpakket og forseglet eller plomberet, forsynet med Giftmærke af Udseende som i § 4 angivet, samt med en Signatur, der foruden vedkommende Firmas Navn paa en øinefaldende Maade angiver saavel Indholdet som den Brug, hvortil Giften er bestemt. Det paaligger vedkommende Expeditør ved Udleveringen at gjøre Modtageren udtrykkelig opmærksom paa, at Stoffet maa opbevares og behandles med Forsigtighed.

§ 9. Hos enhver Handelsberettiget, der har erholdt Politiets Tilladelse til at forhandle de i § 1 nævnte Gifte, skal findes en pagineret, af Politiet autoriseret og efter nedenstaaende Schema indrettet Giftbog, hvori straks skal indføres enhver Expedition af Gift, ogsaa de, der er foretaget til Apothekere og til Handelsberettigede.

Som Bilag skal de i § 6 paabudte Rekvisitioner og Erklæringer opbevares, indtil det i næste Paragraf omhandlede Eftersyn af Politiet har fundet Sted.

Schema for Giftbog.

L.-No.	Datum.	Giftens Art.	Kvantum	Kjøberens Navn, Stilling og Bopæl.	Giftens Anvendelse.	Expeditørens Navn.

III.

Overtrædelse af ovenanførte Forskrifter bliver, forsaavidt Tilfældet ikke gaar ind under nogen strængere Straffebestemmelse, at straffe med Bøder indtil Kr. 5 000,00.

IV.

De Forraad af Gift, der forefindes hos de i denne Plakat omhandlede Handelsberettigede, skal til ubestemte Tider, men mindst en Gang om Aaret, eftersees af Stedets Politi, som har at forvisse sig om, at ovenstaaende Bestemmelser nøiagtig befølges og at ingen Misligheder forøvrigt finder Sted. Giftbogen bliver ved hvert Eftersyn at forsyne med Politiets Paategning om, at Anførslerne i Bogen stemmer med Bilagene.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

4 Juni. **Plakat***) angaaende Udlevering af Gifte og andre Stoffe fra Apothek.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om Indførsel af Apothekervarer samt om Handel med Gifte og

*) Bekjendtgjort 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

Arkana af 16de Mai 1904 § 2 fastsættes herved nedenstaaende 4 Juni.
Forskrifter angaaende Udlevering af Gifte og andre Stoffe fra Apothek.

A. Om Udlevering af Gifte og andre Stoffe til medicinsk Brug efter Recept fra Læge (Tandlæge eller Dyrlæge).

§ 1. De Stoffe, der i Medicinaltaxterne er betegnede med Mærket *, og andre Stoffe, der med Hensyn til giftige Egenskaber kan stilles i Klasse med disse, maa til medicinsk Brug kun udleveres efter Recept fra autoriseret Læge (Tandlæge eller Dyrlæge), naar undtages, at de i paatrængende Tilfælde kan udleveres efter Telefonordre under Jagttagelse af de i Plakat af 1ste August 1903 fastsatte Bestemmelser.

Det samme gjælder ogsaa Arkana og andre Præparater, der indeholder noget af de i denne Paragraf omhandlede Stoffe, forsaavidt ingen særskilt Undtagelsesbestemmelse er fastsat.

Dog skal Medicinkister for Skibe kunne udstyres med de ved Lovgivningen til enhver Tid paabudte Lægemidler, uden at dertil udkræves Recept fra Læge.

§ 2. Spiritus maa til medicinsk Brug alene udleveres efter Recept fra Læge (Tandlæge eller Dyrlæge) med udtrykkelig Paategning om, at den er bestemt til saadant Brug.

Spiritusholdige Vædsker, der maa ansees særlig tilberedte til Drik, maa kun udleveres til medicinsk Brug og alene efter Recept fra Læge (ikke Tandlæge eller Dyrlæge) med udtrykkelig Paategning herom.

§ 3. Enhver Recept skal være affattet saaledes, at den uden speciel Anvisning kan expederes ved hvilketsomhelst Apothek. Recepter bør i Almindelighed lyde paa dens Navn, for hvem den forskrevne Medicin er bestemt. Er denne et Barn, skal dette anføres.

Recepter, der er mærkede „Cito", skal expederes uden Ophold.

§ 4. Recepter, hvorpaa der er forskrevet noget af de med Mærket * betegnede Stoffe, har alene Gyldighed for den, paa hvis Navn de er udstedte, og deres Gyldighed ophører seneste et Aar efter Udstedelsesdagen. Dog maa intet af de i Medicinaltaxterne med fede Typer trykte Stoffe eller Stoffe, som med Hensyn til giftige Egenskaber kan stilles i Klasse dermed — naar de er forskrevne til indvortes Brug — udleveres mere end én Gang efter samme Recept, medmindre Lægen ved Udstedelsen eller senere har forsynet Recepten med Paategning om, at det forordnede Middel kan expederes et bestemt Antal Gange, der ikke maa overstige 3. Saadanne Paategninger taber sin Gyldighed efter et Aars Forløb.

§ 5. Naar noget af de med Mærket * og fede Typer i Medicinaltaxterne opførte Stoffe er forskrevet til udvortes Brug,

4 Juni. kan fornyet Udlevering finde Sted indtil et Aar efter Receptens Udstedelse, medmindre Lægen ved derom paa Recepten given Paategning har indskrænket dens Gyldighed. Dog undtages herfra Arsenik, Atropin, Eserin, Hyoscin og Morfin samt deres Salte, Sublimat, Veratrin, Belladonnaextrakt samt Tuberkulin.

Fornyet Udlevering kan heller ikke finde Sted uden paa de i § 4 anførte Betingelser, naar noget af de paa foranførte Maade betegnede Stoffe er forskrevet som Suppositorier, til Indaanding, Opsnusning, Indsprøitning under Huden eller til Klyster.

§ 6. Skulde Recepten være udstedt af en Læge, der ikke opholder sig paa Stedet, eller skulde Medikamentet tiltrænges paa en Tid, da Læge ikke med Lethed kan træffes, f. Ex. om Natten, kan Recepter, der har tabt sin Gyldighed, undtagelsesvis expederes én Gang, dog under Jagttagelse af, at der kun udleveres saa stor Del, som svarer til Farmakopøens (eller Veterinærmedicinaltaxtens) Maximaldose.

§ 7. Forskrives noget Medikament i større enkelt eller daglig Dose end de i Farmakopøen (eller Veterinærmedicinaltaxten) angivne Maximaldoser, skal Dosen paa Recepten være angivet baade med Tal og Bogstaver. I modsat Fald maa Medikamentet ikke udleveres.

§ 8. Intet af de i Medicinaltaxterne med Mærket * betegnede Stoffe maa udleveres efter Signatur eller andre Receptkopier, medmindre disse er forsynede med Datum og Lægens (Tandlægens, Dyrlægens) Navneunderskrift (ikke blot Forbogstaverne).

Lægens Paategning paa Signaturen hjemler kun Ret til én Gangs Expedition af Medikamentet. Naar Expeditionen har fundet Sted, skal Signaturen, forsaavidt den ikke tilintetgjøres, paategnes naar og ved hvem Expeditionen har fundet Sted.

Forskrives Lægemidler, der i Medicinaltaxterne er betegnede med Mærket *, uden bestemt Brugsanvisning, skal Giftsignatur paaklæbes, saafremt Stoffets samlede Mængde overskrider den for samme fastsatte Maximaldose.

Sublimat i Form af Pulver eller Pastiller og Sublimatopløsninger stærkere end 1 pro mille skal altid paaklæbes Giftsignatur.

§ 9. Paa enhver expederet Recept anføres Midlets Pris og vedkommende Apotheks Navn. Alle Expeditioner af Recepter, hvis Gyldighed er begrænset saaledes, at de alene kan expederes et bestemt Antal Gange, skal med Datum og Expeditørens Navn anføres paa Recepten. Paa samme Maade forholdes med Expeditioner, der har fundet Sted i Henhold til § 6.

Ethvert efter Læges (Tandlæges eller Dyrlæges) Recept expederet Medikament gives ny, med Apothekets Navn, Expeditørens Underskrift og Datum forsynet Signatur, paa hvilken — foruden Brugsanvisning eller deslige — ogsaa anføres Lægens Navn og, saafremt Oplysning derom findes paa Recepten, dens Navn, til

hvem eller for hvis Regning Expeditionen finder Sted, samt Kopi af Recepten, om Lægen forlanger det. 4 Juni.

§ 10. Tandlægers Recepter skal være forsynede med Overskriften „Tandmiddel", og alle Expeditioner af saadanne Midler betegnes paa samme Maade.

Tandlæger er ikke berettigede til at forskrive Stoffe, der er betegnede med Mærket *, til indvortes Brug, til Indaanding eller Indsprøitning under Hud eller Slimhinde, medmindre der af Medicinaldirektøren for enkelte saadanne Stoffe maatte være fastsat særlige Undtagelsesbestemmelser.

§ 11. Recepter paa Medicin til Dyr skal have Overskriften „Veterinær-Medicin" eller forkortet „V. M.", og alle Expeditioner efter Dyrlæges Recept gives Paategning „Medicin til Dyr".

§ 12. For Lægemidler til indvortes Brug, d. e. til at nedsvælge, skal anvendes Signatur af hvidt Papir og for Lægemidler til udvortes Brug Signatur af farvet Papir.

Medikamenter, der skal nedsvælges, maa ikke udleveres i kantede Medicinglas.

B. Om Udlevering af Stoffe i Haandkjøb (uden Lægerecept) samt af Gifte til teknisk eller andet ikke-medicinsk Brug.

§ 13. De Stoffe, der i Medicinaltaxterne ikke er betegnede med Mærket *, og Stoffe, der kan stilles i Klasse med disse, kan udleveres i Haandkjøb. Herfra er dog undtaget Spiritus, med hvis Salg der forholdes paa den i § 2 bestemte Maade.

I Haandkjøb kan endvidere udleveres Asthmacigarer og Forbindsstoffe impregnerede med Jodoform.

§ 14. Ved Udlevering af efternævnte Stoffe og Præparater i Haandkjøb skal iagttages følgende:

Kar, hvori Karbolsyre, saavel raa som renset, udleveres, skal være overbundne og forsynede med tydelig, omhyggelig fæstet, farvet Signatur og Giftmærke. Ved Smaasalg af Karbolsyre eller Opløsninger deraf, stærkere end 5 %, bør Modtageren indtrængende gjøres opmærksom paa Stoffets giftige og ætsende Egenskaber samt tilraades at opbevare det under Laas og Lukke.

Mixtura Thielemanni og Tinctura anticholerica Conradi maa ikke udleveres i større Portioner end indtil 20 Gram ad Gangen, og Tinctura opii benzoica ikke i større Portioner end 100 Gram ad Gangen. Glas, hvori disse Præparater udleveres, skal forsynes med hvid Signatur, hvorpaa foruden vedkommende Apotheks Navn og Præparatets norske Navn er trykt følgende specielle Text:

For de to førstnævnte Præparaters Vedkommende: „Til Voxne 20 indtil 40 Draaber, til Børn over 5 Aar 1 Draabe for hvert Aar. Maa ikke anvendes til Børn under 5 Aar".

4 Juni. For Tinct. opii benzoicas Vedkommende: „For Voxne 50 Draaber til 1 Theske; Børn forholdsvis mindre".

Kar, hvori Ungventum hydrargyri vaselinatum udleveres, skal forsynes med rød Signatur, hvorpaa foruden vedkommende Apotheks Navn tillige er trykt følgende Text: „Kvikssølvsalve. Afvaskes med Sæbe 2den Dag efter Anvendelsen".

Intet af de ovennævnte Præparater maa udleveres til Personer, om hvis Paalidelighed der er Grund til at nære Tvivl.

§ 15. Aether, Aether spirituosus og Aether spirituosus camphoratus skal i Haandkjøb alene udleveres i Glas paa høist 20 cm.^{3}, hvorhos hvert Glas skal være forsynet med en Signatur, hvorpaa foruden Apothekets Navn og Midlets norske Navn tillige er trykt: „Til medicinsk Brug, 10—20 Draaber ad Gangen".

Disse saavelsom andre med Spiritus eller Æther tilberedte Præparater, der kan benyttes som Berusningsmiddel, maa ikke udleveres, naar det efter Omstændighederne er sandsynligt, at de agtes benyttede dertil.

§ 16. Paa Steder, hvor der foregaar udstrakt Misbrug af Æther eller Præparater, der er tilberedte med Æther eller Spiritus, kan efter Andragende fra vedkommende Kommunestyre det Regjeringsdepartement, hvorunder det civile Medicinalvæsen henhører, paabyde de Indskrænkninger i saadant Salg fra Apothek, som maatte anses paakrævet.

Derhos kan nævnte Departement ganske forbyde Salg fra Apothek af saadanne ikke officielle, spiritusholdige Blandinger, som maatte vise sig i særlig Grad at misbruges til Drik.

§ 17. De Stoffe, der i Medicinaltaxterne er betegnede med Mærket *, og andre giftige Stoffe kan til teknisk og andet ikkemedicinsk Brug udleveres:

a. Til Universitetslærere og Bestyrere af offentlige eller offentlig anerkjendte Undervisningsanstalter og Laboratorier mod af dem for hver Gang udstedt skriftlig Erkjendelse for Modtagelsen og Erklæring om, at de behøver samme til videnskabeligt Øiemed eller som Undervisningsmateriale, samt en Forsikring om, at intet af Giften skal blive overladt Uvedkommende, og at den Del deraf, som ikke kommer til øieblikkelig Anvendelse, skal blive opbevaret under Laas og Lukke, saa at intet deraf spildes.
b. Til Fabrikanter, Haandværkere og andre voxne Personer, der har Brug derfor i sin Bedrift, til andet teknisk Øiemed eller til Udryddelse af skadelige Dyr, efter Attest fra Politimesteren i Byerne eller fra Lensmanden paa Landet.

Af Arsenik og Stryknin maa, naar de skal anvendes til Udryddelse af skadelige Dyr, kun udleveres i det høieste 30 Gram paa én Gang, hvorhos iagttages, at Arsenik til saadant Brug skal indeholde tilblandet 5 % Kjønrøg.

§ 18. De Stoffe, der i Medicinaltaxterne er betegnede med Mærket * og trykte med *Kursiv*, kan desuden udleveres til kjendte og uberygtede Personer mod af dem for hver Gang udstedt skriftlig Erkjendelse for Modtagelsen og Erklæring om, at de behøver samme til teknisk eller andet ikke-medicinsk Brug. Erklæringen skal derhos indeholde en Forsikring af samme Indhold som under § 17 a anført. 4 Juni.

Paa samme Maade kan Udlevering af arsenholdigt Fluepapir og af Parisergrønt finde Sted, henholdsvis til Udryddelse af Fluer og til Besprøitning af Frugttræer mod skadelige Insekter.

§ 19. Ved Udlevering af de under §§ 17 og 18 omhandlede Stoffe til ikke-medicinsk Brug bliver følgende at iagttage:

Giften eller det Kar, hvori den udleveres, skal være forsvarlig indpakket i sort Papir, forseglet og forsynet med tydeligt Giftmærke samt med en farvet Signatur, der paa en iøinefaldende Maade angiver saavel Indholdet som den Brug, hvortil Giften er bestemt. Ved Udlevering af Parisergrønt skal derhos hver Beholder ledsages af en af vedkommende Regjeringsdepartement godkjendt Brugsanvisning.

Afdeles Giften i Papirkapsler, skal der anvendes Kapsler af sort Papir, hvorhos hver Kapsel skal være forsynet med Giftens Navn samt med Giftmærke.

Det paaligger vedkommende Expeditør ved Udleveringen at gjøre Modtageren opmærksom paa Stoffets Farlighed samt paa, at det maa opbevares paa forsvarlig Maade, og at intet deraf maa overlades Uvedkommende.

Særlig farlige eller ætsende Stoffe maa ikke udleveres i Papirposer eller Papæsker, men i Beholdere af Glas, Stentøi eller Metal, dækkede med tætsluttende Laag eller Prop.

§ 20. Flydende giftige Stoffe eller andre Vædsker, der kan foraarsage Skade, om de indtages, maa ikke udleveres paa Øl-, Vin-, Punsch- eller Mineralvandflasker eller paa andre Kar, der paa Grund af sin sædvanlige Anvendelse kan give Anledning til farlige Forvexlinger.

§ 21. Ved Udlevering i Haandkjøb af Lægemidler og andre Stoffe, som ifølge sin Natur ikke egner sig til at indtages, skal farvet Signatur anvendes.

Kantede Medicinglas maa ikke anvendes til Medikamenter, der skal nedsvælges.

§ 22. Enhver Expedition af giftige Stoffe i Henhold til §§ 17 og 18 skal indføres i en efter nedenstaaende Schema indrettet, pagineret Giftprotokol, der skal være autoriseret af vedkommende Overøvrighed.

De paabudte Erkjendelser og Atteſter skal opbevares til førstkommende Visitation af Apotheket.

4 Juni.

Nr.	Datum.	Giftens Art.	Kvantum.	Giftens Anvendelse.	Kjøberens Navn og Bopæl.	Attestudstederen.	Afhentet af	Expederet af	Anmærkning.

§ 23. Giftatteſt gjælder kun for én Gangs Expedition, og der maa ikke udlevereres Gift efter Atteſt, der er over $^1/_2$ Aar gammel.

Læges (Tandlæges eller Dyrlæges) Recept kan ikke træde iſtedetfor de i §§ 17 og 18 omhandlede Erklæringer og Atteſter.

§ 24. Giftatteſt maa kun udſtedes til kjendte og paalidelige Perſoner, der ikke kan befrygtes at ville misbruge Giften.

Enhver Giftatteſt ſkal indeholde:

1. Kjøberens Navn, Stilling og Bopæl.
2. Giftens Art.
3. Oplysning om, hvorvidt Giften ſkal bruges til Udryddelſe af Skadedyr, til induſtrielt eller til andet tekniſk Øiemed.
4. Meddelelſe om, at Kjøberen for Politiet har afgivet Forſikring om, at intet af Giften ſkal blive overladt Uvedkommende, og at den Del deraf, ſom ikke kommer til øieblikkelig Anvendelſe, ſkal blive opbevaret under Laas og Lukke, ſaa at intet deraf ſpildes.
5. Datum og Politimeſterens eller Lensmandens Underſkrift.

§ 25. Herved ophæves:

Kgl. Reſ. af 6te Mai 1836 om Apothekeres Salg af Arſenik til Brug mod ſkadelige Dyr;

Kgl. Reſ. af 22de December 1882 om, hvilke Medikamenter fra Apothekerne alene maa udleveres efter Recept m. m.; med Undtagelſe af ſammes § 12 om Opbevaring af Veterinærmedikamenter.

Kgl. Plakat af 21de Marts 1896, indeholdende Regler for Salg af Pariſergrønt, ſamt forøvrigt enhver Beſtemmelſe, ſom maatte ſtaa i Strid med nærværende Plakat.

Hvorefter alle Vedkommende ſig underdanigſt have at rette.

4 Juni. **Kongelig Reſolution***), hvorved er beſtemt følgende Forandring i Plakat angaaende Apothekernes Handel med Gifter og medicinſke Stoffe:

I. At nedennævnte Stoffe udgaar af den Kongelige Plakat angaaende Apothekernes Handel med Gifte og medicinſke Stoffe m. v. af 23de Juni 1888 vedføiede Fortegnelſe Litr. A og

*) Bekjendtgjort 6 Juni i Lovtid. 1ſte Afd. No. 24.

overføres til anførte Numre i Fortegnelsens Litr. B saaledes, 4 Juni.
at Stoffene kan forhandles baade af Apothekere og Kjøbmænd
paa de i Fortegnelsen forøvrigt nævnte Vilkaar:

1. Lanolin } til B I 7.
2. Enebærolie (aetherol. juniperi.) }
3. Kreolin } til B I 15.
4. Lud og Ludpulver, der indeholder Ætsnatron. }
5. Kvæbrakkobark til B I 29.

II. At Ricinusolie (oleum ricini) og engelsk Salt (magnesium sulfuricum) overføres fra Fortegnelsens Litr. A til Litr. B I, 7 og B I 15, forsaavidt angaar Salg i Partier paa mindst henholdsvis 10 og 100 Kilogram.

Kongelig Resolution*), hvorved er stadfæstet under 29de 4 Juni.
November 1901 vedtagne Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse i Aalen Herred, Søndre Trondhjems Amt, samt Anmeldelsespligt efter Flytning af tuberkuløse Syge.

Kongelig Resolution**), hvorved det i Møder den 14de 4 Juni.
Marts 1903 og 28de Marts 1904 vedtagne Udkast til Fællesflødningsregler for Aal-, Hol-, og Hemsedalsvasdraget, Buskerud Amt, i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 59 approberes.

Reglerne er saalydende:

§ 1. Fællesflødningsforeningen omfatter Hemsilelven fra Granheim til Aamot, Hols- og Aalselven fra Djupedalsfos og Breifos til Aamot og Hallingdalselven fra Aamot til Tuva ved Gulsvik.

§ 2. Enhver, for hvis Regning Flødning finder Sted i Vasdraget, kan være Medlem af Foreningen.

§ 3. Flødningen skal foregaa under fælles Styre, der vælges som nedenfor i § 7 bestemt. Flødningen sker for fælles Regning saaledes, at Hemsilflødningen til Aamot-, Hols- og Alsflødningen til samme Sted og Flødningen fra Aamot til Tuva danner hver sit Fællesskab.

§ 4. Hver Flødning bærer sine Omkostninger, som reparteres paa det flødede Kvantum efter de rodevis paaløbende Udgifter. Det overlades til Flødningsstyret at fastsætte for et Driftsaar ad Gangen, hvorvidt der skal foregaa en eller flere Flødninger i de under § 3 nævnte Fællesskab.

Hvis en senere Flødning naar igjen en tidligere, drives de fælles fra Sammenstødstedet, og reparteres Udgifterne paa det flødede Kvantum.

---

*) Bekjendtgjort 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24, hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgjort 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

4 Juni. Kassererløn og Godtgjørelse til Revisionen reparteres efter Styrets Skjøn.

§ 5. Hemsilelven inddeles i følgende Roder, regnet fra Granheim og nedover:

1ste Rode til Brækehulen,
2den — derfra til Ro Bro,
3die — „ „ Kroken,
4de — „ „ Aamot.

Flødningsafgiften fastsættes efter Udgifterne pr. Rode pr. Aar.

For Tømmer af 17 Halvmeters Længde og 16 cm.s Topmaal og mindre svares halv Afgift.

I Tilfælde Elveforbedringer eller i det hele Udgifter udenfor selve Flødningen — herfra dog undtaget, hvad Styret skjønsmæssig fastsætter efter § 4 — skal de dermed forbundne Omkostninger reparteres paa samme Maade som Flødningsudgifterne.

Det overlades Styret at bestemme, hvorvidt foretagne Elveudbedringer skal belastes et eller flere Aars Flødningskvanta.

§ 6. Aals- og Holselven inddeles i følgende Roder:

1ste Rode fra Djupedalsfos til Kvislaelven,
2den — „ Breifos til Holselven,
3die — „ 1ste og 2den Rodes Sammenstød til Mobroen,
4de — derfra til Sundrebro,
5te — „ „ Votna,
6te — „ „ Rognhøl,
7de — „ „ Lya,
8de — „ „ Sirebo,
9de — „ „ Bukkesteinfos,
10de — „ „ Verma,
11te — „ „ Nedrebraatfos,
12te — „ „ Personfos,
13de — „ „ Aamot.

Flødningsafgiften bestemmes efter Udgifterne pr. Rode pr. Aar.

For Tømmer af 17 Halvmeters Længde og 16 cm.s Topmaal og mindre svares halv Afgift.

Med Hensyn til Elveforbedringer gaaes frem paa samme Maade som i foregaaende § bestemt.

§ 7. Styret for Fællesflødningen skal bestaa af 4 Personer med tilsvarende Antal Suppleanter valgte af Medlemmerne indenfor dens egen Midte. Medlemmerne vælger ogsaa en Kasserer og 2 Revisorer med Suppleanter, men disse Funktionærer kan vælges ogsaa udenom Medlemmerne.

Valget for samtlige i nærværende § omhandlede Personer gjælder 1 Aar, hvorefter man i ligesaa lang Tid kan undslaa sig for Valg.

§ 8. Hvert Aar i Februar sammentræder Foreningens Medlemmer i ordinær Generalforsamling forat foretage de i forrige § omhandlede Valg, decidere foregaaende Aars Regnskaber, efterat de forud er reviderede, samt for at afgjøre, hvad Styret eller andre Medlemmer forelægger til Behandling. Bekjendtgjørelse om Generalforsamlinger sker med 14 Dages Varsel i to af Lokalaviserne. 4 Juni.

§ 9. Til gyldig Beslutning og gyldigt Valg i ordinær eller extraordinær Generalforsamling kræves alene simpelt Flertal, og i Tilfælde Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

For at kunne afgive Stemme maa man enten personlig være tilstede eller møde ved Fuldmægtig.

Forslag, som agtes forelagt Generalforsamlinger til Behandling, maa være indleveret til Styret saa betids, at Meddelelse herom af Styret kan ske, samtidig som Indkaldelse til Generalforsamlingen finder Sted.

Extraordinær Generalforsamling kan Styret sammenkalde, naar det finder fornødent, og maa sammenkaldes, naar mindst 5 Medlemmer forlanger det.

I Tilfælde ikke mindst 7 Medlemmer af Foreningen personlig eller ved Fuldmægtig møder, er Generalforsamlingen ikke beslutningsdygtig, og maa isaafald ny Generalforsamling snarest vorde tillyst.

§ 10. Styret fører Bog over sine Forhandlinger. Det vælger inden sin Midte Formand og Viceformand. Styret har at ordne alt, som vedkommer Flødningerne, og derunder bestemme, hvorvidt disse skal drives paa Akkord eller for Dagbetaling, fastsætte, hvormeget hver Tømmereier forskudsvis skal indbetale pr. Tylvt til Kassereren og har at besørge udført de Elveforbedringer, som Generalforsamlingen ved gyldig Afgjørelse har besluttet, eller som Styret selv anser nødvendige.

Forbygninger og andet Elvearbeide, som antages at ville medføre en Udgift af mindst 500 Kr., kan ikke iværksættes uden gjennem gyldig Beslutning af Generalforsamling, der for Arbeider af saadant Omfang ogsaa afgjørende bestemmer Afgiftstiden.

I Tilfælde af Mangel paa Penge ved Flødning eller Elvearbeider har Styret Ret til ved Laan for Foreningens Regning at tilveiebringe Midler.

Det paaligger Formanden at opbevare og føre Forhandlingsbogen, sammenkalde Styret, sammen med Styret at forvalte Foreningens Midler, indkalde til Generalforsamling, lede Forhandlingerne saavel inden Styret som under Generalforsamlingerne, anvise inden Rammen af disse Regler paa Foreningens Kasse.

Videre paaligger det Formanden i Forening med Styret at affatte Indberetning om Foreningens Virksomhed i det sidst forløbne Aar, hvilken fremlægges for den ordinære Generalforsamling.

4 Juni. § 11. Enhver Tømmereier har inden 15de Mai — forſaavidt ikke Naturhindringer træder i Veien — at meddele Styret en Opgave over det Kvantum og de Dimenſioner, ſom han agter at have med i Aarets Flødning, ſamt meddele, paa hvilket Land eller hvilken Lægge Tømmeret er beliggende.

Opgaven tilſtiller derpaa Styret Foreningens Kaſſerer, ledſaget af Meddelelſe om det Forſkud til Flødningen, ſom Tømmereieren har at indbetale til Kaſſereren.

Er ikke Forſkuddet indbetalt inden 1ſte Juni ſamme Aar, eller er ikke Opgaven indſendt til faſtſat Tid, ſaa bortfalder for vedkommende Tømmereier enhver Moderation for ſmaa Dimenſioner.

Det herved indbundne Beløb tilfalder Elvekaſſen.

Saaſnart Annammelſe af Tømmeret har fundet Sted, har Tømmereieren at indſende Afſkrift i bekræftet Stand af Annammelſesſedlen, eller anden dermed ligeſtillet Opgave til Kaſſereren, ſom beregner og indkræver den endelige Afgift.

Indſendelſe af urigtig Afſkrift eller Opgave, ſom er til Skade for Fællesflødningen, har ſamme Følge for Tømmereieren ſom Undladelſe af at indſende Opgave.

§ 12. Tømmeret, ſom ſkal være vel afbarket, ſkal være udſlaaet til den Tid og paa den Maade, ſom Styret faſtſætter. Udføres ikke Udſlaget til faſtſat Tid og paa foreſkreven Maade, kan Styret lade dette udføre for Vedkommendes Regning.

§ 13. Kaſſereren har, efterat Tømmeret er leveret ved Glesne, at aflægge Regnſkab over de paaløbne Udgifter, fordele diſſe ſamt opgjøre Foreningens Mellemvær med hver Tømmereier.

Vedkommende Elveforbedringer aflægger Kaſſereren Regnſkab, naar et eller flere iværkſatte Arbeider er udførte, dog ikke hyppigere end et Regnſkab aarlig.

Ogſaa her fordeler Kaſſereren Udgifterne og foretager fornødent Opgjør af Foreningens Mellemvær med Tømmereierne.

Til Sikkerhed for Udbetaling af Flødningsafgiften eller Forbygningsafgiften m. v. hefter det i Vasdraget med Vedkommendes Mærke forſynede Tømmer, hvad enten Afgiften ſkriver ſig fra Aarets Flødning eller ældre Flødninger og fra Aarets Forbygningsafgift eller ældre ſaadan.

Denne Laſt har Styret Ret til at tilbageholde eller beſlaglægge og bortſælge ved offentlig Auktion med en Maaneds Varſel til Dækning af ſkyldigt Beløb med Omkoſtninger.

§ 14. Bøder, ſom ilægges Foreningens Medlemmer eller andre for Overtrædelſe af Fællesflødningens Regler og Styrets Beſtemmelſe, tilfalder Foreningens Kaſſe.

Kongelig Resolution*), hvorved meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Haugesunds Kommunestyre under 18de November 1903 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 4 Juni.

Kongelig Resolution*), hvorved meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Viks Herredsstyre, Nordre Bergenhus Amt, under 13de Juli 1901 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 4 Juni.

Kongelig Resolution*), hvorved meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Skudenes Herredsstyrelse, Stavanger Amt, under 19de November 1901 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 4 Juni.

Kongelig Resolution*), hvorved meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Modums Herredsstyre, Buskeruds Amt, under 6te Januar 1902 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 4 Juni.

Kongelig Resolution*), hvorved meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Tolgen Herredsstyre, Hedemarkens Amt, under 25de Januar 1901 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 4 Juni.

Kongelig Resolution*), hvorved meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Ringsaker Herredsstyre, Hedemarkens Amt, under 30te April 1901 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 4 Juni.

Kongelig Resolution*), hvorved meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Hegre Herredsstyre, Nordre Trondhjems Amt, under 29de Oktober 1901 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 4 Juni.

*) Bekjendtgjort 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24, hvor Beslutningen er indtagen.

4 Juni. **Kongelig Resolution***), hvormed meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Herredsstyret for Tysvær Herred, Stavanger Amt, under 23de December 1901 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

4 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Herredsstyret for Aals Herred, Buskerud Amt, under 28de December 1900 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

4 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Herredsstyret for Lunner Herred, Kristians Amt, under 9de April 1901 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

4 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende for Biri Herred i Kristians Amt under 25de Februar 1901 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

4 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Herredsstyret for Hurdals Herred, Akershus Amt, under 28de Juni 1901 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

4 Juni. **Kongelig Resolution***), hvori meddeles Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme paa efterstaaende af Bergens Formandskab under 16de December 1901 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

4 Juni. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Herredsstyret for Vefsen Herred seneſt i Møde den 29de November 1901 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 med Tillægslov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre.

---

*) Bekjendtgjort 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24, hvor Beslutningen er indtagen.

**) Bekjendtgjort 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

4 Juni.

Reglerne er saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Distrikter:

1. Fjorddistriktet og Nedre-Drevjen til og med Strøm Bergsnæv og Lindset samt Hundalsdalføret.
2. Fra Øien til og med Kvalfors, Forsjord, Bjørnaadal til og med Fakstad samt Finhaugen og Mo.
3. Eitraadal med Øxendal og Turmo.
4. Fra Ravatne med Ravnaa til Glugvatselven samt paa vestre Side Spelrem til og med Finsaas.
5. Fra Glugvatselv ttl Hatfjelddalsmerket paa østre Side Vefsenelven samt Gaardene Høstreisdalen.
6. Østre Bogfjeldmo, Stormo, Hallingen, Hjerpaas og samtlige Gaarde i Fiplingdalføret til og med Kvanli.
7. Nedre Svenningdal, Stavatsdal og samtlige Gaarde i Svenningdalføret.
8. Austerbygden og samtlige Gaarde mellem Skjerven og Fusta samt Røsdal.
9. Over-Drevjen fra og med Bratbakken indbefattet Gaardene Perjord og Kummermo.
10. Ømmervatsbygden, Mjaavatne, Straum og Lynghaug samt Herringdalføret til og med Aanes.
11. Aasbygden, Helfjeld, samtlige Gaarde paa nordre Side Fustvatnet til Mærket mod Straum, Bjørknes, Risnes samt Søsting og Skaland.

§ 2. For hvert af de i § 1 nævnte Distrikter vælger Herredsstyret en Brandmester tilligemed Suppleant for 3 Aar ad Gangen. Vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. I ethvert Vacancetilfælde foretages Suppleringsvalg. Enhver inden Herredet boende Eier, Bestyrer eller Bruger af matrikuleret Jord er pligtig til at modtage Valg.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Øie med, at Lovbestemmelserne om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes. Sker Overtrædelse, har han at anmelde denne for Paatalemyndigheden. Saafremt Brandmesteren er bleven vidende om, at Skogbrand er udbredt, bør han hurtigst muligt indkalde det fornødne Mandskab og begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet. I fornødent Fald kan Mandskab tilkaldes fra hvilket som helst Distrikt, og i saa Fald underrettes nærmeste Brandmester for at faa Mandskaberne tilkaldt. Naar flere Brandmestre er tilstede, fører den af dem, i hvis Distrikt Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet.

§ 4. Efterat Branden er begrændset eller dæmpet, har Brandmesteren at anordne fornøden Vagt, indtil al Fare for Ildens Udbredelse eller Opblussen er forbi.

§ 5. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, opfordres til snareste muligt derom at

4 Juni. underrette vedkommende Brandmester. Ligesaa opfordres enhver til at være Brandmesteren behjælpelig med Mandskabernes Indkaldelse.

§ 6. Enhver arbeidsdygtig Mand inden Herredet, der ikke har lovligt Forfald, er forpligtet til efter Tilsigelse uopholdelig at møde ved Brandstedet medhavende mulig forhaandenværende Redskaber, saasom Øxe, Spade eller Hakke m. m., og der uden Betaling for det første Døgn, han maatte deltage i Arbeidet, udføre, hvad Brandmesteren paalægger ham.

§ 7. Mandskab, der er opbudt til Slukningsarbeide, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Arbeidet, førend vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse.

§ 8. Strax efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive Beretning til Herredsstyret om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse og om, hvorvidt nogen har tilsidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger.

§ 9. Brandmester eller i Tilfælde Suppleant tilkommer en Godtgjørelse af Kr. 3,00 — tre Kroner — pr. Dag, de i Stillingens Medfør maa opholde sig i Marken, hvorhos de af Herredsstyret kan tilstaaes Skyds- og andre nødvendige Udgifter. Ligesaa skal Herredsstyret tilstaa de fremmødte Mandskaber, der har arbeidet en længere Tid end et Døgn, 2 — to Kroner — pr. 12 Timers Arbeide for den overskydende Del. Disse saavel som de øvrige Udgifter, der foranledigeş ved heromhandlede Foranstaltninger, bliver af Ligningskommissionen eller i fornødent Fald ved nærmere Foranstaltning af Herredsstyret at udligne paa de af Herredets Eiendomme, hvortil hører Skog, efter et af Herresstyret forud fastsat Forholdstal.

§ 10. Overtrædelse af nærværende Regler straffes overensstemmenee med Lov af 14de Juli 1893 med Bøder, forsaavidt ikke Tilfældet gaar ind under strengere Straffebestemmelser. Nærværende Regler træder i Kraft efter at være approberet og efter at være udlagt i 4 Uger.

4 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse i følgende Form paa en af Egersunds Landsogn Herredsstyre under 9de April 1904 fattede Beslutning:

§ 1. Det skal inden Egersunds Herred være forbudt at anvende Pigtraad til Gjærde langs offentlig Vei og til Skiftegjærde mod Nabo i mindre Høide end 2 — to — Meter fra Jorden.

§ 2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa i nævnte Tilfælde ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

*) Bekjendtgjort 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse i følgende Form paa en af Leikanger Herredsstyre i Nordre Bergenhus Amt under 22de Februar 1904 fattet Beslutning: 4 Juni.

§ 1. Det skal inden Leikanger Herred være forbudt at anvende Pigtraad til Gjærde.

§ 2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Hylleſtad Herredstyre i Nordre Bergenhus Amt under 27de Februar 1904 fattet Beslutning: 4 Juni.

§ 1. Det skal inden Hylleſtad Herred være forbudt at anvende Pigtraad til Gjærder undtagen om Frugt- og Kjøkkenhaver. I dette Tilfælde maa Pigtraaden dog være anbragt i en Høide af mindst 1,5 Meter over Marken.

§ 2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke — undtagen i det i § 1 nævnte Tilfælde — repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

Kongelig Resolution*). hvorved det ved Kgl. Resolution af 15de August 1898 fastsatte Reglement for Udskrivning af Heste og Kjøretøier til Feltbrug gjøres gjældende ogsaa for Tromsø Stift. 4 Juni.

Kongelig Resolution**), hvorved der i Medhold af Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 44 bestemmes: 4 Juni.

a. At det i et Tidsrum af 5 Aar regnet fra 1ste Januar 1905, skal være forbudt inden Nedenes Amt med Undtagelse af Bygland, Valle og Bykle Herreder at benytte Snarer og Faldstokke og lignende Fangstindretninger til Fangst af Tiur, Røi, Aarfugl, Rype, Raphøns, Hjerpe og Rugde.
b. At i samme Tidsrum Erfugl skal være fredet det hele Aar inden Nedenes Amt.

Kongelig Resolution, hvorved Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til at meddele det i Lov af 17de Mai 1904 § 1 omhandlede Samtykke til at udføre af Landet Fortidslevninger fra Norges Oldtid eller Middelalder. 4 Juni.

---

*) Bekjendtgjort 6 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.
**) Bekjendtgjort 14 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 25.

4 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved bestemmes, at

1. Lensvikens Kapeldistrikt af Stadsbygdens Prestegjæld, Fosen Provsti, Trondhjems Stift, skal fra den Tid, som af Amtmanden bestemmes, overgaa til eget Sogn, under Navn af Lensvikens Sogn.
2. Fra samme Tid skal ovennævnte Distrikt paa de af Herredsstyret vedtagne Vilkaar udskilles fra Rissen Herred, for at danne eget Herred under Navn af Lensvikens Herred.
3. Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til at træffe de Forføininger med Hensyn til Stadsbygdens Sogneprests og Lensvikens Kirkesangers Lønning efter Lov af 14de Juli 1897, som det nye Sogns Oprettelse vil medføre.

4 Juni. **Kongelig Resolution** indeholdende Bestemmelser angaaende Fribefordring og Fragtnedsættelse paa Jernbanerne.

I. Angaaende Fribefordring for de til Jernbanerne knyttede Personer.

§ 1. Fribefordring for Reiser paa Statsbanerne tilstaaes:

a) Jernbanestyrelsens Medlemmer, de ved Styrelsens Kontorer ansatte Tjenestemænd, Personer, der har Ansættelse ved norske Statsbaners Drift, Anlæg og Undersøgelse.
b) Arbeidsdepartementets Chef, Expeditionschef og Bureaucheferne ved Departementets Jernbanekontorer, Cheferne for den tekniske Revision samt for Statsbanernes Regnskabsrevision.

De ved Arbeidsdepartementets Jernbanekontorer, den tekniske Revision og Regnskabsrevisionen ansatte Funktionærer paa Reiser, der ansees ønskelige i Jernbanens Interesse.

c) Pensionister, hvis Pension er erhvervet i saadan Tjenestestilling ved Jernbanerne som under Litr. a nævnt, og disses Hustru og Børn under 18 Aar, — forsaavidt angaar Reise under Flytning, foranlediget ved Fratrædelse fra Tjenesten, naar Reisen sker seneste et Aar efter Fratrædelsen.
d) Enker og Børn under 18 Aar efter Mænd, der ved sin Død indehavde saadan Tjenestestilling ved Jernbanen som under Litr. a nævnt, forsaavidt angaar Reiser under Flytning, foranlediget ved Mandens Død, naar Reisen sker seneste et Aar efter denne.
e) De i Distrikterne ansatte Revisorer inden vedkommende Trafikdistrikt.
f) Læger, der er engagerede af Sygekasserne til Lægetilsyn for Personale ved Statsbanernes Drift, deres Hustru (i Tilfælde Husbestyrerinde) og Børn under 18 Aar paa Reiser inden

*) Indstillingen indt. i Dep.tets Tid. Pag. 593.

Trafikdistriktet. Under Lægens Fravær eller Forfald tilstaaes hans Vikar Fribillet til Reiser i Sygekassens Anliggender. 4 Juni.

g) Medlemmer af Driftsbanernes Tilsynskommissioner.

h) Under Forbehold af Gjensidighed og i den Udstrækning, hvor Fribefordring i det enkelte Tilfælde vedtages, til:
1. Indenlandske private Jernbaners Vedkommende.
2. Udenlandske Jernbaners Vedkommende.

i) Generalstabsofficerer efter særskilt Bestemmelse.

k) Repræsentanter for Turist- og Reisebureauer efter nærmere Bestemmelse.

§ 2. Jernbanestyrelsens Medlemmer, de ved Styrelsens Kontorer ansatte Tjenestemænd, Driftsbanefunktionærer og de med mindst 3 Maaneders Opsigelse ansatte Funktionærer ved Anlæg og Undersøgelser erholder Fribefordring for Hustru (i Tilfælde Husbestyrerinde) og Børn under 18 Aar. Ligesaa erholder disse Funktionærers Husstand Fribefordring paa Reiser, foranlediget ved deres Flytning, eller paa Reiser til Læge eller Hospital.

§ 3. Efter Andragende tilstaaes der Driftsbanefunktionærer hvert Halvaar 12 Frifragtsedler for Varer til egen Husholdning efter Jernbanestyrelsens nærmere Bestemmelse. For Melk samt for Øl og Spirituosa gives ikke Frifragt. Derimod kan Melk til eget Brug tillades befordret efter en Taxt af 1 Øre pr. Liter, dog ikke paa Distance over 100 km.

§ 4. Driftsbanefunktionærer samt de i § 1 c og d omhandlede Personer paa Flytning inden den der nævnte Termin kan erholde Frifragt for eget Flyttegods.

II. Angaaende Fribefordring eller Fragtmoderation i almennyttige og lignende Øiemed.

§ 5.

a) Skoler, Foreninger og lignende paa Exkursioner kan erholde Fragtmoderation saaledes, at Deltagerne kan erholde Turbillet til halv Pris og Tur- og Returbillet til Turbillets Kostende. Moderation er betinget af, at der er mindst 40 Deltagere, eller at der betales for dette Antal, — for Skoler paa Reiser i Instruktionsøiemed udkræves der dog kun 10 Deltagere, eller at der betales for dette Antal.

b) Deltagere i offentlige Fagmøder (Skolemøder, Landbrugsmøder, tekniske Møder o. l.) kan erholde Moderation som under a nævnt.

For Deltagere i internationale Kongresser og Exkursioner kan Departementet tilstaa Fribefordring eller saadan Moderation, som findes svarende til mellemfolkelig Sædvane.

c) Trængende Folkeskolebørn kan til Sommerferieophold af mindst 14 Dages Varighed tilstaaes Fragtmoderation saaledes, at Tur- og Returbilletter for Børn under 15 Aar erholdes til

4 Juni. 1/3 af almindelig 3die Klasses Turbillets Kostende for voxen Person, afrundet opad til nærmeste 5 Øre og med mindste Pris 25 Øre.

d) Trængende Abnormskoleelever — om nødvendigt med Ledsager — kan erholde Moderation som under c nævnt paa Reiser i Sommerferierne til og fra Abnormskolerne.

e) Under extraordinær Arbeidsløshed kan der tilstaaes Arbeidere, der godtgjør at have faaet eller at have Udsigt til Arbeide, fri Jernbanebefordring til det nye Arbeidssted.

§ 6. For Gjenstande, der forsendes for at udstilles paa Landbrugs-, Industri-, Kunst- eller andre Udstillinger, kan Fragtmoderation tilstaaes, saaledes at Fremsendelsen betales med ordinær fuld Fragt og Tilbagesendelsen sker fragtfrit, naar denne foregaar inden en fastsat Tid ad samme Rute, og Gjenstandene ikke under Udstillingen er blevne solgte eller paa anden Maade afhændede.

§ 7. Under Misvæxt og anden Nødstilstand kan der ved Departementets Bestemmelse gives Fribefordring eller Nedslag i Fragten for Fødevarer, Foderstoffe, Saakorn og Bygningsvirke m. v.

§ 8. I særegne Tilfælde kan Departementet for de offentlige Arbeider tilstaa Fribefordring eller Fragtnedsættelse ogsaa udenfor de i nærværende Reglement indtagne Tilfælde.

Ligeledes fastsættes af samme Departement de fornødne nærmere Bestemmelser vedrørende nærværende Reglements Gjennemførelse.

III. Angaaende Fragtmoderation i Jernbanens egen økonomiske Interesse.

§ 9. Ved Spørgsmaal om Moderation i Jernbanens egen økonomiske Interesse forholdes efter derom givne egne Regler (jfr. Kongelig Resolution af 12te December 1891).

4 Juni. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet, hvori udtales, at man i Værnskogsvedtægter ikke bør fastsætte nogen bestemt Funktionstid for Skogtilsynsmændene som Følge af, at disse ikke er kommunale Ombudsmænd, men maa ansættes som andre kommunale Tjenestemænd.

Endvidere antages det at være mindre heldigt paa Forhaand og i selve Vedtægterne at fastsætte en bestemt Dagløn for Tilsynsmændene. Man vilde nemlig kunne risikere ikke at faa habile Folk til at paatage sig Hvervet for den bestemte Dagløn, og i saa Fald vilde det Offentlige være afskaaret Adgang til uden efter særskilt Kongelig Resolution at refundere Herredskassen Halvparten af den Løn, der maatte overstige den i Vedtægterne fastsatte Godtgjørelse.

Endelig antages det at være mindre heldigt i saadanne Vedtægter at rette Forbud mod Hugst af Undermaalsvirke mod Personer (Skogeier, Skogforpagter o. s. v.) istedetfor mod selve Handlingen: Hugst eller Aavirke.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at den Jernbanen tilkommende Andel af Portoen for svenske og danske Telegrammer nedsættes, saaledes at de fra Sverige til norske Jernbanestationer ankomne Telegrammer befordres frit paa Jernbanens Linier. 4 Juni.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til samtlige Skoledirektører. 6 Juni.

Efter Skolelovene af 26de Juni 1889, Byskolelovens § 20 og Landsskolelovens § 18, skal der, naar et Barn, som er Elev af Folkeskolen, flytter over i en anden Skolekommune, gives Skolestyret i vedkommende Skolekommune, hvorhen Barnet er flyttet eller opgivet at skulle flytte, Meddelelse om Flytningen.

Denne Bestemmelse, der er givet for at sikre sig mod, at vedkommende Barn unddrager sig Undervisningspligten, har imidlertid ikke altid vist sig tilstrækkelig, idet det hænder, at Forældre enten opgiver at skulle flytte, uden at de gjør det, eller flytter til et andet Sted end det, de har opgivet for Skolestyret, og i begge Tilfælde holder sine Børn borte fra Skolen.

For saavidt muligt at hindre dette skal Departementet bede henstillet til Skolestyrerne, naar de fra en anden Skolekommune modtager Meddelelse om Flytning af et i Folkeskolen gaaende Barn, snarest muligt at give det Skolestyre, hvorfra Flytningsanmeldelsen er modtaget, Underretning om, hvorvidt Barnet har indfundet sig paa Skolen eller ikke. Har Barnet ikke inden en rimelig Frist efter Flytningsanmeldelsens Modtagelse, f. Ex. 2 à 3 Uger, indfundet sig paa Skolen, og det efter anstillede Undersøgelser (jfr. de i Fattiglovens § 19 omhandlede Fortegnelser over Indflyttede) viser sig, at Barnet ikke er indflyttet til Stedet, bør Meddelelse derom strax sendes det Skolestyre, som har udstedt Flytningsseddelen, forat nævnte Skolestyre kan anstille Undersøgelse om, hvor det er blevet af Barnet, og i Tilfælde sørge for, at det faar den Undervisning, det skal have.

Departementet skal samtidig bede henstillet til Skolestyrerne, at de, naar de afgiver Meddelelse om et Barns Flytning, tillige saavidt muligt giver nærmere Oplysninger om Barnets nye Bopæl (Sogn, Gade og Nummer).

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Revisionsdepartementet, hvori førstnævnte Departement meddeler, at det antager, at der, naar Hoved- og Kontrasøgsmaal i Aastedssag inkamineres samme Dag, af Kontracitanten kun bliver at erlægge Gebyr efter Sportellovens § 1, saaledes som det udtrykkelig er foreskrevet i Lovens § 7, men ikke tillige Betaling for Berammelse eller Behandling ved Extraret efter den nævnte Lovs § 3. 6 Juni.

7 Juni. **Høieste Resolution***), hvorved der i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 anordnes en Brandkommission for det Strøg omkring Tønset Jernbanestation, hvor den alm. Bygningslovgivning ved Kronprinsregentens Resolution af 23de Marts 1899 er gjort gjældende (se Lovtid. I. Afd. for 1899 No. 9).

7 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved Departementet for de offentlige Arbeider bemyndiges til at meddele de specielle Dispensationer, som det efter Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 § 3 er overladt Kongen eller den, han dertil bemyndiger, at meddele.

7 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved Renterne af de Hyrebeløb, som tilbageholdes efter Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 § 102, og som efter samme Lovs § 105 skal tilfalde en i Sjøfartens eller de Sjøfarendes Interesse indstiftet Indretning efter Kongens nærmere Bestemmelse, indtil videre tillades anvendte til Fordel for et Gamlehjem for trængende Sjømænd i Fredriksværn.

7 Juni. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvorved der i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 7 bestemmes, at det af Sandsvær Herred i Buskeruds Amt hidtil bestaaende Jordmoderdistrikt deles i følgende 2 Distrikter:

1. Søndre Sandsvær Jordmoderdistrikt, bestaaende af Tuft og Komnes Sogne og af Efteløt Sogn til og med Efteløt Bro eller til og med Præstegaarden paa vestre Side af Laagen og til og med Sauerpladsene paa Laagens østre Side.
2. Nordre Sandsvær Jordmoderdistrikt bestaaende af Resten af Efteløt Sogn samt Hedenstad Sogn.

Delingen træder i Kraft fra den Tid, særskilte Jordmødre ansættes i de nye Distrikter.

8 Juni. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, i hvilken der angaaende Antagelse af Stedfortrædere til Udførelse af den i Lov angaaende Brændevins Tilvirkning og Ombestillation m. v. af 28de Juni 1887 § 17 omhandlede Medhjælpertjeneste ved Bestemmelsen af Mængde og Styrke af det ved Brænderier paa Landet tilvirkede Brændevin meddeles, at der naar Medhjælpertjenesten ikke kan udføres af vedkommende Lensmand (hvorunder ogsaa antages at være indbefattet adjungerede

*) Bekjendtgjort 14 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 25.

Lensmænd) *) kun af Øvrigheden kan antages anden Medhjælper, ligesom den saaledes antagne Medhjælper, forsaavidt han ikke er Lensmandens fastlønnede Betjent, tilkommer den hele for Tjenesten bestemte Godtgjørelse. 8 Juni.

Rundskrivelse fra Justitsdepartementet til Rigets Amtmænd m. fl. 10 Juni.

Efter Foranledning af Kirke- og Undervisningsdepartementet er det ved Kongelig Resolution af 6te Februar d. A. bestemt:

„1. At de geistlige Embedsmænd, som fører Kirkebøger, for Fremtiden skal tilstille Det statistiske Centralbureau særskilte Opgaver over de her i Riget stedfindende Fødsler, Ægtevielser og Dødsfald af svenske Undersaatter;
2. At lignende Opgaver skal tilstilles Centralbureauet fra Præster og Forstandere for ordnede Dissentermenigheder, og — for borgerlige Ægteskabsstiftelsers Vedkommende — fra notarii publici;
3. Opgaverne bliver at affatte efter Formularer, som udfærdiges af Det statistiske Centralbureau, og at afgive i det løbende Aar snarest muligt og uafhængig af de Opgaver over Fødsler, Ægteskabsstiftelser og Dødsfald, som efter hvert Aars Udgang indsendes til Bureauet;
4. At Opgaverne fra Det statistiske Centralbureau bliver at oversende til det kongelige svenske statistiske Centralbureau."

Hvilket herved meddeles til Underretning og videre Kundgjørelse for de inden Amtmandens Embedsdistrikt værende notarii publici samt Præster og Forstandere for ordnede Dissentermenigheder, idet tilføies, at der fra Det statistiske Centralbureau vil blive Amtmændene tilstillet til Fordeling det fornødne Antal af de i Resolutionens Post 3 omhandlede Formularer.

Det bemærkes, at ifølge kongelig svensk Forordning af 6te August 1894 „angående kyrkobökers förande" skal Indberetninger om Fødsler, Vielser (borgerligt Ægteskab) og Dødsfald m. v. af norske Undersaatter, som opholder sig i Sverige, af vedkommende Præst eller Menighedsforstander snarest muligt tilstilles det kongelige svenske statistiske Centralbureau. Dette sender Indberetningerne til Det norske statistiske Centralbureau, af hvem de igjen oversendes til vedkommende Kirkebogsførere her i Riget.

Fremdeles gjøres opmærksom paa, at Opgaverne kun bliver at afgive for svenske Undersaatter, altsaa ikke for svenskfødte Personer, som er meddelt norsk Statsborgerret.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen meddeler, at under dette Aars Turistsæson (Juni—August) underholdes Feltpostaabneri paa Staleim i Postruten Voss—Gudvangen. 10 Juni.

*) Jfr. Justitsdepartementets Skrivelse af 18de Juni 1870 og Finansdepartementets Skrivelse af 8de December 1902.

11 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til Lov om Fredning af Laks og Sjøørret m. v. af 20de Juni 1891 § 38 fastsættes følgende Fiskeriregler for den norske Del af Iddefjorden og Svinesund ud til en ret Linie trukket fra Kidøens sydøstlige Odde i Retning mod Saltbakken i Sverige.

1. I Tidsrummet fra og med 26de August til og med 31te Marts er der forbudt at fange eller dræbe Laks og Sjøørret paa nogensomhelst Maade eller at bruge, udsætte eller lade blive staaende Fiskeredskaber, indrettede til Fangst af nævnte Fiskearter.
2. Fra og med 1ste September til og med 31te Marts er det forbudt at falbyde, sælge, kjøbe eller modtage Laks samt falbyde eller sælge Sjøørret.
3. Fangst, Falbyden eller Salg af de saakaldte Vinterstønninger (d: udmagret Laks eller Sjøørret, som efter at have tilbragt Vinteren i Elven, endnu ikke har været i Havet) er forbudt.
4. Den ugentlige Fredningstid skal for Iddefjorden, regnet ud til en ret Linie over den sydligste Pynt af Sauøen og det sydligste Kuskjær tvers over Fjorden, være fra Lørdag Aften Kl. 6 til Mandag Morgen Kl. 6 og for Svinesund fra Lørdag Aften Kl. 6 til Søndag Aften Kl. 6. I denne Tid maa intet til Fangst af Laks eller Sjøørret indrettet Fiskeredskab bruges, udsættes eller forblive staaende saaledes, at de nævnte Fiskearter derved kunne fanges, eller deres fri Gang forhindres. Specielt skal alle Ruser med tilhørende Ring opløftes af Vandet og enten bringes paa Land eller ophænges over Vandet paa de til Fiskeindretningen hørende Pæle (Stik). I Kilenøter og lignende ikke til Pæle befæstede Redskaber, skal Landgarnet enten optages og bringes paa Land eller løses fra Land og lægges ind til Redskabets mod Land vendende Side, samt fastgjøres i denne Stilling, hvorhos i begge Tilfælde Redskabets Indgangsaabning skal stænges.
5. Til Fangst af Laks og Sjøørret maa ikke benyttes bundne Redskaber med mindre Masker end 60 mm.; eller i de i Distriktet brugelige, med Ledningsgarn forsynede Rusefisker 32 mm. mellem Knuderne, regnet fra Knudes til Knudes Midtpunkt, naar Redskabet er i vaad Tilstand. Dog kan nu existerende bundne Redskaber med hidtil lovlig Maskevidde fremdeles benyttes indtil Udgangen af Aaret 1906.
6. I følgende Tilfælde skal fanget Laks eller Sjøørret strax, saavidt mulig uskadt, igjen udkastes i Vandet:
   a. Vinterstønninger (cfr. P. 3).
   b. Laks eller Sjøørret, der er fanget i den aarlige eller ugentlige Fredningstid (P. 1 og 4).

*) Bekjendtgjort 14 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 25.

7. Brugen af Drivgarn og Lyster skal være forbudt. 11 Juni.
8. I den Del af Iddefjorden, der ligger indenfor Aarebakkesund, maa Grundvad ɔ: Vad (Kastenot) af mindre Længde end 75 og mindre Dybde end 11 Meter, ikke benyttes med mindre Maskevidde end 26 mm. mellem Knuderne, maalt som anført i P. 5.
9. Brugen af Storvad ɔ: Vad (Kastenot) af større Længde og Dybde end nævnt i P. 8 skal være forbudt.

Kongelig Resolution*), hvorved der er foretaget saadan Forandring i det ved Kronprinsregentens Resolution af 16de Mars 1904 approberede Reglement for Manøvrering af Reguleringsdammen for Indsjøen Vegard med Høel i Vegarsheiens Herred, Nedenæs Amt, at Ordene „eller Fiskeri" i Reglementets § 3 udgaar. 11 Juni.

Kongelig Resolution**), hvorved approberedes i Vatne Herredsstyres Møde 23de November 1903 vedtagne almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Vatne Herred, Romdals Amt. 11 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved der 11 Juni.
1. approberes et Forslag til Forandringer i Reglement for Sjøkrigsskolen, saaledes at det ændrede Reglement indtil videre følges, saalænge som Kadetternes Øvelser kun foregaar paa urigget Skib; samt bestemmes,
2. at Forsvarsdepartementet bemyndiges til at foretage de Forandringer i nævnte Reglement, som maatte vise sig paakrævet i Overgangstiden, indtil nyt Reglement i Henhold til eventuel ny Plan for Sjøkrigsskolen kan blive udarbeidet.

Kongelig Resolution, hvorved Arbeidsdepartementet bemyndiges til at meddele de specielle Dispensationer, som det efter Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 § 3 er overladt Kongen eller den, han dertil bemyndiger. 11 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved det er bestemt, at Renterne af de Hyrebeløb, som tilbageholdes efter Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 § 102 og som efter samme Lovs § 105 skal tilfalde en i Sjøfartens eller de Sjøfarendes Interesse indstiftet Indretning efter Kongens nærmere Bestemmelse, indtil videre tillades anvendte til Fordel for et Gamlehjem for trængende Sjømænd i Fredriksværn. 11 Juni.

*) Indtaget 14 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 25.
**) Bekjendtgjort 14de Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 25, hvor Forskrifterne er indtagne.

13 Juni. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvori der angaaende Konfiskation af ulovlig fanget Laks i Tanavasdraget meddeles, at om det end maaske er tvivlsomt, hvorvidt saadan Konfiskation kan finde Sted med Hjemmel af den nugjældende Straffelovs Kap. 2 § 40, antages det i ethvert Fald at være sikkert, at Inddragning (Konfiskation) af ulovlig fanget Laks i Tanavasdraget vil kunne finde Sted med Hjemmel af § 36 i den fra 1ste Januar næste Aar i Kraft trædende nye Straffelov. Man har derfor ikke fundet at burde foreslaa nogen Bestemmelse angaaende disse Forhold indtaget i den nye Lakselov.

14 Juni. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at der for Fane Herred, Søndre Bergenhus Amt, indtil videre skal gjælde følgende Fiskeriregler:

1. Fra 30te September til 31te Marts, begge Dage medregnede, skal alt Fiske være forbudt.
2. Dog skal det i Tiden fra 15de Oktober til 15de November, begge Dage medregnede, være tilladt at drive Fangst af Ror med Redskaber, hvis Maskevidde ikke er mindre end i Post 3 anført. Dog maa saadant Fiske kun foregaa paa Rørens sædvanlige Gydepladse og i Kallandsvandet og Klokkervandet ikke nærmere Elvedsen ved Østevold end 100 Meter og heller ikke inden samme Afstand fra Kallandsvandets Udløb. Enhver, som vil drive dette Fiske, maa hvert Aar mindst 3 Dage før Fiskets Begyndelse underrette Lensmanden eller Opsynet, hvor saadant er anordnet, herom.
3. Det skal til enhver Tid være forbudt at bruge Lyster, Oter og Teiner, saavelsom Not og Garn eller andre bundne Redskaber med mindre Afstand mellem Knuderne end:
   a. for Fiskeriet i Kallandsvandet og Klokkervandet (Smedviksvandet) saavelsom i det Vasdrag, der forbinder disse Vande, samt i de i Vandene faldende Elve og Bække saa langt som Ørret fra Vandene kan gaa op — 2,5 — to og en halv — Centimeter,
   b. for den øvrige Del af Herredet 2 — to — Centimeter, naar Redskabet er vaadt.
4. Foranførte Bestemmelser bliver uden Anvendelse paa Ruser eller Teiner, som anvendes til Fangst af Aal i Tiden fra Kl. 6 Aften til Kl. 7 Morgen.
5. Disse Bestemmelser bliver uden Anvendelse paa Vande, Elve og Bække, som danner Grænse mod Naboherred, samt paa Fiske af Laks eller Sjøørret i Elvestrækning eller Vand, hvor Laks gaar.

*) Bekjendtgjort 17 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 26.

De ved Kongelig Resolution af 15de Februar 1895 for Fane Herred fastsatte Fiskeriregler ophæves. 14 Juni.

Nærværende Resolution træder i Kraft straks.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Sorenskriver, der havde udbedet sig Departementets Udtalelse om Beregningen af Gebyr for Thinglysning af Udskrift af Udpantningsforretninger for offentlige og kommunale Skatter med Udlæg i Løsøre, naar Udpantningsforretninger hos flere Personer er opførte paa en og samme Udskrift. Departementet meddeler, at det antager, at Gebyret ikke kan beregnes efter Sportellovens § 50 e, men maa beregnes, som om der var thinglyst særskilt Udskrift for hver Forretning. 14 Juni.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Skattefogden i Kristiania, hvori udtales, at uberigtigede Skatter uanseet Forældelsesfristens Udløb antages at kunne likvideres i Skattedebitors Krav paa Tilbagebetaling af senere eller tidligere Aars Skat, naar den Beslutning, der begrunder Tilbagebetalingskravet, er fattet, forinden den anden Skat var forældet (jfr. Lov om Forældelse af Fordringer af 27de Juli 1896 § 1, 2det Passus i. f.). Hvis derimod Beslutningen er fattet efter Forældelsesfristens Udløb, kan Likvidation ikke finde Sted, medmindre det er gjort til udtrykkelig Betingelse for Skattens Nedsættelse eller Eftergivelse (f. Ex. ved Beslutning i Henhold til Lov af 23de Juli 1894 § 22), at ogsaa forældede Skatter bliver at likvidere i Tilbagebetalingsbeløbet. 15 Juni.

Cirkulære fra Finantsdepartementet, hvorved meddeles, at Toldsted fra 1ste Juli d. A. er indrettet i Ladestedet Sandnes i Stavanger Amt. Det nye Distrikt omfatter foruden selve Ladestedet den Del af Gansfjorden, der strækker sig sønden for en Linie, trukket fra Hinna Jernbanestation i Vest til Lifjeldet i Øst. 16 Juni.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen meddeler, at Postdampskibsfarten paa Fæmundsjøen er gjenoptaget, samt at Karstenøens Postaabneri nedlægges midlertidig fra 1ste Juli forstk. at regne. 16 Juni.

Skrivelse*) fra Landbrugsdepartementet, hvorved i Henhold til Lov ang. Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 44 approberes følgende Regler for Jagt og Fangst i Leksvikens Bygdealmenning, Nordre Trondhjems Amt: 17 Juni.

§ 1. I Leksvikens Bygdealmenning skal Jagt og Fangst — Jagt efter Elg undtagen — være tilladt for enhver fast Beboer paa Eiendom, som har Brugs- eller Eiendomsret i Almenningen.

*) Bekjendtgjort 25 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 27.

17 Juni. For andre end disse kan Jagtret erholdes mod Løsning af Jagtkort. Jagtkortet, der skal lyde paa Navn, kan ikke overdrages og gjælder enten for Kalenderaaret eller for visse bestemte Jagtdage. Jagtkortet løses mod forskudsvis Erlæggelse af følgende Afgift:

For Jagtkort, som gjælder Kalenderaaret, Kr. 40,00 — firti Kroner — og for Jagtkort, som gjælder visse bestemte Dage, Kr. 4,00 — fire Kroner — for hver Dag, Kortet gjælder; for Jagtkort for Udlænding, naar det gjælder Kalenderaaret, Kr. 50,00 — femti Kroner —, og naar det gjælder visse bestemte Dage, Kr. 8,00 — otte Kroner — for hver Dag, Kortet gjælder.

Afgiften bliver at tage til Indtægt for Almenningskassen.

§ 2. Almenningsbestyrelsen bestemmer for hvert Aar, om noget Jagtkort eller hvormange saadanne der skal udstedes, og kan disse erholdes ved Henvendelse til Almeningsbestyrelsens Formand.

§ 3. Jagtkortet maa under Jagten eller Fangsten medføres og inden Jagtomraadet forevises, naarsomhelst det af nogen forlanges.

§ 4. Retten til Jagt efter de Elgsdyr, som det i Henhold til Jagtloven maatte blive tilladt aarlig at fælde i Almenningen, bortsættes for hvert Aar af Almenningsbestyrelsen ved Anbud efter forudgaaende fornøden Bekjendtgjørelse.

Skriftlig Legitimation for Jægeren udfærdiges af Almenningsbestyrelsens Formand.

§ 5. Overtrædelse af disse Regler paatales overensstemmende med § 32 i Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899.

18 Juni. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkammeret i Grimstad, hvori med Hensyn til Forstaaelsen af forskjellige Bestemmelser i Lov om Toldoplag af 7de Mai d. A. meddeles følgende:

a) Der antages efter Lovens § 3, sidste Punktum, at være Adgang til Overførsel af Varer fra Kreditoplag til saavel almindeligt som privat Transitoplag.

b) De for almindeligt Transitoplag givne Bestemmelser antages, forsaavidt intet modsat enten i Loven er bestemt eller af Departementet bestemmes, ogsaa at komme til Anvendelse paa privat Transitoplag; jfr. Udtalelserne herom i Indst. O. XI. for 1903—1904 (Side 6, 2den Spalte øverst) og Storthingstidende for samme Session, Ark 49 (Side 389, 1ste Spalte nederst og 2den Spalte øverst). Som Følge heraf gjælder Bestemmelsen i Lovens § 50 om Oplagsfristens Varighed — 2 Aar — fortiden ogsaa det private Transitoplag. Man antager dog ikke, at paa privat Transitoplag henliggende Varer bør sættes til Auktion, forinden Departementets Bestemmelse er indhentet.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov af 25de Juli 1897, indeholdende Tillægsbestemmelser angaaende Lapperne og Rensdyrdriften inden de sondenfor Finmarkens Amt liggende Landsdele, bestemmes, at det skal være forbudt for nomadiserende Lap saavelsom fastboende (Lap eller andre) at udøve eller lade udøve Beitning med Ren paa de Øer, der er beliggende inden Fosens Herred, nordre Trondhjems Amt. 20 Juni.

Uanseet dette Forbud skal dog Amtmanden være bemyndiget til under særegne Forholde („Speik- eller Fleindvintre") at give bestemte Lapper Tilladelse til med et bestemt Antal Ren i en bestemt Tid og inden bestemte Grænser at lade beite paa Øerne paa Betingelser med Hensyn til Vogtningspligt m. v., som af Amtmanden fastsættes.

Plakat*) angaaende Indførsel af Husdyr og smitteførende Gjenstande. 20 Juni.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om smitsomme Husdyrsygdomme af 14de Juli 1894 med Tillægslov af 26de Mai 1899, dens § 17 fastsættes herved følgende Bestemmelser for Indførsel af Husdyr og smitteførende Gjenstande:

A. Heste kan indføres:

1) fra Sverige paa Betingelse af, at der medbringes et for hvert enkelt Dyr af Politimyndighed bekræftet Sundhedspas, hvoraf det fremgaar, at Dyret har opholdt sig i de sidstforløbne 6 Maaneder i Sverige, samt at det er sundt og ikke antages at overføre smitsom Sygdom.

Skyds- og Trafikheste, der passerer Grændsen for atter at vende tilbage til Sverige, rammes ikke af ovenstaaende Forskrift.

2) fra alle andre Lande paa Betingelse af:

a. at der medfølger et for hvert enkelt Dyr af vedkommende Lands Politimyndighed eller af norsk Konsul bekræftet Sundhedspas, hvoraf det fremgaar, at Dyret er sundt og ikke antages at overføre smitsom Sygdom, samt

b. at ethvert Dyr ved Ankomsten til norsk Toldstation undersøges af autoriseret norsk Dyrlæge og af ham erklæres sundt.

B. Drøvtyggere kan indføres fra Sverige paa følgende Betingelser:

a. 1. Indførselen skal finde Sted a) pr. Jernbane eller søværts direkte til Fredrikshald eller Kristiania eller ad nærmeste Landevei til Præstebakke eller Kornsjø Jernbanestation, hvorfra Dyrene snarest muligt pr. Jernbane føres videre

*) Bekjendtgjort 25 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 27.

20 Juni.

til Fredrikshald; b) ad Allingmoveien eller over Svinesund gjennem Bergs Herred ad nærmeste Vei direkte til Fredrikshald; c) pr. Jernbane direkte til Trondhjem til Slagtning i denne By. I hver Sending skal i sidste Fald kunne indføres indtil det Antal Dyr, som Landbrugsdepartementet nærmere bestemmer.

2. Det skal ved en af autoriseret svensk Dyrlæge eller Politimyndighed udstedt Attest godtgjøres, at Dyrene kommer fra et Distrikt, hvor der ikke for Tiden optræder eller i de sidst forløbne 6 Maaneder har optraadt smitsom Mund- og Klovsyge eller ondartet Lungesyge, samt at Dyrene ikke i de nærmest forudgaaende 6 Maaneder er indført fra Udlandet.
3. Dyrene skal være merkede eller i Attesten saaledes beskrevne, at deres Identitet kan tilfredsstillende konstateres.
4. Dyrene skal ved Ankomsten føres til de indhegnede, for saadant Øiemed reserverede Kvægtorve, hvor de bliver at underkaste Undersøgelse af vedkommende kommunale Dyrlæge.
5. Det Kvæg, der agtes solgt som Livdyr, skal opstaldes paa det kommunale Fjøs i 48 Timer, Helligdage ikke iberegnet, og i den Tid undersøges med Tuberkulin.
6. Det Kvæg, der ved denne Undersøgelse findes lidende af eller mistænkt for Tuberkulose, merkes i Huden med et indbrændt tydeligt T.
7. Det Kvæg, der indføres for at sælges til Slagt, skal paa samme Vis merkes med et i Huden indbrændt tydeligt S.
8. De med T eller S brændemerkede Dyr skal inden 8 Dage efter Brændemerkningen i Overensstemmelse med de af Landbrugsdepartementet fastsatte nærmere Bestemmelser nedslagtes.
9. Kvæg, der ved Undersøgelse findes fri for Tuberkulose, skal paa en iøinefaldende Maade være merket med Ordet »Sund« samt Aarstallet for den stedfundne Undersøgelse.
10. Som Erstatning for de med heromhandlede Undersøgelse, Merkning, Opstaldning og Fodring af Dyrene samt Anskaffelse af Tuberkulin, Instrumenter, Fjøsets Rensning og Desinfektion m. v. forbundne Omkostninger skal vedkommende Kommune være berettiget til at afkræve Importøren en af Kommunestyret fastsat og af Landbrugsdepartementet godkjendt Afgift for hvert Dyr.
11. Landbrugsdepartementet bemyndiges til forøvrigt at fastsætte nærmere Bestemmelser angaaende den her omhandlede Imports Ordning med Hensyn til Dyrenes Undersøgelse og Merkning samt Atteſter og Protokoller m. v.

b. Forøvrigt forbydes Indførsel af Drøvtyggere (d: 20 Juni.
Storfæ, Faar, Gjeder og andre drøvtyggende Dyr) fra alle Lande, med Undtagelse af de russiske Havne ved Nordishavet og det hvide Hav, hvorfra det er tilladt at indføre disse Dyr til Finmarken. Rensdyrtrafikken til Norge rammes ikke af dette Forbud.

c. Hornkvæg (Storfæ) Faar og Gjeder forbydes indførte fra Finmarken til Rigets øvrige Distrikter.

C. Svin forbydes indført fra alle Lande med Undtagelse af de under Litr. B, b nævnte russiske Havne hvorfra det er tilladt at indføre disse Dyr til Finmarken.

Fra Finmarken forbydes Svin indført til Rigets øvrige Distrikter.

D. Hunde forbydes indført fra alle Lande med Undtagelse af Sverige og Danmark, fra hvilke Lande Indførsel kan ske paa Betingelse af, at der medfølger et af vedkommende Lands Politimyndighed udfærdiget Bevis, hvoraf fremgaar, at vedkommende Dyr har opholdt sig mindst i 6 Maaneder inden vedkommende Land, og at det i Henhold til en af autoriseret Dyrlæge udstedt Erklæring ikke antages at overføre smitsom Sygdom. Hunde, der tilhører Eierne af svenske Renhjorder og i Følge med disse passerer Finland paa Gjennemgang fra Sverige, rammes ikke af dette Forbud.

E. Huder og Skind skal det indtil videre være tilladt at indføre fra Sverige paa Betingelse af, at der medfølger Varen et af svensk Politimyndighed udstedt Bevis eller en af Importøren udstedt skriftlig Erklæring om, at Huderne og Skindene er indkjøbte i Sverige og ikke indførte dertil i raa Tilstand fra andre Lande. Forøvrigt er Indførsel af raa Dele af Drøvtyggere og af Svin, saasom uberedede Skind og Huder (tørrede og saltede Huder og Skind derunder ikke indbefattede), utilvirkede, utilberedede og urensede Haar og Børster samt Muler og Klover forbudt fra alle Lande. Indførsel af usaltet eller utilberedet Kjød og Flesk samt usmeltet Talg skal være forbudt fra Østerrige, Italien, Grækenland, Tyrkiet, fra Rusland med Undtagelse af Indførsel til Finmarken fra de ved Nordishavet og det hvide Hav beliggende Havne, samt fra alle Lande udenfor Europa.

F. Indførsel af Græs, Hø og Halm til Fourage forbydes fra alle Lande undtagen fra Sverige og Danmark samt til Finmarken fra de russiske Havne ved Nordishavet og det hvide Hav.

G. Brugte Fjøsredskaber forbydes indført fra alle Lande, medmindre det godtgjøres, at de er sikkert desinficerede.

Disse Bestemmelser træder ikraft den 1ste September 1904, fra hvilket Tidspunkt af de gjældende Plakater angaaende Indførsel af Husdyr og smitteførende Gjenstande ophæves, nemlig Plakaterne

20 Juni. af 6te Juni 1894, 13de Januar 1899, 13de December 1900, 22de Februar og 22de November 1902 samt Plakat af 21de Oktober 1903.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

20 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Sundhedskommissioner af 16de Mai 1860 § 4 approberes i Sunds Herredsstyre vedtagne Sundhedsregler for Sund Herred.

20 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse i følgende Form paa en af Vik Herredsstyre i Nordre Bergenhus Amt under 22de Marts 1904 fattet Beslutning:

§ 1. Det skal inden Vik Herred være forbudt at anvende Pigtraad til Gjærde i Udmark og mellem Indmark og Udmark.

§ 2. Forøvrigt tillades Pigtraad kun anvendt over andet Gjærde, der er mindst 1 m. høit. Hvis det underliggende Gjærde bestaar af Streng eller Strengnet, skal der mellem dette og Pigtraaden anbringes et Bord af mindst 10 cm.'s Bredde.

§ 3. Langs Vei, som er aaben for almindelig Færdsel, skal Pigtraad, naar Gjærdet er af Sten, sættes mindst 20 cm. ind fra den Kant af Gjærdet, som støder til Veien. Forat Pigtraad ved Vei skal kunne benyttes over Gjærder af andet Materiale end Sten, maa Gjærdet staa i en Afstand af mindst 63 cm. fra Veien, hvorhos Pigtraaden maa paaheftes den Side af Gjærdestolperne, som vender fra Veien.

Kongelig Resolution af 12te April 1897 angaaende Pigtraads Anvendelse til Gjærde i Vik Herred ophæves.

20 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved

I. det tillades, at der til Brug for Beboerne af den nordlige Del af Distriktet Skjelstadmarken i Hegre Hovedsogn af Øvre Stjørdalen Prestegjæld under Søndre Indherred Provsti i Trondhjems Stift opføres et Kapel paa en dertil udseet Tomt af Gaarden Østre Okkelberg efter vedliggende Tegninger med Beskrivelse, hvorhos Trondhjems Stiftsdirektion bemyndiges til at samtykke i mindre væsentlige Ændringer i Byggeplanen, om saadanne under Arbeidets Gang maatte vise sig nødvendige eller ønskelige.

II. At der tillægges den nye Kirke — som bliver at benævne Okkelberg Kapel — 12 Gudstjenester aarlig, som bliver at tage af de Hegre Kirke fortiden tillagte og at afholde til saadan Tid og at fordele saaledes mellem Prestegjældets to Præster, som af Trondhjems Biskop nærmere bestemmes.

*) Bekjendtgjort og indtaget 25de Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 27.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes: 20 Juni.

1. At der i Ths. Angells Hus i Trondhjem fra 1ste Juli d. A. oprettes og besættes:
   a) 8 nye Pladse, som i Lighed med 30 ældre Pladse i Huset tillægges de seneste i Kongelig Resolution af 8de Marts 1898 Litr. a. omhandlede Maanedspenge, 25 Kroner.
   b) 11 Pladse ved Siden af 1 allerede besat Plads, hvilke 12 Pladse tillægges de samme Rettigheder som de under Litr. a. nævnte 38 Pladse, dog ingen Maanedspenge.
2. At alle disse 50 Pladse tillægges fri Opvarmning, Belysning og Gas til Kogning, mod at de Penge, som hidtil har været uddelt til Ved og Lys til Husets Lemmer, inddrages.
3. At de, som tildeles de under Post 1 b omhandlede Pladse, maa være saaledes økonomisk stillet, at de kan leve nogenlunde sorgfrit, naar de faar de dem i foranstaaende Post 1 og 2 tilsagte Goder.
4. At den Godtgjørelse, som oppebæres af den af Husets Damer, der fungerer som Husets Priorinde, fra den i Post 1 nævnte Tid forhøies fra 10 til 25 Kroner maanedlig.
5. At Ths. Angells Stiftelsers nuværende Forstander, Middelfart, for sin gjenlevende Funktionstid tilstaaes fri Bolig i Huset, mod at han for Lys og Opvarmning erlægger 300 Kroner aarlig.

Kongelig Resolution, hvorved det paalægges Sognepræsten i Bygland Præstegjæld, under Torridal Provsti i Kristiansand Stift uden særskilt Skyds- og Natteholdsgodtgjørelse at foretage de Extrareiser til Aardal og Austad Annexsogne for at læse med Sognenes Konfirmander, som den for Tiden bestaaende Ordning med Hensyn til Konfirmandforberedelsen nødvendiggjør. — — — 20 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. bestemmes, at et Forslag om Fastsættelse af en ny Passeringsafgift af Varer i Tanger, hvilken Afgift opkræves af og tilfalder »la commission d'hygiène« dersteds, godkjendes for Norges Vedkommende, paa Betingelse af, at Forslaget godkjendes ogsaa af de øvrige Magter. 20 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes, 20 Juni.

1. At den Statssekretariatet hidtil ifølge Kongelig Resolution af 9de November 1872 tillagte Befatning med at besørge trykt og fordelt de Sager, som fra Regjeringen forelægges Storthinget, for Eftertiden overgaar til Finants- og Toldbepartementet.
2. At nævnte Departement bemyndiges til som Trykningskommissær at antage en i Trykningsbranchen teknisk uddannet Mand, og at der til sammes Aflønning tillades udredet af Statskassen Kr. 3000 aarlig (med to Alderstillæg à Kr. 300 efter 5 og

20 Juni. 10 Aars Tjeneste), hvilken Gage som midlertidig bevilget bliver at forelægge det først sammentrædende Storthing til grundlovmæssig Revision.

20 Juni. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til Rigets Amtmænd.

Under Henvisning til Lov af 17de Mai 1904 om Forbud mod at udføre Fortidslevninger af Landet anmoder Departementet Amtmændene om at henlede Politiets, specielt Lensmændenes Opmærksomhed paa denne Lov og forøvrigt paa saadan Maade, som dertil maatte findes tjenligst, f. Ex. ved Opslag paa dertil skikkede Steder, gjøre Loven mest mulig kjendt blandt den store Almenhed.

Som det vil sees, er den i Lovens § 1 indtagne Opregning af Gjenstande kun at anse som Exempler, saaledes at i Tilfælde ogsaa andre Gjenstande end de udtrykkelig nævnte gaar ind under Lovens Bestemmelser, naar de hidrører fra Norges Oldtid eller Middelalder. Gjenstande, som er af yngre Oprindelse end Reformationen, gaar ikke ind under Loven. Derimod rammes af Lovforbudet alle Fortidslevninger, som er ældre end Reformationen, hvad enten de hidrører fra den historiske Oldtid eller fra den forhistoriske Tid. Lovens Forbud rammer kun Fortidslevninger fra Norges Fortid, det vil sige Gjenstande, som enten er fundne her i Landet, eller som, uden at de kan siges at være fundne, dog har været her i Landet fra Tiden før Reformationen, f. Ex. Kirkestole, Kirkeprydelser m. v. Derimod kræves det ikke, at Gjenstandene ogsaa skal være af norsk Oprindelse. Romerske Mynter fra Keisertiden eller Sverd fra Vikingetiden af udenlandsk Arbeide, som findes her i Landet, rammes saaledes eksempelvis begge af Lovens Forbud.

Loven retter sit Forbud alene mod at udføre Fortidslevninger af Landet. For Afhændelser inden Landet, hvad enten det sker ved Salg eller Gave, lægger nærværende Lov ingen Hindringer iveien, hvorfor der i saa Henseende fremdeles gjælder, hvad herom tidligere maatte være bestemt (jfr. nedenfor).

Lovens Straffe- og Konfiskationsbestemmelse undergivet er ikke alene den, som selv udfører vedkommende Gjenstande, men ogsaa enhver, som retsstridig medvirker dertil, f. Ex. en Sælger, som har skjønnet eller burde have skjønnet, at Kjøberen havde til Hensigt at overtræde Loven og udføre Gjenstandene af Landet.

Den i Lovens § 1 omhandlede Tilladelse til at udføre Fortidslevninger meddeles i Henhold til Kongelig Resolution af 4de Juni d. A. af Kirke- og Undervisningsdepartementet. Tilladelsen er væsentlig tænkt meddelt i Tilfælde, hvor vedkommende Gjenstande er af saa almindelig Art, at deres Bevaring for Landet ikke kan antages at have nogen større almindelig Interesse, eller hvor specielle Forhold i en eller anden Henseende maatte være tilstede.

Samtidig med at bede henledet Opmærksomheden paa den nye 20 Juni.
Lov om Forbud mod at udføre Fortidslevninger af Landet finder Departementet at burde anmode Amtmanden om at bringe i Erindring de endnu gjældende Bestemmelser i N. L. 5—9—3 og flg. om jordgravet Gods. Efter disse Bestemmelser pligter enhver, som finder jordgravet Gods, at lyse op sit Fund, det vil efter vore nuværende Forhold rettest gjøres ved, at Finderen anmelder sit Fund, paa Landet for vedkommende Lensmand og i Byerne for Politiet. Videre bør Finderen i Henhold til Plakat af 7de August 1752 indsende de fundne Sager til vedkommende Lensmand eller Polititjenestemand for at tilbydes det Offentlige (Universitetet, Bergens Museum, Videnskabsselskabet i Trondhjem eller Stavanger Museum) til Indløsning, i hvilket Tilfælde den det Offentlige efter Lovbogen tilkommende Andel i Fundet vil blive frafaldt til Fordel for Finderen, selv om det Offentlige i det enkelte Tilfælde ikke maatte ønske at erhverve Fundet (jfr. Cirkulære af 15de April 1867 og 6te November 1868). Lyses Fundet ikke op, taber Finderen efter N. L. 5—9—3 ethvert Krav, som ellers vilde have tilkommet ham som Finder. Lensmændene og Politiets Tjenestemænd bedes gjort opmærksomme paa, at de ved Modtagelsen af Meddelelser om Fund af jordgravet Gods bør søge at skaffe sig saavidt mulig nøiagtig Oplysning om Findestedet og de Forhold, hvorunder Fundet blev gjort.

Parolbefaling fra kommanderende General, hvorved der i 20 Juni.
Tilslutning til de ved Kronprinsregentens Resolution af 23de April d. A. fastsatte Bestemmelser angaaende fremmede Krigsskibes Adgang til norske Havne, fastsættes følgende Instrux for Armeens Distriktskommandochefer og Kommandanter angaaende Forholdet til fremmede Krigsskibe:

1. Det paaligger vedkommende Kommandanter paa hensigtsmæssigste Maade at paase overholdt de i Resolutionen fastsatte Bestemmelser.
2. Saafremt fremmed Krigsskib, som i Henhold til Bestemmelserne ikke har Adgang til Krigshavnene, maatte komme indenfor disses Grænser, har Kommandanten at gjøre Chefen opmærksom herpaa og at forlange Forklaring om Aarsagen til Anløbet. I Tilfælde Kommandanten ikke finder at kunne tilstede, at det fremmede Skib forbliver paa Havnen (cfr. Pkt. 3), har han at opfordre Skibets Chef til snarest muligt at forlade Havnen samt at gjøre ham bekjendt med og i Tilfælde retlede ham til nærmeste tilladte Ankerplads.

   Skulde denne Opfordring ikke blive fulgt, har Kommandanten at søge sine Bestemmelser efterkommet ved de Midler, som staar til hans Raadighed.
3. Kommandanterne kan i Henhold til en af Forsvarsdepartementet med Hjemmel i Resolutionen af 23de April 1904 Pkt. 1

20 Juni. given Beſtemmelſe indtil videre tillade ſvenſke Krigsſkibe ſamt andre Nationers Skoleſkibe, Skibe beſtemte for Fiſkeopſyn, for Hydrograferingsarbeider og andre videnſkabelige Øiemed, ſelv om de henregnes til Krigsſkibe, at indløbe i Krigshavnene, ogſaa om de ikke har erholdt kongelig Tilladelſe, hvorhos det overlades Kommandanterne at afgjøre, hvorvidt andre fremmede Krigsſkibe, der paa Grund af uforudſeede Omſtændigheder maatte ønſke at indløbe, kan tillades dette.

4. Kommandanterne har direkte at underrette den kommanderende General og vedkommende Diſtriktskommandochef om fremmede Krigsſkibes Ankomſt til og Afreiſe fra Krigshavn ſamt at indmelde alt, hvad der maatte indtræffe af Vigtighed.

5. For Fredrikshalds, Kriſtianſands og Bergens Havne har i Fred vedkommende Diſtriktskommandochef den direkte militære Kommandomyndighed over hele det til vedkommende Krigshavn henhørende Farvand og ſom Følge heraf den Kommandanterne ovenfor tillagte Myndighed. Til Jagttagelſe og Haandhævelſe af Beſtemmelſerne benytter de i fornøden Udſtrækning de til Krigshavnenes Beſkyttelſe anlagte Befæſtninger med deres Perſonel.

For Kriſtianiafjordens Vedkommende har Kommandanten paa Oscarsborg i Fred Kommandomyndigheden for Farvandet mellem Fæſtningen og Filtvedt, medens Marinen vil overtage Myndigheden for det udenfor liggende Farvand.

Indenfor de af Oscarsborg med Svelvik og af Agdenes Befæſtninger beſkyttede Indløb til Fjordene har vedkommende Diſtriktskommandochefer den direkte Kontrol med derværende Havne og Ankerpladſe.

Ved Agdenes og Tønsberg har den paa Fæſtningen tilſtedeværende ældſte Befalingsmand at optræde ſom Kommandantens Befuldmægtigede, naar Kommandanten ikke ſelv er tilſtede, men har dog at indhente Kommandantens Beſtemmelſe i de Tilfælde, hvor dette lader ſig gjøre.

6. Alle militære Befalingsmænd har at holde ſig de civile Havnemyndigheders Regler efterrettelige i alle Tilfælde, hvori diſſe lader ſig forene med Pligten til at haandhæve Beſtemmelſerne om fremmede Krigsſkibes Adgang til norſke Havne.

Kommandanterne (Diſtriktskommandocheferne) har, naar de modtager Underretning om, at fremmede Krigsſkibe vil ankomme, at give de civile Havnemyndigheder Underretning herom.

7. Kontrollen med Overholdelſen af de for de aabne Havne faſtſatte Beſtemmelſer vil ſøndenfor Tromsø Stift blive overtaget af de ſjømilitære Diſtriktschefer.

For Tromsø Stift vil Armeens Diſtriktskommandochef derſteds have at overtage Kontrollen. Til Aſſiſtance for denne vil Lodsoldermændene og Havnefogderne blive paalagt at give fremmede Krigsſkibe Underretning om, i hvilken Udſtrækning de

har Adgang til aabne Havne samt at underrette Distriktskom- 20 Juni.
mandochefen om fremmede Krigsskibes Ankomst og Afreise. Distriktskommandochefen vil have at underrette den kommanderende General herom samt forøvrigt at optræde, som Forholdene maatte tilsige.

8. Kommandanternes (Distriktskommandochefernes) Opmærksomhed henledes specielt paa den Bestemmelse i Havneloven af 10de Juli 1894 § 59, hvorefter det er forbudt fremmede og uberettigede at optage Karter over Rigets Havne, Fjorde og Indløb eller sammesteds at oplodde Dybet eller Grundene.

Skrivelse, hvori Ministeren for de udenrigske Anliggender i 20 Juni.
Stockholm melder, at Keiserdømmet Kina, ifølge officiel Meddelelse fra Præsidenten i det schweiziske Edsforbund, under 29de Juni har sluttet sig til den i Genf den 22de August 1864 affluttede Konvention angaaende Forbedring af saarede Militæres Pleie i Felt.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Armeen, til den kommande- 24 Juni.
rende General, hvorved i Tilslutning til Kongelig Resolution af 4de Juni d. A. angaaende Udskrivning af Heste og Kjøretøier til Feltbrug i Tromsø Stift bestemmes, at de Funktioner, som ifølge Reglement af 15de August 1898 tilligger Kropset, i Tromsø Stift indtil videre skal overtages af henholdsvis Bataljonerne og Kredskompanierne.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, hvori Poststyrelsen med- 25 Juni.
deler, at der

1. i Swatau (Kina) er oprettet en tysk Postanstalt, der bliver at betragte som tilhørende Verdenpostforeningen (jfr. Art. XL § 2 i Expeditionsreglementet til den internationale Hovedpostkonvention), at der
2. til den tyske Postanstalt Swatau (Kina) fremtidig kan sendes Postanvisninger og Postpakker uden angiven Værdi.

Som Følge heraf bliver nævnte Postanstalt at indsætte

a) Side 40 i Brevposttaxten, 1ste Rubrik, under „Kina" og
b) Side 35 i Pakkeposttaxten, 10de Rubrik, under „Tyske Postanstalter i Kina etc.", samt at

3. i den oversendte Fortegnelse over Postkontorer, hvor der er Anledning til at toldbehandle Pakker fra Udlandet, tilføies fra 1ste Juli d. A.: Sandnes.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Sorenskriver, 25 Juni.
hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel om Forstaaelsen af § 43, 1ste Passus, i Lov om Arbeiderbrug- og Boliglaan af 9de Juni 1903 udtaler, at den i §'en nævnte Fritagelse for Erlæggelse af Sportler m. v. i Anledning af Arbeiderbrugs- og Boligers Erhvervelse ikke

25 Juni. antages at omfatte Gebyrer for Thinglysning af Paategninger paa ældre Pantedokumenter om Prioritetsbigelse.

27 Juni. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Tromsø Biskop, hvorved der i Anledning af en modtagen Indberetning fra en Sognepræst om, at en Mand af hans Menighed har undladt at bringe sit 3—4 Aar gamle Barn til Daaben, meddeles:

Efter norske Love 2—5—6 og 8, sammenholdt med Forordning af 27de Juli 1771, paaligger det Statskirkens Medlemmer som Pligt at lade sine Børn døbe, og, hvor Barnet maatte være hjemmedøbt, at fremstille det i Kirken til Hjemmedaabens Stadfæstelse, saasnart det kan ske uden Fare for Barnets Liv og Helbred. Undladelse af at efterkomme disse Lovbud medfører Strafansvar. Saadan Straf har af Rigets Høiesteret været idømt 2 Husfædre, som havde ladet Børn i Alderen fra henved 2 op til 5 Aar udøbte. Det blev derhos paalagt dem under løbende Mulkt at lade Børnene døbe enten i Kirken eller i Tilfælde af Børnenes Svaghed hjemme i sit Hus paa anordnet Maade og saaledes, at Hjemmedaaben uden Ophold skulde stadfæstes i Kirken, saasnart Børnenes Helbred tillod det. Ved Meddomsret i Nes Sorenskriveri blev en Mand den 2den Mai 1898 ilagt en Mulkt af 40 Kr. for Overtrædelse af norske Lov 2—5—8, kfr. 6 og paalagt under en Mulkt af 5 Kr. til Sognets Fattigkasse for hver Uge, Dommen blev siddet overhørig, at fremstille sit hjemmedøbte Barn i Kirken til Hjemmedaabens Stadfæstelse. Domfældte begjærede Sagen indbragt for Lagmandsret, idet han mente, at han ikke havde gjort sig skyldig i nogen Lovovertrædelse ved at følge sin Overbevisning i det, som var Sagens Gjenstand. Han paaberaabte sig, at det efter hans Overbevisning var stridende mod Guds Lov at døbe i Kirken. Høiesterets Kjæremaalsudvalg besluttede imidlertid, at fornyet Behandling ved Lagmandsret ikke skulde tilstedes, ligesom det afviste Anke til Høiesteret (kfr. Retstidende for 1898, Side 575).

Departementet anser det ønskeligt at undgaa Anvendelse af retslig Tvang i Tilfælder som det her foreliggende. Man skal derfor bede Sognepræsten anmodet om i Overvær af Medhjælperne at gjøre den ovennævnte Mand, forsaavidt hans Barn endnu ikke er døbt, bekjendt med Indholdet af nærværende Skrivelse og indtrængende opfordre ham til at respektere sit Lands Lov ved at lade Barnet døbe paa anordnet Maade. Han bedes derhos gjort opmerksom paa det moralske Ansvar, han paadrager sig, om Barnet skulde dø uden at være blevet delagtig i den hellige Daab, og at Barnet ikke vil blive indregistreret i Kirkebogen, før Daab har fundet Sted.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til det norske Maskinist- 27 Juni.
forbund, hvori udtales, at man antager, at en med norsk Skib forhyret Person ikke med befriende Virkning for Skibsføreren kan fraskrive sig den Ret, som efter Sjøfartslovens § 89, 1ste Stykke, sidste Punktum under visse Betingelser tilkommer ham til fri Befordring til Forhyringsstedet.

Høieste Resolution*), hvorved det ved Kongelig Resolution 28 Juni.
af 14de August 1872 i Henhold til Lov af 27de Marts 1869 § 1 fastsatte Forbud mod Brug af Stegle i de Fiskevande i Valle Herred, Nedenes Amt, som eies i Fællesskab, ophæves, forsaavidt angaar det nu af Valle Herred udskilte Bykle Herred.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Hede- 29 Juni.
markens Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver, om der bliver at beregne almindeligt Gebyr for Behandling af en Sag i et Tilfælde, hvor Indstevnte, da Citanten ikke iretteførte Sagen, mødte ved Sagfører, der fremlagde den forkyndte Stevning og paastod sig tilkjendt Kost og Tæring for forgjæves Møde, hvilket foranledigede nogen Procedure til Protokols fra begge Sider, hvorefter der i Sagen affagdes Dom.

Departementet antager, at der i det omspurgte Tilfælde ikke bliver at erlægge Behandlingsgebyr (jfr. Oth. Prp. No. 22 for 1893 Side 8).

Cirkulære fra Departementet for de offentlige Arbeider. 29 Juni.

Poststyrelsen melder som Tillæg til og Rettelser i den norske Postanstaltfortegnelse:

a) Fra 1ste Juli 1904 underholdes følgende nye Postaabnerier:
   1. Aga paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Ullensvangs Herred, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
   2. Fiksesundet i Vikørs Herred, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, i Bipostruten Oisteso—Fiksesundet.
   3. Fosser i Romerike paa Jernbanestationen Fosser i Hølands Herred, Akershus Amt, Kristiania Postdistrikt.
   4. Grytøre paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Askvolds Herred, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
   5. Guvaag paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Bø Herred, Nordlands Amt, Svolvær Postdistrikt.
   6. Koløholmen paa Dampskibsanløbsstedet Koløen i Fitjar Herred, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
   7. Kullebunden paa Jernbanestoppestedet af samme Navn i Nesoddens Herred, Akershus Amt, Kristiania Postdistrikt.

*) Bekjendtgjort 1 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 28.

29 Juni. 8. Okkenhaug i Levangers Herred, Nordre Trondhjems Amt, Levangers Postdistrikt, i Landpostbudruten Levanger —Rindanleret.

9. Ulvik i Salten paa Dampskibsanløbsstedet Ulvik i Lødingens Herred, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.

10. Valen i Sondhordland ved Dampskibsanløbsstedet Valen i Fjelbergs Herred, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.

b) Fra samme Tid vil
Ferings Postaabneri blive benævnt Feiring,
Nedre Vaas —„— — Nedre Vats og
Øvre Vaas —„— — Øvre Vats.

c) Fra Aabningen af Jernbanen Mo—Dunderlandsdalen vil der blive underholdt følgende nye Postaabnerier:

1. Guldsmedviken paa Jernbanestationen af samme Navn i Mo Herred, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.

2. Storforsheien paa Jernbanestationen af samme Navn i Mo Herred, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.

d) Fra Aabningen af Lierjernbanen vil der blive underholdt følgende nye Postaabnerier:

1. Egge Jernbanestation paa Jernbanestationen Egge i Liers Herred, Buskeruds Amt, Drammens Postdistrikt.

2. Skjaastad paa Jernbanestationen Sjaastad i Liers Herred, Buskeruds Amt, Drammens Postdistrikt.

3. Øverskogen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Liers Herred, Buskeruds Amt, Drammens Postdistrikt.

Fra samme Tid vil Sørsdals Postaabneri blive nedlagt.

30 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Politivedtægter for Kjøbstæderne meddeles Stadfæstelse paa en af Bodø Formænd og Repræsentanter under 25de April 1904 fattet Beslutning om Forandring i § 15, andet Led i de ved Kongelig Resolution af 30te September 1899 approberede Politivedtægter for bemeldte Kjøbstad.

30 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved der approberes følgende af Bolsø Herredsstyre i Møder den 9de Marts og 30te November 1903 samt 24de Mai 1904 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 cfr. Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre.

Reglerne lyder saaledes:

§ 1. Til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden

*) Bekjendtgjort og indtaget 1 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 28.

Bolsø Herred udvælger Herredsstyret en Opsynsmand med Sup- 30 Juni.
pleant i hver af Herredets Skolekredse, nemlig:

1. Kvam, 2. Fuglset, 3. Aarøhagen, 4. Strande, 5. Mjelvehagen, 6. Øvrebygden, 7. Hungnæs, 8. Grovan, 9. Ødegaard, 10. Osen, 11. Risan, 12. Solheimdal, 13. Rovik og 14. Bolsøen.

§ 2. Enhver inden Herredet boende Eier, Bestyrer eller Bruger af matrikuleret Jord er efter Herredsstyrets Valg pligtig til at overtage Hvervet som Opsynsmand eller Suppleant. Valget gjælder for 3 Aar, og kan man undslaa sig for Gjenvalg i lige saa lang Tid.

§ 3. Det paaligger Opsynsmændene at holde Øie med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. ikke overtrædes, og han har, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, ved Expresbud eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst mulig at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig at begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet. Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de nærmestboende Opsynsmænd for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra de andre Kredse.

Naar flere Opsynsmænd er tilstede, fører den af dem, inden hvis Kreds Branden er opstaaet, Overledelsen ved Slukningsarbeidet.

Overtrædelse af Bestemmelserne i ovennævnte Lov af 14de Juli 1893 har Opsynsmanden at anmelde for Paatalemyndigheden.

§ 4. Enhver inden Herredet bosat arbeidsfør Mand, der er skikket til at deltage i Slukningsarbeidet og ikke har gyldigt Forfald, er pligtig til efter Tilsigelse fra en Opsynsmand at indfinde sig paa Brandstedet, medhavende forhaandenhavende Redskaber, saasom Øks, Hakke, Spade, Bøtte osv., og der udføre, hvad Opsynsmanden paalægger ham. Slukningsarbeidet bliver at anse som en Hjælp, der ydes uden Betaling i indtil 2 Døgn.

Hvis Slukningsmandskab deltager i Slukningsarbeide over 2 Døgn, tilstaaes de for den overskydende Tid en Godtgjørelse af 2 Kroner pr. Døgn.

§ 5. Enhver af Herredets Beboere, der bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, opfordres til snarest muligt derom at underrette vedkommende Opsynsmand, ligesom alle under § 4 nævnte, der bliver vidende om Skogbrand inden sin Kreds, opfordres til snarest mulig at møde til Slukning, selv om Tilsigelse fra Tilsynsmanden ikke er modtaget.

§ 6. Mandskab, som er opbudt til Slukning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slukningsarbeidet, førend vedkommende Opsynsmand dertil har givet Til-

30 Juni. ladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Opsynsmanden nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi. Forinden Mandskabet forlader Brandstedet, har Lederen af Arbeidet at søge indhentet saavidt mulig nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommet.

§ 7. Til Standsning eller Begrændsning af Skogbrand, kan Lederen af Slukningsarbeidet uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side lade fælde tilstødende Skog, grave Grøfter, nedrive Gjærder, optænde Modild og forøvrigt iverksætte de til Ildens Slukning fornødne Forføininger.

Dog bør han, inden der skrides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med Eier, andre Opsynsmænd eller Medlemmer af Herredsstyret, der maatte være tilstede.

§ 8. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Opsynsmand at afgive til Herredsstyret Indberetning indeholdende Oplysning om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilsidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt om hvad der forøvrigt kan antages at være af Interesse.

Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille Amtmanden.

§ 9. Det henstilles til Husfædre og Foresatte saavidt muligt at paase, at Børn ikke medbringer Fyrstikker, naar de i Sommertiden færdes i Skog og Mark, og forøvrigt at advare mod uforsvarlig Omgang med Ild.

§ 10. I Tiden fra 15de Mai til 1ste September maa en Opsynsmand og hans Suppleant ikke samtidig opholde sig udenfor Herredet uden at have sørget for duelige Stedfortrædere, som for Tilfældet antages af Formandskabets Ordfører.

§ 11. Mulige Udgifter i Anledning af disse Reglers Gjennemførelse udredes af Herredskassen, dog saaledes, at Udgifter til Slukning af Skogbrand paa Statsskogens Grund refunderes af Statskassen.

§ 12. Overtrædelse af disse Regler straffes efter Lov af 14de Juli 1893 med Bøder, forsaavidt ikke strengere Straffebestemmelse maatte komme i Anvendelse.

§ 13. Reglerne træder i Kraft den 1ste August 1904.

30 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved der overensstemmende med den af Bratsberg Amtsthing i Møde den 5te Marts 1904 fattede Beslutning i Henhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 2 bestemmes, at den til den nye Veiomlægning ved Folset Bro i Mo Herred, Bratsberg Amt, modsvarende Strækning af den gamle Hovedvei inden nævnte Herred, heri indbefattet den gamle Folsetbro, nedlægges som Hovedvei.

Kongelig Resolution, hvorved der bl. a. paalægges den 30 Juni.
residerende Kapellan i Sund Præstegjæld under Midthorland Provsti i Bergens Stift to Gange aarlig til saadan Tid, som Bergens Biskop nærmere bestemmer, at fremmøde paa den paa Hundvaagøen i Austevold Annekssogn beliggende Begravelsesplads for at forrette Jordfæstelse af der begravede Lig.

Kongelig Resolution, hvorved der bl. a. bestemmes, at 30 Juni.
der i Lensviken Kapel i Rissen Annekssogn af Stadsbygden Præstegjæld under Fosen Provsti i Trondhjems Stift skal afholdes Gudstjeneste 12 Gange aarlig til saadan Tid, som Trondhjems Biskop nærmere fastsætter. Resten af Gudstjenesterne fordeles ligelig mellem Hovedkirken og Annekskirken, ligeledes efter Biskopens nærmere Bestemmelse. Forberedelsen af Konfirmanderne fra Kapeldistriktet skal foregaa inden Kapeldistriktet.

Noter*), udvekslede mellem den norske og svenske Ge- 5 Mars.
sandtskab i Paris og den franske Udenrigsminister under 30 Juni
5te Marts og 5te April 1904 i Anledning af den nye norske Straffelovs Ikrafttræden.

Copie.

Paris, le 5. Mars 1904.

Monsieur le Ministre.

La nouvelle loi pénale norvégienne du 22 Mai 1902 qui entrera en vigueur le 1 Janvier 1905 vient d'abolir en Norvège la peine des »Travaux forcés«.

Il ressort du § 7 d'une loi de la même date portant promulgation de la loi susmentionnée qu'une certaine période de »travaux forcés« d'après l'ancienne législation correspondra à la même période d'»emprisonnement« d'après la nouvelle loi et que l'expression »une peine plus forte que

Son Excellence Monsieur Delcassé Ministre des Affaires Etrangères etc. etc. etc.

(Oversættelse).

Paris, 5te Marts 1904.

Herr Minister.

Den nye norske Straffelov af 22de Mai 1902, som træder i Kraft den 1ste Januar 1905, afskaffer i Norge Strafarten „Strafarbeide".

Det fremgaar af § 7 af en Lov af samme Dag om den ovennævnte Lovs Ikrafttræden, at „Strafarbeide" i en vis Tid efter den gamle Lov vil svare til „Fængsel" i det samme Tidsrum efter den nye Lov, og at der ved Udtrykket „en strengere Straf end Fængsel" for Fremtiden skal forstaaes „en strengere

Hans Excellence Herr Delcassé, Minister for udenrigske Anliggender etc. etc. etc.

*) Indtagne i Overenskomster No. 2 for 30 Juni.

5 Mars. 30 Juni.

l'emprisonnement« doit être interprêtée dorénavant »une peine plus forte que l'emprisonnement pendant trois mois.«

Or, la convention d'extradition conclue entre les Royaumes-Unis et la France en date du 4 Juin 1869 stipule dans son article II que les infractions y énumérées doivent être punissables de peines supérieures à l'emprisonnement pour pouvoir donner lieu à une demande d'extradition.

Cette stipulation n'étant plus en harmonie avec la nouvelle loi norvégienne, il conviendrait que l'art. II de la Convention fut appliqué, dès le 1 Janvier 1905, en tant qu'il s'agit de la législation norvégienne comme s'il était rédigé comme suit: »de peines supérieures à l'emprisonnement pendant trois mois.«

En portant ce qui précède à la connaissance de Votre Excellence, j'ai l'honneur, conformément aux instructions reçues, de lui demander en même temps si le Gouvernement français juge nécessaire de procéder à une entente formelle pour constater l'application ainsi exigée par la nouvelle loi norvégienne ou bien s'il suffirait d'une déclaration officielle de la part de cette Légation dans le sens indiqué plus haut.

Veuillez, agréer etc.

(signé)
Åkerman.

Straf end Fængsel i tre Maaneder."

Den mellem de forenede Riger og Frankrige den 4de Juni 1869 affluttede Udleveringstraktat bestemmer i sin Artikel II, at de der opregnede Forbrydelser maa medføre større Straf end Fængsel for at kunne give Grund til Begjæring om Udlevering.

Da denne Bestemmelse ikke længere staar i Samklang med den nye norske Lov, vilde det være hensigtsmæssigt, at Konventionens Artikel II fra og med 1ste Januar 1905, forsaavidt som der handles om den norske Lovgivning, blev anvendt, som om den var affattet som følger: „høiere Straf end Fængsel i tre Maaneder".

Idet jeg bringer foranstaaende til Deres Excellences Kundskab, har jeg overensstemmende med erholdte Instruktioner den Ære samtidig at spørge Dem, om den franske Regjering anser det nødvendigt at skride til en formel Overenskomst for at fastslaa den Anvendelse, som saaledes fordres af den nye norske Lov, eller om en officiel Erklæring fra nærværende Legations Side i den ovenfor antydede Retning maatte være tilstrækkelig.

Modtag etc.

(undert.).
Akerman.

Rätt afskrivet.

Paris och Kungl. svensk-norska Beskickningen den 7 april 1904.

(signé)

H. Åkerman.

(L. S.)

Rigtig afskrevet. 5 Mars. 30 Juni.

Paris og det Kongl. svensk-norske Gesandtskab, den 7de April 1904.

(Undert.).

H. Åkerman.

(L. S.)

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri. Afdelingen for udenrigske Sager og Handel.

Kristiania, 7de Juni 1904.

A. Scheel,
fung. Expeditionschef.

Copie.

Paris, le 5 Avril 1904.

Monsieur le Ministre.

Le 5 Mars dernier, vous avez bien voulu me faire savoir qu'une nouvelle loi pénale norvégienne venait d'abolir dans ce pays la peine des travaux forcés, et de la remplacer par »l'emprisonnement pendant la même période de temps.“

L'article 2 de la Convention d'extradition conclue le

Monsieur Åkerman,

Ministre de Suède et Norvège à Paris.

(Oversættelse). 5 April. 30 Juni.

Paris, 5te April 1904.

Herr Minister.

Den 5te Marts sidstleden har De godhedsfuldt underrettet mig om, at en ny norsk Straffelov i dette Land havde afskaffet Strafarten Strafarbeide og erstattet den med „Fængsel i samme Tidsrum“.

Da Artikel 2 i den den 4de Juni 1869 mellem Frankrige

Herr Åkerman,

Ministister for Sverige og Norge, Paris.

5 April. 30 Juni.

4 Juin 1869 entre la France et les Royaumes-Unis n'étant plus en harmonie avec cette disposition, vous suggériez une nouvelle rédaction de l'article dont il s'agit, et vous demandiez si le Gouvernement de la République ne jugerait pas nécessaire de procéder à une entente formelle dans ce sens, ou si une déclaration de votre Légation suffirait pour constater l'accord intervenu.

Mon Collègue, M. le Garde des Sceaux, que j'avais consulté à ce sujet, fait observer que, cette modification de forme n'ayant pas pour effet de changer le fond même du traité ni d'étendre les cas d'extradition, il n'y a pas lieu à son avis de procéder à une entente formelle.

J'ai l'honneur de Vous donner acte de la notification faite par la Légation des Royaumes-Unis, dont il sera tenu compte à l'avenir.

Agréez les assurances de la haute considération avec laquelle j'ai l'honneur d'être.

Monsieur le Ministre,

Votre très humble et très obéissant serviteur.

(signé)

Delcassé.

Rätt afskrifvet.

Paris och Kungl. Svensk-

og de forenede Riger afsluttede Udleveringstraktat ikke længere staar i Samklang med denne Bestemmelse, antydede De en ny Redaktion af den omhandlede Artikel, og forespurgte De, om Republikens Regjering ansaa det nødvendigt at skride til en formel Overenskomst herom, eller om en Erklæring fra Deres Legation var tilstrækkelig til at fastslaa den forhaandenværende Enighed.

Min Kollega, Herr Justitsministeren, med hvem jeg har raadført mig i denne Sag, bemerker, at da denne formelle Forandring ikke tilsigter at forandre selve Grundlaget for Traktaten eller at udvide de Tilfælde, i hvilke Udlevering skal finde Sted, er der efter hans Formening ikke Grund til at skride til en formel Overenskomst.

Jeg har den Ære at erkjende Modtagelsen af den af de forenede Rigers Legation gjorte Notifikation, til hvilken der for Fremtiden vil blive taget Hensyn.

Modtag etc.

(undert.)

Delcassé.

Rigtig afskrevet.

Paris og det Kongl. svensk-

Norska Beskickningen den 7 april 1904.

(signé).

H. Åkerman.

(L. S.).

norske Gesandtskab, den 7de April 1904. 5 April. 30 Juni.

(undert.)

H. Åkerman.

(L. S.).

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri. Afdelingen for udenrigske Sager og Handel.

Kristiania, 7de Juni 1904.

A. Scheel,

fung. Expeditionschef.

Noter, udvekslede mellem den norske og svenske Gesandtskab i Wien og den østerrigsk-ungarske Udenrigsminister af 9de Mars og 18de Mai 1904 angaaende ændret Tolkning af Art. II i den mellem Norge og Sverige og Østerrig-Ungarn under 2den Juni 1868 afsluttede Udleveringstraktat. 9 Mars. 30 Juni.

Copie.

Légation de Suède et Norvège.

Vienne, le 9 mars 1904.

Monsieur le Comte.

Le nouveau code pénal norvégien du 22 mai 1902, qui entrera en vigueur le premier janvier 1905 abolit en Norvège la peine des travaux forcés.

Son Excellence Monsieur le Comte Goluchowski, Ministre de la Maison Impériale et Royale et des Affaires Etrangères, etc. etc. etc.

(Oversættelse).

Wien, 9de Marts 1904.

Herr Greve.

Den nye norske Straffelov af 22de Mai 1902, som træder i Kraft den 1ste Januar 1905 afskaffer i Norge Strafarten Strafarbeide.

Hans Excellence Herr Grev Goluchowski, Minister for det Keiserlige og Kongelige Hus og for de udenrigske Anliggender, etc. etc. etc.

9 Mars. 30 Juni.

En vertu du § 7, premier alinéa, de la loi de promulgation dudit code, dont je place ci-joint le texte en traduction, une certaine période de travaux forcés, d'après l'ancienne législation, correspondra à la même période d'emprisonnement d'après le nouveau code pénal.

Or, la convention d'extradition conclue entre les Royaumes-Unis et l'Autriche-Hongrie en date du 2 juin 1868 stipule, dans son article II, que les actions coupables y énumérées doivent être passibles *de deux années de travaux forcés ou d'une peine plus forte d'après la législation suédoise ou norvégienne.*

Cette stipulation n'étant pas en harmonie avec la nouvelle loi norvégienne, il faut que l'art. II de la convention soit appliqué, à partir du premier janvier 1905, quand il s'agit de la législation norvégienne, comme s'il était rédigé de la manière suivante: „*deux années d'emprisonnement ou d'une peine plus forte d'après la législation norvégienne*".

En portant ce qui précède à la connaissance de Votre Excellence, je suis chargé de demander si le Gouvernement austro-hongrois juge nécessaire de procéder à une entente formelle pour constater l'application exigée par la nouvelle loi norvégienne ou bien s'il suffirait de la déclaration que je viens de faire par la présente.

Ifølge § 7, 1ste Afsnit, af Loven om den nævnte Lovs Ikrafttræden, hvis Tekst jeg vedlægger i Oversættelse, vil Strafarbeide i et vist Tidsrum efter den gamle Lov svare til Fængsel i det samme Tidsrum efter den nye Straffelov.

Den mellem de forenede Riger og Østerrige-Ungarn den 2den Juni 1868 afsluttede Udleverings-traktat bestemmer i sin Artikel II, at de der opregnede strafbare Handlinger maa være belagt med to Aars Strafarbeide eller en strengere Straf efter den svenske eller norske Lovgivning.

Da denne Bestemmelse ikke staar i Samklang med den nye norske Lov, er det nødvendigt, at Konventionens Art. II fra 1ste Januar 1905 af, naar der handles om den norske Lovgivning, anvendes, som om den havde været affattet paa følgende Maade: „Fængsel i to Aar eller en strengere Straf efter den norske Lovgivning".

Idet jeg bringer foranstaaende til Deres Excellences Kundskab, er jeg paalagt at forespørge, om den østerrigsk-ungarske Regjering anser det nødvendigt at skride til en formel Overenskomst for at fastslaa den Anvendelse, som fordres af den nye norske Lov, eller om den Erklæring, som jeg ved nærværende har afgivet, maatte være tilstrækkelig.

Je saisis avec empressement l'occasion de Vous renouveler, Monsieur le Comte, les assurances de ma haute considération.

(signé)

G. Lewenhaupt.

Afskriftens riktighet intygas:

Kungl. Svensk-Norska Beskickningen i Wiön den 30 mai 1904.

G. Lewenhaupt.
(L. S.)

Jeg benytter etc. 9 Mars. 30 Juni.

(undert.)

G. Lewenhaupt.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Det Kongl. svensk-norske Gesandtskab i Wien, den 30te Mai 1904.

(Undert.)

G. Lewenhaupt.
(L. S.)

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri. Afdelingen for udenrigske Sager og Handel.

Kristiania, 20de Juni 1904.

A. Scheel,
fung. Expeditionschef.

Copie. (Oversættelse). 18 Mai. 30 Juni.

Ministère I. et R. de la Maison Impériale et des Affaires étrangères.

Vienne, le 18 mai 1904.

Monsieur l'Envoyé.

Par la note que Vous avez bien voulu m'adresser à la

A

Monsieur le Comte Gustave de Lewenhaupt. Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège.

Wien, 18de Mai 1904.

Herr Envoyé.

I den Note, som De godhedsfuldt tilstillede mig under 9de

Herr Grev Gustaf Lewenhaupt. Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norges Envoyé extraordinaire og Ministre plénipotentiare.

18 Mai. 30 Juni.

date du 9 mars dernier, Vous avez bien voulu porter à ma connaissance qu'il serait désirable qu'à partir de la mise en vigueur du nouveau code pénal norvégien du 22 mai 1902, qui abolit la peine des travaux forcés, l'article II de la convention d'extradition conclue le 2 juin 1868 entre l'Autriche-Hongrie et les Royaumes-Unis de Suède et de Norvège fût dans les cas où il s'agirait de la législation norvégienne, appliqué de manière comme s'il avait la teneur suivante: » . . . . deux années d'emprisonnement ou d'une peine plus forte d'après la législation norvégienne«.

Après en avoir conféré avec les Départements de la Justice d'Autriche et de Hongrie, j'ai l'honneur de Vous informer que ces derniers ont pris acte de cette communication du Gouvernement norvégien, et qu'elle produira tous ses effets, sans que, pour cela, il soit nécessaire de procéder à un arrangement formel.

Je saisis cette occasion pour Vous renouveler, Monsieur l'Envoyé, les assurances de ma considération la plus distinguée.

Pour le Ministre:

(signé)

Mérey.

Afskriftens riktighet intygas.

Kungl. Svensk-Norska Be-

Marts sidstleden, har De underrettet mig om, at det vilde være ønskeligt, at Artikel II i den mellem Østerrige-Ungarn og de forenede Riger Sverige og Norge den 2den Juni 1868 afsluttede Udleveringstraktat fra Ikrafttrædelsen af den nye norske Straffelov af 22de Mai 1902, som afskaffer Strafarten Strafarbeide, i Tilfælde, hvor det handledes om den norske Lovgivning, blev anvendt, som om den havde følgende Ordlyd: „. . . . Fængsel i to Aar eller en strengere Straf efter den norske Lovgivning."

Efter at have konfereret herom med Østerriges og Ungarns Justitsdepartementer har jeg den Ære at underrette Dem om, at samme har bemerket sig denne Meddelelse fra den norske Regjering, og at Meddelelsen vil have fuld Virkning, uden at det derfor vil være nødvendigt at skride til en formel Ordning.

Jeg benytter etc.

For Ministeren:

(undert.)

Mérey.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Det Kongl. svensk-norske Ge-

skickningen i Wien den 30 maj 1904.

G. Lewenhaupt.
(L. S.).

sandtskab i Wien, den 30te Maj 1904. 18 Mai. 30 Juni.

(Undert.)
G. Lewenhaupt.
(L. S.)

Overskættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri. Afdelingen for udenrigske Sager og Handel.

Kristiania, 20de Juni 1904.

A. Scheel,
fung. Expeditionschef.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Sorenskriver, hvori det paa Forespørgsel udtaler, at den i § 43 i Lov om Arbeiderbrug- og Boliglaan af 9de Juni 1903 omhandlede Fritagelse for Erlæggelse af Gebyrer ogsaa antages at omfatte 1ste Gangs Erhvervelse i Henhold til Loven af ældre, som særskilt skyldsatte allerede bestaaende Brug. Der bør imidlertid, hvor det gjælder saadanne Brug, kræves Bevidnelse for, at Laan allerede er tilstaaet af Banken, saaledes at det altsaa i disse Tilfælde ikke er nok, at der tilveiebringes Bevidnelse for, at der foreligger Kommunegaranti for et eventuelt Laan. (Jfr. i sidstnævnte Henseende Departementets i Lovtidenden for 1903 Side 494 under 12te November s. A. indtagne Skrivelse). 1 Juli.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til samtlige Værgeraad, hvori Departementet henleder Opmærksomheden paa følgende, som kan antages at være af Interesse for Værgeraadene: 2 Juli.

1. Departementet havde modtaget Indberetning om, at en i mildere Skolehjem indsat Person, som efter sit fyldte 18de Aar forsøgsvis var bleven anbragt i Tjeneste, og som var rømt fra denne Tjeneste, var bleven overført til strengere Skolehjem. I Anledning heraf har Departementet i Skrivelse af 17de Februar d. A. udtalt, at den omhandlede Overførelse ikke kunde opretholdes. Ligesom en Person over 18 Aar ikke kan beholdes i mildere Skolehjem, saaledes maa nemlig ogsaa et mildere Skolehjems Myndighed over den paa Prøve udskrevne eller i Tjeneste anbragte ansees at være ophørt fra Vedkommendes fyldte 18de Aar.

2 Juli. Paa samme Maade antages Barn, som af Værgeraad er bortsat i Familie eller anbragt som Tjenestetyende, Haandværkslærling eller paa anden lignende Maade, naar det har fyldt sit 18de Aar, ikke at kunne overføres til strengere Skolehjem, idet Værgeraadets Befatning med Barnet da er ophørt. Med Børn over 18 Aar vil Værgeraadene alene kunne faa Befatning, forsaavidt de er udskrevne paa Prøve fra strengere Skolehjem og de gaar ind under Bestemmelsen i § 34 i Loven om forsømte Børn af 6te Juni 1896. Ønsker Værgeraadene at overføre til Skolehjem privat anbragte Børn, maa dette altsaa ske, før de fylder 18 Aar.

2. Som bekjendt bestemmer § 19 i Fattigloven af 19de Mai 1900, at enhver, som tilflytter en Fattigkommune, skal medbringe eller tilveiebringe Atteſt, i Byerne fra Politimesteren, paa Landet fra Lensmanden i den Fattigkommune, han fraflyttede, indeholdende den Indflyttedes og samtlige med ham følgende Familielemmers Navn, Alder, Fødested, Oplysning om Forsørgerens Livsstilling, om hans Hjemstavnsforhold samt om Tiden for Fraflyttelsen, hvilken Atteſt seneſt inden seks Uger efter Indflytningen skal forevises Politimesteren (Lensmanden) i den Kommune, hvortil Vedkommende er flyttet. For Barn, som af Værgeraadet i Henhold til Loven om forsømte Børns Behandling bortsættes i Familie i anden Kommune, vil det formentlig ikke være nødvendigt, at Flytningsatteſt udfærdiges. Derimod antager Departementet, at saadan Flytningsatteſt bør tilveiebringes, naar et Barn af Værgeraadet i Henhold til nævnte Lovs § 23 anbringes som Tjenestetyende, Haandværkslærling e. l. i en anden Kommune, eller naar et Barn udskrives af Skolehjem endelig eller paa Prøve og anbringes i nævnte Egenskab i fremmed Kommune. Værgeraadet (eller vedkommende Skolehjems Bestyrer eller Bestyrerinde) bør da sørge for, at Flytningsatteſt for vedkommende Barn skaffes tilveie og forevises for vedkommende Politimester eller Lensmand paa den i Fattigloven's § 19 omhandlede Maade. Atteſten bør indeholde Oplysning om Sammenhængen med Flytningen.

3. Foranlediget ved en Forespørgsel fra Hovedkomiteen for Foreningen til Modarbeidelse af Omstreifervæsenet har Departementet i Skrivelse af 1ste Juni sidstleden udtalt som sin Mening, at § 47, 2det Led og § 48, sidste Punktum i Loven om forsømte Børns Behandling er saaledes at forstaa, at Statskassen bestrider den hele Udgift ved den Anbringelse af Omstreiferbørn (i Skolehjem eller paa anden Maade), som finder Sted i Henhold til nævnte Lovs § 1, forudsat at saavel Forældrene som Børnene selv er at regne som Omstreifere, og selv om Forældre eller Børn har Hjemstavn her i Landet. Departementet har imidlertid lagt Vægt paa, at baade Forældre og Børn maa anseés som Omstreifere i egentlig Forstand. I et Tilfælde — hvor et omstreifende Pars 2 uægte Børn tænktes anbragt i Barnehjem eller Familie, efterat

Moderen havde indgaaet Ægteskab med en Ikke-Omstreifer — 2 Juli.
udtalte saaledes Departementet, at Udgifterne ved Børnenes Bortsættelse ikke kunde ventes udredet af Statskassen. Der vilde i dette Tilfælde heller ikke kunne ydes Bidrag af Bevilgningen vedkommende Fantevæsenets Indskrænkning, medmindre det oplystes, at Børnenes Stedfader var hjemstavnsløs eller tilhørte Omstreiferne, saaat det maatte befrygtes, at Parret om kortere eller længere Tid vilde begive sig paa Vandring.

I Forbindelse hermed skal Departementet, forsaavidt angaar Bortsættelse af Omstreiferbørn, oplyse, at der er meddelt naadigst Stadfæstelse paa Planerne for de af Foreningen til Modarbeidelse af Omstreifervæsenet oprettede Barnehjem for Omstreiferbørn, nemlig Lillegaarden i Eidanger, Rostad i Inderøen og Askviknes i Os pr. Bergen, saaledes at Værgeraadene i disse Hjem kan bortsætte Børn, som ønskes anbragt i „Barnehjem eller lignende Indretning" (Lov 6te Juni 1896 §§ 1 og 19). Værgeraadene har saaledes nu Anledning til i nævnte Barnehjem at faa anbragt Omstreiferes Børn, ialfald under 4 Aar og op til 6 Aar. Foreningen kræver imidlertid Forældrenes Samtykke for Optagelse af Børn paa disse Barnehjem. Forsaavidt angaar Omstreiferbørns Anbringelse i Familie, har Foreningen tilbudt at hjælpe Værgeraadene til at faa gode Pleiehjem, idet Foreningen paa forskjellige Steder af Landet vil søge at danne Smaakredse af Pleiehjem med Lokalkomiteer, som skal have Tilsyn med dem.

Departementet skal, idet man meddeler ovenstaaende, anbefale, at Værgeraadene benytter sig af den af Foreningen tilbudte Bistand med Anbringelsen af de Omstreiferbørn, som Værgeraadene i Henhold til § 1 i Loven om forsømte Børn beslutter anbragt i Familie eller Barnehjem, og man skal henstille til Værgeraadene idethele at samarbeide med Foreningen i Sager vedkommende Omstreiferbørn.

4. Lov No. 11 af 22de Mai 1902 om den almindelige borgerlige Straffelovs Ikrafttræden bestemmer i § 11, at den ene Ægtefælle kan forlange Ægteskabet opløst, naar den anden frakjendes Forældremyndigheden over sine Børn. Den nye borgerlige Straffelov er besluttet at skulle træde i Kraft 1ste Januar 1905. Da en Beslutning af Værgeraadet om Frakjendelse af Forældremyndigheden (kfr. Lov af 6te Juni 1896 § 2) saaledes kan faa vidtrækkende Følger, forsaavidt Forholdet mellem Forældrene angaar, maa Departementet henstille til Værgeraadet at være opmærksom paa den nævnte Virkning af en Beslutning om Forældremyndighedens Frakjendelse. Ved en Beslutning af omhandlede Art bør Værgeraadet være sig bevidst, at den i Virkeligheden kan medføre en Skilsmisse mellem Forældrene. Før en af Forældrene frakjendes Forældremyndigheden, bør derfor Værgeraadet have overveiet og bragt paa det Rene, om der foreligger nogen

2 Juli. Skilsmissegrund, naar Hensyn tages til Forældrenes indbyrdes Forhold.

5. Videre finder Departementet at burde gjøre Værgeraadet bekjendt med, at den i lang Tid herskende Mangel paa ledige Pladse i Basto Skolehjem ikke længere er tilstede, idet to nye Hjem dersteds nu kan tages i Brug.

6. Endelig skal Departementet paa Foranledning henlede Værgeraadets Opmærksomhed paa, at Smaalensbyernes Tvangsskole, Adr. Vaak pr. Moss, ogsaa optager Gutter fra andre Kommuner end Smaalensbyerne. Betalingen for Gutter fra fremmede Kommuner er for Tiden Kr. 1,80 pr. Opholdsdag (eller med Fradrag af Statsbidraget efter § 46 i Loven af 1896 Kr. 1,50); for de Gutter, som indsættes efter 1ste September d. A., er derimod Betalingen Kr. 1,50 pr. Opholdsdag (Kr. 1,20 med Fradrag af Statsbidraget). Paa Tvangsskolen kan ogsaa anbringes Gutter fra fremmede Kommuner til Observation (cfr. Lov af 6te Juni 1896 § 19, 2det Led). Tvangsskolen er derhos behjælpelig med at skaffe gode Pleiehjem for Gutter, som efter en foreløbig Anbringelse til Observation bliver at bortsætte i Familie.

2 Juli. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet (Marinestyrelsen) til et mekanisk Værksted i Trondhjem i Anledning af, at Værkstedet havde ubbedt sig Departementets Udtalelse angaaende Forstaaelsen af Bestemmelsen i Signalplakatens § 2 a om, at Toplanternen skal anbringes i en Høide over Skroget af 6 m., idet der ønskedes Oplysning om, hvorledes denne Høide maales, og hvad der i dette Tilfælde mentes med Skroget.

Departementet meddeler, at det har indhentet en Erklæring fra sin Konsulent i Sager vedrørende Signalplakaten, og at der i denne henvises til, at Bestemmelsen i § 2 a i Signalplakaten af 16de Januar 1897 i det Væsentlige er ligelydende med de ældre Plakaters Bestemmelser i denne Henseende, hvorfor Betydningen af Ordet Skrog nu maa være den samme som tidligere. Naar det bestemmes, at Toplanternen skal være i en vis Høide over Skroget, maa derved menes en vis Høide over den høist beliggende Skrogdel, hvorved maa forstaaes en Del af Skroget, der udgjør en konstruktiv Hovedbestanddel af Bygningen, saasom Dæk, fast Skansekklædning, Bak, fast Overbygning, der gaar fra Borde til Borde o. s. v. Konsulenten tilføier, at nogen Retsafgjørelse angaaende dette Spørgsmaal har han ikke seet, og at paa den i 1889 afholdte internationale Sjøfartskonference i Washington kom det ikke under Diskussion.

Departementet henholder sig til denne Udtalelse.

4 Juli. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, hvori der i Anledning af en Foresprgsel fra Flekkefjords Magistrat om, hvorvidt en Kateket er valgbar

til Overformynder i Kjøbstad, meddeles, at Spørgsmaalet efter Departementets Mening maa besvares benegtende, jfr. Lov af 28de Septbr. 1857 § 1. 4 Juli.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvorved meddeles, at Departementet antager, at de Omkostninger, der er forbundne med Udpantninger, der har været afholdt i Medhold af Lov af 20de Juni 1891 § 30, uden at Udlæg har været at faa, maa blive at betragte som Udgifter vedkommende Opsynet og saaledes paa vanlig Maade blive forelobig at udlægge af Amtskassererkassen mod senere Refusion for en Halvdel af Statskassen og for den anden Halvdel af Opsynsdistriktets Laks- og Sjøørretfiskerier. 4 Juli.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Tromsø Amt i Anledning af en Foreſtilling fra en Tapetserer, hvori der ankes over, at Prøvenævnden i Tapetsererfaget har — efter Tapetsererens Mening urettelig — forkastet de af ham under en Svendeprøve udarbeidede Arbeidstegninger, hvorfor han andrager om Tilladelse til at aflægge Prøve for en anden Mand. 4 Juli.

Departementet meddeler, at der ikke er Adgang for dette til at omgjøre den af Prøvenævnden trufne Afgjørelse, kfr. Haandværksplakaten af 11te September 1900 § 13, hvorefter Vedkommende ikke kan underkaste sig ny Prøve før efter at have arbeidet paany i Faget i mindst et halvt Aar.

Høieste Resolution*), hvorved der i Henhold til § 3, 1ste Passus i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Opførelse af de i Lovens § 3, anden Passus omhandlede mindre Træhuse i de af Aalesunds Kommunestyre i Møde den 22de Juni 1904 angivne Strøg af nævnte By paa Betingelse af, at Aspøgaden og Gjærdegaden reguleres i en Bredde af 20 m og beplantes med Løvtræer. 5 Juli.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa det af Particulier Mathias Nilsen Holm ved Codicil af 22de Januar 1902 til hans Testamente af 26de Juni 1900 stiftede „Søstrene Marie og Nicoline Thomsens Legat" for Fattige i Holt Sogn samt paa Fundats for Legatet af 8de Oktober 1902 med Paategninger af 16de Marts, 26de Juni og 8de December 1903. 5 Juli.

Høieste Resolution, hvorved bestemmes, at der til Statuterne for det ved Høieste Resolution af 21de Juni 1892 stadfæstede „Jonas E. L. Skougaards og Hustruen Sara Helenes Legat" føies et Tillæg saalydende: 5 Juli.

*) Bekjendtgjort 7 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 30.

5 Juli. „Til den oprindelige Legatkapital paa 2 500 Kroner lægges 2 500 Kroner, saaat den samlede Legatkapital bliver 5000 — fem Tusinde — Kroner.

Renterne udbetales for Eftertiden med 4 — fire — ligestore Portioner til Trængende i Farsund. Forovrigt gjælder det oprindelige Legats Statuter for Anbringelsen og Bestyrelsen af de sidst skjænkede 2 500 Kroner."

5 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Bergens Biskop, hvori Departementet — i Anledning af en indkommen Forespørgsel fra Udvalget for en Menigheds Lønningsfond om Forstaaelsen af den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897 § 26 — meddeler følgende:

1) Loven har i Modsætning til, hvad der gjælder for de kommunevalgte Medlemmer af Udvalget, ikke fastsat nogen bestemt Funktionstid for de to Medlemmer, som beskikkes af Biskopen. Departementet antager derfor, at de, saalænge der ikke indtræffer Omstændigheder, som gjør det umuligt for dem at udføre det paalagte Hverv, er forpligtet til at blive staaende, indtil de fritages af Biskopen.

2) Det antages derhos at følge ligefrem af Bestemmelsens Ordlyd, at det er Biskopen, som har at besørge det fornødne med Hensyn til Beskikkelse af nye Medlemmer af Udvalget, naar der indtræffer Afgang blandt de af ham beskikkede. Skulde der imidlertid indtræde Omstændigheder, som de under 1 i Slutningen nævnte, bør selvfølgelig Udvalget eller dets Formand straks indberette det til Biskopen.

3) Departementet har tidligere udtalt og fastholder fremdeles, at ogsaa Udførelsen af Kassererforretningerne antages at indgaa under den Forvaltning af et Lønningsfonds Midler, som Lovens § 26 paalægger Menighedsudvalget som Ombudspligt, og at det følgelig har været Lovens Forudsætning, at Lønningsfondene ikke i den Anledning paaføres Udgifter. Hvorledes et Udvalg finder at burde ordne sig med Kassererforretningerne, antages under Mangelen af enhver Lovbestemmelse at maatte betragtes som et indre Anliggende, som Medlemmerne selv har at træffe Afgjørelse om. Et Udvalg maa derfor efter Departementets Mening ogsaa kunne paalægge et enkelt Medlem at udføre dem, selvfølgelig under det samlede Udvalgs Ansvar og Kontrol. At Stillingen som Formand skulde hjemle vedkommende Medlem nogen Ret til at undslaa sig for at modtage Valg som Kasserer, kan neppe antages; en anden Sag er det, at en Kombination af disse to Stillinger i og for sig synes lidet anbefalelsesværdig, da Formanden jo skulde være den nærmeste til at føre Kontrol med Kassereren.

5 Juli. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Stiftamtmanden i Trondhjem i Anledning af en indkommet Anmodning om Re-

fusion af Statskassen i Henhold til Lov af 14de Juli 1894 § 22 for Halvparten af et Erstatningsbeløb, der af Trondhjems Bykasse efter nævnte Lov er udbetalt en Person som Erstatning for Tilintetgjørelse efter offentlig Foranstaltning af 9 ham tilhørende miltbrandsfarlige Huder. 5 Juli.

Departementet finder ikke at kunne henstille Beløbet til Anvisning, idet der ikke antages at være tilstede berettiget Krav paa Erstatning af de Midler, som henhører under Departementet.

Husdyrlovens Bestemmelse i § 6 e om, at Amtmanden „under særlige Omstændigheder kan paabyde Optagning og Fornyelse af Gulve, Vægge og lignende i Rum, hvor smittede Dyr har staaet, samt Tilintetgjørelse af smittebefængte Gjenstande saasom Hø, Halm, Redskaber og lignende" sigter, anføres der, paa Forhold, hvor en Besætning er „stillet under offentligt Tilsyn" (se Paragrafens 1ste Linje), og hvor det paa Grund af en ondartet smitsom Sygdoms Optræden i en Besætning ansees nødvendigt at gribe til strengere Foranstaltninger, naar Desinfektionen maa antages ikke at kunne udføres. Derimod gives ikke ved denne Paragraf Adgang til at paabyde Tilintetgjørelse eller Nedgravning af Gjenstande, der kan desinficeres. Pasus 4 i § 22 om Erstatning for Tilintetgjørelse af smittefarlige Gjenstande angaar ligeledes Huse, Husindretninger, Foder, Redskaber o. l., men omfatter ikke Gjenstande, der er udenfor Besætningerne, eller som kan desinficeres, saasom Huder, Gjødsel o. l.

Ifølge § 22, 1ste Pasus, paahviler Udgifter ved Desinfektion og ved døde Dyrs Nedgravning eller Tilintetgjørelse vedkommende Dyrs Eier, medmindre de i Tilfælde af Uformuenhed skal i Henhold til Pasus 2 i samme Paragraf afholdes af vedkommende Kommune.

Da en effektiv Desinfektion af de miltbrandsbefængte Huder vilde have kunnet foretages, finder Departementet under ingen Omstændighed at kunne anbefale udredet Erstatning i Anledning af, at en upaakrævet Tilintetgjørelse her har fundet Sted.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til en Byfoged, hvori Departementet bl. a. udtaler, at Afgjørelsen af Spørgsmaal om en Persons Udlevering — saavel Spørgsmaal om foreløbig Fængsling som om selve Udleveringen — ikke henhører under Domstolene, men under Handelsdepartementet, og at Straffeprocesslovens Forskrifter om Paagribelse og om Affigelse af Fængslingskjendelse kun gjælder med Hensyn til Forbrydere, som hører under norsk Strafferet. 8 Juli.

Departementet bemærker imidlertid, at ogsaa fremmed Forbryder, som reklameres af udenlandsk Regjering, og derfor af dette bliver beordret paagrebet, snareste muligt efter Paagribelsen bør fremstilles for nærmeste Forhørsret til Afgivelse af Forklaring; Fængslingskjendelse vil dog ikke blive at affige.

8 Juli. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet paa Forespørgsel udtaler, at Bestemmelsen i Landsskattelovens § 53, første Led, antages at maatte forstaaes saaledes, at der er Adgang til som Medlemmer af en Overskattekommission at faa opnævnt Mænd fra Nabokommuner i et Naboamt, jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelser af 4de April 1894 og 24de December 1895.

9 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt Stavanger Kommune antages at have Adgang til at erholde sine Udgifter ved 3 af Værgeraadet i Henhold til Lov No. 1 af 6te Juni 1896 i Familie bortsatte Børn erstattet af en Børnene tilhørende mindre Arv udover Renterne af samme, meddeler, at Spørgsmaalet har været forelagt Justitsdepartementet, som har udtalt, at saaledes som Loven af 1896 § 52 er affattet, antages der ikke at være Adgang til at søge de med et Barns Bortsættelse forbundne Udgifter erstattet af Barnets Midler. Kirkedepartementet slutter sig hertil.

9 Juli. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til Generalkrigskommissæren, hvorved meddeles, at Departementet angaaende romte Sjømænds Patenter og Sjøfartsbøger samt om Straf for Tabet af disse Dokumenter i Skrivelse til Justitsdepartementet i Overensstemmelse med Generalkrigskommissæren har udtalt sig for Bibehold af den nuværende Praksis, hvorefter Patenter og Sjøfartsbøger for romte Mandskaber indleveres til Indrulleringen, som ødelægger dem, men derimod i Modsætning til Generalkrigskommissæren erklæret sig tilbøieligt til at antage, at en Sjømand, hvis Patent eller Sjøfartsbog er kommen ud af hans Besiddelse ved hans egen Feil, kan straffes i Henhold til Værnepligtsloven af 12te Mai 1866 § 84 g, jfr. § 58, selv om han ikke fremstilles til Mønstring, jfr. ogsaa Udskrivningsreglementet § 23.

Efter Henstillen af Justitsdepartementet, der har sluttet sig til Forsvarsdepartementets Udtalelse, beder imidlertid dette Indrulleringerne instruerede om ikke at bevirke en Sjømand ilagt Mulkt efter Loven af 1866 for Tab af Sjøfartsbog eller Patent, naar han vides at være straffet for Rømning, og Tabet af Bogen eller Patentet er bevirket ved denne.

9 Juli. **Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet til Havnedirektøren, hvori Departementet i Medhold af § 57 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. V. af 10de Juli 1894 bestemmer, at Dampskibe,

*) Bekjendtgjort 24 Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 46.

naar de passerer gjennem Sundet mellem Nøterø og Haaøen i Tønsbergfjorden, skal gaa med sagte Fart. 9 Juli.

Overtrædelse af denne Bestemmelse straffes med Bøder.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til et Værgeraad, hvori Departementet i Anledning af, at en 10 Aars gammel Gut er besluttet anbragt i Røstad offentlige Aandssvageskole, gjør opmærksom paa, at Værgeraadet efter Loven af 6te Juni 1896 ikke har Adgang til at anbringe Børn i Aandssvageskole. Efter hvad der foreligger oplyst, antager Departementet, at Gutten rettest bør forsørges i Skolehjemmet „Toftes Gave", og henstiller derfor til Værgeraadet at fatte Beslutning om Guttens Anbringelse i nævnte Skolehjem. 11 Juli.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til et Værgeraad, hvorved meddeles, at Udgifterne ved den af Værgeraadet besluttede Bortsættelse af en her i Landet hjemstavnsløs svensk Piges ægte Barn vistnok maa blive at udrede af Statskassen, uden at Departementet med den nuværende Redaktion af § 49, 1ste Led i Loven af 6te Juni 1896 har Adgang til at lade Vedkommende hjemsende som fattigunderstøttet. Overensstemmende med nævnte Lovs § 52 bør imidlertid Værgeraadet fatte Beslutning om Erstatning af Barnets Mor for Statskassens Udlæg. 13 Juli.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori Departementet foranlediget ved en Forespørgsel fra en Byfoged meddeler, at Udtrykket „Skatteauktioner" i Sportellovens § 47, sidste Led omfatter samtlige i Paragrafens første Led omhandlede Auktioner. At „Skatteauktioner" er benyttet som Fællesbetegnelse for disse Auktioner, fremgaar efter Departementets Mening tydelig af Paragrafens andet Led, jfr. ogsaa Oth. Prp. No. 20 for 1897 Side 3—4. 13 Juli.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til en Skibsreder i Anledning af en Forespørgsel om, hvilken Indrullering der er berettiget til Afmønstringsgebyr for Fangstfartøier, naar Fartøierne fra Ishavet reiser til det Trankogeri i Tønsbergs Indrulleringskreds, hvor Lasten skal losses, medens Mandskaberne benyttes til at bringe Materiel m. V. til Fartøiernes faste Oplagssted inden Sandefjords Indrulleringskreds, hvorefter de afklareres og afmønstres i Sandefjord. 13 Juli.

Departementet meddeler overensstemmende med en fra Generalkrigskommissæren indhentet Udtalelse, at da Mønstringsloven af 29de Juni 1888 ikke i § 8 med Hensyn til Afmønstring opstiller Krav om, at den skal foregaa for den efter Fartøiets Beliggenhed nærmeste Indrulleringsbetjent inden Toldstedsdistriktet som i § 5 for Paamønstring bestemt, antages den benyttede Fremgangsmaade i den omhandlede Henseende at være fuldt lovlig, saaledes at ved-

13 Juli. kommende Afmønstringsgebyr retmæssig tilkommer Sandefjords Indrullering, medens det af Indrulleringen i Tønsberg derom fremsatte Krav ikke anses berettiget.

15 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved det i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Sjøørret m. v. af 20de Juni 1891 § 18 bestemmes, at det inden den Strækning ved Udløbet af Aarøelven i Sogndals Herred, Nordre Bergenhus Amt, hvori det ved Kongelige Resolutioner af 17de Mars 1866, 14de Mai 1886 og 30te Juli 1902 er forbudt at bruge Not med mindre Masker end $2^1/_4$ Tomme mellem Knuderne, at udstille Sættegarn eller lignende Redskaber og at bruge Kilenot, Lakseværp og lignende Indretninger, tillige skal være forbudt at bruge Drivgarn.

Nærværende Resolution træder i Kraft straks.

15 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved der i Henhold til Lov om Fredning af Laks og Sjøørret m. v. af 20de Juni 1891 § 17 bestemmes, at Høieste Resolution af 20de April 1903 angaaende Forbud mod Brug af Kilenot m. v. ved Vetleelvens Udløb i Vetlefjorden i Balestrand Herred, Nordre Bergenhus Amt, forandres derhen, at den i Resolutionen omhandlede Fredningslinjes østre Endepunkt bliver det sydvestlige Hjørne af Landhandler Bøthuns Baaningshus, samt at af den indenfor nævnte Linje liggende Fjordstrækning undtages fra Forbudet den Del, der ligger vestenfor en ret Linje, trukket fra det østligste Hjørne af Markus Eikens Baaningshus i Retning mod Ramstenen.

15 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved det i Henhold til Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 44 bestemmes, at Hare inden Ytterøens Herred, Nordre Trondhjems Amt, i et Tidsrum af 3 Aar, regnet fra 1ste Januar 1904, ikke maa fældes, dræbes eller skades udenfor Tiden fra 1ste til 30te November, begge de her nævnte Dage medregnede.

Denne Resolution træder i Kraft straks.

15 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved det i Medhold af § 1 i Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 bestemmes, at istedetfor de ved Høieste Resolution af 17de December 1886 fastsatte Regler for Fiskeriet i Elve og Vande inden Nordre Frons Herred i Kristians Amt skal for et Tidsrum af 5 Aar gjælde følgende Fiskeriregler for Vande, Elve og Bække, som ikke er i Privatmands Eie, inden nævnte Herred, Laugen Elv undtagen:

1. Fra 5te September til 15de Oktober skal alt Fiske være forbudt.
2. Fiskeri ved Lystring, Sleo, Teine og Dæmning skal til enhver Tid være forbudt.

*) Bekjendtgjort 23 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31.

3. Garn og andre bundne Fiskeredskaber maa — i vaad Tilstand — ikke have mindre Maskevidde end 32 Millimeter mellem Knuderne. Hov til Brug som Hjælperedskab ved andet Fiske kan have mindre Maskevidde. 15 Juli.
Høieste Resolution af 17de December 1886 ophæves.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa det af Frøken Charlotte Jonasen ved Testamente af 2den December 1901 oprettede „G. Schanche Jonasens Børns Legat" for trængende Personer i Hetlands Præstegjæld samt paa Fundats af 29de August 1903 for dette Legat. 15 Juli.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Østre Slidre Sparebank i Møde den 7de Mai 1904 besluttede Forandring af § 20 i Bankens ved Høieste Resolutioner af 27de Januar 1893 og 9de Mai 1899 stadfæstede Plan. 15 Juli.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Bommel Sogns Sparebank i Møde den 21de December 1903 vedtagne Forandring af § 20 i Bankens ved Høieste Resolution af 12te Mai 1891 stadfæstede Plan. 15 Juli.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Arendals Totalafholdsforenings Sparekasse i Møder den 29de Mars og 10de Juni 1904 fattede Beslutning om Sparekassens Ophævelse. 15 Juli.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Bergens Biskop, hvori meddeles, at i de Menigheder, hvor fuldstændig Aflosning af Betaling for kirkelige Handlinger ikke har fundet Sted, og hvor der er fastsat særskilt Vedtægt for Ligtaler, bliver den Betaling, som erlægges for saadan Handling, at medtage i de Opgaver over, hvad der i Aarets Løb er indkommet for kirkelige Handlinger, som Præsterne ifølge den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897 § 23 aarlig skal afgive til Departementet. Til Begrundelse af den saaledes udtalte Opfatning anfører Departementet, at det ikke forholder sig saaledes, som det i vedkommende Forespørgsel var hævdet, at Ligtale ingen kirkelig Handling er. Allerede af N. L. 2—10—1 fremgaar det klart, at naar en Præst, paa Anmodning, til selve Jordfæstelsen knyttede „en Prædiken og Formaning af Guds Ord", var dette en kirkelig Forretning, for hvilken det tillodes „Kjøbstad-Præsterne" at modtage, hvad der frivillig ydedes dem, medens der for Præsterne paa Landet fastsattes bestemt Betaling, medmindre Ligtalen paa Begjæring blev holdt hjemme i Huset, da Bonden burde „fornøie" Præsten „efter Billighed". Af Bestemmelsen i den nugjældende Alterbog Side 116 fremgaar det, at Ligtale ogsaa nu udgjør en Del af selve den kirkelige Hand- 15 Juli.

15 Juli. ling, som benævnes Begravelse. Det beror vistnok fremdeles paa Præstens egen Afgjørelse, om der i Forbindelse med Jordfæstelsen skal holdes en fri Tale over et passende Skriftord (jfr. Skrivelse af 14de Februar 1898 i Lovtidenden); men gjøres det først, har Alterbogen bestemte Forskrifter for Fremgangsmaaden, hvad enten Talen holdes ved Graven eller i Kirke, Gravkapel eller privat Hus, og hvad der erlægges for den, er Betaling for en kirkelig Handling, uanseet om der i den for vedkommende Sogn fastsatte Vedtægt er bestemt særskilt Betaling for Ligtale eller ikke. Videre bringer Departementet i Erindring, at det i Anledning af Forberedelserne til Gjennemførelsen af den nye geistlige Lønningslov i et Cirkulære af 27de November 1897 leverede en Oversigt over de geistlige Embedsmænds forskjellige Indtægter. I dette var Betaling for Ligtaler opført blandt uvisse Indtægter, og i Skjemaet til de Opgaver over de „gjennemsnitlige Indtægter af kirkelige Handlinger", i 10-Aaret 1887—96, som det paalagdes Præsterne at meddele, var der en særskilt Rubrik med Overskrift „Betaling for Begravelser". I disse Opgaver, som benyttedes ved Udregningen af den i Lønningslovens § 19 omhandlede Maalestok, som danner Grundlaget for Beregningen af, hvad der til enhver Tid tilkommer de geistlige Embeder i Erstatning for Indtægter af kirkelige Handlinger, skulde saaledes Betaling for Ligtaler medtages overalt, hvor den i 10-Aaret havde været ydet. Det vil altsaa sees, at Kommunernes Erstatninger ogsaa omfatter Betaling for Ligtaler.

15 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Biskop, hvori der i Anledning af en Forespørgsel angaaende en Sognepræsts Ret til at tage Betaling for Ligtaler udtales, at da der ved Ligtale ifølge Alterbogen forstaaes en fri Tale over et passende Skriftord, som i Kirke, Gravkapel eller Hus (ɔ: Hjemmet) eller ved Graven kan knyttes til det foreskrevne Ritual for Begravelser og i sidste Tilfælde har sin anordnede Plads i dette, beror det paa Præstens egen Afgjørelse, om der i Forbindelse med Jordfæstelsen skal holdes Ligtale; jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 14de Februar 1898 og Cirkulære af 7de Februar 1900, 4de Led. Dette medfører imidlertid ikke nogen Ret for Præsterne til i de Menigheder, hvor den geistlige Lønningslov er indført, og hvor der intet betales for Udførelse af kirkelige Handlinger, at kræve noget særskilt Honorar, som i Tilfælde skulde tilfalde dem selv personlig for Afholdelse af Ligtale. Den Betaling for Ligtaler og Jordfæstelse, som Præsterne oppebar under den tidligere Lønningsordning, har de nemlig faaet erstattet gjennem den for Embederne overensstemmende med Reglerne i den geistlige Lønningslovs § 19 fastsatte Maalestok for deres Indtægter af kirkelige Handlinger.

Departementet bemerker derhos, at om end Afholdelse af Lig- 15 Juli.
tale er en frivillig Sag, maa det være Præsternes Pligt saavel nu som før at imødekomme Menighedslemmers Begjæring om Udførelse af kirkelige Handlinger udenfor den almindelige Gudstjeneste i den Udstrækning, hvori dette kan ske uden at gribe hindrende eller forstyrrende ind i deres øvrige Embedsgjerning og uden at komme i Kollision med allerede berammede Forretninger. Tillader derfor en Præsts Tid ham at imødekomme en Begjæring om Jordfæstelse i umiddelbar Forbindelse med Ligets Nedsættelse i Graven og i den Anledning at fremmøde i Kirke, Gravkapel eller Hjemmet, har han, hvad enten Ligtale holdes eller ikke, i de Menigheder, hvor al Betaling for kirkelige Handlinger er bortfaldt, intet andet at kræve i den Anledning end — i Tilfælde — forsvarlig Skyds eller Godtgjørelse som for Reiser i offentlige Anliggender bestemt.

I Forbindelse hermed gjør Departementet opmærksom paa, at der ikke udkræves noget Samtykke fra Hjemstedets Præst og Kirkesanger for at faa kirkelige Forretninger udført af en fremmed Menigheds Præst, og at Hjemstedets Præst ingen Betaling tilkommer, hvis han er gaaet over til den nye Lønningsmaade. Bestemmelsen i Lov af 10de Juni 1876 § 3, forsaavidt angaar Betaling til Hjemstedets Præst og Kirkesanger, naar Forretningen udføres i fremmed Menighed, er nemlig ophævet ved den geistlige Lønningslov. Hvis en Præst derfor er villig til at udføre kirkelige Handlinger for fremmede Menighedslemmer, tilkommer der ham som Betaling herfor, hvad der er bestemt i den ved Lønningssagens Afgjørelse for vedkommende Menighed fastsatte og godkjendte Vedtægt.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Kirkedepartementet, 15 Juli.
hvori der i Anledning af en Tvist mellem Frue og Suldal Fattigstyrer og Stavanger Amtskommune angaaende Refusion til Frue Fattigvæsen af de med en Persons Hustrus og Barns Forpleining paa Stavanger Amtssygehus forbundne Udgifter meddeles, at Medicinaldirektøren, hvem Sagen har været forelagt, har udtalt, at Smitten ved Barselfeber og Pemfigus hos Nyfødte væsentlig overføres gjennem Jordemødre og deres Redskaber til andre Barselkvinder og nyfødte Børn, og at Sygehusindlæggelsen derfor ikke har den samme Betydning som ved andre smitsomme Sygdomme. Da desuden Distriktslægen har erklæret, at Barselfeberen i dette Tilfælde ikke var tilstede i smitsom Form, og at Patienternes Indlæggelse ikke skeede for at hindre Smitteudbredelse, antager ikke Medicinaldirektøren, at Udgifterne ved Sygehusopholdet kan betragtes som Amtskommunen vedkommende i Henhold til Sundhedsloven.

Departementet slutter sig til Medicinaldirektørens Udtalelse.

16 Juli. **Kongelig Resolution***), hvorved Regler for Fællesflødningen i Vesleelven og Killielven i Østre Gausdal, Kristians Amt, vedtagne i Møder 10de Oktober 1903 og 25de Juni 1904, i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 59, approberes som gjældende indtil videre.

16 Juli. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3

I. Forslag til Værnskogsvedtægter for Søndre Fron, vedtaget af Herredsstyret i Møde 25de Mai 1904, approberes som gjældende indtil videre, og

II. de ved Kgl. Resol. af 3die Septbr. 1898 approberede Værnskogsvedtægter for samme Herred ophæves fra den Tid, de nye Vedtægter træder i Kraft.

16 Juli. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8

I. de af Herredsstyret i Møde 24de Februar 1904 vedtagne Skogvedtægter for Kvikne Herred approberes som gjældende indtil videre, og

II. de ved Kgl. Resol. af 2den April 1901 approberede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse for samme Herred ophæves fra den Tid, de nye Vedtægter træder i Kraft.

16 Juli. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 §§ 3 og 8

I. de af Nordre Frons Herredstyre i Møder den 5te Mai 1902 og 30te Mars 1903 vedtagne Vedtægter for Værnskogen samt for den udenfor Værnskoggrænserne liggende Skog inden Herredet approberes som gjældende indtil videre, og

II. de under 30te Oktober 1898 approberede Værnskog- og Skogvedtægter for samme Herred ophæves fra den Tid, de nye Vedtægter træder i Kraft.

16 Juli. **Kongelig Resolution*****), hvorved Approbation meddeles i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 paa en af Skiens Kommunestyre under 6te Mai 1902, 15de April 1903 og 2den Mai 1904 fattet Beslutning om Forandring af §§ 2, 7, 9 og 30 i de gjældende, ved Kgl. Resf. af 31te Oktbr. 1891 og 23de Mars 1892 approberede Sundhedsforskrifter for Kjøbstaden samt om Tillæg til disse Forskrifter.

*) Bekjendtgjort 23 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31, hvor Reglerne er indtagne.

**) Bekjendtgjort 23 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31, hvor de nye Vedtægter er indtagne.

***) Bekjendtgjort 23 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31, hvor Forandringerne og Tillægget er indtaget.

Kongelig Resolution*), hvorved bestemmes: 16 Juli.

I. I Medhold af Lov om Indførsel af Apothekervarer samt om Handel med Gifte og Arkana af 16de Mai 1904 § 3 forbydes Handel med følgende Lægemidler:

1. Bromidia (fra Battle & Co., St. Louis).
2. Campbells Capsuloids.
3. Dragées antinerveuses Gélineau.
4. Glandulén.
5. Injection Brou.
6. Injectio Matico (fra Grimault & Co., Paris).
7. Liqueur du Dr. Laville.
8. Pilules du Dr. Laville.
9. Pinkpiller.
10. Vides Gigttabletter.
11. Elixir Sibylle.
12. Hamadryadekapsler.
13. Salubrin.
14. Dr. Fuchs's Migrænetabletter.
15. Marienbadertabletter.
16. Marienbader Reduktionspiller.
17. Sanatogen.

Ovenstaaende Forbud træder i Kraft 1 Maaned fra nærværende Resolutions Datum.

II. Justits- og Politidepartementet bemyndiges til herefter at udstede eller ophæve Forbud mod bestemt angivne Lægemidler, hvis Sammensætning bliver hemmeligholdt (Arkana), eller hvis Pris staar i sterkt Misforhold til det opgivne Indhold.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til Lov 16 Juli. om Indførsel af Apothekervarer samt om Handel med Gifte og Arkana af 16de Mai 1904 §§ 1 og 2 udfærdiges følgende Bestemmelser indeholdende Betingelser for Indførsel af og Handel med Apothekervarer ved Handelsberettigede, der har de for Meddelelse af Apothekerbevilling fornødne Egenskaber, samt de Forsigtighedsregler, som herved bliver at iagttage:

§ 1. Vedkommende Handelsberettigede erholder Tilladelse til at indføre alle Varer, som er Gjenstand for Apothekernes Enehandel i Detalj, men de maa kun afhænde disse Varer til

a. Bestyrere af Apothek. Lægemidler, som ifølge gjældende Bestemmelser kun maa tilberedes paa Landets Apothek, maa dog ikke afhændes, uden at de er tilberedt paa et norsk Apothek.
b. Fabrikanter og Haandværkere.
c. Bestyrere af videnskabelige Anstalter og Laboratorier.

Til de under Litr. b og c nævnte Personer maa Afhæn-

*) Bekjendtgjort 23 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31.

16 Juli. delse dog kun finde Sted, forsaavidt Varerne skal anvendes i deres Bedrift eller til Brug i de af dem bestyrede Anstalter.

d. Andre Handelsberettigede, dog kun i den Udstrækning, hvori disse efter Handelslovgivningen selv har Ret til at udsælge Varerne.

e. Personer, som af Kongen er meddelt særskilt Tilladelse til Indførsel af Apothekervarer, i den Udstrækning, som disse selv kan indføre Varerne.

§ 2. Ved Udlevering af de Stoffe, der i Medicinaltaksterne er betegnet med Mærket *, og andre giftige Stoffe til de i forrige Paragraf Litr. b, c og e nævnte Personer bliver at iagttage Bestemmelserne i Plakat angaaende Udlevering af Gifte og andre Stoffe fra Apothek af 4de Juni 1904 §§ 17, 19, 20, 22, 23 og 24, forsaavidt de angaar saadant Salg, som i nærværende Resolution omhandlet. Den i § 22 omhandlede Giftprotokol skal være autoriseret af Medicinaldirektøren.

§ 3. Ved de forskjellige Stoffes Opbevaring, Signering og Behandling forøvrigt skal de for Apothekere til enhver Tid gjældende Bestemmelser herom befølges*).

Stoffe, der i Apothekene skal opbevares i Giftskab, skal være anbragt i et særskilt tillaaset Giftværelse eller Giftskab, og Nøglen hertil skal opbevares hos Forretningens ansvarlige Leder.

§ 4. Varer, der er af en ringere Kvalitet end den, der fordres af Lægemidler, skal signeres paa en saadan Maade, at Kvalitetsforskjellen fremgaar af Signaturen.

§ 5. Streng Nøiagtighed maa iagttages ved enhver Ekspedition af Apothekervarer. Saadan Ekspedition maa alene ske under Kontrol af Forretningens ansvarlige Leder. Under dennes mulige Fravær maa Ekspedition af Apothekervarer alene ske under Kontrol af en farmaceutisk uddannet Stedfortræder.

§ 6. Forretningens forskjellige Rum skal være tilstrækkelig store og skikkede for Opbevaring af de forskjellige Stoffe, som der anbringes.

§ 7. Medicinaldirektøren eller den, han dertil bemyndiger, skal til enhver Tid have Adgang til at inspicere vedkommende Forretning og til at underkaste de forskjellige Lægemidler Prøver. Til det Øiemed skal Forretningen være forsynet med de Reagenser og Apparater, som findes fornødne.

Forsaavidt Medicinaldirektøren eller vedkommende Departement skulde finde en mere indgaaende Undersøgelse af enkelte Lægemidler nødvendig, og der derved skulde foranledige særlige Omkostninger, skal disse i Tilfælde kunne fordres udredede af vedkommende Forretning.

§ 8. Den meddelte Ret til Indførsel af og Handel med Apothekervarer kan naarsomhelst tilbagekaldes.

*) Jfr. Justitsdept.s Cirk. 1 Oktbr. 1895, Lovtid. 2den Afd. Pag. 300.

Kongelig Resolution*), hvorved det i Medhold af § 1 i Lov af 20de Februar 1904 til Forebyggelse af Smughandel med spirituøse Drikkevarer i Tromsø Stift m. v. bestemmes, som gjældende indtil videre, at Beværtning med Mad og Drikke i Ladestedet Harstad under de der afholdende aarlige Handelsstævner skal være Gjenstand for Bevilling. 16 Juli.

Kongelig Resolution*), hvorved det i Medhold af § 1 i Lov af 20de Februar 1904 til Forebyggelse af Smughandel med spirituøse Drikkevarer i Tromsø Stift m. v. bestemmes, som gjældende indtil videre, at Beværtning med Mad eller Drikke i Hammerfest By hele Aaret skal være Gjenstand for Bevilling. 16 Juli.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 følgende af Mosjøens Bystyre i Møde 13de Mai 1904 fattede Beslutning angaaende Pigtraads Anvendelse til Gjærde inden Byens Grænser approberes: 16 Juli.

§ 1. Det skal inden Ladestedet Mosjøen være forbudt at opføre Gjærder af Pigtraad.

§ 2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyret for Vaale Herred, Jarlsberg og Larviks Amt, under 3die Mai 1904 fattet Beslutning til Forandring i § 6 i de ved Kongelig Resolution af 6te Februar 1897 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred. 16 Juli.

Kongelig Resolution***), hvorved Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie inden Nordre Bergenhus Amt, vedtagne af Amtsformandskabet i Møde 8de Juni 1904, approberes i Henhold til Lov om Veivæsenet af 15de Septbr. 1851 § 58, 3die Afd. kfr. Lov af 6te Juli 1892, som gjældende indtil videre. 16 Juli.

**Kongelig Resolution†), hvorved Departementet for de offentlige Arbeider bemyndiges til at meddele Approbation paa Driftsreglement for Lierbanen i det væsentligste overensstem- 16 Juli.

*) Bekjendtgjort 23 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31.

**) Bekjendtgjort 27 Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 36, hvor den ændrede Bestemmelse er indtaget.

***) Bekjendtgjort 1 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 32, hvor Vedtægterne er indtagne.

†) Bekjendtgjort 1 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 32.

16 Juli. mende med et vedliggende Udkast, saaledes at Reglementet bliver gjældende indtil videre

[I Henhold hertil har Departementet under 28de Juli approberet det i Resolutionen nævnte Udkast, der i det væsentligste er overensstemmende med de for Holmestrand—Vittingfosbanen (Tønsberg—Eidsfosbanen) gjældende i Lovtid.s 1ste Afdeling for 1901 S. 495 indtagne Reglement.]

16 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At et Udkast til Jernbanetransportreglement approberes til fremtidig Befølgelse.
2. At „Reglementariske Bestemmelser for Militærtransporter paa Jernbane" af 30te Mai 1894 og „Reglement for Jernbaners Benyttelse i Krigstid i militære Øiemed" af 27de Februar 1897 samt de i Tilslutning hertil af Armekommandoen og Generalstaben udfærdigede Bestemmelser, nemlig:

„Midlertidige Regler for Rekvisition af militære Jernbanetransporter i Fred" af 5te April 1898,

„Anordning af Indlastningstabeller og Mobiliseringstimetabeller" samt „Regler for Brug af Indlastningstabeller og Mobiliseringstimetabeller" med tilhørende Eksempler, dat. 1ste Juni 1898,

sættes ud af Kraft.

16 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved

1. det af Lierbanens Anlægsstyre afgivne Forslag til Takster og Regler for Fragtberegningen ved Banen approberes som gjældende indtil videre;
2. Departementet for de offentlige Arbeider bemyndiges til at fastsætte Takster og Regler for Samtrafik mellem nævnte Bane og Statsbanerne.

16 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved et Udkast til Bestemmelser angaaende Sikkerhedsforanstaltninger vedkommende Færdselen paa de Lierbanen nærliggende Veie m. v. i Henhold til Koncessionens Litr. c Post 5, approberes.

Bestemmelserne er bl. a. saalydende:

A. For Jernbanens Vedkommende.

— — — — — — — — — — — —

B. For de Veifarendes Vedkommende.

8. Naar Tog nærmer sig, maa den Kjørende holde sine Heste godt an, saa at han har dem i sin Magt.

Om Hestene er urolige eller ængstelige af Natur, maa den Kjørende standse og i fornødent Fald stige af og holde Hesten i Tøilen.

Saavel Ryttere som Kjørere, Driftekarle m. fl. maa, naar Tog nærmer sig, være opmærksomme paa sine Dyr

og avancere langsomt fremover eller standse, indtil Toget har passeret. 16 Juli.

9. Ved Veikrydsninger, især ved Planovergange, maa, naar Tog nærmer sig, Vogne, Ryttere, Fodgjængere, Drifter og Kvæg eller Lastdyr holde stille ved de i Nærheden anbragte Advarselstavler, indtil Toget har passeret.
10. At færdes paa de Jernbanen nærliggende Veie med løbske Heste til de Tider, Tog ventes, er forbudt.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til Lov om Den norske Enkekasse af 21de Juni 1895 § 10 meddeles Enkekassens Direktion Bemyndigelse til i Treaaret fra 1ste Juli 1904 til 30te Juni 1907 at udrede 16 Juli.

a. 41 % Tillæg til Enkepensioner af Enkekassens nye Afdeling, sikrede i Henhold til Loven af 29de Juni 1848, som har været virkelige før 1ste Juli 1896;
b. 40 % Tillæg til Enkepensioner sikrede i Henhold til samme Lov, som er blevet virkelige efter den nævnte Dag, og
c. 25 % Tillæg til Udbetalinger, som tilfalder Enker i Henhold til Forsikringer tegnede i Enkekassen senere end forannævnte Dag, men forinden de blev Enker.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. bestemmes: 16 Juli.

1) I Kistrands Prestegjæld under Hammerfest Provsti i Tromsø Stift bliver herefter at afholde Konfirmationsskole hvert tredie Aar for det hele Prestegjæld i eller ved Lakselvens Kapel i Tiden fra Midten af Februar til Slutningen af Mars Maaned med paafølgende Konfirmation i Kapellet en Søndag efter Tromsø Biskops nærmere Bestemmelse paa Betingelse af, at Kommunen holder opvarmet, forsvarligt Lokale for Skolen.
2) I den Tid, Konfirmationsskole holdes, bliver Gudstjeneste at forrette i Lakselvens Kapel undtagen to Søndage efter Tromsø Biskops nærmere Bestemmelse, da der forrettes i Kistrands Hovedkirke — dog saaledes, at Kapellet ikke tillægges flere Gudstjenester om Aaret end de nuværende 12.

Kongelig Resolution, hvorved der bestemmes: 16 Juli.

I. Istedenfor de i Peter Dahls Testamente af 28de September 1787, kongelig konfirmeret 24de April 1788 og i Kongelig Resolution af 18de Oktober 1890 anordnede Forstanderskaber for Dahlske Skole og Legat i Grimstad oprettes et fælles Forstanderskab for Skolen og Legatet bestaaende af
1) Skolens Bestyrer;
2) Et Medlem tilforordnet af Overstyret for 4 Aar;
3) Tre af Grimstad Bys Kommunestyre og 3 af Fjære Herredsstyre valgte Medlemmer. Med Hensyn til disse Med-

16 Juli. lemmer gjælder de i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 om Formænds Funktionstid, Udtræden og Gjenvalg foreskrevne Regler.

II. Den i ovennævnte Testamente anordnede Overbestyrelse bestaaende af Amtmanden i Nedenæs og Provsten i vestre Nedenæs Provsti ophæves.

III. De i Testamentet og i Kongelig Resolution af 8de Oktober 1862 Post A indeholdte Bestemmelser om Børns Opfostring i Skolen skal ikke være til Hinder for, at det Antal Opfostringsbørn, som til enhver Tid haves, udsættes i Kost og Pleie udenfor Skolen, saaledes at ingen af Skolens Lærere herefter bliver at ansætte med Forpligtelse til at modtage Opfostringsbarn.

16 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til at afhænde Veø Prestegaard i Trondhjems Stift med paastaaende Bygninger, forsaavidt disse er Embedet tilhørende, for en Salgssum og paa Vilkaar forøvrigt, som nærmere fastsættes af Departementet.
2. At Salgssummen, indtil anderledes maatte blive bestemt, indtages i og forvaltes under Oplysningsvæsenets Fond som en Veø Sognepræstembede tilliggende Kapital, hvoraf de aarlige Renter efter Fradrag af Inkassationssalær udbetales Sognepræsten.

16 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af „Den akademiske Lærerstands Understøttelsesselskab" i Generalforsamling den 21de Mars 1903 besluttede Forandring af § 3 i Selskabets ved Kongelig Resolution af 17de November 1900 stadfæstede Love.

16 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved i Medhold af § 63 i Lov af 14de Januar 1837 om Formandskaber paa Landet tillades, at Nordre Bergenhus Amtsthing, naar det ved Berammelsen findes dertil at være Grund, afholdes i Mai Maaned.

16 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At en Toldkontrollørpost i Larviks Tolddistrikt befales inddraget.
2. At den Toldbetjent, der bliver tilpligtet ved Siden af Opsynsforretninger tillige at overtage Oppebørselsforretningerne ved Sandefjords Toldsted, indtil anderledes bestemmes, tilstaaes en Godtgjørelse, beregnet efter Kr. 600 aarlig.

16 Juli. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet (Marinestyrelsen) til Overlodsen i det søndenfjeldske Distrikt, i Anledning af, at denne havde udbedt sig Departementets Udtalelse angaaende Forstaaelsen af Lodslovens § 30, 7, der bestemmer den Godtgjørelse, en

Lods tilkommer, naar han ved Signal kaldes til et Fartøi i anden Henſigt end for at lodſe, f. Eks. for at bringe Telegram eller Bud eller ſætte nogen iland. Foreſpørgſelen var foranlediget ved, at en Lods under Udlodsning af Dampſkibet „Adria" fra Kriſtiania og beſtemt til Kjøbenhavn om Natten ønſkede at blive ſat iland fra Fartøiet ved Færder, hvorfor der gjordes Signal efter Lods. Den første Lods, ſom kom til, blev overensſtemmende med Lodstaksten tilbudt Kr. 12,00 for at ſætte Lodſen iland, men forlangte 1 Pund Sterling, og en ſenere tilkommen Lods forlangte 70 Kroner. Saavel Skibsføreren ſom Lodſen fandt diſſe Krav for høie, hvorfor Lodſen fulgte med Skibet til Kjøbenhavn, hvorfra han fik Reiſepenge hjem. 16 Juli.

Overlodſen udtaler, at Beſtemmelſen om Lodſers Godtgjørelſe for at tilkaldes i anden Henſigt end at lodſe, ſaavidt vides, har været forſtaaet derhen, at den faſtſatte Betaling kun gjælder Tilkaldelſe og det Ophold ved Fartøiet, ſom derved foranlediges, medens der ingen Beſtemmelſe har været for, hvilken Betaling Lodſen kan forlange for at frembringe det Bud, ſom Skibsføreren ønſker ſendt iland, hvorfor dette har været Gjenſtand for gjenſidig Overenskomſt mellem Parterne. Denne Forſtaaelſe forekommer Overlodſen fremdeles at maatte være den rette bl. a. af den Grund, at en Lods ved at paatage ſig at udføre et ſaadant Ærinde for en Skibsfører kan gaa Glip af Lodspenge for de Fartøier, han ellers vilde have gjort Lodstilbud paa Søen.

I en af Departementet fra Overlodſen i veſtenfjeldſke Diſtrikt indhentet Erklæring anføres derimod, at naar Lodskomiteens Flertal i nævnte Paragraf i Lodsloven indſkjød Eksemplerne „for at bringe Telegram eller Bud eller at ſætte nogen iland", var det i den Henſigt at undgaa Misforſtaaelſe og Friſtelſe til Optrækkeri ved Ilandſættelſe af de Perſoner, det under diſſe Omſtændigheder almindeligvis er Tale om, nemlig Udſeilingslodſer, Paſſagerer, ſyge Folk o. ſ. v. At der ſkal være nogen Begrænsning med Henſyn til, hvem der ilandſættes, har efter hvad Overlodſen erindrer og har forſtaaet, ikke været Komitepluralitetens Mening. Lodſerne i veſtenfjeldſke Diſtrikt opfatter ogſaa Beſtemmelſen i Lodslovens § 30, 7 ſom gjældende Udſeilingslodſer ſaavel ſom andre Perſoner, og i et nylig indtruffet Tilfælde, hvori nogle Lodſer blev forelagt en Mulkt af 25 Kroner hver for at have ſøgt at tilvende ſig større Betaling end i Paragrafen beſtemt, vedtog de Mulkten uden Modſigelſe, ligeſom alle Lodſer, der hørte om deres Adfærd, misbilligede den. Overlodſen anſer det i Skibsfartens Intereſſe paakrævet, at Lodsloven har beſtemte Regler om Godtgjørelſe for Lodsaſſiſtance i omhandlede Øiemed for at undgaa begjærlige Lodſers urimelige Krav. At en Lods maaſke ved ſaadan Ilandſættelſe af nogen kan gaa Glip af en større Fortjeneſte, kan naturligvis en Gang imellem indtræffe, men det ſamme er jo Tilfældet, naar en Lods ved

16 Juli. Signal bliver tilkaldt til at lodse et Fartøi af mindre end 50 Tons Størrelse, for hvilket Indseilingspengene kun er Kr. 10,00 efter Sommertakst og Kr. 12,50 efter Vintertakst. At der skal betales mere for at bringe et Telegram iland end for at lodse et Fartøi ind, synes urimeligt; Fartøier, der ønsker saadan Assistance, gaar i Almindelighed saa nær ind til Land som mulig for at lette Lodsens Arbeide. Overlodsen er saaledes af den Mening, at Bestemmelsen i Lodslovens § 30, 7 staar i fuld Overensstemmelse med de andre i Lodsloven fastsatte Satser for Lodsernes Godtgjørelse, og at det ikke er tilladt Lodserne at forlange mere for Ilandsættelse af Udseilingslodser eller andre Personer tilhørende et Fartøi, der indenskjærs har tilkaldt dem, end hvad ovennævnte Bestemmelse hjemler, nemlig Kr. 12,00 med Tillæg af Kr. 2,00 for hver halve Time, Skibsføreren opholder ham over en Time.

Departementet bemærker, at den til § 30, 7 i Lodsloven af 26de Mai 1899 svarende Bestemmelse i den ældre Lov af 17de Juni 1869 § 34 vistnok maatte forstaaes derhen, at den deri fastsatte Godtgjørelse af Kr. 8,00 kun var Erstatning for Lodsens Uleilighed med at komme til Fartøiet, jfr. den ved Kongelig Resolution af 10de November 1860 nedsatte Lodskommissions Betænkning, Prp. O. No. 9 for 1865—66 § 33, Storthingsforh. for nævnte Session, Bind 5, Side 28. I Lodsloven af 26de Mai 1899, hvor Godtgjørelsen forhøiedes til Kr. 12,00, blev imidlertid, som af Overlodsen i det vestenfjeldske Distrikt anført, den Tjeneste, hvorfor denne Godtgjørelse kan forlanges, efter Forslag af Lodskomiteens Flertal nærmere bestemt ved Tilføielse af Eksempler paa, hvilke Tjenester den skal omfatte, saasom at bringe Telegram eller Bud eller sætte nogeniland. Og den af Flertallet foreslaaede Redaktion tiltraadtes uden yderligere Bemærkninger under Lovens senere Behandling. Under disse Omstændigheder antager Departementet med sidstnævnte Overlods, at den i Lodsloven § 30, 7 fastsatte Godtgjørelse for Lodserne nu gjælder ikke alene for at komme til Fartøiet, men ogsaa for Udførelsen af de Bestemmelsen omhandlede Tjenester.

19 Juli. **Cirkulære** fra Forsvarsdepartementet (Armestyrelsen):

Paa Foranledning og efter Korrespondance med Revisionsdepartementet meddeles, at militært Embedsarkiv samt militære Afdelingers og Regnskabsføreres Pengekasser ikke antages at indgaa under Bestemmelsen om Bagage i § 9 a, i Lov om Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894.

Som Følge heraf anses vedkommende militære Tjenestemænd paa Tjenestereiser berettigede til fuld Refusion af nødvendigt Udlæg til Transport af Embedet tilhørende Arkiv og Pengekasse, selv under Reiser, der er saa korte, at Skydsgodtgjørelse for egen Person ikke derunder kan beregnes.

Da Udtrykket i den ovennævnte Paragraf „nødvendigt Udlæg

til Befordring" (af Bagage) derhos har foranlediget Tvivl i de Tilfælde, hvor en militær Tjenestemand er forpligtet til at beregne Skyds- og Kostgodtgjørelse efter en anden Rute end den virkelig reiste, bestemmer Departementet — ligeledes efter Konferance med Revisionsdepartementet — at Godtgjørelse saavel for Transport af personlig Bagage som af Arkiv og Pengekasse fremtidig skal beregnes med de virkelig havte og nødvendige Udlæg paa den Reise, som i Virkeligheden er foretaget, dog med den Begrænsning, at Godtgjørelsen for Transport af personlig Bagage ikke maa overstige den Skydsgodtgjørelse, Vedkommende i Henhold til de for permitterede militære Befalingsmænd gjældende Regler kan beregne. 19 Juli.

Ved ovenstaaende er ikke tilsigtet nogen Forandring i den gjældende Regel om, at en tiltrædende Embedsmand pligter paa egen Bekostning at afhente Embedets Arkiv og — i Tilfælde — Pengekasse hos den fratrædende. Bor imidlertid den fratrædende Embedsmand med Tilladelse udenfor sit Distrikt eller Standkvarter, maa han bære Udgifterne ved Arkivets (og Pengekassens) Transport tilbage til nærmeste Jernbanestation eller Dampskibsanløbssted i Distriktet (til Standkvarteret). Bor ogsaa den Tiltrædende udenfor Distriktet (Standkvarteret), maa Fordelingen af Udgifterne afgjøres ved Overenskomst.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvorved meddeles, at en Embedslæge er forpligtet til uden Godtgjørelse at tilse Fangerne i de i hans Embedsdistrikt værende Fængsler, og at denne Pligt ikke er berørt af den med Hjemmel i Fængselsloven af 12te December 1903 gjennemførte Forandring i Fængslernes Forvaltning. 22 Juli.

Skrivelse til Ekspeditionschefen for Undervisningsvæsenet fra det schweiziske Forbundsraad af 23de Juni og 23de Juli d. A., hvorefter Danmark og Sverige har givet sin Tilslutning til Konventionen af 9de September 1886 ang. Beskyttelse af den literære og kunstneriske Eiendomsret at regne fra henholdsvis 1ste Juli og 1ste August d. A. 23 Juni. 23 Juli.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles følgende Tillæg til Postanstaltfortegnelsen: 23 Juli.

Fra 1ste August 1904 underholdes Postaabneriet Laksefjordbunden paa Dampskibsanløbsstedet Bratholmen i Lebesby Herred, Finmarkens Amt, Hammerfest Postdistrikt.

Fra 1ste September 1904 underholdes Postaabneriet Staleim i Vossestrandens Herred, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, i Postruten Voss—Gudvangen som almindeligt Postaabneri.

Skrivelse fra Forsvarsdeparementet (Marinestyrelsen) til Generalkrigskommissæren, som havde anmodet om Departementets 25 Juli.

25 Juli. Udtalelse angaaende, hvorvidt der er Adgang til i Hyrekontrakter at indtage Bestemmelse om, at den Forhyrede skal være Medlem af Sjømændenes Landsforening (Understøttelsesforening), idet Indrulleringschefen i Kristiania oplyste at have negtet at paamønstre en Sjømand efter en Kontrakt, hvori saadan Aftale var truffet.

Departementet meddeler, at det har indhentet en Erklæring fra Departementet for udenrigske Sager, Sjøfart m. v., i hvilken udtales, at der ikke antages fra Sjøfartslovens Side at være noget til Hinder for, at Parterne i en Hyrekontrakt indtager en Bestemmelse som nævnt.

Forsvarsdepartementet finder i Henhold hertil og overensstemmende med Generalkrigskommissærens Udtalelse, at Indrulleringerne ikke har Adgang til at negte at paamønstre Sjømænd, fordi det i deres Hyrekontrakter er bestemt, at de skal være Medlemmer af Sjømændenes Landsforening.

26 Juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel angaaende Beregningen af Høiden for de i Murtvangsloven omhandlede 1-Etages Trækbygninger, forsaavidt de bygges tilbagetrukket fra Gadelinjen, meddeler, at det i Tilslutning til den i Forespørgselen udtalte Opfatning antager, at Høiden af de ovennævnte Bygninger bør regnes fra det planerede Terræn, paa hvilket de opføres.

28 Juli. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles, at Karstenøens Postaabneri atter er traadt i Virksomhed.

28 Juli. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skatteføged, hvori Departementet paa Forespørgsel udtaler, at der maa svares Arveafgift af Kapitalværdien af en Rentenydelse, udregnet paa Grundlag af Rentenyderskens Alder ved Dødsfaldet (Arveafgiftslovens § 5), men at der ikke ved Siden heraf kan kræves Arveafgift af de Renteterminer, som er udbetalt Vedkommende i Tidsrummet fra Arvefaldet til Skiftets Slutning.

29 Juli. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3

I. de af Fosnæs Herredsstyre i Møde 8de Juli 1904 vedtagne nye Værnskogvedtægter for Herredet approberes som gjældende indtil videre fra 1ste September 1904 at regne og

II. de ved Kongelig Resolution af 27de Mai 1899 stadfæstede Værnskogvedtægter for samme Herred ophæves fra samme Tid.

*) Bekjendtgjort 1 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 32, hvor de nye Vedtægter er indtagne.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Politivedtægter for Kjøbstæderne meddeles Stadfæstelse paa en af Flekkefjords Formænd og Repræsentanter i Møde 15de Februar og 22de Juni 1904 fattet Beslutning om Tillæg til de ved Kgl. Resolutioner af 18de Juni 1895, 24de Juli 1901 og 16de Februar 1903 stadfæstede Politivedtægter for nævnte Kjøbstad. 29 Juli.

Kongelig Resolution**), hvorved der i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa den af Nesodden Herredsstyrelse, Akershus Amt, i Møder 12te Marts 1903, 4de Februar og 13de Juni 1904 fattede Beslutning til Politivedtægter, der skal træde istedetfor de ved Kgl. Resolution af 15de December 1894 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred. 29 Juli.

Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Politivedtægter for Kjøbstæderne meddeles Stadfæstelse paa en af Trondhjems Bys Formænd og Repræsentanter under 23de Juni 1904 fattet Beslutning angaaende Tillæg til og Forandring i de ved Kgl. Resolution af 7de Juli 1902 approberede Politivedtægter for nævnte Kjøbstad. 29 Juli.

Kongelig Resolution†), hvorved der i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Botne Herredsstyrelse under 7de Juli 1904 fattede Beslutning om Pigtraads Anvendelse til Gjærde i Herredet: 29 Juli.

§ 1. Det skal være forbudt inden Botne Herred at anvende Pigtraad til Gjærde.

§ 2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den i Generalforsamling den 14de Juni 1904 vedtagne Forandring i § 8, 2det Passus, i den for Bjelland og Grindums Brandforsikringsforening for Husebygninger og Løsøre ved Høieste Resolution af 14de Marts 1892 approberede Plan, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 29 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt: 29 Juli.

*) Bekjendtgjort 1 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 32, hvor Tillægget er indtaget.

**) Bekjendtgjort 1 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 32, hvor de nye Vedtægter er indtagne.

***) Bekjendtgjort 1 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 32, hvor Beslutningen er indtagen.

†) Bekjendtgjort 1. Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 32.

29 Juli. I. At et Udkast til Statuter for Valdresbanen approberes.

II. — — — —

III. At den i disse Statuter omhandlede Driftsbestyrelse (Direktion) overdrages Ledelsen af de ved Valdresbanen resterende Anlægsarbeiders Udførelse m. v.

IV. At Departementet for de offentlige Arbeider bemyndiges til at træffe de Bestemmelser, som forøvrigt maatte ansees fornødne vedrørende Ledelsen af Anlægsarbeiderne m. v. og for at sikre det Offentliges Interesse ved Anlægget.

29 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved tillades, at en Kirkebygning, som er opført paa Telthusmoen under Gaarden Vestbø i Sandeid Annekssogn af Vikedal Præstegjeld under Ryfylke Provsti i Kristianssands Stift indvies som Kirke for Sandeid Sogn, samt at den nuværende Kirke for nævnte Sogn tillades nedrevet.

29 Juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Kirkedepartementet, hvori der paa Forespørgsel meddeles, at der ikke er udfærdiget særskilte Bestemmelser angaaende Ildsteder i Sløidlokaler og iøvrigt — under Henvisning til den i Lovtidende indtagne Skrivelse til Magistraten i Hamar af 28de Februar 1895 — bemærkes, at det ikke antages, at de i den almindelige Bygningslovs § 69, 3 indeholdte specielle Bestemmelser om Ildsteder i Værksteder for Haandværkere, som arbeider i Træ, bør kræves iagttaget ved de heromhandlede Lokaler, forsaavidt de opfylder de i nævnte Skrivelse omhandlede, af den almindelige Brandforsikringsindretning opstillede Forudsætninger. Ifølge Meddelelse fra Brandforsikringsindretningen opretholdes nemlig fremdeles den Regel ved Klassifikation af Skoler med Sløidlokaler, at Sløiden under de anførte Forudsætninger ikke bevirker Henførelse til ildsfarlig Afdeling.

I Overensstemmelse hermed modificerer Arbeidsdepartementet sin Udtalelse om Forstaaelsen af den ovennævnte § 69, 3 i det i Lovtidende indtagne Telegram til Branddirektøren i Florø af 20de Oktober 1902.

29 Juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Bygningskommissionen i Aalesund, hvori Departementet meddeler, at Bestemmelsen i Murtvangslovens § 2 ikke antages at være til Hinder for, at der i Kjælderen i et treetages Murhus med Beboelsesrum paa Loftet indredes Vaskerum, Bryggerhus, Strygeværelse eller lignende til Brug for Husets egne Beboere, idet saadanne Rum, hvori ikke drives Forretning af den antydede Art, formentlig ikke bør henregnes til Beboelsesrum i Lovens Forstand.

30 Juli. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartentet til Toldkammeret i Kristiania, hvori i Anledning af en Forestilling angaaende Ud-

leverelse i Kristiansand af 2 Piber Vin til Indehaveren af ved- 30 Juli.
kommende Konnossement meddeles, at Departementet under For-
udsætning af, at der ikke i det forevíste Konnossement var indtaget
et tydeligt Forbehold om Erlæggelse af Omkostninger for Fragt o. l.,
forinden Udleverelse kunde finde Sted, intet finder at bemærke
ved, at Varerne af Toldvæsenet blev udleverede i Hen-
hold til Konnossementet, uden at der ved Siden af dette blev
krævet Legitimation for, at ogsaa paahvilende Omkostninger var
betalt.

Skrivelse fra Udenrigsdepartementet i Stockholm til Depar- 39 Juli.
tementet for udenrigske Sager m. v., hvorefter de italienske Kolonier
Erythrea og Benedir fra 1ste Juli at regne har tiltraadt
den i Washington den 15de Juni 1897 affluttede inter-
nationale Hovedpostkonvention.

Konventionens Takster vil i Benadir blive opkrævet efter
følgende Forhold:
21/2 annas = 25 centimes, 1 anna = 10 centimes, 2 besas
= 5 centimes.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Havnedirektøren, hvori 1 Aug.
der paa Forespørgsel om, hvorvidt Formanden i et Havnestyre
i Medhold af Havnelovens § 66 kan antages berettiget til
at erholde Andel i Bøder for Overtrædelser af Lovens
§ 26, jfr. § 38, hvorom han har indgivet Anmeldelser, meddeles,
at Bestemmelserne i ovennævnte § 66 formentlig kun angaar under-
ordnede Funktionærer ved Havnevæsenet og saaledes, som af Fogden
forudsat, ikke finder Anvendelse overfor Medlemmerne af et Hav-
nestyre.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre 3 Aug.
Trondhjems Amt i Anledning af en Forespørgsel fra en Lensmand
om, hvorledes der skal forholdes med Indførelse af Kvinder i
det kommunale Mandtal i de Tilfælde, hvor en hel Fa-
milie er skattelignet under et, saaledes at det ikke af Lignin-
gen fremgaar, til hvilken Indtægt Hovedpersonens gifte Sønner
eller Døtre er ansat, og efter hvilken Ligningsmaade det ogsaa kan
hænde, at Hovedpersonen er lignet efter en Indtægt af Kr. 300,00,
uagtet han ikke vilde naaet op til denne Indtægt, c: han ikke var
lignet i Fællesskab med sine Børn.

Departementet meddeler, at Spørgsmaalet henhører under de
Autoriteter, hvem det paaligger at istandbringe Mandtallet, og i
sidste Instants Storthinget, men at Departementet for sit Vedkom-
mende antager, at Hovedpersonens Hustru og kun hun er at anse
som stemmeberettiget paa Grundlag af, at Hovedpersonen har be-
talt Skat efter en Indtægt af mindst Kr. 300,00.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Lister 3 Aug.
og Mandals Amt i Anledning af en Korrespondance mellem Kri-

3 Aug. stiansſands Fattigſtyre og Sundhedskommisſionen om, hvem af disſe det paahviler at beſørge en fattig tuberkuløs Syg indlagt paa Sygehus i Henhold til Tuberkuloſelovens § 6.

Medicinaldirektøren, hvem Sagen har været forelagt, har udtalt, at efter det af Kriſtiansſands Magiſtrat oplyſte om Sundhedsbetjentens Pligter, ſynes det at være en rimelig Fordring, at Sundhedskommisſionen ved dennes Hjælp ſelv beſørger Patientens Indlæggelſe i Sygehus, ſom er beſluttet af den i Henhold til Tuberkuloſeloven.

Departementet finder at kunne henholde ſig hertil, idet det forøvrigt henviſer til den i Lovtidende indtagne Skrivelſe til Akershus Amt af 24de Oktober 1898 angaaende Spørgsmaalet om Fattigvæſenets Forpligtelſe til at beſørge fattige epidemiſke Syges Transport til Sygehus.

4 Aug. **Høieſte Reſolution**, hvorved Approbation meddeles paa det i Generalforſamlinger den 2den Februar og 24de Juni 1904 vedtagne Udkaſt til ny Plan for Indvikens Brandforſikringsſelſkab, ſaaledes at Selſkabet fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de Auguſt 1839 og 4de Auguſt 1845 hjemlede Forrettigheder.

4 Aug. **Høieſte Reſolution**, hvorved meddeles Approbation paa de i Generalforſamlinger den 29de Januar og 12te April 1904 vedtagne Forandringer i §§ 4 og 14 i den for Klæbu og Tiller private Brandaſſuranceforening ved Høieſte Reſolution af 26de Mars 1872, jfr. Høieſte Reſolution af 27de November 1888 approberede Plan, ſaaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de Auguſt 1839 og 4de Auguſt 1845 hjemlede Forrettigheder.

4 Aug. **Høieſte Reſolution**, hvorved Stadfæſtelſe meddeles paa det af Hol Herredsſtyre, Buſkeruds Amt, i Møder den 16de April og 9de Juli 1904 vedtagne Udkaſt til Plan for en inden Herredet under Navn af „Hols Sparebank“ oprettendes Sparebank.

4 Aug. **Høieſte Reſolution**, hvorved Stadfæſtelſe meddeles paa den af Forſtanderſkabet for en oprettendes Hammer og Aaſene Sparebank i Søndre Bergenhus Amt i Møde den 21de Juni 1904 vedtagne Plan for den nævnte Sparebank.

4 Aug. **Høieſte Reſolution**, hvorved Stadfæſtelſe meddeles paa de af Forſtanderſkabet for Elverum Sparebank i Møder den 23de April og 13de Juni 1904 vedtagne Forandringer af §§ 22 og 26 i Bankens ved Høieſte Reſolutioner af 8de December 1891, 14de April 1896 og 14de September 1900 ſtadfæſtede Plan.

4 Aug. **Høieſte Reſolution**, hvorved Stadfæſtelſe meddeles paa de af Forſtanderſkabet for Veſſen Sparebank i Møde den 22de April 1904 vedtagne Forandringer af §§ 8 og 9 i Bankens ved

Høieste Resolutioner af 8de Mars 1893 og 27de Januar 1899 stadfæstede Plan. 4 Aug.

Telegram fra Arbeidsdepartementet til Havnefogden i Kopervik i Anledning af Forespørgsel om, hvorvidt et Dampskib, som efter 6te Juli at være stødt paa Grund, oplossede den indehavende Kislast i Kopervik og afmønstrede endel af Mandskabet, derefter 20de Juli afgik til Stavanger for at dokssætte og reparere og 2den August vendte tilbage for at indtage den oplossede Ladning, foruden de i Anledning af Losningen erlagte Havnefogedpenge tillige skulde betale Havnefogedpenge ved Gjenindtagelse af Lasten. 5 Aug.

Departementet meddeler, at Havnefogedpenge ikke antages at kunne afkræves Fartøiet ved Indtagelsen af den tidligere oplossede Ladning.

Skrivelse fra Udenrigsdepartementet i Stockholm til Departementet for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri, hvorved meddeles, at det tyske Rige for den belgiske Regjering har tilkjendegivet sin Tiltræden af den i Brysel den 5te Juli 1890 affluttede internationale Konvention om Udgivelse af forskjellige Landes Toldtarifer. 5 Aug.

Skrivelse fra Udenrigsdepartementet i Stockholm til Departementet for udenrigske Sager m. v., hvorved meddeles, at den af de britiske Kolonier Ny Syd Wales, Victoria, Queensland, Syd-Australien, Vest-Australien og Tasmanien dannede „Commonwealth of Australia“ har tiltraadt den paa den internationale Postkongres i Washington den 15de Juni 1897 affluttede Verdenspostkonvention. 8 Aug.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i nordre Trondhjems Amt, hvorved Departementet i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt Kommunen eller vedkommende Grundeiere skal bære Omkostningerne ved en i Henhold til Veilovens § 23 afholdt Skjønsforretning til Erhvervelse af Grund af tvende Gaarde til et offentligt Veianlæg i Skatval Herred, henviser til en fra Regjeringsadvokaten indhentet Udtalelse i Sagen af 12te Juni 1904 og meddeler, at det overensstemmende med, hvad der af Regjeringsadvokaten er anført, maa antage, at den, der har rekvireret Ekspropriationsforretningen — altsaa i foreliggende Tilfælde vedkommende Kommune — ogsaa maa bære de med Forretningen forbundne Omkostninger. 9 Aug.

I Regjeringsadvokatens Skrivelse udtales bl. a. følgende:

„Ligesom en Grundeier i de Tilfælde, hvor Ekspropriation er tilstaaet, er forpligtet til at afstaa Grund mod Erstatning efter lovlig Takst, saaledes er det ogsaa hans Ret at kræve Takst afholdt. Han har ingen Forpligtelse til at gjøre noget Forsøg paa at komme til en mindelig Ordning for om muligt at undgaa Takst.

9 Aug. Dette er almindelig Regel i Ekspropriationsmaterien, og Veiloven har ikke etableret nogen Undtagelse herfra.

Veilovens § 23 forudsætter vistnok, at Grundeieren ikke vil have noget imod at stille et Forlangende for Grundafstaaelsen, idet den begrænser Veistyrelsens Kompetence til at slutte Overenskomst om Grundafstaaelsen til det Tilfælde, at Grundeierens Forlangende er under Kr. 400,00, medens der ellers skal afholdes Takst, medmindre Kommunestyrelsen samtykker i Erhvervelse uden saadan. Til denne Forudsætning om, at Grundeieren er villig til at fordre en vis Pris, og at Forhandling vil blive ført, har Loven derhos knyttet den Forskrift, at hvis Taksten bliver nærmere det ham tilbudne end det af ham fordrede Beløb, skal han bære Omkostningerne ved Taksten. Denne Forskrift kan, saavidt skjønnes, ikke udvides til ogsaa være anvendelig, hvor Grundeieren ikke har villet nævne nogen Sum, al den Stund Loven ikke har paalagt ham nogen Forpligtelse dertil. Saa meget mindre kan der her være Plads for en udvidende Fortolkning, som Loven tilføier, at „i alle andre Tilfælde" udredes Omkostningerne af det Offentlige; under disse „andre Tilfælde" maa, saavidt skjønnes, ogsaa henføres det, at Grundeieren ikke har villet nævne noget Beløb."

9 Aug. 22 Septbr. **Instruks** for de sjømilitære Distriktschefer angaaende Forholdet til fremmede Krigsskibe (udfærdiget af den kommanderende Admiral under 9de August og 22de September 1904).

1. Kontrollen med Overholdelsen af de ved Kongelig Resolution af 23de April 1904 *) givne Bestemmelser om Krigsskibes Adgang til norske Havne skal for de aabne Havne udenfor Tromsø Stift samt for Kristianiafjorden mellem Bastø og Filtvedt udøves af de sjømilitære Distriktschefer, hver inden sit Distrikt.

Kontrollen med Kristianiafjorden indenfor Filtvedt samt med de øvrige Krigshavne, kfr. Resolutionens Punkt 2, og endvidere med de aabne Havne i Tromsø Stift vil blive overtaget af Armeens Distriktskommandochefer og Kommandanter.

For Fredrikshalds, Kristianssands og Bergens Havne har i Fred vedkommende Distriktskommandochef af Armeen den direkte militære Kommandomyndighed over hele det til vedkommende Krigshavn hørende Farvand og har som Følge heraf at paase overholdt de i Resolutionen fastsatte Bestemmelser.

For Kristianiafjordens Vedkommende har Kommandanten paa Oscarsborg i Fred Kommandomyndigheden for Farvandet mellem Fæstningen og Filtvedt.

Indenfor de af Oscarsborg med Svelvik og af Agdenæs Befæstninger beskyttede Indløb til Fjordene har vedkommende Distriktskommandochef af Armeen den direkte Kontrol med derværende Havne og Ankerpladse.

*) Det til Grund for denne Resolution liggende Foredrag er nu indtaget i Dept.s Tid. for 1904 S. 657 ff.

Ved Agdenæs og Tønsberg vil den paa Fæstningen tilstede- 9 Aug.
værende ældste Befalingsmand have at optræde som Kommandantens 22 Septbr.
Befuldmægtigede, naar Kommandanten ikke selv er tilstede.

For Tromsø Stift vil Armeens Distriktskommandochef overtage Kontrollen.

2. Chefen for 1ste sjømilitære Distrikt har Kontrol med Farvandet mellem Bastø Sydspids og Filtvedt. Saafremt fremmed Krigsskib, som i Henhold til Bestemmelserne ikke har Adgang til Krigshavnene, maatte komme indenfor deres Grænser, gjøres Chefen opmærksom herpaa og æskes Forklaring om Aarsagen til Anløbet. I Tilfælde af, at Distriktschefen ikke finder at kunne tillade det fremmede Skib at forblive (kfr. Punkt 5), har han at opfordre Skibets Chef til snareste muligt at forlade Havnen samt at gjøre ham bekjendt med og i Tilfælde at retlede ham til nærmeste tilladte Ankerplads.

Skulde denne Opfordring ikke blive fulgt, har Distriktschefen at søge sine Bestemmelser fremmet ved de Midler, som staar til hans Raadighed.

Den samme Fremgangsmaade benyttes, om fremmede Krigsskibe i større Antal end tilladt eller i et Tidsrum, der overstiger 14 Dage, benytter Rigets aabne Havne.

Naar Distriktscheferne faar Meddelelse om fremmede Krigsskibes Ankomst, har de at give de civile Havnemyndigheder Underretning herom.

3. Lodsoldermænd og Havnefogder vil blive paalagte at assistere de sjømilitære Distriktschefer ved at give fremmede Krigsskibes Chefer Underretning om, i hvilken Udstrækning de har Adgang til aabne Havne, samt ved hurtigst at underrette Distriktscheferne om fremmede Krigsskibes Ankomst og Afreise. Distriktscheferne vil igjen have at underrette kommanderende Admiral herom.

Lodsoldermænd og Havnefogder vil erholde Udgifter ved Telegrafering af Meldinger godtgjorte ved Henvendelse til Distriktschefen.

4. Distriktscheffernes Opmærksomhed henledes specielt paa den Bestemmelse i Havneloven af 10de Juli 1894 § 59, hvorefter det er forbudt Fremmede og Uberettigede at optage Karter over Rigets Havne, Fjorde og Indløb og sammesteds at oplodde Dybet eller Grundene.

5. Chefen for 1ste sjømilitære Distrikt kan indtil videre tillade svenske Krigsskibe*), andre Nationers Skoleskibe, Skibe bestemte for Fiskeopsyn, for Hydrograferingsarbeider eller for andre videnskabelige Øiemed at indløbe i den Del af Kristianiafjorden, som ligger indenfor Bastø, men udenfor Filtvedt, selv om de ikke paa Forhaand har erholdt kongelig Tilladelse.

*) Ordene „svenske Krigsskibe" er tilføiet under 22de Septbr. 1904.

9 Aug. 22 Septbr. Det overlades derhos til Distriktschefen at afgjøre, hvorvidt andre fremmede Krigsskibe, der paa Grund af uforudseede Omstændigheder maatte ønske at indløbe, kan tillades dette.

6. Lodserne har Paabud om kun at lodse fremmede Krigsskibe efter den almindelige Seilled, forsaavidt som de maatte benytte Lods, hvad de imidlertid efter Lodsloven ikke er pligtige til.

11 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Gjermund G. Skafsaa ved Testamente af 22de August 1899 oprettede Legat til Uddannelse for ubemidlede Mænd eller Kvinder inden Skafsaa Sogn (udenom Aamdals Kobberværk) til Lærere eller i Husflid og Haandgjerning samt paa de under 5te September 1903 udarbeidede Statuter for nævnte Legat.

11 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Skiptvedt Herredsstyre, Smaalenenes Amt, i Møde den 3die Juni 1904 vedtagne Udkast til Plan for en inden Herredet under Navn af „Skiptvedt Sparebank" oprettendes Sparebank.

11 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Foldereid Sparebank i Møde den 13de Mai 1904 besluttede Forandring af § 17 i Bankens ved Høieste Resolution af 19de Februar 1900 stadfæstede Plan.

11 Aug. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori Direktøren i Anledning af en indkommen Skrivelse angaaende Bortsættelse af en Pige, der led af Lungetuberkulose og Lupus, men som nægtede at flytte fra sit nuværende Opholdssted til et af Fattigstyret efter Sundhedskommissionens Anmodning leiet Logis, meddeler, at Tuberkuloselovens § 6 formentlig alene giver Adgang til med vedkommende Syges Villie i fornødent Fald at indlægge ham i Sygehus, derimod ikke i anden Forpleining udenfor Hjemmet. Den omhandlede Syge antages derfor ikke mod sin Villie at kunne overflyttes til det af Fattigstyret leiede Logis, hvorimod hun af Sundhedskommissionen vil kunne besluttes indlagt i Sygehus, saafremt det fremdeles skulde vise sig umuligt at formaa hende til at følge de givne Forskrifter.

11 Aug. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Armestyrelsen, til Revisionsdepartementet i Anledning af, at der var decideret en Løitnant til Ansvar et Beløb, som var udbetalt ham i Skyds- og Kostgodtgjørelse for en Reise, som han foretog den 21de Januar 1900 fra Kristiansand til Kristiania for at møde som admitteret Elev af den militære Høiskole. Det var oplyst, at de admitterede Elever — hvoriblandt Løitnanten — under 24de Januar samme Aar indsendte Andragende om at erholde Skyds- og Kostgodtgjørelse for Tjenestereiser til og fra Høiskolen, hvori Forsvarsdepartementet samtykkede i Skrivelse af 19de

April 1900, medens Løitnantens Skydsberegning først er dateret 20de August 1900. 11 Aug.

Forsvarsdepartementet udtaler, at det finder, at den i § 30 i Lov af 10de Juli 1894 nævnte Præskriptionsfrist i et Tilfælde som nærværende ikke kan regnes fra anden Dato end den Dag, da Fordringen opstaar, det vil i dette Tilfælde sige, da Forsvarsdepartementets Afgjørelse forelaa, idet nemlig ingen Ret til Skyds- og Kostgodtgjørelse eksisterede for Løitnanten før dette Tidspunkt. Tages ikke dette som Udgangspunkt, vil man formentlig være ganske paa det uvisse i Tilfælde, hvori Fordringen opstaar (derigjennem at Adgang til at beregne Skyds- og Kostgodtgjørelse først gives) saa sent, at det kan være tvivlsomt, om der er Tid til at udstede Beregningen førend 6 Maaneder efter Reisen. Opstaar Fordringen først efter dette Tidspunkt, maa det vistnok være givet, at Præskriptionsfristen ikke kan løbe fra Reisens Tilendebringelse.

Da Forsvarsdepartementet under disse Omstændigheder ikke vilde kunne indlade sig i Proces med Løitnanten om denne Sag og derfor har tilkjendegivet hans Sagfører, at Beløbet ikke vil blive ham afkrævet, henstiller det til Revisionsdepartementet enten at frafalde den afsagte Decision eller at lade omskrevne Beløbs Passeren til endelig Udgift blive gjort afhængig af Forsvarsdepartementets Approbation*).

Skrivelse fra Udenrigsdepartementet i Stockholm til Departementet for udenrigske Sager, Handel m. v., hvorved meddeles, at Barbados fra 1ste Oktober d. A. tiltræder den i Washington den 15de Juni 1897 afsluttede Overenskomst om Udveksling af Breve og Æsker med angiven Værdi. 17 Aug.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Lillehammer Kommunestyre til Efterkommelse af Enkefru Margrethe Horsters sidste Villie oprettede Legat „Foged Horsters og Hustrus Minde" til Oprettelse og Drift af et Fattig- og Gamlehjem for Lillehammer samt paa de af Lillehammer Kommunestyre den 16de Mai d. A. vedtagne Statuter for samme. 18 Aug.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt, at de for Egersunds Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Generalforsamling af 14de Juli 1904 vedtagne og af Egersunds Bystyre under 13de November 1903 godkjendte Vedtægter i Medhold af Lovene af 24de Juli 1894 § 5 og 18de Juni 1884 § 7 stadfæstes som gjældende indtil videre, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1904. 18 Aug.

*) Under 30te September 1904 afsagde Revisionsdepartementet Kontinuationsdecision, hvorefter ovennævnte Ansvar er bortfaldt.

18 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved det i Henhold til Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 44 bestemmes, at Hjort skal være fredet det hele Aar i et Tidsrum af 4 Aar regnet fra 1ste Januar 1905 i Øre, Nesset, Bolsø, Frænen, Bud, Eide og Gjemnes Herreder i Romsdals Amt.

19 Aug. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver, om en Rekvirent, der er forundt fri Sagførsel med Fritagelse for Retsgebyrer, har at erlægge Opnævnelsesgebyr efter Sportellovens § 68. Departementet meddeler, at det antager, at vedkommende Rekvirent maa være fritagent for at erlægge saadant Gebyr.

22 Aug. **Statuter** for de kongelige norske Ridderordener: Den Norske Løve og Sanct Olafs Orden, givne i Ordenskapitel i Kristiania.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Norges Konge er disse Ordeners Herre og Stormester.

§ 2. De til Tronen arveberettigede Prinser indehar Den Norske Løve og Sanct Olafs Ordens høieste Grad.

§ 3. Ordenernes Embedsmænd er:

a. en Kantsler, hvem det nærmest paaligger at udføre og til Ordenskapitlet at meddele Stormesterens Befalinger Ordenerne vedkommende. Han foredrager alle Ordenssager for Stormesteren samt opbevarer Ordenernes Statuter og Segl.

b. en Skatmester, som forvalter Ordenskassen, med Hensyn til hvilken aarligt Regnskab aflægges. Han besørger Anskaffelsen af Ordensdekorationer og deres Udlevering, oppebærer Ordenernes Indtægter samt forestaar deres Udtællinger. For hver Orden føres særskilt Regnskab.

c. en Sekretær og Ceremonimester, som fører Protokollen i Ordenskapitlerne, udfærdiger Diplomerne, bekjendtgjør stedfundne Udnævnelser, holder Register over samtlige Ordens-Medlemmer, opbevarer Arkivet og ordner det ceremonielle ved Ordenskapitlerne.

Over-Officiant er:

en Underkantsler, der bistaar Kantsleren.

Ordens-Officianter er:

en Ordens-Herold, der tillige er Rigs-Herold;

tre Ordens-Kancellister til de under a, b og c nævnte Embedsmænds Bistand.

Ordenernes Embedsmænd og Officianter nyder som saadanne ingen Løn eller Godtgjørelse undtagen for havte Udgifter Ordenerne vedkommende.

*) Bekjendtgjort 27 August i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

§ 4. Ordenernes Embedsmænd og Officianter skal som Sær- 22 Aug.
kjende paa sine Stillinger bære følgende Insignier:

Kantsleren, Skatmesteren samt Sekretæren og Ceremonimesteren: Sanct Olafs Ordens Storkorsstjerne paa høire Side af Brystet, Den Norske Løves Medaillon om Halsen i denne Ordens Baand, dette dog ikke bredere end det for Kommandører af Sanct Olafs Orden fastsatte, samt Sanct Olafs Ordens Ridderkors af 2den Klasse.

Underkantsleren: Den Norske Løves Medaillon om Halsen i ovennævnte Baand og Sanct Olafs Ordens Ridderkors af 2den Klasse.

Ordens-Herolden: Den Norske Løves mindre Medaillon om Halsen i ovennævnte Baand og Sanct Olafs Ordens Ridderkors af 2den Klasse.

Ordens-Kancellisterne: Sanct Olafs Ordens Ridderkors af 2den Klasse.

§ 5. I Naade afskedigede Embedsmænd og Officianter ved Ordenerne vedbliver at bære de i § 4 anførte Insignier.

§ 6. Ordenskapitlet, hvori forhandles de Sager, som vedkommer Ordenerne, bestaar, foruden af Ordenernes Embedsmænd, af samtlige paa Stedet værende Riddere af Den Norske Løve samt Storkors, Kommandører og tre ældste Riddere af 1ste Klasse af Sanct Olafs Orden.

I Stormesterens Fravær føres Præsidiet af Kantsleren eller ældste tilstedeværende Ridder af Den Norske Løve eller Storkors af Sanct Olafs Orden.

Ordenskapitlet er kun fuldstændigt, naar der, foruden den præsiderende, er seks Medlemmer tilstede.

§ 7. Ordenskapitlet sammentræder, hvor og naar Stormesteren befaler det, samt desuden hvert Aars 21de August eller, forsaavidt dette er en Helligdag, paa den nærstfølgende Søgnedag.

I dette Møde forelægges og decideres Skatmesterens Regnskaber, efterat til denne Hensigt tre blandt Sanct Olafs Ordens Medlemmer, en af hver Grad, valgte Revisorer, til hvem Regnskaberne to Maaneder iforveien bør være overleverede, har gransket samme. Revisorer og Suppleanter vælges aarlig ved Stemmegivning i Ordenskapitlet. Ordenernes Embedsmænd kan ikke vælges til Revisorer.

§ 8. I Ordenskapitlet meddeles Underretning om de siden sidste Kapitel foregaaede Ordensudnævnelser og den stedfundne Afgang blandt Ordens-Medlemmer samt en kort Ekstrakt af Ordensregnskaberne for det foregaaende Aar.

§ 9. Ordensdiplomerne for Riddere af Den Norske Løve samt Storkors og Kommandører af Sanct Olafs Orden underskrives af Stormesteren, Diplomerne for Riddere af Sanct Olafs Orden af Ordens-Kantsleren paa Stormesterens Vegne.

22 Aug. Samtlige Diplomer forsynes med vedkommende Ordens Segl. De af Stormesteren underskrevne Diplomer kontrasigneres af Ordens-Kantsleren.

§ 10. Forsaavidt Ordens-Insignier og Diplomer ikke overleveres den udnævnte af Stormesteren eller nogen paa Hans Vegne som dertil særskilt bemyndiget, bliver de at tilstille norske ved Skatmesteren, svenske og Udlændinger ved Kantsleren.

Tilligemed Diplomet erholder udnævnte Nordmænd et Eksemplar af Ordens-Statuterne.

§ 11. Stormesteren afgjør, efter at have hørt Ordenskapitlet, hvorledes skal forholdes i det Tilfælde, at Spørgsmaal opstaar om noget Ordens-Medlems Udslettelse paa Grund af uværdigt Forhold.

§ 12. Ved ethvert Medlems dødelige Afgang skal Ordensdekorationerne tilbageseendes til Ordens-Skatmesteren. I Sverige paasees dette af den i Stockholm værende norske Statsminister, i Udlandet af Kongens Gesandter eller Konsuler.

Ligeledes skal, naar Kommandør eller Ridder af Sanct Olafs Orden tildeles høiere Grad af Ordenen, den tidligere tildelte Dekoration tilbageseendes.

Ordensdekorationer, som er forsynede med Brillanter, bliver ikke at tilbageseende.

§ 13. Samtlige Ordenstegn og Baand skal være overensstemmende med de af Stormesteren approberede Tegninger.

Den norske Løve.

Stiftet af Hans Majestæt Kong Oscar II 21de Januar 1904.

§ 14. Denne Orden har kun een Grad. Dens Antal af norske Riddere foruden de arveberettigede Prinser skal ikke overstige tolv. Disse kan alene udvælges blandt dem, der allerede forud har erholdt Sanct Olafs Ordens Storkors og derhos enten har indlagt sig særlige Fortjenester i Statens høieste Stillinger eller iøvrigt har udmærket sig ved en for Fædrelandet ærefuld Daad eller Virksomhed.

§ 15. Ordenen kan ogsaa tildeles andre end Nordmænd, men isaafald kun Statsoverhoveder, Medlemmer af regjerende Huse eller vedkommende Staters øverste Værdighedsbærere.

§ 16. Den Norske Løves Insignier er følgende:

a. Guldstjerne, hvidt emailleret med Straaler udgaaende i otte Spidser, i dens Midte en høirød, emailleret Glob, hvorpaa Rigsvaabenets Løve. Globen indfattes af en Guld-Laurbærkrans, og denne omgives atter i symmetrisk Gruppering af tre gyldne Løver afvekslende med fire gyldne, kronede Begyndelsesbogstaver af den kongelige Stifters Navn, hvilke er forbundne

ved Kjædeled; over Globen er anbragt en emailleret Konge- 22 Aug.
krone. Denne Stjerne bæres paa venstre Side af Brystet.

b. Skulderbaand, vatret, mørkeblaat med brede høirøde Kanter, der adskilles fra Baandets Midte ved to smalere hvide Striber. Til dette Baand, som bæres fra høire til venstre, er fæstet:

c. En emailleret Medaillon af oval Form, indfattet af en Guld-Laurbærkrans, hvorover en emailleret Kongekrone. Medaillonens Glob er høirød, og paa dens Forside er anbragt Rigsvaabenets Løve, medens paa dens Bagside er anbragt med gyldne Bogstaver i høirød Emaille den kongelige Stifters personlige Valgsprog: „Over Dybet mod Høiden".

d. Gylden Ordenskjæde, sammensat af ni kronede Navnechifre i hvid Emaille og ni Løver som de ovenfor beskrevne, skiftevis og forbundne ved gyldne Kjædeled. Under Kjæden, som bæres om Halsen, hænger den under c beskrevne kronede Medaillon. Denne Kjæde anlægges, naar særskilt naadigst Bestemmelse derom gives, istedetfor Skulderbaandet.

Ordenskjæde tildeles Udlændinger kun som særskilt Udmærkelse.

Geistlige Riddere skal, naar de er iført geistlig Dragt, ikke anlægge Skulderbaand, men bære Medaillonen om Halsen i det under b anførte Baand.

§ 17. Ordenens Segl indeholder dens Insignier med Omskrift: „Den Norske Løve" og den kongelige Stifters personlige Valgsprog: „Over Dybet mod Høiden".

Sanct Olafs Orden.

Stiftet af Hans Majestæt Kong Oscar I 21de August 1847.

§ 18. Denne Orden er indstiftet for at belønne udmærkede Fortjenester af Konge og Fædreland, af Menneskeheden eller af Kunst og Videnskab.

§ 19. Ordenen inddeles i 3 Grader, nemlig:
1ste Grad eller Storkors.
2den Grad eller Kommandører, hvilken Grad deles i to Klasser: Kommandører af 1ste Klasse og Kommandører af 2den Klasse.
3die Grad eller Riddere, hvilken Grad deles i to Klasser: Riddere af 1ste Klasse og Riddere af 2den Klasse.

Til Riddere af 2den Klasse udnævnes indtil videre alene Udlændinger.

§ 20. Sanct Olafs Ordens Insignier er følgende:

1. For Storkors:
   a. Sølvstjerne med Straaler udgaaende i otte Spidser; i dens Midte et hvidt emailleret Kors med Rigsvaabenets Løve paa en høirød emailleret Glob omgivet af en blaa og

22 Aug. dobbelt hvid Ring. I Korsets fire Hjørner betegner et kronet angelsachsisk Ⓓ i Guld Begyndelsesbogstavet af den kongelige Stifters Navn. Denne Stjerne bæres paa venstre Side af Brystet.

b. Skulderbaand, vatret, høirødt med blaa og dobbelte hvide Kanter, i hvilket er fæstet Kommandørkorset, saaledes som det nedenfor er beskrevet. Dette Baand bæres fra høire til venstre.

c. Gylden Ordenskjæde sammensat af fire Skjolde med Rigsvaabenet paa rød emailleret Grund afvekslende med fire runde Skjolde med den kongelige Stifters Valgsprog „Ret og Sandhed" ligeledes paa rød emailleret Grund; mellem Skjoldene er anbragt et kronet angelsachsisk Ⓓ. Skjoldene og de otte Chifre er forbundne med slyngede Ornamenter. Under Kjæden, som bæres om Halsen, hænger Kommandørkorset, fæstet i det nederste Skjold. Denne Kjæde anlægges af de dertil berettigede, naar særskilt naadigst Bestemmelse derom gives, istedetfor Skulderbaandet.

Storkors af Sanct Olafs Orden, der maatte blive udnævnte til Riddere af den Norske Løve, skal i sin Egenskab af Storkors af den førstnævnte Orden anlægge og bære om Halsen denne Ordens Kjæde eller Kommandørkors.

2. For Kommandører:

I. Kommandører af 1ste Klasse:

a. Sølvstjerne i Korsform med otte Spidser, Rigsvaabenets Løve midt i Korset paa en høirød emailleret Glob, omgivet af en blaa og dobbelt hvid Ring med ophøiet gylden Kant samt den kongelige Stifters Navnechiffer i Guld mellem Korsets Hjørner. Denne Stjerne bæres paa venstre Side af Brystet.

b. Kors, hvidt emailleret og forarbeidet i Guld, i hvis Midte paa en emailleret høirød Glob, omgivet af en blaa og dobbelt hvid Ring, paa den ene Side Rigsvaabenets Løve og paa den anden Side med forgyldte Bogstaver den kongelige Stifters Valgsprog „Ret og Sandhed". I Korsets fire Hjørner det gyldne kronede angelsachsiske Ⓓ og over Korset en gylden kongelig Krone. Dette Ordenstegn bæres om Halsen i vatret høirødt, med blaa og dobbelte hvide Kanter forsynet Baand.

II. Kommandører af 2den Klasse:
Kommandørkorset i Ordensbaand, baaret om Halsen.

3. For Riddere:

I. Riddere af 1ste Klasse:
Kors af aldeles samme Form som Kommandørkorset, men

mindre end hint. Dette Ordenstegn bæres paa venstre 22 Aug.
Side af Brystet i et smalt Ordensbaand af samme Farver, som ovenfor er beskrevet.

II. Riddere af 2den Klasse:
Kors, forarbeidet i Sølv, men ellers aldeles ligt det for Riddere af 1ste Klasse fastsatte. Dette Kors bæres paa Brystet paa samme Maade som det for Riddere af 1ste Klasse bestemte Ordenstegn.

Naar nogen Grad af denne Orden tildeles militære eller for militære Fortjenester, antydes dette ved to i Kors liggende Sværd, der anbringes under den kongelige Krone paa Korset.

Geistlige Storkors skal, naar de er iført geistlig Dragt, ikke anlægge Skulderbaand, men bære Kommandørkorset om Halsen i Storkorsbaand.

§ 21. Udlændinger, der udnævnes til Kommandører af 1ste Klasse uden tidligere at være Kommandører af 2den Klasse, tildeles alene Stjernen, men ikke Kommandørkorset.

§ 22. Om Kongen har fundet for godt at tildele nogen Ordensinsignierne med Brillanter, kan Indehaveren efter Udnævnelse til høiere Grad tillige bære det brillanterede Ordenstegn.

§ 23. Ordenens Segl indeholder dens Insignier med Omskrift: „Den Kongelige Norske Sanct Olafs Orden" og den kongelige Stifters Valgsprog „Ret og Sandhed".

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Finantsdepartementet 24 Aug.
i Anledning af en Forespørgsel fra Toldinspektøren i Trondhjem om, hvorledes Toldopsynet skal forholde sig med Hensyn til Udleverelse af et Parti saakaldt Brahma-Livselikſir, der skal forhandles af vedkommende udenlandske Assendelsesfirma, idet Importøren (Adressaten), en Dampskibsekspeditør og Handelsborger, alene skal lagre Varen og udlevere den efter modtagen Ordre fra det udenlandske Firma.

Departementet meddeler, at da den saakaldte Brahma Livselikſir efter tidligere fremkomne Oplysninger indeholder Aloé, der i Plakat af 23de Juni 1888 er betegnet som giftig, og da Gifte ifølge § 1, 3die Led i Lov af 16de Mai d. A., jfr. Handelslovens § 7 b, ikke er Gjenstand for Indførsel eller Forhandling ved almindelige Handelsberettigede, antages ovennævnte Parti ikke at kunne udleveres Adressaten.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fred- 25 Aug.
ning af Laks og Sjøørret af 20de Juni 1891 § 23 jfr. § 1 bestemmes som gjældende indtil videre, at det i Lilledalselven i Sundalens Herred, Romsdals Amt, skal være tilladt at drive Stangfiske til og med 25de September.

Denne Resolution træder ikraft straks.

*) Bekjendtgjort 27 August i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

25 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 bestemmes, at følgende Regler skal indtil videre være gjældende for Ferskvandsfisket inden Ogndalens Herred, Nordre Trondhjems Amt.

1. Alt Fiskeri i de inden Herredet beliggende Vande, Elve og Bække skal være forbudt i Tidsrummet fra 15de September til 31te December, begge Dage inklusive.
2. Anvendelse af efternævnte Fiskeredskaber eller Fangstmaader skal til enhver Tid være forbudt.
   a. Lyster.
   b. Alleslags faststaaende Redskaber forfærdiget af stivt Materiale, saasom Teiner og lignende.
   c. Fiskeri, som foregaar ved Hjælp af Afdæmning af Vand.
3. Disse Regler er uden Anvendelse paa Fiskeriet i de Elvestrækninger, hvor der gaar Laks.

Denne Resolution træder i Kraft straks.

25 Aug. **Kongelig Kundgjørelse***), hvorved det i Henhold til § 2 i Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 kundgjøres, at Siam og Tonkin i Asien, Byerne Brisbane og Maryborough i Queensland, Payta i Peru, Valparaiso og Andifagasta i Chile samt Havnene i Brasilien skal indtil videre ansees smittede af den orientalske Pest, og at de i ovennævnte Lov og i Plakat af 13de Oktober 1900 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Kvarantæne m. v. i Anledning af Pest straks bliver at bringe i Anvendelse.

25 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Nes Sogns Sparebank i Møder den 15de Januar og 28de Mai 1904 vedtagne nye Plan for Banken istedetfor dens ældre ved Høieste Resolutioner af 10de Mars 1876 og 14de Mars 1892 stadfæstede Plan.

27 Aug. **Skrivelse** fra Fængselsstyrelsen til en Amtmand, hvorved det henstilles, at det ved Ledighed i Lensmandsbestillinger gjøres den, som skal ansættes, til Pligt at besørge Fangeføring paa de af det offentlige fastsatte Vilkaar; jfr. Skrivelse i Fængselslovsamlingen af 1ste Februar 1876.

27 Aug. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Tromsø Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt det efter Murtvangslovens § 1 er tilladt at opføre Tilbyg til ældre Træbygninger meddeler, at Tilbyg af Træ kan foretages i de Bydele, for hvilke der maatte være tilstaaet almindelig Dispensation i Medhold af Lovens § 3, 2det

*) Bekjendtgjort 27 August i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

Led, dog saaledes, at det samlede Areal for Hus med Tilbygning ikke maa overskride den her bestemte Grundflade 125 m.². Medens Tilbygning af Træ iøvrigt ikke er tilladt, kan Tilbygning af Mur finde Sted overalt inden en Bys Omraade, naar kun det bebyggede Areal tilsammen ikke overskrider det i den almindelige Bygningslovs § 27 eller for vedkommende By særlig gjældende Byggeforskrifter fastsatte Maksimumsareal for enkelt Træbygning. 27 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Ledingen Herredsstyrelse, Nordlands Amt, under 8de Mars 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted (istedetfor den tidligere § 15). 29 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Kolvereid Herredsstyre i Nordre Trondhjems Amt, under 22de November 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 29 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Søkkelven Herredsstyrelse, Romdals Amt, under 28de Juni 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 29 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Fyresdals Herredsstyrelse, Bratsberg Amt, under 4de Januar 1904 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 29 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Hols Herredsstyrelse, Buskeruds Amt, under 26de September 1903 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 29 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Saltdalen Herredsstyrelse, Nordlands Amt, under 25de Februar 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted. 29 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Agdenes Herredsstyrelse, 29 Aug.

*) Bekjendtgjort 30 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 34, hvor Beslutningen er indtaget.

29 Aug. Søndre Trondhjems Amt, under 28de December 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

29 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Stadsbygdens Herredsstyre, Søndre Trondhjems Amt, under 20de December 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

29 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Kopervik Kommunestyrelse under 26de November 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

29 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Tjømø Herredsstyrelse, Jarlsberg og Larviks Amt, under 14de Oktober 1903 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

29 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Østre Gausdals Herredsstyrelse, Kristians Amt, under 19de Juni 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

29 Aug. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til § 3, 1ste Pasfus, i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Ladestedet Mosjøen, at der udenfor Kvartalerne 1—20 sammesteds tillades opført Træbygninger overensstemmende med Lovens § 3, 2den Pasfus.

29 Aug. **Kongelig Resolution*****), hvorved de af Østre Totens Herredsstyre i Møde den 16de April 1904 besluttede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse inden Herredet i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 approberes som gjældende indtil videre.

29 Aug. **Kongelig Resolution****), hvorved den af Herredsstyret for Kraakstad Herred i Møde den 28de April 1904 besluttede Forandring af § 2 i de for Herredet ved Kongelig Resolution af 2den April 1901 approberede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse approberes som gjældende indtil videre saaledes, at

*) Bekjendtgj. 30 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 34, hvor Beslutningen er indtaget.

**) Bekjendtgj. 30 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 34.

***) Bekjendtgj. 30 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 34, hvor Vedtægterne er indtagne.

Vedtægternes § 2 for Fremtiden skal lyde saaledes: „Vindfald og tørre Træer kan hugges uden Hinder af nærværende Vedtægter". 29 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Urskog Herredsstyre i Møde den 11te April 1904 besluttede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 som gjældende indtil videre. 29 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved det af Indviken Herredsstyre i Møder den 10de Oktbr. og 18de Decbr. 1903 samt 6te Juli 1904 vedtagne Udkast til Vedtægter angaaende Værnskogens Behandling inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre. 29 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved de af søndre Trondhjems Amtsthing ved Beslutning af 14de Juni 1904 godkjendte Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie inden søndre Trondhjems Amt stadfæstes i Henhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 58, 3die Afdeling, kfr. Lov af 6te Juli 1892, som gjældende indtil videre. 29 Aug.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget 20de Mai 1899 fattede Beslutning om Statsbidrag til Anlæg for privat Regning af en tertiær Jernbane fra Grimstad til Mesel i Froland, Nedenæs Amt, stort indtil Kr. 368 000,00[1]), befales tagen tilfølge. 29 Aug.

Kongelig Resolution[2]), hvorved der i Henhold til Lov angaaende Anlæg af Jernveie til Almindelig Benyttelse af 12te August 1848 (kfr. Lov af 23de April 1898) meddeles Grimstad By samt Rederne Fjære, Landvig, Dieſtad og Froland Ret til paa endel i Resolutionen angivne Vilkaar at anlægge og drive en Jernbane fra Grimstad til Rise Station paa Arendal—Aamlidbanen (Grimstad—Frolandsbanen) tillige med en Sidelinje til Noresanden og et Sidespor fra Arendal—Aamlidbanen til Mesel, hvorhos der for et Tidsrum af 30 Aar fra det Tidspunkt, da Jernbanen er aabnet for almindelig Trafik bl. a. tilstaaes Fritagelse for Skatter og Afgifter af Jernveien og de dertil hørende Bygninger i den Udstrækning, som hjemles ved Loven af 12te August 1848 § 1, d. 29 Aug.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til § 84 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Approbation paa 29 Aug.

*) Bekjendtgj. 30 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 34, hvor Vedtægterne er indtagne.

[1]) Se Sth. Prp. No. 49 og Indst. S XV C for 1898—99 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1642—47.

[2]) Resolutionen i dens Helhed er indtaget i Dept.tid. for 1904 S. 625.

29 Aug. det af Laxevaags Bygningsrepræsentantskab i Møde den 5te Februar 1904 vedtagne Regulativ for den Bygningsmyndighederne tilkommende Betaling for Behandling af Bygningsanmeldelser m. v., saaledes at Regulativet træder i Kraft straks.

29 Aug. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenæs Amt i Anledning af en Forespørgsel fra et Herreds Formandskab om, hvorvidt Medlemmer, som ikke tilhører Statskirken, kan deltage i Herredsstyrets Afgjørelse af et Andragende fra Dissentere om Fritagelse for Eiendomsskat til Statskirken og dens Betjente samt om Fritagelse for Dissentere, som ikke benytter Folkeskolen, for personlige og de paa deres faste Eiendomme faldende kommunale Ydelser til Folkeskolen.

Justitsdepartementet meddeler, at Sagen har været forelagt Kirkedepartementet, som med Hensyn til Eiendomsskat til Statskirken og dens Betjente har udtalt, at § 17 i Lov af 27de Juni 1891 angaaende de kristne Dissentere og andre, der ikke er Medlemmer af Statskirken, antages med Nødvendighed at medføre, at Dissentere ikke kan stedes til Deltagelse i kommunale Forhandlinger og Beslutninger angaaende dette Spørgsmaal, som maa anses at være „Statskirken vedkommende" i den nævnte Lovparagrafs Forstand; jfr. Justitsdepartementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 1ste September 1898 i. f. og Kirkedepartementets sammesteds indtagne Skrivelse af 8de Juni 1898. Justitsdepartementet tiltræder denne Udtalelse fra Kirkedepartementet, ligesom det ogsaa antager, at Dissentere maa være inhabile til at deltage i Herredsstyrets Behandling af et Andragende fra Dissentere, som ikke benytter Folkeskolen, om Fritagelse for personlige og de paa deres faste Eiendomme faldende kommunale Ydelser til Folkeskolen.

30 Aug. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt det paahvilte Vanse Kommune eller vedkommende Grundeiere at udrede Omkostningerne ved en i Henhold til Veilovens § 24 til Erhvervelse af Grus til Veivedligehold afholdt Takstforretning, som var rekvireret af Kommunen, efterat et fra dennes Side fremsat Tilbud til mindelig Overenskomst var afvist af Grundeierne, der var uvillige til at afstaa vedkommende Grustag for nogen Pris.

Departementet meddeler under Henvisning til en af Regjeringsadvokaten afgiven Betænkning af 12te Juli 1904*) vedrørende et lignende Tilfælde, hvor Takstforretning var afholdt i Henhold til Veilovens § 23, at det antager, at de med heromhandlede

*) Indtaget foran under Arbeidsdep.tets Skr. af 9 Aug. 1904.

Takstforretning forbundne Omkostninger maa bæres af vedkommende Kommune og saaledes være Grundeierne uvedkommende. 30 Aug.

Cirkulære fra Handelsdepartementet*). 31 Aug.

I Henhold til §§ 21 og 34 i Lov af 17de Mai 1904 om Salg og Skjænkning af Brændevin, Øl, Vin, Frugtvin og Mjød bestemmer Departementet, at de i nævnte Lov omhandlede Bevillinger til Salg eller Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød skal udstedes i Overensstemmelse med medfølgende 12 Formularer.

Det vil ikke være nødvendigt i de Blanketter, som maatte blive benyttede ved Udfærdigelsen af Bevillingerne, at medtage de paa Formularerne indtagne Anmærkninger.

Formular No. 1. Bevilling paa almindelig Ret til Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød paa Landet.

Ordføreren

i

.....Herred

gjør vitterligt:

.....Herredsstyre har overensstemmende med Lov af 17de Mai 1904 meddelt .....

.....

Bevilling paa almindelig Ret til Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød for Tiden fra.....til 31te December 19.....

For Rettigheden bliver der at erlægge en Afgift, som af Herredsstyret er fastsat til Kr.....aarlig, og som for det løbende Aar indbetales til Herredskassen inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve. Hvis ikke saa sker, indbrives Afgiften ved Udpantning, og Retten ophører, indtil der betales.

Denne Bevilling giver Indehaveren ogsaa Ret til ethvert Salg af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød.

.....

.....

.....den.....19.....

.....

(Underskrift).

*) Bekjendtgjort 4 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 37.

31 Aug. Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor. Ligeledes bør de Tidsindskrænkninger for Rettighedens Udøvelse, som maatte være fastsat af Herredsstyret i Henhold til Lovens § 27, nærmere angives.

Formular No. 2. Bevilling paa indskrænket Ret til Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød paa Landet.

Ordføreren

i

.....Herred

gjør vitterligt:

.....Herredsstyre har overensstemmende med Lov af 17de Mai 1904 meddelt .....

.....

Bevilling paa indskrænket Ret til Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød for Tiden fra .....til 31te December 19....., saaledes at Skjænkning alene maa foregaa til .....

.....

For Rettigheden bliver der at erlægge en Afgift, som af Herredsstyret er fastsat til Kr.....aarlig*), og som for det løbende Aar indbetales til Herredskassen inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve. Hvis ikke saa sker, inddrives Afgiften ved Udpantning, og Retten ophører, indtil der betales.

.....

.....

.....den.....19.....

.....

(Underskrift).

Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor.

Formular No. 3. Bevilling paa almindelig Ret til Skjænkning af alkoholsvagt Øl paa Landet.

Ordføreren

i

.....Herred

gjør vitterligt:

---

*) Rettet i Henhold til Handelsdeptets Cirkulære af 24 Oktbr. 1904.

.....Herredsstyre har overensstemmende 31 Aug.
med Lov af 17de Mai 1904 meddelt .....

.....

Bevilling paa almindelig Ret til Skjænkning af alkoholsvagt Øl, hvorved forstaaes Øl, som indeholder under $2^1/_4$ Vegtprocent Alkohol for Tiden fra.....indtil 31te December 19.....

For Rettigheden bliver der at erlægge en Afgift, som af Herredsstyret er fastsat til Kr.....aarlig *), og som for det løbende Aar indbetales til Herredskassen inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve. Hvis ikke saa sker, inddrives Afgiften ved Udpantning, og Retten ophører, indtil der betales.

Denne Bevilling giver Indehaveren ogsaa Ret til Salg af alkoholsvagt Øl.

.....

.....

.....den.....19.....

.....

(Underskrift).

Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor. Ligeledes bør de Tidsindskrænkninger for Rettighedens Udøvelse, som maatte være fastsat af Herredsstyret i Henhold til Lovens § 27, nærmere angives.

Formular No. 4. Bevilling til Salg af Øl paa Landet.

Ordføreren
i
.....Herred
gjør vitterligt:

.....Herredsstyre har overensstemmende
med Lov af 17de Mai 1904 meddelt .....

.....

Bevilling paa Ret til Salg af Øl i hvilkesomhelst Dele for Tiden fra.....til 31te December 19.....

For Rettigheden bliver der at erlægge en Afgift, som af Herredsstyret er fastsat til Kr.....aarlig, og som for det løbende Aar indbetales til Herredskassen inden 15de Januar og

*) Rettet i Henhold til Handelsdeptets Cirkulære af 24 Oktbr. 1904.

31 Aug. 15de Juli, hver Gang med det halve. Hvis ikke saa sker, indbrives Afgiften ved Udpantning, og Retten ophører, indtil der betales.

.....

.....

.....

.....den.....19.....

.....

(Underskrift).

Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 34, jfr. § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor. Ligeledes bør de Tidsindskrænkninger for Rettighedens Udøvelse, som maatte være fastsat af Herredsstyret i Henhold til Lovens § 40, jfr. § 27, nærmere angives.

Formular No. 5. Bevilling til Smaasalg af Øl paa Landet.

Ordføreren

i

.....Herred

gjør vitterligt:

.....Herredsstyre har overensstemmende med Lov af 17de Mai 1904 meddelt .....

.....

Bevilling paa Ret til Smaasalg af Øl for Tiden fra ..... til 31te December 19.....

For Rettigheden bliver der at erlægge en Afgift, som af Herredsstyret er fastsat til Kr.....aarlig, og som for det løbende Aar indbetales til Herredskassen inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve. Hvis ikke saa sker, inddrives Afgiften ved Udpantning, og Retten ophører, indtil der betales.

.....

.....

.....

.....den.....19.....

.....

(Underskrift).

Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 34, jfr. § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor. Ligeledes bør de Tidsindskrænkninger for Rettighedens Udøvelse, som maatte være fastsat af Herredsstyret i Henhold til Lovens § 40, jfr. § 27, nærmere angives. 31 Aug.

Formular No. 6. Bevilling til Salg af Vin, Frugtvin og Mjød paa Landet.

Ordføreren

i

.....Herred

gjør vitterligt:

.....Herredsstyre har overensstemmende med Lov af 17de Mai 1904 meddelt Landhandler.....

.....

Bevilling paa Ret til Salg i hvilkesomhelst Dele af Vin, Frugtvin og Mjød for Tiden fra.....til 31te December 19.....

For Rettigheden bliver der at erlægge en Afgift, som af Herredsstyret er fastsat til Kr.....aarlig, og som for det løbende Aar indbetales i Herredskassen inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve. Hvis ikke saa sker, inddrives Afgiften ved Udpantning, og Retten ophører, indtil der betales.

.....

.....

.....den.....19.....

.....

(Underskrift).

Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 34, jfr. § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor. Ligeledes bør de Tidsindskrænkninger for Rettighedens Udøvelse, som maatte være fastsat af Herredsstyret i Henhold til Lovens § 40, jfr. § 27, nærmere angives.

---

31 Aug. **Formular No. 7.** Bevilling til Smaasalg af Vin, Frugtvin og Mjød paa Landet.

Ordføreren

i

.....Herred

gjør vitterligt:

..... Herredsstyre har overensstemmende med Lov af 17de Mai 1904 meddelt Landhandler .....

.....

Bevilling paa Ret til Smaasalg af Vin, Frugtvin og Mjød for Tiden fra .....til 31te December 19.....

For Rettigheden bliver der at erlægge en Afgift, som af Herredsstyret er fastsat til Kr..... aarlig, og som for det løbende Aar indbetales i Herredskassen inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve. Hvis ikke saa sker, inddrives Afgiften ved Udpantning, og Retten ophører, indtil der betales.

.....

.....

.....

.....den.....19.....

.....

(Underskrift).

Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 34, jfr. § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor. Ligeledes bør de Tidsindskrænkninger for Rettighedens Udøvelse, som maatte være fastsat af Herredsstyret i Henhold til Lovens § 40, jfr. § 27, nærmere angives.

Formular No. 8. Bevilling paa almindelig Ret til Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød i Byerne.

Magistraten

i

.....

gjør vitterligt:

.....Bystyre — Magistrat og Formands- 31 Aug.
skab — har overensstemmende med Lov af 17de Mai 1904 meddelt

.....

Bevilling paa almindelig Ret til Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød for Tiden fra.....til 31te December 19.....

For Rettigheden bliver der at erlægge en Afgift, som af Bystyret er fastsat til Kr.....aarlig, og som for det løbende Aar indbetales til Bykassen inden den 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve. Hvis ikke saa sker, inddrives Afgiften ved Udpantning, og Retten ophører, indtil der betales.

Denne Bevilling giver Indehaveren ogsaa Ret til Smaasalg af Øl.

.....

.....

.....

.....den.....19.....

.....

(Underskrift).

Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor. Ligeledes bør de Tidsindskrænkninger for Rettighedernes Udøvelse, som maatte være fastsat af Bystyret i Henhold til Lovens § 27, nærmere angives.

Formular No. 9. Bevilling paa indskrænket Ret til Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød i Byerne.

Magistraten

i

.....

gjør vitterligt:

.....Bystyre — Magistrat og Formands-
skab — har overensstemmende med Lov af 17de Mai 1904 meddelt

.....

Bevilling paa indskrænket Ret til Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød for Tiden fra.....til 31te December

31 Aug. 19....., saaledes at Skjænkning alene kan foregaa til.....

.....

For Rettigheden bliver der at erlægge en Afgift, som for det første Aar beløber sig til Kr..... og for de følgende Aar fastsættes af Ligningskommissionen. Afgiften for det løbende Aar indbetales til Bykassen inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve. Hvis ikke saa sker, inddrives Afgiften ved Udpantning, og Retten ophører, indtil der betales.

.....

.....

.....

.....den.....19.....

.....

(Underskrift).

Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor.

Formular No. 10. Bevilling paa almindelig Ret til Skjænkning af alkoholsvagt Øl i Byerne.

Magistraten

i

.....

gjør vitterligt:

.....Bystyre — Magistrat og Formandskab — har overensstemmende med Lov af 17de Mai 1904 meddelt

.....

Bevilling paa almindelig Ret til Skjænkning af alkoholsvagt Øl — hvorved forstaaes Øl, som indeholder under $2^1/_4$ Vegtprocent Alkohol — for Tiden fra.....til 31te December 19.....

For Rettigheden bliver der at erlægge en Afgift, som for det første Aar beløber sig til Kr..... og for de følgende Aar fastsættes af Ligningskommissionen. Afgiften for det løbende Aar indbetales til Bykassen inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve. Hvis ikke saa sker, inddrives Afgiften ved Udpantning, og Retten ophører, indtil der betales.

Denne Bevilling giver Indehaveren ogsaa Ret til Smaasalg af alkoholsvagt Øl. 31 Aug.

.....

.....

.....den.....19.....

.....

(Underskrift).

Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor. Ligeledes bør de Tidsindskrænkninger for Rettighedens Udøvelse, som maatte være fastsat af Bystyret i Henhold til Lovens § 27, nærmere angives.

Formular No. 11. Bevilling til Smaasalg af Øl i Byerne.

Magistraten

i

.....

gjør vitterligt:

.....Bystyre — Magistrat og Formandskab — har overensstemmende med Lov af 17de Mai 1904 meddelt

.....

Bevilling paa Ret til Smaasalg af Øl for Tiden fra ..... til 31te December 19.....

.....

.....

.....den.....19.....

.....

(Underskrift).

Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 34, jfr. § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor. Ligeledes bør de Tidsindskrænkninger for Rettighedens Udøvelse, som maatte være fastsat af Bystyret i Henhold til Lovens § 40, jfr. § 27, nærmere angives.

---

31 Aug. **Formular No. 12.** Bevilling til Smaasalg af Vin, Frugtvin og Mjød i Byerne.

Magistraten

i

.....

gjør vitterligt:

.....Bystyre — Magistrat og Formandskab — har overensstemmende med Lov af 17de Mai 1904 meddelt Handelsborger (Handelsberettiget) .....

.....

Bevilling paa Ret til Smaasalg af Vin, Frugtvin og Mjød for Tiden fra.....til 31te December 19.....

For Rettigheden bliver der at erlægge en Afgift, som af Bystyret er fastsat til Kr.....aarlig, og som for det løbende Aar indbetales til Bykassen inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve. Hvis ikke saa sker, ophører Salgsretten, og Afgiften inddrives ved Udpantning.

.....

.....

.....

den.....19.....

.....

(Underskrift).

Anmærkning. Hvis der for Bevillingen er fastsat nærmere Bestemmelser i Henhold til Lovens § 34, jfr. § 19, maa disse Bestemmelser angives ovenfor. Ligeledes bør de Tidsindskrænkninger for Rettighedens Udøvelse, som maatte være fastsat af Bystyret i Henhold til Lovens § 40, jfr. § 27, nærmere angives.

Cirkulære fra Handelsdepartementet, hvorved vedkommende kommunale Myndigheder saavelsom andre direkte interesserede gjøres udtrykkelig opmærksom paa enkelte af de nye Bestemmelser i Lov af 17de Mai 1904 om Salg og Skjænkning af Brændevin, o. s. v. for at Loven straks ved sin Ikrafttræden 1ste Januar 1905 kan komme til at virke efter sin Hensigt: 31 Aug.

A. Vedkommende Salg og Skjænkning af Brændevin.

1. Handelsborgere, som driver Destillationsforretning, har, naar denne er paabegyndt efter Lovens Kundgjørelse (den 19de Mai 1904), kun Ret til at sælge Brændevin i Henhold til Lovens § 1, 1ste Led, Litr. b, forsaavidt de benytter Rektifikationsapparat enten med en Produktionsevne af mindst 2 000 Liter pr. Døgn eller rummende en Paafyldning af mindst 6 000 Liter.

2. Rettigheder til Salg og Skjænkning af Brændevin paa Landet, som i Henhold til Kongelig Bevilling, udfærdiget før 1894, er meddelt som gjældende indtil videre, skal ifølge Lovens § 10 ophøre senest 1ste Januar 1906. Indehavere af saadanne Rettigheder bør gjøres opmærksom paa denne Bestemmelse.

3. Afgiften for Rettigheder til Salg og Skjænkning af Brændevin paa Landet, meddelte i Henhold til Kongelig Bevilling, skal herefter ifølge Lovens § 11 fastsættes af Herredsstyret for det følgende Aar inden 15de Oktober istedetfor som tidligere inden 15de December. Herredsstyrerne bliver at tilkjendegive, at Afgiften for 1905 allerede iaar bliver at fastsætte i Overensstemmelse med den nye Lov, hvorhos vedkommende Rettighedshavere bør gjøres opmærksom paa Bestemmelsen i Paragrafens 1ste Led, hvorefter de, for at blive fritaget for at erlægge Afgiften, maa inden 30te November have afgivet Erklæring til Herredsstyret om, at de fraskriver sig Rettigheden.

4. For Bevillinger til Skjænkning af Brændevin ombord paa Dampskibe skal herefter ifølge Lovens § 12 foruden sædvanligt Bevillingsgebyr (Kr. 40,00) erlægges en Afgift til Statskassen af Kr. 100,00 for hvert Kalenderaar, uanseet paa hvilken Tid af Aaret Bevillingen meddeles. Afgiften skal erlægges inden hvert Aars 15de Januar eller eventuelt inden 14 Dage efter Bevillingens Datum. Vedkommende Dampskibsselskaber bedes gjort bekjendt med disse Bestemmelser.

5. Ved Lovens § 16 gjøres den Forandring i de gjældende Bestemmelser, at Salg eller Skjænkning af Brændevin ikke maa finde Sted fra Kl. 10 Aften til Kl. 8 Morgen (istedetfor som hidtil „ikke før Kl. 8 om Morgenen"). Departementet kan dog efter Kommunestyrets Anbefaling forandre Tiden Kl. 10 Aften til Kl. 12 Aften.

6. Med Hensyn til Bestemmelsen i Lovens § 49, 1ste Led, om, at ingen maa optage Bestilling paa Brændevin i Partier

31 Aug. eller mindre Dele, medmindre Bestillingen gjøres af nogen til Salg eller Skjænkning berettiget, bedes Politimyndighederne inden Deres Embedsdistrikt gjort bekjendt med, at dette Forbud ogsaa gjælder udenlandske Handelsreisende eller Forretningsmænd, uanseet hvilket Land disse maatte tilhøre.

B. Vedkommende Salg og Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød.

1. Efter Lovens § 19, 1ste Led, skal Bevillingen, hvad enten den gaar ud paa en almindelig eller en indskrænket Ret, lyde paa, at Rettigheden ophører paa Aarets sidste Dag inden et Tidsrum, som ikke maa overskride 3 Aar fra Rettighedens Begyndelse, og som nærmere fastsættes ved hver Bevillings Meddelelse. Det skal desuden kunne bestemmes, at Rettigheden alene kan udøves paa en bestemt Tid af Aaret eller ved enkelt bestemt Leilighed. Efter samme Paragrafs 2det Led, Litra c, kan det for en Bevilling bestemmes, at Variété- og lignende Præstationer ikke maa finde Sted i Beværtningslokale eller visse Dele af eller Tilliggelser til samme.

2. Øl- og Vinsamlags Vedtægter skal ifølge Lovens § 23, 1ste Led, ogsaa for Landdistrikternes Vedkommende undergives Kongens Stadfæstelse.

3. Ifølge Lovens § 26, 1ste Led, er det herefter forbudt samtlige Restauratører paa Dampskibe at skjænke disse Drikkevarer uden efter Kongelig Bevilling. Hermed bedes Dampskibsselskaberne inden Deres Embedsdistrikt gjort bekjendt med Tilføiende, at der for saadanne Bevillinger ikke vil blive at erlægge nogen aarlig Afgift, men et Gebyr til Statskassen af Kr. 40,00, samt at ogsaa Dampskibe, som allerede har erholdt Bevilling til Skjænkning af Brændevin, maa løse særlig Bevilling til Skjænkning af Øl og Vin m. v.

4. Ifølge § 28 er Maximumsgrænsen for den Afgift, som af Kommunestyret kan paalægges Skjænkerettigheder for Øl og Vin m. v., forhøiet fra Kr. 400,00 til Kr. 600,00 paa Landet og til Kr. 1 200,00 i Byerne, hvorhos der som tidligere aabnes Adgang for Kommunestyret til ved en almindelig Bestemmelse, som bliver at undergive Kongens Afgjørelse, at forhøie denne Grænse for Afgiften, hvis særlige Forhold efter vedkommende Myndigheders Skjøn gjør dette ønskeligt. Hvis der i Henhold til den nu gjældende Lovgivning maatte være fastsat for nogen Kommune en høiere Afgift end den ved den nye Lov fastsatte Maximumsgrænse, antages de derom fattede og af Kongen stadfæstede almindelige Bestemmelser fremdeles at blive gjældende, og det antages saaledes ikke at være nødvendigt i saadanne Tilfælde at forelægge Sagen for Kongen til fornyet Afgjørelse. Herpaa bedes Herredsstyrers og Bystyrers Opmærksomhed henledet.

5. Opmærksomheden henledes paa det i § 36, 1ste Led, sidste Punktum indtagne Forbud mod Salg af Øl under Ombringelse. 31 Aug.

Opmærksomheden henledes derhos paa samme Paragrafs 5te Led, hvorefter Bestemmelse om, at Partisalg eller Smaasalg af Frugtvin skal være undergivet Bevilling, ikke er til Hinder for, at Frugtvin af indenlandsk Tilvirkning af ikke over 9 Volumprocent (7,23 Vegtprocent) Alkohol af Producenten kan sælges i hvilketsomhelst Kvantum til de til Salg eller Skjænkning berettigede.

6. Ifølge Lovens § 39 kan i Byerne Bystyret undergive Smaasalg af Vin en særlig Afgift af indtil Kr. 100,00 aarlig. Bystyrernes Opmærksomhed bedes henledet paa Bestemmelsen i samme Paragraf om, at Afgiften skal være fastsat for det følgende Aar inden hvert Aars 15de Oktober; ligeledes bedes vedkommende Rettighedshavere gjort bekjendt med, at de, for at blive fritaget for Afgiften, maa fraskrive sig Rettigheden inden 30te November næstefter.

7. Herredsstyrer og Byfstyrer bedes gjort opmærksom paa Bestemmelsen i Lovens § 50, hvorefter Beslutninger, som fattes i Henhold til Lovens § 23, 1ste Led, 2det Punktum (angaaende Eneret for Samlag til Skjænkning af Øl og Vin m. v.), § 27, 1ste Led (angaaende Tidsindskrænkninger for Skjænkerettigheder), § 28, 1ste og 3die Led, jfr. § 38 (angaaende Fastsættelse m. v. af Afgifter for Skjænke- og Salgsrettigheder), § 33 (angaaende Bestemmelse om, at Ret til Salg af Øl og Vin m. v. skal være Gjenstand for Bevilling), § 36, 2det Led, (angaaende Forbud mod Salg eller Ombringelse paa Landet af Øl fra Bryggeri), § 39, 1ste Led (angaaende Fastsættelse af Afgift for Rettigheder til Smaasalg af Vin i Byerne) og § 40 (angaaende Tidsindskrænkninger for Smaasalg), — skal være bekjendtgjort inden Udgangen af Oktober Maaned paa den Maade, som Herreds- eller Byfstyret bestemmer, for at de kan træde i Kraft fra det paafølgende Aars Begyndelse.

8. Ifølge Lovens § 52, 6te Led, er det under visse Forhold forbudt at fortære eller traktere medbragt Brændevin.

Angaaende Forstaaelsen af Udtrykket „Skjænkningslokale (Kafé)" bemærkes, at efter Udtalelserne i Storthinget under Paragrafens Behandling skal Kjendemærket for Skjænkningslokale søges i, at dersteds som vigtigste og væsentligste Forretning serveres Drikke af hvilkensomhelst Art; ikke mindst har man herved taget Sigte paa Byernes Afholdskaféer. Derimod gjælder Forbudet ikke egentlige Spiselokaler, hvis Hovedforretning er at servere varm Mad, og heller ikke sluttede Selskaber eller Skydsstationer paa Landet.

Ved „Tilliggelser" menes de en Restaurant tilhørende Serveringspladse paa Fortoug, i Haver eller lignende.

1 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa den i Generalforsamling den 2den Juli 1904 vedtagne Forandring i § 20 (for Husafdelingen) i den ved Høieste Resolution af 25de November 1892, jfr. Høieste Resolution af 22de September 1899 for Skogns, Levangers og Aasens Herreders Brandforsikringsselskab approberede Plan, saaledes at Selskabet fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

5 Septbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergen, hvorved meddeles, at naar Skolestyret i Henhold til Byskolelovens § 64 har fattet Bestemmelse om, at Skolens Læse- og Lærebøger skal være affattede paa det almindelige Bogmaal, maa det ansees som en Følge af denne Beslutning, naar intet Forbehold er taget i noget Punkt, at nævnte Maal ogsaa skal benyttes som Undervisningssprog. Der kan saaledes intet være til Hinder for, at en Bemærkning herom optages i Skoleplanen.

Heller ikke kan der være noget til Hinder for, at der ved Kundgjørelsen af ledige Poster ved Bergens Folkeskole udtrykkelig gjøres opmærksom paa, at Undervisningssproget er det almindelige Bogmaal, og at det derfor vil blive krævet, at de, som ansættes, behersker dette Maal — forsaavidt det skulde ansees ønskeligt eller nødvendigt at gjøre nogen udtrykkelig Tilføielse om dette Krav, og det ikke maatte ansees tilstrækkeligt alene at henlede Opmærksomheden paa, hvilket Sprog er Skolens Undervisningssprog. Departementet er imidlertid enig med Direktøren i, at det omhandlede Krav ikke bør udtrykkes saaledes som antydet i Skolestyrets Skrivelse (at vedkommende Ansøgere — forsaavidt saadant kan ske ved Examensvidnesbyrd — godtgjør, at de „fortrinsvis" har lagt sig efter det almindelige Bogmaal), da Skolestyrets Udtryk synes delvis at bero paa en Misforstaaelse af, hvorledes Norskundervisningen ved vore Lærerskoler er ordnet. Som det fremgaar af Departementets Cirkulærskrivelse til Skoledirektørerne af 25de Marts f. A. (i Lovtidenden) skal Lærerskolernes Elever ikke „fortrinsvis" undervises i det ene eller det andet Maal; det er heller ikke nødvendigt, at de „fortrinsvis" lægger sig efter det ene eller andet Maal. Der er intet til Hinder for, at de ved Undervisningen og ved Prøven kan bruge begge Maal, „dersom de vil og har Evne til det", og „underkaste sig fuldstændig Prøve i begge Sprogformer". Undervisningen skal være tilstrækkelig Undervisning baade i Bogmaal og Landsmaal.

Heller ikke bør Kravet om, at de Lærere, som ønsker Ansættelse, behersker det almindelige Bogmaal, udtrykkes paa den første af Direktøren antydede Maade: at Ansøgerne har underkastet sig fuldstændig Prøve i det Maal, som er Bergens Folkeskoles Undervisningssprog. Thi baade vil ved en saadan Redaktion intet

Hensyn være taget til dem, som ikke har gjennemgaaet nogen Lærer- 5 Septbr.
skole (og ogsaa saadanne kan som bekjendt ansættes i opsigelige Poster, se Byskolelovens § 28), og dels vil derved uden Nødvendighed udelukkes de, som vel ved Lærerskolen alene maatte have underkastet sig fuldstændig Prøve i Landsmaal, men som dog paa anden Maade er istand til at godtgjøre, at de ogsaa fuldt ud beherske Bogmaalet.

Departementet finder derfor, at Kravet paa Kyndighed i det almindelige Bogmaal bør udtrykkes ganske i sin Almindelighed, gjerne paa den af Direktøren foreslaaede Maade: „at de med Sikkerhed kan benytte det Maal o. s. v.". Regelmæssig vil selvfølgelig de Lærere, som udgaar fra Lærerskolerne efter den ved Loven af 18de Januar 1902 etablerede Ordning, godtgjøre sin Kyndighed i Bogmaalet ved Vidnesbyrd for at have bestaaet en fuldstændig Prøve i dette Fag, men nogen Hindring for, at denne Kyndighed ogsaa kan godtgjøres paa anden Maade, indsees ikke at være tilstede, da jo Skolestyret som Ansættelsesmyndighed selv vil have at bedømme Vægten af de fremlagte Vidnesbyrd.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre 5 Septbr.
Bergenhus Amt, hvorved det i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 7 bestemmes, at der fra det af Askøen eller Strudshavn bestaaende Jordmoderdistrikt i Søndre Bergenhus Amt udskilles et nyt Distrikt for Askøens Vestside og omfattende Gaardene Skotnæs, Breivik, Davanger, Hanøens Skolekreds, Raalevaag, Tveitevaag, Tveit, Ravnanger og Haugland med underliggende Pladse.

Delingen træder i Kraft fra den Tid, særskilt Jordmoder ansættes i det nye Distrikt.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Stav- 5 Septbr.
anger Amt i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt Imsland Sogn har Adgang til — som i et Herredsstyremøde besluttet — at overtage den Del af Udgifterne til Gjærdehold og Grund til et Hovedveianlæg, der maatte overstige Kr. 2500,00.

Departementet antager med Amtmanden, at Udgifter af den her omhandlede Art i Almindelighed maa bæres af det samlede Herred, og at det derfor ikke er Adgang til at bestemme saadanne Udgifter udredet særskilt af et enkelt af Herredets Sogne, medmindre der af det samlede Herredsstyre — overensstemmende med Bestemmelsen i Skatteloven af 30te Mai 1891 § 46, 3die Passus, — er indgaaet en Forening om Fordelingen af de fælles Herredsudgifter paa hvert enkelt af de til Herredet hørende Sogne.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Handelsdepartementet, 6 Septbr.
hvorved meddeles, at Republiken Panama har tilkjendegivet sin Tiltræden af den i Brüssel under 5te Juli 1890 affluttede

6 Septbr. internationale Konvention om Udgivelse af forskjellige Landes Toldtarifer.

6 Septbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjem, hvorved meddeles, at Departementet er enigt med Direktøren i, at en Lærer ikke er berettiget til at oppebære Alderstillæg af Amtsskolekassen i den Tid, han er permitteret for at besøge Aas Landbrugshøiskole, ligesaalidt som til at medregne denne Tid som Tjenestetid til Opnaaelse af nyt Alderstillæg.

Da Læreren kun er permitteret og saaledes fremdeles er Indehaver af Posten, kan efter Departementets Mening den for ham fungerede Lærer kun betragtes som Vikar og vil som saadan ikke have retsligt Krav paa at faa den heromhandlede Tjenestetid medregnet til selv at opnaa Alderstillæg af Amtsskolekassen (jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 28de Mars 1893).

Departementet bemærker derhos, at Skolestyrerne bør tilholdes at vise Varsomhed ved at tildele Permission for saa lang Tid, som det formentlig i nærværende Tilfælde vil blive Spørgsmaal om, naar det gjælder et Formaal, som ingen Forbindelse har med Skolen.

7 Septbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt i Anledning af en Forespørgsel fra Politimesteren i Grimstad om, hvorvidt en i Arendal hjemmehørende Murer, der som tidligere bosat i Barbu Herred, med Hjemmel af Lov om Udvidelse af Kjøbstaden Arendals Grænser af 31te Mai 1900, dens § 6, er berettiget til i Arendal at vedblive den af ham drevne Næring, kan udføre Murerarbeide paa en Bygning i Grimstad uden at erhverve Borgerskab til denne By. Det er oplyst, at han kun arbeider med egne Hænder uden fremmed Medhjælp.

Departementet meddeler, at det i Henhold til § 7 i Haandværksloven af 14de April 1866 antager, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende.

7 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel fra Byfogden sammesteds om, hvorvidt han som notarius publicus er forpligtet til at modtage Betaling for Vexler, der er indleverede paa Byfogedkontoret til Protest, meddeler, at Spørgsmaalet antages at maatte besvares benægtende.

8 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved de af Mandals Kommunestyre i Møde den 8de August 1904 vedtagne Regler for den i Henhold til § 6 i Brændevinsloven af 24de Juli 1894 anordnede Afstemning stadfæstes med en enkelt Forandring i Medhold af samme Lovparagraf.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Disponent Th. Thorsen og Hustru Caroline, født Paus, af Larvik, til Minde om deres afdøde Datter Nanna oprettede Legat til Bedste for værdige trængende Konfirmander i Larvik samt paa de under 6te Januar d. A. udarbeidede og af Legatopretterne under 31te Mai d. A. vedtagne Statuter for samme. 8 Septbr.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkammeret i Kristiania, hvori bl. a. i Anledning af en fra den udenlandske Assender af et indført Vareparti nedlagt Protest mod Partiets Udlevering meddeles, at Toldvæsenet ikke antages at kunne nægte at udlevere Partiet til Importøren mod Erlæggelse af de pligtige Afgifter, forsaavidt han ved Fremlæggelse af Konnossement paa behørig Maade legitimerer sin Adkomst til samme, medmindre der af Assenderen ved Byfogden nedlægges lovformeligt Forbud, som bliver paa anordnet Maade at forfølge ved Rettergang. Jfr. Departementets i Cirkulærsamlingen indtagne Skrivelse til Toldkammeret i Kristiania af 2den November 1861 og Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893, § 134. 8 Septbr.

Telegram fra Justitsdepartementet til en Magistrat, hvori meddeles, at Departementet antager, at Hustru er stemmeberettiget ved det kommunale Valg i den Kommune, hvori hun har boet i de to sidste Aar, uanseet om Manden er eller har været bosat i en anden Kommune. Ligesaa antager Departementet, at Enke efter Mand, der for Fællesbo har betalt Skat for det sidst forløbne Aar, er stemmeberettiget; jfr. Indredepartementets Skrivelse af 2den December 1901 i Lovtidenden. Forøvrigt bemærker Departementet, at Spørgsmaalene henhører under vedkommende Myndigheders, i sidste Instants Storthingets Afgjørelse. 10 Septbr.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved meddeles, at der fra 1ste Oktober 1904 er Adgang til at sende almindelige Brevpostsager (almindelige Breve, Brevkort, Kortbreve og Korsbaandsforsendelser) som Ilpostforsendelser indenrigs til Kristiania, Stavanger, Bergen og Trondhjem. 10 Septbr.

Disse Forsendelser vil blive udbragt til Adressaterne ved særskilte Bud straks efter Ankomsten, dog saa, at Forsendelser, som ankommer om Natten efter Kl. 9 Aften, først udbringes Kl. 8 næste Morgen.

Ilpostforsendelser kan sendes fra samtlige Postanstalter og inden nævnte Byer ogsaa i Lokalposten.

Af Forsendelserne svares almindelig Porto samt et særskilt Ilpostgebyr af 20 Øre pr. Forsendelse. Saavel Porto som Gebyr maa forudbetales og afgjøres ved Frimærker. Ilpostforsendelser, der ikke er helt forudbetalt med det samlede Beløb af Porto og Gebyr, behandles som almindelige Forsendelser.

10 Septbr. Forsendelserne skal af Afsenderen ved Indleveringen være forsynet øverst paa Adressesiden med tydelig Paategning: „Ilpost".

Ilpostforsendelser skal modtages til Forsendelse med første Post længst muligt inden vedkommende Posts Afgang; for Indlevering efter den almindelige Indleveringstids Slutning kan opkræves sædvanligt Gebyr (Postreglementets Kap. XIV § 5).

Som Ilpostforsendelser udbringes Forsendelserne kun én Gang. Kan de ikke besørges ved 1ste Gangs Udbringelse, gaar de over til Behandling som almindelige Forsendelser.

10 Septbr. **Rundskrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til samtlige Amtmænd (undtagen i Finmarkens Amt):

Det er i den senere Tid for Departementet gjentagne Gange fremholdt fra Fogder og særlig fra Amtskasserere og Lensmænd, at det under Indfordringen af Matrikelskatterne føles som en betydelig Ulempe, at Oppebørselsbetjentene ikke har Underretning om, hvem der er vedkommende Brugs Eiere, og at det i saa Henseende vilde være en væsentlig Hjælp at erholde Kvartalsopgaver fra Sorenskriverne over alle tinglyste Skjøder og andre lignende Hjemmelsdokumenter. Idet Departementet er enigt i Ønskeligheden af en saadan Foranstaltning, der maa erkjendes at være saa meget mere paakrævet efter den nye civile Embedsordning, skal man, efter om Sagen at have indhentet Justitsdepartementets Udtalelse, bede samtlige Sorenskrivere inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt anmodede om herefter ved Udgangen af hvert Kvartal, første Gang ved Udgangen af Kvartalet Oktober—December d. A., at afgive direkte til vedkommende Fogder — Amtskasserere — (derimod ikke til Departementet) Opgave over samtlige i Kvartalets Løb tinglyste Hjemmelsdokumenter vedkommende faste Eiendomme i Sorenskriveriet, hvilke Opgaver bliver at affatte overensstemmende med vedlagte Schema:

Herred.	Gaards-No.	Brugs-No.	Gaardsnavn.	Brugsnavn.	Matrikelskyld.		Ny Eier.	Anmærkn.
					Mark.	Øre.		

12 Septbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til Generalkrigskommissæren angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt den

efter Loven af 13de August 1857 og 9de Mars 1901 fornødne Fart, der ikke behøver at være optjent til Orlogs eller udenrigs, skal være foregaaet med større Fartøier. Generalkrigskommissæren havde anført, at han fandt, at ogsaa Fart med mindre Fartøier end større Raaseilere maatte godkjendes, ligeledes Fart paa kortere Farvand og indenrigs, men at der saavel med Hensyn til Fartøiernes Størrelse som Udstrækningen af den indenrigske Fart burde fastsættes bestemte Grænser. Som saadanne anbefalte han de i Kristiania Indrulleringsdistrikt anvendte, nemlig henholdsvis 20 Tons Drægtighed samt Fart mellem forskjellige Tolddistrikter. 12 Septbr.

Departementet meddeler, at det finder det klart, at der ved Udtrykket „faret tilsjøs" i Lov af 13de August 1857 § 1 er ment Fart af nogen Betydning for Erhvervelse af praktisk Uddannelse tilsjøs, saaledes at ikke alslags Fart, f. Eks. med Lægtere o. lign. kan medregnes. Udtrykket maa saaledes være Gjenstand for en Begrænsning, og Departementet finder i Overensstemmelse med Generalkrigskommissærens Forslag og under Hensyn til Regelen i Udskrivningsreglementets § 26, at det bør bestemmes, at kun den Fart, der er foregaaet med Fartøier af 20 Tons Drægtighed og derover, kommer i Betragtning. Derimod finder det ikke at kunne fastsætte nogen lokal Begrænsning for den indenrigske Fart, idet Spørgsmaalet om Godkjendelse af saadan Fart vil blive at afgjøre af Sessionsbestyrelsen og i Tvivlstilfælde kan forelægges Generalkrigskommissæren og Departementet.

Det ovenfor anførte antager Departementet ogsaa maa gjælde den i ovennævnte Love henholdsvis § 2 og § 3 forlangte Fartstid til Erhvervelse af Skippercertifikat forsaavidt angaar den 9 Maaneders Fart, som kan optjenes inden Riget.

Pakkepostkonvention mellem Norge og de Forenede Stater i Amerika.*) 27 Aug. 14 Septbr.

Gjenpart.

For the purpose of making better postal arrangements between the United States of America and Norway, the undersigned Henry C. Payne, Postmaster General of the United States of America, and the Director General of Posts of Norway, by virtue of authority vested in them, have agreed upon the following articles for the establishment of

Oversættelse.

I den Hensigt at forbedre Postforbindelserne mellem Norge og de Forenede Stater i Amerika er undertegnede, den norske Poststyrelse og Henry C. Payne, Generalpostmester i de Forenede Stater i Amerika, i Henhold til dem meddelt Bemyndigelse, kommet overens om følgende Artikler

*) Konventionen er afsluttet med Hjemmel i Kgl. Resolution af 14de Februar 1904 under 27de August/14de September 1904.

27 Aug. 14 Septbr.

a Parcels-Post System of exchanges between the two countries.

Article I.

The provisions of this Convention relate only to parcels of mail matter to be exchanged by the system herein provided for, and do not affect the arrangements now existing under the Universal Postal Convention, which will continue as heretofore; and all the agreements hereinafter contained apply exclusively to mails exchanged under these articles, directly between the office of New York and such other offices within the United States as may be hereafter designated by the Postmaster General of the United States; and the office of Christiania, and such other offices in Norway as may be hereafter designated by the Director General of Posts of Norway.

Article II.

There shall be admitted to the mails exchanged under this Convention, articles of merchandise and mail matter — except letters, post cards and written matter of all kinds — that are admitted under any conditions to the domestic mails of the conntry of origin, except that no packet must exceed fifty dollars ($ 50) or its equivalent in value, 4 pounds 6 ounces (or 2 kilograms) in weight, nor the following dimensions: Greatest length in any direction, three feet 6 inches (105 centimeters),

til Etablering af en Pakkepostudveksling mellem de to Lande.

Artikel I.

Bestemmelserne i denne Konvention vedrører kun Postpakker, der udveksles efter det her fastsatte System, og berører ikke de nugjældende Bestemmelser i Verdenspostkonventionen, hvilke skal vedblive at gjælde som hidtil; alle de i det efterfølgende indeholdte Bestemmelser vedrører udelukkende de Poster, der i Henhold til disse Artikler udveksles direkte mellem Kristiania Omkarteringskontor samt de andre Postkontorer i Norge, som senere maatte blive bestemt af den norske Poststyrelse, og Postkontoret i New York samt de andre Postkontorer i de Forenede Stater, som senere maatte blive bestemt af Generalpostmesteren i de Forenede Stater.

Artikel II.

I de Poster, der udveksles i Henhold til denne Konvention, kan sendes Varer og Postsager — herfra undtaget Breve, Brevkort og alleslags skrevne Sager, — forsaavidt disse Forsendelser overhovedet kan sendes i Posten indenrigs i Udgangslandet. Dog maa ingen Pakke overstige i Værdi 50 Dollars eller tilsvarende Beløb, i Vegt 2 Kilogram (4 Pund 6 Unzer) og heller ikke overskride følgende Dimensioner: største Længde i hvilkensomhelst Retning 105 Centimeter (tre Fod seks Tommer, engelsk Maal), største Længde og Omfang tilsammen

greatest length and girth combined, six feet (180 centimeters); and must be so wrapped or inclosed as to permit their contents to be easily examined by customs officers and by postmasters duly authorized to do so; and except that the following articles are prohibited.

Publications which violate the copyright laws of the country of destination; poisons, and explosive or inflammable substances, fatty substances; liquids and those which easily liquefy; confections and pastes; live or dead animals, except dead insects and reptiles when thoroughly dried; fruits and vegetables which easily decompose, and substances which exhale a bad odor; lottery tickets, lottery advertisements or lottery circulars; all obscene or immoral articles; articles which may in any way damage or destroy the mails or injure the persons handling them.

Article III.

A letter or communication of the nature of personal correspondance must not accompany, be written on or inclosed with any parcel.

If such be found, the letter will be placed in the mails, if separable, and if the communication be inseparably attached, the whole package will be rejected. If, however, any such should inadvertently be forwarded, the country of destination

180 Centimeter (seks Fod, engelsk Maal). Pakkernes Omslag og Indpakning maa være saaledes, at Indholdet let kan undersøges af Toldfunktionærerne og af de dertil behørig bemyndigede Postmestre. 27 Aug. 14 Septbr.

Følgende Sager kan ikke sendes i Pakkeposten: trykte Sager, der krænker Bestemmelseslandets Love om den literære Eiendomsret; Gifte og eksplosive eller let antændelige Stoffe; Fedtstoffe, flydende Sager og Sager, som let gaar over i flydende Form; Sukkertøi og Konfiturer; levende eller døde Dyr med Undtagelse af døde Insekter og Krybdyr i fuldstændig tørret Stand; Frugt og Grøntsager, som let gaar i Forraadnelse, ildelugtende Sager, Lotterisedler, Lotteriavertissementer eller Lottericirkulærer; alle obskøne eller umoralske Sager; Gjenstande, som paa nogen Maade kan beskadige eller ødelægge Postforsendelserne eller skade de Personer, som behandler dem.

Artikel III.

Breve eller Meddelelser, der har Karakter af personlig Korrespondance, maa ikke medfølge, skrives udenpaa eller indlægges i nogen Pakke.

Hvis saadanne findes, vil de, hvis de kan skilles fra Pakken, blive lagt i Posten; men hvis Meddelelsen ikke kan skilles fra Pakken, skal hele Forsendelsen negtes modtaget. Hvis alligevel en saadan Forsendelse ved Uagtsomhed skulde blive fremsendt, kan

27 Aug. 14 Septbr.

stination may collect, on the letter or letters, double rates of postage according to the Universal Postal Convention.

No parcel may contain parcels intended for delivery at an address other than that borne by the parcel itself. If such inclosed parcels be detected, they must be sent forward singly, charged with new and distinct parcels-post rates.

Article IV.

The packages in question shall be subject in the country of destination to all customs duties and all customs regulations in force in that country for the protection of its customs revenues, and to the following rates of postage, which shall in all cases be required to be Fully Prepaid, viz:

In the United States; for a parcel not exceeding one pound (455 grams) in weight, 12 cents; and for each additional pound (455 grams) or fraction of a pound, 12 cents.

In Norway; for a parcel not exceeding half a kilogram (18 ounces) in weight, 60 öre, and for each additional half-kilogram (18 ounces) or fraction thereof 60 öre.

Article V.

The sender of each package must make a Customs Declaration, upon a special form provided for the purpose (see Form 1, »A«, annexed hereto), giving the address, a general description of the parcel, an

Bestemmelseslandet opkræve dobbelt Porto for Brevet eller Brevene overensstemmende med Verdenspostkonventionens Bestemmelser.

Ingen Pakke kan indeholde Pakker, der er bestemt til at udleveres efter en anden Adresse end den, som Pakken selv bærer. Opdages saadanne indlagte Pakker, skal de fremsendes enkeltvis og belastes med ny særskilt Pakkepostporto.

Artikel IV.

De omhandlede Pakker skal i Bestemmelseslandet være undergivet alle de i dette Land gjældende Toldsatser og Toldlove. Følgende Portosatser, der i ethvert Fald skal erlægges forskudsvis med sit hele Beløb, kommer til Anvendelse, nemlig:

I Norge for en Pakke, der i Vegt ikke overskrider et halvt Kilogram (18 Unzer), 60 Øre og for hvert overskydende halve Kilogram (18 Unzer) eller Del deraf 60 Øre.

I de Forenede Stater for en Pakke, der i Vegt ikke overskrider et Pund (455 Gram), 12 Cents og for hvert overskydende Pund (455 Gram) eller Del deraf 12 Cents.

Artikel V.

Afsenderen af hver Pakke skal udfærdige en Toldangivelse paa en hertil indrettet særskilt Blanket (se vedføiede Schema 1 A), indeholdende Pakkens Adresse, en almindelig Beskrivelse af den, en nøiagtig Angivelse af Indholdet

accurate statement of the contents and value, date of mailing, and the senders signature and place of residence; which declaration must accompany the parcel to destination.

Either country may authorize the post office where the package is mailed to deliver to the sender of the package at the time of mailing, a certificate of mailing on a form like Form 2 annexed hereto.

The sender of a package may have the same registered by paying the registration fee required for registered articles in the country of origin, and, on demand therefor, will receive a return receipt without additional charge.

og dets Værdi, Affendelsesdatum 27 Aug.
og Affenderens Underskrift og 14 Septbr.
Opholdssted; denne Angivelse skal medfølge Pakken til dens Bestemmelsessted.

Ethvert af Landene kan bemyndige det Postkontor, hvor Pakken indleveres, til ved Indleveringen at give Pakkens Affender et Indleveringsbevis paa en Blanket lig vedføiede Schema 2.

Affenderen af en Pakke kan faa den sendt under Rekommandation mod herfor at erlægge det i Udgangslandet sædvanlige Rekommandationsgebyr; paa Forlangende kan han uden noget Tillægsgebyr erholde et Modtagelsesbevis.

Article VI.

The addressees of registered articles shall be advised of the arrival of a package addressed to them, by a notice from the post office of destination.

The packages shall be delivered to addressees at the post offices of address in the country of destination free of charge for postage; but the customs duties properly chargeable thereon shall be collected on delivery in accordance with the customs regulations of the country of destination; and the country of destination may, at its option, levy and collect from the addressee for interior service and delivery a charge not exceediug five cents in the United States, and 20

Artikel VI.

Rekommanderede Pakkers Adressater skal af Bestemmelsesstedets Postkontor skriftlig underrettes om Ankomsten af en til dem adresseret Pakke.

Pakkerne skal i Bestemmelseslandet udleveres Adressaterne paa Bestemmelsesstedets Postkontor uden Opkrævning af nogen Porto; men pligtige Toldafgifter skal inkasseres ved Udleveringen overensstemmende med Bestemmelseslandets Toldforskrifter, og det staar Bestemmelseslandet frit for at opkræve af Adressaten for indenrigsk Behandling og Ombæring et Gebyr, der ikke maa overstige 20 Øre i Norge og 5 Cents i de Forenede Stater for hver

27 Aug. 14 Septbr.

öre in Norway, on each single parcel of whatever weight.

Article VII.

The packages shall be considered as a component part of the mails exchanged direct between the United States and Norway, to be dispatched by the country of origin to the other at its cost and by such means as it provides, but must be forwarded, at the option of the dispatching office, either in boxes prepared especially for the purpose or in ordinary mail sacks, to be marked »Parcels Post« and not to contain any other articles of mail matter, and to be securely sealed with wax or otherwise, as may be mutually provided by regulations hereunder.

Each country shall promptly return empty to the dispatching office by next mail, all such bags and boxes, but subject to other regulations between the two Administrations.

Although articles admitted under this Convention will be transmitted as aforesaid between the exchange offices, they should be so carefully packed as to be safely transmitted in the open mails of either country, both in going to the exchange office in the country of origin and to the office of address in the country of destination.

Each dispatch of a parcels-post-mail must be accompanied by a descriptive list, in duplicate, of all the packages

enkelt Pakke af hvilkensomhelst Vegt.

Artikel VII.

Pakkerne skal betragtes som en Bestanddel af de mellem Norge og de Forenede Stater direkte udvekslede Poster, og de skal fremsendes af Udgangslandet paa dets Bekostning til det andet Land med saadanne Befordringsmidler, som det raader over; Pakkerne skal, efter den afsendende Postanstalts Valg, fremsendes enten i specielt for Øiemedet indrettede Kasser eller i almindelige Postposer, der mærkes „Pakkepost", og som ikke maa indeholde nogen anden Slags Postforsendelser, og som skal behørig forsegles eller lukkes paa andet Vis, hvorom der gjensidig træffes nærmere Bestemmelser.

Hvert Land skal uopholdelig med næste Post tilbagesende tomme til det afsendende Kontor alle saadanne Sække og Kasser, medmindre anden Aftale træffes mellem de to Administrationer.

Skjønt de efter nærværende Konvention tilstedelige Gjenstande skal befordres som ovenfor nævnt mellem Udvekslingskontorerne, skal de dog pakkes saa omhyggelig, at de trygt kan befordres stykkevis med den almindelige Post gjennem et af Landene, baade underveis til Udgangslandets Udvekslingskontor og til Adressepostanstalten i Bestemmelseslandet.

Hver afsendt Pakkepost skal ledsages af et Kart in duplo over alle de afsendte Pakker, hvori særskilt anføres for hver Pakke

sent, showing distinctly the list number of each parcel, the name of the sender, the name of the addressee with address of destination, and the declared contents and value; and must be inclosed in one of the boxes or sacks of such dispatch. (See Form 3 annexed hereto).

dens Løbeno., Afsenderens Navn, Adressatens Navn og Adresse, det angivne Indhold og dettes Værdi; Kartet indlægges i en af Kasserne eller Poserne i vedkommende Post (se vedføiede Schema 3). 27 Aug. 14 Septbr.

Article VIII.

As soon as the mail shall have reached the office of destination, that office shall check the contents of the mail. In the event of the parcel bill not having been received a substitute should be at once prepared.

Any errors in the entries on the parcel bill which may be discovered, should, after verification by a second officer, be corrected, and noted for report to the dispatching office on a form »Verification certificate«, which should be sent in a special envelope.

If a parcel advised on the bill be not received after the non-receipt has been verified by a second officer, the entry on the bill should be canceled and the fact reported at once.

Should a parcel be received in a damaged or imperfect condition, full particulars should be reported on the same form.

If no verification certificate or note of error be received, a parcels-mail shall be considered as duly delivered, having been found on examination correct in all respects.

Artikel VIII.

Saasnart Posten er ankommet til Bestemmelsespostanstalten, skal denne kontrollere dens Indhold. Modtages ikke noget Pakkepostkart, skal der straks udfærdiges et Nød-Kart af Bestemmelsespostanstalten.

Mulige Feil i Pakkekartets Anførsler, der maatte opdages, skal — efter at være fastslaaede af en anden Tjenestemand — berigtiges og meldes det afsendende Kontor i en „Tilbagemelding", der skal sendes i et særskilt Omslag.

Hvis en paa Kartet opført Pakke mangler, skal Anførslen paa Kartet, efter at Mangelen er konstateret ogsaa af en anden Tjenestemand, udstryges, og Sagen straks tilbagemeldes.

Modtages en Pakke i beskadiget eller mangelfuld Stand, skal Tilbagemelding udstedes med Angivelse af alle nærmere Omstændigheder.

Modtages ingen Tilbagemeldelse eller Melding om Feil, skal vedkommende Pakkepost betragtes som rigtig afleveret og ved Undersøgelsen befundet i Orden i enhver Henseende.

27 Aug.
14 Septbr.

Article IX.

If the packages cannot be delivered as addressed, or if they are refused, they should be reciprocally returned without charge, directly to the dispatching office of exchange at the expiration of thirty days from their receipt at the office of destination, and the country of origin may collect from the sender, for the return of the parcel, a sum equal to the postage when first mailed. Provided, however, that parcels prohibited by Article II and those which do not conform to the conditions as to size, weight, and value prescribed by the said Article, shall not necessarily be returned to the country of origin, but may be disposed of, without recourse, in accordance with the customs laws and regulations of the country of destination.

When the contents of a parcel which cannot be delivered are liable to deterioration or corruption, they may be destroyed at once, if necessary, or if expedient, sold, without previous notice or judicial formality, for the benefit of the right person, the particulars of each sale being noticed by one post office to the other.

Article X.

The Post Office Department of either of the contracting countries will not be responsible for the loss or damage of any package; but

Artikel IX.

Hvis Pakker ikke kan udleveres efter Adressen, eller hvis de negtes modtaget, skal de — efter Udløbet af en Frist af 30 Dage efter deres Modtagelse ved Bestemmelsespostanstalten — gjensidig tilbagesendes omkostningsfrit direkte til det afsendende Udvekslingskontor; Udgangslandet kan hos Afsenderen for Pakkens Tilbagesendelse opkræve et Beløb ligt den forud oppebaarne Porto. Dog skal Pakker, som er forbudt i Art. II, og Pakker, som ikke opfylder de i nævnte Artikel foreskrevne Betingelser med Hensyn til Størrelse, Vegt og Værdi, ikke nødvendigvis tilbagesendes til Udgangslandet, men kan endelig disponeres over overensstemmende med Bestemmelseslandets Toldlove og Reglementer.

Naar Indholdet af en ubesørgelig Pakke let kan bedærves eller ødelægges, kan det straks tilintetgjøres, hvis nødvendigt, eller sælges — om dette findes hensigtsmæssigt — uden forudgaaende Varsel eller retslig Forfaren til Fordel for Rettighedshaveren; de nærmere Omstændigheder ved Salget skal af det ene Postkontor meldes det andet.

Artikel X.

Poststyrelserne i de kontrahérende Lande er ikke ansvarlige for Tab eller Beskadigelse af nogen Pakke, men det staar hvert af de to Lande frit for at udbetale Er-

either country is at liberty to indemnify the sender of any package which may be lost or destroyed on its territory.

Article XI.

Each country shall retain to its own use the whole of the postages, registration and delivery fees, it collects on said packages; consequently, this Convention will give rise to no separate accounts between the two countries.

Article XII.

The Postmaster General of the United States of America, and the Director General of Posts of Norway, shall have authority to jointly make such further regulations of order and detail as may be found necessary to carry out the present Convention from time to time; and may, by agreement, prescribe conditions for the admission in packages exchanged under this Convention of any of the articles prohibited by article II.

Article XIII.

This Convention shall take effect and operations thereunder shall begin on the first day of October, 1904, and shall continue in force until terminated by mutual agreement, but may be annulled at the desire of either Department, upon six months previous notice given to the other.

Done in duplicate, and signed at Washington, the

ſtatning til Afſenderen af en Pakke, 27 Aug. 14 Septbr.
der maatte gaa tabt eller blive ødelagt inden dets Territorium.

Artikel XI.

Hvert Land ſkal beholde for egen Regning udelt den Porto og de Rekommandations- og Udleveringsgebyrer, ſom det opkræver for de omhandlede Pakker; ſom Følge heraf vil denne Konvention ikke give Anledning til nogen ſærſkilt Afregning mellem de to Lande.

Artikel XII.

Poſtſtyrelſen i Norge og Generalpoſtmeſteren i de Forenede Stater i Amerika ſkal have Bemyndigelſe til i Fællesſkab at udfærdige yderligere Detailbeſtemmelſer, der efterhaanden maatte findes nødvendige for at bringe denne Konvention til Udførelſe; de kan derhos efter Overenskomſt foreſkrive Betingelſer for Tilſtedelighed af nogen af de i Art. II forbudne Gjenſtande i Pakker, udvekslede i Henhold til denne Konvention.

Artikel XIII.

Denne Konvention ſkal træde i Kraft og dens Beſtemmelſer komme til Udførelſe den førſte Oktober 1904 og ſkal blive gjældende, indtil den ophæves efter gjenſidig Overenskomſt; dog kan den træde ud af Kraft paa Forlangende af en af Styrelſerne, naar denne giver den anden Varſel 6 Maaneder iforveien.

Udfærdiget in duplo og undertegnet i Kriſtiania den fjortende

27 Aug. 14 Septbr.

twenty seventh day of August, One thousand nine hundred and four, and in Christiania the fourteenth day of September one thousand nine hundred and four.

Thb. Heyerdahl.

Karl Bryn.

Henry C. Payne,
Postmaster General of the United States of America.

The foregoing Parcels Post Convention between the United States of America and Norway has been negotiated and concluded with my advice and consent, and is hereby approved and ratified.

In testimony whereof I have caused the Seal of the United States to be hereunto affixed.

Theodore Roosewelt.
(L. S.).

By the President:

Alvey A. Adie,
Acting Secretary of State.

Washington August 31, 1904.

In fidem:

C. J. Gløersen.

September 1904 og i Waſhington den ſyv og tyvende Auguſt 1904.

(Underſkrifter).

Schema 1.

A.

Datostempel.

Pakkepost mellem Norge og de Forenede Stater.

Bestemmelsessted.

Tolddeklaration.

Beskrivelse af Pakken (Kurv, Pose etc.).	Indhold.	Værdi.	%	Samlede Toldafgifter.
	Jalt			

Afgangsdatum: ..... 19 ....; Afsenderens Navn og Adresse { .... }

☞ Kun for Postvæsenet; at udfylde ved Udvekslingskontoret.

Pakkepostkart No. .....; Antallet af Portosatser ....., Løbeno. .....

Pakkepostkonvention mellem Norge og de Forenede Stater. 383 1904

27 Aug.
14 Septbr.

27 Aug.
14 Septbr.

B.

Pakkepost fra .....(Udgangslandet).

Den af Toldbetjenet for Pakkens Indhold beregnede Indførselstold beløber sig til .....,
som maa erlægges før Udleveringen af Pakken.

Datostempel.

.....
Toldbetjent.

C.

Pakkepost fra .....(Udgangslandet).

Nærværende Pakke har passeret Toldbetjenet og skal udleveres uden Afgift.

Datostempel.

.....

Schema 2.

Pakkepost.

En Pakke med nedenstaaende Adresse er indleveret her idag.

Postkontorets Stempel.

.....

.....

.....

Dette Bevis skal tjene som Indleveringsbevis for Afsenderen, og det angiver ikke, at Postvæsenet bærer noget Ansvar for en saadan Pakke.

27 Aug.
14 Septbr.

Schema 3.

Pakker fra ..... (Udgangsland) til ..... (Bestemmelsesland).

Affendende Udvekslings-kontors Datostempel.

Modtagende Udvekslings-kontors Datostempel.

Pakkepostkart No. ....., dateret ..... 19 ..... pr. S/S ..... Ark No. ..... *)

Løbe-No.	Udgangssted.	Affenderens Navn.	Pakkens Adresse.	Angivelse af Indholdet.	Angiven Værdi.		Antal Portosatser	Anmerkninger.
				Falt				

*) Naar der ubkræves mere end et Ark til Indførsel af de i Posten sendte Pakker, er det tilstrækkeligt, hvis nedenangivne Anførsler indføres paa Kartets sidste Ark.

Samlet Antal Pakker sendt i Posten til .....
..... (Bestemmelseslandet).

Antal Kasser (Kurve) eller andet Indpakningsmateriel, hvoraf Posten bestaar, ...

Postens samlede Vegt .....

At fratrække Vegten af Indpakningsmateriellet .....
.....

Pakkernes Nettovegt .....

Det affendende Udvekslingskontors Underskrift:
.....

Modtagende Udvekslingskontors Underskrift:
.....

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa en af Flaa Herredsstyre, Søndre Trondhjems Amt, i Møder den 5te April og 11te Juli 1904 vedtagen Plan for en inden Herredet under Navn af „Flaa Sparebank" oprettendes Sparebank. 15 Septbr.

Høieste Resolution,*) hvorved i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 5 meddeles Stadfæstelse paa de af Kjøbstaden Levanger Kommunestyre i Møde den 23de August d. A. besluttede Vedtægter angaaende Skattetakster og Førelse af Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme i nævnte Kjøbstad. 15 Septbr.

Rundskrivelse fra Justitsdepartementet til samtlige Amtmænd, hvorved der efter en fra Medicinaldirektøren modtaget Forestilling med Forslag om, at Salg i Haandkjøb maa blive forbudt af en spiritusholdig Blanding, der udleveres fra Apothek under Benævnelsen „Doktor Hals' Draaber", da Midlet i ikke liden Udstrækning misbruges som Berusningsmiddel og paa den anden Side ikke kan antages at have nogen nævneværdig medicinsk Betydning, i Henhold til Kongelig Plakat angaaende Udlevering af Gifte og andre Stoffe fra Apothek af 4de Juni d. A. § 16, 2det Led bestemmes, at Salg fra Apothek i Haandkjøb af „Doktor Hals' Draaber" herefter skal være forbudt. 15 Septbr.

Kongelig Resolution, hvorved et Forslag til Takster for Befordring paa norske Jernbaner af Tropper og Forsvarsvæsenet tilhørende Materiel og øvrige Fornødenheder approberes som gjældende indtil videre istedetfor det ved Kongelig Resolution af 8de Mars 1894 approberede „Fragtregulativ for Befordring i Fredstid paa Statens Jernbaner af Tropper m. v." 17 Septbr.

Kongelig Resolution,**) hvorved de af Herredsstyret for Stadsbygden Herred, søndre Trondhjems Amt, i Møder 12te April og 31te Juli 1901 samt 13de Juli 1904 vedtagne Vedtægter til Værnskogens Bevarelse inden Herredet i Henhold til Lov angaaende Værnskogens Bevarelse og mod Skogenes Ødelæggelse af 20de Juli 1893 § 3 approberes. 17 Septbr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 17 Septbr.

I. At § 6, B 2, i Kongelig Resolution af 31te August 1880***) gives følgende Ordlyd:

„Øvrige Officerer og civilmilitære Embedsmænd

*) Bekjendtgj. 19de Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 19de Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35, hvor Vedtægterne er indtagne, men hvor Resol. feilagtig er dateret 29de Aug. I Lovtid. 2den Afd. 1880 feilagtig dateret 30te August.

17 Septbr. kan derimod for en Tid af indtil 6 Maaneder meddeles saadan Reisetilladelse af kommanderende General eller den, han dertil bemyndiger. Om længere Tids Reisetilladelse andrages hos Kongen.

Værnepligtige Officerer kan uden Hensyn til Tid meddeles saadan Reisetilladelse af kommanderende General eller den, han dertil bemyndiger."

II. At kommanderende General og kommanderende Admiral indtil videre bemyndiges at indvilge Andragender fra Officerer henholdsvis af Armeen og af Marinen om at indtræde i Ægteskab, kun forsaavidt kommanderende General — henholdsvis kommanderende Admiral — skulde være i Tvivl om Tilladelsen bør gives, bliver Andragendet som hidtil gjennem Forsvars-Departementet at fremme til naadigst Afgjørelse.

III. De ved Kongelig Resolution af 21de September 1903 fastsatte „Regler om Ansættelse, Forfremmelse, Forsættelse og Afskedigelse af Hærens fastlønnede Underofficerer", sammes § 13, 1ste, 2det og 3die Afsnit, skal herefter lyde saaledes:

„Andragende fra Underofficerer om Afsked fra fastlønnet Stilling kan i Almindelighed indvilges af Brigadechefen, der ligeledes træffer Bestemmelse om Afskedigelse af Underofficerer der har naaet den i Loven fastsatte Aldersgrænse.

Dog bliver Afskedsandragendet gjennem Generalkrigskommissæren at fremme til Forsvarsdepartementet, saafremt det af Ansøgeren indsendes paa Grund af begaaet Forbrydelse eller Forseelse for at undgaa derfor at sættes under Tiltale til Bestillings Fortabelse.

Med Hensyn til Underofficerers Tjenestepligt efter Afskeden fra fastlønnet Stilling forholdes efter de til enhver Tid gjældende Værnepligtsbestemmelser. Forsaavidt Brigadechefen maatte være i Tvivl med Hensyn til disses Anvendelse indhentes derom Generalkrigskommissærens Afgjørelse."

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved nedenstaaende Udkast til nyt Reglement for Tandlægeeksamen bifaldes.

Reglement
for Tandlægeeksamen.

§ 1. Tandlægeeksamen afholdes i Kristiania af den dertil beskikkede Kommission efter Afslutningen af det aarlige Kursus ved Statens Poliklinik for Tandsygdomme.

Tid og Sted for Eksamens Afholdelse bliver af Kommissionen paa hensigtsmæssig Maade at bekjendtgjøre seneste 6 Uger før sammes Begyndelse.

For Kandidater, som ved Sygdom eller andet gyldigt For-

fald hindres fra at fuldføre Eksamen, kan der afholdes Kontinuations- 17 Septbr.
eksamen.

§ 2. Den mundtlige (theoretiske) Eksamen afholdes offentlig. De skriftlige og praktiske Prøver foregaar under saadant Tilsyn og paa saadan Maade, som af Kommissionen bestemmes.

§ 3. Eksamenskommissionen skal bestaa af 2 eksaminerede Læger, hvoraf den ene, der skal være Medlem af det medicinske Fakultet, beskikkes som Formand, og 2 autoriserede, praktiserende Tandlæger. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

Formanden besørger Kommissionens Korrespondance og fører dens Regnskab.

Derhos kan vedkommende Departement beskikke autoriserede Tandlæger til som Censorer at deltage i Bedømmelsen af Prøverne.

§ 4. Inden den Anmeldelsesfrist, der fastsættes ved den i § 1 omhandlede Bekjendtgjørelse, har enhver, der ønsker at stedes til Tandlægeeksamen, herom til Eksamenskommissionens Formand at indgive skriftlig Anmeldelse. Denne skal indeholde Oplysninger om Kandidatens theoretiske og praktiske Studier og være ledsaget af:

1. Daabsattest eller anden behørig Aldersattest.
2. Vaccinationsattest.
3. Bevidnelse fra en kjendt og troværdig Mand om Eksaminandens moralske Forhold.
4. Vidnesbyrd for, at han har bestaaet Examen artium.
5. Behørig Bevidnelse om, at han enten
   a) i et Tidsrum af fulde 2 Aar uden Afbrydelse af nogen betragtelig Varighed har nydt Undervisning i Tandlægekunsten hos autoriseret, praktiserende Tandlæge i Norge eller hos en autoriseret Læge, der efter aflagt Tandlægeeksamen praktiserer som Tandlæge her i Landet.
   b) efter Afslutningen af denne Undervisning har gjennemgaaet et helt Kursus paa Statens Poliklinik for Tandsygdomme,

   eller

   har gjennemgaaet en anerkjendt, fuldstændig Tandlægeskole, der kan ansees fyldestgjørende samt, forsaavidt hans Uddannelse er foregaaet i Udlandet, derefter praktiseret 6 Maaneder hos en autoriseret Tandlæge i Norge eller hos en autoriseret Læge, der efter aflagt Tandlægeeksamen praktiserer som Tandlæge her i Landet.

   Bevidnelsen fra vedkommende Tandlæge eller Skole maa indeholde en Erklæring om Eksaminandens opnaaede Færdighed og Kyndighed i Læretiden.

17 Septbr. Medicinske Kandidater kan gives Adgang til at aflægge Tandlægeeksamen, naar de fremlægger

enten

behørig Bevidnelse for at have gjennemgaaet et Kursus paa Statens Poliklinik for Tandsygdomme samt Bevidnelse om at have gjennemgaaet 1 Aars Læretid i Tandprothese hos autoriseret, praktiserende Tandlæge i Norge eller hos autoriseret Læge, der efter aflagt Tandlægeeksamen praktiserer som Tandlæge her i Landet. Denne Praktikanttjeneste kan være udført samtidig med Gjennemgaaelse af Kurset paa Polikliniken

eller

Vidnesbyrd om mindst et helt Aars Tjenestegjøring ved en offentlig anerkjendt, fuldstændig Tandlægeskole, der kan ansees fyldestgjørende.

§ 5. Forsaavidt der ikke inden Kommissionen er Enstemmighed for at antage en i Henhold til § 4 indgivet Anmeldelse, bliver samme med Bilag og Kommissionens motiverede Betænkning snarest mulig at indsende til Afgjørelse af det Departement, under hvilket det civile Medicinalvæsen henhører.

Førend nogen kan fremstille sig til Eksamen, maa han erlægge en Afgift af Kr. 80,00, der indbetales til Eksamenskommissionens Formand, saasnart Vedkommendes Anmeldelse er antaget.

Den indbetalte Afgift refunderes ikke den, som rejiceres, eller som trækker sig tilbage, efterat han har paabegyndt Eksamen.

§ 6. Eksamen bestaar i:

I) skriftlig,
II) theoretisk mundtlige og
III) praktiske Prøver.

I. Den skriftlige Prøve bestaar i Besvarelse af en af Eksamenskommissionen fremsat, for alle Kandidater fælles Opgave fra hvilkensomhelst Del af Tandlægevidenskaben.

II. Ved den mundtlige Eksamen prøves Kandidatens Kjendskab til:

a. De menneskelige Organsystemers Anatomi og de vigtigste fysiologiske Processer samt, mere specielt Tændernes, Kjævernes, Mundhulens og nærliggende Organdeles Anatomi, Histologi og Udviklingshistorie samt disses specielle Fysiologi. Endvidere Grundtrækkene af den generelle pathologiske Anatomi.

b. Tændernes og Mundhulens specielle Pathologi med Bakteriologi. Tand- og Mundsygdommes Terapi med herhenhørende Farmakologi; Ekstraktionslære.

c. Plomberings- og Protheselære med dertil hørende Fysik, Kemi og speciel Farmakologi.

III. Ved de praktiske Prøver, til hvilke enhver Kandidat maa medbringe og fremlægge de fornødne Apparater i den Ud-

strækning, som af Kommissionen bestemmes, samt i fornødent 17 Septbr.
Fald skaffe tilstede de Patienter, paa hvilke de foreskrevne Operationer og Arbeider bliver at foretage — prøves Kandidaternes Dygtighed i

a. at undersøge og beskrive Mundhulens og Tændernes Tilstand paa en Patient, optage Sygehistorie, stille Diagnose og Prognose og foreslaa Behandling samt foretage et Par Tandekstraktioner.
b. 1. Indlægning af 2 Guldplomber, hvoraf 1 Konturfyldning.
2. To approksimale Amalgamplomber i Fæksler (en mesial og en distal).
3. En approksimal Porcelainsfyldning i Fortand.
4. En Rodbehandling af en stor Kindtand.
c. Forfærdigelse og Indsætning paa Patient af:
1. Et helt Gebiss i Kautschuk.
2. Et partielt Gebiss i Guld med paaloddede Tænder.
3. Et Broarbeide.
4. En Stifttand.

For medicinske Kandidater bortfalder den mundtlige Prøve i Anatomi, Fysiologi og generel pathologisk Anatomi (II a).

§ 7. Til Besvarelse af den skriftlige Prøve, der samtidig forelægges samtlige Kandidater, gives en Tid af 6 Timer.

I hvert af de theoretiske, mundtlige Fag kan eksamineres indtil $^3/_4$ Time.

Til den praktiske Prøve under III a gives indtil 1 Time; til hver af de 4 under III b nævnte Prøver gives, efter Eksaminators og Censorernes nærmere Bestemmelse, fra 1 til 3 Timer; til de under III c nævnte Prøver gives en Tid af ialt indtil 20 Arbeidsdage med daglig Arbeidstid fra Kl. 9—2 Form. og fra Kl. 4—7 Eftm.

Den til de praktiske Eksamensprøver af Eksaminanden anvendte Tid noteres.

§ 8. Eksamenskommissionens Medlemmer fordeler den mundtlige Eksamen mellem sig efter Overenskomst, dog saaledes, at en af Lægerne eksaminerer i de i § 6 under II a og b nævnte Fag, og en af Tandlægerne i de under II c omhandlede. Foruden Eksaminator deltager to Censorer, hvoraf ialfald den ene skal være en Tandlæge, i Censuren. Censorerne opnævnes af Eksamenskommissionen enten blandt dens egne Medlemmer eller blandt de af Departementet beskikkede Censorer.

Censuren af de skriftlige og de praktiske Prøver skal efter Kommissionens nærmere Bestemmelse udføres af 3 Censorer, nemlig mindst 2 af Eksamenskommissionens Medlemmer og, i Tilfælde, en af de af Departementet beskikkede Censorer.

Ingen kan forrette som Eksaminator eller Censor for de

17 Septbr. Kandidater, som hos ham har gjennemgaaet den i § 4 omhandlede 2-aarige Læretid. I Tilfælde heraf eller af andet Forfald bliver i Vedkommendes Sted af Medicinaldirektøren at beſtikke en Suppleant for Eksaminator eller Cenſor.

§ 9. For hver af de 3 mundtlige Prøver (II a—c) og for hver af de 3 praktiſke Prøver (III a—c) gives en Specialkarakter; ligeſaa gives en Specialkarakter for den ſkriftlige Beſvarelſe, altſaa tilſammen 7 Specialkarakterer. Disſe Specialkarakterer udtrykkes ved 1, 1,5, 2, 2,5, 3, 3,5, 4, 4,5, 5 og 6.

Hvis en Eksaminand for nogen Prøve tilkjendes Karakteren 6 eller for en af de praktiſke Prøver Karakteren 5, anſees han for ikke at have beſtaaet Eksamen. Dog kan den, der har faaet 6 i et enkelt mundtligt Fag, efter Eksamenskommiſſionens Beſtemmelſe faa Tilladelſe til inden Eksamens Slutning at aflægge en Kontinuationsprøve i dette Fag, hvorved han beholder den ſidſt givne Karakter.

§ 10. Hovedkarakteren for Eksamen beſtemmes ved, at Summen af de ſpecielle Karakterer divideres med deres Antal. Bliver Kvotienten 1,50 eller mindre, tilkjendes Hovedkarakteren „Udmærket godt"; bliver Kvotienten mere end 1,50, men ikke mere end 2,50, tilkjendes Hovedkarakteren „Meget godt"; bliver Kvotienten mere end 2,50, men ikke mere end 3,00, tilkjendes Hovedkarakteren „Godt".

Bliver Kvotienten over 3,00, anſees Kandidaten ikke at have beſtaaet Eksamen.

§ 11. Efter fuldendt og beſtaaet Eksamen udſteder Eksamenskommiſſionen for Kandidaten et Teſtimonium efter vedføiede Schema, ved hvis Modtagelſe han for Kommiſſionen har mundtlig eller ſkriftlig at aflægge Løfte om, at han ſom Tandlæge ſtedſe vil udføre ſine Forretninger, ſaa at han kan forſvare det for Gud og ſin Samvittighed.

§ 12. Efter enhver Eksamen har Kommiſſionen derom gjennem Medicinaldirektøren at gjøre Indberetning til vedkommende Departement.

§ 13. Nærværende Reglement træder i Kraft iſtedetfor det nugjældende af 14de Marts 1892 ved den Eksamen, ſom bliver at afholde efter endt Kurſus ved Statens Tandpoliklinik Vaaren 1908.

Schema til Teſtimonium.

Den til Afholdelſe af Tandlægeeksamen i Norge naadigſt beſtikkede Kommiſſion gjør vitterligt, at N. N., der er født i ..... den ..... har underkaſtet ſig Tandlægeeksamen, og at han ved denne har lagt ſaadanne Kundſkaber og Færdigheder for Dagen, at Kommiſſionen har tilkjendt ham Hovedkarakteren ..... (Tal).

Kommissionen erklærer saaledes N. N. for at være saa kyn- 17 Septbr.
dig i Tandlægevirksomhedens Theori og Praksis, at intet i denne Henseende er til Hinder for, at Tilladelse meddeles ham til at udøve denne Virksomhed.

Kristiania den

(Underskrifter).

Den ovenstaaende Hovedkarakter ..... er fremkommet ved følgende Specialkarakterer:

I. For den skriftlige Besvarelse . . . . . (Tal)
II. For den mundtlige Eksamen i:
a. Anatomi, Fysiologi og generel Pathologi . . . „
b. Speciel Pathologi og Therapi. . . . . „
c. Plombering og Protheselære . . . . . „
III. For de praktiske Prøver i:
a. Klinisk Undersøgelse og Tandkirurgi . . . . . „
b. Plombering med Rodbehandling . . . . . „
c. Prothese . . . . . „

Kristiania den

p. t. Formand i Kommissionen til Afholdelse af Tandlægeeksamen.

Kongelig Resolution, hvorved Folkeskolen i Maane- 17 Septbr.
jordets Kreds i Hedrum i Henhold til Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 § 82 for 1ste og 2den Afdelings Vedkommende tillades ordnet efter de om Folkeskolen i Kjøbstæderne gjældende Bestemmelser.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. meddeles Tilladelse 17 Septbr.
til, at Hovedkirken i Tysnes Præstegjæld under Nordre Søndhordland Provsti i Bergens Stift nedrives og flyttes fra dens nuværende Plads til en af Tysnes Sogneſtyre udseet Tomt af Gaarden Gjerstad for der at gjenopføres.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om 17 Septbr.
Jords Fredning af 16de Mai 1860 § 13 meddeles Approbation paa Beslutning fattet af Aamot Herredsstyre i Hedemarkens Amt under 22de August 1904, hvorefter Gjærde i Aamot Herred skal ansees for lovligt, naar det er saa tæt og stærkt, at det freder for Heſt og Storfæ.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov angaa- 17 Septbr.
ende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 44 bestemmes, at det for et Tidsrum af 5 Aar, regnet fra 1ste Januar 1905, inden Liſter og Mandals Amt skal være forbudt til Fangst af Tiur, Røi, Aarfugl, Hjerpe og Rype at anvende Snarer af Metaltraad samt Hov.

*) Bekjendtgj. 4de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 37.

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved et af Mo Herredsstyre i Møde 28de Mai 1904 vedtaget Regulativ for Betaling til Bygningsmyndighederne inden det Strøg af Herredet, hvor den almindelige Bygningslovgivning er gjort gjældende ved Kongelige Resolutioner af 29de November 1902 og 11te November 1903, approberes i Henhold til § 84 i Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre.

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved det tillades Politiassistenten ved Kristiansands Politimesterembede at bære den ved Kgl. Res. af 30te August 1884 for Politiassistenter i Landets Byer udenfor Kristiania og Kristiansand fastsatte Uniform.

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at det Lønsbidrag, som det paahviler Sognepræsten i Orkedalen Præstegjæld under Søndre Dalene Provsti i Trondhjems Stift at udrede til den residerende Kapellan i Præstegjældet, fra 1ste Januar 1905 at regne forhøies fra 800 til 1100 Kr. aarlig paa Betingelse af, at det Kapellanen for Tiden tilkommende Lønstilskud af Oplysningsvæsenets Fond i Henhold til den geistlige Lønningslovs § 31 fra samme Tid nedsættes fra 492 til 192 Kr. Af Lønsbidraget bliver 200 Kr. at udbetale hvert Kvartal, Resten saasnart Opgjør over Kaldets Indtægter for Aaret foreligger.

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

1. At den af Herredsstyret i Fitjar Præstegjæld under Nordre Søndhordland Provsti i Bergens Stift i Møde den 2den Juni 1904 fattede Beslutning om, saalænge Fitjar opretholdes som særskilt Præstegjæld, at udrede et aarligt Lønsbidrag til Sognepræsten stort 400 Kr. og om at overtage Garantien for, at Sognepræstens Indtægter hvert Aar skal udgjøre 2400 Kr. uden noget Tilskud af Oplysningsvæsenets Fond approberes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Herredet derved paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.
2. At det Fitjar Sognepræstembede nu tilkommende Lønsbidrag af Oplysningsvæsenets Fond paa 400 Kr. aarlig indbrages fra Udgangen af indeværende Aar at regne.

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. Fra 1ste Januar 1905 at regne skal Eiendommen Dines Gaards-No. 43 henlægges fra Valnesfjorden Annekssogn af Fauske Præstegjæld under Søndre Salten Provsti i Tromsø Stift til Fauske Hovedsogn.
2. Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til at træffe de Forføininger med Hensyn til Ordningen af Sognepræstens

og vedkommende Kirkesangeres Lønning efter Lov af 14de Juli 1897, som den nævnte Gaards Henlæggelse fra Valnesfjorden til Fauske Sogn vil nødvendiggjøre. 17 Septbr.

Kongelig Resolution, hvorved det paalægges Marinens Korpser i den Udstrækning og efter de Regler som Forsvarsdepartementet maatte bestemme, at indeholde Beløb til Dækkelse af Gjæld til Marinens Underofficersforenings Ekviperingsforening hos dens Medlemmer inden Marinen. 17 Septbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt Tømmer, der under Transport i Flaader mistes i Kristianiafjorden, kan betragtes som Vraggods, samt om, hvormeget Tømmerets Eier pligter at betale i Bjergeløn, og hvorledes han har at gaa frem for at faa Tømmeret udleveret. 17 Septbr.

Departementet meddeler, at det omhandlede Tømmer ikke antages at kunne betragtes som Vraggods, men at det efter Departementets Opfatning maa blive at behandle efter Reglerne om Hittegods (jfr. den i Lovtidende indtagne Skrivelse af 27de September 1900), og at dets Eier derfor, naar Finderen negter at udlevere Tømmeret, bør henvende sig til Politiet paa Findestedet, der fastsætter Findelønnens Størrelse.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Rigsadvokaten, hvori Departementet foranlediget ved, at en Politimester havde beregnet det en domfældt i Henhold til Straffeprocesslovens § 475 tilkommende Fradrag i den idømte Straf efter Almanakdøgn, udtaler, at det antager, at dette Fradrag bør beregnes efter hele Døgn à 24 Timer, dog saaledes, at Spørgsmaalet afgjøres i domfældtes Favør, naar der foreligger Tvivl om, hvilket Klokkeslet Dommen er afsagt. Denne Mening antages at stemme med Rigsadvokatens Cirkulære af 20de Januar 1890. 19 Septbr.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet (Poststyrelsen), hvori bl. a. meddeles følgende Tillæg til og Rettelser i Postanstaltfortegnelsen. 19 Septbr.

Fra 1ste Oktober 1904 underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Alnabru paa Jernbanestationen af samme Navn i Akers Herred, Akershus Amt, Kristiania Postdistrikt.
2. Gjeilo i Hols Herred, Buskeruds Amt, Drammens Postdistrikt, i Bipostruten Hol—Gjeilo.
3. Rolfsøhavn paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Maasø Herred, Finmarkens Amt, Hammerfests Postdistrikt.

Fra Aabningen af Jernbanen Egersund-Flekkefjord vil der blive underholdt følgende nye Postaabnerier:

1. Klungland paa Jernbanestoppestedet af samme Navn i Hellelands Herred, Stavanger Amt, Egersunds Postdistrikt.

19 Septbr. 2. Ueland paa Jernbanestoppestedet af samme Navn i Heskestads Herred, Stavanger Amt, Egersunds Postdistrikt.
Fra samme Tid vil Bakke Postaabneri blive benævnt Sirnes.

20 Septbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansand, hvorved meddeles, at et Skolestyre intet har med en Privatlærer og den af ham meddelte Undervisning at gjøre, uden forsaavidt den meddelte Undervisning ikke maatte anses tilfredsstillende efter Skolelovens Fordringer og der af den Grund kan blive Spørgsmaal om at henvise vedkommende Barn til Folkeskolen. At vedkommende privat undervist Barn er „noget aandssvagt", gjør heri ingen Forandring, aldenstund den meddelte Undervisning efter Forholdene maa anses fyldestgjørende og intet bevisligt fremføres om, at Læreren ellers indvirker uheldigt paa Barnet, i hvilket Tilfælde Værgeraadet bør underrettes herom.
Departementet bemærker derhos, at da det i Skrivelsen omhandlede Barn efter det oplyste nærmest synes at maatte være udelukket fra Folkeskolens Undervisning (Landsskolelovens § 10 a), vil det i ethvert Tilfælde ikke kunne blive Spørgsmaal om at henvise vedkommende Barn til en efter Skolelovens § 7 anordnet særskilt Undervisning, hvorimod der maa forholdes overensstemmende med Skolelovens § 60.

20 Septbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania, hvori meddeles, at Departementet er enig med Direktøren i, at som Regel maa den Avling af Hø og Halm, som en Lærerjord giver, ogsaa opbruges paa selve Lærerjorden, saaat al Gjødsel kan komme Lærerjorden tilgode. Ønsker vedkommende Lærer at overføre Lærerjordens Avling til sin Eiendomsgaard, hvor han bor, maa han hertil erhverve vedkommende kommunale Myndigheders Tilladelse. Saadan Tilladelse bør imidlertid ikke gives uden paa Betingelse af, at Læreren forpligter sig til i betimelig Tid at tilbageføre til Lærerjorden saameget naturlig eller kunstig Gjødning, at Lærerjorden kan holdes i forsvarlig Hævd.

20 Septbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergen, hvorved meddeles, at Departementet er enig i, at en Lærer ikke har Krav paa at oppebære Alderstillæg af Amtsskolekassen for den Tid, hvori han har faaet Permission af Skolestyret for at læse til Eksamen Artium. Nævnte Eksamen kan ligesaalidt som Middelskoleeksamen anses som nogen særlig Uddannelse for Lærergjerningen, om den end med Tillægsprøve kan træde istedenfor Eksamen fra Lærerskole.

21 Septbr. **Cirkulære** fra Landbrugsdepartementet til Amtmændene:
Husdyrloven af 14de Juli 1894 bestemmer i § 10, 2den Pasfus, at de Dyr, om hvilke det efter en Dyrlæges Erklæring

maa anſees for afgjort, at de er angrebne af Kvægpeſt, Kvæ- 21 Septbr.
gets ondartede Lungeſyge eller Svinepeſt, ſkal efter Amtmandens Foranſtaltning dræbes, medmindre vedkommende Regjeringsdepartement paabyder det modſatte.

Da det vil kunne have vidtrækkende økonomiſke Konſekvenſer, om en Dyrlæge ved en Husdyrſygdoms Optræden anſer det for afgjort, at en af de nævnte Farſoter foreligger, og da Erkjendelſen af disſe Sygdomme altid er mere eller mindre vanſkelig, ſkal Departementet herved indſkjærpe, at ingen Nedſlagtning af Beſætninger maa finde Sted — udenfor den i § 10 Paſſus 1 omhandlede Nedſlagtning af tre Dyr — paa Grund af antagen Optræden af Kvægpeſt, Lungeſyge eller Svinepeſt, medmindre Departementet paa Forhaand dertil har givet Tilladelſe.

I Henhold til Lovens § 7 a og § 3 ſkal man bede iagttaget, at enhver Dyrlæge, der modtager Meddelelſe om eller under ſin Praksis paatræffer nogen af de i Husdyrlovens § 1 omhandlede Sygdomme, nemlig Kvægpeſt, Miltbrand og dermed ligeartede Sygdomme (Miltbrandsemfyſem, ondartet Ødem, Braaſot), Hundegalſkab, Snive, Mund- og Klovſyge, ondartet Lungeſyge hos Kvæg, ondartet Katarrhalfeber, Faarekopper, Faareſkab eller Svinepeſt, uopholdelig og direkte indberetter dette til Veterinærdirektøren paa de dertil beſtemte Anmeldelſesſchemaer. Ved den første Optræden i et Diſtrikt af antaget Tilfælde af Kvægpeſt, Lungeſyge, Mund- og Klovſyge eller Hundegalſkab ſkal Anmeldelſen ſke telegrafiſk.

Diagnoſen af de første Tilfælde af ſidſtnævnte Sygdomme eller af Svinepeſt, Snive, Faarekopper eller Faareſkab bør ikke af nogen Dyrlæge anſees afgjort, førend han enten ved Indſendelſe af Præparat af ſygt Dyr til Veterinærlaboratoriet har faaet Diagnoſen bekræftet eller derom har konfereret med Veterinærdirektøren.

Foruden at anmelde Sygdomstilfældene til Veterinærdirektøren har Dyrlægen ligeledes at ſende Meddelelſe derom til Amtmanden paa de dertil beſtemte Schemaer.

Idet man angaaende Dyrlægers Reiſer i Anledning af Miſtanke om Optræden af ondartet ſmitſom Sygdom henviſer til dette Departements Cirkulære af 5te Februar 1904, ſkal man meddele, at det Offentliges Intereſſe med Hensyn til Forebyggelſe af Miltbrand af Dyrlægen bør ſøges varetaget paa én Reiſe, ſaaledes at Dyrets Tilintetgjørelſe og den nødvendige Rensning finder Sted ved Dyrlægens første Beſøg. Ihvertfald bør alt nødvendigt kunne udrettes paa to Reiſer, og Regninger for Tilſyn med Miltbrandstilfælde for flere end to Beſøg vil derfor ikke blive anviſt, medmindre ſærlige Omſtændigheder i det enkelte Tilfælde foreligger (cfr. § 23, 2det Paſſus).

21 Septbr. Ifølge Lovens § 6 e kan Amtmanden „under særlige Omstændigheder" paabyde Optagning og Fornyelse af Gulve og lignende i Rum, hvor smittet Dyr har staaet, samt Tilintetgjørelse af smittebefængte Gjenstande. I § 22, 4de Passus udtales, at saadan Foranstaltning kun forudsættes at ske „forat hindre Smittes videre Udbredelse".

Da den Omstændighed, at der paa et Fjøs optræder et enkelt eller et Par Tilfælde af smitsom Sygdom, saasom Miltbrand eller ondartet Katarrhalfeber, ikke kan betegnes som særlig, og da der ved Tilintetgjørelse af Huse, Bygningsgjenstande, Redskaber, Foder o. l. kan forvoldes det Offentlige betydelige Udgifter, skal man for Fremtiden bede iagttaget, at ingen saadan Foranstaltning i Henhold til § 6 e eller § 22, 4de Passus finder Sted, uden at Departementets Samtykke dertil paa Forhaand er indhentet. Opmærksomheden henledes forøvrig paa, at ifølge § 22, 1ste Passus skal Udgifterne ved Desinfektion af Fjøs, Stald, Redskaber og deslige under almindelige Forhold udredes af vedkommende Eier.

22 Septbr. **Høieste Resolution** *), hvorved der i Henhold til § 1, 4de Passus i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 bestemmes, at den ledende Bygningsinspektør i Aalesund indtil videre indtræder som Medlem af Bygningskommissionen sammesteds.

22 Septbr. **Høieste Resolution** *), hvorved er bestemt, at der i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 forordnes en Brandkommission for Rørvik i Viktens Herred, nordre Trondhjems Amt, og at Grænserne for dette Brandkommissionsdistrikt fastsættes overensstemmende med Viktens Herredsstyres Beslutning af 2den Mai 1904.

Beslutningen er saalydende:

Herredsstyret anbefaler, at der oprettes Brandkommission for Rørvik. Det Omraade, der i Tilfælde underlægges Brandkommissionen, omfattes af alle Huse og Huskomplekser i Rørvik fra og med Kristiansens og Olaf Fordelsens Huse i Øst til og med Iver Jørgensen Skjaanes og N. Hauglands Huse i Vest.

22 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Førde Sparebank i Møder den 2den Juni og 28de December 1903 vedtagne forandrede Plan for Banken istedetfor dens ældre ved Høieste Resolution af 11te Juni 1895 stadfæstede Plan.

22 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved der med Hjemmel i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 38 tilstaaes følgende Funk-

*) Bekjendtgj. 27de Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 36.

tionærer Atteſtationsret for portofri Brevveksling i vedkom- 22 Septbr.
mende Stillings Medfør, nemlig:
Beſtyrerne af den meteorologiſke Station i Bergen,
Prokuriſten hos Kæmneren i Bergen.

Cirkulære*) fra Handelsdepartementet til Amtmændene: 22 Septbr.
Det meddeles herved, at de ifølge Lov af 17de Mai 1904 om Salg og Skjænkning af Brændevin, Øl, Vin, Frugtvin og Mjød Statskaſſen tilkommende Indtægter af Handelen med Brændevin (Afgifter eller Andele af Afgifter i Henhold til Lovens §§ 3, 9, 11 og 12 samt Statskaſſens og Amtskommunernes Andele af Brændevinsſamlagenes Nettooverſkud i Henhold til Lovens § 14) bliver at indbetale til vedkommende Oppebørſelsbetjent inden de i Loven eller i Tilfælde af dette Departement faſtſatte Tidsfriſter. Beløbet skal ikke indtages i Oppebørſelsbetjentens Kontributionsregnſkab, men bliver med fornøden Forklaring at indbetale i nærmeſte Afdeling af Norges Bank. Samtidig med Indbetalingen til Banken af vedkommende Beløb skal Oppebørſelsbetjenten afgive Meddelelſe til Finansdepartementet om, at Indbetalingen er foregaaet. Den fra Banken modtagne Kvittering skal Oppebørſelsbetjenten indſende til dette Departement med fornøden Forklaring.

Kongelig Reſolution, hvorved det beſtemmes, at Konfir- 24 Septbr.
mandforberedelſen for den Del af Opdal Preſtegjæld under Søndre-Dalene Provſti i Trondhjem Stift, ſom ſogner til Hovedkirken, herefter skal henlægges fra Vinterhalvaaret til Sommerhalvaaret med paafølgende Konfirmation en Søndag om Høſten.

Kongelig Reſolution, hvorved Kirke- og Undervisnings- 24 Septbr.
departementet er bemyndiget til under Forudſætning af Storthingets Samtykke[1]) at anvende af Oplysningsvæſenets Kapitalfond a) et Beløb af Kr. 5500,00 til Indkjøb af den øvre Halvdel af Gaarden Meløen (Volden) Gaards No. 79, Brugs No. 1 af Skyld Mark 4,91 i Melø Herred og Thinglag til Brug og Beboelſe for Sognepreſten i Melø Preſtegjæld, Tromsø Stift, og b) det Fornødne til Dækkelſe af Omkoſtningerne ved Eiendommens Indkjøb og Indgjærding ſamt ved Anlæg af Veie etc.

Kongelig Reſolution, hvorved der i § 4, 1ſte Paſſus, i 24 Septbr.
de i Henhold til de Kongelige Reſolutioner af 4de April 1883, 19de December 1898 m. fl. udfærdigede Beſtemmelſer angaaende Tilſynskommiſſioner ved Statens Jernbaner (Driftsbanerne) foretages ſaadan Forandring, at Ordene „i Mai, Juni, Juli eller Auguſt Maaned" udgaar.

*) Bekjendtgj. 4de Oktbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 37.

[1]) Givet ved Sth.beſlutn. 12te Decbr. 1904.

24 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 3, 1ste Passus i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Ladestedet Horten, at der udenfor de af Byens Kommunestyre i Møde den 22de Juni 1904 vedtagne Grænser tillades opført Træbygninger overensstemmende med Lovens § 3, 2den Passus.

24 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af § 3 i Lov af 3die Mai 1871 indeholdende Bestemmelser angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande tillades Akers Formandskab for et Tidsrum af 5 — fem — Aar ved Greffsen Kirkegaard og ved Vettakollens Stoppested i Vestre Aker at have Oplag af indtil 250 kg. Dynamit paa Betingelse af:

1. at der til Oplagene opføres Boder af 2" Planker med dobbelte Vægge og Tag,
2. at der om Boderne sættes et 2,50 — to og en halv — Meter høit, tæt Plankegjærde, hvorpaa til alle Sider males „Dynamitoplag",
3. at Oplagene aflaases hver Gang, Dynamit er afhentet og
4. at Oplagene fjernes inden Udløbet af de 5 Aar, om Bygnings- eller Reguleringskommissionen maatte forlange det.

24 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af § 15 i Lov angaaende Fiskerier i Nordlands og Tromsø Amter af 3die August 1897 bestemmes:

1. At det indtil videre skal være forbudt inden Trondenes Herred, Tromsø Amt, i Tiden fra og med 1ste Juni til og med 30te September at benytte Garn til Fangst af Sei i Topsundet indenfor en Grænse, som i Vest trækkes fra Senholmen ved Grøtavær til Elgsnæs og i Øst fra Kraakenesset over Maagøholmerne til Tjøttaskogen, Tjøtta og Akerø til Skarberget og derfra over til Bedstebostadnesset.
   Paa samme Maade skal det være forbudt at bruge Seigarn paa alle Seigrunde og Seiklakker inden Herredet.
   Fra Forbudet undtages de Tilfælde, hvor Seien gjør Landgang, ligesom det ogsaa skal være tilladt at bruge Garn omkring Not, som er sat efter Sild, eller hvori der staar Sild.
2. De i Kongelig Resolution af 28de Juni 1902 indeholdte Bestemmelser om Forbud mod Brug af Seigarn inden Trondenes Herred ophæves.

24 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der er bestemt:

1. At Skjerstad Herred, Saltens Fogderi, Nordlands Amt, paa de af Herredsstyret under 19de December 1902, 29de December 1903 og 15de Juli 1904 vedtagne Vilkaar deles

*) Bekjendtgj. 27de Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 36.

i to Herreder, Skjerstad Herred indbefattende Skjerstad Præstegjæld og Fauske Herred indbefattende Fauske Præstegjæld. 24 Septbr.

2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Tromsø Amt, hvorved der i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de Decbr. 1898 § 7 bestemmes: 24 Septbr.

I. At Tromsøsundets Jordmoderdistrikt i Tromsø Amt deles i 3 Distrikter, idet der af samme udskilles følgende nye Distrikter:
   1. Lerstranden Jordmoderdistrikt, omfattende den sydvestlige udenfor Bystrømmen liggende Del af Tromsøsundet Herred.
   2. Grøtsund Jordmoderdistrikt, omfattende Gaardene paa begge Sider af Grøtsundet fra og med Skulgammen paa Nordsiden og Tønsvik paa Sydsiden samt de til Herredet hørende Gaarde, der ligger til Ulfsfjorden.

II. At Karlsø Jordmoderdistrikt i samme Amt deles i 2 Distrikter saaledes, at den til samme hørende Del af Ulfsneshalvøen kommer til at udgjøre et eget Distrikt under Navn af Ulfsfjorden Jordmoderdistrikt.

III. At Lyngen Jordmoderdistrikt i nævnte Amt deles i 3 Distrikter saaledes:
   1. Lyngen vestre Jordmoderdistrikt, omfattende Lyngenfjordens Vestside indover til og med Pallen.
   2. Lyngen østre Jordmoderdistrikt, omfattende Lyngenfjordens Østside fra og med Dybvik til og med Nordnes, derunder indbefattet Kaafjorden.
   3. Storfjorden Jordmoderdistrikt, omfattende Lyngenfjordens inderste Del, Storfjorden med Skibotten og Lyngsdalen.

Delingen træder i Kraft fra den Tid, særskilt Jordmoder ansættes i de nye Distrikter.

Regler*) for Behandling af de med T eller S brændemærkede Dyr. 27 Septbr.

I Henhold til Kgl. Plakat af 20de Juni 1904 har Landbrugsdepartementet fastsat følgende Regler for Behandling af de med T eller S brændemærkede Dyr:

I. Ved Fredrikshalds Karantænefjøs.

§ 1. De fra Sverige indførte Dyr, som ved Fredrikshalds Karantænefjøs i Henhold til Indførselsplakatens Bestemmelser brændemærkes i Huden med T, skal inden den i Indførselsbetingelserne fastsatte Frist af 8 Dage nedslagtes i Fredrikshald. De fra Sverige indførte Dyr, som ved Fredrikshalds Karantænefjøs i Henhold til

*) Bekjendtgj. 4de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 37.

27 Septbr. Indførselsplakatens Bestemmelse brændemærkes i Huden med S, skal inden den i Indførselsbetingelserne fastsatte Frist af 8 Dage nedslagtes paa et af Dyreeierne opgivet Sted.

§ 2. De med T eller S brændemærkede Dyr skal uopholdelig indsættes i en egen dertil bestemt afsondret Afdeling ved Karantænefjøset og ikke udleveres Eieren, før denne skriftlig har afgivet Erklæring om, at han forpligter sig til at paase vedkommende Dyr uopholdelig nedslagtet i Overensstemmelse med disse Regler; Eieren har selv at skaffe sig Underretning om, naar Slagtningen kan foregaa og Udleveringen saaledes finde Sted.

§ 3. Karantænefjøsets Bestyrer fører Kontrol med, i Tilfælde efter Henvendelse til Stedets Politi (jfr. Husdyrlovens § 4), at Dyrene virkelig nedslagtes.

§ 4. De med S brændemærkede Dyr, der er bestemte til Nedslagtning udenfor Fredrikshald, ledsages af en skriftlig Oplysning fra Karantænefjøsets Bestyrer om, naar Brændemærkningen er foregaaet.

§ 5. Er et ved Karantænefjøset i Fredrikshald med T eller S brændemærket Dyr i betids ikke afhentet til Nedslagtning, er Karantænefjøsets Bestyrer berettiget til for Eierens Regning at lade Dyret nedslagte i Overensstemmelse med disse Regler, ligesom han ogsaa er berettiget til for Eierens Regning at lade Slagtet sælge og af det derved indkomne Beløb søge dækket foruden Slagtningsomkostningerne ogsaa de Importøren eller Eieren paahvilende Forpligtelser i Anledning af Dyrets Undersøgelse og Ophold m. v. paa Karantænefjøset.

§ 6. Nedslagtningen af de ved Karantænefjøset med T brændemærkede Dyr skal indtil videre foregaa i Slagter O. M. Andersens nye Slagteri i Fredrikshald, som herfor skal være berettiget til af vedkommende Dyrs Eier at oppebære en Afgift af 2 — to — Kroner pr. voksent Dyr og 50 — femti — Øre pr. Kalv.

II. Ved Kristiania Karantænefjøs.

§ 1. De fra Sverige indførte Dyr, som ved Kristiania Karantænefjøs i Henhold til Indførselsplakatens Bestemmelser brændemærkes i Huden med T eller S, skal inden den i Indførselsbetingelserne fastsatte Frist af 8 Dage nedslagtes i Kristiania.

§ 2. De ved Kristiania Karantænefjøs med T eller S brændemærkede Dyr skal uopholdelig indsættes i en egen dertil bestemt afsondret Afdeling ved Karantænefjøset og ikke udleveres Eieren, før denne skriftlig har afgivet Erklæring om, at han forpligter sig til at paase vedkommende Dyr uopholdelig nedslagtet i Henhold til § 5; Eieren har selv at skaffe sig Underretning om, naar Slagtningen kan foregaa og Udleveringen saaledes finde Sted.

§ 3. Karantænefjøsets Bestyrer fører Kontrol med, i Tilfælde efter Henvendelse til Stedets Politi, at Dyrene virkelig nedslagtes.

§ 4. Er et med T eller S brændemærket Dyr inden den 27 Septbr.
nævnte Frist af Eieren i betids ikke afhentet til Nedslagtning, er Karantænefjøsets Bestyrer berettiget til for Eierens Regning at lade Dyret nedslagte i Overensstemmelse med disse Regler, ligesom han ogsaa er berettiget til for Eierens Regning at lade Slagtet sælge og af det derved indkomne Beløb søge dækket foruden Slagtningsomkostningerne ogsaa de Importøren eller Eieren paahvilende Forpligtelser i Anledning af Dyrets Undersøgelse og Ophold m. v. paa Karantænefjøset.

§ 5. Den i disse Regler omhandlede Nedslagtning af de med T brændemærkede Dyr skal indtil videre foregaa i Slagter Oluf Kristoffersens Slagteri, Trondhjemsveien 33.

For Nedslagtningen skal vedkommende Slagteri være berettiget til af Dyrets Eier at oppebære en Afgift af Kr. 4,00 pr. voksent Dyr og Kr. 1,00 pr. Kalv.

Slagtningen af de med S brændemærkede Dyr skal kunne foregaa i hvilketsomhelst af Byens Slagterier, medmindre Departementet træffer anden Bestemmelse.

III. Ved Trondhjems Karantænefjøs.

§ 1. De fra Sverige indførte Dyr, som ved Trondhjems Karantænefjøs i Henhold til Indførselsplakatens Bestemmelser brændemærkes i Huden med S skal inden den i Indførselsbetingelserne fastsatte Frist af 8 Dage nedslagtes i Trondhjem.

§ 2. De med S, brændemærkede Dyr skal ikke udleveres Eieren, før han skriftlig har afgivet Erklæring om, at han forpligter sig til at paase vedkommende Dyr uopholdelig nedslagtet paa det Sted, § 5 bestemmer; Eieren har selv at skaffe sig Underretning om, naar Slagtningen kan foregaa og Udleveringen saaledes finde Sted.

§ 3. Karantænefjøsets Bestyrer fører Kontrol med, i Tilfælde efter Henvendelse til Stedets Politi (kfr. Husdyrlovens § 4), at Dyrene virkelig nedslagtes.

§ 4. Er et ved Karantænefjøset i Trondhjem med S brændemærket Dyr i betids ikke afhentet til Nedslagtning, er Karantænefjøsets Bestyrer berettiget til for Eierens Regning at lade Dyret nedslagte i Overensstemmelse med disse Regler, ligesom han ogsaa er berettiget til for Eierens Regning at lade Slagtet sælge og af det derved indkomne Beløb søge dækket foruden Slagtningsomkostningerne ogsaa de Importøren eller Eieren paahvilende Forpligtelser i Anledning af Dyrets Ophold m. v. paa Karantænefjøset.

§ 5. Den i disse Regler omhandlede Nedslagtning skal indtil videre foregaa hos en af følgende Slagtere i Trondhjem:

1. Fr. Bohne, Nordre Gade 14,
2. Elias Aas, Munkegaden 52,
3. Martin Lie, Nedre Baklandet 50;

som herfor skal være berettiget til af vedkommende Dyrs Eier at oppebære en Afgift af Kr. 4,00 pr. Dyr.

28 Septbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt i Anledning af en Forespørgsel fra Fredriksstad Magistrat om, hvorvidt der antages at være Adgang til at overføre Fattigvæsenets Udgifter til Sygeforpleining og Medicin fra Fattigvæsenet til det almindelige Sundhedsvæsen, uden at det vil have nogen Indflydelse paa mulige Spørgsmaal om Refusion fra fremmede Kommuner eller om Afbrydelse af Hjemstavnshævd, samt om der antages at være lovlig Adgang til at henlægge Afgjørelsen af forefaldende Spørgsmaal om Bidrag som nævnt til nogen anden Autoritet end Fattigstyret eller dettes Organer.

Departementet meddeler, at det for sit Vedkommende er tilbøieligt at antage, at en Ordning som den nævnte neppe vil kunne gjennemføres, uden at det vil faa Indflydelse saavel paa Retten til Refusion fra fremmede Kommuner som paa Spørgsmaalet om Afbrydelse af Hjemstavnshævd, ligesom der vistnok ogsaa kan reises Tvivl om, hvorvidt det ligeoverfor Fattiglovens Bestemmelser vil være fuldt ud legalt at henlægge til andre end de der anordnede Myndigheder at afgjøre forefaldende Spørgsmaal om Bidrag, som direkte skal træde i den ordinære Fattighjælps Sted.

29 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt, at de af Flekkefjord Samlag for Udsalg og Udskjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød i Generalforsamling den 25de Juli 1904 vedtagne og i Bystyrets Møde den 8de September næstefter godkjendte Vedtægter i Medhold af §§ 23 og 35 i Lov af 17de Mai 1904 stadfæstes som gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 6 Aar at regne fra 1ste Januar 1905.

29 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved de af Stenkjær Kommunestyre i Møde den 23de September 1904 vedtagne Regler for den i Henhold til § 6 i Brændevinsloven af 24de Juli 1894 anordnede Afstemning stadfæstes i Medhold af samme Lovparagraf, dog med en enkelt Forandring.

29 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse i Medhold af § 8 i Lov af 17de Mai 1904 om Salg og Skjænkning af Brændevin, Øl, Vin, Frugtvin og Mjød meddeles paa den af Hortens Bystyre i Møde den 14de September 1904 fattede Beslutning om Forandring i den ved Kongelig Resolution af 14de November 1898 stadfæstede Vedtægt for Overdragelse og Udøvelse af de i ovennævnte Lovparagraf omhandlede Rettigheder til Udskjænkning af Brændevin.

29 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Konfirmation paa Statuter for „sjømilitære Underofficerers Enkers Legat".

29 Septbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til en Sognepræst, hvori udtales, at Sognepræsten som Embedets Repræsentant i Forhold

til den Udredsel, som i Henhold til den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897 § 7 er paaheftet særskilt matrikulerede Eiendomme, ansees berettiget til at meddele det i Lov af 15de Juni 1878 § 2 omhandlede Samtykke til Brugs Sammenføining til én Eiendom i Panteregisteret. Forøvrigt gjør Departementet opmærksom paa, at saadan Sammenføining ikke medfører nogen Forandring med Hensyn til den vedkommende Eiendomme paahvilende Udredsel. 29 Septbr.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles følgende Tillæg til og Rettelse i Postanstaltfortegnelsen: 30 Septbr.

Fra Aabningen af Hell—Sunnanjernbanen paa Strækningen Levanger—Værdalen vil der blive underholdt et Postaabneri Rinnan paa Jernbanestationen af samme Navn i Levanger Herred, Nordre Trondhjems Aml, Levangers Postdistrikt.

Lund i Oksfjordens Postaabneri er nedlagt.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt i Anledning af en Forespørgsel fra et Fattigstyre angaaende Retsvirkningen af et mellem Forældrene til et udenfor Ægteskab født Barn ved Forligelseskommissionen afsluttet Forlig, ved hvilket Faderen, som ved Amtmandens Resolution var tilpligtet at yde et i denne nærmere bestemt aarligt Underholdningsbidrag til Barnet, forpligtede sig til at betale til dettes Moder engang for alle et bestemt Beløb i Opfostring for Barnet. Dette Beløb anførtes at være af Barnets Fader indbetalt til Fattigstyret med Begjæring om, at Fattigvæsenet maatte overtage Forvaltningen af samme og deraf udbetale, efterhvert som det maatte behøves, medens Barnets Moder forlangte det hele Beløb sig udbetalt. 30 Septbr.

Departementet meddeler, at det nævnte Forlig antages alene at kunne tillægges Retsvirkning i Forholdet mellem Barnets Forældre indbyrdes, men ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som for det Tilfælde, at Barnet skulde komme i Trang, til Dækkelse af sit Udlæg til Barnet maa være berettiget til at indkræve hos Faderen det ved Amtmandens Resolution bestemte Bidrag eller saadant forøget Bidrag, som i Medhold af Lov af 6te Juli 1892 (No. 4) § 1 næstsidste og sidste Punktum senere maatte blive bestemt. Den blotte Mulighed af, at Barnet kan komme i Trang, antages ikke at berettige Fattigvæsenet til at tilbageholde eller disponere over det til samme indbetalte Beløb.

Kongelig Resolution, hvorved § 18 i det ved Kongelig Resolution af 17de November 1888 stadfæstede Reglement for Hypothekbanken forandres derhen, at de Laanebeløb, hvorfor Bygninger i Aalesund antages som Sikkerhed, ikke maa overstige $^5/_{10}$ hverken af Takstsummen eller af den Sum, 1 Oktbr.

1 Oktbr. hvorfor de er forsikrede i Rigets almindelige eller en af Lovgivningen dermed ligestillet Brandforsikringsindretning.

1 Oktbr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved det bestemmes:

1. At Lavik og Brekke Herred, Nordre Bergenhus Amt, paa de af Herredsstyret i Møde den 23de April 1904 vedtagne Vilkaar deles i to Herreder, Lavik Herred og Brekke Herred, svarende til Sognene af samme Navn.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

1 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

1. At det tillades, at det Kapel, som i Henhold til Kongelig Resolution af 3die Juli 1875 skal opføres i den saakaldte Lagebygd af Holt Præstegjæld under Østre-Nedenæs Provsti i Kristianssands Stift bygges efter en udarbeidet ny Plan.
2. At der til den nye Kirke, som bliver at benævne Lagets Kapel henlægges fra Holt Hovedkirke 12 Gudstjenester aarlig, som bliver at afholde til saadan Tid, som Kristianssands Biskop nærmere bestemmer.

1 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at den Godtgjørelse for Afsavn af Embedsgaard som i Henhold til den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897 § 29 vil tilkomme Sognepræsten i et vordende Birkenes Præstegjæld i Kristianssands Stift af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond under Forbehold af Storthingets Samtykke[2]) fastsættes til Kr. 500,00 aarlig.

1 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til § 3, 1ste Passus i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Kjøbstaden Larvik, at der i de af Byens Kommunestyre i Møde den 20de Juni 1904 fastsatte Strøg af Byen tillades opført Træbygninger overensstemmende med Lovens § 3, 2den Passus.

Beslutningen er saalydende:

Træbebyggelse overensstemmende med Murtvangslovens § 3, 2den Passus skal være tilladt i følgende Strøg af Byens 3 forskjellige Hoveddele, nemlig:

I. Langestrand.

Et Areal, der begrænses af Øvre Fritzøegade, Søndre Eidstrædet, Eidgaden og Bygrænsen.

---

[1]) Foredraget indtaget i Dept. Tid. f. 1905, No. 3, Side 33 og flg.
[2]) Givet ved Sth.beslutn. 19de November 1904.

*) Bekjendtgj. 4de Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 37.

II. Hovedbyen. 1 Oktbr.
a. Bøgeskoven, der begrænses af Øvre Bøgeligade og Bygrænsen.
b. Et Parti, der begrænses af Løkkeveien, Herregaardsbakken, Ahlefeldts Gade samt Fjeldene mod Øst i Byskoven.

III. Thorstrand.
Et Parti, der begrænses af Kjeld Stubs Gade, Tordenskjolds Gade, Osebjerget samt Bygrænsen.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov om Murtvang for Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lov for Kjøbstaden Sandefjord, at der i de af Kommunestyret i Møde den 1ste Juli 1904 nærmere begrænsede Strøg af nævnte By tillades opført Træbygninger overensstemmende med Bestemmelserne i Lovens § 3, 2den Passus. 1 Oktbr.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 3 i Lov angaaende særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme af 8de Mai 1900 meddeles paa en af Herredsstyret for Masfjorden Herred i Søndre Bergenhus Amt under 9de Mai 1901 fattet Beslutning om Anmeldelsespligten, naar en Tæringssyg flytter. 1 Oktbr.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 3 i Lov angaaende særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme af 8de Mai 1900 meddeles paa en af Kommunestyret for Kjøbstaden Tønsberg under 31te Mai 1901 fattet Beslutning om Anmeldelsespligten, naar en Tæringssyg forandrer Bopæl. 1 Oktbr.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 3 i Lov angaaende særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme af 8de Mai 1900 og § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa en af Kommunestyret for Kjøbstaden Stavanger under 1ste Mars 1901 fattet Beslutning om Tillæg til § 39 i de for Kjøbstaden ved Kongelig Resolution af 9de September 1897 approberede Sundhedsforskrifter. 1 Oktbr.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 3 i Lov om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Herredsstyret for Ivelands Herred i Nedenæs Amt under 21de December 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse af Flytning af tuberkuløse Syge. 1 Oktbr.

*) Bekjendtgj. 4de Oktober i Lovt. 1ste Afd. No. 37.
**) — — — — — , hvor Beslutningen er indtagen.

1 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 3 i Lov angaaende særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme af 8de Mai 1900 meddeles paa en af Herredsstyret for Avaldsnes Herred i Stavanger Amt under 12te December 1901 fattet Beslutning om Meddelelse, naar en Tæringssyg forandrer Bopæl.

1 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 3 i Lov om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme af 8de Mai 1900 meddeles paa en af Herredsstyret for Nedre Eker Herred i Buskeruds Amt under 11te December 1901 fattet Beslutning om Meddelelse, naar en Tæringssyg forandrer Bopæl.

1 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 3 i Lov om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme af 8de Mai 1900 meddeles paa en af Bø Herred i Nordlands Amt under 14de December 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse af Flytning af Tuberkuløse.

3 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved bestemmes, at der til Statuterne for det ved Høieste Resolution af 21de Juni 1892 stadfæstede „Jonas E. L. Skougaards og Hustruen Sara Helenes Legat" føies et Tillæg saalydende:

„Til den oprindelige Legatkapital paa Kr. 2500,00 lægges Kr. 2500,00 saa at den samlede Legatkapital nu bliver 5000 — fem Tusinde — Kroner.

Renterne uddeles for Eftertiden med 4 — fire — lige store Portioner til Trængende i Egvaag.

Forøvrigt gjælder det oprindelige Legats Statuter for Anbringelsen og Bestyrelsen af de sidst skjænkede Kr. 2500,00".

3 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov af 17de Mai 1904 meddeles Samtykke til, at Fjelberg Fattigdistrikt i Fjelberg Herred, Søndre Bergenhus Amt, for et Tidsrum af 3 Aar fra 1ste Januar 1905 deles i 2 Kredse, den ene omfattende Fjelberg Sogn, den anden Bjoestranden Sogn, saaledes at hver Kreds under Fattigstyrets Overtilsyn og Bestyrelse overtager Forsørgelsen af sine Fattige.

6 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse 1) paa det Legat, som ved Beslutninger af 4de Mars og 6te Juni 1903 i Boet efter de afdøde Ægtefolk Skolelærer Chr. Oftedahl og Hustru af Stavanger er oprettet under Navn af „Skolelærer Chr. Oftedahls Legat", samt 2) paa de for dette Legat udarbeidede Statuter af 6te November 1903.

---

*) Bekjendtgj. 4de Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 37, hvor Beslutningen er indtagen.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Frøken Elvina Reinsch ved Testamente af 12te Mai 1897 med Paategning af 17de Mai 1899 oprettede „Louis Reinsch og Hustrus Legat" til bedste for trængende Haandværkere eller deres Enker i Moss By samt paa de for dette Legat udarbeidede Statuter af 20de Oktober 1903, kfr. Tillægspaategninger af 18de November s. A. og af 1ste Juni 1904. 6 Oktbr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvori der i Anledning af en indkommen Foresporgsel fra Magistraten i Kragerø angaaende Forstaaelsen af et Par Punkter i den nye Brændevinslov af 17de Mai 1904 meddeles, at Bestemmelsen i Sportellovens § 70 om Erlæggelse af Gebyr stort Kr. 10,00 til Statskassen for de af Magistraten udfærdigede Bevillinger til Skjænkning af Brændevin m. v. fremdeles er gjældende, samt at den i Brændevinslovens § 28, 3 omhandlede Afgift for indskrænkede Skjænkerettigheder og for Ret til Skjænkning af alkoholsvagt Øl for det første Aar, da Rettigheden bestaar, bliver at fastsætte af Bystyret. 7 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved det er bestemt, at Traktaten mellem Norge og Belgien af 11te Juni 1895 til Ordning af Handels- og Sjøfartsforholdene mellem Landene opsiges fra Norges Side, og at der skal indledes Underhandlinger med Belgien om Afslutteise af en ny Handels- og Sjøfartstraktat mellem Norge og dette Land. 8 Oktbr.

I Henhold hertil har Hans Majestæts Minister i Brysel i Skrivelse til den belgiske Udenrigsminister af 14de Oktober d. A. opsagt den nævnte Traktat. Traktaten vil derefter i Henhold til sammes Art. 21 træde ud af Kraft den 15de Oktober 1905.

Kongelig Resolution*), hvorved er bestemt: 8 Oktbr.

I) I Henhold til § 3 i Lov om Murtvang for Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Fredriksstad, at det i de i Kommunestyrets Beslutning af 30te Juni 1904, Posterne 1 og 2, omhandlede Strøg tillades opført Træbygninger overensstemmende med Lovens § 3, 2det Pasus.

II) I Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse som gjældende indtil videre paa den i Fredriksstad Kommunestyre i Møde den 30te Juni 1904 fattede Beslutning angaaende Undtagelse fra Bygningslovens Forskrifter af en Del af Fredriksstad Bys Marker.

*) Bekjendtgj. 11te Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 38.

8 Oktbr. III) Post 1 i Kongl. Resol. af 22de Mai 1897 angaaende Undtagelse fra Bygningslovens Forskrifter af visse Dele af Fredriksstad By ophæves.

Beslutningen er saalydende:

1. Paa Vestsiden:
   Strøget nordenfor Oslogaden fra Bygrænsen og til Elven, samt den Del af Eiendommen Ridderhuset, der begrænses af Nordre Tunnelgade, Myragaden og Bygrænsen.
2. Paa Østsiden:
   Hvad der ligger udenfor en ret Linie trukken fra Elven efter Grænselinien mellem Statens Eiendom og Præsteløkken og samme Linies Forlængelse indtil Eksercerpladsens nuværende Grænse paa Fæstningsløkke No. 1 b, videre efter denne Grænse i sydvestlig Retning indtil nærmeste Stikrende paa Ørenveien, derfra i ret Linie til søndre og indre Hjørne af Baadpiren i Vaterland.
3. Endvidere bliver for Eftertiden kun at undtage fra den almindelige Bygningslovs Forskrifter den Del af Fredriksstads Bys Marker, som ligger østenfor en Linie, trukken 100 Meter parallel med Østsiden af Veien til Sarpsborg fra Bygrænsen i Nord indtil Amtssygehuset, og videre, hvad der ligger øst og syd for den i Post 2 nævnte Grænse fra Veikrydset ved Amtssygehuset til Piren i Vaterland.

8 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov om Murtvang for Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Sarpsborg, at det i de i Kommunestyrets Beslutning af 8de August 1904 omhandlede Kvartaler samt Kvartalerne 223 og 224 tillades opført Trækbygninger overensstemmende med Lovens § 3, 2den Passus.

Beslutningen er saalydende:

Opførelse af Trækbygninger af den i Bygningsloven bestemte Størrelse og Beskaffenhed skal inden Sarpsborg Bys Grænser være tilladt:

1. Nord og Vest for Thorsbækgade og Dronningensgade, d. v. s. Kvartalerne 1 til 19,
2. Nord og Øst for Oskarsgade og Rosenkrantzgade, d. v. s. Kvartalerne 57, 59, 60, 64, 65, 67, 68 og 83 til 91,
3. Syd og Øst for Kulaasgade og Rosenkrantzgade, d. v. s. Kvartalerne 268, 271, 274, 277, 280, 283, 287, 288 og 290 til 297,
4. Syd og Vest for Reiersmoen, d. v. s. Kvartalerne 106 til 109, 112—115 og 118—121,

*) Bekjendtgj. 11te Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 38.

5. langs Sannesundsveien ved Kulaas, d. v. s. Kvartalerne 215, 222, 226, 229, 232, 235, 238, 241, 244, 247, 250, 253, 8 Oktbr.
6. mellem Skolegaden og Dronningensgade, d. v. s. Kvartalerne 216, 217, 219, 220, 227, 230, 233, 236, 239, 242, 245, 248, 251.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Kjøbstaden Flekkefjord, at det i de i Kommunestyrets Beslutning af 22de Juni 1904 omhandlede Strøg tillades opført Træbygninger overensstemmende med Lovens § 3, 2den Passus. 8 Oktbr.

Beslutningen er saalydende:

1. „Trællebakken" som denne begrænses af den gamle Bækkevei, Sjøen og Allégaden, dog saaledes at Bebyggelsen ogsaa paa denne Gades vestre Side bliver af Mur.
2. „Sundesiden", dog saaledes at for denne Bydels Vedkommende undtages Brogadens begge Sider og den vestre Side af den regulerede Sundegade med dennes Fortsættelse indtil Bygrænsen mod Nord.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Ladestedet Langesund, at der udenfor det i Kommunestyrets Beslutning af 13de Juli 1904 nævnte Strøg af Byen, der begrænses af Clarksgaden, Øvregaden, Kongshavn og Værftet, tillades opført Træbygninger overensstemmende med Lovens § 3, 2den Passus. 8 Oktbr.

Høieste Resolution*), hvorved der i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at alt Fiske i Tunevandet, Tune Herred, Smaalenenes Amt, indtil videre skal være forbudt i Tiden fra 1ste November til 31te Mars, begge Dage medregnede. 10 Oktbr.

Høieste Resolution**), hvorved der i Medhold af § 8 i Lov om Salg og Skjænkning af Brændevin, Øl, Vin, Frugtvin og Mjød af 17de Mai 1904 meddeles Stadfæstelse paa den af Holmestrands Bystyre i Møder 6te og 26de September 1904 fastsatte Vedtægt for Overdragelse og Udøvelse af de i nævnte Lovparagraf omhandlede Rettigheder til Skjænkning af Brændevin. 10 Oktbr.

---

*) Bekjendtgj. 11te Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 38.
**) Bekjendtgj. 11te Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 38, hvor Vedtægten er indtagen.

10 Oktbr. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af § 28 i Lov af 17de Mai 1904 og overensstemmende med Stenkjær Bystyres under 23de September 1904 derom fattede Beslutning den aarlige Afgift for Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød i Stenkjær fra 1ste Januar 1905 fastsættes til Kr. 3000,00.

10 Oktbr. **Høieste Resolution****), hvorved der i Medhold af §§ 7 og 8 i Lov om Salg og Skjænkning af Brændevin, Øl, Vin, Frugtvin og Mjød af 17de Mai 1904 meddeles Stadfæstelse paa den af Kristiania Bystyre i Møde den 22de September 1904 bestemte Vedtægt for Overdragelse og Udøvelse af de i nævnte Lovparagrafer omhandlede Rettigheder til Salg og Skjænkning af Brændevin.

10 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved

I) Det af Styrelsen for Statens Jernbaner ved Skrivelse af 20de Juni og 27de Juli 1904 afgivne Forslag til Takster og Regler for Fragtberegning ved Statsbanerne i 5te Trafikdistrikt approberes som gjældende fra den Tid, da Egersund—Flekkefjordbanen aabnes for Drift.

II) De for Samtrafik mellem Statsbanerne i 1—4 Trafikdistrikt i Henhold til Kongelig Resolution af 15de Januar 1892 gjældende Regler approberes som gjældende mellem Jæderbanen og Egersund—Flekkefjordbanen fra den sidste Banes Aabning for Drift.

12 Oktbr. **Kongelig Resolution*****), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov om Murtvang for Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 bestemmes, at nævnte Lovs Bestemmelser indtil videre ikke skal være gjældende i Ladestedet Høien.

12 Oktbr. **Bestemmelser** angaaende Indeholdelse af Beløb for Marinens Underofficersforenings Ekviperingsforening i Medlemmernes Lønning, fastsatte af Forsvarsdepartementet den 12te Oktober 1904 i Henhold til Kongelig Resolution af 17de September næstfør.

§ 1. Indeholdelser for Marinens Underofficersforenings Ekviperingsforening i Medlemmernes Lønning foregaar ved vedkommende Korps (Kompani).

§ 2. Forinden Indeholdelse for noget Medlem kan finde Sted, maa til vedkommende Korps (Kompani) indsendes en af Medlemmet undertegnet Erklæring af saadant Indhold:

„Undertegnede N. N. erklærer mig herved som Medlem af Marinens Underofficersforenings Ekviperingsforening villig til i min

*) Bekjendtgj. 11te Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 38.
**) — — — — — , hvor Vedtægten er indtagen.
***) Bekjendtgj. 14de Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 39.

militære Aflønning ved . . . . Korps's (Kompanis) Foranstaltning 12 Oktbr.
at lade indeholde de Beløb, som for hver Maaned af Foreningen opgives. Forsaavidt der i Opgaverne skulde indløbe nogen Feil, er det Offentlige ansvarsfrit".

§ 3. De Beløb, som af Foreningen forlanges indeholdte i Vedkommendes Aflønning, maa ikke uden Forsvarsdepartementets Samtykke for nogen Maaned overstige 30 pCt. af Aflønningen.

§ 4. Foreningen skal inden Midten af hver Maaned indsende til vedkommende Korps (Kompani) en Fortegnelse over de Underofficerer, i hvis Tilkommende ved Maanedsskiftet Indeholdelse bliver at foretage med Angivelse af de Beløb, der skal indeholdes hos hver enkelt. Det samlede indeholdte Beløb bliver ved Maanedens Udgang at udbetale Foreningen af vedkommende Korps (Kompani). Foreningens Bestyrelse skal til Korpserne (Kompanierne) indsende en skriftlig Underretning om, hvem der til enhver Tid er berettiget til at kvittere for de indeholdte Beløb.

§ 5. Saafremt af en eller anden Grund noget af de paa en Fortegnelse opførte Beløb ikke bliver indeholdt, skal Foreningen herom meddeles Underretning.

§ 6. Det Offentlige overtager intet Ansvar for, at Indeholdelserne finder Sted i Tilfælde af, at vedkommende Medlem afgaar ved Døden, afskediges eller paa anden Maade træder ud af sin Stilling, ligesaalidt som i de Tilfælde, hvor Vedkommendes Aflønning maatte være disponeret paa en Maade, der godkjendes af Forsvarsdepartementet, eller hvor samme tiltrænges til Dækkelse af Pengeansvar til det Offentlige. Nævnte Departements Afgjørelse af de i saadan Anledning opstaaende Spørgsmaal ligesom af enhver Tvist, der maatte foranlediges ved det Offentliges Befatning med Indeholdelserne, bliver bindende for Foreningen.

§ 7. Forsvarsdepartementet kan med 3 Maaneders Varsel til Foreningen bestemme, at Indeholdelserne skal ophøre; dog skal den Gjæld, som Medlemmerne staar i til Foreningen, naar Varslet gives, fremdeles blive at indeholde paa vanlig Maade, indtil Gjælden er betalt.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Ber- 12 Oktbr.
gen, hvorved der i Anledning af en Forespørgsel fra et Skolestyre angaaende Herredets Ret til Bidrag af Amtsskolekassen til et Skolehus og Skolegaard meddeles, at selv om der af tidligere Amtsthing maatte være vedtaget en almindelig Regel for Beregningen af Amtsskolekassens Bidrag til Skolehuse m. v., saa kan dog denne ikke tillægges saadan bindende Virkning for et senere Amtsthing, at dette skulde være afskaaret fra i det enkelte Tilfælde, alt efter Omstændighederne at bevilge et større eller mindre Bidrag end det, den almindelige Regel tilsiger.

Herredet kan saaledes i ethvertfald ikke skjønnes at have noget retsligt Krav paa at erholde større Bidrag af Amtsskolekassen, end

12 Oktbr. Amtsthinget i det omspurgte Tilfælde har bestemt; men heller ikke fra et Billighedsstandpunkt mener Departementet, at der er skeet Herredet nogen Uret i denne Sag.

Ogsaa med Hensyn til Bidrag til en Skolejords Bebyggelse med fornødne Udhuse maa det gjælde, at Amtsthinget i det enkelte Tilfælde er eneraadig over, baade hvor stort Bidrag der skal bevilges og til hvilke Byggeforetagender. Selv om Herredet er forpligtet til at skaffe Brugeren af den lovbefalte Lærerjord alle til Gaarden fornødne Udhuse, kan det dog efter Departementets Mening ikke betegnes som noget særdeles urimeligt, om Amtsthinget, hvor Lærerjorden, som her er Tilfældet, er usædvanlig stor, vægrer sig for at bevilge Bidrag til Udhuse, der ikke findes paa Skolejorder af almindelig Størrelse.

12 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Vardø Skolestyre, hvorved der meddeles, at i de forholdsvis sjelden indtræffende Tilfælde, at Lærerinder ved offentlige eller kommunale høiere Almenskoler har indgaaet Ægteskab, har de som Regel opsagt sine Poster før Ægteskabet eller undtagelsesvis efter eget Ønske fratraadt dem senere, naar Hjemmets Pligter har gjort det nødvendigt, og at Departementet hidtil ikke har opsagt eller været opfordret til at opsige nogen saadan Lærerinde.

Ligesaalidt som Departementet tør udtale, at enhver gift Lærerinde uden Hensyn til hendes Families Vækst bør faa Tilladelse til at blive staaende i sin Post, saalænge hun selv ønsker, ligesaalidt finder det at kunne fastslaa, at enhver gift Lærerinde, som faar Moderpligter, skal fratræde sin Stilling, idet der her kan være Hensyn at tage, som er forskjellige i de enkelte Tilfælder, og som vedkommende lokale Skolemyndighed lettest kan veie mod hverandre.

Saafremt Skolestyret finder det ønskeligt, at den specielt nævnte Lærerinde nu fratræder sin Stilling, kan det derfor gjøre Regning paa, at Departementet ikke vil modsætte sig de Beslutninger, det desangaaende maatte ville fatte. §

13 Oktbr. **Høieste Resolution***), hvorved Stadfæstelse i Medhold af § 8 i Lov om Salg og Skjænkning af Brændevin, Øl, Vin, Frugtvin og Mjød af 17de Mai 1904 meddeles paa en af Kongsberg Byestyre i Møde den 30te September 1904 fastsat Vedtægt for Overdragelse og Udøvelse af de i ovennævnte Lovparagraf omhandlede Rettigheder til Skjænkning af Brændevin.

13 Oktbr. **Høieste Resolution****), hvorved de senest ved Kongelig Resolution af 14de December 1901 stadfæstede Vedtægter for

*) Bekjendtgj. 14de Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 39, hvor Vedtægten er indtagen.

**) Bekjendtgj. 14de Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 39.

Hammerfest Bys Samlag for Udsalg og Udskjænkning af Øl, og Udskjænkning af Vin m. m. i Medhold af Lov af 17de Mai 1904 § 23 samt overensstemmende med Samlagets i Generalforsamling den 25de April 1904 fattede Beslutning og Bystyrets Godkjendelse af 7de September næstefter, stadfæstes med en enkelt Forandring som fremdeles gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 3 Aar, at regne fra 1ste Januar 1905. 13 Oktbr.

Høieste Resolution*), hvorved Stadfæstelse meddeles i Medhold af § 8 i Lov om Salg og Skjænkning af Brændevin, Øl, Vin, Frugtvin og Mjød af 17de Mai 1904 paa den af Lillehammer Bystyre i Møde 23de September 1904 fastsatte Vedtægt for Overdragelse og Udøvelse af de i ovennævnte Lovparagraf omhandlede Rettigheder til Skjænkning af Brændevin. 13 Oktbr.

Skrivelse fra Medicinaldirektøren til en Handelsborger i Kristiania, hvori der i Anledning af Forespørgsel om, hvorvidt „Liqvor cresoli saponatus", hvoraf Prøve medfulgte, kan sælges af Farve- og Materialhandlere meddeles, at nævnte Vare formentlig efter sin Anvendelse og Beskaffenhed bestemt maa sættes i Klasse med Kreolin, der ifølge Kongelig Resolution af 4de Juni sidstleden kan være Gjenstand for Salg af Handelsberettigede. 13 Oktbr.

Liqvor cresoli saponatus antages derfor at maatte henregnes blandt de Stoffe, der kan forhandles baade af Kjøbmænd og Agenter, forudsat, at det ikke ved Avertissementer, Cirkulærer eller paa anden Maade falbydes som et Stof, der er tjenligt til at helbrede Sygdomme.

Medicinaldirektøren udtaler sig derhos for Ønskeligheden af, at nævnte Vare, der ikke er ugiftig, ikke udleveres paa Flasker af en Form og med et Udstyr, der kan give Anledning til farlige Forvekslinger. I denne Henseende synes nemlig den tilsendte Prøve, der har adskillig Lighed med en Likør- eller Punscheflaske, — lidet betryggende.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Jernbanestyrelsen, som havde forelagt for Departementet Spørgsmaalet, om der ved Ekspropriation skal gaaes ud fra, at Oplag af Planker, Bord m. v. er at betragte som „let ildfængende Ting" efter Jernbaneloven af 7de September 1854 § 3 b samt om Oplag af Brændeved indgaar under Jernbanelovens § 3 b. 13 Oktbr.

Departementet meddeler, at det har indhentet Udtalelse fra Brandforsikringsindretningen om, hvorvidt de ovenomhandlede Tilfælde af Hensyn til Faren for Ildsantændelse antages at burde henregnes til „let ildfængende Ting" ifølge Jernbanelovens § 3 b,

*) Bekjendtgj. 14de Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 39, hvor Vedtægten er indtagen.

13 Oktbr. og at Brandforsikringsindretningen finder, at der kan være Grund til at sondre mellem de forskjellige Tilfælde, saaledes at paa den ene Side Trævirke af større Dimensioner — f. Eks. rund og firskaaren Trælast, Sleepers, Planker o. lign. ikke bliver at henregne til „let ildfængende Ting". Som saadanne antages heller ikke Props at burde betragtes og af Brændsel selvfølgelig ikke almindelig Kul og Kokes og heller ikke presset Brændtorv. Paa den anden Side antages Risbrænde, ophuggen og anden mere smaaskaaren Brændeved, Kantflis, Høvlflis, stukken Brændtorv o. lign. utvivlsomt at burde betragtes som „let ildfængende". Med Hensyn til forskjellige andre Træoplag, saasom Bord og tyndere Planker, Baghun, Tøndestav, Favneved og andet, som dermed kan ligestilles, anser Brandforsikringsindretningen Spørgsmaalet for meget tvivlsomt og tør intet bestemt udtale.

Departementet bemærker, at det overensstemmende med Brandforsikringsindretningen og Styrelsen finder, at Oplag af Trævirke af større Dimensioner saavelsom Props bør regnes ikke at omfattes af Lovens Bestemmelse. Med Hensyn til Oplag af Bord, tyndere Planker m. v. antager Departementet ligeledes i Overensstemmelse med Styrelsen, at det efter Erfaringerne fra de eksisterende Trælastoplag langs Jernbanens Linier maa regnes som ubetænkeligt, at ogsaa disse Oplag falder udenfor Lovens Bestemmelser om let ildfængende Ting.

Med Hensyn til Oplag af Brændsel finder Departementet overensstemmende med Brandforsikringsindretningen og Styrelsen Lovens Bestemmelser uanvendelige ved Kul, Kokes og presset Brændtorv. Hvad andet Brændsel angaar, ansees Spørgsmaalet meget tvivlsomt. Efter Omstændighederne finder Departementet dog at kunne slutte sig til den af Styrelsen fremholdte Opfatning, at grovere Ved, saasom Favnebrænde, Stokkeved o. lign. ikke regnes som „let ildfængende Ting", medens derimod Oplag af alslags Flis — Kantflis, Høvlflis o.s.v. — og Risbrænde regnes at indgaa under Loven.

14 Oktbr. **Kongelig Resolution** i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at det det norske og svenske Konsulat i Johannesburg tilliggende Distrikt for Fremtiden skal omfatte de britiske Kolonier Transvaal og Orange River.

14 Oktbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvorved der i Anledning af Besvarelsen af en til en Lensmands Regning over Skyds- og Kostgodtgjørelse for Reiser i Veivæsenets Anliggender udfærdiget Revisionsbemerkning, hvorefter den for nogle Reiser for at opmaale Vukften til Veie beregnede Skyds- og Kostgodtgjørelse er udsat som en Veivæsenets Skydsfond formentlig vedkommende Udgift, bemærkes, at der ikke antages at være Adgang til af Veivæsenets Skydsfond at

anvise Lensmændene Skyds- og Kostgodtgjørelse for andre Reiser end dem, der er foretagne i Henhold Bestemmelserne om Veitilsynet i Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 46. 14 Oktbr.

Det af Lensmanden for ovennævnte Reiser beregnede Beløb antages derfor ikke at kunne anvises af Veivæsenets Skydsfond men maa formentlig i Tilfælde udredes af den Kommune, hvem Anskaffelsen af den omhandlede Puksten paahviler, kfr. Lov af 15de September 1851 § 21.

Telegram fra Justitsdepartementet, hvori paa Foranledning udtales, at Departementet overensstemmende med Indredepartementets tidligere Udtalelser antager, at saafremt en Formand ikke har benyttet sig af sin Ret til at nægte at modtage Gjenvalg som Medlem af Kommunestyret, kan han ikke undslaa sig for at vælges til Formand. 15 Oktbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt i Anledning af, at en katholsk Sognepræst havde vægret sig ved at udstede behørig Udmeldelsesattest for en Person, der ønskede at optages i Statskirken, under Paaberaabelse af, at Vedkommende burde have nøiet sig med den i Dissenterlovens § 19, 3die Afsnit omhandlede skriftlige Erklæring fra 2 troværdige Mænd angaaende Udmeldelsen. Departementet meddeler, at det antager, at en Dissentermenigheds Præst er forpligtet til paa Forlangende at udstede Udmeldelsesattest for de Personer, der ønsker at optages i Statskirken, idet det efter Dissenterlovens Forarbeider er Forudsætningen, at en Erklæring fra troværdige Mænd kun skal anvendes som Bevis for Udmeldelsen i de Tilfælde, hvor det er forbundet med væsentlige Vanskeligheder at erholde Attest fra vedkommende Dissentermenigheds Præst eller Forstander. 15 Oktbr.

Skrivelse fra Udenrigsdepartementet til Handelsdepartementet hvorved meddeles, at Republiken Panama har tiltraadt den internationale Hovedpostkonvention og øvrige Overenskomster[1]) afsluttede i Washington den 15de Juni 1897, samt at Hovedpostkonventionens Takster i Panama bliver opkrævet efter følgende Forhold: 15 Oktbr.

10	centavos Sølv	=	25	centimes
4	„ „	=	10	„
2	„ „	=	5	„

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Folkeskolelærerinde Frøken Agnes W. Christie ved Testamente af 25de Februar f. A. oprettede „Provst og Provstinde Christies og Frøken A. Christies Legat" til Bedste for værdige Trængende i Askevold Præstegjæld, som ikke nyder Understøttelse af Fattigvæsenet, samt paa de af executores testamenti under 14de Juni d. A. udarbeidede Statuter for nævnte Legat. 17 Oktbr.

[1]) Se imidlertid Skrivelse 30 Decbr. 1904.

17 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved det vedkommende det ved Gavebrev af 20de Mai 1884 oprettede og ved Høieste Resolution af 4de November s. A. stadfæstede Legat „Alf Christensens Minde" bestemmes:

1. at Legatet bliver at bestyre af Forstanderskabet for Hamar offentlige høiere Almenskole,
2. at det disponeres af det samme efter Forslag af Skolens Rektor.

17 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa et i Generalforsamling den 9de Juli 1904 vedtaget Udkast til ny Plan for Meldalens Brandassuranceforening for Løsøre og Indbo m. m., saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

18 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania i Anledning af en Forespørgsel fra et Skolestyre angaaende dets Forhold til Paatalemyndighedens Anmodninger om at tildele Elever af Folkeskolen en passende Revselse for begaaede Forseelser (Lov af 6te Juni 1896 § 42).

Under Henvisning til de i Lovtidenden indtagne Skrivelser af 14de Februar 1901 og 21de Mai 1902 bemærker Departementet med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken af Lærerne i Tilfælde skal udføre Straffen, at saafremt Undervisningen i vedkommende Elevs Klasse er fordelt mellem flere Lærere, uden at nogen af dem er at betragte som Klasseforstander, maa det staa Skolestyret frit for at rette sin Anmodning om at udføre Straffen til Skolens Bestyrer (Førstelærer) eller til hvilkensomhelst af de Lærere, som besørger Klassens Undervisning. Da ifølge Skrivelsen af 21de Mai 1902 Lærerne ikke mod sin Villie kan paalægges at udføre Straffen, vil herved ingen Vanskelighed opstaa.

Finder Skolestyret ikke at burde efterkomme Paatalemyndighedens Henstillen om at bevirke en af Folkeskolens Elever tildelt en passende Revselse, maa Skolestyret herom underrette Paatalemyndigheden, som igjen skal underrette Værgeraadet. Værgeraadet vil paa denne Maade blive bekjendt med Sagen og have Opfordring til at træffe de Forføininger, som Sagen nu maatte synes at give Anledning til (henstille til vedkommende Forældre selv at besørge Barnet straffet, eller hvis denne Henstillen ikke tages tilfølge, beslutte Barnet indsat i Tvangsskole, udsat i en paalidelig og hæderlig Familie, eller anbragt i Skolehjem).

18 Oktbr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til Geistligheden.

Som bekjendt foreskriver Kirkeritualets Kap. VIII, Forordning af 17de Oktober 1731, Krigsartikelbrev af 29de Juli 1756 §§ 399 og 401—406, Reskript af 1ste December 1756 m. fl., at

faste Officerer, fastlønnede Underofficerer og hvervede Menige af Armeen og Marinen maa indhente Tilladelse for at kunne indgaa Ægteskab. Saadan Tilladelse har hidtil for Officerers Vedkommende været meddelt af den norske Regjering og for Underofficerers og Meniges Vedkommende af Korps- eller Kompanichefen. 18 Oktbr.

I disse Bestemmelser er der nu ved Kongelig Resolution af 17de September d. A.*) foretaget den Forandring, at kommanderende General og kommanderende Admiral indtil videre er bemyndiget til at indvilge Andragender fra Officerer, henholdsvis af Armeen og Marinen, om at indtræde i Ægteskab; kun forsaavidt kommanderende General eller kommanderende Admiral skulde være i Tvivl, om Tilladelsen bør gives, bliver Andragendet som hidtil at fremme til naadigst Afgjørelse.

Hvilket herved meddeles, idet Departementet skal bede paaseet, at der forevises skriftlig Giftermaalstilladelse fra vedkommende Foresatte, hvergang en fast Officer, fastlønnet Underofficer eller hvervet Menig begjærer Ægtevielse.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet til Finansdepartementet i Anledning af en over en Præstegaard afholdt Skyldbelingsforretning, hvis Afhjemling er bleven nægtet, fordi Skjønsmændene ikke har fundet at kunne afgive den i Udskiftningslovens § 103, 2det Passus, omhandlede Bevidnelse. 19 Oktbr.

Departementet bemærker, at ifølge Bestemmelsen i Slutningen af nævnte Passus skal Skjønsmændene, naar Udmarken eller nogen Del deraf er bestemt at skulle være fælles, bevidne, at en videregaaende Deling anses utilraadelig. Dette vil selvfølgelig kunne være Tilfældet ikke blot, hvor Naturforhold eller lignende umuliggjør en Deling, men ogsaa, hvor en saadan vilde være uhensigtsmæssig eller særlig byrdefuld paa Grund af den dermed følgende Gjærdepligt o. s. v., — med andre Ord, hvor Fællesskab i Brug efter Omstændighederne findes at være den naturligste Ordning og at kunne gjennemføres uden Ulempe for vedkommende Parter. Jfr. Præmisserne til vedkommende Lovbestemmelse i den som Bilag til Odth. Prop. No. 7 i Sthforhandl. for 1880, 3die Del, trykte Indstilling fra Udskiftningslovkommissionen af 10de Marts 1877, Side 96, 1ste Spalte øverst, hvoraf sees, at det ved heromhandlede Lovbestemmelse har været Meningen i nogen Grad at lempe paa den tidligere — efter Loven af 12te Oktober 1857 § 23 — gjældende ubetingede Regel om, at der ved Delingen ikke maatte indføres nyt Fællesskab.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovens Betingelse for at undlade Deling af vedkommende Udmarksstrækning er tilstede, er et Skjønsspørgsmaal, hvis Afgjørelse i det enkelte Tilfælde maa være

*) Se Lovtid. 2den Afd., Pag. 388.

19 Oktbr. overladt til de ved Skylddelingsforretningen fungerende Skjønsmænd. Forsaavidt disse fastholder sin Nægtelse af at afgive den i Loven fordrede Bevidnelse, kan Forretningen selvfølgelig ikke afhjemles. Departementet har imidlertid — efter Udtrykkene i den af Mændene afgivne Udtalelse — Indtrykket af, at disse er gaaede ud fra en anden og strengere Forstaaelse af Loven end den, der efter Departementets Mening er den rigtige. Det henstilles derfor, at Sagen paany forelægges dem til Afgivelse af en yderligere Erklæring efter den Anledning, foranstaaende Bemærkninger maatte findes at give. Efter den her fremholdte Opfatning bør den til Forretningens Afhjemling fornødne Bevidnelse kun nægtes, saafremt det maatte være klart, at Omstændighederne ingen væsentlig Hindring lægger i Veien for en yderligere Deling.

19 Oktbr. **Skrivelse** fra Finants- og Told-Departementet til Toldkammeret i Tønsberg, hvori meddeles, at der efter Lov om Toldoplag af 7de Mai d. A., § 46, antages at være Adgang til ved Fortoldning af Brændevin, som udtages fra Transitoplag, og som er toldbehandlet ved Indlægningen, at beregne Tolden af den ved Udtagelsen tilstedeværende Mængde og Styrke, forsaavidt det anses utvivlsomt, at Formindskelsen af den ved Indlægningen forefundne Mængde og Styrke skyldes naturligt Svind eller naturlig Lækage.

20 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved der meddeles Stadfæstelse paa de under 6te Mai d. A. udarbeidede Vedtægter for Stiftelsen „Sjømændenes Aldershjem i Fredrikshald".

20 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved der meddeles Stadfæstelse paa det af Frøken Christiane Bülow ved Testamente af 16de November 1898 oprettede Legat „til Fordel for trængende Enker i Skoger, Strømsgodset og Konnerud" samt paa de under 22de Juni d. A. udarbeidede Statuter for nævnte Legat.

20 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved der meddeles Stadfæstelse paa det af Enkefru Petronelle Pedersen, født Lund, ved Testamente af 22de Juli 1869 oprettede „Petronelle Pedersens Legat" til Fordel for trængende Familier i Tromø Sogn samt paa de af Legatets Bestyrelse under 28de November f. A. udarbeidede Statuter for samme.

20 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Jacob T. Bredal ved Dokument af 29de April d. A. oprettede „Albert M. Bredals og Elisabeth Bredals Legat til unge Handelsmænds Uddannelse i Udlandet" samt paa det af Bergens Børs- og Handelskomite under 25de Mai d. A. vedtagne Udkast til Fundats for nævnte Legat.

21 Oktbr. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet (Poststyrelsen), hvorved bl. a. meddeles, at fra 1ste November 1904 vil i Kristiania

indenrigske almindelige Pakker og indenrigske Værdipakker til og med 1000 Kroners Værdi — med og uden Postopkrævning — blive udbragt til Adressaterne, og at herfor opkræves et Ombringelsesgebyr af 10 Øre pr. Pakke. Gebyret kan forudbetales, i hvilket Tilfælde der paa Følgebrevet klæbes Frimærker for Beløbet, hvorhos dette øverst paa Forsiden forsynes med tydelig og understreget Paategning: Ombringelse betalt. Gebyr, som ikke er forudbetalt, vil blive opkrævet hos Adressaten. 21 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes: 22 Oktbr.

1. At Politimesteren i Kristianssand entlediges fra sin Stilling som Medlem af Kristianssands Distriktskommission, og at Politiassistenten ved Kristianssands Politimesterembede i hans Sted beskikkes som Medlem af nævnte Kommission.
2. At det naar Politiassistenten i noget enkelt Tilfælde ved Forfald eller af anden Aarsag maatte være hindret fra at tjenstgjøre, skal være Overøvrigheden overladt at bestemme, at det omhandlede Hverv bliver at udføre af en anden af Politiets Tjenestemænd.

Kongelig Resolution, hvorved det bestemmes, at Post A § 6 i Kongelig Resolution af 6te August 1864 angaaende Salg af Universitetets Eiendom Tøien, jfr. senere Forandringer ved Kongelige Resolutioner af 28de Mars 1874 og 26de Mai 1877, hereefter skal lyde saaledes: 22 Oktbr.

„For Kjøbesummen, der forrentes med 5 pCt. aarlig og afdrages i indtil 50 halvaarlige ligestore Terminer, udsteder Kjøberen Obligation med Pant i Grunden og de Bygninger, som paa samme maatte blive opført.

Det kan tillades Kjøberen inden 5 Aar efter Skjødets Thinglæsning med Prioritet foran Universitetets Tilkommende i offentlig Indretning eller i anden Indretning, som det akademiske Kollegium maatte godtage, at optage Laan, hvis Beløb ikke maa overstige Halvdelen af den Værdi, for hvilken de Bygninger, som da paa Grunden er opført, er forsikret i den almindelige Brandforsikringsindretning.

Denne Laanegrænse kan tillades overskredet med et Beløb, der svarer til, hvad der maatte være indbetalt paa Universitetets Obligation udover de aftalte Afdrag."

Kongelig Resolution, hvorved det tillades, at den nuværende Kirke for Verran Anneksogn af Ytterøen Prestegjæld under Nordre Indherred Provsti i Trondhjems Stift nedtages og gjenopføres paa en dertil udseet ny Tomt i Nærheden. 22 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved det 22 Oktbr.

1. paalægges Sognepresten i Melø Prestegjæld under Nordre Helgeland Provsti i Tromsø Stift to Gange aarlig efter

22 Oktbr. Biskopens nærmere Bestemmelse at fremmøde paa den Hjælpekirkegaard, som er tillagt anlagt paa Gaard'en Fore, for at forrette Jordfæstelse af der begravede Lig,

2. i Henhold til Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897, § 20, 1ste Led bestemmes, at der for Jordfæstelser, som forrettes for Menighedslemmer paa disse Dage, ikke bliver at erlægge Betaling til Præst og Kirkesanger.

22 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov angaaende Indskrænkning i Brugen af Redskaber til Saltvandsfiskeri af 28de April 1888 § 1 bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt inden Selje, Daviken og Bremanger Herreder, Nordre Bergenhus Amt, samt inden Vannelvens og Sande Herreder, Romsdals Amt, at benytte Dynamit til Fangst af Fisk.

22 Oktbr. **Kongelig Resolution****), hvorved den af Fredriksstad Kommunestyre under 22de September d. A. besluttede Vedtægt angaaende Lukningstid for Udsalgssteder i Byen stadfæstes i Henhold til Lov om Lukningstid for Udsalgssteder af 31te Mai 1900, som gjældende indtil videre.

22 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved der fra den Dag, den militære Straffelov af 22de Mai 1902 træder i Kraft i Henhold til denne Lovs § 128 foreløbig fastsættes følgende nærmere Regler angaaende den militære Disciplinærmyndighed:

§ 1. For at Revselse i Henhold til første Led af den militære Straffelovs § 108 skal kunne ilægges nogen, maa han have gjort sig skyldig i Forsømmelse eller Overtrædelse af en Pligt, som er begrundet i Lov, Reglement eller anden almindelig Forskrift vedkommende den militære Tjeneste eller den miltære Tugt og Orden eller i en Instruktion eller Befaling desangaaende.

§ 2. Ved Anvendelsen af de i den militære Straffelovs § 110 Nr. 2—7 omhandlede Revselser haves følgende veiledende Regler for Øie:

1. Fremmøde, udenfor de sædvanlige Tider (Parade), anvendes særlig for ikke at møde til bestemt Tid, for Uorden og Skjødesløshed i Klædedragt, med Munderingssager og Vaaben samt med Hestens Røgt og Pleie og lignende, og i det hele som et mildere Revselsesmiddel. Saadant Fremmøde kan kun ilægges ved opsat Afdeling eller hvor Fremmødet kan ordnes saaledes, at det sker udenfor Sigtedes Arbeidstid eller uden at han paaføres nogen følelig Udgift eller Nedgang i Indtægt.

*) Bekjendtgj. 25de Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 40.
**) Bekjendtgj. 25de Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 40, hvor Vedtægten er indtagen.

2. Straffetjeneste (Arbeide udenfor Tur) anvendes især for Uorden i Almindelighed, for mindre Forseelser med Hensyn til Orden og Tjeneste i Leir, Kaserne, Kvarter, ombord og deslige. 22 Oktbr.
3. Straffeexercits (Øvelser udenfor de sædvanlige Øvelsestider) anvendes for Efterladenhed og Dovenskab under Udførelse af befalede Øvelser.
4. Straffevagt (Vagt udenfor Tur) anvendes for mindre Forseelser under væbnet Tjeneste samt for Efterladenhed ved Fremmøde til Vagttjeneste saavelsom for Uorden og ubetydeligere Forsømmelser under samme.
5. Frihedsindskrænkning (Portforbud) anvendes især for Beruselse eller anden uanstændig Opførsel, ufredeligt Forhold, Dovenskab ved Undervisningen, Overtrædelse af militære Ordensforskrifter med Hensyn til Rolighed, Renlighed, Sundhedspleie, Ildsikkerhed og lignende, samt for unøiagtigt Fremmøde til Tjeneste, Fravær fra de almindelige Apeller eller ulovligt Udevær fra Leir, Kaserne, Kvarter eller Skib.
6. Negtelse af sædvanlig Permission eller Landlov anvendes især for Uorden, Skjødesløshed, Upaalidelighed, Dovenskab ved Undervisningen, Beruselse eller anden uanstændig Opførsel samt Brud paa Permissionsbestemmelser.

§ 3. Efter nærmere Regler, som gives af den kommanderende Admiral, kan Menige og Underbefalingsmænd paa Skibe deles i Landlovsklasser, hvoraf de lavere Klasser sjeldnere end de høiere tilstaaes Landlov, uden ganske at negtes saadan.

Nedsættelse i lavere Klasse er at betragte som Straf (Negtelse af Landlov for visse Landgangsture) og maa for én Forseelse ikke ilægges ved Siden af anden Straf eller for længere Tid end 3 Maaneder.

§ 4. Bøder anvendes i Regelen alene paa værnepligtige samt paa civilmilitære og civile Personer.

Paa Værnepligtige anvendes Bøder i Reglen alene for Beruselse eller anden uanstændig Opførsel under Permission eller Landlov samt for Forseelser udenfor Tjenestetiden (jfr. den militære Straffelovs § 5).

§ 5. Distriktskommandochefer, sjømilitære Distriktschefer, Kommandanter og andre militære Chefer, som i visse Henseender er tillagt Kommandomyndighed over Personer, der ikke forøvrigt er deres Undergivne, har alene Disciplinærmyndighed over disse i den Udstrækning, som den dem tillagte Kommandomyndighed medfører.

§ 6. En Jurisdiktionschef har Disciplinærmyndighed over alle, der er underlagte hans Jurisdiktion, selv Personer, som ikke forøvrigt er hans Undergivne.

Ligeoverfor saadanne Personer bør dog Jurisdiktionschefen som Regel ikke træffe Disciplinærafgjørelse, før deres almindelige Foresatte har havt Anledning til at tage Bestemmelse om, hvorvidt

22 Oktbr. de finder Grund til at gjøre Brug af sin Disciplinærmyndighed.

§ 7. Ligeoverfor Personer tilhørende Landværbningen, der opholder sig paa Skib, som staar under sjømilitær Kommando, har Skibets Befalingsmænd Disciplinærmyndigheden, forsaavidt angaar Forseelser mod Skibsdisciplinen, medens Disciplinærmyndigheden forøvrig tilkommer disse Personers egen Befalingsmand.

Er Personer tilhørende Landværbningen afgivne til Tjeneste ombord paa saadant Skib, saaledes at de kan regnes til Skibets Besætning, staar de i enhver Henseende under de sjømilitære Befalingsmænds Disciplinærmyndighed. Tilsvarende Regel gjælder, hvor Personer tilhørende Sjøværbningen iland er stillede under landmilitære Befalingsmænds Kommando.

§ 8. Disciplinærmyndigheden over andre end Militærpersoner tilkommer Befalingsmændene ved den Afdeling, som har besat vedkommende Strækning, eller som har Personerne i sit Følge eller under sin Bevogtning.

Ved Disciplinærmyndighedens Udøvelse over saadanne Personer er disse at sætte i Klasse med Menige, undtagen Krigsfanger af militær eller civilmilitær Stilling, der er at sætte i Klasse med Militærpersoner af tilsvarende Grad.

§ 9. Forklaringer af sigtede og andre til Oplysninger i en Disciplinærsag kan indhentes mundtlig eller skriftlig.

Mundtlige Forklaringer optages af en Befalingsmand og bør, naar flere skal forklare sig, saavidt mulig indhentes enkeltvis, saa at der for den ene ikke er Adgang til at paahøre den andens Forklaring.

Hvis mundtlig Forklaring ikke optages af en Befalingsmand, der selv kan afgjøre Sagen, bør Forklaringens væsentlige Indhold optegnes paa Stedet eller snareste muligt derefter og oplæses til Vedtagelse. Optegnelse kan dog undlades ved smaa Forseelser, naar Befalingsmanden straks har Adgang til at afgive mundtlig Melding om Forklaringens Indhold til den, der skal afgjøre Sagen.

Hvis Sigtede begjærer det, og det kan ske uden særlig Ulempe eller Bekostning, bør der gives ham Anledning til personlig at forklare sig for den Befalingsmand, der skal afgjøre Sagen.

Ansees det paakrævet, at Forklaringer indhentes ved Krigsforhør eller retslig Afhørelse, indsendes Sagen til Jurisdiktionschefen. I paatrængende Tilfælde kan dog vedkommende Befalingsmand herom direkte henvende sig til Krigsadvokaten eller den militære Forhørsdommer.

§ 10. Ved Udmaalingen af Straf, der ilægges som Revselse eller forelægges til Vedtagelse, bør haves for Øie, at Straffen sættes i et passende Forhold til Forseelsens Størrelse under Hensyn til de formildende eller skjærpende Omstændigheder, som er tilstede, og til Sigtedes tidligere Opførsel. For mindre Forseelser bør

først anvendes de mildere Midler, og de strengere kun benyttes, 22 Oktbr.
naar de mildere har vist sig frugtesløse.

§ 11. Enhver Befalingsmand, der udøver Disciplinærmyndighed, har at træffe sin Afgjørelse efter egen bedste Overbevisning, og hans Foresatte kan ikke give ham Paalæg om at anvende Straf af en bestemt Art eller Størrelse.

§ 12. Den, der er ilagt Revselse, skal uopholdelig mundtlig eller skriftlig underrettes derom med kort Angivelse af den Forseelse, for hvilken han er straffet.

§ 13. Fra det Tidspunkt, da Sigtede har faaet saadan Underretning som i § 12 nævnt, regnes den Frist af 24 Timer, som Loven indrømmer ham til at indgive Besværing eller til i visse Tilfælde at forlange Dom.

Hvis Besværing har opsættende Virkning eller der er Adgang til at forlange Dom, bør Fuldbyrdelse af Revselsen paa Sigtedes Begjæring udstaa til Fristens Udløb.

§ 14. Revselse af den i den militære Straffelovs § 110 Nr. 6—9 nævnte Art samt vedtagen Forelægsstraf indføres i Straffeprotokollen ved den Afdeling, hvortil Sigtede hører, uanseet af hvem Straffen er ilagt eller forelagt.

I vedkommende Afdelings Straffeprotokol indføres ogsaa Straf, som er ilagt nogen ved militær Rets Dom.

Straffeprotokoller indrettes efter et af Forsvarsdepartementet bestemt Schema.

§ 15. Jurisdiktionschefen fører med Bistand af sin Krigsadvokat Kontrol med Disciplinærmyndighedens Udøvelse ligeoverfor Personer, der henhører til hans Jurisdiktion, og med Straffenes Fuldbyrdelse.

Til Jurisdiktionschefen indsendes hvert Kvartal Udskrift af vedkommende Afdelingers Straffeprotokoller. Er Jurisdiktionschefen ikke Afdelingens Vaabenchef, indsendes Udskriften gjennem denne, der ved Oversendelsen ledsager den med sin Udtalelse om, hvorvidt han har fundet noget at bemærke.

Udskrift af Straffeprotokoller førte paa Togt, for hvilket er beskikket særlig Jurisdiktionschef, indsendes til denne til Tid, som han bestemmer; ellers indsendes saadan Udskrift til Sjøvæbningens Jurisdiktionschef.

Efter foretagen Gjennemgaaelse indsender Jurisdiktionschefen Udskrifterne til Generaljurisdiktionschefen, ledsaget af en af Krigsadvokaten medundertegnet Udtalelse om, hvorvidt man har fundet noget at bemærke, og hvilke Skridt der i Tilfælde er truffet.

Angaaende Straffe, som ilægges eller forelægges Personer af høiere Grad end Kaptein, sker for hvert enkelt Tilfælde straks Indmelding med fornødne Oplysninger til Generaljurisdiktionschefen. Saadan Indmelding indsendes ogsaa hvert Kvartal af Jurisdiktionschefer og Vaabenchefer samt Generals- og Admiralspersoner om alle af dem selv ilagte eller forelagte Straffe.

22 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 3 i Lov om Murtvang for Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 bestemmes, at nævnte Lovs Bestemmelser indtil videre ikke skal være gjældende i Ladestederne Son og Stathelle.

22 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved bestemmes:

1. At der til Dækning af det Tab, der paaførtes den almindelige Brandforsikringsindretnings Kjøbstad-Afdeling ved Ildebranden i Aalesund den 23de Januar d. A., bliver at erlægge en ekstraordinær Kontingent lig 3 Aars ordinære Kontingent af Forsikringssummerne for samtlige den nævnte Dag i Afdelingen forsikrede Bygninger, og
2. At denne ekstraordinære Kontingent for de Bygninger, som forbliver forsikrede i Indretningen, bliver at indbetale i 10 paa hverandre følgende halvaarlige Terminer, begyndende med 1ste Halvaar 1905, hver lig 6 Tiendedels Halvaars ordinære Kontingent, men udredes straks for de Bygninger, som siden 23de Januar d. A. er udgaaede eller senere udgaar.

24 Oktbr. **Høieste Resolution***)[1]), hvorved den aarlige Afgift for Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød i Haugesund i Medhold af § 28 i Lov af 17de Mai 1904 og overensstemmende med Bystyrets under 29de August d. A. fattede Beslutning fra 1ste Januar 1905 fastsættes til Kr. 3000,00.

24 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Kaare Anfindsen Mjelde ved Testamente af 23de April 1902 oprettede „Kaare Anfindsen Mjeldes Legat", samt paa de for dette Legat udarbeidede Statuter af 20de Juli 1904.

24 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania, hvorved der meddeles, at en Gut, som var 16 Aar i Juli Maaned sidstleden og som blev udskrevet paa Prøve fra Smaalensbyernes Tvangsskole indtil 15de September 1903, ikke længere antages at kunne behandles efter Loven om forsømte Børn af 6te Juni 1896. Da der var udtalt den Anskuelse, at nævnte Gut fremdeles skulde være at anse som udskrevet paa Prøve, og at han som Følge deraf endnu skulde kunne behandles efter Loven af 1896 trods det fyldte 16de Aar, gjør Departementet opmærksom paa, at Lovens § 28, sidste Led (om at paa Prøve udskrevne Børn efter det 16de Aar paa Grund af slet Opførsel igjen kan tages tilbage) kun gjælder Børn, som har været udskrevet af Skolehjem. Nogen tilsvarende Bestemmelse for Tvangsskolers Vedkommende eksisterer ikke, ligesom det ogsaa maa haves for Øie, at et Barn for at kunne anbringes i Tvangsskole ifølge Lovens § 4 ikke maa være over 15 Aar, naar Beslutning om Anbringelse i Tvangsskole fattes.

*) Bekjendtgj. 25de Oktober i Lovtid. 1ste Afd. No. 40.

[1]) Deptets Foredrag indtaget i Dept. Tid. f. 1904 S. 737 flg.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektørerne: 25 Oktbr.
Efter Landsskolelovens § 73 og Byskolelovens § 64, saaledes som disse Paragrafer lyder efter Loven af 6te Juli 1892, skal Skolestyrerne bestemme, om Skolens Lære- og Læsebøger skal være affattede paa Landsmaal eller i det almindelige Bogmaal, og i hvilket af disse Maal Elevernes skriftlige Arbeider i Almindelighed skal affattes. Dog skal, tilføier Loven, Eleverne lære at læse begge Maal.

Da Departementet har bragt i Erfaring, at denne sidste Bestemmelse ikke overalt overholdes, skal man herved henstille til Hr. Direktøren at gjøre Skolestyrerne inden Deres Distrikt opmærksomme paa, at Skolelovens herhen hørende Bestemmelser lovalt maa efterkommes. Specielt skal Departementet bede henstillet til Skolestyrerne, forsaavidt det ikke allerede maatte være skeet, i Skoleplanerne at optage en udtrykkelig Bestemmelse om, at Børnene ogsaa maa øves i at læse det Maalføre, som er Bisproget ved Norskundervisningen.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 1) 27 Oktbr.
det Legat til Fordel for fattige Børn inden Furnes Herred, som i Medhold af Sypige Mina Simonsens mundtlige Testamente er oprettet af endel af Testatrix's efterladte Midler, 2) paa de for dette Legat udarbeidede Statuter af 14de Mars og 9de Juli d. A.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa de 27 Oktbr.
i Generalforsamling den 11te Juni 1904 vedtagne Tillægsbestemmelser til §§ 4, 5 og 11 i de for Norges Jernbanefunktionærers gjensidige Brandkasse ved Høieste Resolution af 14de Mai 1903 approberede Love, saaledes at Brandkassen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Skrivelse fra Udenrigsdepartementet i Stockholm til Handels- 27 Oktbr.
departementet, hvori efter Underretning fra det schweiziske Forbundsraad meddeles, at Republiken Cuba fra 17de November har sluttet sig til Unionen til international Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret, bestemt ved Konventionen af 20de Mars 1883, Protokol af 15de April 1891 og Tillægsakt af 14de December 1900; Oplysningen om i hvilken Klasse med Hensyn til Bidraget til Bestridelse af Udgifterne ved Bureauet vil senere blive bestemt.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Hamar Biskop angaaende 28 Oktbr.
Fremgangsmaaden ved Berigtigelse i Kirkebogen i et Tilfælde, hvor en opgiven Barnefader har erhvervet Dom for, at han ikke bliver at anse som saadan.

Da det fremgik af den Udskrift af vedkommende Domsbog, som medfulgte Sagen, at Domsresultatet var bygget derpaa, at den

28 Oktbr. udlagte Barnefader ikke havde havt legemlig Omgang med Barnemoderen til saadan Tid, at han kunde antages at være Barnets Fader, udtaler Departementet, at han under disse Omstændigheder efter dets Mening maa have Krav paa at faa sit Navn udstrøget i Kirkebogen, og anmoder derfor om, at dette maa blive foretaget under Paaberaabelse af Dommen. Overstrygningen bør dog ikke foretages paa saadan Maade, at Navnet bliver ulæseligt.

Saalænge der ikke opgives nogen anden Fader, som vedkjender sig (eller undlader at fralægge sig) Paterniteten, bliver Barnet staaende i Kirkebogen uden nogen Fader, og det maa selvfølgelig nøie iagttages, at den fra først af opgivne Faders Navn ikke anføres i Attester vedkommende Barnet, som maatte blive udfærdiget efter Kirkebogen.

28 Oktbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet (Marinestyrelsen) til Overlodsen i Tromsø Distrikt, som havde udbedt sig Departementets Afgjørelse med Hensyn til, hvorvidt et Dampskib, der under sidste Fangstsæson var befragtet af Skaarø Hvalfangerselskab til at indslæbe Hval fra Fangstfeltet under Bjørnøen til Selskabets Etablissement paa Skaarø, herunder skulde anses for lodspligtigt.

Fartøiet, der oplystes at være 370 Reg. Tons drægtigt, var af Lodsoldermanden i Tromsø blevet affordret tilsammen Kr. 312,50 i Lodspenge for de 5 Gange, det har passeret ud og ind.

Hvalfangerselskabet antog, at Fartøiet ikke kunde betragtes som lodspligtigt, da dets Fart ikke kunde anses som gaaende ind under det i Lodsloven omhandlede Havfiske, saasom Skibet ikke havde gjort Fangst af nogensomhelst Art, men kun indslæbt dræbt Hval fra Fangstfeltet omkring Bjørnøen med fjortendaglig Ud- og Indseiling fra og til Skaarø og kun medbragt Kul til eget og Hvalfangernes Forsyning. Selskabet gjorde videre gjældende, at da Bjørnøen betragtes som internationalt Territorium, kunde det ikke anses som Udlandet i Lodslovens Forstand, samt at Lods ikke eksisterer i Farvandet for Indseilingen til Skaarø.

Overlodsen anførte, at selv om der fra selve Fartøiet ikke var blevet drevet Fiskeri eller anskudt Hval, havde det dog været anvendt i Fiskeribedrift ved Indslæbning af den gjorte Hvalfangst og maatte siges at have været benyttet til Fangst paa Havet, idet det ved Indslæbningen havde været benyttet til Fangstens Sikring. Overlodsen antog derfor, at Fartøiet, da det har en Drægtighed af over 130 Netto-Register-Tons, ikke kunde undgaa at komme ind under Bestemmelsen i Lodslovens § 6, hvorefter det blev lodspligtigt for Ud- og Indgaaende, selv om det ikke havde anløbet Udlandet.

Angaaende Selskabets Anførsel om, at der ikke eksisterer Lods i Farvandet for Indseilingen til Skaarø, udtalte Overlodsen, at der paa det nogle Mil østenfor beliggende Loppen er Lods, der kunde

have været til Tjeneste saavel ved Ud- som Indseiling, om hans Assistance havde været ønsket og søgt. 28 Oktbr.

Departementet meddeler, at det antager, at Dampskibet i de omhandlede Tilfælde har været lodspligtigt, idet det gaar ind under den almindelige Hovedregel om Lodspligt i Lodslovens § 1 som Fartøi, der afgik til og ankom fra Udlandet, da Bjørnøen efter sin Beliggenhed betragtes som Udland i Lodslovens Forstand. Men selv om dette ikke havde været Tilfældet, vilde Dampskibet alligevel være at anse som lodspligtigt efter Lodslovens § 6, idet det, som af Overlodsen anført, maa anses benyttet til Fangst paa Havet og er af mere end 130 Tons Drægtighed.

Brugsregler*) for Budalens Statsalmenning, approberede af Landbrugsdepartementet 29de Oktober 1904. 29 Oktbr.

Telegram fra Handelsdepartementet til Ordføreren i Tønsberg, hvori der ikke antages at være noget til Hinder for, at Bystyret forbyder Salg af Øl, Vin m. v. fra Kl. 10 Aften, uanseet at Skjænkning er tilladt indtil Kl. 12 Aften. 29 Oktbr.

Parolbefaling fra den kommanderende Admiral, hvorved de sjømilitære Distriktschefer bemyndiges til ved direkte Henvendelse at forlange Assistance af Krigsskibe under Kommando samt af sjømilitære Korpser og Afdelinger inden Distriktet til Varetagelse af de Distriktschefen paahvilende Pligter med Hensyn til Kontrol med fremmede Krigsskibe, for at kunne yde Hjælp ved Sjøulykker, Brand og lignende samt ved andre Anledninger, hvor hurtig Optræden af militær Myndighed anses paakrævet. 29 Oktbr.

Vedkommende Chef skal yde saadan Assistance i størst mulig Udstrækning og saa langt, som det lader sig forene med hans specielle Instruktioner og Pligter som militær Chef forøvrigt.

Skrivelse fra Finants- og Told-Departementet til Toldkammeret i Kristiania, hvori i Anledning af, at et Anker Brændevin, som var blevet forpasset som assendt fra et Kristianiafirmas Transitlager for indenlandsk Brændevin, ved Ankomsten til Bestemmelsesstedet (Narvik) viste sig at indeholde en væsentlig mindre Mængde Brændevin end ved Udtagelsen fra Oplaget, meddeles, at Afgiften af den omhandlede Mindremængde bliver at tilsvare af Assenderfirmaet med Kr. 2,28 pr. Liter af 100 pCt. Styrke (jfr. Lov om Toldoplag af 7de Mai d. A., § 59). 31 Oktbr.

Skrivelse fra Finants- og Told-Departementet til Toldkammeret i Holmestrand, hvori meddeles, at Bestemmelsen i Lov om 31 Oktbr.

*) Bekjendtgj. 24de November i Lovtid. 1ste Afd. No. 46, hvor Reglerne er indtagne.

31 Oktbr. Toldoplag af 7de Mai d. A., § 46, hvorefter Tolden af Varer, som udtages fra almindeligt Transitoplag, og som har været toldbehandlet ved Indlægningen, efter Anmodning af Oplagshaveren kan beregnes efter den ved Udtagelsen tilstedeværende Mængde, forsaavidt den ved Indlægningen forefundne Mængde er formindsket, og dette utvivlsomt skyldes naturlig Svinding eller naturlig Lækage, ogsaa gjælder Varer, som udtages af privat Transitoplag, saalænge der ikke heri af Departementet i Henhold til Lovens § 52 er gjort nogen Indskrænkning.

Bestemmelsen kan bringes i Anvendelse, uden at Sagen forelægges Departementet.

1 Novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Arendals Skoles Rektor, hvorved der i Anledning af en Forespørgsel, om der er Adgang til at udbetale en Lærerinde Honorar for Censur af Skolens egne Elevers Haandarbeider, meddeles, at Departementet med Undervisningsraadet antager, at der ikke er Adgang hertil. De i Rundskrivelse af 14de Juni 1901 givne Bestemmelser gjælder nemlig kun de af det offentlige opnævnte Censorer, medens Lærerinden i dette Tilfælde efter Raadets Oplysning har deltaget i Censuren i Haandarbeide for egne Elever sammen med den opnævnte Censor. Hun maa derfor blive at sidestille med en Lærer, der ved Eksamen eksaminerer Skolens egne Elever.

2 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897 § 20, første Led, bestemmes:

I Vestre Bærum Præstegjæld under Asker Provsti i Kristiania Stift bliver Betaling ikke at erlægge for kirkelige Handlinger, som udføres for Menighedslemmer paa Tirsdage og Fredage.

2 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved det

1) paalægges Sognepræsten i Hitteren Præstegjæld under Fosen Provsti i Trondhjems Stift én Gang aarlig efter Trondhjems Biskops nærmere Bestemmelse at fremmøde paa den paa store Vedø (Henriksøen) i Kvenvær Sogn anlagte Hjælpekirkegaard for at forrette Jordfæstelser,
2) bestemmes i Henhold til den geistlige Lønningslovs § 20, 1ste Led, at der af Menighedslemmer ikke bliver at erlægge Betaling til Præst og Kirkesanger for Jordfæstelser, som udføres paa den Dag i Aaret, da Sognepræsten i Henhold til Post I har at fremmøde paa Kirkegaarden.

2 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bestemmes:

1) At de Midler, som i Henhold til Lov af 14de Juni 1884 (jfr. den ved Kongelig Resolution af 12te Februar 1892 approberede Plan) er blevne opsamlede til et Sikkerhedsfond for Fattigudgifterne ved det i Aaret 1901 nedlagte

Saude Zinkværk i Saude Herred, Stavanger Amt, overdrages Saude Fattigkommune for i Forbindelse med et Værkets Fattigvæsen tilhørende Beløb, der indestaar i Saude Sparebank, at danne et Fond til Dækkelse af Kommunens Fattigudgifter. 2 Novbr.

2) At det nævnte nydannede Fond bliver at bestyre, anvende og forvalte overensstemmende med Reglerne i Fattiglovens § 34, første Led.

3) At der ikke skal paahvile det nedlagte Værk, dets Betjente eller Arbeidere nogen Pligt til at yde Bidrag til Fondet enten i Henhold til de for det ældre Fond gjældende Bestemmelser eller i Henhold til Fattiglovens § 28.

Kongelig Resolution, hvorved der uden Betaling meddeles Stadfæstelse paa det af Anton Christian Houen ved Testamente af 30te Januar 1893 med Kodicil af 11te December oprettede Legat til Indkjøb af Kunstværker for Nationalgalleriet (Statens Kunstmuseum), til Uddeling af arkitektoniske Præmier og Stipendier for artistiske Dekorationsmalere samt paa Statuter for Legatet. 2 Novbr.

Kongelig Resolution, hvorved Godtgjørelsen for midlertidig Bestyrelse af de en Korpschef som saadan tilliggende Forretninger fra 1ste November 1904 fastsættes til Kr. 12,00 pr. Maaned. 2 Novbr.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes: 2 Novbr.

Fra 1ste Januar 1905 at regne bliver i Eid Prestegjæld under Indre-Romsdal Provsti i Trondhjems Stift Gudstjenesterne paa de tre store Høitider at fordele saaledes mellem Prestegjældets to Kirker, at der altid forrettes i Eid Hovedkirke første Juledag, anden Pintsedag og afvekslende hvert andet Aar henholdsvis første eller anden Paaskedag, i Vold Annekskirke anden Juledag, første Pintsedag og afvekslende første eller anden Paaskedag.

Kongelig Resolution*), hvorved de ved Kongelig Resolution af 15de April 1903 stadfæstede Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Skjørn Herred ophæves overensstemmende med Herredsstyrets derom under 5te April og 7de Juli 1904 besluttede Andragende. 2 Novbr.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov om Murtvang for Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Ladestedet Kopervik, at der indtil videre tillades opført Træbygninger sammesteds overensstemmende med Bestemmelserne i Lovens § 3, 2det Passus. 2 Novbr.

*) Bekjendtgj. 4de November i Lovtid. 1ste Afd. No. 41.

2 Novbr. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 og Buskeruds Amtsting i Møde 23de Mars 1904 fattede Beslutning bestemmes:

1. Til Fangst af Fisk i de i Post 2 nævnte Elve og Vande i Aals Herred i Buskeruds Amt skal det fra 1ste Januar 1905 indtil Udgangen af Aaret 1914 være forbudt at benytte:
   a) alle Slags Krogredskaber i Vintermaanederne fra 14de Oktober til 14de April;
   b) Lyster og for Strandefjordens Vedkommende Oter;
   c) alle Slags bundne Redskaber, hvis Masker i vaad Tilstand holder mindre end 30 — treti — Millimeter mellem Knuderne;
   d) Teiner, Slaaer og lignende Indretninger med mindre Afstand end 35 — treti fem — Millimeter mellem Knuderne.
2. Disse Forbud skal gjælde for Fiskeriet i Hovedvasdraget (Hallingdalselven) og de i samme faldende Bielve og Bække samt de i disse Elve og Bække dannede og ved høiere Vandstand i Forbindelse med dem staaende Tjern og andre Vande inden Herredets Grænser — forsaavidt den hele Eiendomsret hører Herredet til — og tillige for saadanne Vandes Vedkommende, hvor dette ikke er Tilfældet, saafremt der i de tilstødende Herreder fattes lignende Bestemmelser.

2 Novbr. **Kongelig Resolution****), hvorved er bestemt:

1. Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunestyret for Kjøbstaden Aalesund under 25de og 29de August 1904 fattede Beslutninger om Forandringer i og Tillæg til de ved Kongelige Resolutioner af 3die Juni og 8de November 1893 samt 11te Juli 1898 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden, dog med enkelte Forandringer.
2. Ovennævnte Forandringer i og Tillæg til Sundhedsforskrifterne for Aalesund træder i Kraft straks.
3. De ved Kongelig Resolution af 11te Juli 1898 approberede Forandringer i og Tillæg til Sundhedsforskrifterne for Aalesund ophæves.

2 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt angaaende en Forespørgsel om, hvem der i Amtet har at foretage Indfordring og Inddrivelse af Boder og Sagsomkostninger til Statskassen. I Anled-

*) Bekjendtgj. 4de November i Lovtid. 1ste Afd. No. 41.
**) Bekjendtgj. 4de November i Lovtid. 1ste Afd. No. 41 samt 11te November i No. 42, hvor de ændrede Vedtægter er indtagne.

ning heraf meddeles, at Finantsdepartementet har oplyst, at Praksis 2 Novbr.
i de fleste Amter, hvor den nye Embedsordning er gjennemført, vistnok er den, at Politiet besørger saavel Indfordringen som Indbrivelsen (foruden selvfølgelig Affoningen) af Bøder og Sagsomkostninger til Statskassen, og at de i saa Maade fornødne Ordres udgaar direkte fra Politiet til Lensmændene. Amtskassererne har som Følge heraf ingen anden Befatning med disse Oppebørsler, end at de aflægger Regnskab over Remisse (i Kontributionsregnskabet) i Henhold til de dem fra Paatalemyndigheden og andre tilstillede Opgaver samt ligeoverfor Statskassen berigtiger de dem fra Politiet til forskjellige Tider modtagne Bødeindbetalinger. Justitsdepartementet antager, at der i Amtet i den omspurgte Henseende bør forholdes overensstemmende med den saaledes anførte Praksis, idet Departementet under de nuværende Forhold med Finantsdepartementet anser denne som den naturligste og heldigste Ordning.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det 3 Novbr.
af Frøken Gjercke Johanne Nielsen ved Testamente af 16de Mars 1901, kfr. Kodicil af 16de Marts 1904, oprettede „Frøknerne Gjercke og Anna Nielsens Legat, til Bedste for ældre og agtværdige, ubemidlede, ugifte Kvinder i Bergens By af Embeds-, Borger- eller Haandværkerstand" samt det af executor testamenti under 20de August d. A. udarbeidede Udkast til Fundats for nævnte Legat.

Rundskrivelse fra Medicinaldirektøren. 3 Novbr.

Ved Kongelig Plakat af 4de Juni d. A. er det bestemt, at Tandlægerne ikke skal være berettigede til fra Apothekene at forskrive Stoffe, der er betegnede med Mærket *, til indvortes Brug, til Indaanding eller til Indsprøitning under Hud eller Slimhinder, medmindre der af Medicinaldirektøren for enkelte saadanne Stoffe maatte være fastsat særlige Undtagelsesbestemmelser.

I den Anledning bestemmes det herved, efter derom indhentet Udtalelse fra Tandlægeeksamenskommissionen, at Chloretum cocaicum (Saltsurt Kokain) fremtidig skal kunne udleveres efter Tandlæges Recept baade, som hidtil, i Opløsning af indtil 5 pCt. Styrke og i Krystaller, i sidste Tilfælde dog høist i en Mængde af 5 Centigram for hver Patient. Recepter paa Kokainopløsning skal derhos være paategnet: „Til Indsprøitning under Tandkjødet", og Recepter paa Kokainkrystaller: „Til Indlægning i Tandhulen".

Den saaledes erholdte Kokain maa af vedkommende Tandlæge ikke anvendes til nogensomhelst anden Brug end paa Recepten angivet. Specielt skal fremhæves, at Indsprøitning af Kokainopløsning alene maa finde Sted i selve Tandkjødet, og at det ikke er tilladt Tandlæger at injicere Kokainopløsning paa andre Steder af Mundslimhinden, da Anvendelsen af en Opløsning af saa stor Styrke som ovenfor tilladt isaafald vilde kunne medføre farlige

3 Novbr. Følger. Det er derhos selvfølgelig nu som før Forudsætningen, at den til Indsprøitningen benyttede Sprøite og Sprøitespids er aseptiske.

4 Novbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til Departementet for udenrigske Anliggender, Handel, Sjøfart og Industri, som havde udbedt sig Forsvarsdepartementets Udtalelse om, hvorvidt Førerne af de fra Grimsby i England under norsk Flag udgaaende Fiskedampskibe (Trawlere) er fritaget for Forpligtelsen til at være i Besiddelse af Skippercertifikat i Henhold til Lov af 6te Mai 1882 § 2, jfr. § 1, hvorefter Skippercertifikat ikke er fornødent for Fører af Fartøi af under 130 Tons Drægtighed, som udgaar paa Fiskeri eller anden Fangst paa Havet, selv om det anløber udenlandsk Havn, naar dette kun sker for at tilvirke eller afsætte den under Reisen gjorte Fangst. Det oplystes, at de omhandlede Damptrawlere har sin faste Station i Grimsby, hvorfra de udrustes og driver Trawlfiske i Nordsjøen uden nogensinde at anløbe norsk Havn, samt at Nettodrægtigheden vistnok i intet Tilfælde gaar op til 130 Registertons, medens deres Bruttodrægtighed paa et Par enkelte Undtagelser nær overskrider denne Grænse.

Forsvarsdepartementet meddeler, at det finder for sit Vedkommende i det væsentlige at kunne henholde sig til en af Generalkrigskommissæren afgiven Udtalelse og antager, at Førerne af de her omhandlede Damptrawlere i Henhold til den nævnte Lov af 6te Mai 1882 § 2 bør fritages for Forpligtelse til at være i Besiddelse af Skippercertifikat.

Den bestemte Maksimumsstørrelse af 130 Tons antages at maatte forstaaes som 130 Nettoregistertons, jfr. Lov om Lodsvæsenet af 26de Mai 1899 § 2, som gjentager Bestemmelsen i Loven af 1882 § 1 uden at tilsigte nogen Forandring af den deri fastsatte Maksimumsstørrelse for Fartøierne.

5 Novbr. **Skrivelse** fra Ministeren for de udenrigske Anliggender til Departementet for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri, hvorved meddeles, at Nederlandsk Indien fra 1ste Mars 1905 vil tiltræde den i Washington den 15de Juni 1897 affluttede internationale Overenskomst om Udveksling af Breve og Æsker med angiven Værdi.

7 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift i Anledning af et fra Forstanderen for den katholsk-apostoliske Menighed i Kristiania indkommet Andragende om Overøvrighedens Anerkjendelse af et af ham med Menighedens Samtykke foretaget Valg af en Stedfortræder til i hans Fraværet at udføre de Forretninger, som paahviler Menighedsforstanderen.

Af Departementet er i Tilslutning til Stiftamtmanden anta- 7 Novbr.
get, at der ikke fra Dissenterlovgivningens Side er noget til Hinder for, at der med Hensyn til Stedfortræder for Menighedsforstanderen træffes en saadan Ordning som den nævnte. Om nogen Anerkjendelse fra Overøvrighedens Side af selve Valget af Stedfortræder antages der ikke at være Spørgsmaal. Med Stiftamtmanden anser Departementet det retteſt, at Bekjendtgjørelse om Ordningen indrykkes i Kundgjørelsestidenden.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet (Poststyrelsen), hvori 7 Novbr.
bl. a. meddeles følgende Tillæg til Postanstaltfortegnelsen: Fra 15de November 1904 underholdes et Postaabneri Gjesaasen i Aasnes Herred, Hedemarkens Amt, Kongsvingers Postdistrikt i Bipostruten Aasnes Finskog—Aasnes.

Voldgiftskonvention mellem Norge og Sverige paa 9 Novbr.
den ene Side og Frankrige paa den anden Side.*)

Copie.

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège et le Président de la République Française désirant, en application des principes énoncés dans les articles 15—19 de la convention pour le règlement pacifique des conflits internationaux, signée à La Haye en date du 29 Juillet 1899, entrer en négociations pour la conclusion d'une convention d'arbitrage, ont nommé pour leurs Plenipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège:

M. Åkerman, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

et le Président de la République Française:

M. Th. Delcassé, Député,

Overſættelse.

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge og Præsidenten for den Franske Republik har — i Ønsket om at træde i Underhandlinger for at afslutte en Voldgiftskonvention, med Anvendelse af de Grundsætninger, som er udtrykt i Artiklerne 15—19 i Overenskomsten om fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, undertegnet i Haag den 29de Juli 1899, — opnævnt som sine befuldmægtigede følgende:

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge:

Herr Åkerman, Hans Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Præsidenten for den Franske Republik;

og Præsidenten for den Franske Republik:

Herr Th. Delcassé, Deputeret,

*) Ratifikationerne er udvekslede i Paris under 9de November 1904. Ratifikationen er, forsaavidt Norge angaar, skeet i Henhold til Kongl. Resol. af 21de Oktober 1904.

9 Novbr. Ministre des Affaires Etrangères de la République Française,

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les différends d'ordre juridique ou relatifs à l'interprétation des traités existant entre les Hautes Parties contractantes, qui viendraient à se produire entre elles et qui n'auraient pu être réglés par la voie diplomatique, seront soumis à la Cour permanente d'arbitrage établie par la Convention du 29 Juillet 1899, à La Haye, à la condition, toutefois, qu'ils ne mettent en cause ni les intérêts vitaux, ni l'indépendance ou l'honneur des Etats contractants, et qu'ils ne touchent pas aux intérêts de tierces Puissances.

Article II.

Dans chaque cas particulier, les Hautes Parties contractantes, avant de s'adresser à la Cour permanente d'arbitrage, signeront un compromis spécial, déterminant nettement l'objet du litige, l'étendue des pouvoirs des arbitres et les délais à observer, en ce qui concerne la constitution du tribunal arbitral et la procédure.

Article III.

La présente Convention est conclue pour une durée de cinq années, à partir de

den franske Republiks Udenrigsminister,

Hvilke, efter at have meddelt hinanden sine Fuldmagter, som fandtes i god og behørig Orden, er kommet overens om følgende Artikler:

Artikel I.

De Tvistigheder af juridisk Natur eller angaaende Fortolkningen af Traktater, gjældende mellem de høie kontraherende Parter, som maatte komme til at opstaa mellem dem, og som ikke maatte kunne bilægges ad diplomatisk Vei, skal indbringes for den faste Voldgiftsdomstol oprettet ved Overenskomsten i Haag af 29de Juli 1899, dog paa det Vilkaar, at de ikke angaar de kontraherende Staters Livsinteresser eller Uafhængighed eller Ære, og at de ikke berører andre Magters Interesser.

Artikel II.

I hvert særskilt Tilfælde skal de høie kontraherende Parter, førend de henvender sig til den faste Voldgiftsdomstol, undertegne en særlig Voldgiftsaftale, som tydelig angiver Tvistens Gjenstand, Udstrækningen af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Tidsfrister, som bliver at iagttage med Hensyn til Voldgiftsrettens Dannelse og Proceduren.

Artikel III.

Nærværende Konvention afsluttes for en Tid af fem Aar at regne fra Ratifikationernes Ud-

l'échange des Ratifications, qui aura lieu aussitôt que faire se pourra.

Fait à Paris, en double exemplaire, le 9 Juillet 1904.

(signé) **Åkerman.**
(L. S.).

(signé) **Delcassé.**
(L. S.).

veksling, som skal finde Sted saa snart som muligt.

Udfærdiget i Paris, i to Eksemplarer, den 9de Juli 1904.

(undert.) **Åkerman.**
(L. S.).

(undert.) **Delcassé.**
(L. S,).

Afskriftens Overensstemmelse med det i det Kongelige Udenrigsdepartement opbevarede Originaleksemplar bekræftes herved.

Stockholm i det Kongelige Udenrigsdepartement den 18de Juli 1904.

(L. S.) **Eric Trolle,**
Kabinetssekretær.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri, Udenrigsafdelingen.
Kristiania, 24de November 1904.

A. Scheel,
fung. Ekspeditionschef.

Voldgiftskonvention mellem Norge og Sverige paa den ene Side og det britiske Rige paa den anden Side.*) 9 Novbr.

Afskrift.

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège et Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des Possessions Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes, signataires de la Convention pour le règlement pacifique des conflits internationaux conclue à La Haye le 29 Juillet, 1899;

Afskrift.

His Majesty the King of Sweden and of Norway and His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India, signatories of the Convention for the pacific settlement of international disputes, concluded at The Hague on the 29th July, 1899;

Oversættelse.

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland og af de britiske Besiddelser paa den anden Side af Havene, Keiser af Indien, — som har undertegnet Overenskomsten om fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, sluttet i Haag den 29de Juli 1989 —;

*) Ratifikationerne er udvekslede i London under 9de November 1904. Ratifikationen er, forsaavidt Norge angaar, skeet i Henhold til Kongl. Resol. af 21de Oktober 1904.

Considérant que par l'Article XIX de cette Convention, les Hautes Parties Contractantes se sont réservé de conclure des accords en vue du recours à l'arbitrage, dans tous les cas qu'elles jugeront possible de lui soumettre,

Ont nommé pour leurs Plénipotentiaires pour arrêter les dispositions suivantes:—

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, le Baron de Bildt, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Londres; et

Sa Majesté le Roi de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes, le Très Honorable Henry Charles Keith Petty-Fitzmaurice, Marquis de Lansdowne, Principal Secrétaire d'Etat de Sa Majesté au Département des Affaires Étrangères;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:—

Taking into consideration that by Article XIX of that Convention the High Contracting Parties have reserved to themselves the right of concluding agreements, with a view to referring to arbitration all questions which they shall consider possible to submit to such treatment,

Have named as their Plenipotentiaires to conclude the following arrangement:—

His Majesty the King of Sweden and of Norway, the Baron de Bildt, His Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at London; and

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India, the Most Honourable Henry Charles Keith Petty-Fitzmaurice, Marquess of Lansdowne, His Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs;

Who, after having communicated to each other their respective full powers, found in good and due form, have agreed as follows:—

har, i Betragtning af, at de høie kontraherende Parter ved Artikel XIX i den nævnte Overenskomst har forbeholdt sig at slutte Aftaler om at henskyde til Voldgift alle de Tilfælde, som de finder muligt at undergive saadan,

opnævnt som sine Befuldmægtigede for at træffe følgende Bestemmelser:—

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge, Baron Bildt, Hans Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire i London; og

Hans Majestæt Kongen af Storbritannien og Irland og af de britiske Besiddelser paa den anden Side af Havene, Keiser af Indien, the most honourable Henry Charles Keith Petty-Fitzmaurice, Markis af Lansdowne, Hans Majestæts første Statssekretær for udenrigske Anliggender;

Hvilke, efter at have meddelt hinanden sine Fuldmagter, fundne i god og behørig Form, er kommet overens om følgende:

Article I.

Les différends d'ordre juridique ou relatifs à l'interprétation des Traités existant entre les Hautes Parties Contractantes qui viendraient à se produire entre elles, et qui n'auraient pu être réglés par la voie diplomatique, seront soumis à la Cour Permanente d'Arbitrage établie par la Convention du 29 Juillet 1899, à La Haye, à la condition toutefois qu'ils ne mettent en cause, ni les intérêts vitaux ni l'indépendance ou l'honneur des États Contractants, et qu'ils ne touchent pas aux intérêts de tierces Puissances.

Article II.

Dans chaque cas particulier, les Hautes Parties Contractantes, avant de s'adresser à la Cour Permanente d'Arbitrage, signeront un compromis spécial, déterminant nettement l'objet du litige, l'étendue des pouvoirs des Arbitres et les délais à observer, en ce qui concerne la constitution du Tribunal Arbitral et la procédure.

Article I.

Differences which may arise of a legal nature, or relating to the interpretation of Treaties existing between the High Contracting Parties, and which it may not have been possible to settle by diplomacy, shall be referred to the Permanent Court of Arbitration established at The Hague by the Convention of the 29th July, 1899, provided, nevertheless, that they do not affect the vital interests, the independence, or the honour of the Contracting States, and do not concern the interests of third Parties.

Article II.

In each individual case the High Contracting Parties, before appealing to the Permanent Court of Arbitration, shall conclude a special Agreement defining clearly the matter in dispute, the scope of the powers of the Arbitrators, and the periods to be fixed for the formation of the Arbitral Tribunal and the several stages of the procedure.

Artikel I.

De Tvistigheder af juridisk Natur eller angaaende Fortolkningen af Traktater, gjældende mellem de høie kontraherende Parter, som maatte komme til at opstaa mellem dem, og som ikke maatte kunne bilægges ad diplomatisk Vei, skal indbringes for den faste Voldgiftsdomstol oprettet ved Overenskomsten i Haag af 29de Juli 1899, dog paa det Vilkaar, at de ikke angaar de kontraherende Staters Livsinteresser eller Uafhængighed eller Ære, og at de ikke berører andre Magters Interesser.

Artikel II.

I hvert særskilt Tilfælde skal de høie kontraherende Parter, førend de henvender sig til den faste Voldgiftsdomstol, undertegne en særlig Voldgiftsaftale, som tydelig angiver Tvistens Gjenstand, Udstrækningen af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Tidsfrister, som bliver at iagttage med Hensyn til Voldgiftsrettens Dannelse og Proceduren.

Article III.

La présente Convention, qui sera ratifiée, est conclue pour une durée de cinq années, à partir de l'échange des ratifications, qui aura lieu aussitôt que faire se pourra.

Fait à Londres, en double exemplaire, le 11 Août, 1904.

(Segl) C. Bildt.

(Segl) Lansdowne.

Article III.

The present Convention, which shall be ratified, is concluded for a period of five years, dating from the exchange of the ratifications, which shall take place as soon as possible.

Done in duplicate at London, the 11th day of August, 1904.

Artikel III.

Nærværende Konvention, der bliver at ratificere, afsluttes for en Tid af fem Aar at regne fra Ratifikationernes Udveksling, som skal finde Sted saa snart som muligt.

Udfærdiget i London, i to Eksemplarer, den 11te August 1904.

(Segl) C. Bildt.

(Segl) Lansdowne.

Ovenstaaende Afskrifts Overensstemmelse med det i det Kongelige Udenrigsdepartement opbevarede Originaleksemplar bevidnes.

Stockholm i det Kongelige Udenrigsdepartement den 12te September 1904.

(L. S.) Eric Trolle,
Kabinetssekretær.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri, Udenrigsafdelingen.
Kristiania, 24de November 1904.

A. Scheel,
fung. Ekspeditionschef.

9 Novbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet paa Forespørgsel fra en Magistrat meddeler, at det antager, at der, naar Bevillingsbreve i Henhold til Handelsdepartementets Cirkulære af 31te September 1904 udfærdiges særskilt for Smaasalg af Øl og for Smaasalg af Vin m. v., maa blive at beregne særskilt Gebyr efter Sportellovens § 70 for hvert Bevillingsbrev ogsaa, naar Rettighederne er tilstaaet samme Person.

9 Novbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Sorenskriver, hvori Departementet paa Forespørgsel meddeler, at det antager, at et indsendt Dokument indeholdende Ægtepagt og gjensidigt Testamente mellem et Par Ægtefolk er tilstrækkelig stemplet (Stempeltarif No. 6 til 8 Kroner), og at Thinglysningsgebyret rettelig bliver at beregne med Kr. 3,00.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Frøken Valborg Holst ved Testamente af 27de Februar 1889 oprettede Legat til Fordel for Kristiania offentlige Blindeskole samt paa de under 19de August d. A. udarbeidede Statuter for nævnte Legat. 10 Novbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa: 1) det Legat, som under Navn af „Skibsreder Jens Gundersens Legat til Hisø Kirke" er oprettet af de Midler, som ved afdøde Skibreder Jens Gundersens Testamente af 17de November 1891 er testamenteret til Vedligeholdelse af hans Familiebegravelse paa Hisø Kirkegaard; 2) de for dette Legat udarbeidede Statuter af 26de Juni 1904. 10 Novbr.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om en Kjøbstads Anlæg paa Bodø af 20de Mai 1816 § 5 og den ved Kongelig Resolution af 29de April 1854 bifaldte Storthingsbeslutning af 1ste f. M. meddeles Approbation paa de af Bodø Bystyre under 2den August 1904 vedtagne nye Regler for Afstaaelse af Byggetomter af Bodø Kjøbstads Territorium, hvilke skal træde istedetfor de ved Kongelig Resolution af 10de Juni 1887 approberede lignende Forskrifter. 10 Novbr.

Høieste Resolution*), hvorved der i Henhold til § 55 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse som gjældende indtil videre paa den af Bergens Kommunestyre i Møde den 26de September 1904 fattede Beslutning angaaende Tillæg til det ved Høieste Resolutioner af 3die Januar 1896 og 12te Juni 1902 stadfæstede Takstregulativ for Benyttelse af Bergens Havnevæsens offentlige Brygger og Kaier. 10 Novbr.

Tillægget er saalydende:

Regulativ

for Oplæggelsesafgift for Bergens Havnevæsens Brygger, Kaier og Skur m. v.

(Tillægsbestemmelse til Bryggepenge-Regulativet af $^{31}/_{1}$ 1896).

§ 1. Varer, der oplosses paa Havnevæsenets Kaier eller Brygger eller indsættes i dets derværende Skur, kan — under Jagttagelse forøvrigt af Havnereglementets § 26 — henligge afgiftsfrit i 48 Timer (Søn- og Helligdage ikke medregnede) fra den Tid, Skibet har fuldendt sin Losning. Det paaligger vedkommende Ekspeditør eller Skibsmægler i betimelig Tid at afgive til Havnekontoret en nøiagtig Fortegnelse over de Varer, som ikke afhentes inden den fastsatte afgiftsfrie Frist. Fortegnelsen skal indeholde

*) Bekjendtgj. 11te November i Lovtid. 1ste Afd. No. 42.

10 Novbr. Beskrivelse af Varens Beskaffenhed samt Adresse eller Mærke og Nummer, Vægt eller Maal.

§ 2. For Varer, som ikke er afhentet inden den i § 1 fastsatte Frist, betales følgende Oplæggelsesafgift pr. Døgn eller Del deraf:

a) I lukbart Pakhus eller lukbart Skur.
   1. 5 Øre pr. Tønde af alle Slags (Fade forholdsvis).
   2. 3 Øre pr. Sæk à ca. 100 kg. af alle Slags ($^1/_2$ Sæk forholdsvis).
   3. 30 Øre pr. Kubikmeter for andre Slags Varer, forsaavidt de ikke indgaar under det følgende Tarifnummer.
   4. 1 Krone pr. Ton af tyngre Varer, som hverken egner sig til at lægges oppaa andre Varer eller kan bortstuves under andre Varer, eksempelvis Ankere, Kjættinger, Maskiner. (Havnevæsenet bestemmer, hvilke Varer der skal beregnes efter dette Tarifnummer).

b) Paa aaben Brygge (og i aabent Skur) det halve af ovenstaaende Satser.

c) For Varer ankomne med Ruteskibe og henlagte paa Kai for Videreforsendelse med andre Ruteskibe beregnes efter 48 Timers Forløb for næstfølgende 5 Døgn det halve af ovenstaaende Satser, dog mindst som for et Døgn efter Normalsatsen.

Den mindste Afgift for Vareparti under samme Adresse, som udtages paa en Gang, er 50 Øre.

Efter Forløb af 6 Afgiftsdage erlægges dobbelt Takst.

For Søn- og Helligdage beregnes ingen Afgift.

§ 3. For Udbedring af Emballage eller Ompakning af Varer m. v., forsaavidt Havneopsynet finder en saadan Foranstaltning paakrævet for at forhindre Varens Bedærvelse, bliver kun beregnet de hertil medgaaende Udgifter.

Bedærvede Varer bliver for Eierens Regning at bortskaffe i Henhold til gjældende Sundhedsforskrifter, efterat Eier, Mægler eller Ekspeditør, om disse er kjendt, er bleven varslet.

§ 4. Udlevering af Godset finder kun Sted efter Ordre af Skibets Reder eller dennes befuldmægtigede samt mod Erlæggelse af paaløbne Udgifter tilligemed Omkostninger til Transport og Udbedring af Emballage m. v.

§ 5. Varer, der forbliver henliggende i Havnevæsenets Vareskur eller paa Kai eller Brygge i længere Tid end 3 Maaneder, sælges ved offentlig Auktion efter sædvanlig Bekjendtgjørelse. Varer, hvis Værdi ikke giver Sikkerhed for paaløbne Omkostninger, eller som er let udsatte for at bedærves, eller som kan foranledige Skade, skal Havneopsynet have Ret til før Udløbet af den nævnte Frist at lade sælge paa Vedkommendes Gevinst eller Tab, eller, om det findes fornødent, at lade tilintetgjøre uden Erstatning til Vedkommende.

Af det ved Salget indkomne Beløb dækkes paaløbende Af- 10 Novbr.
gifter og Omkostninger m. v., hvorefter Restbeløbet i Tilfælde af Overskud tilstilles Ekspeditør eller Mægler.

§ 6. Havnevæsenet er uden Ansvar for de paa dets Brygger eller Kaier eller i dets Pakhus eller Skur henliggende Varer.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til § 55 i Lov 10 Novbr.
om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse som gjældende indtil videre paa Porsgrunds Kommunestyres Beslutning af 18de Oktober 1904 angaaende Forandringer i og Tillæg til det ved Høieste Resolution af 23de September 1893 approberede Takstreglement for Benyttelse af nævnte Bys Brygger.

Beslutningen er saalydende:

§ 3. For Trælast, der fra Jernbanevogn bringes ud over Bryggekant, betales:

For enkelt Vogn	Kr.	0,50
„ dobbelt Vogn	„	1,00
„ Trælast, der forøvrigt bringes ind- eller udover Bryggekant, betales efter nedennævnte Takster med Fradrag af 12½ pCt.:		
Planker 2½" og derover pr. Tylvt	„	0,03
Anden skaaren Last under 2½", Pitpropskult og lignende pr. Tylt	„	0,02
Tømmer og Spirer pr. Tylvt	„	0,20
Stik og Kløvninger	„	0,10
Splitved pr. Kubikfavn	„	0,20

Afgifterne gjælder ikke Trælast til eller fra Fartøier, der betaler efter § 1.

Lasten maa ikke uden særskilt Tilladelse henligge paa Bryggerne mere end 3 Døgn.

Tomter til Oplag kan af Havnefogden bortleies for 4 Øre pr. m.² for Maaneden.

§ 5. For Benyttelse af den paa østre Porsgrunds Dampskibsbrygge anbragte største Kran betales i Leie:

Pr. Tylvt Tømmer	Kr.	0,20
„ Ton Dødvegt	„	0,10
„ Ton for store Tyngder	„	0,50
„ Time for Losning og Lastning	„	0,50

§ 6. Havnefogden har Opsynet med Havnevæsenets Brygger og Losseballer.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den 10 Novbr.
af Mo Herredsstyre, Bratsberg Amt, i Møde den 28de Juni 1904 vedtagne Plan for en inden Herredet under Navn af „Mo Sparebank" oprettendes Sparebank.

10 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Forstanderskabet for Bolsø Sparebank i Møde den 4de Juni 1903 besluttede Forandringer af §§ 3, 9 og 22 i Bankens ved Høieste Resolution af 8de December 1893 stadfæstede Plan.

10 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Eidsberg Sparebank i Møde den 11te Oktober 1904 besluttede Forandring af § 14 i Bankens ved Høieste Resolution af 8de August 1893 stadfæstede Plan.

10 Novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Biskop, hvori udtales, at Biskoperne i Henhold til Lov af 11te April 1857 § 1 a, sammenholdt med den geistlige Lønningslovs § 39, er berettiget til at lade et geistligt Embede under Indehaverens Sygdomsforfald bestyre af en Stiftskapellan. I hvilke Tilfælde og for hvor lang Tid en Stiftskapellan bør kunne anvendes i saadant Øiemed, er en Skjønssag og maa væsentlig afhænge af, hvorvidt Kapellanens Bistand vil tiltrænges til Betjeningen af ledige Præsteembeder inden Stiftet, cfr. Lønningslovens § 38, første Led.

11 Novbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til Marinens Intendantur, som i Anledning af en fra en Sanitetspremierløitnant indkommet Forestilling angaaende hans Berettigelse til at beregne Skyds- og Kostgodtgjørelse for Tjenestereiser fra sit Hjemsted, Arendal, til Horten og tilbage, havde foreslaaet, at Sanitetsofficerer for Fremtiden tilstaaes Reisegodtgjørelse paa samme Maade som for nationale Underofficerer bestemt.

I den nævnte Forestilling anførtes bl. a., at Landtjenestereglementet I Del §§ 133 og 134, hvorefter Carljohansværn er at betragte som Marinens Hovedstation, men at enhver Officer i Fredstid kan tillades at bo udenfor samme — dog uden forøget Udgift for det Offentlige — efter sin Ordlyd kun gjælder Sjøofficerer.

Departementet bemærker i Anledning heraf, at der i Marinen paa den Tid, Landtjenestereglementet fastsattes (1889), ikke havdes andre Officerer end Sjøofficerer, idet navnlig de daværende Marinelæger var civil-militære Embedsmænd. For deres vedkommende bestemte Kongelig Resolution 27de Oktober 1860 udtrykkelig, at Carljohansværn var at betragte som deres Fredsstation, og at Skyds- og Kostgodtgjørelse for Reiser blev at beregne, som om de boede paa Stationen. Den samme Bestemmelse gjordes gjældende ved Sanitetskorpsets Oprettelse i 1892; se Sth. Prop. No. 1 for 1892, Hovedpost IX B, Kap. 1, Side 11, hvor det af Departementet er anført, at de Sanitetsofficerer, der ikke har stadig Tjeneste i Carljohansværn, bør have Fredsstation dersteds, men tilstaaes

Permission til at opholde sig et andet Sted, naar ingen Tjeneste- 11 Novbr.
forretning paahvilede dem, dog med Forbehold ligesom for Marinens øvrige Officerer, at forøgede Udgifter ikke derved paaføres det Offentlige.

I Henhold til ovenstaaende og da det ved Marinens Organisation er en almindelig Forudsætning, at alle Marinens Officerer har sin Fredsstation i Carljohansværn, er der ikke Adgang til at tilstaa Sanitetsofficerer, som med Permission opholder sig udenfor Hovedstationen, Skyds- og Kostgodtgjørelse for Tjenestereiser til og fra denne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Godtgjørelse der tilkommer disse Officerer for Tjenestereiser til Steder udenfor Hovedstationen henviser Departementet til Skrivelser af 14de September 1895 og 10de April 1902.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til Lov 12 Novbr.
til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Drammens Formænd og Repræsentanter under 21de September 1904 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte By angaaende Salg af Tobak til Børn.

Kongelig Resolution**), hvorved der i Medhold af Lov 12 Novbr.
angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 bestemmes:

1. At samtlige de før 1ste Juli 1900 afgivne Resolutioner vedkommende Søndre Trondhjems Amt eller Dele deraf, indeholdende Bestemmelse om Fredning af en bestemt Vildtsort det hele Aar eller Forbud mod Fangst af Vildt eller mod Benyttelse af visse Fangstredskaber, Jagt- eller Fangstmaader, ophæves.
2. At Erfugl inden Søndre Trondhjems Amt skal være fredet det hele Aar i et Tidsrum af 5 Aar, regnet fra 1ste Januar 1905.
3. At det for et Tidsrum af 5 Aar, regnet fra 1ste Januar 1905, skal være forbudt inden Hitteren og Fillans Herreder, Søndre Trondhjems Amt, at udsætte Snarer, Faldstokke og andre faststaaende Fangstindretninger for Aarfugl, Hjerpe og Rype.
4. At der meddeles Tilladelse til, at der for en Tid af 5 Aar, regnet fra 1ste Januar 1905, paa Øen Hitteren i Søndre Trondhjems Amt aarlig fældes en Kronhjort og en Kolle paa hver særskilt matrikuleret Eiendom.
5. At det skal være forbudt inden Søndre Trondhjems Amt for

*) Bekjendtgj. 14de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 43, hvor Vedtægten er indtaget.
**) Bekjendtgj. 14de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 43.

12 Novbr. et Tidsrum af 5 Aar, regnet fra 1ste Januar 1905, at fælde Aarskalv af Elg.

Denne Resolution træder i Kraft den 1ste Januar 1905.

12 Novbr. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til § 99 i Lov om Bygningsvæsenet i Bergen af 19de April 1899 meddeles Approbation paa Bergens Kommunestyres Beslutning af 6te Juni 1904 angaaende almindelig Dispensation fra forskjellige Bestemmelser i Bergens Bygningslovgivning for Bygninger, der opføres paa de nedenfor C. Sundts Gade regulerende Bloktomter m. v., dog med enkelte Forandringer.

12 Novbr. **Kongelig Resolution****), hvorved er bestemt:

I Medhold af Lov om metrisk Maal og Vægt af 22de Mai 1875, dens § 15 meddeles Approbation paa følgende Forandring af § 29 Punkt d i Reglementet for Justervæsenet af 17de Juni 1886:

„Maalekar paa 150 Liter til almindeligt Brug i Handel og Vandel".

I Henhold til samme Lovparagraf skal det ogsaa være tilladt at justere Hulmaal paa 150 Liters Indhold til almindeligt Brug i Handel og Vandel. Maalet kan være forarbeidet af Jern eller Træ og i sidste Tilfælde med Stavtykkelse af ikke mindre end 23 mm. Forøvrigt skal Konstruktionsforholdene være de samme som for de tilsvarende Maal paa 2 og 1 Hektoliter.

12 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at i Øksnes Præstegjæld under Vesteraalen Provsti i Tromsø Stift skal Konfirmandforberedelsen herefter foregaa ved Øksnes Kirke underet for det hele Præstegjæld i Tiden mellem Paaske og Trefoldighedssøndag saaledes, at Gutter og Piger forberedes hver for sig i 4 Uger med paafølgende Konfirmation i Hovedkirken Trefoldighedssøndag, i Langenes Annekskirke 1ste Søndag efter Trefoldighed.

12 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

At det paalægges Sognepræsten i Holtaalen Præstegjæld under Søndre-Dalene Provsti i Trondhjems Stift to Gange aarlig omkring Begyndelsen af Maanederne Mai og Oktober og indtil videre uden særskilt Skyds- og Natteholdsgodtgjørelse at fremmøde paa den for Hesjedalen Distrikt i Aalen Annekssogn anlagte Hjælpekirkegaard for at forrette Jordfæstelse af der begravede Lig.

12 Novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Departementet for de offentlige Arbeider, hvori udtales, at Staten utvilsomt maa

*) Bekjendtgj. 14de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 43, hvor den approberede Beslutning er indtagen.

**) Bekjendtgj. 14de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 43.

være forpligtet til at svare Jordafgift og geistlige Ud- 12 Novbr.
redsler af sine Eiendomme i Narvik, hvis Territorium tidligere tilhørte Ankenes Sogn. Der handles her ikke om nogen ved Lov paalagt Skat til Stat eller Kommune, men om særskilte, paa fast Eiendom hvilende Grundbyrder, der tilligger geistligt Embede (jfr. §§ 2 og 4 i Lov af 14de Juli 1897 om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning), og som, forsaavidt angaar de i § 4 omhandlede Udredsler, er omskrevet til Penge og efter § 7 fæstet paa vedkommende Eiendomme som en samlet Grundbyrde, som kun kan fjernes ved Indløsning efter Lovens § 10, og som alene i enkelte Henseender er stillede ved Siden af Skatterne, jfr. saaledes §§ 7 og 9.

Angaaende Indløsning af Jordafgift og løs Landskyld henvises til Lov af 14de Juli 1897 No. 3.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det 14 Novbr.
af Brødrene Rasmus og Konrad Meyer ved Gavebrev af 27de Februar 1903 oprettede „Kgl. Fuldmægtig Gerdt Meyers Legat", samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter af 31te Oktober 1903, jfr. Paategninger paa samme af s. D. og 26de August 1904.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Byskriveren i Kristi- 14 Novbr.
ania, hvorved der angaaende Nødvendigheden af at paaføre den Atteſt, som paa Formular No. 3 meddeles Departementet om Forandring af et Skibs Drægtighed, Bevidnelse om det nye Maalebrevs Udstedelsessted og Datum, bemærkes:

Efter § 3, andet Led skal Registerføreren tilstille Departementet en Afskrift af det, som vedkommende Skibet er indført i Registret, forsaavidt angaar de Punkter, hvorom Oplysning skal indeholdes i Matrikelen, og naar senere nogen Forandring heri foretages, skal ligeledes fornøden Meddelelse gives.

Da det af den ved Kongelig Resolution foreskrevne Formular No. 1 fremgaar, at Oplysning om Maalebrevets Datum skal meddeles Departementet ved et Fartøis Indførelse i Registret, bliver ogsaa senere Forandring i denne Henseende at meddele til Indførelse i Departementets Matrikel.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarls- 14 Novbr.
berg og Larviks Amt, hvori der samtykkes i, at en til Hovedveianlægget Tønsberg—Sem eksproprieret Parcel udslettes af Landets Matrikel, hvorhos Departementet udtaler, at Grund, der er afgivet til og benyttes som offentlig Vei, antages at være fritaget for offentlige Skatter og Afgifter.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til en Skibsreder, hvori ud- 15 Novbr.
tales, at der ikke ved Beregning af Eftergivelse af Konsulatafgift i Henhold til Lov af 20de December 1902 § 3 kan

15 Novbr. tages Hensyn til den Tid i det foregaaende Budgethalvaar, i hvilken et Fartøi har været oplagt.

$\frac{15}{1}$ Novbr. **Kapitulstakster for Aaret 1904**

(i Overensstemmelse med N. L. 3—14—15 og Lov af 17de August 1848).

For Kristiania Stift:

(sat 15de November).

Landskyld og Leding:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	14,89
100	—	Bygmel eller Malt	„	14,73
100	—	Havremel eller Malt	„	15,48
100	—	Blandmel eller Malt	„	14,82
1	Hektoliter	Landskylds Byg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt	„	7,16
1	—	Landskylds eller Ledings Havre	„	6,93

Tiende:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	8,56
1	—	Byg	„	6,79
1	—	Blandkorn	„	6,20
1	—	Havre	„	5,93
1	—	Letbyg	„	4,44
1	—	Lethavre	„	3,96

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de 10 sidste Aars Kapitulstakster:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	14,81
100	—	Bygmel eller Malt	„	14,28
100	—	Havremel eller Malt	„	14,67
100	—	Blandmel eller Malt	„	14,35
1	Hektoliter	Landskylds Byg	„	6,90
1	—	Landskylds Havre	„	6,48

Tiendekorn efter Middelprisen af de 20 sidste Aars Kapitulstakster:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	9,01
1	—	Byg	„	6,94
1	—	Blandkorn	„	6,15
1	—	Havre	„	5,49
1	—	Letbyg	„	4,26
1	—	Lethavre	„	3,52

For Hamar Stift: $\frac{15}{21}$ Novbr.
(sat 16de November).

Landskyld og Leding:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	16,32
100	—	Bygmel	„	16,98
100	—	Havremel	„	16,89
100	—	Blandmel	„	16,93
1	Hektoliter	Landskyldsbyg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt	„	8,25
1	—	Landskylds- eller Ledingshavre	„	7,57
100	Kilogram	Bygmalt	„	12,90
100	—	Havremalt	„	12,84
100	—	Blandkornmalt	„	12,86

Tiende:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	9,39
1	—	Byg	„	7,82
1	—	Blandkorn	„	6,80
1	—	Havre	„	6,48
1	—	Letbyg	„	3,67
1	—	Lethavre	„	3,41

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de 10 sidste Aars Kapitulstakster:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	15,88
100	—	Bygmel	„	16,36
100	—	Havremel	„	16,18
100	—	Blandmel	„	16,27
1	Hektoliter	Landskyldsbyg	„	7,94
1	—	Landskyldshavre	„	7,17
100	Kilogram	Bygmalt	„	12,43
100	—	Havremalt	„	12,29
100	—	Blandkornmalt	„	12,37

Tiende efter Middelprisen af de 20 sidste Aars Kapitulstakster:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	9,72
1	—	Byg	„	8,07
1	—	Blandkorn	„	6,65
1	—	Havre	„	6,06
1	—	Letbyg	„	4,24
1	—	Lethavre	„	3,59

$\frac{15}{21}$ Novbr.

For Kristiansands Stift:
(sat 21de November).

1	Hektoliter	Byg	Kr. 7,64
1	—	Havre	„ 6,37
1	—	Havremel	„ 7,20
100	Kilogram	Byg	„ 11,80
100	—	Havre	„ 12,30
100	—	Havremel	„ 13,90

Middeltallet af Kapitulstaksterne for de sidste 10 Aar fra 1895 til 1904, begge iberegnede, bliver paa Byg pr. Hektoliter Kr. 7,70, pr. 100 Kilogram Kr. 11,89 samt paa Havre pr. 100 Kilogram Kr. 13,13.

For Bergens Stift:
(sat 19de November).

Hvede	Kr. 11,39	Alt pr. Hektoliter.
Rug	„ 8,03	
Byg	„ 7,84	
Havre	„ 5,33	
Blandkorn	„ 6,81	
Malt	„ 39,23	

Hvad Kongens Tiende i Nordhordland angaar, da skal der efter den derom gjældende Bestemmelse kun gives for en Hektoliter 3 Kroner 45 Øre (4 Kr. 80 pr. Tønde).

Middeltallet af de sidste 20 Aars Kapitulstakster bliver for Hvede 12 Kroner 04 Øre, for Rug 8 Kroner 37 Øre, for Byg 8 Kroner 28 Øre, for Havre 5 Kroner 06 Øre, for Blandkorn 6 Kroner 38 Øre og for Malt 28 Kroner 85 Øre, alt pr. Hektoliter.

Middeltallet af de sidste 10 Aars Kapitulstakster bliver for Hvede 11 Kroner 29 Øre, for Rug 7 Kroner 82 Øre, for Byg 7 Kroner 64 Øre, for Havre 5 Kroner 03 Øre, for Blandkorn 6 Kroner 23 Øre og for Malt 35 Kroner 35 Øre, alt pr. Hektoliter.

For Trondhjems Stift:
(sat 20de—21de November).

1	Hektoliter	bedste Rug	Kr. 8,10
1	—	ringere Rug	„ 7,27
1	—	Sædebyg	„ 7,68
1	—	ringere Byg	„ 6,38
1	—	bedste Blandkorn	„ 6,79
1	—	ringere Blandkorn	„ 6,82
1	—	Sædehavre	„ 6,37
1	—	ringere Havre	„ 5,35

1	Kilogram	bedste Rugmel	Kr.	0,15	$\frac{15}{21}$ Novbr.
1	—	ringere Rugmel	„	0,13	
1	—	bedste Bygmel	„	0,13	
1	—	ringere Bygmel	„	0,12	
1	—	bedste Havremel	„	0,15	
1	—	ringere Havremel	„	0,13	
Middeltal af de 10 sidste Aars Kapituls-Takster paa Sædebyg for 1 Hektoliter			„	7,22	
Middeltal af de 10 sidste Aars Kapituls-Takster paa Sædehavre for 1 Hektoliter			„	5,78	

For Tromsø Stift:

(sat 19de November).

1	Hektoliter	bedste Rug	Kr.	9,29
1	—	ringere Rug	„	8,11
1	—	Sædebyg	„	9,79
1	—	ringere Byg	„	7,89
1	—	bedste Blandkorn	„	7,38
1	—	ringere Blandkorn	„	5,98
1	—	Sædehavre	„	9,80
1	—	ringere Havre	„	7,89
1	—	Bygmalt	„	11,75
10	Kilogram	Rugmel	„	1,41
10	—	Bygmel	„	1,46
10	—	ringere Bygmel	„	1,33
10	—	Havremel	„	2,15
10	—	ringere Havremel	„	1,64
10	—	hvide Erter	„	2,54
10	—	ringere Erter	„	2,16
Middeltallet af de sidste 10 Aars Kapitulstakster paa 1 Hektoliter Sædebyg			„	9,09

Kirkernes Landskyld:

10	Kilogram	Lange	Kr.	4,50
10	—	Rundfisk	„	5,50
10	—	Titling	„	5,00
10	—	stor Rotskjær	„	4,50
10	—	smaa Rotskjær	„	4,00
10	—	stor Sei	„	1,50
10	—	middels Sei	„	1,25
10	—	smaa Sei	„	1,00
10	—	Ost i Salten	„	4,89

16 Novbr. **Brugsregler** for Feragens Statsalmenning i Røros Herred*), approberede af Landbrugsdepartementet 16de November 1904.

16 Novbr. **Telegram** fra Justitsdepartementet, hvori paa Foranledning udtales, at Departementet antager, at en Overformynder, der modtager Valg som Repræsentant, ikke kan undslaa sig for Valg til Formand eller Ordfører.

17 Novbr. **Høieste Resolution****), hvorved den af Stenkjær Kommunestyre i Møde den 23de September d. A. med 10 mod 8 Stemmer fattede og under 10de Oktober næstefter med 11 mod 8 Stemmer gjentagne Beslutning, hvorved bl. a. er bestemt, at Smaasalg og Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød ikke maa finde Sted fra Kl. 8 Aften, hvilken Beslutning af Minoriteten i Medhold af § 39 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 er forlangt undergivet Regjeringens Approbation — approberes.

17 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved den aarlige Afgift for Salg og Skjænkning af Øl og Vin inden Vaagan Herred i Medhold af § 28, kfr. § 38 i Lov af 17de Mai 1904 og overensstemmende med Herredsstyrets under 5te Oktober 1904 fattede Beslutning fastsættes til Kr. 4000,00.

17 Novbr. **Høieste Resolution****), hvorved der i Henhold til § 55 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse som gjældende indtil videre paa efterfølgende af Flekkefjord Kommunestyre i Møder den 22de Juni og 10de Oktober 1904 vedtagne Takstreglement for Benyttelse af Byens offentlige Brygger:

§ 1. Efter Havnefogdens Anvisning kan Fartøier, Prammer (Lægtere) og Baade lægge til ved Byens Brygger. Imidlertid er de forpligtede til saavel at forandre Plads ved Kaierne som til at hale fra disse, saasnart saadant beordres af Havnefogden.

§ 2. Fartøier og Pramme (Lægtere), som lægger til ved Byens offentlige Kaier for at losse, lade eller indtage Ballast, har at betale til Havnekassen for hvert Døgn, de saaledes henligger:

For de første 50 Tons Register 5 Øre pr. Ton, dog med en Minimumsafgift af ialt 50 Øre.

Fra 50 til 100 Tons Register 4 Øre pr. Ton.

Over 100 „ „ 3 „ „ „

§ 3. Døgnet regnes fra Midnat til Midnat. For Dele af Døgn betales for fuldt Døgn. Søn- og Helligdage medregnes ikke, medmindre Losning eller Indladning, Iland- eller Ombordsætning af Passagerer foregaar paa disse Dage.

*) Bekjendtgj. 22de November i Lovtid. 1ste Afd. No. 45.
**) Bekjendtgj. 18de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 44.

§ 4. Umaalte Fartøiers Drægtighed bestemmes ved Havne- 17 Novbr.
fogdens Skjøn.

§ 5. Hvis Fartøi efter Paalæg af Havnefogden maa hale ud fra Bryggen og siden atter lægger til Bryggen, regnes det Døgn, hvori Fartøiet haler ud, og det Døgn, hvori det atter lægger til Bryggen, kun for et Døgn.

§ 6. Afgift af Dampskibe, som regelmæssig lægger til ved offentlig Brygge, fastsættes af Havnestyret med Formandskabets Approbation. Ligesaa kan Havnestyret ved længere Ophold af Fartøi ved offentlig Brygge give en Moderation i disse Takster, denne dog i intet Tilfælde over $^1/_3$ Part af Taksterne.

§ 7. Fartøier af ikke over 2 Tons, som bringer Torvvarer til Byen, er fritagne for Bryggeafgift.

§ 8. Varer maa ikke henligge paa Bryggerne længere end 24 Timer. Efter denne Tid har Vareeieren at svare Leieafgift pr. Dag. Denne Afgift bestemmes af Havnefogden, i vanskeligere Tilfælde efter Samraad med Havnestyrets Formand, men maa ikke overstige 20 Øre (eller for Transitvarer 10 Øre) pr. Døgn eller Del af samme for hver m.^{2} Rum, Varerne indtager.

§ 9. Afgiften erlægges til Havnefogden paa hans Kontor enten forskudsvis eller paa den Maade, Havnefogden bestemmer.

§ 10. Dette Reglement træder i Kraft 3 Uger, efter at det er approberet.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til Lov 19 Novbr.
om Pigtraads Anvendelse af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa følgende under 13de Mai 1904 af Ogndalen Herredsstyre i Nordre Trondhjems Amt fattede Beslutning:

§ 1. Det skal inden Ogndalen Herred være forbudt at anvende Pigtraad til Gjærde.

§ 2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

Kongelig Resolution*), hvorved der i Henhold til § 3 i 19 Novbr.
Lov om Murtvang for Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Kjøbstaden Kongsberg, at der tillades opført Trækbygninger overensstemmende med Lovens § 3, 2den Passus, i det Strøg af nævnte By, som begrænses af:

1. Den ved Kongelig Resolution af 19de April 1901 fastsatte og nærmere beskrevne Grænse for de Dele af Kongsberg, som er undtaget fra Bygningslovens Forskrifter.
2. Den i Kongsberg Bystyres Møde den 14de Juni 1904 vedtagne, paa et Kart med sort angivne Grænselinie, der gaar

*) Bekjendtgj. 22de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 45.

19 Novbr. fra Gamlebroen langs Laagen til Jernbanestationen, langs Jernbanen til Drammensveien og efter Karschs's Gade, Ekersveien, Storgaden, Aals Gade, Esmarks Gade, over Laagen til Colletts Gade, Bjørnsons Gade, Bøberts Gade, Kirkegaardsveien, Møllergaden, Hjorths Gade, Peckels Gade til Gamlebroen.

19 Novbr. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan almindelig Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Kjøbstaden Hønefos, at der i efternævnte af Byens Kommunestyre i Møde den 13de August 1904 fastsatte Strøg tillades opført Træbygninger overensstemmende med Lovens § 3, 2den Passus, nemlig: Paa Sydsiden: Fra Kong Rings Gade mellem Kongens Gade og Bydelet til Owrens Gade, fra Owrens Gade med Krydset fra Kværnberggaden til Bydelet. Paa Nordsiden: Fra Brondalsgaden og St. Hanshaugen til Bydelet, fra Ryes Gade og Piperbækken til Bydelet, indbefattet Holttangen og Westerentangen.

19 Novbr. **Kongelig Resolution****), hvorved der meddeles Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 paa den af Herredsstyret for Bykle Herred i Nedenæs Amt under 9de Mars 1903 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, dog med enkelte Forandringer.

19 Novbr. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til § 61 i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 meddeles Approbation som gjældende indtil videre paa de af Porsgrunds Kommunestyre i Møder den 14de November 1899 og 10de Oktober 1900 vedtagne Forandringer i §§ 2 og 3 i det ved Kongelig Resolution af 19de Mars 1892 approberede Reglement for Porsgrund Bro.

Forandringerne er saalydende:

§ 2.

Signal for Broens Aabning.

Nedenfra kommende Fartøier, der vil passere Broaabningen, skal, inden de passerer Hovedbygningen paa nedre Frednes, give følgende Signal:

a. Dampskibe med eller uden Slæb: Det almindelige Brosignal, et langt og 2de korte Stød i Damppiben.
b. Seilskibe, der seiler, lange Stød i Taagelur.

*) Bekjendtgj. 22de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 45.
**) Bekjendtgj. 22de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 45, hvor Forskrifterne er indtagne.

Ovenfra kommende Fartøier skal give følgende Signal: 19 Novbr.

a. Større Dampskibe, hvorved i dette Reglement forstaaes Dampskibe over 150 Reg. Tons, der skal passere Broaabningen uden at anløbe Bryggerne ovenfor denne, samt alle Slæbebaade med Slæb skal, naar den mekaniske Fagskole passeres, give det almindelige Brosignal og umiddelbart derefter et langt Stød i Damppiben. Signalerne gjentages, naar Molhaugen passeres.

b. Dampskibe, der anløber østre Porsgrunds Dampskibsbrygge, tilligemed alle Slæbebaade uden Slæb samt mindre Dampskibe, der ikke anløber Østsidens Dampskibsbrygge, skal, inden de passerer Molhaugen, give det almindelige Brosignal. Større Dampskibe skal desuden umiddelbart derefter give et langt Stød i Damppiben.

c. Dampskibe, der anløber vestre Porsgrunds Dampskibsbrygge, skal umiddelbart før Afgangen give det almindelige Brosignal.

d. Fartøier under Seil skal give samme Slags Signal som nedenfra kommende Seilskibe.

§ 3.

Signaler fra Broen.

Om Dagen.

Ved Broaabningens østre Side er anbragt en Signalstang med 2de Arme, hvorfra der om Dagen gives følgende Signaler:

a. Almindeligt Signal for alle Fartøier: Stoppesignal: Ballon paa Toppen af Stangen eller korte Stød i Sirene betegner, at Broen ikke kan passeres. Gives intet af disse Signaler, er Broen klar til at aabnes.

b. Signal for nedenfra kommende Fartøier: Ballon under østre Arm betegner, at et større Dampskib, et Fartøi under Seil, en Tømmerflaade eller en Slæbebaad med Slæb kommer ovenfra. Saalænge dette Signal vises, skal nedenfra kommende Fartøier vente nedenfor Broaabningen paa østre Side af denne, indtil det ovenfra kommende har passeret.

c. Signal for ovenfra kommende Fartøier: Ballon under vestre Arm betegner, at der er Vanskeligheder i Broaabningen, saa man maa nærme sig med Forsigtighed.

Om Natten.

a. Almindelige Lyssignaler for alle Fartøier: Lukket Bro betegnes med et grønt Lys paa hver Side af Broaabningen og 2de røde Lys i Midten af denne.

Aaben Bro betegnes ved 2de grønne Lys paa hver Side af Broaabningen. Det ene paa øvre Ende af Broaabningen, det andet paa nedre Ende af Pontonbroen.

19 Novbr. Stoppesignal: 2de røde Lys anbragt over hinanden paa østre Side af Broaabningen eller korte Stød i Sirene betegner, at Broen ikke kan passeres. Gives intet af disse Signaler, er Broen klar til at aabnes.

b. Specielle Lyssignaler:

For nedenfra kommende Fartøier:

Et rødt Lys paa østre Side af Broaabningen betegner, at der kommer et større Dampskib, et Fartøi under Seil, en Tømmerflaade eller en Slæbebaad med Slæb ovenfra. Saalænge dette Signal vises, skal nedenfra kommende Fartøier vente nedenfor Broaabningen paa østre Side af denne, indtil det ovenfra kommende har passeret.

For ovenfra kommende Fartøier:

Et rødt Lys paa østre Side af Broaabningen betegner, at der er Vanskeligheder i Broaabningen, saa man maa nærme sig med Forsigtighed.

I usigtbart Veir:

Aaben Bro signaliseres:

Til ovenfra kommende Fartøier ved stadig Kimen paa Klokken.

Til nedenfra kommende Fartøier ved langsomme Klokkeslag, indtil Fartøiet er i Sigte.

Korte Stød i Sirene fra Broen betegner, at Broen ikke kan passeres.

19 Novbr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved det bestemmes:

1. At Departementet for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri i Medhold af § 26, 1 i Lov af 17de Mai 1904 om Salg og Skjænkning af Brændevin, Øl, Vin, Frugtvin og Mjød bemyndiges til at udstede de i nævnte Lovparagraf omhandlede Bevillinger til Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød ombord paa Dampskibe.
2. At det for kongelige Bevillinger ved Kongelig Resolution af 12te Oktober 1816 bestemte Gebyr af Kr. 40,00 bliver at erlægge for hver af nævnte Departement i Henhold til Post 1 udstedt Bevilling.

19 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved den Nedsættelse af Brandkontingenten, der hidtil har været tilstaaet de i den alm. Brandforsikringsindretnings Kjøbstad-Afdeling forsikrede Bygninger i Kjøbstaden Bergen, fra 1ste Juli 1904 at regne og indtil videre fastsættes til 35 Procent, hvilken Nedsættelse fra den Tid, som det af Departementet for de offentlige Arbeider bestemmes, forhøies til 40 Procent, naar de i den

[1]) Jfr. Cirkulære af 23 Novbr. 1904.

nedsatte Besigtigelseskomites Tillægsudtalelse af 4de November 1904 19 Novbr.
omhandlede yderligere Forbedringer er udførte.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 19 Novbr.

1. At Lagmandsthingene for Smaalenenes og Bratsberg Lagsogne fra 1ste Januar 1905 indtil videre bliver at afholde 5 Gange aarlig for hvert af Lagsognene, samt at Tiden for disse Things Afholdelse fastsættes for Smaalenenes Lagsogn til Maanederne Februar, April, August, Oktober og December og for Bratsberg Lagsogn til Maanederne Februar, April, Juni, August og November eller December.
2. At Lagmanden bemyndiges til at fastsætte den nærmere Tid for Lagmandsthingenes Afholdelse.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Maanedsthing for Nordre Gudbrandsdalens Sorenskriveri fra og med 1905 bliver at afholde i Maanederne Mai, Juli og de sidste Dage af September eller den første Halvdel af Oktober efter Amtmandens nærmere Bestemmelse med Hensyn til Tid og Sted for Thingenes Afholdelse. 19 Novbr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Maanedsthing for Dalene Sorenskriveri fra og med 1905 bliver at afholde foruden i Februar ogsaa i August efter Amtmandens nærmere Bestemmelse med Hensyn til Tid og Sted for Thingenes Afholdelse. 19 Novbr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 19 Novbr.

1. At Vegusdal Thinglag i Sætersdalens Fogderi og Sorenskriveri, Nedenes Amt, fra den Tid, som af Amtmanden nærmere fastsættes, deles i 2 Thinglag, nemlig Vegusdal Thinglag og Evje Thinglag, svarende til Herrederne af samme Navn.
2. At Amtmanden bemyndiges til at bestemme Tid, Sted og Dageantal for Afholdelse af Sage- og Skattethingene i de nye Thinglag.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 19 Novbr.

1. At den kommanderende Admiral bemyndiges til at beordre Kapteiner og Løitnanter til Tjeneste i Marinestyrelsen, Marinens Generalstab og den kommanderende Admirals Stab, dog ikke Kontorchefer i Marinestyrelsen, hvilke fremdeles bliver at ansætte efter underdanigst Foredrag i Statsraad.
2. At den ved Reglement for Landtjenesten ved Marinen af 6te Mars 1889 § 135 bestemte Bemyndigelse for den kommanderende Admiral til at permittere Officerer af Marinen til Reiser og Ophold i Udlandet for indtil 3

19 Novbr. Maaneder, uddides til at gjælde saadanne Reiser og Ophold af indtil 6 Maaneders Varighed.

Værnepligtige Officerer af Marinen kan af den kommanderende Admiral uden Begrænsning i Tid meddeles Tilladelse til at foretage Reiser eller tage Ophold i Udlandet eller fare under fremmed Flag.

3. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at træffe Afgjørelse i Spørgsmaal angaaende Bortfæste til Private af de Carljohansværns Værft tilliggende Grundstykker.

21 Novbr. **Høieste Resolution***), hvorved der i Medhold af § 89 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Approbation paa det af Aalesunds Kommunestyre i Møder den 19de og 21de September 1904 vedtagne Udkast til Byggeforskrifter for nævnte By, dog herfra undtaget Bestemmelserne i Udkastets § 1, andet og tredie Passus samt §§ 2, 6, 8, 9 og 13.

Det approberede Udkast lyder saaledes:

§ 1. Bygningslovens § 19, 4de Passus, gives saadant Tillæg:

Desuden bliver at anbringe Langankere i de Bygninger, hvor og i den Udstrækning som Bygningskommissionen paa Grund af Grundens særegne Beskaffenhed finder nødvendigt.

§ 2. — — — — — — —

§ 3. I § 23**) tilføies som sidste Punktum af 1ste Passus:

Dog kan der ogsaa paa 2-etages Bygning anbringes Ark, hvis Møne ikke rager op over den for Bygningen tilladte største Høide og ikke over Bygningens Møne.

§ 4. Tillæg til § 38, 6te Passus:

Væggene om ethvert til Loftet førende Trapperum skal naa helt op under Tagfladen og skal til Loftet ikke have anden Aabning end den nødvendige Dør.

§ 5. § 42 skal lyde:

Ethvert Tag skal tækkes med ildfast Materiale. Det forbydes hertil at benytte krum Tagsten. Hvad der forøvrigt skal henregnes til ildfast Materiale, bestemmes af vedkommende Regjeringsdepartement. Under den ildfaste Tagtækning kan lægges Bordtag, som dog i den nedre Ende saavel mod Vinkelrende som mod Tagrende eller Gesims paa forsvarlig Maade maa være tækket med ildfast Materiale saaledes, at dette paa ethvert Sted stikker mindst 20 cm. under den øvrige Tagtækning. Mønebord samt Dækbord paa Tag og over Hovedgesims maa tækkes med ildfast Materiale. Som ildfast Tækning regnes her ikke Pap.

Huseierne er forpligtet til til enhver Tid at holde den lovbefalede Tækning i forsvarlig Stand.

---

*) Bekjendtgj. 24de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 46, hvor de approberede Forskrifter er indtagne.

**) Denne og følgende §§ henviser til Bygningsloven af 27de Juli 1896 (No. 15).

§ 6. — — — — — — — — 21 Novbr.

§ 7. § 49, 1ste Passus, skal lyde:

Brandvæg for Murbygninger som Træbygninger af indtil 6 m.s Høide til Gesimsens Overkant skal opføres af 1 Stens Mur, og for høiere Bygninger af $1^1/_2$ Stens Mur samt være forsvarlig fundamenteret.

§ 8. — — — — — — — —

§ 9. — — — — — — — —

§ 10. § 72 gives saadant Tillæg:

Ligeledes kan Byggemyndighederne forbyde Opførelse af Bygning, der efter deres Skjøn vil virke skjæmmende for Byen eller vedkommende Strøg.

Ved enhver helt eller delvis ny Murbygning, der er bestemt til varigt Ophold for Mennesker, maa Puds- eller Indredningsarbeider ikke paabegyndes tidligere end 6 Uger, efterat Tagtækningen er fuldført og Piberne opmurede, medmindre der til Tørring er benyttet kunstige Midler i den Udstrækning, som af Bygningsinspektøren findes paakrævet.

Efter Udløbet af de nævnte 6 Uger eller, efterat kunstig Tørring er benyttet, paahviler det Eieren eller vedkommende Mester hos Bygningsinspektøren at forlange Besigtigelse, hvorefter denne skal — efter Varsel til Eieren eller vedkommende Mester — bestemme, hvorvidt og i Tilfælde hvorlænge det ansees nødvendigt at Bygningen fremdeles henstaar, forinden Puds- og Indredningsarbeidet kan paabegyndes.

Hvis Eieren er misfornøiet med Bygningsinspektørens Afgjørelser, kan Sagen indankes til Sundhedskommissionen til endelig Afgjørelse.

Til Indredningsarbeide henregnes her ikke Bjelkelagsarbeider d. e. Anbringelse af Forskaling og af Stubbeloft med Fyld.

Med Bygningsinspektørens Tilladelse kan ogsaa indsættes Vinduer.

I Anledning af Besigtigelsen er Bygningsinspektøren berettiget til at kræve udført eller paa Eierens Bekostning lade udføre de Arbeider, som til Undersøgelse af Murværket maatte findes paakrævede.

§ 11. § 73 gives saadant Tillæg som 2det Passus:

Forøvrigt har Bygningskommissionen at affatte de nærmere Bestemmelser for Indhegningers og Stilladsers Opførelse.

§ 12. I § 75 indsættes som 1ste Passus:

Ethvert til Beboelse bestemt Rum skal forsynes med Undergulv med Fyld.

§ 13. — — — — — — — —

§ 14. § 79 gives saadant Tillæg som nyt Passus:

Ligeledes maa, forinden ny til varigt Ophold for Mennesker bestemt Bygning tages i Brug, Eieren erhverve Atteſt fra Stadskonduktøren eller Bygningsinspektøren om, at Bygningen eller den

21 Novbr. Del deraf, som agtes benyttet, efter foretagen Besigtigelse, til hvilken Eieren og Bygmesteren varsles, i Tilfælde er fundet lovlig udført og skikket til Beboelse. Erklæring maa meddeles seneſt 5 Dage efter at skriftlig Begjæring om Atteſt er indløben til Stadskonduktøren eller Bygningsinspektøren. Hvis Eieren føler sig misfornøiet med Stadskonduktørens eller Bygningsinspektørens Afgjørelse, kan Sagen indankes til Bygningskommissionen til endelig Bestemmelse.

§ 15. § 80, 1ste Punktum, skal lyde:

Ved de lovbefalede Brandvisitationer skal nøiagtig paasees, om Forskrifterne i nærværende Lov og de i Henhold til § 89 vedtagne Tillægsbestemmelser er befulgte.

§ 16. Disse Byggeregler træder i Kraft straks de har erholdt kongelig Stadfæstelse, fra hvilken Tid Kongelig Resolution af 12te Januar 1899, hvorved meddeltes Stadfæstelse paa de af Aalesunds Kommunestyre i Møde 23de Februar*) 1898 vedtagne Tillægsbestemmelser til den almindelige Bygningslov, ophæves.

21 Novbr. **Høieſte Reſolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af de selvskiftende Arvinger i Boet efter afdøde Kjøbmand N. O. Fidje, Kristianssand, ved Gavebrev af 10de August 1903 oprettede „Kjøbmand N. O. Fidjes Legat" til Fordel for ubemidlede Personer i Kristianssand, som lider af Lungesygdomme (Tuberkuloſe), samt paa den for Legatet udarbeidede Fundats af 28de Januar 1904.

21 Novbr. **Telegram** fra Handelsdepartementet til Byfkriveren i Bergen.

Ved Registrering af Eiendomsdom antages Skibets Værdi at burde fastsættes af Eneeieren ved dennes bedſte Skjøn, af Partrederi ved samtlige Partrederes eller den bestyrende Reders Skjøn og ved uansvarlige Selskaber ved Skjøn af Bestyrelsen. Veritastakst bør ikke benyttes.

22 Novbr. **Skrivelſe** fra Juſtitsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt angaaende, hvorvidt der er lovlig Adgang til at udfærdige Reſolution over en her i Riget bosat ſvenſk Underſaat til Fordel for hans i Sverige bosatte og sammesteds hjemmehørende Huſtru og Barn. Departementet meddeler, at Spørgsmaalet antages at burde besvares bekræftende, forsaavidt de i Lov af 6te Juli 1892 (No. 5) § 1 opſtillede Betingelser er tilstede.

23 Novbr. **Skrivelſe** fra Handelsdepartementet til Byfkriveren i Bergen, hvori Departementet i Tilslutning til en telegrafiſk Udtalelſe om, at der for Registrering af Eiendomsdom efter § 36 bør betales og beregnes Gebyr efter Sportellovens § 50 Litra c, bemærker, at det fremgaar af Lov om Registrering af Skibe § 34, at den sammesteds omhandlede Eiendomsdom skal re-

*) I Lovtidenden for 1899 staar 22de Februar 1898.

gistreres som Eierens Adkomst til Skibet, og at der for 23 Novbr.
Registrering af Adkomstdokumenter efter § 36, 3die Led skal erlægges samme Betaling, som for Thinglysning er eller bliver bestemt, medmindre der er Tale om Adkomstdokumenter, som indleveres til Registrering ved Skibets Indførelse i Registret. For Adkomstdokumenter, der ikke har kunnet skaffes tilveie ved Skibets Indførelse i Registeret, kommer den givne Fritagelse for Gebyr ikke til Anvendelse.

For Registrering af Eiendomsdom, hvorved den, der i Skibsregistret staar anført som Eier til et Skib, ønsker at vinde en i privatretslig Henseende uangribelig Hjemmel til samme, bliver derfor Gebyr at erlægge som for Thinglysning bestemt. Det pligtige Gebyr bliver som Følge heraf at beregne efter Lov af 6te August 1897, Kap. VI. I denne Henseende bemærker Departementet, at det ikke med Byfriveren kan være enig i, at denne Lovs § 48 b kommer til Anvendelse. Om der end ikke i Eiendomsdommen er opgivet nogen bestemt Sum, synes dog § 49 at maatte komme til Anvendelse, da § 50 viser, at der skal erlægges Gebyr, naar Dokumentet angaar en Værdi, som nærmere kan bestemmes ved Skjøn. Henvisningen i § 50 Litra c til Eiendomshævdsdom — Lov af 6te Mars 1869 § 12 — frembyder efter Departementets Mening en nærliggende Analogi. Og det antager, at Rederiet ved Registrering af Eiendomsdom analogt kan gjøre Brug af den i Sportellovens § 50 c givne Begunstigelse, selv at afgive Skjøn over Skibets eller Partens Værdi.

Cirkulære fra Handelsdepartementet til samtlige Amtmænd. 23 Novbr.

Ved Kongelig Resolution af 19de ds. er det naadigst bestemt:*)

1. — — — — — — — — — — — — — — — — —
2. — — — — — — — — — — — — — — — — —

Ved at meddele Foranstaaende skal Departementet under Henvisning til Indredepartementets Cirkulære af 27de April 1900 anmode Hr. Amtmanden om at paase, at Ansøgninger om de i Resolutionen omhandlede Bevillinger ikke indsendes hertil uden at være bilagte med Kvittering enten fra Stempletpapirforvalteren eller fra Amtmanden for, at Gebyret er betalt, idet Ansøgningerne i Mangel af saadan Kvittering ikke vil blive taget under Behandling.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning der bliver at indhente Udtalelser fra vedkommende kommunale Myndigheder (se ovenciterede Lovparagrafs[1]) 1ste Leds sidste Punktum) bemærkes, at man i Almindelighed vil forlange, at der for Dampskibe, som gaar i kortere Ruter, der har Karakter af Lokalruter,

*) Resolutionen er indtaget foran S. 456.

[1]) D. v. s. Lov af 17 Mai 1904 om Salg og Skjænkning af Brændevin, Øl m. v. § 26.

23 Novbr. indhentes Erklæringer fra Formandskaberne i de Distrikter, Skibet anløber, samt fra vedkommende Politimester og Overøvrighed, medens det for de Dampskibes Vedkommende, som gaar i længere Ruter, vil være tilstrækkeligt at indhente Udtalelser fra vedkommende Politimestere og Overøvrigheder samt fra Formandskabet paa Dampskibets Hjemsted og muligens et eller flere Formandskaber i særlig interesserede Kommuner.

Endelig bemærkes, at Departementet i det til Grund for ovennævnte Resolution liggende Foredrag har udtalt, at man i Lighed med den Praksis, som har været gjældende ved Meddelelse af Bevillinger paa Ret til Skjænkning af Brændevin ombord paa Dampskibe, agter at tilstaa de i den nye Brændevinslovs § 26 omhandlede Bevillinger for 2 Aar ad Gangen.

25 Novbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmændene, hvori disse anmodes om at bringe til Almenhedens Kundskab ved Opslag paa Thingstederne eller paa anden hensigtsmæssig Maade en af Departementet s. D. udfærdiget Bekjendtgjørelse angaaende Vekslingspenge, saalydende:

„Da Departementet har bragt i Erfaring, at der paa forskjellige Kanter af Landet raader Mangel paa Vekslingsmynt, og dette antagelig for en væsentlig Del skyldes Ubekjendtskab til, hvorledes saadan Mynt hensigtsmæssigst kan erholdes, har man troet at burde bringe til Almenhedens Kundskab, at der er Anledning for enhver til ved Henvendelse til nærmeste Afdeling af Norges Bank, hvor Vekslingskontor findes (for Tiden Kristiania, Bergen, Trondhjem, Stavanger, Hamar, Bodø og Vardø) at erholde Penge vekslet og Vekslingspenge sig tilsendt portofrit. Henvendelserne til Banken fra Private kan derimod ikke foregaa potofrit.

Det mindste Beløb, som kan forlanges udvekslet, er fastsat til:*)

Af 2-Kroner	Kr.	20,00
= 1-Kroner	„	20,00
= 50-Ører	„	20,00
= 25-Ører	„	10,00
= 10-Ører	„	10,00
= 5-Ører	„	5,00
= 2-Ører	„	5,00
= 1-Ører	„	5,00

Det mindste samlede Beløb, som nogen kan forlange sig tilsendt, er fastsat til:

Af Sølvskillemynt	Kr.	50,00
= Broncemynt	„	20,00.“

26 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt angaaende Lovligheden af en af et Valgstyre

*) Jfr. Kongelig Resolution af 19de Januar 1884.

fattet Beslutning om ved Kommunevalget at lade Afgjørelsen af Forfaldsanmeldelser samt Optællingen af de afgivne Stemmer foregaa for lukkede Døre. Departementet antager med Amtmanden, at der ikke er lovlig Adgang til at udelukke Publikum fra at overvære nogen Del af Valgforretningen, hvorimod Valgstyret selvfølgelig maa kunne bortvise fra Valglokalet enhver, der ved sin Optræden maatte bevirke Forstyrrelse af Forretningen. 26 Novbr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori der i Anledning af en indkommen Forespørgsel fra en Magistrat meddeles, at der ikke antages at være noget til Hinder for, at der udfærdiges kun én Bevilling til Personer, der tilstaaes Rettighed til Smaasalg, saavel af Øl som af Vin, Frugtvin og Mjød. Nogen særlig Formular for saadanne Bevillinger er ikke udfærdiget af Departementet; Formular No. 12 vil i Tilfælde kunne benyttes med Tilføielse af Ordet „Øl" foran Ordet „Vin". 26 Novbr.

(Oversættelse). 21 Novbr.

Règlement Spécial additionel à la Convention concernant les relations postales entre la Norvège et la Russie du 16/4 Mai 1895.*)

La Direction Générale des Postes de Norvège et le Directeur Général des Postes et des Télégraphes de l'Empire de Russie, vu l'article 13 de la Convention du 16/4 Mai 1895, sont convenus de ce qui suit.

Article 1.

1. Il est établi entre la Norvège et la Russie un échange régulier de mandats-poste.
2. Cet échange aura lieu par l'intermédiaire des bureaux désignés par chacune des deux Administrations respectives.
3. Ces bureaux s'informeront réciproquement, au moyen

Særskilt Tillægsreglement til Konventionen af 16/4 Mai 1895 angaaende Postforbindelserne mellem Norge og Rusland.*) 15/28 Nov.

Den norske Poststyrelse og Generaldirektøren for Post- og Telegrafvæsenet i det russiske Keiserrige har i Henhold til Art. 13 i Konventionen af 16/4 Mai 1895 kommet overens om følgende:

Artikel 1.

1. Der oprettes en regelmæssig Postanvisningsudveksling mellem Norge og Rusland.
2. Denne Udveksling skal foregaa gjennem de Kontorer, der udpeges af hver af de to respektive Administrationer.
3. Disse Kontorer skal gjensidig ved Hjælp af Lister meddele

*) Ratifikationerne er udvekslede i St. Petersburg den 22de Juni s. A.

21 Novbr. / 15/28 Nov.

de listes, des mandats tirés dans un pays sur l'autre.

Article 2.

1. L'Office expéditeur détermine, si le montant des mandats-poste doit être déclaré par les déposants en monnaie du pays d'expédition ou en celle du pays de destination.
2. Si le montant d'un mandat est déclaré en monnaie du pays d'origine, il doit être converti, par les soins de l'Office expéditeur, en monnaie métallique du pays de destination.
3. L'Administration des postes du pays d'origine détermine elle même le taux de conversion de sa monnaie en monnaie métallique du pays de destination. Les Administrations contractantes se communiquent réciproquement le taux qu'elles auront adopté pour la dite conversion et les changements qui seront, le cas échéant, introduits ultérieurement à cet égard.

Article 3.

1. Le maximum du montant de chaque mandat qui sera délivré dans les pays respectifs ne pourra être inférieur à 100 roubles (192 couronnes).
2. Il ne sera pas tenu compte pour établir le montant des mandats des fractions de copecks ou de öre.

hinanden en Opgave over de i det ene Land trukne Anvisninger paa det andet Land.

Artikel 2.

1. Det afsendende Postvæsen bestemmer, hvorvidt Postanvisningsbeløbene skal angives af Afsenderne i Udgangslandets eller Bestemmelseslandets Myntsort.
2. Hvis et Postanvisningsbeløb angives i Udgangslandets Mynt, skal det af det afsendende Postvæsen besørges omsat til Bestemmelseslandets Metalmynt.
3. Poststyrelsen i Udgangslandet fastsætter selv Omsætningskursen for sin Myntsort til Bestemmelseslandets Metalmynt. De kontraherende Administrationer meddeler hinanden gjensidig den Kurs, som de maatte antage for den omhandlede Omsætning, samt de Ændringer, som senere i Tilfælde maatte foretages heri.

Artikel 3.

1. Maximumsbeløbet for hver Anvisning, der indleveres i de respektive Lande, skal ikke være lavere end 100 Rubler (192 Kroner).
2. Ved Fastsættelsen af Postanvisningsbeløbene skal der ikke tages Hensyn til Dele af Kopek eller Øre.

Article 4.

1. Le payement du montant des mandats est effectué en monnaie métallique du pays de destination ou en papier-monnaie ayant cours légal en ce pays, sous réserve, en ce dernier cas, qu'il sera tenu compte de la différence de cours.
2. Est réservé aux Administrations contractantes le droit de déclarer la propriété des mandats-poste provenant de l'autre pays transmissible sur son territoire par voie d'endossement.

Article 5.

1. Chacune des deux Administrations fixera les taxes à percevoir sur les mandats-poste qu'elle délivrera sur l'autre pays.
2. Cette taxe ne devra pas, toutefois, dépasser un pour cent des sommes rondes, qui forment les dégrés de l'échelle de perception. Elle pourra être diminuée d'un commun accord entre les Administrations postales intéressées. Seront exempts de cette taxe, les mandats d'office relatifs au service des postes et échangés par les Administrations postales ou entre les bureaux relevant de ces Administrations.
3. Les deux Administrations se donneront connaissance des taxes qu'elles auront établies et des changements

Artikel 4. 21 Novbr. 15/28 Nov.

1. Udbetalingen af Postanvisningsbeløbet skal foregaa i Bestemmelseslandets Metalmynt eller i Papirpenge, der har lovlig Kurs i dette Land, med Forbehold af, at der i sidstnævnte Fald tages Hensyn til Kursforskjellen.
2. De kontraherende Administrationer forbeholder sig Ret til at erklære Eiendomsretten over Postanvisninger, der indløber fra det andet Land, overdragelig gjennem Endossement paa sit Territorium.

Artikel 5.

1. Hver af de to Administrationer skal bestemme, hvilken Porto der skal opkræves for de af den udstedte Postanvisninger til det andet Land.
2. Denne Porto skal dog ikke ikke overskride 1 pCt. af de runde Summer, hvorefter Portosatserne beregnes. Den skal kunne nedsættes efter fælles Overenskomst mellem de interesserede Poststyrelser. Tjenesteanvisninger vedkommende Posttjenesten og udvexlede af Poststyrelserne eller mellem de under disse Administrationer hørende Postkontorer skal være portofri.
3. De to Administrationer skal underrette hinanden om, hvilken Porto de maatte have fastsat, og de Ændringer,

21 Novbr. / 15/28 Nov.

qu'elles y apporteraient ultérieurement.

4. Un droit spécial ne dépassant pas 50 centimes peut être prélevé par l'Office de destination pour le payement du montant d'un mandat au domicile du destinataire.

5. L'expéditeur d'un mandat peut obtenir un avis de payement de ce mandat, en acquittant d'avance, au profit exclusif de Administration du pays d'origine, un droit fixe égal à celui qui est perçu dans ce pays pour les avis de réception des correspondances recommandées. Le même droit peut être appliqué aux demandes de renseignements sur le sort de mandats qui se produisent postérieurement au dépôt, si l'expéditeur n'a pas déjà acquitté la taxe spéciale pour obtenir un avis de payement.

6. L'expéditeur d'un mandat peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances de la poste aux lettres par la Convention Principale en vigueur de l'Union Postale Universelle (actuellement par l'art. 9 de la Convention de Washington), tant que le bénéficiaire n'a pas pris livraison, soit du titre lui-même, soit du montant de

som de senere maatte foretage heri.

4. Et særskilt Gebyr af ikke over 50 Centimes kan opkræves af det modtagende Postvæsen for Udbetaling af et Postanvisningsbeløb i Adressatens Bopæl.

5. Afsenderen af en Anvisning kan erholde et Udbetalingsbevis for Anvisningen, naar han forskudsvis erlægger et fast Gebyr, der helt tilfalder Udgangslandets Postvæsen, og som er ligt det, der i dette Land opkræves for Modtagelsesbevis for rekommanderede Forsendelser. Det samme Gebyr kan anvendes for Efterspørgsler vedrørende en Postanvisnings Skjæbne, naar disse fremkommer efter Indleveringen, og naar Afsenderen ikke allerede har erlagt det særskilte Gebyr for at erholde et Udbetalingsbevis.

6. Afsenderen af en Anvisning kan, saalænge Adressaten ikke har modtaget enten selve Anvisningen eller dens Beløb, erholde den tilbageleveret af Postvæsenet eller lade dens Adresse forandre paa de Betingelser og med de Forbehold, som bestemt for Brevpostforsendelser i den inden Verdenspostforeningen gjældende Hovedkonvention (for Tiden Washington-Konventionens Art. 9).

Begjæringer om Tilbageholdelse eller Adressefloran-

ce titre. Toutefois les demandes de retrait ou de changement d'adresse ne peuvent pas être transmises par la voie télégraphique.

7. Les mandats-poste et les acquits donnés sur ces mandats, de même que les récépissés délivrés aux déposants, ne peuvent être soumis à la charge des expéditeurs ou des destinataires des fonds, à un droit ou à une taxe quelconque en sus de la taxe perçue en vertu du présent article.

Article 6.

Les mandats télégraphiques ne sont pas admis.

Article 7.

1. L'Administration postale qui délivrera les mandats créditera l'Administration du pays où le payement doit se faire d'une somme égale au total du montant des mandats annoncés et d'un droit d'un demi pour cent (1/2 %) de la différence entre le montant total des mandats annoncés et celui des mandats annulés et remboursés. Toutefois aucun droit de commission ne sera bonifié pour les mandats d'office, ceux-ci étant exempts des payements de la taxe prévue à l'article 5.

2. Le droit de commission prévu ci-dessus peut être abaissé d'un commun accord entre les Administra-

dring kan dog ikke fremsendes telegrafisk. 21 Novbr. 15/28 Nov.

7. Postanvisningerne og Kvitteringerne paa samme kan ligesaalidt som de Kvitteringer, der udstedes til Afsendere, belastes til Udgift for Afsendere eller Adressater med nogetsomhelst Gebyr eller Takst udenfor den faste, der opkræves i Henhold til nærværende Artikel.

Artikel 6.

Telegramanvisninger tilstedes ikke.

Artikel 7.

1. Det Postvæsen, der udsteder Anvisningerne, skal godskrive Postvæsenet i det Land, hvor Udbetaling skal foregaa, en Sum lig Totalbeløbet af de anmeldte Anvisninger samt et Gebyr af en halv Procent (1/2 %) af Forskjellen mellem Totalbeløbet af de anmeldte Anvisninger og de annullerede og tilbagebetalte Anvisninger. Der skal dog ikke godskrives noget Kommissionsgebyr for Tjenesteanvisninger, da der for disse ikke erlægges den i Art. 5 omhandlede Porto.

2. Det foran nævnte Kommissionsgebyr kan nedsættes efter fælles Overenskomst mellem de interesserede Poststyrelser

21 Novbr. / 15/28 Nov.

tions postales intéressées, conformément à la diminution de la taxe perçue sur les mandats-poste en vertu de l'art. 5 § 2 du présent Règlement.

Article 8.

1. Les sommes converties en mandats-poste sont garanties aux déposants jusqu'au moment ou elles ont été régulièrement payées aux destinataires ou aux mandataires de ceux-ci.
2. Il est toutefois entendu que la réclamation concernant le payement d'un mandat à une personne non-autorisée n'est admise que dans un délai d'un an à partir de la date du dépôt du mandat. Passé ce terme les Administrations cessent d'être responsables des payements sur faux acquit.
3. Pour les envois adressés poste restante la responsabilité cesse également par le payement à une personne qui a justifié suivant les règles en vigueur dans le pays de destination, que ses nom et qualité sont conformes aux indications de l'adresse du mandat.
4. Il est entendu que la réclamation concernant le non-payement d'un mandat n'est admise que dans le délai fixé par les lois et règlements du pays d'émission. L'émission éventuelle des duplicata des mandats ne donne lieu à aucune responsabilité.

i samme Forhold som Nedsættelsen af den Porto, der opkræves for Postanvisninger i Henhold til Art. 5 § 2 i nærværende Reglement.

Artikel 8.

1. De til Postanvisninger omsatte Beløb garanteres Afsenderne, indtil de er rigtig udbetalte til Adressaterne eller disses Befuldmægtigede.
2. Det er dog vedtaget, at Reklamationer vedkommende Udbetaling af en Anvisning til en uberettiget Person maa fremsættes inden et Aar fra den Dag, da Anvisningen er bleven indleveret. Efter Udløbet af denne Frist ophører Administrationerne at være ansvarlige for Udbetaling mod falsk Kvittering.
3. Med Hensyn til poste-restante Forsendelser ophører Ansvaret ligeledes ved Udbetaling til en Person, der overensstemmende med de i Bestemmelseslandet gjældende Regler har godtgjort, at hans Navn og Stilling stemmer med Angivelserne i Anvisningens Adresse.
4. Det er vedtaget, at Reklamationer vedrørende Ikkeudbetaling af en Anvisning kun tilstedes inden den i Udstedelseslandets Love og Reglementer fastsatte Frist. En eventuel Udstedelse af Duplikater af ikke udbetalte Anvis-

dats non-payés ne donne lieu à la perception d'aucune taxe.

5. Les sommes encaissées par chaque Administration en échange de mandats et dont le montant n'aurait pas été réclamé par les ayant droit avant l'expiration des délais fixés par les lois ou règlements du pays d'origine sont définitivement acquises à l'Administration qui a délivré ces mandats. Toutefois cette Administration prend les mesures nécessaires afin de pourvoir au remboursement de ces sommes aux déposants avant l'expiration des délais susvisés.

6. L'Administration des postes du pays d'origine devra recevoir avis de tous les mandats qui n'auraient pas été payés à leurs bénéficiaires respectifs dans un délai de six mois après la date du dépôt.

Article 9.

1. A l'expiration de chaque trimestre l'Administration des Postes de Russie fera le compte des sommes encaissées par les Offices des deux pays et des crédits à allouer de part et d'autre, en exécution de l'art. 7 ci-dessus.

2. Pour établir le solde, les créances opposées seront converties en monnaie de francs, au taux de 100 roubles = 266.68 francs et 100 couronnes =

ninger giver ikke Anledning til Opkrævning af nogen Porto. 21 Novbr.–15/28 Nov.

5. De af hver Administration inkasserede Summer for Afgivelse af Postanvisninger, hvis Beløb ikke inden Udløbet af de i Udgangslandets Love og Reglementer fastsatte Frister er reklamerede af Fordringshaverne, tilfalder definitivt den Administration, som har udstedt Anvisningerne. Denne Administration tager dog fornødne Forholdsregler for at søge Beløbene tilbagebetalt til Afsenderne før Udløbet af forannævnte Frister.

6. Udgangslandets Poststyrelse skal erholde en Opgave over alle de Anvisninger, der ikke maatte være bleven udbetalt til de respektive Adressater inden en Frist af 6 Maaneder efter Indleveringsdagen.

Artikel 9.

1. Ved hvert Kvartals Udløb skal den russiske Poststyrelse opsætte Afregningen over de af de to Landes Postvæsener inkasserede Summer og de Beløb, der i Henhold til foranstaaende Art. 7 af den ene Part bliver at godskrive den anden.

2. Til Fastsættelse af Saldoen skal de modsatte Fordringer omsættes til fransk Mynt efter en Kurs af 100 Rubler = 266.68 Francs og 100 Kroner = 138,88889 Francs. Denne

21 Novbr. / 15/28 Nov.

138,88889 francs. Mais ce cours de change pourra être modifié à toute époque d'un commun accord des Administrations contractantes.

Article 10.

1. L'Administration des postes de Norvège examinera le compte, le rectifiera s'il y a lieu, et si le solde est en faveur de la Russie, elle en payera le montant dans un mois, au plus tard, après la réception du compte.
2. Si le solde s'établit en faveur de l'Administration des postes de Norvège, l'Administration des postes de Russie en payera le montant à celle-ci, au plus tard, dans un mois qui suivra l'avis de l'acceptation ou de la rectification du compte.
3. Le payement des balances sera fait en francs effectifs de la manière suivante:

   Si la balance est en faveur de la Norvège, l'Administration des postes de Russie doit payer le montant de cette balance au moyen de traites tirées sur Paris à l'ordre de la Direction Générale des Postes de Norvège.

   Si la balance est en faveur de la Russie, l'Administration des postes de Norvège doit verser le montant de cette balance à la maison

Omsætningskurs kan imidlertid naarsomhelst ændres efter fælles Overenskomst mellem de kontraherende Administrationer.

Artikel 10.

1. Den norske Poststyrelse skal prøve Afregningen, i Tilfælde berigtige den og, hvis Saldoen er i Favør af Rusland, betale Beløbet seneste en Maaned efter Modtagelsen af Afregningen.
2. Hvis der fremkommer en Saldo i Favør af det norske Postvæsen, skal den russiske Poststyrelse betale denne Beløbet seneste en Maaned efter Modtagelsen af en Meddelelse om, at Afregningen er akcepteret eller berigtiget.
3. Betalingen af Saldoerne skal foregaa i effektive Francs paa følgende Maade:

   Hvis Saldoen er i Favør af Norge, skal den russiske Poststyrelse betale Saldoens Beløb ved Veksler, trukne paa Paris til den norske Poststyrelses Ordre.

   Hvis Saldoen er i Favør af Rusland, skal den norske Poststyrelse udbetale Saldoens Beløb til det Bankhus i Paris, der opgives

de banque à Paris indiquée par l'Administration des Postes de Russie.

4. Les frais résultant du payement des soldes sont à la charge de l'Administration qui effectue le payement.
5. Lorsque dans le courant du trimestre il est reconnu qu'une Administration se trouve à découvert vis-à-vis de l'autre d'une somme supérieure à 50 000 francs, l'Administration débitrice doit payer à l'autre, à titre d'acompte, le montant approximatif de la différence. Les acomptes seront payés de la manière prescrite dans le § 3 précédent et portés dans le compte au crédit de l'Administration qui les a fait verser.

Article 11.

Toute la correspondance d'office concernant l'échange des mandats-poste entre la Norvège et la Russie sera effectuée entre les Administrations centrales de ces deux pays, ainsi qu'entre les bureaux d'échange de listes, en langue française.

Article 12.

1. La forme et les conditions d'émission des mandats sont déterminées dans chaque pays par les règlements en vigueur dans ce pays.
2. Le mode et les conditions du payement des mandats-poste sont règlés par les dispositions en vigueur dans le pays de destination.

af den russiske Poststyrelse. 21 Novbr. / 15/28 Nov.

4. Omkostningerne ved Betalingen af Saldoerne bæres af den Administration, hvem Betalingen paaligger.
5. Naar det i Løbet af et Kvartal befindes, at en Administration staar i Forskud ligeoverfor den anden for et Beløb af over 50 000 Franks, skal den skyldige Administration betale den anden à conto et Beløb, der omtrentlig dækker den andens Tilgodehavende. A-conto-Indbetalinger skal foregaa paa den i foranstaaende § 3 foreskrevne Maade og i Afregningen krediteres den Administration, som har foretaget dem.

Artikel 11.

Al Tjenestekorrespondance vedrørende Udvekslingen af Postanvisninger mellem Norge og Rusland skal foregaa paa Fransk saavel mellem disse to Landes Centraladministration som mellem de Kontorer, der udveksler Listerne.

Artikel 12.

1. Formen og Betingelserne for Udstedelse af Anvisningerne fastsættes i hvert Land ved de i dette Land gjældende Reglementer.
2. Fremgangsmaaden ved og Betingelserne for Udbetalingen af Postanvisningerne er underkastet de i Bestemmelseslandet gjældende Regler.

21 Novbr. / 15/28 Nov.

Article 13.

Chaque Administration postale est autorisée à limiter le service de l'échange des mandats-poste dans son pays à un certain nombre de villes et à suspendre temporairement l'échange des mandats-poste chaque fois que le cours du change ou quelque autre circonstance pourrait donner lieu à des abus ou porter préjudice aux intérêts du Gouvernement respectif. Avis de cette suspension doit être donné immédiatement et, au besoin, par télégraphe à l'autre Administration.

Artikel 13.

Hver Postadministration har Bemyndigelse til at indskrænke Tjenesten med Postanvisningsudvekslingen i sit Land til et vist Antal Byer og til for en Tid at standse Postanvisningsudvekslingen hver Gang, Omsætningskursen eller nogen anden Omstændighed maatte kunne give Anledning til Misbrug eller skade vedkommende Regjeringers Interesser. Meddelelse om denne Standsning skal gives den anden Administration øieblikkelig og, i fornødent Fald, ad telegrafisk Vei.

Article 14.

Par l'application de l'article premier de ce Règlement Spécial le bureau de Kristiania est désigné comme bureau d'échange du côté de la Norvège et celui de St. Pétersbourg*)comme bureau d'échange du côté de la Russie.

Artikel 14.

I Henhold til første Artikel i dette særskilte Reglement udpeges Kristiania Kontor som Udvekslingskontor paa Norges Side og Petersburg*) Kontor som Udvekslingskontor paa Ruslands Side.

Article 15.

En ce qui concerne les listes au moyen desquelles les bureaux d'échange devront, en exécution de l'article premier du présent Règlement Spécial, se notifier l'un à l'autre des mandats à payer, ces bureaux feront usage du formulaire »A« ci annexé. La description des mandats d'office sera complétée par la mention »Officiel« portée, dans la colonne d'observations par le bureau d'échange du pays d'origine.

Artikel 15.

Ved Udfærdigelsen af de Lister, hvormed Udvekslingskontorerne i Udførelse af første Artikel i nærværende særskilte Reglement skal underrette hinanden gjensidig om de betalbare Anvisninger, benyttes af disse Kontorer vedheftede Schema A. Beskrivelsen af Tjenesteanvisninger skal fuldstændiggjøres ved Angivelsen „Officiel", der af Udgangslandets Udvekslingskontor anføres i Anmerkningsrubriken.

*) Ifølge senere Aftale skal istedetfor St. Pétersbourg (Petersburg) sættes Varsovie (Warschau).

Article 16.

1. Les listes seront établies en double original, selon les en-têtes imprimés, et seront transmises, une fois par jour, par la voie d'Allemagne, sous recommandation d'office.
2. S'il arrive qu'au moment de l'expédition il n'y a pas de mandats-poste à notifier, le bureau d'échange expéditeur devra néanmoins insérer dans la dépêche une liste en travers de laquelle il inscrira les mots: »Pas de mandats-poste«.
3. Les listes porteront des numéros se continuant du 1er Janvier au 31 Décembre (nouveau style) de chaque année.
4. Les mandats inscrits à ces listes seront également numérotés d'une manière continue; la série des numéros recommencera chaque année.

Article 17.

1. Chaque liste sera vérifiée par le bureau d'échange destinataire et si celui-ci y constatait des erreurs manifestes, il les rectifierait à l'encre rouge. Ce bureau renverra l'un des doubles de la liste au bureau expéditeur.
2. Les rectifications devront toujours être expliquées au bas de la lettre d'envoi.

Article 18.

Lorsque une liste contiendra des erreurs ou des irré-

Artikel 16. 21 Novbr. 15/28 Nov.

1. Listerne skal udfærdiges in duplo overensstemmende med de trykte Hoveder og oversendes, en Gang daglig, over Tyskland som rekommanderet Tjenestesag.
2. Hvis det forekommer, at der ved Afsendelsen ikke er nogen Postanvisning at melde, skal det afsendende Udvekslingskontor ikke desto mindre indlægge i Posten en Liste, tversover hvilken det skal anføre Ordene »Pas de mandats-poste«.
3. Listerne skal bære fortløbende Numre fra 1ste Januar til 31te December (ny Stil) i hvert Aar.
4. De Anvisninger, der indføres paa disse Lister, skal ligeledes nummereres fortløbende. Nummerrækken skal begynde paany hvert Aar.

Artikel 17.

1. Hver Liste skal gjennemgaaes af det modtagende Udvekslingskontor og, hvis dette opdager aabenbare Feil, skal det berigtige dem med rødt Blæk. Dette Kontor skal tilbagesende den ene af de to Lister til det afsendende Kontor.
2. Berigtigelserne skal altid forklares paa Foden af Følgeskrivelsen.

Artikel 18.

Naar en Liste indeholder Feil eller Uregelmæssigheder, der ikke

21 Novbr. / 15/28 Nov.

gularités ne pouvant être redressées sans l'intervention du bureau d'échange d'origine, le bureau d'échange du pays de destination réclamera des explications au bureau d'échange expéditeur en même temps qu'il lui accusera réception de la liste.

Les explications réclamées seront fournies aussi promptement que possible. En attendant, le payement des mandats entachés d'erreurs sera différé.

kan ordnes uden det afsendende Udvekslingskontors Mellemkomst, skal Bestemmelseslandets Udvekslingskontor anmode det afsendende Udvekslingskontor om en Forklaring samtidig med, at det erkjender Modtagelsen af Listen.

De begjærede Forklaringer skal gives saa hurtig som muligt. Imidlertid skal Udbetalingen af de med Feil behæftede Anvisninger stilles i Bero.

Article 19.

Si une liste n'est point parvenue, le bureau destinataire la réclamera par premier courrier. Dès la réception de cette réclamation le bureau expéditeur transmettra un duplicata de la liste manquante.

Artikel 19.

Hvis en Liste ikke er fremkommen, skal Bestemmelsespostanstalten reklamere den med første Post. Ved Modtagelsen af denne Reklamation skal det afsendende Kontor oversende et Duplikat af den manglende Liste.

Article 20.

Pour les ordres de payement portés aux listes les deux bureaux d'échange émettront des mandats poste internes, suivant les règlements en vigueur dans le pays de destination, et conformément aux stipulations de l'art. 12 du présent Règlement Spécial.

Artikel 20.

For de i Listerne indførte Udbetalingsordrer skal de to Udvekslingskontorer udstede indenrigske Postanvisninger under Iagttagelse af de i Bestemmelseslandet gjældende Forskrifter og overensstemmende med Reglerne i Art. 12 i nærværende særskilte Reglement.

Article 21.

1. Chaque mandat de poste, dont l'expéditeur demande un avis de payement, devra porter l'annotation très apparente »Avis de payement« ou bien l'empreinte d'un timbre »A. P.«
2. Les listes des mandats devront porter l'annotation »A. P.«, placée dans une

Artikel 21.

1. Hver Postanvisning, for hvilken Afsenderen forlanger et Udbetalingsbevis, skal være forsynet med en meget iøinefaldende Anførsel »Avis de payement«, eller ogsaa Aftryk af et Stempel »A. P«.
2. Postanvisningslisterne skal i en særskilt Kolonne have Anførselen »A. P« udfor Ind-

rubrique spéciale, en regard de l'enregistrement de tout mandat donnant lieu à un avis de payement.

3. Le bureau d'échange destinataire, ayant émis un mandat interne pour lequel un avis de payement est demandé, établira l'avis de payement, appliquera sur le mandat interne le timbre »A. P» et indiquera sur la formule d'avis y afférente le numéro international du mandat correspondant.

4. Le bureau de destination, après avoir dûment rempli la formule, la renverra au bureau d'échange des listes de son pays; ce bureau en rédigeant les listes des mandats pour le bureau d'échange correspondant, inscrira en bloc les avis de payement à remettre.

5. L'avis de payement sera établi sur une formule conforme ou analogue au modèle annexé au Règlement relatif à l'Arrangement international en vigueur, concernant l'échange des mandats-poste.

6. Lorsque postérieurement à l'émission d'un mandat et avant l'expiration du délai fixé pour l'admission des réclamations (art. 8 § 2 du présent Règlement) l'expéditeur demande un avis de payement de ce mandat, ledit avis est dressé par le bureau d'échange du pays d'origine qui le com-

forſlerne af hver Anvisning, hvorfor der skal udstedes Udbetalingsbevis. 21 Novbr. 15/28 Nov.

3. Det modtagende Udvekslingskontor skal efter at have udstedt en indenrigsk Anvisning, for hvilken Udbetalingsbevis er begjæret, udfærdige Udbetalingsbeviset, stemple den indenrigske Anvisning »A. P« og angive paa vedkommende Blanket til Udbetalingsbevis den korresponderende Anvisnings internationale Nummer.

4. Det modtagende Kontor skal efter behørig at have udfyldt Blanketten tilbagesende den til sit Lands Udvekslingskontor; dette Kontor skal, idet det udskriver Postanvisningslisterne til det korresponderende Udvekslingskontor, indføre en bloc de Udbetalingsbevis, der skal oversendes.

5. Udbetalingsbeviset skal udfærdiges paa en Blanket overensstemmende eller analog med det Schema, der er vedføiet Ekspeditionsreglementet til den gjældende internationale Postanvisningsoverenskomst.

6. Naar Afsenderen efter Anvisningens Udstedelse og før Udløbet af den for Indlevering af Reklamationer fastsatte Frist (Art. 8 § 2 i nærværende Reglement) begjærer et Udbetalingsbevis for denne Anvisning, udfærdiges dette Bevis af Udgangslandets Udvekslingskontor, som oversender det til Bestemmelses-

21 Novbr. 25/28 Nov.

munique au bureau d'échange du pays de destination avec l'indication, sur la formule d'avis, des numéros de la liste et du mandat correspondant.

landets Udvekslingskontor med Angivelſe paa Bevisblanketten af Liſtens og vedkommende Anvisnings Nummer.

Article 22.

1. Les mandats refusés, de même que ceux dont les bénéficiaires sont inconnus, ou partis sans laisser d'adresse, sont restitués à l'Administration des postes qui les a émis dans la forme prévue au § 1 de l'art. 23 suivant.
2. Le remboursement des mandats aux expéditeurs est accordé par l'Administration des postes du pays d'émission:
   1°. lorsque cette Administration a été avertie dans la forme prescrite par l'article 23 suivant, que l'Administration des postes destinataire n'a pas payé et ne payera pas ces mandats;
   2°. lorsque l'expéditeur demande le remboursement et que l'Administration des postes destinataire, consultée à l'égard, consent à cette demande.
3. Sous les conditions indiquées ci-dessus l'Administration des postes qui a émis les mandats est également autorisée à les faire payer aux bénéficiaires, si ceux-ci, en suite d'un

Artikel 22.

1. Anvisninger, der negtes modtaget, ſamt de, hvis Adreſſater ikke kjendes eller er afreiſte uden at efterlade Adreſſe, ſtilles til Diſpoſition for det Poſtvæſen, ſom har udſtedt dem, paa den i § 1 i efterfølgende Art. 23 foreſkrevne Maade.
2. Tilbagebetaling af Anvisninger til Afſenderne tilſtaaes af Udſtedelſeslandets Poſtſtyrelſe:
   1mo naar denne Adminiſtration er bleven underrettet paa den i efterfølgende Art. 23 foreſkrevne Maade om, at det modtagende Poſtvæſen ikke har og ikke vil udbetale diſſe Anvisninger,
   2do naar Afſenderen forlanger Tilbagebetaling og det modtagende Poſtvæſen paa Foreſpørgſel ſamtykker i denne Begjæring.
3. Paa de foran angivne Betingelſer har det Poſtvæſen, der har udſtedt Anvisningerne, ligeledes Bemyndigelſe til at lade dem udbetale til Adreſſaterne, hvis diſſe ſom Følge af Forandring af Bopæl be-

changement de résidence, se trouvent dans le ressort de cette Administration.

Article 23.

1. A la fin de chaque mois, chacune des Administrations contractantes transmet à l'Administration correspondante un état conforme au modèle B ci-joint et indiquant:
   1°. tous les mandats émis dans le ressort de l'Administration correspondante qui ont été refusés ou dont les bénéficiaires sont inconnus ou partis sans laisser d'adresse (§ 1 de l'article 22 précédent);
   2°. tous les mandats émis dans le ressort de l'Administration correspondante qui, sur la demande de cette Administration, ont été mis à sa disposition pour être remboursés aux expéditeurs ou être payés à d'autres personnes (§§ 2 et 3 de l'art. 22 et art 26 de ce Règlement).
2. On indique dans la colonne »Observations« des états B le motif de la restitution de chaque mandat.
3. Les mandats compris dans les états B ne peuvent plus être payés par l'Administration des postes qui a fait dresser ces états.
4. A la fin de chaque trimestre chacune des deux

finder ſig inden denne Administrations Omraade. 21 Novbr. 15/28 Nov.

Artikel 23.

1. Ved Udgangen af hver Maaned overſender hver af de kontraherende Administrationer den korreſponderende Administration en Fortegnelſe lig vedføiede Schema B med Angivelſe af:
   1mo alle inden den korreſponderende Administrations Omraade udſtedte Anvisninger, der er bleven negtet Modtagelſe, eller hvis Adreſſater ikke kjendes eller er afreiſte uden at efterlade nogen Adreſſe (§ 1 i foregaaende Artikel 22).
   2do alle inden den korreſponderende Administrations Omraade udſtedte Anvisninger, ſom efter Anmodning af denne Administration er bleven ſtillet til dens Diſpoſition for at tilbagebetales Afſenderen eller udbetales andre Perſoner (§§ 2 og 3 i dette Reglements Art. 22 og 26).
2. Man angiver i Anmerkningsrubriken i Fortegnelſen B Grunden til hver Anvisnings Tilbageſendelſe.
3. De i Fortegnelſen B opførte Anvisninger kan ikke længere udbetales af det Poſtvæſen, ſom har ladet udfærdige diſſe Fortegnelſer.
4. Ved Udgangen af hvert Kvartal lader hver af de to Ad-

21 Novbr. / 15/28 Nov.

Administrations fait dresser un état conforme au modèle »C« ci-joint et indiquant tous les mandats émis dans le ressort de l'autre Administration dont le payement n'a pas été réclamé dans le délai de leur validité (§ 6 de l'art. 8 de ce Règlement) et qui n'ont pas déjà été compris dans les états B.

5. Lorsqu'il n'y a pas de mandats à inscrire dans les états mentionnés aux §§ 1 et 4 de cet article, des états négatifs doivent néanmoins être établis et transmis à l'Administration correspondante aux époques fixées ci-dessus.

Article 24.

1. L'Administration des postes de Russie fera usage du formulaire D ci-annexé pour l'établissement du compte trimestriel prévu par l'art. 9 du présent Règlement.
2. Ce compte sera dressé d'après les listes acceptées ou rectifiées par les bureaux d'échange destinataires. Il devra toujours être établi sans délai et être transmis à l'Administration des postes de la Norvège dès que toutes les listes du bureau de Kristiania datées du trimestre, auquel le compte se rapporte, seront parvenues au bureau de poste de St. Pétersbourg*) et que tous les duplicata des listes

miniſtrationer udfærdige en Fortegnelſe lig vedføiede Schema C, hvori anføres alle inden den anden Adminiſtrations Omraade udſtedte Anvisninger, hvis Udbetaling ikke er bleven begjæret inden deres Gyldighedsfriſt (§ 6 i Art. 8 i dette Reglement), og ſom ikke allerede er bleven medtaget i Fortegnelſen B.

5. Naar der ikke er Anvisninger at opføre i de i §§ 1 og 4 i denne Artikel omhandlede Fortegnelſer, ſkal ikke deſtomindre Intetfortegnelſe udſtedes og overſendes den korreſponderende Adminiſtration til de ovenfor faſtſatte Tidspunkter.

Artikel 24.

1. Den ruſſiſke Poſtſtyrelſe vil benytte vedføiede Blanket D til Opſætning af den i Art. 9 i nærværende Reglement omhandlede Kvartalsafregning.
2. Denne Afregning ſkal udfærdiges efter de af de modtagende Udvekslingskontorer vedtagne eller berigtigede Lister. Den ſkal altid udfærdiges uden Ophold og overſendes den norſke Poſtſtyrelſe, ſaaſnart alle Lister fra Kriſtiania Kontor, daterede i i det Kvartal, ſom Afregningen angaar, er fremkommet til Poſtkontoret i St. Petersburg*) og, ſaaſnart alle Duplikater af ſamme Kvartals Lister, affendte af ſidſtnævnte Kontor, er bleven det

*) Ifølge ſenere Aftale ſkal iſtedetfor St. Pétersbourg (Petersburg) ſættes Varſovie (Warſchau).

du même trimestre transmis par ce dernier bureau lui auront été renvoyés par celui de Kristiania. Autant que possible, ce compte sera transmis par l'Administration des postes de Russie à celle de la Norvège, deux mois après l'expiration du trimestre au plus tard.

tilbageſendt fra Kriſtiania Kontor. Denne Afregning ſkal ſaaſnart ſom muligt af den ruſſiſke Poſtſtyrelſe overſendes den norſke ſeneſt 2 Maaneder efter Udløbet af Kvartalet. 21 Novbr. 15/28 Nov.

Article 25.

Le compte trimestriel devra toujours être transmis en double expédition à l'Administration des postes de Norvège.

Artikel 25.

Kvartalsafregningen ſkal altid overſendes den norſke Poſtſtyrelſe in duplo.

Article 26.

1. Outre les demandes concernant le remboursement des mandats, les deux Administrations conviennent de donner suite aux demandes relatives aux mandats échangés entre la Norvège et la Russie en ce qui touche, par exemple, les demandes de renseignements au sujet de payements effectués, etc., et de traiter ces demandes conformément aux règlements en vigueur dans chaque pays.
2. La correspondance d'office concernant les réclamations des mandats-poste ou le changement d'adresse est effectuée directement entre les bureaux d'échange.
3. Cependant, il ne sera donné suite aux demandes de changement des noms, ou des lieux de payement,

Artikel 26.

1. De to Adminiſtrationer er enige om at efterkomme foruden Begjæringer om Tilbagebetaling af Anvisninger ogſaa Foreſpørgſler vedrørende Anvisninger, udvekslede mellem Norge og Rusland, ſom f. Eks. Begjæringer om Oplysninger vedrørende de foretagne Udbetalinger etc., ſamt om at behandle disſe Begjæringer overensſtemmende med de i hvert Land gjældende Reglementer.
2. Tjeneſtekorreſpondancen vedrørende Reklamationer eller Adreſſeforandring af Poſtanvisninger foregaar direkte mellem Udvekslingskontorerne.
3. Imidlertid ſkal Begjæringer om Ændringer i Navnene eller i Udbetalingsſtederne kun efterkommes, naar de er ble-

21 Novbr. / 15/28 Nov.

que quand elles auront été formulées pas plus tard, que six mois après la date du dépôt.

Article 27.

Le présent Règlement Spécial sera mis à exécution le 1er Janvier 1905.

Il restera en vigueur jusqu'à l'expiration de la période d'une année après la date à laquelle l'une des deux Administrations contractantes aura notifié à l'autre son intention d'en faire cesser les effets.

Fait en double original et signé à Kristiania, le 21 Novembre 1904 et à St. Pétersbourg le 15/28 Novembre 1904.

La Direction Générale des Postes de Norvège.

Thb. Heyerdahl.

(Segl). Karl Bryn.

En fonctions de Directeur Général des Postes et des Télégraphes de l'Empire de Russie.

Sévastianoff.

(Segl).

ven fremmet ikke senere end 6 Maaneder efter Indleveringsdagen.

Artikel 27.

Nærværende særskilte Reglement skal træde i Virksomhed den 1ste Januar 1905.

Det skal gjælde indtil Udløbet af et Aar efter den Datum, da den ene af de to kontraherende Administrationer maatte have underrettet den anden om sin Hensigt at lade Reglementet træde ud af Kraft.

Udfærdiget in duplo og undertegnet i Kristiania den 21de November 1904 og i St. Petersburg den 15/28 November 1904.

Den norske Poststyrelse.

Forrettende Generaldirektør for det russiske Keiserriges Post- og Telgrafvæsen.

1 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af vedkommende Grundlæggere i Møde den 28de August 1904 vedtagne Plan for en inden Leka Sogn, Nordre Trondhjems Amt, under Navn af „Leka Sparebank" oprettendes Sparebank.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Forstanderskabet for Fuse Sparebank i Møder den 28de Mai 1903 samt 18de Juni og 11te November 1904 besluttede Forandringer af §§ 1, 6, 7, 10, 17 og 18 i Bankens ved Høieste Resolution af 27de Oktober 1882 og 29de Decbr. 1891 stadfæstede Plan. 1 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. de af Harstad Samlag for Udskjænkning samt Smaasalg af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød i Generalforsamling den 22de Oktober 1904 vedtagne og i Bystyrets Møde den 25de Oktober næstefter godkjendte Vedtægter i Medhold af §§ 23 og 35 i Lov af 17de Mai 1904 stadfæstes som gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 6 Aar, at regne fra 1ste Januar 1905. 1 Decbr.

Høieste Resolution*), hvorved den aarlige Afgift for Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød i Ladestedet Harstad i Medhold af § 28 i Lov af 17de Mai 1904 og overensstemmende med Kommunestyrets under 25de Oktober 1904 fattede Beslutning fastsættes til Kr. 3000,00 fra Aaret 1905 at regne. 1 Decbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, hvorved der i Anledning af en Forespørgsel fra Kristiania Magistrat og Formandskab om, hvorvidt det efter vor gjældende Lovgivning er Adgang til at opnævne en Kvinde til Værge for nogle umyndige Arvinger, meddeles, at Spørgsmaalet efter Departementets Mening maa besvares benægtende. 1 Decbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Tromsø Amt, hvori udtales, at Udgifterne ved en Lensmands Reise til Paagribelse af en paa Prøve løsladt Straffange, som havde undladt Anmeldelse, og for at meddele en saadan Fange Advarsel, antages at vedkomme Delinkventfondet. 1 Decbr.

Rundskrivelse fra Justitsdepartementet**) til Amtmændene, hvori Departementet ved at meddele den ved Kongelig Resolution af 17de September 1904 foretagne Forandring i Reglerne for Tilstaaelse af Gifteteilladelse for Officerer, beder de inden Distriktet værende Notarii publici samt de ordnede Dissentermenigheders Præster og Forstandere anmodet om at paase, at der af fast Officer, fastlønnet Underofficer eller hvervet Menig ved Begjæring om Ægteskabsstiftelse forevises skriftlig Giftermaalstilladelse fra vedkommende Foresatte; jfr. Departementets Cirkulære af 4de Mars 1892. 1 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa en Plan for Kragerø Barnehjem, saaledes at Værgeraadene i 3 Decbr.

*) Bekjendtgj. 6te Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 47.
**) Jfr. Rundskrivelse fra Kirkedepartementet af 18de Oktober 1904.

3 Decbr. Hjemmet kan bortſætte Børn, ſom ønſkes anbragt i „Barnehjem eller lignende Indretning" (ſe Lov om Behandling af forſømte Børn af 6te Juni 1896 §§ 1 og 19).

3 Decbr. **Kongelig Reſolution**, hvorved meddeles Indehaverne af Stavanger 4 Apothek Tilladelſe til indtil videre at holde deres Apothek vekſelvis lukkede paa Søn- og Helligdag og den første Dag af Aarets tre ſtore Høitider, ſaa at kun 2 Apothek efter nærmere Beſtemmelſe af Stadsfyſikus i Stavanger holdes aabne ad Gangen, dog ſaaledes, at Tilladelſen af ham midlertidig kan hæves, naar han finder det fornødent, ſamt paa Betingelſe af, at der om Lukningen for hver Gang forud ſker behørig Bekjendtgjørelſe, og at der paa de lukkede Apothek ved Opſlag gjøres opmærkſom paa, hvilke andre Apothek der holdes aabne.

3 Decbr. **Kongelig Reſolution**, hvorved det beſtemmes, at der indtil videre bliver at afholde ſærſkilt Konfirmandforberedelſe for Brekken Kapeldiſtrikt i Røros Præſtegjæld under Søndre Dalene Provſti i Trondhjems Stift i Tiden fra Oktober til St. Hans i Forbindelſe med de Reiſer, ſom Sognepræſten har at foretage til Brekken Kapel for at afholde Gudstjeneſte, med paafølgende Konfirmation i Kapellet en Søndag omkring St. Hans.

3 Decbr. **Kongelig Reſolution**, hvorved der for den ved Statsraadsafdelingen i Stockholm anſatte Sekretær af 1ſte Klaſſe beſtemmes ſamme Uniform ſom den for Kongelige Fuldmægtige ved Regjeringsdepartementerne anordnede.*)

3 Decbr. **Kongelig Reſolution**, hvorved beſtemmes, at den Fiſketiendeerſtatning af 95 Spdlr. eller Kr. 380,00, ſom ved Kongelig Reſolution af 25de Januar 1862 blev tillagt Vaagø Kirke i ytre Romsdal Provſti i Trondhjems Stift, fordeles med en Halvdel eller Kr. 190,00 mellem Vaagø (ytre Frænen) og Myrbostad (indre Frænen) Kirker overensſtemmende med Sogneſtyrernes Beſlutning af 22de Januar 1904.

3 Decbr. **Kongelig Reſolution**, hvorved i Henhold til Poſtloven af 9de Juni 1903 § 58 beſtemmes, at til Lokalforſendelſer ſkal indtil videre henregnes Brevforſendelſer mellem Levanger og Poſtanſtalterne i Levanger Herred ſamt mellem disſe indbyrdes.

3 Decbr. **Kongelig Reſolution**, hvorved Udrederne ved 1ſte Feltartillerikorps tillades at indſætte Tjeneſteheſte — antagne af Bataljonschefen og 2 af Kongen beſtikkede Udredere — foruden ſom i Kongelig Reſolution af 7de November 1891 Punkt 1 Litra b beſtemt ved Kriſtiania Marked, ogſaa ved Gjøviks

*) Jfr. Reſ. 1ſte Aug. 1820.

Marked fra og med Markedets 2den Dag til og med dets Af- 3 Decbr.
slutning.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til den borger- 3 Decbr.
lige Straffelovs § 28 meddeles Stadfæstelse paa efterstaaende Ud-
kast til Regler angaaende afdragsvis Betaling af Bøder og
Optjening af samme i Statens eller Kommunens Tje-
neste.

§ 1. Politiet kan paa derom fremsat Begjæring tillade, at Bod, der er ansat til større Beløb end Kr. 5,00, betales afdragsvis, naar Vedkommende enten aldeles ikke eller ikke uden væsentlig Ulempe kan udrede det hele Beløb paa en Gang. Under særegne Omstændigheder kan det ogsaa undtagelsesvis tillade, at mindre Bod betales i Afdrag.

§ 2. Begjæring om Afdragsbetaling maa fremsættes senest umiddelbart, efterat Vedkommende har modtaget Opfordring til at betale Boden, og ikke længere Tid end en Maaned efter endelig Retsafgjørelse eller Vedtagelse af Forelæg. Senere maa som Regel ingen Afdragsbetaling indrømmes, medmindre utilregnelige Omstændigheder har hindret tidligere Indgivelse af Begjæring derom.

§ 3. Afdragenes Størrelse og Terminernes Længde fastsættes af Politiet og afpasses efter Vedkommendes daglige Indtægt og øvrige Livsforhold.

§ 4. Oversiddelse af de fastsatte Terminer medfører, at den hele Bod eller i Tilfælde den resterende Del af samme straks er forfalden til Betaling, medmindre utilregnelige Omstændigheder har bevirket Oversiddelsen, i hvilket Tilfælde Politiet kan indrømme yderligere Henstand. Dog skal enhver Bod som Regel være helt indbetalt inden ét Aar fra den endelige Retsafgjørelse eller et Forelægs Vedtagelse.

§ 5. Adgang til afdragsvis Betaling af Bøder tilstedes i Almindelighed ikke Personer:

1) som er uden fast Bopæl eller Beskjæftigelse (løse og ledige Personer), eller som iøvrigt kan befrygtes at ville unddrage sig Straffuldbyrdelse;
2) som først efter langvarig Oversiddelse af tidligere satte Terminer har berigtiget visse Bøder eller har tidligere uberigtiget Bod, eller om hvis Upaalidelighed man iøvrigt har Erfaring;
3) de, hvis økonomiske Forhold er saadanne, at der ikke antages at være nogen Udsigt til, at Henstand vil føre til Berigtigelse.

§ 6. Under samme Betingelser, hvorunder Politiet kan tillade en Person at betale en Bod afdragsvis, kan det ogsaa tilstede ham at optjene Boden. Saadan Optjening er betinget af, at

*) Vedkommende Departementsforedrag er indtaget i Departementstidende for 1905 No. 1 og 2.

3 Decbr. Staten eller Kommunen under offentlige Arbeiders Udførelse er villig til at sysselsætte Personer, der er ilagte Bøder, og paa Vilkaar, at en vis Del af Arbeidslønnen tilbageholdes og betales Politiet til Bodens Dækning.

§ 7. Den Myndighed, som foreſtaar vedkommende offentlige Arbeide, har ſtraks at underrette Politiet, hvis Angjældende uden gyldig Grund udebliver fra Arbeidet eller formedelſt forſømmeligt Forhold eller af andre Grunde meddeles Afſked. Den hele Bod eller i Tilfælde den reſterende Del af ſamme er i dette Tilfælde ſtraks forfalden til Betaling.

§ 8. Politiets Afgjørelſer med Henſyn til en Perſons Adgang til Afdragsbetaling eller Optjening af Boden og de nærmere Vilkaar for ſamme er endelig og kan ikke omgjøres af nogen overordnet Myndighed.

§ 9. Henhører i noget Tilfælde Indfordring af en Bod under en anden Myndighed end Politiet, tilkommer det denne at træffe den Afgjørelſe, ſom i diſſe Regler er tillagt Politiet.

3 Decbr. **Kongelig Reſolution***), hvorved der i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelſe til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæſtelſe paa en af Vanſe Herredsſtyre i Liſter og Mandals Amt under 8de November 1904 fattet Beſlutning ſaalydende:

§ 1. Det ſkal inden Vanſe Herred i Liſter og Mandals Amt være forbudt at anvende Pigtraad til Gjærde.

§ 2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

3 Decbr. **Kongelig Reſolution***), hvorved der i Medhold af § 1 i Lov af 20de Februar 1904 til Forebyggelſe af Smughandel med ſpirituøſe Drikkevarer i Tromsø Stift m. v. beſtemmes ſom gjældende indtil videre, at Beværtning med Mad eller Drikke i Narvik By hele Aaret ſkal være Gjenſtand for Bevilling.

3 Decbr. **Kongelig Reſolution***), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov om Murtvang for Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles ſaadan Diſpenſation fra nævnte Lovs § 1 for Kjøbſtaden Tønsberg, at der tillades opført Træbygninger overensſtemmende med Lovens § 3, 2den Paſſus i de Strøg af nævnte By, ſom ligger paa Veſtſiden af Havnen ſamt paa ſammes Øſtſide udenfor en i Tønsbergs Kommuneſtyres Møde den 29de Juli 1904 vedtagen og paa et Kart med Blaat afſat Grænſelinie, nemlig fra Træden langs Grænſelinien mellem Kommunens Eiendom paa Stensarmen og A. B. Bulls Eiendom til Kjærlighedsſtien (Kaptein Hoffs Allé), langs denne til

*) Bekjendtgj. 6te Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 47.

Valløveien, derfra langs Stenmalveien til Grænsen mellem de af Konsul Knap og Kjøbmand Aarvold forpagtede Løkker, derfra en ret Linie til den nordre Opgang til Slotsfjeldet, hvorfra Linien følger Slotsfjeldets Fod til Jernbaneovergangen i Nordbyen, og derfra gaar ret ned til Sjøen paa søndre Side af Byens Badehus. 3 Decbr.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til Lov angaaende særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme af 8de Mai 1900 § 3 meddeles paa den af Kommuneſtyret for Kjøbſtaden Kragerø under 26de November 1903 fattede Beſlutning om Ordningen af Meddelelſespligten, naar en tuberkuløs Syg forandrer Bopæl. 3 Decbr.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til Lov angaaende særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme af 8de Mai 1900 § 3 meddeles paa den af Kommuneſtyret for Kjøbſtaden Bodø under 19de Februar 1901 fattede Beſlutning om Ordningen af Meddelelſespligten, naar en tuberkuløs Syg forandrer Bopæl. 3 Decbr.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til Lov angaaende særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme af 8de Mai 1900 § 3 meddeles paa den af Herredsſtyret for Aamot Herred i Hedemarkens Amt under 20de Oktober 1903 fattede Beſlutning om Ordningen af Meddelelſespligten, naar en tuberkuløs Syg forandrer Bopæl. 3 Decbr.

Skrivelſe fra Miniſteren for de udenrigſke Anliggender i Stockholm til Handelsdepartementet, hvorved meddeles, at den nederlandſke Miniſter i Stockholm har tilkjendegivet, at Kina den 21de November d. A. har ladet deponere ſine Ratifikationer af følgende ved Fredskonferencen i Haag i 1899 trufne Aftaler, nemlig: 3 Decbr.

1) Konventionen om fredelig Bilæggelſe af internationale Stridigheder,

2) Konventionen om Anvendelſe paa Sjøkrig af Grundſætningerne i Genferkonventionen af 22de Auguſt 1864,

3) de tre ved Konferencen den 29de Juli 1899 undertegnede Deklarationer.

Ligeſom de øvrige Stater, der har ladet deponere ſine Ratifikationer af Konventionen om Anvendelſe paa Sjøkrig af Grundſætningerne i Genferkonventionen, har Kina udelukket Konventionens Artikel 10 fra Ratifikationen.

Skrivelſe fra Arbeidsdepartementet til Stiftamtmanden i Bergen, hvorved der i Anledning af en Foreſpørgſel om Forſtaael- 3 Decbr.

*) Bekjendtgj. 6te Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 47, hvor Beſlutningen er indtagen.

3 Decbr. sen af Bergens Bygningslovs § 33, 15 sammenholdt med Murtvangsloven af 19de Mai 1904 bemærkes:

Naar det i førstnævnte Lovs § 33, 15 bestemmes, at der ved Murbygninger, som opføres udenfor Murstrøget (jfr. § 37), og som med Hensyn til Størrelse og Afstand fra Nabogrund m. v. tilfredsstiller Reglerne for Træbygninger, kan opføres indre Vægge af Træ, maa det formentlig herved være forudsat, at denne Bestemmelse alene kan finde Anvendelse i Strøg, hvor det er tilladt at opføre Huse af Træ, og hvor det derfor med Hensyn til indre Vægge ikke har været Grund til at opstille strengere Regler for Murbygninger af ovennævnte Størrelse m. v. end for Træbygninger. Efterat imidlertid den før gjældende almindelige Adgang til at bygge af Træ i visse Strøg af Byen nu er ophævet ved Murtvangsloven, vil formentlig den omhandlede § 33, 15 i Bygningsloven herefter alene kunne ansees gjældende for Bygninger, der efter Murtvangslovens § 4 er undtagne fra denne Lovs Bestemmelser samt endvidere ved Bebyggelse i Strøg, for hvilke der maatte være meddelt almindelig Dispensation fra Loven.

5 Decbr. **Høieste Resolution***), hvorved der i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 meddeles Approbation paa af Ladestedet Skudeneshavns Kommunestyre i Møde den 26de September 1904 vedtagne Udkast til Brand- og Feierreglementer for nævnte Ladested.

5 Decbr. **Høieste Resolution****), hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Skudeneshavns Kommunestyre i Møder den 26de September og 22de November d. A. besluttede Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Ladestedet, hvorved den i Byskattelovens § 26 indeholdte Tabel, der hidtil har været benyttet ved Beregningen af den skattefrie Del af Indtægten, fremtidig bliver at anvende med den Forandring, at de i Tabellens første Rubrik anførte Brøkdele nedsættes:

$^{9}/_{10}$ til $^{8}/_{10}$
$^{8}/_{10}$ = $^{7}/_{10}$
$^{7}/_{10}$ = $^{6}/_{10}$
$^{6}/_{10}$ = $^{5}/_{10}$
$^{5}/_{10}$ = $^{4}/_{10}$
$^{4}/_{10}$ = $^{3}/_{10}$
$^{3}/_{10}$ = $^{2}/_{10}$
$^{2}/_{10}$ = $^{1}/_{10}$
$^{1}/_{10}$ uforandret.

*) Bekjendtgj. 6te Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 47, hvor Reglementerne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 6te Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 47.

Rundskrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmændene. 5 Decbr.

I Henhold til Post 3 i Kongelig Resolution af 2den Januar 1897, hvorved det er overladt til Justitsdepartementet at træffe Bestemmelse om Forsendelse in originali af Retsbøgerne over Forhandlingerne ved Forhørsretterne og Meddomsretterne, har Departementet bestemt, at saadan Forsendelse fra 1ste Januar 1905 i Almindelighed skal finde Sted ved samtlige Forhørs- og Meddomsretter.

Hvilket herved meddeles til Underretning og videre Kundgjørelse for de inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt ansatte Dommere og Retsskrivere ved de Underretter, hvorunder Straffesagers Behandling er henlagt, Byfogder, Fogder, Politimestre og antagne offentlige Forsvarere.

Fra Regelen om, at Retsbøgerne bliver at forsende in originali, vil der være at gjøre Undtagelse, hvor særskilt Bevisoptagelse forud for Hovedforhandlingen overensstemmende med Straffeprocesslovens §§ 296 og 297 har fundet Sted. Ogsaa iøvrigt bør de originale Retsbøger blive beroende ved Rettens Arkiv, hvor særskilte Omstændigheder i det enkelte Tilfælde maatte gjøre dette ønskeligt, f. Eks. paa Grund af Sagens Vigtighed, eller fordi der i Sagen er flere Sigtede eller Tiltalte, og det saaledes kan forudsees, at der lettelig vil blive Spørgsmaal om at levere Udskrifter. I saadanne Tilfælde har man forudsat, at Paatalemyndigheden vil træffe Bestemmelse om, at der skal tages Afskrifter af Retsbøgerne, og at Originalerne skal blive beroende ved Rettens Arkiv.

Departementet har derhos bestemt, at der — hvor ikke de originale Retsbøger i Henhold til foranstaaende skal forblive ved Kontoret — bliver at tage Ekstraktgjenpart af Retsbogen til Opbevaring ved Rettens Arkiv, saafremt noget Vidne udenfor Hovedforhandlingen er blevet edfæstet, Straffeprocesslovens § 185, andet Punktum, samt naar under Hovedforhandling ved Meddomsret Protokollation overensstemmende med nævnte Lovs § 126, andet Led, har fundet Sted. Disse Gjenparter bliver at meddele med saadan Fuldstændighed, at det ogsaa kan sees, hvorvidt de foreskrevne Former er iagttagne under Retsforhandlingerne. Gjenparterne, der af Dommeren (Retsskriveren) bliver at forsyne med Bevidnelse om deres Overensstemmelse med Retsbogen, henlægges i vedkommende Sags, ved Kontoret beroende Omslag.

I Forbindelse hermed har man videre bestemt, at de originale Retsbøger i private Straffesager altid skal blive beroende ved Rettens Arkiv, ligesom man antager, at Udlaan til Private af originale Retsbøger i Straffesager som Regel ikke bør finde Sted.

Forsendelsen af de originale Retsbøger antages at gjøre det ønskeligt, at Vidners, Sagkyndiges og Tolkes Navne og Bopæl noteres paa det ved Rettens Arkiv beroende Omslag for den paagjældende Sag. Hvor som sædvanlig Indstævning har fundet Sted,

5 Decbr. vil det imidlertid være tilstrækkeligt, at der paa Omslaget henvises til Stævningerne, der forudsættes at blive beroende ved Kontoret, jfr. Departementets Cirkulære af 21de Februar 1890, 4de Led; dog maa der isaafald paa Stævningen være skeet Paategning om, hvorvidt Vedkommende har mødt eller ikke. Af Hensyn til Attestation af Regninger m. V. i Anledning af vedkommende Retsmøde henstilles det til Jagttagelse at notere ogsaa andre Omstændigheder, der kan tænkes at ville være til Nytte, saaledes i enkelte Tilfælde Tiden for Mødets Varighed. Paa Omslaget bliver derhos med fornøden Fuldstændighed at notere Sagens Bilag, ligesom der ogsaa bør tilføies Bemærkning om Korrespondance o. lign., som Sagen under dens Gang maatte foranledige.

De særskilt for Forhørsretssager og Meddomsretssager anordnede Sagelister, jfr. Departementets Rundskrivelse af 25de Januar 1897, bliver ogsaa fremtidig at føre overensstemmende med det ved denne fastsatte Schema. I Forhørsretssagelisten bør der, i Tilfælde, under Rubrikken for „Anmærkninger" ske Anførsel om Møde af Forsvarer og dennes Salær. I Sagelisten for Meddomsretssager bør under Rubrikken „Naar Sagen er ekspederet" ogsaa anføres, til hvem den er ekspederet.

Med Hensyn til Førelsen af den ved Kongelig Resolution af 2den Januar 1897 Post 2 anordnede Domsbog, hvori efter Retsbøgerne skal indføres de ved Meddoms- og Forhørsretterne afsagte Domme med Domsgrunde, har Departementet nu fundet at burde foreskrive, at Dommeren (Retsskriveren) i Domsbogen skal tegne Bevidnelse om denne Indførsels Rigtighed. Man har derhos bestemt, at der i Domsbogen ogsaa bør indtages Salæransættelser og Kjendelser, hvorved nogen er ilagt Bod eller tilpligtet at yde Erstatning og deslige. Ogsaa Rigtigheden af, hvad der saaledes udenfor Domme indtages i Domsbogen, bør attesteres.

Departementet maa i Forbindelse med Paabudet om, at Retsbøgerne bliver at forsende in originali, indskærpe Nødvendigheden af, at Retsbøgerne føres ordentlig og tydelig (uden Forkortelser). Der maa benyttes godt og tydeligt Blæk samt godt, stærkt Papir, der bør være linieret og forsynet med en mindst 5 Cm. bred Marg. Raderinger maa ikke foretages i Retsbogen. Rettelser i det nedskrevne, der har nogen Betydning for Indholdet, bør ske som Randbemærkninger under Administrators Haand, ligesom Tilføielser over Linien bør undgaaes. Af Hensyn til den Betydning, som dette kan have for Retsbogens Udseende, finder man her ogsaa at burde bringe i Erindring Departementets Cirkulære af 15de Januar 1896, hvorefter Administrationen af Forhørsretterne ikke bør overdrages de edsvorne Fuldmægtige, forinden disse efter nogen Tids Ansættelse har havt Anledning til at erhverve praktisk Kjendskab til Strafferetspleien.

Inden Afsendelsen bliver Retsbogen, der forsynes med solid

Perm af stivt, helst brunt eller graat Papir, med tilhørende Bilag 5 Decbr.
at sammenhefte og forsegle. Er Bilagene af større Omfang, bør de særskilt indpakkes. I begge Tilfælde bør de ved Forsendelsen ledsages af en Fortegnelse, forsaavidt de ikke paa anden Maade, f. Eks. i Retsbogen, er tilstrækkelig nøie betegnede, jfr. Departementets Rundskrivelse af 25de Januar 1897 in fine.

Med Hensyn til Opbevaring af Akter og Dokumenter vedkommende strafferetslige Forfølgninger (Departementets Cirkulære af 11te Juni 1891) vil efter de i den nye Straffelov opstillede Strafarter være at forholde saaledes, at Akterne og Dokumenterne, hvor Angjældende er dømt til Straf, som udstaaes i Landsfængsel, forbliver beroende ved vedkommende Landsfængsel, men i alle andre Tilfælde bliver at opbevare hos vedkommende Politimyndighed. Hos denne bør herefter Dokumenterne ogsaa opbevares, naar Forfølgning i en Straffesag indstilles, eller der afsiges frifindende Dom.

De gjældende Bestemmelser om Meddelelse af Domsudskrifter til Brug ved en Doms Forkyndelse eller Fuldbyrdelse (Departementets Cirkulære af 21de Februar 1890 initio) vil selvfølgelig falde bort, naar Retsbøgerne ved Meddoms- og Forhørsretterne forsendes in originali. Hvor Dommen angaar flere, antages det imidlertid, forat i Tilfælde Attester og ældre Straffesagsdokumenter vedkommende den enkelte kan blive udsondrede fra de øvriges, at kunne være ønskeligt, at der leveres saa mange Udskrifter af Dommen med Domsgrunde, at der inklusive Retsbogen bliver en for hver af de Angjældende. Man skal derfor henstille, at saa forholdes, idet man forudsætter, at Paatalemyndigheden herom som Regel vil kunne rette fornøden Henvendelse til Dommeren.

I Tilfælde, hvor der maatte fremkomme Begjæring om Udskrift af en Retsbog, som ikke beror ved Rettens Arkiv, vil Dommeren (Retsskriveren) have at træffe Foranstaltning til at erholde Retsbogen midlertidig tilbage. Der vil imidlertid intet være til Hinder for, at Udskriften meddeles af den Myndighed, der opbevarer Retsbogen, og hvor Udskriften kun er af mindre Udstrækning, vil det formentlig være hensigtsmæssigst, at der forholdes paa den Maade.

Foranlediget ved en hertil indkommen Henvendelse skal man sluttelig meddele, at Retsbogen eller Thingbogen for civile Sager, efterat man har faaet nye Benævnelser for Retsbøgerne i Straffesager, ikke som hidtil paa mange Steder sædvanligt bør benævnes „Justitsprotokol", men „Thingbogen" eller „Thingprotokollen", der ogsaa er det i Lovgivningen hyppigst benyttede Navn.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Vennesla Skolestyre, 5 Decbr.
hvori Departentet antager, at den omhandlede i November 1889 fødte Gut, hvis Skolepligt først ophører ved indeværende Skoleaars Udgang, og som nægter at søge Skolen, af Skolestyret maa kunne besluttes anbragt i Tvangsskole i Hen-

5 Decbr. hold til Lov om forsømte Børns Behandling af 6te Juni 1896 § 5. Opholdet i Tvangsskolen kan dog ikke udstrækkes udover Tiden for Skolepligtens Ophør.

5 Decbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvorved der i Anledning af en Foresprgsel om, hvorvidt der er Adgang til at meddele en Enke Uskiftebevilling, uanseet at et Par af de myndige Arvinger har forbeholdt sig Ret til naarsomhelst senere at forlange Skifte, meddeles, at der efter Departementets Mening intet kan være til Hinder for at meddele Uskiftebevilling i et Tilfælde som det paagjældende. jfr. H. Scheel om Ægtefællers Formuesforhold S. 161—162 og Schweigaards Proces III 326.

6 Decbr. **Skrivelse** fra det internationale Postbureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at de internationale Hovedpost- og Pakkepostkonventioners Takster i den portugisiske Provins Macao fra 18de November d. A. opkræves efter følgende Forhold:

50	centimes	=	24	avos	de pataca.
25	—	=	12	„	„ „
10	—	=	5	„	„ „
5	—	=	3	„	„ „

7 Decbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Byskriveren i Bergen, hvorved der i Anledning af en Foresprgsel fra en Skibsreder i Bergen angaaende Forpligtelse til at erlægge Gebyr efter Skibsregistreringslovens § 36 for Registrering af nogle Adkomstdokumenter vedrørende et Dampskib, der ikke var blevne skaffet tilveie ved Skibets Indførelse i Skibsregisteret, meddeles, at Departementet med Byskriveren er enig i, at der for disses Registrering bør erlægges Gebyr efter § 36.

8 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Fru Regine Eckersberg ved Skrivelse af 27de Oktober 1902 oprettede „Brugseier P. M. Eckersberg og Hustrus Legat til Fordel for trængende Sjøfolk og deres Efterladte i Tønsberg" samt paa de for dette Legat udarbeidede Statuter af 25de April 1903, vedtagne af Fru Eckersberg den 29de Oktober næstefter.

8 Decbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til den forrettende Toldkasserer i Egersund, hvorved der bemærkes:

De for ikke-registreringspligtige Skibe før Skibsregisterlovens Ikrafttræden udfærdigede endelige Nationalitetsbeviser fortsætter at være gyldige ogsaa i udenrigsk Fart selv efter 1ste Januar 1905, og et saadant Nationalitetsbevis behøver ikke at ombyttes med et nyt, medmindre

et af de i Skibsregisterreglementets § 69 opregnede Tilfælde fore- 8 Decbr.
ligger.

I den ved Skibsregisterreglementets § 71 foreskrevne Bog skal der alene indeholdes Fortegnelse over de ikke registreringspligtige Skibe, for hvilke Toldkassereren har udstedt Nationalitetsbevis. Da Nationalitetsbeviser forinden Skibsregisterlovens Ikrafttræden udfærdigedes af den norske Regjering, ikke af Toldkassererne, bliver de Skibe, der efter 1ste Januar 1905 fremdeles maatte være i Besiddelse af saadant ældre, gyldigt Nationalitetsbevis, ikke at overføre til den ved den nævnte § 71 foreskrevne Protokol. Først naar det ældre Bevis af en af de i Reglementets § 69 nævnte Aarsager er ombyttet med nyt, af Toldkassereren udfærdiget Nationalitetsbevis, bliver vedkommende Skib at indføre i den nye Bog.

Da gamle, annullerede Nationalitetsbeviser bør indsendes til den Myndighed, af hvem de er udfærdigede, bør altsaa de endnu løbende, af den norske Regjering udstedte Nationalitetsbeviser, indsendes til dette Departement, efterson de i sin Tid maatte blive ombyttede med nye eller af anden Grund (f. Eks. Skibets Salg til Udlandet) ophører at være gyldige.

Høieste Resolution*), hvorved Storthingets Beslutning af 10 Decbr.
10de December dette Aar angaaende Forhøielsen af Afgiften til Statskassen af Brændevins-Tilvirkningen samt af Indførselstolden af Brændevin befales tagen tilfølge.

Beslutningen er saalydende:

Fra det Tidspunkt, da Storthingets Beslutning tages tilfølge, bliver:

I. Afgiften af Brændevinstilvirkningen at opkræve med Kr. 2,53, Godtgjørelse for Afgift af det medgaaede Malt og for Svinding at tilstaa med henholdsvis Kr. 0,16 og Kr. 0,04 samt Kr. 0,15. Afgiften ved Udførselen at tilbagebetale med Kr. 2,42 for Raasprit, Kr. 2,47 for renset Sprit og Kr. 2,53 for til Drik tilberedte, lagrede Destillata, hvortil er anvendt fuldstændig renset Spiritus, samt Afgiften for Brændevin, der er denatureret eller garanteret mod at anvendes til Drik, at tilbagebetale med Kr. 2,53 — alt pr. Liter af 100 pCt.s Styrke. Forøvrigt forholdes i Overensstemmelse med Kongelig Kundgjørelse angaaende Afgift af Brændevinstilvirkningen m. v. af 23de April dette Aar Litr. B No. 1—4.

II. Den for Tiden bestemte Indførselstold af følgende Varer at opkræve med følgende Beløb: Toldtarifens Brændevin No. 1 med Kr. 2,65 pr. Liter, Brændevin No. 2 med Kr. 2,80 pr. Liter af 100 pCt.s Styrke. Edikeæther, „æther spirituosus" m. v., lugtende Vande m. v. og Spiritusfernisser (herunder Politur) med henholdsvis Kr. 1,80, Kr. 3,45, Kr. 3,25 og Kr. 3,25 pr. Kg. For Brændevin, hvis Styrke paa Grund af Tilsætning angives urigtig paa Alkoholometret, bliver Tolden Kr. 3,45 pr. Kg.

*) Bekjendtgj. 13de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 48.

6 April
10 Decbr. **Noter**, udvekslede den 6te April og 10de December 1904 mellem Hans Majestæts Legation i Madrid og det spanske Statsministerium angaaende ændret Tolkning af Art. I i den mellem Norge og Sverige og Spanien den 15de Mai 1885 afsluttede Udleveringskonvention.

Copie.

Monsieur le Ministre d'Etat,

La nouvelle loi pénale norvégienne du 22 mai 1902 qui entrera en vigueur le 1 janvier 1905 et dont Vous trouverez un exemplaire joint à ce pli, avec loi de promulgation y relative, vient abolir en Norvège la peine des »travaux forcés«.

Il ressort du § 7 de la loi de promulgation susmentionnée qu'une certaine période de travaux forcés d'après l'ancienne législation correspondra à la même période »d'emprisonnement« d'après la nouvelle loi et que l'expression »une peine plus forte que l'emprisonnement« doit être interprétée dorénavant »une peine plus forte que l'emprisonnement pendant trois mois«.

Or, la convention d'extradition conclue entre les Royaumes Unis et l'Espagne en date du 15 mai 1885 stipule dans son article I que les infractions y-énumérées soient passibles en Suède ou en Norvège »d'une peine plus forte que la réclusion«.

Son Excellence
Monsieur F. Rodriguez San Pedro, Ministre d'Etat etc. etc. etc.

Oversættelse.

Herr Statsminister,

Den nye norske Straffelov af 22de Mai 1902, som træder i Kraft den 1ste Januar 1905, og af hvilken De vedlagt vil finde et Eksemplar tilligemed Lov om sammes Ikrafttræden, afskaffer i Norge Strafarten „Strafarbeide".

Det fremgaar af § 7 i den ovennævnte Promulgationslov, at Strafarbeide i en vis Tid efter den tidligere Lovgivning svarer til Fængsel i den samme Tid efter den nye Lov, og at Udtrykket „en større Straf end Fængsel" for Fremtiden maa forstaaes som „en større Straf end Fængsel i tre Maaneder".

Den mellem de forenede Riger og Spanien den 15de Mai 1885 afsluttede Udleveringskonvention bestemmer i sin Artikel I, at de i samme opregnede Lovbrud i Sverige eller i Norge maa medføre „en større Straf end Fængsel".

Hans Excellence
Herr F. Rogriguez San Pedro,
Statsminister etc. etc. etc.

Cette stipulation n'étant plus en harmonie avec la nouvelle loi norvégienne il faut que l'art. I de la convention soit appliqué, dès le 1 janvier 1905, en tant qu'il s'agit de la législation norvégienne comme s'il était rédigé comme suit: »une peine plus forte que l'emprisonnement pendant trois mois«.

D'ordre de mon Gouvernement, j'ai l'honneur de porter ce qui précède à la connaissance de Votre Excellence en La priant de vouloir bien m'intimer l'acceptation du Gouvernement de S. M. Catholique de cette interprétation exigée par la nouvelle loi norvégienne afin qu'elle soit officiellement constatée par cet échange de Notes.

Je profite de cette occasion etc. etc.

Madrid, le 6 Avril 1904.

(signé)

F. Wedel Jarlsberg.

Pour copie conforme.

F. Wedel Jarlsberg.

(L. S.).

6 April
10 Decbr.

Da denne Bestemmelse ikke længere er i Overensstemmelse med den nye norske Lov, maa Konventionens Art. I fra 1ste Januar 1905, forsaavidt den norske Lovgivning angaar, anvendes, som om den var redigeret som følger: „en større Straf end Fængsel i tre Maaneder".

Ifølge Ordre fra min Regjering har jeg den Ære at bringe foranstaaende til Deres Excellences Kundskab, idet jeg beder Dem godhedsfuldt at meddele mig Hans Katholske Majestæts Regjerings Vedtagelse af denne ved den nye norske Lov paakrævede Fortolkning, forat den kan være officielt fastslaaet ved denne Notevexling.

Jeg benytter etc. etc.

Madrid, den 6te April 1904.

(undertegnet)

F. Wedel Jarlsberg.

Rigtig Afskrift.

(undertegnet)

F. Wedel Jarlsberg.

(L. S.).

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri.

Afdelingen for udenrigske Sager og Handel.

Kristiania, 5te Januar 1905.

Helmer Bryn,

Ekspeditionschef.

6 April
10 Decbr.

Afskrift.

Excmo Señor.

Muy Señor mio: en contestacion á la Nota de V. E. fecha 6 de Abril del presente año tengo la honra de participar á V. E. que segun dice el Ministerio de Gracia y Justicia no hay inconveniente para que el articulo I del convenio de extradicion de 15 de Mayo de 1885 en el cual se dice que las infracciones allí estipuladas se castiguen en Suecia y Noruega »con una pena mas fuerte que la reclusion«, se entienda desde el 1° de Enero de 1905, por lo que se refiere á Noruega, como si estuviese redactado como sigue »una pena mas fuerte que la prision durante tres meses«, á fin de que dicho articulo I esté en armonia con la nueva ley penal noruega de 22 de Mayo de 1902 que entrará en vigor el 1° de Enero de 1905 y en la cual se declaran abolidos en Noruega los trabajos forzados.

Señor Baron de Wedel Jarlsberg, Enviado Extraordinario y Ministro Plenipotenciario de S. M. el Rey de Suecia y de Noruega.

Oversættelse.

Excellence,

I Besvarelse af Deres Excellences Note, dateret 6te April dette Aar, har jeg den Ære at meddele Deres Excellence, at der, efter hvad Justitsministeriet udtaler, intet er til Hinder for, at Artikel I i Udleveringskonventionen af 15de Mai 1885, i hvilken det hedder, at de deri omhandlede Lovbrud i Sverige og Norge maa straffes „med en større Straf end Fængsel", fra 1ste Januar 1905, forsaavidt Norge angaar, forstaaes, som om den var redigeret som følger: „en større Straf end Fængsel i tre Maaneder", — forat nævnte Artikel I kan være i Overensstemmelse med den nye norske Straffelov af 22de Mai 1902, som træder i Kraft den 1ste Januar 1905, og i hvilken Strafarbeide erklæres for afskaffet i Norge.

Herr Baron Wedel Jarlsberg, Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norges Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire.

Aprovecho gustoso esta oportunidad etc. etc.

Madrid, 10 de Diciembre de 1904.

P. A.
El Subsecretario
(firmado)
A. de Castro y Casaleiz.

Pour copie conforme
F. Wedel Jarlsberg.
(L. S.).

Jeg benytter etc. 6 April. 10 Decbr.

Madrid, 10de December 1904.

Efter Bemyndigelse
Undersekretæren:
(undertegnet)
A. de Castro y Casaleiz.

Rigtig Afskrift.
(undertegnet)
F. Wedel Jarlsberg.
(L. S.).

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Det Kongelige Departement for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri.
Afdelingen for udenrigske Sager og Handel.

Kristiania, 5te Januar 1905.

Helmer Bryn,
Ekspeditionschef.

Cirkulære fra Departementet for udenrigske Sager m. V. til samtlige Konsuler: 10 Decbr.

Efter Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 § 98 har norske (og svenske) Sjømænd af Besætningen paa norsk Skib Krav paa Hjemsendelse for Statskassens Regning, naar Skibet er forulykket eller efter lidt Havari erklæret for uistandsætteligt.

Som uistandsætteligt i Lovens Betydning ansees efter dens § 6 et Skib ikke alene, naar det ved lovlig Besigtigelse skjønnes, at dets Istandsættelse enten overhovedet ikke kan udføres eller ialfald ikke der, hvor Skibet befinder sig eller paa noget andet Sted, hvor det kan bringes hen, men ogsaa, naar det paa samme Maade skjønnes, at Skibet ikke er Istandsættelse værd.*)

*) Man gjør imidlertid opmærksom paa, at for Skib, som er forsikret under revideret almindelig norsk Sjøforsikringsplan af September 1894, gjælder i Forhold til Assurandøren ifølge Planens § 73 særskilte kontraktmæssige Bestemmelser om Kondemnation.

10 Decbr. Efter Lovens § 41 skal udenfor Norge Skjønsmændene beskikkes efter den paa hvert Sted gjældende Lov eller Sædvane eller af den norske Konsul, hvor ikke særlige Hensyn kræver, at de beskikkes af lokal Myndighed. Hvor Beskikkelse af Skjønsmænd sædvansmæssig ikke bruges, bør Skibsføreren erhverve Erklæringer af Sagkyndige. Nævnte § foreskriver endvidere, at Skaden skal besigtiges og Skjøn afgives over, hvad der bør foretages for at udbedre den, over hvad dette vil koste samt over Skibets Værdi i beskadiget Tilstand.

Departementet er bleven opmærksomt paa, at i den senere Tid gjentagne Gange Besætningerne paa norske Fartøier er bleven hjemsendt for offentlig Regning, uden at de ovenfor gjengivne, i Sjøfartsloven opstillede Betingelser har foreligget. I Anledning heraf skal Departementet herved anmode Konsulatet om for Fremtiden at iagttage følgende:

Naar Konsulatet opnævner Mænd for at besigtige havareret norsk Skib, bør disse gives Paalæg om at holde sig Forskriften i Sjøfartslovens § 41 efterrettelig. Dette vil sige, at Skaden nøiagtig skal undersøges og beskrives; der skal anføres, hvilke Reparationsarbeider udkræves for udbedre Beskadigelserne, og disse Arbeider skal takseres — postvis, ikke i rund Sum —, ligesom ogsaa Takst skal afgives over Skibets Værdi i beskadiget Stand. Erklæres Skibet for ikke Istandsættelse værd, maa der efter Lovens § 6 udtrykkelig anføres, om Skibet ikke er værd eller ialfald ikke istand til uden Ladning at fortsætte til et Reparationssted.

Opnævnes Besigtelsesmændene ikke af Konsulatet, bør dette give Skibsføreren Tilhold om under Besigtelsesforretningen at fremholde Nødvendigheden af, at de nysnævnte Forskrifter i Sjøfartslovens § 41 og § 6 iagttages.*)

Fremstiller Besætningen paa et norsk Skib sig for Konsulatet med et Dokument, ifølge hvilket Skibet paastaaes at være kondemneret, men dette Dokument — enten i Henseende til de Personer, som har udfærdiget samme, eller efter sit Indhold — ikke kan ansees for at være i Overensstemmelse med Sjøfartslovens ovenfor gjengivne Forskrifter i §§ 6 og 41, bør Konsulatet ikke for offentlig Regning hjemsende Sjømændene, medmindre Skibsføreren derom fremsætter skriftlig Begjæring efter at være tilkjendegivet, at Rederiet vil blive gjort ansvarligt for Udgifterne, saafremt det ikke kan bevisliggjøre, at Skibet i Virkeligheden egnede sig for Kondemnation.

*) Konsulatet bør forøvrigt i det hele taget, naar en Skibsfører henvender sig til det med Begjæring om Raad og Bistand i Anledning af indtruffen Sjøulykke, have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Skibets Rederi ikke ved Forsømmelse fra Førerens Side af de lovlige Former eller ved Misforstaaelse af vedkommende Forsikringsbetingelser kommer i Vanskeligheder ligeoverfor Assurandører eller taber sin Ret til efter Sjøfartslovens § 160 at ophæve Fragtkontrakten.

Forelægges der Konsulatet et Kondemnationsdokument, mod 10 Decbr.
hvilket der i formel Henseende intet er at indvende, men Konsulatet har særlig Grund til at antage, at Kondemnationen i Realiteten ikke er tilstrækkelig begrundet, bør Konsulatet, naar det antager sig Sjømændene, gjøre et udtrykkeligt Forbehold om, at Rederiet vil blive gjort ansvarligt for Udgifterne, saafremt det maatte vise sig, at Skibet ikke rettelig var kondemneret.

Naar et Mandskab fra kondemneret norsk Fartøi fra et Konsulat forpasses til et andet for videre Hjemsendelse, bør vedkommende Certifikat indeholde Oplysning om, hvorvidt Hjemsendelsen foregaar i Henhold til udtrykkelig skriftlig Begjæring fra Skibsføreren eller ikke.

Saafremt et Konsulat i Henhold til ovenstaaende har fundet at burde gjøre sin Antagelse af Sjøfolk fra kondemneret norsk Fartøi afhængig af derom af Skibsføreren fremsat skriftlig Begjæring, eller Konsulatet har gjort Forbehold ved Hjemsendelsen, bliver der ved Indsendelsen af Regning til Departementet nøiagtigst muligt at redegjøre for de Forhold, der har bevæget Konsulatet til at handle som skeet. Vedkommende skriftlige Begjæring indsendes, ledsaget af Oplysning om den Skibsføreren meddelte Tilkjendegivelse.

Endel Aftryk af nærværende Cirkulære følger vedlagt for at fordeles blandt Vicekonsulaterne i Distriktet, ledsaget af fornøden Instruktion, og Departementet tør gaa ud fra, at Konsulatet vil paase ovenstaaende Forskrifter nøie overholdte.

Cirkulære fra Handelsdepartementet til Konsulerne, hvori 10 Decbr.
meddeles, at Departementet efter stedfunden Korrespondance med en Del Konsulater og det statistiske Centralbureau har bestemt, at Skibsførere herefter ikke skal være forpligtet til i de Opgaver, som de i Henhold til Lov af 20de December 1902 har at afgive til Konsulaterne i de Havne, de anløber, at indtage Oplysning om optjent Bruttofragt.

Rundskrivelse fra Handelsdepartementet til Toldkamrene, 10 Decbr.
hvori meddeles, at Departementet efter stedfunden Korrespondance med det statistiske Centralbureau har bestemt, at et Fartøis bestyrende Reder, om han saa ønsker, istedenfor i den Opgave, som han i Henhold til Lov af 20de December 1902 ved Udgangen af hvert Kalenderaar skal indgive til Toldvæsenet paa Skibets Hjemsted angaaende Skibets Fart, at indtage Oplysninger om den af Skibet opseilede Bruttofragt, kan indsende dem i en særskilt Opgave til det statistiske Centralbureau, Kristiania.

Forsaavidt angaar rutegaaende Fartøier, bør Opgaven indeholde en samlet Anførsel af den i Aarets Løb opseilede virkelige Fragt for hvert enkelt Fartøi og særskilt for hver Rute med Angivelse af Reisernes samlede Antal i hver Rute.

12 Decbr. **Kongelig Reſolution***), hvorved der i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommisſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Herredsſtyret for Brønnø Herred i Nordlands Amt under 13de April 1904 fattede Beſlutning om Tillægsbeſtemmelſer til de gjældende ved Kongelig Reſolution af 20de December 1890 approberede almindelige Sundhedsforſkrifter for Herredet.

12 Decbr. **Kongelig Reſolution****), hvorved der i Henhold til Lov angaaende særegne Foranſtaltninger mod tuberkuløſe Sygdomme af 8de Mai 1900 § 3 meddeles Approbation paa den af Herredsſtyret for Borge Herred i Smaalenenes Amt under 1ſte Mars 1904 fattede Beſlutning om Ordningen af Meddelelſespligten, naar en tuberkuløs Syg forandrer Bopæl.

12 Decbr. **Kongelig Reſolution****), hvorved der i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyret for Vangs Herred, Hedemarkens Amt, under 20de Oktober 1904 fattet Beſlutning om Tillæg til de ved Kongelig Reſolution af 12te November 1902 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred, deres § 5.

12 Decbr. **Kongelig Reſolution****), hvorved der i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyret for Andebu Herred, Jarlsberg og Larviks Amt, under 22de Auguſt 1904 fattet Beſlutning om Forandring i § 7 i de ved Kronprinsregentens Reſolution af 7de Mars 1899 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred.

12 Decbr. **Kongelig Reſolution*****), hvorved der i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelſe til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæſtelſe paa følgende under 24de November 1904 af Høvaag Herredsſtyre i Nedenes Amt enſtemmig fattede Beſlutning:

„Det ſkal inden Høvaag Herred være forbudt at anvende Pigtraad til Gjærde langs offentlig Vei ſamt ligeledes mod Naboeiendom, undtagen naar Naboerne derom ere enige."

12 Decbr. **Kongelig Reſolution*****), hvorved den af Herredsſtyret for Borge Herred i Møde den 24de Oktober 1904 beſluttede Forandring af § 5 i de for Herredet ved Kongelig Reſolution af 28de November 1898 approberede Værnſkogvedtægter ap-

*) Bekjendtgj. 14de Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 49, hvor Tillægget er indtaget.
**) Bekjendtgj. 14de Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 49, hvor Beſlutningen er indtaget.
***) Bekjendtgj. 14de Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 49.

proberes som gjældende indtil videre, saaledes at nævnte § for Fremtiden skal lyde saaledes: 12 Decbr.

„Al Hugst maa være udført i Tiden fra 1ste Juni til 15de Oktober."

Kongelig Resolution*), hvorved de af Høylands Herredsstyre i Møde den 20de Februar 1904 besluttede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse inden Herredet i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 approberes med en enkelt Undtagelse som gjældende indtil videre. 12 Decbr.

Kongelig Resolution**), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Kjøbstaden Holmestrand, at der tillades opført Træbygninger overensstemmende med Lovens § 3, 2den Passus i nedennævnte af Holmestrands Kommunestyre i Møde den 6te September 1904 angivne Strøg af Byen, nemlig: 12 Decbr.

„Nordre Forstad, Strøget mellem Statsbanen og Fjeldet fra Bygrænsen i Nord til Undergangen i Magnusgaden i Syd, ligeledes Strøget mellem sidstnævnte Gade og Fjeldet til Morten Müllers Gade. Endvidere det Areal, der begrænses af Fjeldet i Vest, Bygrænsen, Matr.-No. 1 i søndre Forstad og Langgaden i Syd og Øst samt Müllers Gade i Nord. Endelig Strækningen mellem Holmestrand—Vittingfosbanen og Sjøen fra Næskilds Gade og sydover til Bygrænsen."

Kongelig Resolution**), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Kjøbstaden Levanger, at der tillades opført Træbygninger sammesteds overensstemmende med Lovens § 3, 2den Passus i følgende Strøg: 12 Decbr.

„1. Strøget østenfor Tordenskjolds Gade.
2. Strøget vestenfor Folkeskolen.
3. Strøget mellem Jernbanens Tomt og Haakon den Godes Gade østenfor Toldbodgaden.
4. Kvartalet, der begrændses af Sundgaden, Brogaden, Jernbanegaden og Jernbanens Tomt."

Kongelig Resolution**), hvorved der i Henhold til § 1 i Lov angaaende Forpligtelse for Bygningseiere i Trondhjem med Hensyn til Oparbeidelse af Gader m. v. af 21de Mai 1894 meddeles Stadfæstelse paa den af Trondhjems Kommunestyre i Møde 12 Decbr.

*) Bekjendtgj. 14de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 14de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49.

12 Decbr. den 15de September 1904 fattede Beslutning angaaende Tillæg til og Forandringer i § 4 i de ved Kongelig Resolution af 20de September 1899 approberede Forskrifter om Gadeoparbeidelse i nævnte By m. v.

Beslutningen er saalydende:

„I de ved Kongelig Resolution af 20de September 1899 approberede Forskrifter om Oparbeidelse af Gader m. m. tilføies som nyt Punktum til § 4:

„I Gader, hvor der maa antages kun at blive mindre og lettere Trafik, eller hvor Forholdene forøvrigt gjør det tilraadeligt, kan Fyldstendækkets Tykkelse indskrænkes. Den maa dog i intet Tilfælde være mindre end 0,25 m."

Ordene: „godt valset" i samme Paragrafs 2den Linie udgaar."

12 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til § 88 Passus 2 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Approbation paa Akers Herredsstyres Beslutning af 3die November 1904 angaaende Forandring i den ved Kronsprinsregentens Resolution af 9de Februar 1903 approberede Udvidelse af Bygningsdistriktet sammesteds.

Beslutningen er saalydende:

„I. I Vestre Aker det Strøg, som i Syd begrænses af det nuværende Bygningsdistrikts Ydergrænse, og som mod Øst, Nord og Vest har følgende Begrænsning: Fra Aarvoldbækkens Skjæringspunkt med Bækken i Almedalen følges Præstegjældsgrænsen til Store Grytas Sydende, derfra langs Bækken, der falder i Maridalsvandet, og videre langs Vandet sydover til den nuværende Ydergrænse for Akers Bygningsdistrikt.

I Østre Aker det Strøg, som i Vest begrænses af det nuværende Bygningsdistrikts Ydergrænse, og som mod Syd, Øst og Nord har følgende Begrænsning: Ljanselven til Nøklevandet, Nøklevandet, Bækken mellem Lutvandet og Nøklevandet, Lutvandet til dettes Nordende, derfra i ret Linie mod Øst til Putdalens Vasdrag (Bæk), der følges til Bækkens Skjæringspunkt med Herredsgrænsen; denne følges nordover indtil dens Skjæringspunkt med Hovedbanen, hvis Eiendomsgrænse (Sydside) følges tilbage til dens Skjæringspunkt med den nuværende Ydergrænse for Akers Bygningsdistrikt.

II. Udvidelsen træder i Kraft, saasnart Herredsstyrets Beslutning har erholdt kongelig Approbation."

12 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til § 3 i Lov om Forbud mod Opførelse af Trækbygninger i Landets Byer

*) Bekjendtgj. 14de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49.

m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte 12 Decbr.
Lovs § 1 for Kjøbstaden Brevik, at der tillades opført Træhuse overensstemmende med Bestemmelserne i Lovens § 3, 2den Passus i de Strøg af Byen, som ligger udenfor de af Breviks Kommunestyre i Møde den 1ste August 1904 vedtagne, paa et Kart affatte Grænselinier, nemlig:

„1. I Hovedbyen: Den paa Kartet med rød Farve affatte Grænselinie, der begynder ved Sjøen ved Strømtangveien ret for Veien op til Berget, følger i nordvestlig Retning denne Vei og den vestre Grænse af Matr.-No. 106 (Brf.-No. 77 b og 77 a), og gaar derfra over Havetomten til Matr.-No. 105 (Brf.-No. 75) i en ret Linie, der ligger 10 m. østenfor Tomtens vestre Grænse, til den østre Grænse af Matr.-No. 107 (Brf.-No. 241), hvilken Grænse følges til Berggaden. Linien følger derefter denne Gade og Bugtegaden til det sydvestre Hjørne af Matr.-No. 92 (Brf.-No. 62 a), gaar derfra i ret Vinkel langs den vestre Grænse af sidstnævnte Tomt og ind til Foden af Bjerkaasen 26 m. ind fra Bugtegaden, følger saa Foden af Fjeldet til det nordvestre Hjørne af Matr.-No. 88 (Brf.-No. 40), hvor den gaar over Veien i Birkebakken og ret op Fjeldet, følger herfra i ret Linie Fjeldskrænten til Matr.-No. 82 (Brf.-No. 225), hvis søndre Grænse Linien følger ned til Veien i Trampebakken, gaar skraa over denne og følger den østre Grænse af Matr.-No. 28 (Brf.-No. 219) og videre i ret Linie langs Fjeldkammen og Havegjærdet paa Matr.-No. 15 til det sydvestre Hjørne af Matr.-No. 21 (Brf.-No. 9), gaar saa langs den søndre Grænse af denne Eiendom og Matr.-No. 23 (Brf.-No. 12) til Veien i Pilebakken, op Veien til Matr.-No. 14 (Brf.-No. 7), langs den søndre og østre Grænse af denne Eiendom, over Veien og langs Grænsen mellem Matr.-No. 9 (Brf.-No. 5) og Matr.-No. 10 (Brf.-No. 6) til Foden af Breviksaasen, følger saa Foden af Aasen østover til Postveien ved den østre Ende af Havegjærdet paa Matr.-No. 4 (Brf.-No. 2), hvorfra den gaar i Vinkel og i sydlig Retning i ret Linie over Veien og Verftstomten tilhørende sidstnævnte Eiendom til Sjøen til et Punkt, der ligger 39 m. vest for denne Tomts østre Grænselinie.

II. Paa Øen: Den paa Kartet med blaa Farve affatte Grænselinie, der begynder ved Sjøen ved Solingstrand ved et Punkt, der ligger 12 m. vest for Foden af Fjeldet og den østre Grænselinie af Skibsverfttomten, gaar saa i ret Linie op Fjeldet til Kirkegaardens sydvestre Hjørne og videre i ret Linie langs Vestsiden af Kirkegaarden til og over Kirkegaden til Veien mellem Matr.-No. 102 (Brf.-No. 145) og Matr.-No. 103 (Brf.-No. 93), følger videre denne Vei og derefter i ret Linie

12 Decbr. over Cornelius Røes Skibsverft (Brf.-No. 88) til Sjøen 40 m. øst for Verftets vestre Grænselinie."

12 Decbr. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 angaaende Politivedtægter for Rigets Kjøbstæder meddeles Stadfæstelse paa en af Fredrikshalds Formænd og Repræsentanter under 12te Februar og 29de September 1904 som Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 19de Januar 1895 approberede Politivedtægter for Fredrikshald fattet Beslutning om Forskrifter for Brug af Motorvogne inden nævnte Kjøbstad.

12 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at det ved Kongelig Resolution af 8de Juni 1899 oprettede Filialapothek paa Vikesund i Modum Herred i Buskerud Amt overgaar til selvstændigt Apothek fra den Tid, ny Apotheker er udnævnt og har overtaget Driften.

12 Decbr. **Reglement** for Kredsfængslerne og de større Hjælpefængsler, udfærdiget af Justitsdepartementet i Henhold til Lov om Fængselsvæsenet og Tvangsarbeide af 12te December 1903 § 60 og Kronprinsregentens Resolution af 9de Mars 1904, Post 3.

Af Reglementet indtages nedennævnte Bestemmelser:

Kap. 1. § 1. Kredsfængslerne er: Kristiania, Skedsmo, Hamar, Eker, Drammen, Skien, Kristiansand, Stavanger, Bergen, Molde, Trondhjem, Bodø, Tromsø, Tromsø og Vadsø Kredsfængsler.

§ 2. Til de større Hjælpefængsler henregnes Hjælpefængslerne i: Fredrikshald, Sarpsborg, Fredrikstad, Moss, Eidsberg, Kongsvinger, Sel, Gjøvik, Nordre Aurdal, Nes, Hønefoss, Kongsberg, Sande, Holmestrand, Horten, Tønsberg, Sem, Sandefjord, Larvik, Brevik, Porsgrund, Stathelle, Langesund, Kragerø, Arendal, Hornnes, Mandal, Flekkefjord, Stavanger, Lervik, Vossevangen, Vik, Aalesund, Kristiansund, Trondhjem, Stenkjær, Namsos, Sannes, Kabelvaag, Hammerfest.

Kap. 7. § 1. Som Fængselspræst forretter, hvor intet særligt er bestemt[1]), Præsten eller — efter Biskopens nærmere Anordning — en af Præsterne i den Menighed, inden hvilken Fængslet ligger, uden anden Godtgjørelse end Skydsgodtgjørelse i Tilfælde af Reise (jfr. Lov af 10de Juli 1894 § 24).

Kap. 9. § 1. Som Læge ved Fængslet forretter, hvor intet særligt er bestemt, Embedslægen i den By eller det Distrikt, hvor Fængslet ligger, uden anden Godtgjørelse end Skyds- og Kostgodtgjørelse efter Lov 10de Juli 1894 i Tilfælde af Reiser.

*) Bekjendtgj. 14de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49, hvor Forskrifterne er indtagne.

Kap. 10. § 2. Kasseforretningerne ved Fængslerne udføres 12 Decbr.
af Statens almindelige Regnskabsbetjente (Amtskasserere, Fogder, Skattefogder, Byfogder eller andre) efter de for disse givne almindelige Regler[1]). Disse Tjenestemænd aflægger ogsaa Hovedregnskabet.

Bilag 18. Regler for Omsætning af mildere Art Frihedsstraf til strengere.

Omsætning finder i Regelen kun Sted til en anden Art Straf. Herfra undtages dog de Tilfælde, hvor Hefte omsættes til Fængsel paa Vand og Brød for saa lang Tid, at Mellemdage af almindeligt Fængsel skal anvendes.

Almindeligt Fængsel omsættes til Fængsel paa Vand og Brød og til Fængsel med haardt Natteleie efter nedenstaaende Tabel 1.

Hefte omsættes

1) til almindeligt Fængsel ved at dele Heftedagenes Antal med 2, saaledes at der ved ulige Tal bliver tilrest en Dags Hefte,
2) til Fængsel paa Vand og Brød og til Fængsel med haardt Natteleie efter nedenstaaende Tabel 2.

Militær Arrest omsættes

1) til almindeligt Fængsel ved at dele Arrestdagenes Antal med 3, saaledes at der ved Tal, hvori 3 ikke gaar op, bliver tilrest 1 eller 2 Dages Arrest, og saaledes at 9 Dages Arrest er den mindste Straf, der omsættes,
2) til Hefte, til Fængsel paa Vand og Brød og til Fængsel med haardt Natteleie efter nedenstaaende Tabel 3.

Hvor der ved Omsætning til strengere Straf bliver tilbage en overskydende Rest af den oprindelige Straf, fuldbyrdes denne sidst. Hvis Fangen ønsker det, kan Resten omsættes til 1 eller om fornødent til 2 Dage af vedkommende strengeste Straf, selv om den efter Forholdet mellem de forskjellige Straffe ikke udgjør saa meget.

Herunder maa det erindres:

a) ved Omsætning af almindeligt Fængsel, at 2 Dages almindeligt Fængsel er mildere Straf end 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød, men strengere end 1 Dags Fængsel med haardt Natteleie. Som Følge heraf kan f. Eks. 26 A. F. affones med 9 V. B. istedetfor med 8 V. B. + 2 A. F., men derimod ikke med 17 H. N. istedetfor med 16 H. N. + 2 A. F. Af Hensyn til Mellemdagene maa ved Omsætning til Fængsel paa Vand og Brød følgende iagttages:
32 A. F. kan blot affones med 10 V. B. + 2 A. F.
33 A. F. kan affones med 10 V. B. + 1 A. F. + 1 V. B. istedetfor med 10 V. B. + 3 A. F.

[1]) Jfr. Ref. af 5te Oktober 1859 og 24de September 1898.

12 Decbr.

48 A. F. kan blot affones med 10 V. B. + 1 A. F. + 5 V. B. + 2 A. F.

49 A. F. kan blot affones med 10 V. B. + 1 A. F. + 5 V. B. + 3 A. F.

50 A. F. kan affones med 10 V. B. + 1 A. F. + 5 V. B. + 2 A. F. + 1 V. B. istedetfor med 10 V. B. + 1 A. F. + 5 V. B. + 4 A. F.

b) ved Omsætning af Hefte, at 2, 3, 4 og 5 Dages Hefte er mildere Straf end 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød, og at 2 Dages Hefte er mildere Straf end 1 Dags Fængsel med haardt Natteleie. Som Følge heraf kan f. Eks. 23 H. affones med 4 V. B. istedetfor med 3 V. B. + 5 H. og med 8 H. N. istedetfor med 7 H. N. + 2 H. Af Hensyn til Mellemdagene maa ved Omsætning til Fængsel paa Vand og Brød følgende iagttages:

62 H. kan blot affones med 10 V. B. + 2 H.

63 H.	kan affones med 10 V.B. + 1 A.F. + 1 V.B. istedetfor med	10 V.B.+3 H.
64 H.		10 V.B.+4 H.
65 H.		10 V.B.+5 H.
66 H.		10 V.B.+6 H.
67 H.		10 V.B.+7 H.

94 H. kan blot affones med 10 V.B.+1 A.F.+5 V.B.+2 H.

95 H. kan blot affones med 10 V.B.+1 A.F.+5 V.B.+3 H.

96 H.	kan affones med 10 V. B. + 1 A. F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 1 V. B. istedetfor med	10 V.B.+1 A.F.+5 V.B.+4 H.
97 H.		10 V.B.+1 A.F.+5 V.B.+5 H.
98 H.		10 V.B.+1 A.F.+5 V.B.+6 H.
99 H.		10 V.B.+1 A.F.+5 V.B.+7 H.
100 H.		10 V.B.+1 A.F.+5 V.B.+8 H.
101 H.		10 V.B.+1 A.F.+5 V.B.+9 H.

c) ved Omsætning af militær Arrest, at 2 Dages Arrest er strengere Straf end 1 Dags Hefte, at fra 2 til 8 Dages Arrest er mildere Straf end 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød, at fra 2 til 4 Dages Arrest er mildere Straf end 1 Dags Fængsel med haardt Natteleie, og at fra 5 til 8 Dages Arrest er strengere end 1, men mildere end 2 Dages Fængsel med haardt Natteleie. Som Følge heraf kan f. Eks. 23 Dages Arrest ikke omsættes til 15 H., men derimod til 3 V. B. og til 6 H. N.

Tabel 1. 12 Decbr.

Omsætning

af almindeligt Fængsel til Fængsel paa Vand og Brød og til Fængsel med haardt Natteleie.

Alm. Fængsel.	Fængsel paa Vand og Brød.	Fængsel med haardt Natteleie.
1	Kan ikke omsættes	Kan ikke omsættes.
2		
3	1 V.B.	2 H.N.
4	1 V.B. + 1 A.F.	2 H.N. + 1 A.F.
5	1 V.B. + 2 A.F.	2 H.N. + 2 A.F.
6	2 V.B.	4 H.N.
7	2 V.B. + 1 A.F.	4 H.N. + 1 A.F.
8	2 V.B. + 2 A.F.	4 H.N. + 2 A.F.
9	3 V.B.	6 H.N.
10	3 V.B. + 1 A.F.	6 H.N. + 1 A.F.
11	3 V.B. + 2 A.F.	6 H.N. + 2 A.F.
12	4 V.B.	8 H.N.
13	4 V.B. + 1 A.F.	8 H.N. + 1 A.F.
14	4 V.B. + 2 A.F.	8 H.N. + 2 A.F.
15	5 V.B.	10 H.N.
16	5 V.B. + 1 A.F.	10 H.N. + 1 A.F.
17	5 V.B. + 2 A.F.	10 H.N. + 2 A.F.
18	6 V.B.	12 H.N.
19	6 V.B. + 1 A.F.	12 H.N. + 1 A.F.
20	6 V.B. + 2 A.F.	12 H.N. + 2 A.F.
21	7 V.B.	14 H.N.
22	7 V.B. + 1 A.F.	14 H.N. + 1 A.F.
23	7 V.B. + 2 A.F.	14 H.N. + 2 A.F.
24	8 V.B.	16 H.N.
25	8 V.B. + 1 A.F.	16 H.N. + 1 A.F.
26	8 V.B. + 2 A.F.	16 H.N. + 2 A.F.
27	9 V.B.	18 H.N.
28	9 V.B. + 1 A.F.	18 H.N. + 1 A.F.
29	9 V.B. + 2 A.F.	18 H.N. + 2 A.F.
30	10 V.B.	20 H.N.
31	10 V.B. + 1 A.F.	20 H.N. + 1 A.F.
32	10 V.B. + 2 A.F.	20 H.N. + 2 A.F.
33	10 V.B. + 3 A.F.	22 H.N.
34	10 V.B. + 1 A.F. + 1 V.B.	22 H.N. + 1 A.F.
35	10 V.B. + 1 A.F. + 1 V.B. + 1 A.F.	22 H.N. + 2 A.F.

12 Decbr.

Alm. Fængsel.	Fængsel paa Vand og Brød.	Fængsel med haardt Natteleie.
36	10 V.B. + 1 A.F. + 1 V.B. + 2 A.F.	24 H.N.
37	10 V.B. + 1 A.F. + 2 V.B. +	24 H.N. + 1 A.F.
38	10 V.B. + 1 A.F. + 2 V.B. + 1 A.F.	24 H.N. + 2 A.F.
39	10 V.B. + 1 A.F. + 2 V.B. + 2 A.F.	26 H.N.
40	10 V.B. + 1 A.F. + 3 V.B. +	26 H.N. + 1 A.F.
41	10 V.B. + 1 A.F. + 3 V.B. + 1 A.F.	26 H.N. + 2 A.F.
42	10 V.B. + 1 A.F. + 3 V.B. + 2 A.F.	28 H.N.
43	10 V.B. + 1 A.F. + 4 V.B. +	28 H.N. + 1 A.F.
44	10 V.B. + 1 A.F. + 4 V.B. + 1 A.F.	28 H.N. + 2 A.F.
45	10 V.B. + 1 A.F. + 4 V.B. + 2 A.F.	30 H.N.
46	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. +	
47	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 1 A.F.	
48	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F.	
49	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 3 A.F.	
50	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 4 A.F.	
51	10 V.B + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 1 V.B.	
52	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A F. + 1 V.B. + 1 A.F.	
53	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 1 V.B. + 2 A.F.	
54	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 2 V.B.	
55	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 2 V.B. + 1 A.F.	
56	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 2 V.B. + 2 A.F.	
57	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 3 V.B.	
58	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 3 V.B. + 1 A.F.	
59	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 3 V.B. + 2 A.F.	
60	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 4 V.B.	
61	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 4 V.B. + 1 A.F.	
62	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 4 V.B. + 2 A.F.	
63	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 5 V.B.	

Tabel 2. 12 Decbr.

Omsætning

af Hefte til Fængsel paa Vand og Brød og til Fængsel med haardt Natteleie.

Hefte.	Fængsel paa Vand og Brød.	Fængsel med haardt Natteleie.
1	Kan ikke omsættes.	Kan ikke omsættes.
2		
3		1 H.N.
4		1 H.N. + 1 H.
5		1 H.N. + 2 H.
6	1 V.B.	2 H.N.
7	1 V.B. + 1 H.	2 H.N. + 1 H.
8	1 V.B. + 2 H.	2 H.N. + 2 H.
9	1 V.B. + 3 H.	3 H.N.
10	1 V.B. + 4 H.	3 H.N. + 1 H.
11	1 V.B. + 5 H.	3 H.N. + 2 H.
12	2 V.B.	4 H.N.
13	2 V.B. + 1 H.	4 H.N. + 1 H.
14	2 V.B. + 2 H.	4 H.N. + 2 H.
15	2 V.B. + 3 H.	5 H.N.
16	2 V.B. + 4 H.	5 H.N. + 1 H.
17	2 V.B. + 5 H.	5 H.N. + 2 H.
18	3 V.B.	6 H.N.
19	3 V.B. + 1 H.	6 H.N. + 1 H.
20	3 V.B. + 2 H.	6 H.N. + 2 H.
21	3 V.B. + 3 H.	7 H.N.
22	3 V.B. + 4 H.	7 H.N. + 1 H.
23	3 V.B. + 5 H.	7 H.N. + 2 H.
24	4 V.B.	8 H.N.
25	4 V.B. + 1 H.	8 H.N. + 1 H.
26	4 V.B. + 2 H.	8 H.N. + 2 H.
27	4 V.B. + 3 H.	9 H.N.
28	4 V.B. + 4 H.	9 H.N. + 1 H.
29	4 V.B. + 5 H.	9 H.N. + 2 H.
30	5 V.B.	10 H.N.
31	5 V.B. + 1 H.	10 H.N. + 1 H.
32	5 V.B. + 2 H.	10 H.N. + 2 H.
33	5 V.B. + 3 H.	11 H.N.
34	5 V.B. + 4 H.	11 H.N. + 1 H.
35	5 V.B. + 5 H.	11 H.N. + 2 H.

12 Decbr.

Hefte.	Fængsel paa Vand og Brød.	Fængsel med haardt Natteleie.
36	6 V.V.	12 H.N.
37	6 V.V. + 1 H.	12 H.N. + 1 H.
38	6 V.V. + 2 H.	12 H.N. + 2 H.
39	6 V.V. + 3 H.	13 H.N.
40	6 V.V. + 4 H.	13 H.N. + 1 H.
41	6 V.V. + 5 H.	13 H.N. + 2 H.
42	7 V.V.	14 H.N.
43	7 V.V. + 1 H.	14 H.N. + 1 H.
44	7 V.V. + 2 H.	14 H.N. + 2 H.
45	7 V.V. + 3 H.	15 H.N.
46	7 V.V. + 4 H.	15 H.N. + 1 H.
47	7 V.V. + 5 H.	15 H.N. + 2 H.
48	8 V.V.	16 H.N.
49	8 V.V. + 1 H.	16 H.N. + 1 H.
50	8 V.V. + 2 H.	16 H.N. + 2 H.
51	8 V.V. + 3 H.	17 H.N.
52	8 V.V. + 4 H.	17 H.N. + 1 H.
53	8 V.V. + 5 H.	17 H.N. + 2 H.
54	9 V.V.	18 H.N.
55	9 V.V. + 1 H.	18 H.N. + 1 H.
56	9 V.V. + 2 H.	18 H.N. + 2 H.
57	9 V.V. + 3 H.	19 H.N.
58	9 V.V. + 4 H.	19 H.N. + 1 H.
59	9 V.V. + 5 H.	19 H.N. + 2 H.
60	10 V.V.	20 H.N.
61	10 V.V. + 1 H.	20 H.N. + 1 H.
62	10 V.V. + 2 H.	20 H.N. + 2 H.
63	10 V.V. + 3 H.	21 H.N.
64	10 V.V. + 4 H.	21 H.N. + 1 H.
65	10 V.V. + 5 H.	21 H.N. + 2 H.
66	10 V.V. + 6 H.	22 H.N.
67	10 V.V. + 7 H.	22 H.N. + 1 H.
68	10 V.V. + 1 A.F. + 1 V.V. . . .	22 H.N. + 2 H.
69	10 V.V. + 1 A.F. + 1 V.V. + 1 H.	23 H.N.
70	10 V.V. + 1 A.F. + 1 V.V. + 2 H.	23 H.N. + 1 H.
71	10 V.V. + 1 A.F. + 1 V.V. + 3 H.	23 H.N. + 2 H.
72	10 V.V. + 1 A.F. + 1 V.V. + 4 H.	24 H.N.
73	10 V.V. + 1 A.F. + 1 V.V. + 5 H.	24 H.N. + 1 H.
74	10 V.V. + 1 A.F. + 2 V.V. . . .	24 H.N. + 2 H.
75	10 V.V. + 1 A.F. + 2 V.V. + 1 H.	25 H.N.
76	10 V.V. + 1 A.F. + 2 V.V. + 2 H.	25 H.N. + 1 H.

Hefte.	Fængsel paa Vand og Brød.	Fængsel med haardt Natteleie.
77	10 V.B. + 1 A.F. + 2 V.B. + 3 H.	25 H.N. + 2 H.
78	10 V.B. + 1 A.F. + 2 V.B. + 4 H.	26 H.N.
79	10 V.B. + 1 A.F. + 2 V.B. + 5 H.	26 H.N. + 1 H.
80	10 V.B. + 1 A.F. + 3 V.B. +	26 H.N. + 2 H.
81	10 V.B. + 1 A.F. + 3 V.B. + 1 H.	27 H.N.
82	10 V.B. + 1 A.F. + 3 V.B. + 2 H.	27 H.N. + 1 H.
83	10 V.B. + 1 A.F. + 3 V.B. + 3 H.	27 H.N. + 2 H.
84	10 V B. + 1 A.F. + 3 V.B. + 4 H.	28 H.N.
85	10 V.B. + 1 A.F. + 3 V.B. + 5 H.	28 H.N. + 1 H.
86	10 V.B. + 1 A.F. + 4 V.B. +	28 H.N. + 2 H.
87	10 V.B. + 1 A.F. + 4 V.B. + 1 H.	29 H.N.
88	10 V.B. + 1 A.F. + 4 V.B. + 2 H.	29 H.N. + 1 H.
89	10 V.B. + 1 A.F. + 4 V.B. + 3 H.	29 H.N. + 2 H.
90	10 V.B. + 1 A.F. + 4 V.B. + 4 H.	30 H.N.
91	10 V.B. + 1 A.F. + 4 V.B. + 5 H.	
92	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. +	
93	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 1 H.	
94	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 H.	
95	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 3 H.	
96	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 4 H.	
97	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 5 H.	
98	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 6 H.	
99	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 7 H.	
100	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 8 H.	
101	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 9 H.	
102	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 1 V.B.	
103	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 1 V.B. + 1 H.	
104	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 1 V.B. + 2 H.	
105	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 1 V.B. + 3 H.	
106	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 1 V.B. + 4 H.	
107	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 1 V.B. + 5 H.	
108	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 2 V.B.	
109	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 2 V.B. + 1 H.	
110	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 2 V.B. + 2 H.	
111	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 2 V.B. + 3 H.	
112	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 2 V.B. + 4 H.	
113	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 2 V.B. + 5 H.	
114	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 3 V.B.	
115	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 3 V.B. + 1 H.	
116	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 3 V.B. + 2 H.	
117	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 3 V.B. + 3 H.	

12 Decbr.

Hefte.	Fængsel paa Vand og Brød.
118	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 3 V.B. + 4 H.
119	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 3 V.B. + 5 H.
120	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 4 V.B.
121	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 4 V.B. + 1 H.
122	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 4 V.B. + 2 H.
123	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 4 V.B. + 3 H.
124	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 4 V.B. + 4 H.
125	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 4 V.B. + 5 H.
126	10 V.B. + 1 A.F. + 5 V.B. + 2 A.F. + 5 V.B.

Tabel 3.

Omsætning

af militær Arrest til Hefte, til Fængsel paa Vand og Brød og til Fængsel med haardt Natteleie.

Arrest.	Hefte.	Fængsel paa Vand og Brød.	Fængsel med haardt Natteleie.
1–8	Omsættes ikke.		Omsættes ikke.
9	6 H.	Omsættes ikke.	2 H.N.
10	6 H. + 1 A.		2 H.N. + 1 A.
11	6 H. + 2 A.		2 H.N. + 2 A.
12	8 H.		2 H.N. + 3 A.
13	8 H. + 1 A.		2 H.N. + 4 A.
14	8 H. + 2 A.		2 H.N. + 5 A.
15	10 H.		2 H.N. + 6 A.
16	10 H. + 1 A.		2 H.N. + 7 A.
17	10 H. + 2 A.		2 H.N. + 8 A.
18	12 H.	2 V.B.	4 H.N.
19	12 H. + 1 A.	2 V.B + 1 A.	4 H.N. + 1 A.

12 Decbr.

Arrest.	Hefte.	Fængsel paa Vand og Brød.	Fængsel med haardt Natteleie.
20	12 H. + 2 A.	2 V.B. + 2 A.	4 H.N. + 2 A.
21	14 H.	2 V.B. + 3 A.	4 H.N. + 3 A.
22	14 H. + 1 A.	2 V.B. + 4 A.	4 H.N. + 4 A.
23	14 H. + 2 A.	2 V.B. + 5 A.	4 H.N. + 5 A.
24	16 H.	2 V.B. + 6 A.	4 H.N. + 6 A.
25	16 H. + 1 A.	2 V.B. + 7 A.	4 H.N. + 7 A.
26	16 H. + 2 A.	2 V.B. + 8 A.	4 H.N. + 8 A.
27	18 H.	3 V.B.	6 H.N.
28	18 H. + 1 A.	3 V.B. + 1 A.	6 H.N. + 1 A.
29	18 H. + 2 A.	3 V.B. + 2 A.	6 H.N. + 2 A.
30	20 H.	3 V.B. + 3 A.	6 H.N. + 3 A.
31	20 H. + 1 A.	3 V.B. + 4 A.	6 H.N. + 4 A.
32	20 H. + 2 A.	3 V.B. + 5 A.	6 H.N. + 5 A.
33	22 H.	3 V.B. + 6 A.	6 H.N. + 6 A.
34	22 H. + 1 A.	3 V.B. + 7 A.	6 H.N. + 7 A.
35	22 H. + 2 A.	3 V.B. + 8 A.	6 H.N. + 8 A.
36	24 H.	4 V.B.	8 H.N.
37	24 H. + 1 A.	4 V.B. + 1 A.	8 H.N. + 1 A.
38	24 H. + 2 A.	4 V.B. + 2 A.	8 H.N. + 2 A.
39	26 H.	4 V.B. + 3 A.	8 H.N. + 3 A.
40	26 H. + 1 A.	4 V.B. + 4 A.	8 H.N. + 4 A.
41	26 H. + 2 A.	4 V.B. + 5 A.	8 H.N. + 5 A.
42	28 H.	4 V.B. + 6 A.	8 H.N. + 6 A.
43	28 H. + 1 A.	4 V.B. + 7 A.	8 H.N. + 7 A.
44	28 H. + 2 A.	4 V.B. + 8 A.	8 H.N. + 8 A.
45	30 H.	5 V.B.	10 H.N.
46	30 H. + 1 A.	5 V.B. + 1 A.	10 H.N. + 1 A.
47	30 H. + 2 A.	5 V.B. + 2 A.	10 H.N. + 2 A.
48	32 H.	5 V.B. + 3 A.	10 H.N. + 3 A.
49	32 H. + 1 A.	5 V.B. + 4 A.	10 H.N. + 4 A.
50	32 H. + 2 A.	5 V.B. + 5 A.	10 H.N. + 5 A.
51	34 H.	5 V.B. + 6 A.	10 H.N. + 6 A.
52	34 H. + 1 A.	5 V.B. + 7 A.	10 H.N. + 7 A.
53	34 H. + 2 A.	5 V.B. + 8 A.	10 H.N. + 8 A.
54	36 H.	6 V.B.	12 H.N.
55	36 H. + 1 A.	6 V.B. + 1 A.	12 H.N. + 1 A.
56	36 H. + 2 A.	6 V.B. + 2 A.	12 H.N. + 2 A.
57	38 H.	6 V.B. + 3 A.	12 H.N. + 3 A.
58	38 H. + 1 A.	6 V.B. + 4 A.	12 H.N. + 4 A.
59	38 H. + 2 A.	6 V.B. + 5 A.	12 H.N. + 5 A.
60	40 H.	6 V.B. + 6 A.	12 H.N. + 6 A.

12 Decbr.

Straf.	Hefte.	Fængsel paa Vand og Brød.	Fængsel med haardt Natteleie.
61	40 H. + 1 A.	6 V.B. + 7 A.	12 H.N. + 7 A.
62	40 H. + 2 A.	6 V.B. + 8 A.	12 H.N. + 8 A.
63	42 H.	7 V.B.	14 H.N.
64	42 H. + 1 A.	7 V.B. + 1 A.	14 H.N. + 1 A.
65	42 H. + 2 A.	7 V.B. + 2 A.	14 H.N. + 2 A.
66	44 H.	7 V.B. + 3 A.	14 H.N. + 3 A.
67	44 H. + 1 A.	7 V.B. + 4 A.	14 H.N. + 4 A.
68	44 H. + 2 A.	7 V.B. + 5 A.	14 H.N. + 5 A.
69	46 H.	7 V.B. + 6 A.	14 H.N. + 6 A.
70	46 H. + 1 A.	7 V.B. + 7 A.	14 H.N. + 7 A.
71	46 H. + 2 A.	7 V.B. + 8 A.	14 H.N. + 8 A.
72	48 H.	8 V.B.	16 H.N.
73	48 H. + 1 A.	8 V.B. + 1 A.	16 H.N. + 1 A.
74	48 H. + 2 A.	8 V.B. + 2 A.	16 H.N. + 2 A.
75	50 H.	8 V.B. + 3 A.	16 H.N. + 3 A.
76	50 H. + 1 A.	8 V.B. + 4 A.	16 H.N. + 4 A.
77	50 H. + 2 A.	8 V.B. + 5 A.	16 H.N. + 5 A.
78	52 H.	8 V.B. + 6 A.	16 H.N. + 6 A.
79	52 H. + 1 A.	8 V.B. + 7 A.	16 H.N. + 7 A.
80	52 H. + 2 A.	8 V.B. + 8 A.	16 H.N. + 8 A.
81	54 H.	9 V.B.	18 H.N.
82	54 H. + 1 A.	9 V.B. + 1 A.	18 H.N. + 1 A.
83	54 H. + 2 A.	9 V.B. + 2 A.	18 H.N. + 2 A.
84	56 H.	9 V.B. + 3 A.	18 H.N. + 3 A.
85	56 H. + 1 A.	9 V.B. + 4 A.	18 H.N. + 4 A.
86	56 H. + 2 A.	9 V.B. + 5 A.	18 H.N. + 5 A.
87	58 H.	9 V.B. + 6 A.	18 H.N. + 6 A.
88	58 H. + 1 A.	9 V.B. + 7 A.	18 H.N. + 7 A.
89	58 H. + 2 A.	9 V.B. + 8 A.	18 H.N. + 8 A.
90	60 H.	10 V.B.	20 H.N.

12 Decbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Bergens Biskop, hvori udtales, at ifølge den kirkelige Lovgivning skal Lig af Medlemmer af Statskirken jordfæstes paa anordnet Maade (kfr. Kirkeritual af 25de Juli 1685, Kap. IX: „ei heller maa Nogen begrave sine Døde stiltiende uden Præstens Tjeneste med at kaste Jord derpaa"), og at det maa antages at paahvile saavel den afdødes Paarørende som vedkommende Sognepræst som Pligt at paase, at dette bliver iagttaget, saasnart ske kan. Hvergang et Dødsfald anmeldes for Sognepræsten (kfr. Kirkelov af 3die August 1897 § 38), og Begravelsen skal foregaa paa den almindelige Sogne-

kirkegaard, bør vedkommende Anmelder gjøres opmærksom paa, at hvis Liget ikke ønskes jordfæstet samtidig med Begravelsen (paa en Hverdag), kan saadan Handling finde Sted i Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste, og at der i saa Tilfælde ikke bliver at erlægge nogen Betaling herfor. Hvis vedkommende intet bestemt Ønske udtaler om Tiden for Jordfæstelsen eller erklærer, at han overhovedet ikke ønsker saadan udført, bør Præsten ved første Gudstjeneste efter Begravelsen tillyse, at nævnte Handling vil finde Sted paa en nærmere angivet Søn- eller Helligdag efter Gudstjenesten. Jordfæstelsen bør derefter foretages til den berammede Tid uden Hensyn til, om de Paarørende møder eller ikke. Disse kan ikke lovlig hindre Jordfæstelsen, naar den afdøde har tilhørt Statskirken, idet Præsten herved kun efterkommer en ham ifølge Lov paahvilende Embedspligt. 12 Decbr.

I Tilfælde af, at der i et Sogn er anlagt Hjælpekirkegaard, som besøges af Præsten et bestemt Antal Gange om Aaret, bør denne hver Gang jordfæste samtlige de Lig, som maatte være begravet siden hans sidste Besøg der, — uden Hensyn til, om Begjæring om Jordfæstelse indkommer eller ikke.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet, hvori meddeles, at der ved Deling af en Bygdealmenning (kfr. Lov Nr. 5 af 23de Juli 1894) ikke er lovlig Adgang til at tillægge en Eiendom Almenningsret i nogen anden Lod end den, som bliver tildelt det Sogn eller Herred, hvori Eiendommen er beliggende. 12 Decbr.

Skrivelse fra Udenrigsdepartementet i Stockholm til Departementet for udenrigske Sager m. v., hvorved meddeles, at den britiske Koloni Bermudas fra 1ste Januar 1905 at regne tiltræder den i Washington den 15de Juni 1897 afsluttede internationale Overenskomst om Udveksling af Breve og Æsker med angiven Værdi. 12 Decbr.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkammeret i Kristiansand, hvori meddeles, at Departementet er enigt med Toldkammeret i, at Bestemmelsen i Lov om Toldoplag af 7de Mai d. A., § 4, 2det Punktum, angaaende det Mindstekvantum, som kan fraskrives et Kreditoplag ved Udførsel til Udlandet, ogsaa omfatter det Tilfælde, at en Kreditoplagsvare af de i Tarifens § 2 c, 3die Passus, omhandlede Slags udføres her fra Riget for at anvendes til Brug ombord i et i Udlandet værende Fartøi. 14 Decbr.

Bestemmelse om Fredning af Daadyr*), givet af Landbrugsdepartementet i Henhold til Lov angaaende Jagt og 16 Decbr.

*) Bekjendtgj. 20de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 50.

16 Decbr. Fangst af 20de Mai 1899 § 44, jfr. Kongelig Resolution af 17de Juni 1899 og 17de Februar 1900:

Daadyr, som ikke holdes i Dyrehave eller indhegnet Park, skal indtil videre — dog ikke længere end til Udgangen af Aaret 1907 — være fredet det hele Aar.

Denne Bestemmelse træder i Kraft 1ste Januar 1905.

17 Decbr. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles følgende Tillæg til og Rettelse i den norske Postanstaltfortegnelse:

Fra 1ste Januar 1905 underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Bulandet paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Askvold Herred, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
2. Nærsnes i Røkens Herred, Buskeruds Amt, Drammens Postdistrikt, i Landpostbudruten Røken—Aaros—Slemmestad.
3. Relstad paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Finnø Herred, Stavangers Amt og Postdistrikt.
4. Valsøbotn paa Dampskibsanløbsstedet Botten i Valsøfjordens Herred, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt.

Fra samme Tid vil Aakernes Postaabneri blive benævnt Lognavatn og det nuværende Postaabneri Bulandet blive benævnt Værlandet.

17 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, der havde forespurgt, om den Godtgjørelse af 4 %, der efter Lov af 30te August 1842 § 8, jfr. nu Sportellovens § 108, kan beregnes som Inkassationsgodtgjørelse ved Tvangsauktioner over Løsøre, ogsaa er Maksimum for den Godtgjørelse, som en Lensmand kan beregne sig for Inkassationen ved en Vrakauktion.

Departementet meddeler, at det med Amtmanden er enigt i, at Sportellovens § 108 ikke har direkte Anvendelse paa Auktioner over Vraggods, og at Lensmanden saaledes ved disse Auktioner ikke kan være bunden af det i Paragrafen opstillede Maksimum for Inkassationsgodtgjørelsens Størrelse.

17 Decbr. **Rundskrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkamrene, hvorved der i Forbindelse med Kundgjørelsen af den ved Høieste Resolution af 10de d. M. tilfølgetagne Storthingsbeslutning af s. D. om Forhøielse af Afgiften til Statskassen af Brændevinstilvirkningen samt af Indførselstolden af Brændevin meddeles, at den i Post 1 i Departementets Rundskrivelse af 14de Mars 1898 omhandlede Bevidnelse bl. a. om, at vedkommende Brændevinsparti har undergaaet en fuldstændig Rensning med Ombestillation, for Eftertiden tillige maa gaa ud paa, at de til Drik af fuldstændig renset Spiritus tilberedte Destillata har været lagrede paa Træbeholdere.

Høieste Resolution *), hvorved den aarlige Afgift for Skjænkning af Øl og Vin inden Storelvedalen Herred i Medhold af § 28 i Lov af 17de Mai 1904 og overensstemmende med Herredsstyrets under 31te Oktober 1904 fattede Beslutning fastsættes til Kr. 900,00. 19 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved de af Kristiania Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin m. m. i Generalforsamling den 2den Mai 1899 besluttede og af Bystyret under 22de September 1904 godkjendte Vedtægter i Medhold af Lovene af 24de Juli 1894 § 5 og 18de Juni 1884 § 7 stadfæstes som gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1905. 19 Decbr.

Reglement for Statens Poliklinik for Tandsygdomme, udfærdiget af Justitsdepartementet. 20 Decbr.

§ 1. Polikliniken, ved hvilken ubemidlede ydes fri Behandling af Tandsygdomme, har at meddele Tandlægeelever det væsentlige af de for Udøvelse af Tandlægevirksomhed fornødne teoretiske Kundskaber samt praktisk Uddannelse i Plombering og Tanduddtrækning.

§ 2. Tandlægeeksamenskommissionens Formand har Overtilsynet med Polikliniken og dens Økonomi og er Formand i dens Styrelse, der foruden ham bestaar af de ved Kliniken ansatte Lærere.

§ 3. Optagelse af Elever ved Polikliniken sker kun en Gang om Aaret, ved Høstsemestrets Begyndelse.

Den, der ønsker at optages, har til Styrelsen inden en af denne bekjendtgjort Frist at indsende Andragende ledsaget af Daabsattest eller anden behørig Aldersattest, Vidnesbyrd om at have bestaaet examen artium[1]) samt behørig Bevidnelse for, at han ved den Tid, da Poliklinikkurset paabegyndes, vil i et Tidsrum af fulde 2 Aar uden Afbrydelse af nogen betragtelig Varighed have nydt Undervisning hos autoriseret praktiserende Tandlæge i Norge eller hos autoriseret Læge, der efter aflagt Tandlægeeksamen praktiserer som Tandlæge her i Riget.

Medicinske Kandidater kan derhos optages som Elever i de praktiske Tandlægefag.

Det samlede Antal af Elever skal ikke overstige 12, medmindre Samtykke dertil meddeles af vedkommende Departement. Hvis der melder sig til Optagelse flere end det ovenfor nævnte Antal, bliver der af vedkommende Departement efter Indstilling fra Styrelsen at træffe Bestemmelse om, hvilke af de anmeldte Aspiranter skal optages.

---

*) Bekjendtgj. 20de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 50.

[1]) Jfr. dog § 15.

20 Decbr. § 4. Enhver Elev har at gjennemgaa et helt Kursus, der bestaar af 2 sammenhængende Semestre, nemlig: et Høstsemester fra 1ste September til 15de December og et Vaarsemester fra 15de Januar til 15de Mai, da Kurset afsluttes. Kontingenten for et Kursus er Kr. 50,00, der erlægges forskudsvis.

§ 5. Eleverne skal holde sig med de Plomberingsinstrumenter og andet Tilbehør, som af Styrelsen ansees nødvendigt.

§ 6. Plomberingsmaterialet er, forsaavidt det er af uvæsentlig Værdi, frit for Patient og Praktikant. Ellers betaler Patienten dets Værdi efter nærmere Bestemmelse af den Lærer, der har ledet Behandlingen. For Narkose betaler Patienten særskilt efter vedkommende Lærers nærmere Bestemmelse. De indkomne Beløb føres til Indtægt for Polikliniken og indbetales til Kassereren.

§ 7. Elever, der viser slet Opførsel eller manglende Flid, kan af Styrelsen bortvises fra Polikliniken. Herom bliver uopholdelig at gjøre Indberetning til vedkommende Departement, som bestemmer, for hvor lang Tid Bortvisningen skal gjælde.

§ 8. Ved Afslutningen af et helt Kursus har Lærerne at meddele hver Elev et skriftligt Vidnesbyrd om Flid og Dygtighed.

§ 9. Polikliniken skal i den i § 4 nævnte Tid være aaben alle Hverdage i 3 Timer, hvoraf i en Formiddagstime for Udførelse af Tandudtrækning under Ledelse af Læreren i Tandkirurgi og i 2 Formiddags- eller Eftermiddagstimer for Udførelse af Plomberinger under Læreren i Plombering.

Polikliniken kan efter nærmere Bestemmelse af vedkommende Departement holdes aaben udenfor den i nærværende Reglement fastsatte Tid.

§ 10. Den teoretiske Undervisning, der omfatter Anatomi, Fysiologi, Patologi, Farmakologi samt Operations- og Proteselære, gives i 6 ugentlige Timer, nemlig i 4 ugentlige Timer af Læreren i Tandkirurgi og i 2 ugentlige Timer af Læreren i Plombering. Fagenes Fordeling mellem Lærerne og Undervisningsplanen forøvrigt foreslaaes af Styrelsen og afgjøres af vedkommende Departement.

§ 11. Styrelsen har at paase, at de for Polikliniken til enhver Tid givne Regler overholdes. Den har desuden at føre Opsyn med Inventariets Vedligeholdelse og at afgive gjennem Medicinaldirektøren Forslag til Poliklinikens Budget.

§ 12. Ved Slutningen af hvert Kursus har Styrelsen at indsende gjennem Medicinaldirektøren til vedkommende Departement Beretning om Poliklinikens Virksomhed. Denne Beretning bør indeholde Opgave over Antallet af Elever, der har deltaget i Kurset, samt over Antallet af de ved Kliniken behandlede Patienter.

§ 13. Styrelsens Formand anviser samtlige Udgifter vedkommende Polikliniken og fører derover Anvisningsprotokol, hvori ogsaa bliver at bogføre Poliklinikens Indtægter.

§ 14. Kassereren oppebærer samtlige Poliklinikens Indtægter og udbetaler Udgifterne efter Formandens Anvisninger. Han fører Kassabog og Inventariefortegnelse og har inden 2 Maaneder efter hvert Budgetaars Slutning at indsende Driftsregnskab, ledsaget af de fornødne Bilag til Revisionsdepartementet. Han vil forøvrigt med Hensyn til Bogførsel og Regnskabsaflæg have at rette sig efter de Bestemmelser, som af Revisionsdepartementet maatte blive givne. Begjæring om Anvisning af Penge til Poliklinikens Drift bliver at ledsage af Ekstrakt af Regnskabet, udvisende, hvad der i den forløbne Del af Budgetaaret er medgaaet, og af Kassens Status. 20 Decbr.

§ 15. Dette Reglement træder i Kraft fra og med det Kursus ved Statens Poliklinik for Tandsygdomme, som begynder i Høstsemestret 1905, dog saaledes at der for dette og det følgende Aars Kursus istedetfor Vidnesbyrd om bestaaet examen artium alene skal kræves Middelskole-Eksamensbevis.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvorved der i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 7 bestemmes, at Biri og Snertingdalens Jordmoderdistrikter i Kristians Amt omreguleres saaledes, at Grænden sønden for Skulhuselven til og med Gaardene Hasselknippa, Børve, Gaaserud, Smedsmoen, Lier og Sveen tillægges Hovedsognets (Biri) Jordmoderdistrikt, medens Roli, Bjerke, Enger og Hatterud samt Etnestad, Haugberg og Skøien tillægges Snertingdalens Jordmoderdistrikt. Omreguleringen træder i Kraft fra den Tid, som af Amtmanden bestemmes. 20 Decbr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt i Anledning af en Forespørgsel fra en Ordfører om, hvorvidt en af Herredsstyret i 1896 i Medhold af Lov af 20de Juli 1893 § 2 fattet Beslutning om, at Salg af Øl og Vin m. m. skal være forbudt andre end dem, som vinder Bevilling paa denne Næring, vil vedblive at være gyldig, naar den nye Brændevins-, Øl- og Vinlov af 17de Mai 1904 træder i Kraft fra 1ste Januar 1905. 21 Decbr.

Amtmanden havde besvaret Spørgsmaalet benægtende og antog, at ny Beslutning tiltrænges i Henhold til den citerede § 33 i Loven af 17de Mai 1904.

Departementet meddeler derimod, at i en Række af analoge Tilfælde har det udtalt, at de kommunale Forskrifter, der i Henhold til tidligere Udskjænkningslove er vedtagne om Salg og Skjænkning af Øl og Vin m. m. ogsaa beholder sin Gyldighed, efterat de Lovbestemmelser, med Hjemmel af hvilke disse Forskrifter er vedtagne, er erstattede af nye Lovbestemmelser af lignende Indhold. Dette antages derfor ogsaa at blive Tilfældet, naar § 2 i Loven af 20de Juli 1893 afløses af § 33 i Loven af 17de Mai 1904, idet den Omstændighed, at førstnævnte Lovbestemmelse nævner

21 Decbr. „Salg", men sidstnævnte „saavel Partisalg som Smaasalg" — ikke antages at nødvendiggjøre nogen Omgjørelse eller Gjentagelse af den omhandlede af Herredsstyret i 1896 fattede Beslutning.

Det samtidig af Ordføreren fremsatte Spørgsmaal, om der kan gives Bevilling til Skjænkning af Øl — f. Eks. paa Skydsstationer — uden Afgift antager Departementet med Amtmanden maa besvares bekræftende, jfr. Lov af 17de Mai 1904 § 18 og § 28, andet og fjerde Led.

21 Decbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til en Byfoged, der havde udtalt som sin Opfatning, at naar et Skib eies af et uansvarligt Selskab, hvis Bestyrelse er overdraget til et Firma, behøver blot dettes Navn — og ikke tillige Navnene paa dets enkelte Medlemmer — at anføres i Skibsregistret.

Departementet udtaler i den Anledning, at det for sit Vedkommende antager, at Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 17de Mai 1890 § 19 No. 8 bør forstaaes saaledes, at naar et af et Aktieselskabs Bestyrelsesmedlemmer er et Firma, bør ikke alene dettes Navn, men ogsaa Navnene paa Firmaets enkelte Medlemmer forlanges anmeldt til Anførsel i Registret. Paa samme Maade antages ogsaa den tilsvarende Bestemmelse i Lov om Registrering af Skibe af 4de Mai 1901 § 2 No. 3 i. f. at burde forstaaes. De citerede Lovbestemmelser antages bygget paa den i og for sig naturlige Forudsætning, at Medlemmerne af et Aktieselskabs Bestyrelse er fysiske Personer, der selv er saavel civilretlig som strafferetlig ansvarlige for sine Handlinger, en Forstaaelse, som ogsaa Justits- og Politidepartementet ved en tidligere Anledning har udtalt. Det bliver efter dette det ansvarlige Handelsselskabs enkelte Medlemmer og ikke Selskabet som saadant, der i et givet Tilfælde danner Bestyrelsen i et Skibsaktieselskab. Naar det videre i Sjøfartslovens § 1, andet Led kræves, at Bestyrelsen i et norsk Skibsaktieselskab skal bestaa af norske Statsborgere, vil dette Krav alene kunne anses for opfyldt, naar det ansvarlige Firmas enkelte Medlemmer er norske Statsborgere, og opfattes som Medlemmer af vedkommende Skibsaktieselskabs Bestyrelse.

Departementet anser det heller ikke med Byfogden for tilstrækkeligt, at Registerføreren ved Anmeldelsen til Registret af et Firma som Bestyrer for et Skib, der tilhører et uansvarligt Selskab, skaffer sig Oplysning om, hvem der er Indehavere af Firmaet for at paase, at Sjøfartslovens § 1 er overholdt. Det maa til enhver Tid fremgaa af Registret, hvorvidt de enkelte registrerede Skibe fremdeles har Ret til at seile under norsk Flag. Og ved den i Departementet førte Matrikel, hvortil de fornødne Oplysninger indsendes fra alle Skibsregisterførere, skal det Offentlige kunne føre den fornødne Kontrol med, hvorvidt de enkelte Skibe rettelig er at anse for norske. Saafremt

der indtræder nogen Forandring af Indehavere i anſvarligt Selſkab, 21 Decbr.
der i Skibsregiſtret er anført ſom Beſtyrelſe for et, et Aktieſelſkab tilhørende Skib, maa der ſaaledes gjøres behørig Anmeldelſe derom til Skibsregiſteret overensſtemmende med Skibsregiſterlovens § 18.

Departementet anmoder derfor Byfogden om for de Skibes Vedkommende, for hvilke der i Skibsregiſtret alene er anført et Firma ſom Selſkabsbeſtyrelſe, at gjøre fornøden Tilføielſe i Skibsregiſtret om Navne, Boſted og Nationalitet for de enkelte Medlemmer af det ſom Skibets Beſtyrer regiſtrerede Firma og at tilſtille ſaavel Sjøfartskontoret ſom vedkommende Toldkaſſerer vanlige Atteſter om de foretagne Tilføielſer.

Skrivelſe fra Handelsdepartementet*) til Norges Fiſkeri- 21 Decbr.
ſtyrelſe, hvorved Departementet i Henhold til den ſamme ved Høieſte Reſolution af 10de December 1897 givne Bemyndigelſe beſtemmer, at Opſynet ved Lofotfiſket i 1905 ſkal træde i Kraft fra og med 23de Januar 1905.

Høieſte Reſolution**), hvorved Stadfæſtelſe i Medhold af 22 Decbr.
§ 8 i Brændevins-, Øl- og Vinloven af 17de Mai 1904 meddeles paa de af Bodø Byſtyre i Møde den 25de November 1904 faſtſatte Vedtægter for Overdragelſe og Udøvelſe af de i nævnte § omhandlede Rettigheder til Skjænkning af Brændevin.

Høieſte Reſolution*), hvorved de af Lillehammer Sam- 22 Decbr.
lag for Udſkjænkning og Udſalg af Øl ſamt Udſkjænkning af Vin m. v. i Byſtyrets Møde den 3die November 1904 godkjendte og i Generalforſamling den 17de December næſtefter beſluttede Vedtægter i Medhold af § 23 i Lov af 17de Mai 1904 ſtadfæſtes ſom gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 6 Aar at regne fra 1ſte Januar 1905, og med en Forandring i Vedtægternes § 1.

Høieſte Reſolution, hvorved der med Hjemmel i Lov om 22 Decbr.
Poſtvæſenet af 12te Mai 1888 § 38 tilſtaaes Direktøren for Akershus Amts Pleiehjem for Sindsſyge Atteſtationsret for portofri Brevveksling i vedkommende Stillings Medfør.

Skrivelſe fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kri- 22 Decbr.
ſtiania, hvorved der i Anledning af en modtagen Foreſpørgſel fra Akers Skoleſtyre meddeles, at naar Departementets Skrivelſe af 18de April 1901 har udtalt, at en Sognepreſts Perſonelkapellan ikke har Sæde i Skoleſtyret, medmindre Sognepreſten har Forfald og Kapellanen er at betragte ſom forrettende Sognepreſt, — har Meningen dermed været at udtrykke, at ikke ethvert mid ler

*) Bekjendtgj. 27de Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 51.
**) Bekjendtgj. 27de Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 51, hvor Vedtægterne er indtagne.

22 Decbr. tidigt Forfald berettiger Sognepræsten til at sende sin Kapellan til Skolestyrets Møder, men kun, naar Forfaldet er af den Art eller Længde, at Kapellanen ogsaa i andre Henseender er at betragte som forrettende Sognepræst.

22 Decbr. **Cirkulære** fra Departementet for udenrigske Sager m. v. til samtlige Konsulater:

Under 22de Mai 1902 emaneredes der en ny almindelig norsk borgerlig Straffelov og s. D. en Lov om Straffelovens Ikrafttræden. Begge Love træder i Kraft den 1ste Januar 1905.

Ved § 2 i Loven om Straffelovens Ikrafttræden er blandt andet ophævet Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 Kap. 12. De i dette Kapitel indeholdte Straffebestemmelser afløses af de i den nye Straffelovs Kap. 30 og 42 indeholdte Straffebestemmelser vedkommende Forbrydelser og Forseelser i Sjøfartsforhold.

Til Veiledning for Konsulatet ved Afgjørelse af Spørgsmaalet om Hjemsendelse af Personer, som har begaaet strafbare Handlinger ombord i norsk Skib, skal man henlede Opmærksomheden paa, at Strafarten „Strafarbeide" bortfalder efter den nye Straffelov, og at „ikke ringere Straf end Strafarbeide" i den ældre Lovgivning nærmest vil svare til „strengere Straf end Fængsel i 3 Aar" efter den nye Straffelov, samt at „Straf, som ikke er ringere end Fængsel" i den ældre Lov nærmest vil svare til „strengere Straf end Fængsel i 6 Maaneder" i den nye Lov.

Man tillader sig ved nærværende Leilighed at anmode Konsulatet om at gjøre Førerne af norske Fartøier, som henvender sig til Konsulatet, bekjendt med, at den nye Straffelov i § 419 under Straf af Bøder forpligter en Skibsfører til at have ombord de fornødne Skibspapirer samt et Eksemplar af de angaaende Skibsfarten gjældende Love og Forskrifter, saaledes ogsaa Straffelovens Kap. 30 og 42.

23 Decbr. **Telegram** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, hvori meddeles, at Departementet antager det retteste, at det nye Herredsstyre vælger Værgeraadsmedlemmer for den nu begyndende Toaarsperiode. Valget kan ligesom for Skolestyremedlemmers Vedkommende foregaa paa Herredsstyrets konstituerende Møde i indeværende Maaned.

23 Decbr. **Rundskrivelse** fra Kirke- og Undervisningsdepartementet til samtlige eksamensberettigede høiere Almenskoler:

I en af Gymnastikinspektøren for nogen Tid siden indsendt Forestilling til Departementet angaaende forskjellige Punkter vedkommende Gymnastikundervisningen er det bl. a. gjort opmerksom paa, at Fritagelse for Gymnastik fremdeles er hyppig, idet „Eleverne med Lethed kan erholde Attester, der helt eller delvis fritager dem for Gymnastik". Det synes saaledes, som om Departementets Paa-

bud i Rundskrivelserne af 27de August 1887 og 25de Mars 1899 ikke har havt den tilsigtede Virkning. Efter at have indhentet Undervisningsraadets Udtalelse om dette Spørgsmaal skal Departementet herved paany indskjærpe Bestyrerne af de eksamensberettigede Skoler (kfr. Reglementet for Aars- og Afgangsprøver A § 4 i. f., B § 3, 12 i. f., C § 5 m), at de ikke maa indrømme nogen Elev Fritagelse for Undervisning i Gymnastik for længere Tid eller for bestandig uden efter Samraad med Skolelægen, og uden at denne erklærer, at Eleven paa Grund af bestemt angivne legemlige Mangler ikke kan modtage den nødvendige Undervisning i Faget. En Elev, som har modtaget Undervisning i Gymnastik i den største Del af sidste Skoleaar, har under alle Omstændigheder at underkaste sig Prøve eller modtage Karakter ved Eksamen. Departementet anser det for nødvendigt, at enhver eksamensberettiget Skole — ogsaa privat — har en Skolelæge, med hvem Bestyreren kan konferere i Tilfælde som her omhandlet. Hvem denne Læge er, bør hvert Aar meddeles Overstyret i Skolens Aarsberetning. — Hvad der ovenfor er sagt om Fritagelse for Gymnastik, gjælder ogsaa om de andre Færdigheder, som efter Reglementet er sidestillet dermed ved Middelskoleeksamen og Artium (d. e. Haandgjerning og Tegning). 23 Decbr.

Hvad Privatister angaar, vil Undervisningsraadet herefter saavel ved Middelskoleeksamen som ved Artium paase, at Fritagelse for Prøve i Gymnastik, Tegning og Haandgjerning (Reglement A § 8, sidste Led, B § 5, 6 i. f., C § 5 m) alene sker efter virkelig fyldestgjørende Lægeattest. Dermed menes, at Attesten bør indeholde, at Kandidaten paa Grund af bestemt angivne legemlige Mangler ikke har kunnet nyde den nødvendige Undervisning i Faget. Attesten bør udstedes af en ved en eksamensberettiget Skole ansat Skolelæge, naar Kandidaten opholder sig paa et Sted, hvor saadan Læge findes.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles, at der i Ningpo (Kina) er oprettet en fransk Postanstalt, der bliver at betragte som tilhørende Verdenspostforeningen. 23 Decbr.

Lov*) om forlænget Gyldighed af og Tillæg til Lov af 29de November 1902, indeholdende Tillæg til Lov om Sildetønder af 26de Mai 1900 og Lov om Vragning af Sild af 4de Mai 1901.[1]) 24 Decbr. No. 1.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 14de December dette Aar, saalydende:

---

*) Bekjendtgj. 27de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 51.

[1]) Oth. Prp. No. 14 for 1904/1905, Indst. O. No. 14 s. A., Sth.tid. s. A. Forh. i Oth. S. 45—46, i Lagth. S. 5.

24 Decbr. No. 1.

§ 1. Tønder og Halvtønder, som er mærkede i Henhold til Lov af 29de November 1902, indeholdende Tillæg til Lov om Sildetønder af 26de Mai 1900 og Lov om Vragning af Sild af 4de Mai 1901, kan benyttes ved Falbyden, Salg eller Udførsel af saltet Sild eller saltet Brisling indtil Udgangen af Aaret 1905, til hvilket Tidspunkt ogsaa § 5 i førstnævnte Lov skal være gjældende.

§ 2. De i § 1 omhandlede Tønder og Halvtønder maa i Aaret 1905 ikke indføres her til Riget. Overtrædelse heraf straffes med Bøder, hvorhos Tønderne kan inddrages.

§ 3. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1905.

Thi have Vi o. s. v.

24 Decbr. No. 2.

Lov *) indeholdende Forandring i Lov om metrisk Maal og Vegt af 22de Mai 1875.[1])

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 10de December dette Aar, saalydende:

§ 28 i Lov om metrisk Maal og Vegt af 22de Mai 1875, jfr. Tillægslov af 6te Juni 1891, skal herefter lyde saaledes:

Det skal være enhver tilladt at forfærdige og at indføre alle Slags metriske Maal- og Vegtredskaber. Dog maa med nedenfor nævnte Undtagelser intet saadant Redskab under Straf som for Benyttelse af ujusteret Maal og Vegt bestemt enten udsælges eller i Handel og Vandel benyttes, forinden det her i Riget er blevet justeret.

a) Metriske Vedmaal skal det være tilladt at benytte ujusteret, saafremt Kjøber og Sælger derom er enige. Ved offentlig Maaling af Ved og paa offentlige Pladse og Brygger maa imidlertid kun justerede Maal benyttes.

b) Ligeledes skal det være tilladt at forhandle ujusterede metriske Længdemaal, hvis Konstruktion paa en kjendelig Maade afviger fra de i Henhold til § 17 reglementerede; dog maa saadanne Maal ikke benyttes i Handel og Vandel.

c)[2]) Til Maaling udelukkende af ferst Sild skal det endvidere være tilladt at benytte ujusterede Kurve, der dog skal kontrolleres og stemples af de af det Offentlige ansatte Sildevragere eller af andre, som vedkommende Regjeringsdepartement dertil beskikker — alt efter nærmere Bestemmelse af Fiskeristyrelsen med Bifald af Departementet.

Thi have Vi o. s. v.

---

*) Bekjendtgj. 27de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 51.

[1]) Oth. Prp. No. 5 for 1904/1905, Indst. O. No. 9 s. A., Sth.tid. s. A. Forh. i Oth. S. 9—10, i Lagth. S. 4—5.

[2]) Denne Undtagelse er ny.

Lov*) om yderligere forlænget Gyldighed af Lov af 2den Juni 1883 angaaende Lapperne i de forenede Kongeriger Norge og Sverige.[1]) 24 Decbr. No. 3.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 10de December dette Aar, saalydende:

Lov af 2den Juni 1883 angaaende Lapperne i de forenede Kongeriger Norge og Sverige forbliver gjældende indtil Udgangen af Aaret 1907, saafremt de modsvarende Regler, som er vedtagne for Sveriges Vedkommende ved Forordningen af 6te Juni 1883, tillægges lignende forlænget Gyldighed.[2]) Er ikke inden Udløbet af denne Tid ny fælles Lov blevet antagen i begge Riger, skal 1ste Tillæg eller Kodicil til Traktaten af 7de/18de Oktober 1751, som, medens nærværende Lov er gjældende, ikke kommer til Anvendelse, atter træde i Kraft. Herved er dog intet afgjort med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt noget af Rigerne har Ret til at fratræde denne Kodicil.

Thi have Vi o. s. v.

Kongelig Resolution**), hvorved de af Herredsstyret for Hurum Herred i Møde den 8de Oktober 1904 besluttede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 som gjældende indtil videre. 24 Decbr.

Kongelig Resolution***), hvorved et Udkast til ny Plan for Stavanger Sjømandsskole appbroberes istedetfor den ved Kongelig Resolution af 22de September 1852 for Skolen approberede Plan. 24 Decbr.

Kongelig Resolution**), hvorved de af Herredsstyret for Frogn Herred i Møde den 1ste August 1904 besluttede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse for Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893, § 8 som gjældende indtil videre med de Forandringer, som er vedtaget i Herredsstyrets Møde den 2den December 1904, dog med enkelte Forandringer. 24 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved det er bestemt: 24 Decbr.

1. At andre Medlemmer af Fængslernes Tilsynsraad

*) Bekjendtgj. 27de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 51.
**) Bekjendtgj. 27de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 51, hvor Vedtægterne er indtagne.
***) Bekjendtgj. 27de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 51, hvor Planen er indtagen.

[1]) Oth. Prp. No. 11 for 1904/1905, Indst. O. No. 10 s. A., Sth.tid. s. A., Forh. i Oth. S. 10, i Lagth. S. 3—4.
[2]) Skeet ved den betingede svenske Lov af 31te Decbr. 1904; se Landbrugsdep.tets Skrivelse af 17de Jan. 1905.

24 Decbr. end de Tjeneſtemænd, som efter Fængſelsloven ſkal være Medlemmer af Raadet, med Hensyn til Koſtgodtgjørelſe paa Reiſer i Raadets Anliggender henføres til 2den Klaſſe i Lov af 10de Juli 1894 § 17.

2. At Fange, som ſkal udholde Fængſel paa Vand og Brød i længere Tid end 10 Dage, efter den 10de Dag ſkal udſtaa en Dags almindeligt Fængſel, og hvis han ſkal udholde Fængſel paa Vand og Brød i mere end 15 Dage, efter den 15de Dag to Dages almindeligt Fængſel. Juſtits- og Politidepartementet kan dog gjøre Undtagelſer herfra, ligeſom det i ſin Almindelighed kan beſtemme, at Mellemdage ſkal bortfalde, hvis dette efter vunden Erfaring findes ubetænkeligt.

3. At Juſtits- og Politidepartementet bemyndiges til for Tilfælde, hvor det findes ſærlig ønſkeligt, at beſtemme, at en Fange kan løslades en kort Tid før Straffetidens Udløb.

24 Decbr. **Kongelig Reſolution**, hvorved bl. a. er beſtemt:

1. At efterſtaaende nærmere Regler angaaende Paatalemyndighedens Ordning bifaldes ſom gjældende fra 1ſte Januar 1905 iſtedetfor de ved Kongelig Reſolution af 21de April 1894 bifaldte Regler om ſamme Emne.

2. At Juſtits- og Politidepartementet bemyndiges til ved Reglernes Gjennemførelſe at foretage ſaadanne Lempninger, ſom af ſtedlige Hensyn maatte findes ønſkelige.

Nærmere Regler
angaaende
Paatalemyndighedens Ordning.

Kapitel I.

Den indbyrdes Begrænsning af de enkelte Tjeneſtemænds Forretningskreds i ſtedlig Henſeende.

§ 1. Naar Tiltale ſkal reiſes, eller Hovedforhandling finde Sted i en Sag, tilligger dette den Paatalemyndighedens Tjeneſtemand, ſom er beſkikket for vedkommende Domſtols Retskreds. Er der beſkikket forſkjellige for forſkjellige Dele af Retskredſen, tilligger det, hvis Sagen anlægges ved noget i Straffeproceslovens § 136 omhandlet Værnething, den Tjeneſtemand, ſom er beſkikket for den Del af Retskredſen, hvortil Sagen i Henhold til denne Paragraf er knyttet, men i andre Tilfælde den Tjeneſtemand, ſom er beſkikket for det Sted, hvor Retten holdes, eller om dette Sted ligger udenfor Retskredſen, den Tjeneſtemand, ſom er beſkikket for det omliggende Diſtrikt.

§ 2. Kan en Sag efter Loven anlægges i forſkjellige Retskredſe, foretages den i den Retskreds, hvis Paatalemyndighed førſt

har faaet Befatning med Sagen, hvis denne finder, at Sagen bør 24 Decbr.
anlægges der. Antager han, at den bør foretages paa et andet Sted, og der herom opstaar Uenighed mellem vedkommende Tjenestemænd, afgjøres Spørgsmaalet, hvis de er Polititjenestemænd inden samme Statsadvokatkreds, af vedkommende Statsadvokat, og ellers i alle Tilfælde af Rigsadvokaten.

Efter samme Regler afgjøres det, hvorvidt Forfølgning af flere strafbare Handlinger eller mod flere Personer i Henhold til Straffeprocesloven § 133 skal forenes i en Sag, samt hvor den saaledes forenede Forfølgning skal finde Sted.

§ 3. Efterforskningen, Sagens Forberedelse og Dommens Fuldbyrdelse henhører under Paatalemyndigheden i den Retskreds, hvor Sagen efter §§ 1 og 2 hører hjemme, og vedkommende Tjenestemænd er berettigede til ogsaa i enhver anden Kreds at foretage eller hos Domstolene begjære foretaget Rettergangsskridt i Anledning af samme.

Hvor der er Fare ved Ophold, kan enhver Paatalemyndighed foretage Efterforskningshandlinger samt Skridt til Sikrelse af Sagens Fremme eller Dommens Fuldbyrdelse, saasom Paagribelse, Beslag, Ransagning, saavel udenfor som inden sin Kreds.

De forskjellige Steders Paatalemyndigheder er pligtige til paa Forlangende at yde hverandre Bistand. De kan, hvor det for Sagens Tarv ansees ønskeligt, umiddelbart henvende sig til den i Tilfælde rette Vedkommende uden at behøve at gaa gjennem den Overordnede.

§ 4. Forretninger, der ikke knytter sig til en enkelt Sag, og som foretages underet for et Distrikt, for hvilket flere Tjenestemænd er beskikkede, udføres af den Tjenestemand, som bor inden Distriktet, eller om ingen af dem bor der, eller der bor flere, af den, som vedkommende Overordnede bestemmer.

§ 5. De ved de store Saltvandsfiskerier ansatte Opsynschefer er, forsaavidt ved Opsynets Anordning ingen modsat Bestemmelse gives, ligestillede med Politimestere og Fogder, ligesom Opsynsbetjentene er ligestillede med Lensmænd, og staar Opsynschefen, saavel hvad angaar Instruksens forskjellige Bestemmelser, som ligeoverfor Statsadvokaterne, Fogderne og Politimestrene i samme Stilling som en af de sidstnævnte.

Statsadvokaten fører ogsaa med Hensyn til den under Opsynet liggende Strafferetspleie det overordnede Tilsyn med Paatalemyndighedens Udøvelse.

Naar Opsynet hæves, sendes de ikke afsluttede Straffesager og uafgjorte Anmeldelser til Distriktets ordinære Myndighed, der fortsætter deres Behandling, forsaavidt den ikke efter Konference med Opsynschefen finder at burde lade samme udstaa til næste Aar.

24 Decbr.

Kapitel II.

Efterforſkning og Forunderſøgelſe i Sager angaaende Forbrydelſer.

§ 6. Efterforſkning af Forbrydelſer foreſtaaes ſom hidtil af Politiet, forſaavidt ikke vedkommende Statsadvokat i Tilfælde beſtemmer noget modſat.

Politiet er ligeledes berettiget til at give de i Straffeproceslovens § 265 omhandlede Meddelelſer, forſaavidt det dertil finder Grund.

Politiet modtager Anmeldelſer af Forbrydelſer i Overensſtemmelſe med Straffeproceslovens § 262, og Anmeldelſer, ſom maatte indkomme til Statsadvokaterne, kan disſe uden videre overſende vedkommende Politimyndighed.

Fogderne og Politiembedsmændene ſkal, ſaavidt muligt, og efter den enkelte Sags Behov give ſine Underordnede, der paalægges at anſtille Efterforſkning i Anledning af ſamme, mundtlig eller ſkriftlig Veiledning med Hensyn til Udførelſen af Hvervet.

§ 7. Ved Forklaringer, der indhentes af Paatalemyndigheden (Politiet) bliver at iagttage:

1. Forklaringerne bør, ſaavidt muligt, indhentes enkeltvis, ſaaledes at der ikke for den ene er Adgang til at paahøre den andens Forklaring, ligeſom nogen Foreholdelſe af de af andre afgivne Forklaringer ikke uden ſærlig Grund bør finde Sted.
2. Ved Afhørelſen bør ogſaa Oplysning indhentes om Vedkommendes fulde Navn, Alder, Stilling (for gifte Kvinder Mandens Livsſtilling) og Bopæl (herunder ogſaa By eller Herred) ſamt, hvor dertil er Opfordring, om hans Forhold til Mistænkte eller Sigtede og Fornærmede. Afhøres en Mistænkt eller Sigtet, bør Oplysning endvidere ſøges om hans Fødſelsdato og Aar, Fødeſted, Menigheden, hvor han er døbt, Hjemſtavnsforhold, om han er født i eller udenfor Ægteſkab, ægteſkabelig Stilling, militære Forhold, tidligere Domfældelſer og i Tilfælde hans Formuesforhold, ſamt for Perſoner under 18 Aar, om Forældrene er ilive, og om Sigtede bor hjemme.

   Fornærmede bør i Tilfælde ſpørges, om han begjærer Tiltale og mod hvem.

   Efter Omſtændighederne bør den, ſom ſkal afhøres, foreholdes Straffen efter Straffelovens § 333 for Nægtelſe af at opgive Navn, Stilling og Bopæl og for falſk Opgivende deraf ſamt Anſvaret efter Straffelovens § 166 for falſk Forklaring til offentlig Myndighed og i Tilfælde gjøres opmærkſom paa de i Straffeproceslovens §§ 176 og 177 omhandlede Fritagelſesgrunde for at afgive Forklaring eller beſvare enkelte Spørgsmaal. Om ſaaledes ſkeede Forehold ſkal de optagne Forklaringer (Rapporter) indeholde fornøden Oplysning.

3. Den, hvis Forklaring indhentes, bør som Regel opfordres til i Sammenhæng at fremstille, hvad han ved om Sagen, hvorefter i fornødent Fald særskilte Spørgsmaal kan stilles. Han maa i Særdeleshed tilholdes at angive Kilden til sin Kundskab. Spørgsmaal, hvorved Omstændigheder foreholdes ham, hvilke først ved hans Svar skal godtgjøres, bør, saavidt muligt, undgaaes. 24 Decbr.

Skal Personer eller Ting forevises nogen til Gjenkjendelse, opfordres han først til at give en saa nøiagtig Beskrivelse af samme som muligt.

4. Ved Afhørelsen maa vedkommende Tjenestemand altid optræde med Ro og Værdighed og ikke ved Løfter, urigtige Foregivender, Trusler eller Tvangsmidler søge at opnaa Forklaring eller Forklaring i en bestemt Retning.

5. Naar Barn mellem 14 og 16 Aar afhøres som Mistænkt eller Sigtet, gives vedkommende Værgeraad Underretning derom. Hvor der antages at blive Spørgsmaal om at bringe i Anvendelse Loven om forsømte Børns Behandling, bør i fornøden Udstrækning indhentes Oplysning om Barnets personlige Forhold, navnlig Forhold i Hjem og Skole. Antages der at blive Spørgsmaal om at reise Tiltale uden retslig Efterforskning, bør Værgen gives Anledning til at gjøre sig bekjendt med de foreliggende Oplysninger og til at udtale sig.

§ 8. De afgivne Forklaringer bør, saavidt muligt, nedtegnes paa Stedet og oplæses til Vedtagelse. Herom sker Anteg-nelse ligesom om Rettelser og Tillæg, som maatte gjøres af den Afhørte. Har der ikke været Anledning til Nedtegning paa Stedet, bør saadan ske, saasnart dertil er bleven Adgang.

Tid og Sted for Forklaringernes Afgivelse bør altid anføres.

§ 9. Hvor Sigtelsen hviler paa en offentlig Tjenestemands egen, i Tjenestens Medfør gjorte Erfaring, kan i Henhold til dennes skriftlige Indberetning Forelæg udfærdiges, uden at videre Undersøgelse først har fundet Sted.

Ellers bør, forinden Beslutning om Forelæg fattes, den Sigtede, saafremt han ikke er retslig afhørt, enten ved Indkaldelse for Paatalemyndigheden eller paa anden Maade gives Anledning og Opfordring til at forklare sig. Foreligger ikke hans Tilstaaelse, bliver, alt efter Sagens mere eller mindre tvivlsomme Art og større eller mindre Betydning, ogsaa Forklaring at afæske andre Personer, som antages at kunne give Oplysninger.

Paa de optagne Forklaringer finder Reglerne i § 7 Anvendelse, dog saaledes, at der intet er til Hinder for, at Vidner og Sigtede foreholdes hinandens Forklaringer.

Hovedindholdet af de afgivne Forklaringer nedtegnes overensstemmende med § 8.

§ 10. I ethvert Tilfælde, hvor Sigtede møder for Paatale-

24 Decbr. myndigheden, bliver det at nedtegne, hvorvidt han tilstaar at have forøvet den Handling, hvorfor han sigtes.

Afgives ikke Tilstaaelse, bør de fremkomne Oplysninger forehold es ham med Opfordring til at angive, hvorvidt han har noget yderligere at anføre eller begjære til Afkræftelse af Mistanken, idet det tilkjendegives ham, at Tiltalespørgsmaalet kan blive afgjort paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger, om Paatalemyndigheden finder, at saa bør ske.

§ 11. Naar kemisk Undersøgelse af Lig eller Ligdele findes nødvendig, bør saadan, bortseet fra Tilfælde, hvor Omstændighederne ikke tillader nogen Udsættelse, dog ikke begjæres foretaget, forinden vedkommende Statsadvokats Bestemmelse derom er indhentet.

§ 12. Hvor Tiltalen henligger under Statsadvokaten, skal Politiet forelægge Sagen for ham ledsaget af sin Udtalelse:

1. naar det antages, at der med Grund er Spørgsmaal om at reise Tiltale, udfærdige Forelæg eller (forsaavidt Straffeproceslovens § 90 ikke kommer til Anvendelse) aabne retslig Forunderſøgelse, og at Sagen er moden til Afgjørelse af disse Spørgsmaal;
2. naar der under Efterforskningen er foretaget Beslag, Ransagning, Paagribelse, retslig Afhørelse eller retslig Granskningsforretning;
3. naar det antages, at der ikke foreligger tilstrækkeligt Bevis til at indlede eller fortsætte en Efterforskning, og den angivelig Fornærmede begjærer Spørgsmaalet herom forelagt Statsadvokaten;
4. naar det antages, at Forfølgning bør undlades eller indstilles i Henhold til Straffeproceslovens § 85 eller i Medhold af Lov om Behandling af forsømte Børn af 6te Juni 1896 §§ 43 og 44. Finder Politiet allerede efter Anmeldelsens Indhold, at saa bør ske, kan Sagen indsendes uden Optagelse af Efterforskning. Ellers indsendes Sagen, saasnart der foreligger tilstrækkelige Oplysninger til Afgjørelse af nævnte Spørgsmaal.

Tilsvarende Regler gjælder for Statsadvokaterne med Hensyn til Sager, for hvis Vedkommende Tiltalen henligger under Rigsadvokaten. Dog kan Statsadvokaten, hvor dertil findes Grund, begjære aabnet retslig Forunderſøgelse, uden først at forelægge Sagen for Rigsadvokaten.

§ 13. Bortseet fra de Tilfælde, hvor Spørgsmaal om Fængsling o. lign. gjør Rettens Mellemkomst fornøden, bør retslig Afhørelse under Efterforskningen af Sigtede og Vidner som Regel ikke finde Sted:

1. naar retslig Forunderſøgelse antages at ville blive begjæret, og der ved udenretslig Efterforskning kan tilveiebringes til-

strækkelige Oplysninger til at fatte Beslutning om saadan For- 24 Decbr.
føining, og

2. i Sager af mindre Betydning, særlig naar der ikke antages at ville blive Spørgsmaal om høiere Straf end Fængsel i 3 Maaneder, og de optagne Forklaringer og iøvrigt foreliggende Oplysninger antages at være tilstrækkelig udtømmende og at danne et paalideligt Grundlag for Tiltalespørgsmaalets Afgjørelse.

I hvilken Udstrækning retslig Afhørelse forøvrigt bør finde Sted, afgjøres efter Omstændighederne.

Dog bliver i alle Tilfælde at iagttage, at Beviser af Betydning, som befrygtes ellers at kunne gaa tabt, eller som ikke egner sig til Optagelse under Hovedforhandlingen, tilveiebringes under Efterforskningen, naar de haves ved Haanden, og betydelig Tidsspilde eller Bekostning derved kan undgaaes.

Ligesaa bør efter Omstændighederne retslig Afhørelse begjæres, naar Sagen antages at kunne paadømmes overensstemmende med Straffeproceslovens § 283.

Efter Omstændighederne bør Politiet indhente Erklæring om, hvorvidt Sigtede, saafremt Sagen skal behandles ved Lagmandsret, begjærer retslig Forunderføgelse.

§ 14. Ved Spørgsmaalet om, hvorvidt en Forbrydelse skal forfølges, bør tages tilbørligt Hensyn til, om Forfølgningen i Sammenligning med Forbrydelsens Betydning vil medføre uforholdsmæssige Udgifter for det Offentlige, ligesom der ogsaa ved de Skridt, som foretages eller begjæres under Efterforskningen eller Forunderføgelsen, bør tages Hensyn til at spare det Offentlige for alle de Udgifter, som ikke er strengt paakrævede.

§ 15. De under den retslige Forunderføgelse paabudte Meddelelser til Paatalemyndigheden (Straffeproceslovens §§ 277 og 281) gives vedkommende Statsadvokat, som har begjæret Forunderføgelsen, medmindre denne har anderledes bestemt.

§ 16. Finder Statsadvokaten eller Politiet, at der bør afgives Møde paa Paatalemyndighedens Vegne ved noget Rettergangsskridt, som foretages under Efterforskning eller retslig Forunderføgelse, skal som Regel vedkommende Tjenestemand møde enten selv eller ved en ham underordnet Tjenestemand.

Vilde dette i det enkelte Tilfælde være forbundet med særlige Vanskeligheder, eller vilde det medføre uforholdsmæssig Bekostning eller Tidsspilde, kan Statsadvokaten overdrage til en af de ifølge Straffeproceslovens § 77 beskikkede Aktorer at afgive Møde paa Paatalemyndighedens Vegne.

For Finmarkens Lagsogns Vedkommende kan Statsadvokaten under samme Betingelser overdrage til den for Distriktet antagne Aktorsuppleant at afgive Møde paa Paatalemyndighedens Vegne

24 Decbr. under nævnte Rettergangsskridt samt bemyndige ham til at udføre Politisager.

§ 17. Hvor Politiet finder, at Forelæg bør udfærdiges for en Forbrydelse (Straffeprocesslovens § 287, andet Punktum), skal det ved Sagens Oversendelse til Statsadvokaten (nærværende Reglers § 12) afgive Udtalelse om den Bod, der antages at burde forelægges, og om den subsidiære Frihedsstraf (Straffeprocesslovens § 288, sidste Led, jfr. Straffelovens § 28, tredie Led) og om den Inddragning eller det Erstatnings- eller Omkostningsansvar, som der kan blive Spørgsmaal om at lade Forelægget omfatte (Straffeprocesslovens § 288 No. 1).

Besluttes Forelæg, kan Udfærdigelsen heraf overlades Politiet, idet dog Statsadvokaten har at afgive nærmere Bestemmelse om Størrelsen af Boden, den subsidiære Frihedsstraf, Inddragningen og Erstatnings- eller Omkostningsansvaret. Bestemmelse om Fuldbyrdelse træffes isaafald af Politiet.

Kapitel III.

Om Sager angaaende Forbrydelser, der behandles ved Meddomsret, og hvori Aktor beskikkes.

§ 18. Er Sagen af den Beskaffenhed, at der ikke er Adgang til at begjære den indbragt for Lagmandsret, opnævner Statsadvokaten i Forbindelse med Udfærdigelsen af Tiltalebeslutningen en Aktor til at udføre Sagen og oversender ham derefter Tiltalebeslutningen tilligemed Sagens øvrige Dokumenter. Forsaavidt ikke Statsadvokaten har fundet Grund til i større eller mindre Udstrækning selv at overtage Sagens Forberedelse, paahviler det Aktor at foretage alt, hvad der efter Straffeprocesslovens Kap. 26, jfr. Kap. 24 og 25 samt Kap. 32, henhører under Paatalemyndigheden.

Har Tiltalte Adgang til efter Straffeprocesslovens § 22 at fremsætte Begjæring om Lagmandsretsbehandling, kan Statsadvokaten, hvor han finder det hensigtsmæssigt, sende Tiltalebeslutningen umiddelbart til Forkyndelse for Tiltalte og vente, indtil den i Straffeprocesslovens § 367, 3die Led, satte Frist maa antages udløbet, inden yderligere foretages. Derefter forholdes, som oven anført, dog saaledes, at Underretningen om, hvem der er beskikket til Forsvarer, gives Tiltalte gjennem en Meddelelse (Straffeprocesslovens § 157).

§ 19. Finder den for Sagen beskikkede Aktor, at der i Henhold til Straffeprocesslovens § 296 bør foranstaltes Bevisoptagelse udenfor den Retskreds, for hvilken han er antaget, og at der ved samme bør afgives Møde fra Paatalemyndighedens Side, kan han enten selv møde eller oversende det i den Anledning fornødne til nogen af de Aktorer, der er antagne for den Retskreds, hvor Bevisoptagelsen skal finde Sted, med Anmodning om at foranstalte

samme. Hvorvidt den ene eller den anden Fremgangsmaade skal 24 Decbr.
vælges, afhænger af, hvad der under tilbørligt Hensyn til Sagens Tarv medfører mindst Udgift for det Offentlige.

Under Sagens Behandling for Meddomsretten har Aktor i Tilfælde at henlede Rettens Opmærksomhed paa den i Straffeproceslovens § 126, 2det Led, indeholdte Bestemmelse samt ligeledes i Tilfælde at drage Omsorg for, at de til Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Vedkommendes Udvisning af Riget fornødne Oplysninger tilveiebringes, forsaavidt dette ikke maatte være skeet under Forunderføgelsen.

§ 20. Den Udskrift af Sagen (eller Retsbogen, jfr. Justitsdepartementets Rundskrivelse af 5te December 1904), som efter Straffeproceslovens § 376 skal meddeles Paatalemyndigheden, naar ingen paa dens Vegne har været tilstede ved Domsaffigelsen, tilstilles, hvor det kan lede til Tidsbesparelse, umiddelbart Statsadvokaten. Er Aktor tilstede ved Domsaffigelsen, skal han begjære Udskriften (Retsbogen) snarest muligt tilstillet Statsadvokaten.

I ethvert Tilfælde afgiver Aktor uden Ophold Meddelelse til Statsadvokaten om Sagens Udfald ledsaget af begrundet Udtalelse om, hvorvidt der er Føie til fra det Offentliges Side at benytte noget Retsmiddel.

De samme Regler kommer til Anvendelse, hvor Sagen helt eller delvis er afvist.

§ 21. Ved Udgangen af hvert Kvartal — eller oftere, hvis det begjæres — afgiver Aktor til Statsadvokaten en Opgave over de ham overdragne Straffesager, der endnu ikke maatte være paadømte, med Forklaring om, hvad der i samme er foretaget, og naar de antages at kunne fremmes til Paadømmelse.

Kapitel IV.

Om Anke, fornyet Behandling ved Lagmandsret m. v. i Sager angaaende Forbrydelser.

§ 22. Spørgsmaal om Anke eller Begjæring om fornyet Behandling ved Lagmandsret i Sag, i hvilken Tiltale er reist af Rigsadvokaten, afgjøres af denne.

Forøvrigt træffes saadanne Afgjørelser som Regel af vedkommende Statsadvokat. Dog bør denne, hvor ikke Tiltalte er helt frifunden, forelægge Sagen for Rigsadvokaten til Afgjørelse, saafremt han antager, at der bør blive Spørgsmaal om at anke af processuelle Grunde, og Rigsadvokatens Afgjørelse kan oppebies uden Fare for, at Ankefristen oversiddes.

§ 23. I ethvert Tilfælde, hvor Sagen af Paatalemyndigheden skal indsendes til Forelæggelse for Høiesteret eller dennes Kjæremaalsudvalg, oversendes den til Rigsadvokaten ledsaget af de Udtalelser, hvortil findes Foranledning.

24 Decbr. § 24. Er en Sag eller en selvstændig Del af den afvist, gjælder om Kjæremaal, hvad i § 22 om Anke er bestemt. Ellers kan Kjæremaal altid besluttes af den, som udfører Sagen.

Om ethvert Kjæremaal, hvori Paatalemyndigheden er Part, gives der Rigsadvokaten uopholdelig Meddelelse.

§ 25. Beslutning om at begjære Gjenoptagelse fattes altid af Rigsadvokaten.

Kapitel V.

Om Fuldbyrdelse af Domme i Sager angaaende Forbrydelser.

§ 26. Bestemmelsen om Dommens Fuldbyrdelse træffes, forsaavidt den vedkommer det Offentlige, og intet modsat er bestemt (jfr. §§ 17 og 37, andet Punktum), regelmæssig af Statsadvokaten og iværksættes i de i Straffeprocesslovens § 479, første Led, omhandlede Tilfælde gjennem vedkommende Politimyndighed og i de i samme Paragrafs andet Led nævnte Tilfælde gjennem vedkommende Eksekutionsmyndighed.

§ 27. Naar fornøden Bestemmelse ikke er truffen af Statsadvokaten, besluttes Omsætning i Henhold til Straffelovens § 18, andet Punktum, og § 23 af Politiet, der ogsaa i Tilfælde træffer Forføining til Fuldbyrdelse af den Frihedsstraf, der træder i Stedet for Bod (Straffelovens § 28, tredie Led). Den nærmere Beregning af den strengere Frihedsstraf, hvortil en Straf omsættes, kan altid overlades vedkommende Fængselsmyndighed.

Tilsigelse, hvorved Domfældte i Henhold til Straffeprocesslovens § 480, sidste Led, opfordres til at fremmøde til Affoning af saadan subsidiær Frihedsstraf, skal lyde paa enten saadant Fremmøde eller Bodens Indbetaling. Tilsigelsen bør beordres medbragt til Fængslet, hvorhos dettes Vagtmester gives betimelig Underretning om Tilsigelsen.

Saavel i dette Tilfælde, som naar Tilsigelse til Straffens Udstaaelse iøvrigt i Henhold til Straffeprocesslovens § 480 skal finde Sted, bør Opfordringen til at fremstille sig tilstilles Vedkommende i Overensstemmelse med Lovens § 157 paa den Maade, som for Tilfældet findes bekvemmest og mindst bekostelig.

Nogen med Reise eller Tidsspilde forbunden Forføining til Erhvervelse af Domfældtes Signalement bør ikke træffes, men hvor et Signalement, tjenligt til at lette Konstateringen af Vedkommendes Identitet, allerede haves eller lettelig kan skaffes, bør dette samtidig med Sagens Akter eller Dokumenter tilstilles Vagtmesteren ved det Fængsel, hvor Domfældte har at indfinde sig til Straffens Udstaaelse.

§ 28. Statsadvokaten har at angive, hvorvidt Straffeprocesslovens § 475, første Led, bliver at anvende, men kan overlade Beregningens Udførelse til Politiet.

Statsadvokaten har samtidig med, at han giver Ordre om Straffens Fuldbyrdelse, i Tilfælde ogsaa at træffe Bestemmelse om Domfældtes Udvisning af Riget overensstemmende med Straffelovens § 38. 24 Decbr.

Andrager Domfældte om Fritagelse for Udvisning af Riget, eller finder Statsadvokaten saadan Udvisning i det enkelte Tilfælde ufornøden, indsender han Sagen til Rigsadvokaten, der, om Andragende fra Domfældte foreligger, eller han er enig med Statsadvokaten i at finde Forholdsregelen ufornøden, forelægger Spørgsmaalet for Justitsdepartementet til Afgjørelse.

Tilsvarende Regler gjælder, hvor Domfældte reiser Indsigelse mod Beslutningen om Udvisning som ulovhjemlet eller andrager om at reise til et andet Land end sit Hjemland.

Statsadvokatens Bestemmelse om Udvisning af Riget bliver at forkynde Domfældte ved Fængslets Direktør, Underinspektør eller Vagtmester, saasnart han har paabegyndt Straffens Udsoning.

Er en Person, som tilhører den væbnede Magt, dømt til Tab af Retten til Tjenestgjøring i Rigets Krigsmagt eller til Tab af militær Stilling, skal Statsadvokaten samtidig med Fuldbyrdelsen give vedkommende militære Chef Underretning derom. Er et ikke udskrevet Mandskab, der er konfirmeret eller over 19 Aar, dømt til Tab af Retten til Tjenestgjøring i Krigsmagten, sendes Underretning derom til vedkommende Udskrivningsmyndighed.

§ 29. Iværksættelsen af en Fuldbyrdelsesordre udsættes, indtil Statsadvokatens nærmere Bestemmelse er indhentet, naar der opstaar Spørgsmaal om en Udsættelsesgrund, der ikke har foreligget for Statsadvokaten, og Spørgsmaalet ikke findes utvivlsomt at burde besvares benægtende.

Spørgsmaal om Afbrydelse af Straffefuldbyrdelsen i Henhold til Lov om Fængselsvæsenet m. v. af 12te December 1903 § 37 afgjøres af vedkommende Politimester, hvor der ikke handles om Frihedsstraf, som udstaaes i Landsfængsel eller i Kredsfængsel efter nævnte Lovs § 3.

Naar Underretning i Henhold til Fængselsreglementet indløber til Politiet om, at en syg Fange ikke kan behandles i vedkommende Fængsel, bør det have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der ikke kan være Grund til at bevirke Fuldbyrdelsen afbrudt, navnlig naar der handles om en Sygdom, som kan forudsættes at ville vare den hele Straffetid eller en større Del af denne.

§ 30. Begjærer Domfældte i noget i Straffeprocesslovens § 481 omhandlet Tilfælde et Tvistepunkt forelagt Retten, foranstaltes dette efter Omstændighederne af Statsadvokaten eller af Politiet. Begjæringen har opsættende Virkning.

Det i Straffeprocesslovens § 482 omhandlede Spørgsmaal kan vedkommende Politimyndighed altid selv indbringe for Retten.

24 Decbr.

Kapitel VI.

Om Forfølgningen af Sager angaaende Forſeelſer.

§ 31. I Sager angaaende Forſeelſer udfærdiges Forelæg og Tiltalebeſlutning af Politiet, forſaavidt ikke Straffeproceslovens § 88, første Led, finder Anvendelſe.

Dog ſkal Sager, forinden dette ſker, forelægges Statsadvokaten til Afgjørelſe (eller i Tilfælde til Indſendelſe til Rigsadvokaten, jfr. § 39) ledſaget af begrundet Udtalelſe, naar de angaar nogen i efternævnte Beſtemmelſer af Straffeloven omhandlet Forſeelſe:

1. §§ 324—325 (Forſeelſer i den offentlige Tjeneſte),
2. §§ 326, 327, 330, 331 og 341, andet Led, (Forſeelſer mod den offentlige Myndighed),
3. §§ 347, 349, andet Led, og 356 (Forſeelſer mod den almindelige Orden og Fred),
4. § 364 (Forſeelſe med Hensyn til den almindelige Sundhed),
5. §§ 371, 372, 373 og 374 (Forſeelſer mod den almindelige Tillid),
6. §§ 379 og 380 (Forſeelſer mod Sædelighed),
7. §§ 387, 388 og 389 (Forſeelſer mod Perſon),
8. §§ 392, 393, 395, 396, 397, 399, 401, 402, 404 og 406 (Forſeelſer mod Formuesrettigheder),
9. §§ 415 og 425 (Forſeelſer i Sjøfartsforhold) ſamt
10. §§ 430, 431 og 432 (Forſeelſer forøvede ved trykt Skrift).

Det ſamme gjælder, naar Politiet antager, at kun betinget Straf bør forelægges.

Naar nogen ved Forelæg udfærdiget af Politiet for Overtrædelſe af en af de i Straffelovens Kapitel 34 og 35 indeholdte Beſtemmelſer, ſom ikke er nævnt ovenfor, har vedtaget en Bod af Kr. 200,00 eller derover eller en ſubſidiær Frihedsſtraf af 30 Dages Fængſel (eller tilſvarende ſkjærpet Fængſel) eller derover, ſkal Politiet uopholdelig indſende Forelægget til Rigsadvokaten ledſaget af de optagne Forklaringer og i Tilfælde med nærmere Angivelſe af Grunden til, at ſaa høi Straf er ilagt.

Forelæg, ſom efter Straffeproceslovens § 289 udfærdiges af ſærlige Myndigheder, kan umiddelbart tilſtilles Politiet til Iværkſættelſe.

§ 32 Som Regel bør ikke retslig Afhørelſe af Sigtede og Vidner finde Sted ved Efterforſkningen i Sager angaaende Forſeelſer. Hvorvidt denne Regel ſkal fraviges, afhænger af en nærmere Bedømmelſe af det enkelte Tilfælde, hvorved Beſtemmelſerne i § 13 tjener til Veiledning.

§ 33. Finder Politiaktor, at der bør optages Bevis udenfor hans Kreds, og han anſer det nødvendigt, at der afgives Møde paa Paatalemyndighedens Vegne, kan han enten ſelv møde ved

Bevisoptagelsen, eller oversende det Fornødne til Stedets Politiaktor med Anmodning om at iværksætte samme. 24 Decbr.

§ 34. Er Tiltalen i Sagen reist af Rigsadvokaten eller af en Statsadvokat, gjælder med Hensyn til Anke, hvad i § 22 er bestemt.

I andre Tilfælde bliver Reglerne om Anke i § 22 at anvende med den Ændring, at vedkommende Politimyndighed træder i Statsadvokatens Sted.

§ 35. Finder vedkommende Politimyndighed, at der i en Sag angaaende Forseelse bør begjæres fornyet Behandling ved Lagmandsret, oversender den Sagen til Statsadvokatens Afgjørelse. Dog bør den, hvor Fristen ellers befrygtes at ville blive overskredet, selv afgive Erklæring om Sagens fornyede Behandling og derefter oversende den til Statsadvokaten, ledsaget af sin Udtalelse om Grunden til Begjæringen.

§ 36. §§ 7—10, 14, 23, 24 og 25 finder tilsvarende Anvendelse i Sager angaaende Forseelser.

§ 37. I Sager angaaende Forseelser træffer Politiet selv Bestemmelse om Fuldbyrdelse af Forelæg (jfr. dog § 40, andet Led) samt af Domme, forsaavidt disse blot lyder paa Bod eller Fængselsstraf, som skal træde istedetfor Boden, eller paa Inddragning eller Ilæggelse af Erstatnings- og Omkostningsansvar. Politiet kan ogsaa træffe Bestemmelse om Fuldbyrdelse af de i Straffeprocesloven § 377, femte Punktum, omhandlede Afgjørelser, selv om Sagen gjælder en Forbrydelse.

Forøvrigt finder de i Kapitel V givne Regler tilsvarende Anvendelse.

Kapitel VII.

Enkelte særlige Bestemmelser.

§ 38. I Tilfælde af Ildebrand bør — hvad enten den almindelige Brandforsikringsindretning er direkte interesseret eller ikke — Efterforskning angaaende dens Aarsag uden Ophold finde Sted.

Hvor ikke Brandforsikringsindretningen i Medhold af Lov af 31te Mai 1890 § 7 forlanger retslig Afhørelse, bør saadan ikke begjæres, medmindre der er Grund til at antage, at Ildens Opkomst eller Udbredelse skyldes en strafbar Handling og Beslutningen om at begjære Afhørelse fattes da efter de i nærværende Reglers §§ 13 og 32 nævnte Hensyn.

I Tilfælde, hvor de fremkomne Oplysninger ikke findes at give Anledning til yderligere Foranstaltning, bliver Sagens Dokumenter, forinden endelig Beslutning herom fattes, at indsende til Bestyrelsen for den almindelige Brandforsikringsindretning. Besluttes retslig Forunderøgelse eller Tiltale reist, gives der den ligeledes Underretning herom, hvorhos Sagens Akter, naar det antages

24 Decbr. af Interesse eller begjæres, ogsaa da bliver at indsende, forsaavidt det kan ske, uden at derved voldes betænkeligt Ophold.

§ 39. Finder Statsadvokaten, at der kan være Grund til at reise Tiltale for Bebyrdninger fremsatte mod nogen, som enten er eller paa den Tid, hvorom der handles, var offentlig Tjenestemand, for en Handling eller et Forhold, som kunde paadrage ham Straf eller Tjenestens Tab, indsender han Sagen til Rigsadvokaten, ledsaget af begrundet Udtalelse. Det samme gjælder, hvor Statsadvokaten finder Grund til Tiltale mod en Embeds- eller Bestillingsmand for saadant Forhold, som omhandles i Straffelovens § 325 No. 5.

§ 40. Afgjørelse efter Straffeproceslovens § 87, tredie Led, om atter at aabne Forfølgning i Tilfælde af betinget Undladelse af Paatale fattes af Rigsadvokaten, naar Sagen indgaar under Straffeproceslovens § 89, og ellers af Statsadvokaten.

Bestemmelse om, hvorvidt en udsat Straf skal fuldbyrdes, bliver i alle Tilfælde, hvor Afgjørelsen er henlagt til Paatalemyndigheden, at fatte af vedkommende Statsadvokat. Politiet har derfor overalt, hvor Forskriften i Straffelovens § 53, tredie Punktum, kan komme til Anvendelse, forinden Forelæg udfærdiges, at indhente Statsadvokatens Afgjørelse for, hvorvidt den udsatte Straf nu skal fuldbyrdes. Statsadvokatens Bestemmelse herom bliver altid at indtage i det Forelæg, der skal forkynnes Sigtede til Vedtagelse.

Begjæring om Gjenindsættelse i statsborgerlige Rettigheder i Henhold til Straffelovens § 76 fremsættes for vedkommende Statsadvokat, der træffer de i Paragrafen nævnte Forføininger, som paahviler Paatalemyndigheden.

§ 41. Ansøgning om Benaadning indsendes gjennem Paatalemyndigheden, som, hvor dertil findes Grund, bør ledsage den med sin Udtalelse.

§ 42. Korrespondance imellem Statsadvokaterne og Regjeringsdepartementerne bør som Regel foregaa gjennem Rigsadvokaten. Herfra undtages Ansøgninger om Benaadning samt ganske kurante Ekspeditioner, hvilke fra Statsadvokaterne direkte kan sendes vedkommende Departement.

Benaadningsansøgninger bør dog med tilhørende Dokumenter sendes gjennem Rigsadvokaten, forsaavidt de er udgaaede fra Paatalemyndighedens Tjenestemænd, eller nogen saadan har udtalt sig over samme, samt i Tilfælde af, at det kan antages at være Rigsadvokaten af nogen Interesse at blive bekjendt med Sagen enten af Hensyn til Ansøgningen eller af andre Grunde.

§ 43. Paatalemyndighedens Tjenestemænd har i det Omfang, som Justitsdepartementet maatte bestemme, at bistaa det Offentlige med at føre Kontrol med Rimeligheden af de af andre Retter end Høiesteret tilkjendte Salærer.

§ 44. Paatalemyndighedens Tjenestemænd kan ikke udenfor

det i § 16 omhandlede Tilfælde, medmindre speciel Tilladelse dertil er meddelt, overdrage nogen Del af sin Embedsmyndighed til andre. 24 Decbr.

Dog kan Rigsadvokaten, naar han er fraværende paa Embedsreise, lade de fra hans Kontor udgaaende Ekspeditioner, som ikke taaler Opsættelse, og som ikke indeholder Afgjørelser, der ifølge Loven maa træffes af Rigsadvokaten selv, undertegne af en af ham dertil bemyndiget Statsadvokat.

§ 45. Paatalemyndighedens underordnede Tjenestemænd maa ikke inden sit eget Distrikt fungere som Forsvarere for nogen Sigtet, selv om de ingen Befatning har havt med den mod ham anstillede Efterforskning.

§ 46. Statsadvokaterne skal føre følgende Protokoller:

1. Journal.
2. Kopibog.
3. Justitsprotokol, hvori indtages alt, hvad der foretages angaaende strafbare Handlinger, hvis Undersøgelse og Paatale henhører under Statsadvokatens Embedskreds, og hvormed han har Befatning. Hver enkelt Sag gives sit Folium i tidsfølgende Orden i Protokollen, saaat man paa et Sted kan se alt, som er foretaget i Sagen. Af Klager og Anmeldelser, der indløber direkte til Statsadvokaten, gjengives det væsentligste Indhold; optager han i Sagen nogen Forklaring, bliver idetmindste de afhørte Personers Navne, Bopæl og lignende at anføre, forsaavidt ikke Kopipresse benyttes.

§ 47. Fogder og Politimestere skal foruden de Protokoller, som ellers maatte være paabudte, ogsaa føre følgende saadanne:

1. Bødeprotokol, hvori indføres alle Bøder, der skal inddrives eller omsættes.
2. En til Statsadvokaternes Justitsprotokol svarende Protokol over de Straffesager (enten de angaar Forbrydelser eller Forseelser), hvis Undersøgelse og i Tilfælde Paatale henhører under Vedkommendes Embedskreds, eller hvormed han har Befatning, og hvori indtages alt, hvad der i Sagen foretages, forsaavidt Befatningen ikke blot bestaar i, hvad der bliver at anføre i Bøde- og Omsætningsprotokollen.

Saadan Protokol som under No. 2 nævnt bliver ogsaa at føre af Lensmændene.

§ 48. I ethvert Tilfælde, hvor et Foged- eller Politimesterembede for bestandig eller midlertidig skifter Indehaver, bliver Meddelelse derom uden Ophold at tilstille vedkommende Statsadvokat for af denne at oversendes Rigsadvokaten. Det samme gjælder med Hensyn til underordnede Politiembeder og Lensmandsbestillinger, forsaavidt den indtraadte Forandring er endelig eller dog beregnet paa længere Varighed.

Meddelelsen udgaar for Foged- og Politimesterembedernes Vedkommende fra disse Embeder selv og ellers fra den vedkommende overordnede Foged eller Politimester.

24 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i den ved Kongelig Resolution af 3die Marts 1894, Post 2 fastsatte Ordning af Gudstjenesterne i Strømmen Præstegjæld under Nordre Jarlsberg Provsti i Kristiania Stift foretages den Forandring, at der i Berger Kapel altid forrettes paa anden Dag af de tre store Høitider, og paa anden Søndag efter Michaeli.

24 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved det tillades, at den gamle Sognekirke i Heskestad Annekssogn af Lund Præstegjæld under Dalene Provsti i Kristiansand Stift nedtages, idet de ældre Inventariegjenstande, som ikke maatte blive overført til den nye Sognekirke, bliver at tilbyde Stavanger Museum som Gave.

24 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov af 17de Mai 1904 meddeles Samtykke til, at Opdal Herred i Søndre Trondhjems Amt for et Tidsrum af 3 Aar fra 1ste Januar 1905 deles i 12 Fattigkredse, saaledes at hver Kreds under Fattigstyrets Overtilsyn og Bestyrelse i det hele eller for en Del overtager Forsørgelsen af sine Fattige. Den omhandlede Kredsinddeling saavelsom senere mulige Forandringer i samme bliver at godkjende af Kirke- og Undervisningsdepartementet.

24 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved det er bestemt:

1. At Frøien Herred, Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt fra den Tid, som af Amtmanden bestemmes, paa de af Herredsstyret under 12te Januar og 18de Mai 1903 samt 4de Januar 1904 vedtagne Vilkaar deles i to Herreder, Sørfrøya Herred, svarende til Søndre Frøien Sogn, og Nordfrøya Herred, svarende til Sletten Sogn.
2. At fra samme Tid Søndre Frøien Sogn bliver at benævne Sørfrøya Sogn og Sletten Sogn Nordfrøya Sogn.

24 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved Poststyrelsen bemyndiges til i Tilfælde, hvor vedkommende Postanvisningsoverenskomst ikke maatte indeholde nogen tilsvarende Bestemmelse, at træffe Aftale med fremmede Poststyrelser om, at Klager over angivelig ikke udbetalte eller feilagtig udbetalte Postanvisninger i vedkommende internationale Udveksling maa — for at blive taget i Betragtning — fremsættes inden et Aar at regne fra den Dag, Anvisningen præskriberes, eller i Tilfælde fra Anvisningens Udbetalingsdag.

24 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved Forsvarsdepartementet bemyndiges til at fastsætte de i den militære Straffelov af 22de Mai 1902 § 19 omhandlede nærmere Regler angaaende Arrest og Arrestfangers Behandling.

24 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at ældste Inspektionsofficer ved Krigsskolen ved Siden af den umiddelbare Inspektion af enkelte Klasser skal under Overledelse af Krigs-

skolens Chef i alt, hvad der angaar Skoletjenesten, indtage selvstændig Stilling tilsvarende Kompanichefens for Kompanitjenesten. 24 Decbr.

Regler og Takster for Fæste- og Engagementskontorer i Lillehammer By*) i Henhold til Lov af 12te Juni 1896 §§ 6 og 7, vedtagne af Lillehammer Bystyre 30te November, approberede af Amtmanden i Kristians Amt 24de December 1904. 24 Decbr.

§ 1. Forinden Bevilling meddeles til nogen saadan Virksomhed, som omhandles i § 1 i Lov af 12te Juni 1896 om Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer, har Vedkommende at stille Sikkerhed for et Beløb af mindst Kr. 200,00 og høist Kr. 1000,00 efter Formandskabets nærmere Bestemmelse.

§ 2. Forhyrings-, Fæste- og Engagementsvirksomhed maa ikke drives sammen med Udsalg eller Udskjænkning af berusende Drikke og heller ikke i Hus eller Gaard, hvor Udskjænkning af saadanne Drikkevarer finder Sted.

§ 3. De i nævnte Lovs § 1 omhandlede Mellemmænd er berettigede til at oppebære Godtgjørelse efter følgende

Regulativ:

A. For Engagement af Tyende, Arbeidere og Haandværkslærlinge:
   I. Indskrivningspenge:
      af den Tjenesteøgende . . . . . Kr. 0,25
      og af Husbonden . . . . . „ 0,25
   II. Godtgjørelse for Engagement:
      af den Tjenesteøgende . . . . . Intet,
      af Husbonden for $^1/_2$ Aars Engagement . . Kr. 2,00,
      hvoraf Halvdelen til den Tjenesteøgende.
      af Husbonden for 1 Aars Engagement . . Kr. 4,00,
      hvoraf Halvdelen til den Tjenesteøgende.

B. For Engagement af Butikjomfruer, Kassererske, Husjomfruer, Handelsbetjente, Kontoriste, Haandværkssvende og lignende i privat Tjeneste:
   I. Indskrivningspenge:
      af den Tjenesteøgende . . . . . Kr. 1,00
      af Husbonden . . . . . „ 2,00
   II. Godtgjørelse for Engagement:
      af den Tjenesteøgende . . . . . Kr. 2,00
      af Husbonden . . . . . „ 3,00

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Filologernes og Realisternes Landsforening i Anledning af en Henvendelse til Departementet angaaende Godtgjørelse til Eksaminatorer og Censorer ved mundtlig Artium i Tilfælde, hvor samtlige Kandi- 24 Decbr.

*) Bekjendtgj. 5te Jan. 1905 i Lovtid. 1ste Afd. No. 1.

24 Decbr. dater udebliver uden paa Forhaand at have meldt Forfald. Efter at have indhentet Undervisningsraadets Udtalelse om Spørgsmaalet meddeler Departementet overensstemmende med dettes og Foreningens Forslag, at der i saadanne Tilfælde kan udbetales Eksaminatorer og Censorer samme Godtgjørelse, som er fastsat for Eksamination og Censur af et halvt Parti (ɔ: Kr. 6,00 for hver).

24 Decbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvorved der i Anledning af en Forespørgsel, om en Lensmand tilkommer Kostgodtgjørelse for en Reise som Stævnevidne 18 km. tillands og 1 km. tilvands, meddeles, at der antages at tilkomme vedkommende Lensmand Kostgodtgjørelse i det omhandlede Tilfælde, saafremt der til Reisen er medgaaet mindst 5 Timer (kfr. Udgaven af Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse med Anmærkninger § 24, Note 12 og 13).

27 Decbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Mosjøens kommunale høiere Almenskoles Bestyrer, hvorved der i Anledning af hans Forespørgsel om, hvilke Hensyn der er at tage ved Fastsættelsen af Karakteren for Orden i skriftlige Arbeider, meddeles, at Departementet henholder sig til Undervisningsraadets følgende Udtalelse af 25de f. M.: „Ved Fastsættelse af Karakteren for Orden i skriftlige Arbeider har man efter Raadets Mening ved Middelskoleeksamen at tage Hensyn til, at der er anvendt tilbørlig Omhu paa Skrift og ydre Udstyr, og at Arbeiderne i det hele gjør et pynteligt Indtryk. Hvorledes man i Aarets Løb skal anvende denne Karakter med størst Udbytte for Elevernes Opdragelse til Orden og Nøiagtighed, maa overlades til Lærernes Skjøn".

27 Decbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristiania Stift i Anledning af en indkommen Forespørgsel fra Kristiania Magistrat og Overformynderi om, hvorvidt der haves Adgang til at anvende en umyndiggjort Persons Kapital til Kjøb af en Livrente for ham. Departementet meddeler, at det antager, at dertil haves Adgang i Henhold til Lov om Umyndiges Midler af 28de September 1857 § 14 f, naar Magistrat, Overformynderi og Værge er enige i, at dette til Opfyldelse af den umyndiggjortes Fornødenheder er den hensigtsmæssigste og for ham gavnligste Maade at anvende hans Midler paa, men at Formynderstyrelsen ved en saadan Disposition selvfølgelig maa udvise den største Varsomhed med Hensyn til Valg af Forsikringsindretning.

28 Decbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til et Værgeraad i Anledning af, at en Lensmand for Tilsigelse af to forsømte Børn og deres Mødre til Møde i Værgeraad havde gjort Krav paa Godtgjørelse efter § 115 i Sportelloven af 6te August 1897. Departementet meddeler, at Sagen har været forelagt Finantsdepartementet, som i Skrivelse af 17de December d. A. har udtalt, at det finder

at maatte fastholde den i Skrivelse af 23de Januar 1904[1]) hævdede Forstaaelse af Spørgsmaalet om Lensmænds Godtgjørelse for Tilsigelse af forsømte Børn (og deres Forældre) til Værgeraadsmøde (d. e. Godtgjørelse efter Sportellovens § 117) som gjældende, ogsaa naar det til Værgeraadsmøde tilsagte Barn har begaaet en strafbar Handling. Kirkedepartementet henholder sig hertil. 28 Decbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania, hvorved der i Anledning af en af et Skolestyre fattet Beslutning om at berøve Lærerne i to Kredse Brugen af Aftrædelsesværelset i Skolehuset meddeles, at da vedkommende Skolehuse, efter hvad Direktøren har oplyst, er opført med Bidrag af Amtsskolekassen og der ved saadant Bidrags Tilstaaelse er en vedtagen Regel, at der i ethvert Skolehus i det mindste skal være et Aftrædelsesværelse for Lærerne, maa Skolestyret anses uberettiget til at unddrage Lærerne Brugen af disse Værelser. 28 Decbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania i Anledning af, at et Skolestyre paa Andragende har givet en Kirkesanger og Lærer Tilladelse til at holde Stedfortræder i 25 Timer ugentlig, medens han selv beholdt 8 Timer (3 Timer Sang og 5 Timer Kristendomskundskab). Denne Tilladelse, der væsentlig var begrundet ved Kirkesangerens mange Gjøremaal, var ikke begrænset til nogen bestemt Tid, men var ment at skulle gjælde, saalænge Kirkesangeren stod i Tjenesten. I Avertissementet efter en Stedfortræder anførte Skolestyret, at Vikariatet sandsynligvis mindst vil vare 2 Aar. Det var derhos saavel Kirkesangerens som Skolestyrets Forudsætning, at han ved denne Ordning ikke skulde miste sine Alderstillæg af Amtsskolekassen. 28 Decbr.

I den Anledning bemærker Departementet, at hvor det maatte gjælde en kortere og bestemt begrænset Tid, vilde det antagelig ikke anse et Skolestyre uberettiget til at tilstaa en Lærer, der paa Grund af høi Alder, svækket Helbred eller lignende har vanskeligt for helt ud at varetage sin Post, en Lettelse i Arbeidet ved at tillade ham at holde Stedfortræder i en Del af Posten. I nærværende Tilfælde maa imidlertid Ordningen være tænkt som stadig, saalænge Læreren staar i Tjenesten, hvortil kommer, at nævnte Lærer oplyses at være i fuld Vigør og at have en god Helbred, saaat Fritagelsen nærmest maa siges at være begrundet ved hans Arbeide udenfor Skolen. Under saadanne Omstændigheder finder Departementet, at den af Skolestyret givne Tilladelse vanskelig kan opretholdes, og at det i ethvert Tilfælde maa anses meget tvivlsomt, om Lærerens Alderstillæg kan udbetales ham. Departementet er for sit Vedkommende nærmest af den Mening, at i et Tilfælde som nærværende bør Alderstillægget ikke udbetales. Gjæl-

[1]) Se Kirkedepartementets Skrivelse af 18de Mai 1904.

28 Decbr. der det Sygdomsfald eller Deltagelse i Kurser beregnet paa Lærernes videre specielle Uddannelse har vistnok Departementet udtalt, at i saadanne Tilfælde bør Alderstillægget vedblivende udbetales, men i nærværende Tilfælde maa som nævnt Grunden til Tjenestefriheden siges at være en anden. At Læreren selv skal læse endel af de hans Lærerpost vedkommende Timer kan, som bemærket af Direktøren, ikke antages at gjøre nogen Forandring, da Alderstillæg efter Skolelovens § 20 kun skal tilstaaes Lærere i fuldstændig Post, og den heromhandlede Post ved den stedsundne Indskrænkning i Timetallet er ophørt at være fuldstændig. Men herved stødes der igjen an mod Skolelovens § 19, hvorefter Undervisningen i Folkeskolen skal henlægges til fuldstændige Lærerposter med mindst 24 Skoleuger aarlig.

29 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Enkefru Regine Eckersberg oprettede „Brugseier P. M. Eckersbergs og Hustrus Legat til Fordel for Arbeidere og deres Efterladte ved Sagene i Kristiania" og paa de for dette Legat udarbeidede Statuter af 12te Februar og 10de Oktober 1904.

29 Decbr. **Høieste Resolution** *), hvorved de af Aamots Herredsstyre i Møde den 29de November 1904 godkjendte Love for Rena Samlag for Øl- og Vinudskjænkning i Medhold af § 23 i Lov af 17de Mai 1904 stadfæstes med en enkelt Forandring som gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 6 Aar, at regne fra 1ste Januar 1905.

29 Decbr. **Høieste Resolution** *), hvorved de af Namsos Samlag for Salg og Skjænkning af Øl, Vin, Frugtvin og Mjød i Generalforsamling den 9de August 1904 vedtagne og i Bystyrets Møder den 14de Oktober og 15de December næstefter godkjendte Vedtægter i Medhold af § 23 i Lov af 17de Mai 1904 stadfæstes som gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 6 Aar, at regne fra 1ste Januar 1905.

29 Decbr. **Høieste Resolution** *), hvorved de af Røros Herredsstyre i Møde den 29de Oktober 1904 godkjendte Love for Røros Øl- og Vinsamlag i Medhold af § 23 i Lov af 17de Mai 1904 stadfæstes med en enkelt Forandring som gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 2 Aar fra 1ste Januar 1905 at regne.

29 Decbr. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet til samtlige Amtmænd:

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Med Hensyn til den nye Straffelovs Regler for Bøders Ansættelse og Størrelse og den subsidiære Fængselsstrafs Karakter skal Departementet henvise til sin tidligere Rundskrivelse af 27de Oktober sidstleden. Her skal man alene fæste Opmærksom-

*) Bekjendtgj. 30te Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 52.

heden paa, at Bøder efter den nye Straffelovs Ikrafttræden bliver 29 Decbr.
at ansætte inden de i Lovens § 27 angivne Ydergrænser; denne Regel gjælder over Strafferettens hele Felt, alene med følgende Undtagelser: 1) Disciplinærstraffe; 2) nogle specielle Love, der er nævnte i Ikrafttrædelseslovens § 4 II No. 1; 3) Postlovens § 50, som den lyder efter Lov af 9de Juni 1903; 4) Lov om Udskjænkning af spirituøse Drikkevarer i Tromsø Stift af 20de Februar 1904 § 9 samt 5) Lov om Toldoplag af 7de Mai 1904 § 19. Videre bemærkes, at den subsidiære Fængselsstraf skal sættes til almindeligt Fængsel efter Straffelovens § 17, og at dette saa igjen i samme Dom eller Forelæg helt eller delvis kan bestemmes omsat til skjærpet Fængsel uden Hensyn til den Skyldiges Ønske. Ved Spørgsmaal om saadan Omsætning og ved Valget af den ene eller anden Form af skjærpet Fængsel bliver at tage de almindelige Hensyn til de konkrete Omstændigheder og den skyldige Person. Som Følge heraf vil subsidiært Fængsel paa Vand og Brød kunne gives omtrent den samme Anvendelse, som det hidtil har havt ved Konvertering af Bøder efter Straffelovens Kap. 2 § 30, medens Fængselsstraffens Varighed ikke som tidligere kommer til at staa i noget bestemt Forhold til Bodens Størrelse. Med Hensyn til Udsoning af Fængsel paa Vand og Brød skal man oplyse, at ved Kgl. Res. af 24de December sidstl. er der fastsat en Mellemdag af almindeligt Fængsel efter 10 Dages udholdt Fængsel paa Vand og Brød og 2 Mellemdage efter 15 Dages lignende Fængsel. Hvor Beregningen af det skjærpede Fængsel, hvortil den subsidiære Fængselsstraf omsættes, er ganske enkel, vil der intet være til Hinder for, at Beregningen udføres af den Myndighed, der forelægger Straffen. Men forøvrigt vil den nærmere Omsætning altid kunne overlades vedkommende Fængselstjenestemand, der hertil vil benytte en særlig udarbeidet Tabel, og man forudsætter, at Beregningen i hvert Fald overlades denne, hvor der bliver Spørgsmaal om Mellemdage eller et overskydende Antal Dage almindeligt Fængsel, bl. a. forat Forelægget ikke i sin Form skal blive altfor slæbende.

Er Omsætning til skjærpet Fængsel ikke bestemt i Dommen eller Forelægget, vil den efter Straffelovens § 18 ogsaa kunne besluttes ved Fuldbyrdelsen, men da kun efter den Skyldiges Begjæring eller med hans Samtykke. Opmærksomheden henledes i denne Forbindelse paa § 19, 2det Led, hvorefter Kvinder, som giver Die, ikke maa underkastes skjærpet Fængsel, og Personer under 18 Aar ikke Fængsel paa Vand og Brød. Heller ikke kommer skjærpet Fængsel ellers til Anvendelse, hvor det findes at kunne medføre Fare for Helbreden.

Skal flere Bødestraffe efter den nye Straffelov fuldbyrdes samtidig, bliver ikke som nu Beløbene at sammenlægge og Summen eventuelt at omsætte til Frihedsstraf, men hvert Dekret skal fuldbyrdes for sig, dog for Efterskudsdommes Vedkommende under

29 Decbr. Jagttagelse af Straffelovens § 64, 3die Led, jfr. Straffeproceslovens § 478. Skjønt Bestemmelsen i Fængselslovens § 35, 2det Led af særlige Grunde endnu ikke er sat i Kraft, bliver den dog at give Anvendelse, saaledes at ingen i Sammenhæng kan underkastes Straffe paa tilsammen mere end 30 Dages Fængsel med haardt Natteleie eller 20 Dages Fængsel paa Vand og Brød uden med et Mellemrum af henholdsvis mindst 1 og 2 Uger.

Med Hensyn til Optjening af Bøder bemærkes, at der for Tiden neppe vil være synderlig Adgang dertil, men Eksekutionsmyndigheden bør have Opmærksomheden henvendt paa Muligheden af saadan Optjening og i Tilfælde bringe den i Anvendelse. Optjeningen er imidlertid en ganske frivillig Sag, og den Skyldige maa efter Lovens Forudsætning selv tage Initiativet, om han ønsker Boden optjent.

Har Mulkterede betalt en Del af Boden, men Resten maa blive at omsætte til Frihedsstraf, bliver ifølge Straffelovens § 28 denne Straf forholdsvis at nedsætte, dog saaledes, at en Del af en Dag regnes lige med en hel Dag. Er en Del af Boden afsonet med Frihedsstraf, men Resten tilbydes betalt, tages der ved Beregningen heraf alene Hensyn til de hele Dage, hvori Frihedsstraffen er udstaaet. Afgjørelsen af disse Spørgsmaal henhører i ethvert Tilfælde under Eksekutionsmyndigheden, og med Ordet „forholdsvis" kan alene forstaaes det mathematiske Forhold. Hvis f. Eks. en Person er ilagt en Bod af Kr. 20,00 eller subsidiært 20 Dages Fængsel, og han betaler Kr. 5,50, vil Fængselsstraffen blive at nedsætte forholdsvis, altsaa til $^{1450}/_{2000} = 14^1/_2$ Dag eller, da Broken skal forhøies til en hel, 15 Dage, der saa igjen i Tilfælde bliver at omsætte til Fængsel paa Vand og Brød. Eller: En Person, der er ilagt en Bod af Kr. 150,00 eller subsidiært 15 Dages Fængsel, der er omsat til 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, tilbyder sig efter Udholdelsen af $1^1/_2$ Dags saadant Fængsel at betale den Del af Boden, som han endnu ikke har afsonet. Heller ikke her kommer Broken ham tilgode, idet den her kastes bort, og han ansees, som om han alene havde udstaaet 1 Dag; han maa følgelig erlægge $^4/_5$ af Beløbet eller Kr. 120,00. Det vil af det anførte fremgaa, at naar flere Bødestraffe over en Person fuldbyrdes samtidig, og han enten delvis indbetaler Beløbet eller delvis afsoner samme, er det nødvendigt at bringe paa det rene, hvilken af de flere Straffe paa denne Maade delvis er fuldbyrdet. Dette vil vistnok i Almindelighed med tilstrækkelig Tydelighed fremgaa af Omstændighederne, men hvor der desuagtet maatte kunne reises Tvivl, bør denne løses til Gunst for Mulkterede.

Efter Ikrafttrædelseslovens § 8 er Pengestraffe, som ilægges nogen i Henhold til Lovbestemmelse, hvorefter dette kan ske, uden at egen Skyld kræves, ikke Gjenstand for Afsoning, medmindre egen Skyld findes bevist. Saadanne Bestemmelser findes i en

Flerhed af Love, f. Eks. i Lov om Ansvar for Skade paa Bosæ m. v. af 11te Juni 1903 § 1 og Havneloven af 10de Juli 1894 § 62. 29 Decbr.

Ifølge den nye Straffelovs § 72 bortfalder ilagte Bøder indtil Kr. 20,00 efter 2 Aars Forløb og Bøder over Kr. 20,00 efter 5 Aars Forløb, og dermed bortfalder ogsaa den subsidiære Fængselsstraf. Kan Fuldbyrdelsen ikke paabegyndes paa Grund af Udstaaelse af en anden Frihedsstraf i eller udenfor Riget, eller paa Grund af, at Straffens Fuldbyrdelse er udsat i Henhold til Bestemmelserne i Straffelovens § 52, løber i dette Tidsrum ingen Forældelse. Efter § 73 afbrydes Forældelsens Løb bl. a. ved Paabegyndelsen af Straffens Fuldbyrdelse; dette Udtryk antages dog ikke at omfatte det Tilfælde, at den Skyldige i Henhold til ovenstaaende Regler betaler Afdrag af en ilagt Bod. Inddragning, ilagt efter § 34, er i Modsætning til den ældre Lovs Regler om Konfiskationsstraf ikke Gjenstand for Forældelse.

Med Hensyn til Forældelse af Bøder, ilagte for Handlinger begaaede under den ældre Lovs Herredømme, kommer ifølge den nye Lovs § 3 dennes Bestemmelser til Anvendelse, dersom ikke Fuldbyrdelsen er lovlig paabegyndt før Lovens Ikrafttræden. Ifølge Ikrafttrædelseslovens § 30 skal selve Fuldbyrdelsen af saadanne Bøder ske efter den ældre Lovs Regler. Disse Bøder bliver altsaa ogsaa efter den nye Straffelovs Ikrafttræden at konvertere og afsone overensstemmende med den ældre Lovs Bestemmelser.

I Forbindelse med foranstaaende finder Departementet ogsaa at burde henlede Opmærksomheden paa den ved Lov No. 12 af 22de Mai 1902 foretagne Forandring i Straffeprocesslovens § 85, sidste Led, der aabner Adgang til at gjøre Frafaldelse af Tiltale i visse Tilfælde betinget af Sigtedes fremtidige Forhold. Videre henledes Opmærksomheden paa, at Straffeprocesslovens § 287 paa samme Maade er forandret saaledes, at man har opgivet det nugjældende ubetingede Paabud om, at Forelæg i visse Sager skal udfærdiges, før Tiltale reises. Hensigten med denne Forandring har været, at hvor selve Lovens Forstaaelse er uklar, bør Paatalemyndigheden have Adgang til at æske et Præjudikat og ikke tvinges til at udfærdige et Forelæg, hvis Berettigelse maaske fremstiller sig for den selv som yderst tvivlsom. Ogsaa hvor den Sigtede nægter Handlingen, og Beviset synes tvivlsomt, kan det undertiden være stødende at søge fremkaldt en Vedtagelse, som maaske alene er begrundet i Ønsket om at slippe videre Ulejlighed og ikke nogen Bevidsthed om Skyld.

Foruden en Bod kan Forelægget ogsaa lyde paa Inddragning (se Straffelovens §§ 34—37), der altid skjer til Fordel for Statskassen, hvor intet modsat er bestemt. Videre kan Forelæg efter Straffeprocesslovens § 288, jfr. Loven af 22de Mai 1902, omfatte Erstatning til Fornærmede og Omkostninger til det Offentlige.

29 Decbr. Sluttelig undlader man ikke at gjøre opmærksom paa, at Overtrædelse af Sundhedsvedtægter ikke — som ved en Inkurie udtalt i Rundskrivelsen af 27de Oktober sidstleden — bliver at straffe efter Straffelovens § 339 No. 2, men efter § 357, der sætter Straf af Bøder eller Fængsel indtil 3 Maaneder.

30 Decbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Formanden i et Værgeraad, hvorved der i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt det tilligger Værgeraadet at træffe Bestemmelse om særskilt Sygebehandling for et af Værgeraadet i Familie bortsat Barn (f. Eks. Ophold paa Sygehus, dog ikke paa Grund af smitsom Sygdom), meddeles, at saafremt den ekstraordinære Sygebehandling er foranlediget ved selve det Forhold, som begrunder Værgeraadets Indskriden (saasom ved Mishandling fra Forældrenes Side), antages Værgeraadet berettiget til at anordne saadan Sygebehandling samtidig med, at det beslutter Barnet bortsat i Familie. Udgifterne ved denne Sygebehandling maa formentlig blive at udrede af Herredskassen paa samme Maade som Udgifterne ved et Barns Bortsættelse i Familie (kfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 2den December 1901). Har derimod saadan ekstraordinær Sygebehandling først vist sig nødvendig, efterat Barnet er bortsat i vedkommende Familie, eller kan saadan Sygebehandling ikke siges at være nødvendig, men kun fremstiller sig som ønskelig, antages det ikke at tilkomme Værgeraadet at træffe Bestemmelse herom, medmindre dette sker efter Aftale med den Myndighed (som Regel Fattigstyret), hvem Bestemmelsen tilligger. Skal Omkostningerne udredes af Barnets Forældre eller af dettes egne Midler, maa selvfølgelig Forældrenes eller Værgens Samtykke paa Forhaand være indhentet.

30 Decbr. **Regler** for Straffangers Indsættelse i de forskjellige Fængsler. (Udfærdiget af Justitsdepartementet).

§ 1. I Landsfængsel indsættes efter de i §§ 2—5, jfr. § 9, givne nærmere Regler Personer, som er ilagt Straf af Fængsel i 6 Maaneder eller derover.

Herved tages ikke Hensyn til, om Varetægtsfængsel skal bringes i Afdrag i Straffen. Er imidlertid saadant Afdrag saa stort og den gjenstaaende Straffetid saa kort, at Fangens Indsendelse til Landsfængsel efter Reisens Længde og Bekostning stiller sig som urimelig, har Paatalemyndigheden — i Tilfælde telegrafisk — at indberette dette til Fængselsstyrelsen og at afvente Meddelelse fra denne, forinden Straffen fuldbyrdes.

§ 2. I Bodsfængslet indsættes:

a. Mandsfanger, som er ilagt Straf af Fængsel i 6 Maaneder eller derover (jfr. § 1), og som ved Indsættelsen er under 24 Aar.

b. Mænd fra 24 til 50 Aar, som er ilagt Straf af Fængsel i 6 Maaneder eller derover (jfr. § 1) indtil 3 Aar, naar de 30 Decbr.
1. ikke tidligere har afsonet Straf i Bodsfængslet eller
2. ved sidste Dom ikke er fradømt de statsborgerlige Rettigheder.

Mænd, hvis Fader eller Moder er Lap, indsættes dog ikke i Bodsfængslet. Heller ikke Kvæner eller Finlændere, som er mindst 24 Aar gamle og ikke kan tale Norsk.

§ 3. I Akershus Landsfængsel indsættes Mænd, som er ilagt Straf af Fængsel i 6 Maaneder eller derover (jfr. § 1), forsaavidt de er domfældt inden Oslo, Akershus, Smaalenenes, Hedemarkens, Kristians, Buskeruds, Bratsbergs, Nedenes eller Listers og Mandals Lagsogne og ikke efter § 2 skal indsættes i Bodsfængslet.

§ 4. I Trondhjems Landsfængsel indsættes Mænd, som er ilagt Straf af Fængsel i 6 Maaneder eller derover (jfr. § 1), forsaavidt de er domfældt inden Stavanger, Bergen, Bergenhus, Romsdals, Trondhjems, Nordlands, Tromsø eller Finmarkens Lagsogne og ikke efter § 2 skal indsættes i Bodsfængslet.

§ 5. I Landsfængslet for Kvinder indsættes Kvinder, som er ilagt Straf af Fængsel i 6 Maaneder eller derover (jfr. § 1).

§ 6. I Kredsfængslerne — i Kristiania, Hamar, Drammen, Skien, Kristiansand, Stavanger, Bergen, Molde, Trondhjem, Bodø, Tromsø og Vadsø — indsættes Mænd og Kvinder, som er ilagt Straf af Fængsel i kortere Tid end 6 Maaneder eller af Hefte, samt Mænd, som er ilagt militær Arrest.

§ 7. I de større Hjælpefængsler indsættes Mænd og Kvinder, som skal afsone Straf af Fængsel eller Hefte i en Tid af indtil 60 Dage — heri ikke medregnet Dage, som muligens fragaar i Straffen paa Grund af udholdt Varetægtsfængsel — samt Mænd, som skal udholde militær Arrest.

Til de større Hjælpefængsler henregnes Hjælpefængslerne i Fredrikshald, Sarpsborg, Fredrikstad, Moss, Eidsberg, Kongsvinger, Sel, Gjøvik, Nordre Aurdal, Nes, Hønefoss, Kongsberg, Holmestrand, Horten, Tønsberg, Sem, Sandefjord, Larvik, Brevik, Porsgrund, Stathelle, Langesund, Kragerø, Arendal, Hornnes, Mandal, Flekkefjord, Stavanger, Lervik, Vossevangen, Vik, Aalesund, Kristiansund, Trondhjem, Stenkjær, Namsos, Sannes, Kabelvaag, Hammerfest.

I Stavanger Hjælpefængsel indsættes ikke Kvindefanger.

§ 8. Mindre Hjælpefængsler kan, naar det efter Fængslets Indretning og Forholdene forøvrigt findes hensigtsmæssigt, af Amtmanden tillades brugt ogsaa til Afsoning af Straf.

I saa Fald kan i saadant Fængsel indsættes Mænd og Kvinder, som i en Tid af indtil 10 Dage — heri ikke medregnet

30 Decbr. Dage, som muligens fragaar i Straffen paa Grund af udholdt Varetægtsfængsel — skal afsone Straf af Fængsel eller Hefte, samt Mænd, som skal afsone militær Arrest.

§ 9. Ved Anvendelsen af foranstaaende Regler iagttages følgende:

a. Militær Arrest afsones ikke i Kredsfængsel eller Hjælpefængsel, medmindre Benyttelse af militært Arrestlokale vilde medføre uforholdsmæssig Ulempe eller Bekostning.

b. Naar en Strafart omsættes til en strengere, kommer kun den nedsatte Straffetid i Betragtning.

c. Flere Frihedsstraffe af samme Art regnes sammen. Skal nogen samtidig udstaa Fængsel og Hefte, regnes ligeledes efter den sammenlagte Straffetid, hvor det gjælder Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person skal hensættes i Kredsfængsel eller i større eller mindre Hjælpefængsel.

§ 10. Hvor Bestemmelserne i §§ 6—9 tilsteder Valg mellem Kredsfængsel og Hjælpefængsel, saavelsom hvor der kan være Spørgsmaal om forskjellige Kredsfængsler eller forskjellige Hjælpefængsler, benyttes det Fængsel, som det efter Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde findes hensigtsmæssigst at bruge.

Er der Grund til Tvivl om, hvorvidt dette Fængsel har Plads, maa Undersøgelse herom først anstilles. Sidder Domfældte fængslet, benyttes Telefon eller Telegraf, hvor derved Tid kan vindes.

§ 11. Ønsker Paatalemyndigheden af særlige Grunde at faa en Straf fuldbyrdet, eller en Domfældt at faa en Straf afsonet i et Fængsel, som efter Reglerne ikke kan benyttes, bliver Ansøgning herom med Sagens Akter og fornøden Begrundelse at indsende til Fængselsstyrelsen, som træffer Afgjørelsen.

Hvis Domfældte sidder i Fængsel, skal Ansøgningen ledsages af Erklæring fra Fængslets Bestyrer og i fornødent Fald fra Lægen. Ansøgning om Indsættelse i Bodsfængslet skal altid ledsages af Lægeerklæring.

§ 12. Disse Regler finder tilsvarende Anvendelse paa Frihedsstraffe ilagt efter den ældre Lovgivning.

30 Decbr. **Cirkulære** fra Forsvarsdepartementet, Armestyrelsen.

For at forenkle Administrationen bestemmer Departementet, at Andragender om Udlaan af Militæretaten tilhørende Effekter fremtidig skal afgjøres af Distriktskommandocheferne (for Specialvaabnenes og den tekniske Fællesetats Beholdninger inden 1ste og 2den akershusske Distrikter vedkommende Vaabenchefer (Generalfelttøimesteren), for Sanitetsvæsenets søndenfjeldske Beholdninger Sanitetsgeneralen, for Munderingsdepotets Beholdninger Generalintendanten) og ikke indsendes til Departementet.

Saadant Udlaan bør i Almindelighed kun ske til offentlige 30 Decbr.
eller kommunale Institutioner, til Foreninger med almennyttigt Øiemed eller til Møder, Stevner o. l. af almindelig Interesse, derimod ikke til enkelt Privatmand. Udlaanet maa ikke bevirke nogetsomhelst Afbræk i den militære Tjeneste og maa være betinget af, at de udlaante Gjenstande leveres tilbage uskadte og i rengjort Stand. Ved Udlaan af Telte og Uldtæpper bliver at iagttage, at der — hvor Beholdningerne under paagaaende Øvelser e. l. kan tænkes disponerede af Generalintendanten og Chefen for Intendanturkorpset — om muligt paa Forhaand konfereres med denne.

Til øieblikkelig Afhjælpelse af den ved større Ildebrande, Oversvømmelser o. l. foraarsagede Nød kan Militæretatens Beholdninger disponeres af vedkommende Chefer, idet dog ogsaa i dette Tilfælde Distriktskommandochefens Bestemmelse om muligt indhentes. Angaaende saadanne Dispositioner sker Indmelding hver Gang til Departementet.

Angaaende Udlaan eller Udleie af militære Bygninger, Pladse m. v. til Private henvises til Departementets Bestemmelse af 20de April 1898, der fremdeles bliver gjældende.

Skrivelse*) fra Ministeren for de udenrigske Anliggender 30 Decbr.
i Stockholm til Departementet for udenrigske Sager, Handel, Sjøfart og Industri, hvorved meddeles, at Republiken Panama kun har tiltraadt den i Washington den 15de Juni 1897 affluttede internationale Hovedpostkonvention, altsaa ikke de øvrige samtidig og paa samme Tid affluttede Overenskomster.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Søndre 31 Decbr.
Bergenhus Amt, hvori der meddeles, at Departementet er mest tilbøieligt til at antage, at det ikke er uforeneligt med Landsskoleloven, at Amtsthinget bevilger Bidrag af Amtsskolekassen til Indredning i Skolehus af Bad for Skolebørnene. Ifølge nævnte Lovs § 46 c kan der efter Amtsthingets Bevilgning af Amtsskolekassen udredes Bidrag til Opførelse af Skolehuse. Om hvor fuldkommen Skolehusene kan udstyres med Udsigt til at faa Udgifterne delvis dækkede ved Hjælp af Bidrag af Amtsskolekassen, maa det være Amtsthingets Sag at træffe Afgjørelse. Indredning af Bad i et Skolehus kan ikke i og for sig betegnes som et urimeligt og Skolehuset som saadant uvedkommende Udstyr, selv om det maa medgives, at saadant Udstyr af Skolehusene paa Landet for Tiden hos os forekommer sjelden. Tænkes Badet — som i det Tilfælde, der har givet Anledning til Forespørgslen — benyttet foruden af Skolebørnene ogsaa af Bygdens Folk forøvrigt, bør der dog efter Departementets Mening til dets Indredning ikke ydes Bidrag af Amtsskolekassen.

*) Jfr. Skrivelse af 15de Oktober 1904.

31 Decbr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til samtlige Skoledirektører:

Foranlediget ved en af Høiesteret under 31te Oktober 1903 afsagt Dom i en Sag mellem en Lærer og en Skolekreds angaaende Lærerens Ret til Skydsgodtgjørelse paa Reiser mellem de forskjellige Skolekredse, ved hvilken Dom Kredsen frifandtes — udtalte Departementet i en Rundskrivelse til Skoledirektørerne af 6te Januar d. A., at det ved denne Dom var afgjort, at Folkeskolens Lærere og Lærerinder intet Retskrav havde paa fri Skyds eller Skydsgodtgjørelse mellem sine Skolekredse, idet det helt beroede paa den bevilgende kommunale Myndigheds Afgjørelse i hvert enkelt Tilfælde, hvorvidt fri Skyds eller Skydsgodtgjørelse skulde tilstaaes.

Efter nærmere at have havt Anledning til at se Præmisserne for de af Høiesteret og de to underordnede Retter afsagte Domme i denne Sag har Departementet fundet, at man i den ovennævnte Skrivelse har draget en videre Slutning af de afsagte Domme, end der efter Dommenes Præmisser rettelig bør gjøres.

Skolelovens § 39 maa nemlig fremdeles antages at give Lærerne en af Omstændighederne betinget Ret til Skydsbefordring, dog ikke — saaledes som hævdet af Departementet i flere før Høiesteretsdommen afgivne Skrivelser — i ethvert Tilfælde, hvor Afstanden er mindst 3 km., men alene, hvor Reise o: Skydsbefordring har været paakrævet. Er vedkommende Steder adskilte ved Vand, antager Departementet, at man i ethvert Tilfælde maa sige, at Reise har været paakrævet, og at Skydsbefordring derfor tilkommer Læreren. Er der derimod Landforbindelse, vil det komme an paa Omstændighederne i det enkelte Tilfælde, saasom Afstandens Længde, Veienes Beskaffenhed, Aarstiden, paa hvilken Reisen skal foretages, om det gjælder Lærere eller Lærerinder og lignende. Skjønnet over, hvorvidt en Lærer i det givne Tilfælde har Krav paa Skydsbefordring, tilkommer i første Række vedkommende bevilgende kommunale Myndigheder, men saafremt deres Skjøn ikke indeholder en rimelig Afgjørelse, maa Afgjørelsen kunne indankes for Domstolene.

31 Decbr. **Instruks** for Landsfængslernes Tilsynsraad. (Udfærdiget af Justitsdepartementet).

§ 1. Tilsynsraadet bestaar af en Dommer, et Medlem af Paatalemyndigheden og to andre Mænd eller ved Kvindefængslet to Kvinder.

Justitsdepartementet opnævner Medlemmer af Raadet og i fornødent Fald Stedfortrædere for disse samt inden deres Midte en Formand og en Næstformand.

Opnævnelsen sker for et Aar ad Gangen.

§ 2. Raadet har at føre Tilsyn med, at Bestemmelserne i 31 Decbr.
Lov af 12te December 1903 og de nærmere Forskrifter, som er eller bliver givet angaaende Fangernes Behandling, bliver overholdt.

§ 3. I det i § 2 nævnte Øiemed har Tilsynsraadets Medlemmer efter Formandens nærmere Bestemmelse turvis at besøge Fængslet til ubestemte Tider. I Regelen bør et af Medlemmerne komme der mindst en Gang hver Maaned. Om Besøgene og hvad derunder er fundet at bemærke, gjøres der hver Gang Tilførsel i en dertil indrettet Bog.

Formanden kan ogsaa indkalde Tilsynsraadet til samlet Møde i eller udenfor Fængslet. Sagerne afgjøres ved Stemmeflerhed. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens — eller Næstformandens — Stemme Udslaget. Forhandlingerne indføres i Inspektionsbogen.

§ 4. Tilsynsraadets Medlemmer kan begjære sig forelagt Dokumenter og Bøger vedkommende Fangerne, lade sig forevise Fangerummene, Fangeklæder, Fangekosten m. v. og forlange sig meddelt Forklaring over alle Forhold vedkommende Fangerne.

De har Adgang til at overvære Fængselsraadets Møder, dog uden at deltage i Forhandlingerne.

§ 5. Tilsynsraadets Medlemmer skal have Adgang til at tale med Fangerne i den Udstrækning, som de finder fornøden, og om de ønsker det, uden at nogen anden er tilstede. Under saadanne Samtaler maa de vise stor Forsigtighed og vogte sig for Ytringer, der af Fangen kan opfattes som Løfte om nogen Forandring i hans Kaar, Dadel over Bestyreren eller andre af Fængslets Tjenestemænd o. l.

§ 6. Finder Tilsynsraadets Medlemmer noget at bemærke, har de at henvende sig til Direktøren derom. Hvis denne ikke finder Grund til at bevirke Forholdet rettet, melder vedkommende Medlem Sagen for Tilsynsraadets Formand, som forelægger den for det samlede Raad. Er dette enigt med vedkommende Medlem, retter Formanden fornyet Henvendelse til Direktøren. Efterkommes ikke denne Henvendelse, indberettes Sagen til Fængselsstyrelsen.

§ 7. Tilsynsraadet har at afgive Erklæring om Spørgsmaal vedkommende Fangernes Behandling, hvorom dets Mening ønskes af Justitsdepartementet eller Fængselsstyrelsen.

§ 8. Finder Tilsynsraadet, at nogen gjældende Ordning vedkommende Fangernes Behandling bør forandres, har det at gjøre Forestilling til Fængselsstyrelsen.

§ 9. Ved hvert Driftsaars Udgang indsendes til Fængselsstyrelsen Indberetning om Antallet af de afholdte Møder og de foretagne Inspektioner.

31 Decbr. § 10. Foruden Inspektionsbogen skal Tilsynsraadet føre Journal for indkomne Breve og Kopibog for affendte.

Bøgerne og de nødvendige Skrivefager bekoftes af vedkommende Fængsel.

31 Decbr. **Skrivelse** fra Fængselsstyrelsen til Landsfængslernes Direktører, hvori meddeles, at Beslutning om Løsladelse paa Prøve udenfor de i Lov om Fængselsvæsenet m. v. af 12te December 1903 §§ 23 og 24 omhandlede Tilfælde fremdeles bliver at afgive af Direktøren, efterat Fængselsraadet er hørt.

31 Decbr. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmændene.

I Henhold til Plakat indeholdende Bestemmelser angaaende Udlevering af Gifte og andre Stoffe fra Apothek af 4de Juni d. A., § 17, jfr. § 24, kan Gifte til teknisk og andet ikke medicinsk Brug udleveres til Fabrikanter, Haandværkere og andre voksne Personer, som har Brug derfor i sin Bedrift, til andet teknisk Øiemed eller til Udryddelse af skadelige Dyr, efter Attest fra Politimesteren i Byerne eller fra Lensmanden paa Landet.

I Anledning af flere hertil indkomne Forespørgsler om, hvorvidt disse Tjenestemænd kan beregne sig Godtgjørelse efter Sportellovén for at udstede saadanne Giftatteſter, har man indhentet Udtalelse fra Finantsdepartementet. Dette har antaget, at Giftatteſterne maa blive at udfærdige uden Betaling, da de nemlig synes at maatte henføres til de i Sportellovens § 143 nævnte Atteſter, som meddeles af Lensmanden i Egenskab af Polititjenestemand. Om Betaling for Atteſter, der udfærdiges af Politimeſtere, indeholder Sportelloven ingen Bestemmelse.

Til denne Udtalelse finder dette Departement at kunne slutte sig.

Man vedlægger Aftryk af Blanketter til Giftatteſter.

Giftatteſt.

(Navn) .....

(Stilling) ..... (Bopæl) .....

meddeles herved Atteſt til at erholde udleveret fra Apothek*)

(Kvantum) ..... (Giftens Art) .....

som skal anvendes til .....

.....

Han er en kjendt og paalidelig Person og har for mig afgivet Forsikring om, at intet af Giften skal blive overladt Uvedkom-

*) Fabrikanter og Haandværkere kan tillige erholde Gifte til Brug i sin Bedrift udleverede hos de i Lov af 16de Mai 1904 § 1 næstsidste Led omhandlede Handelsberettigede. Jfr. Kgl. Resol. af 16de Juli 1904.

mende, og at den Del deraf, som ikke kommer til øieblikkelig An- 31 Decbr.
vendelse, skal blive opbevaret under Laas og Lukke, saa at intet deraf spildes (jfr. Lov af 16de Mai 1904 §§ 2 og 4 samt Kongelig Plakat af 4de Juni 1904 §§ 17 og 24).

..... den ..... 190 .

.....
(Politimesterens eller Lensmandens Underskrift).

Uden Betaling.

Høieste Resolution, hvorved de af Moss Samlag for 25 Jan.
Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Generalforsamlinger den 5te December 1903 og 7de Januar 1904 besluttede og af Kommunestyret den 15de December 1903 godkjendte Vedtægter i Medhold af Lovene af 24de Juli 1894 § 5 og 18de Juni 1884 § 7 stadfæstes som gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1904.

Høieste Resolution*), hvorved de af Fredriksstads Sam- 25 Jan.
lag for Brændevinshandel i Generalforsamlinger den 20de Oktober og 16de December f. A. besluttede og af Bystyret i Møde den 26de November s. A. godkjendte Vedtægter for Samlaget i Medhold af Lov om Brændevinssalg og Udskjænkning af 24de Juli 1894 § 6 stadfæstes som gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1904.

Høieste Resolution, hvorved de af Svelviken Samlag 18 Febr.
for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin m. v. i Generalforsamling den 16de Januar 1904 besluttede og af Kommunestyret den 23de Januar næstefter godkjendte Vedtægter i Medhold af Lovene af 24de Juli 1894 § 5 og 18de Juni 1884 § 7 stadfæstes som gjældende indtil videre, dog ikke for længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1904.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den 7 April.
af Forstanderskabet for Levanger og Skogns Sparebank i Møde den 30te December 1903 besluttede Forandring af § 11 i Bankens ved Høieste Resolutioner af 17de December 1895 og 13de April 1898 stadfæstede Plan.

---

*) Departementets Foredrag er indtaget i Dept. Tid. No. 19 og 20.

7 April. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Assessor V. A. Maribo ved Testament af 20de Februar 1896 med Kodiciller af 19de og 24de Oktober 1900 oprettede „Hedvig Maribo, født Sonnleithners Legat for Husarme i Kristiania By" samt paa de af Kristiania Magistrat under 8de December f. A. udarbeidede Statuter for nævnte Legat.

11 April. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation meddeles paa det i Generalforsamling den 2den Februar 1904 vedtagne Udkast til ny Plan for Eids og Storheims Brandforsikringsforening for Bygninger og Løsøre, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

11 April. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Ellef Kristoffersen Yttri og Hustru Unni Ellefsdatter ved Gavebrev af 13de Mars f. A. oprettede „Ellef Kristoffersen Yttri og Hustrus Legat" til Fordel for forskjellige Missionsselskaber m. v. samt paa de under 29de November f. A. udarbeidede Statuter for nævnte Legat.

11 April. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Snedkermester Christian Wilhelm Christensen af Kristiania ved Dokument af 26de Januar 1889 med senere Paategninger oprettede Legat til Fordel for værdige og trængende Husarme i Kristiania og fattige Haandværkeres efterladte, i Kristiania boende Enker og Børn samt paa de af Kristiania Magistrat udarbeidede Statuter for nævnte Legat.

14 April. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Harstad Kommunestyre i Møde den 23de Februar d. A. vedtagne Beslutning om Regler for Skatteligningen i Ladestedet, herunder dog ikke indbefattet den i Beslutningens Post 1 indeholdte Bestemmelse om Eiendomsskatten.

14 April. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 5 meddeles Stadfæstelse paa de af Ladestedet Harstads Kommunestyre i Møde den 23de Februar d. A. besluttede Vedtægter for Skattetakster og Forelse af Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme samt angaaende Skattebyrdens Formindskelse for Bygninger og Grunde inden visse Dele af det nævnte Ladested.

16 April. **Kongelig Resolution***), hvorved bestemmes:

I. 1) At den i Henhold til Lov af 21de Juli 1894 ved Stor-

*) Departementets Foredrag er indtaget i Dept. Tid. No. 31 og 32.

thingets Beslutninger af 27de, 28de og 29de Juli 1897, 16 April.
tilfølgetagne ved Kongelig Resolution af 6te November næstefter, vedtagne Omordning af det civile Embedsværk fra 20de Juli 1904 bliver at gjennemføre i Lister og Mandals Amt, dog med de Modifikationer med Hensyn til Tidspunktet for de nuværende Tjenestemænds Fratræden og de nye Tjenestemænds Overtagelse af sine Stillinger m. v., som er nærmere omhandlede i nærværende Indstilling.

2) At der i Anledning af nævnte Omordning og i Henhold til Storthingets Beslutninger angaaende Justitsdepartementets civile Budget for Terminen 1904—1905 oprettes et nyt Lister og Mandals Politimesterembede med Gage Kr. 3000,00 og Kontorholdsgodtgjørelse Kr. 800,00 og en ny Kristiansands Politiassistentbestilling med Gage Kr. 1600,00 med Tillæg af Kr. 200,00 aarlig efter 3 og 6 Aars Tjeneste, hvorhos der for Kristiansands Politimesterembede opføres en Kontorholdsgodtgjørelse stor Kr. 500,00 og et midlertidigt Gagetillæg stort Kr. 500,00 — alt at udbetale af Statskassen, Gagerne fra 1ste Juli 1904 og Kontorholdsgodtgjørelserne fra 20de Juli næstefter.

II. At Politimesterforretningerne, Magistratsforretningerne og Raadstuskriverforretningerne i Kjøbstaden Flekkefjord — med Undtagelse af Bestyrelsen af Brandtaksterne og de i Lov af 19de August 1845 omhandlede Skattetakster vedkommende Bygninger, som ikke forsikres i den almindelige Brandforsikringsindretning, samt Brandkontingentens Beregning — ved Inddragningen overensstemmende med Planen for den nye civile Embedsordning af Flekkefjords Byfogedembede indtil videre bliver at udføre af Sorenskriveren i Flekkefjords Sorenskriveri.

III. At de under Byfogden i Flekkefjord nu henhørende Fogedforretninger udenfor Arrest- og Forbudsforretningerne — derunder ogsaa de Udpantningsforretninger, som ikke ifølge Kongelig Resolution af 10de December 1898 skal tilligge vedkommende Skatteopkræver — fra den Tid, da den nye Embedsordning gjennemføres i Lister og Mandals Amt, indtil videre bliver at udføre af Lensmanden i Nes og Hitterø.

IV. At Magistratsforretningerne i Ladestedet Farsund fra 20de Juli 1904 indtil videre bliver at udføre af Sorenskriveren i Lyngdals Sorenskriveri.

16 April. V. At den for efternævnte Sorenskriverembeder bevilgede Kontorholdsgodtgjørelse i Anledning af Gjennemførelsen af den nye civile Embedsordning i Lister og Mandals Amt fra 1ste Juli 1904 og indtil videre forhøies med følgende Beløb:

For Torrisdals Sorenskriverembede med Kr. 200,00
„ Mandals Do. = „ 200,00
„ Lyngdals Do. = „ 450,00
„ Flekkefjords Do. = „ 100,00

— hvilke Beløb for Budgetterminen 1904—1905 bliver at udrede af den under Udgiftsbudgettets Hovedpost V, Kap. 4, Tit. 4, givne Bevilgning.

16 April. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

I. At det tillades, at der paa en dertil udseet Tomt af Gaarden Borgestad i Gjerpen Prestegjæld under Skien Provsti i Kristiansands Stift opføres et Kapel efter en udarbeidet Plan.

II. At Kristiansands Biskop bemyndiges til at afgive de nødvendige midlertidige Bestemmelser om Afholdelse af Gudstjeneste i den nye Kirke, som bliver at benævne Borgestad Kapel.

18 April. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Kvikne Sparebank i Møde den 28de December 1903 besluttede Forandring af § 3 i Bankens ved Høieste Resolution af 10de April 1896 stadfæstede Plan.

18 April. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa det af Vefring Herredsstyre, Nordre Bergenhus Amt, i Møde den 2den Januar 1904 vedtagne Udkast til Plan for en inden Herredet under Navn af „Vefring Sparebank" oprettendes Sparebank.

18 April. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Forstanderskabet for Sandøkedals Sparebank i Møde den 25de Februar 1904 vedtagne Forandringer i §§ 14, 18 og 21 i Bankens ved Høieste Resolution af 25de Januar 1895 stadfæstede Plan.

18 April. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Enkefru Margrethe Horster til Minde om hendes afdøde Datter Doris oprettede Legat til Fordel for trængende Konfirmander af Faaberg Hovedsogn samt paa de af Legatets Bestyrelse under 23de November f. A. udarbeidede Statuter for samme.

25 April. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa den i Generalforsamling den 1ste Mars 1904 vedtagne Forandring

i § 4 i den for Kvikne gjensidige Brandforsikringsfor- 25 April.
ening for Bygninger ved Høieste Resolution af 20de Juni 1893, jfr. Høieste Resolution af 4de Juni 1898 approberede Plan, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Reglement for den internationale Telegraf-Korre- $^{28}/_{11}$ 1903
spondance i Tilslutning til den i St. Petersburg af- $^{30}/_{4}$ 1904
sluttede Telegraf-Konvention[1][2]).

(Se den alm. Lovsamling (Mejlænders) for 1875 S. 296).

Revision de Londres 1903.

Article 13 de la Convention.

Les dispositions de la présente Convention sont complétées par un règlement, dont les prescriptions peuvent être, à toute époque, modifiées d'un commun accord par les Administrations des Etats contractants.

1. Réseau international.

Article 4 de la Convention.

Chaque Gouvernement s'engage à affecter au service télégraphique international des fils spéciaux, en nombre suffisant pour assurer une rapide transmission des télégrammes.

Ces fils seront établis et desservis dans les meilleures conditions que la pratique du service aura fait connaître.

Londoner-Revisionen 1903.

Konventionens Artikel 13.

Nærværende Konventions Bestemmelser fuldstændiggjøres ved et Reglement, hvis Forskrifter til enhver Tid kunne forandres efter fælles Overenskomst mellem de kontraherende Staters Administrationer.

1. Det internationale Telegrafnet.

Konventionens Artikel 4.

Enhver Regjering forpligter sig til at holde et for den internationale Telegrafkorrespondances hurtige Befordring tilstrækkeligt Antal særskilte Traade.

Disse Traade skulle anbringes og betjenes paa den Maade, Erfaring har lært at være den bedste.

[1]) Reglementet med tilhørende Tarifer er for Norges Vedkommende approberet ved Kgl. Res. af 28de November 1903. Tilslutningen til samme er tilkjendegivet den britiske Regjering ved Skrivelse af 30te April d. A. fra H. M. Kongens Minister i London.

[2]) Den i St. Petersburg affluttede internationale Telegrafkonvention er for Tiden gjældende mellem følgende Stater: Den argentinske Republik, Australien, Belgien, Bosnien-Herzegovina, Brasilien, Bulgarien, Ceylon, Danmark, Egypten, Frankrig, Grækenland, Britisk Indien, Nederlandsk Indien, Fransk Indo-Kina, Italien, Japan, Kap det gode Haab, Kreta, Luxemburg, Madagaskar, Montenegro, Natal, Nederlandene, Norge, Ny-Kaledonien, Ny-Seland, Oranjekolonien, Persien, Portugal, De portugisiske Kolonier, Rumænien, Rusland, Schweiz, Senegal, Serbien, Siam, Spanien, Storbritannien, Sverige, Transvaal, Tunis, Tyrkiet, Tyskland, Ungarn, Uruguay, Østerrige.

28/11 1903
30/4 1904

I.

Les bureaux entre lesquels l'échange des télégrammes est continu ou très actif sont, autant que possible, reliés par des fils directs. Ces fils ont une résistance électrique maxima de $7^1/_2$ ohms au kilomètre et présentent des garanties suffisantes au point de vue de la résistance mécanique et de l'isolement. Les transmissions sur ces fils ne sont effectuées, dans la règle, que par les bureaux désignés comme points extrêmes.

II.

1. Les fils internationaux sont établis en nombre suffisant pour satisfaire à tous les besoins du service des transmissions effectuées entre les deux bureaux directement reliés.

2. L'exploitation de ces fils est assurée par des appareils Morse ou des appareils à réception auditive, entre bureaux qui ont à faire face à un travail modéré, et par des appareils Hughes sur les fils où la correspondance est plus active.

Lorsque le trafic comporte un nombre de télégrammes supérieur à 500 (environ 7000 mots) par jour et par fil, les Administrations intéressées pourvoient soit à l'établissement d'un nouveau conducteur direct, soit à l'exploitation de ces fils par un système d'ap-

I.

De Stationer, mellem hvilke Udvekslingen af Telegrammer er uafbrudt eller meget livlig, sættes saavidt muligt i Forbindelse med hverandre ved direkte Traade. Disse Traade skal have en elektrisk Modstand af høist $7^1/_2$ Ohm pr. Kilometer og yde tilstrækkelig Sikkerhed med Hensyn til mekanisk Modstand og Isolation. Som Regel maa disse Traade kun benyttes til den Korrespondance, der udveksles mellem de som Endepunkter betegnede Stationer.

II.

1. De internationale Traade anbringes i et tilstrækkeligt Antal til at kunne tilfredsstille ethvert Behov for Korrespondancen mellem de to direkte forbundne Stationer.

2. Telegraferingen paa disse Traade besørges ved Morse Apparater eller Apparater med Modtagelse efter Hørselen mellem Stationer med mindre Trafik og ved Hughes Apparater paa Linjer, hvor Korrespondancen er mere livlig.

Naar Trafiken for hver Traad overstiger 500 Telegrammer (omkring 7000 Ord) om Dagen, sørger de interesserede Administrationer enten for Anlæg af en ny direkte Ledning eller for Linjens Udnyttelse ved et Apparatsystem, hvorved hurtigere Expedition opnaaes end ved Hughes Apparat,

pareils plus rapides que l'appareil Hughes, par exemple les appareils Baudot ou Wheatstone.

3. En cas de dérangement, les fils peuvent être détournés de leur affectation spéciale après avis donné aux bureaux intéressés, mais ils doivent être ramenés à cette affectation dès que le dérangement à cessé.

4. Les Administrations télégraphiques indiquent, sur chaque fil, un ou plusieurs bureaux intermédiaires obligés de prendre les télégrammes en passage, si la transmission directe entre les deux bureaux extrêmes est impossible.

III.

1. Les Administrations concourent, dans les limites de leur action respective, à la sauvegarde des fils internationaux et des câbles sous-marins; elles combinent, pour chacun d'eux, les dispositions qui permettent d'en tirer le meilleur parti.

2. Des expériences en vue de mesurer l'état électrique (isolement, résistance, etc.) des fils internationaux de grande communication ont lieu, par les soins des bureaux extrêmes, au moins une fois tous les six mois, à des jours et heures à fixer d'un commun accord par les Offices intéressés. Les résultats en sont inscrits sur des registres *ad hoc*.

3. Les chefs de service des circonscriptions desservies par des fils internationaux s'entendent directement pour régler

for Exempel Baudot's eller Wheatstones Apparater. 28/11 1903 30/4 1904

3. Disse Traade kan i Tilfælde af Feil paa Linjerne, efterat Meddelelse til vedkommende Stationer er afgivet, anvendes udenfor deres særskilte Bestemmelse, dog kun indtil Feilen er rettet.

4. Telegrafadministrationerne opgiver for hver Traad en eller flere mellemliggende Stationer, der er forpligtede til at optage Telegrammerne, naar den direkte Befordring mellem de to Endestationer er umulig.

III.

1. Administrationerne bidrager inden Grænserne af sin respektive Virkekreds til de internationale Traades og de undersøiske Kablers Beskyttelse; de træffer for hver enkelt af dem Foranstaltninger til deres størst mulige Nyttiggjørelse.

2. Prøver til Maaling af den elektriske Tilstand (Isolation, Modstand etc.) i de internationale Traade med større Trafik finder Sted paa Foranstaltning af Endestationerne mindst én Gang hver sjette Maaned til den Dag og Time, der bestemmes efter fælles Overenskomst mellem vedkommende Administrationer. Resultaterne af disse Maalinger indføres i dertil indrettede Journaler.

3. Cheferne i de Distrikter, der berøres af internationale Traade, træffer direkte Overenskomst om Ordningen og Udførelsen af disse

28/11 1903 30/4 1904 et exécuter ces expériences et pour assurer l'application des dispositions concertées dans l'intérêt du service commun.

4. En cas de dérangement des fils internationaux, les agents des bureaux en cause doivent se communiquer les les résultats de leurs recherches en vue de déterminer la nature du dérangement, ainsi que tous les renseignements utiles pour un prompt rétablissement des fils.

2. Durée du service. Ouverture des bureaux.

IV.

1. Entre les villes importantes des Etats contractants le service est, autant que possible, permanent le jour et la nuit, sans interruption.

2. Les bureaux ordinaires, à service de jour complet, sont ouverts au public au moins de 8 heures du matin à 9 heures du soir.

3. Les heures d'ouverture des bureaux à service limité sont fixées par les Administrations respectives des Etats contractants. Chaque Etat peut appliquer, le dimanche, aux bureaux à service complet les heures du service limité; cette mesure est notifiée au Bureau international des Administrations télégraphiques, qui la porte à la connaissance des autres Administrations

4. Les bureaux dont le service n'est point permanent ne peuvent prendre clôture avant d'avoir transmis tous leurs télégrammes internationaux à

Prøver og sørger for Anvendelsen af de i den fælles Tjeneste Interesse overenskomne Forholdsregler.

4. I Tilfælde af Forstyrrelse paa de internationale Linjer skal vedkommende Stationers Betjente meddele hinanden Resultaterne af sine Undersøgelser for at bestemme Feilens Art ligesom alle de Oplysninger, der kan tjene til hurtig Rettelse af Feilen.

2. Tjenestens Varighed. Stationernes Tjenestetid.

IV.

1. Mellem de betydeligere Byer i de kontraherende Stater skal Tjenesten saavidt muligt være uafbrudt Dag og Nat.

2. Almindelige Stationer med fuld Dagtjeneste holdes aabne for Publikum idetmindste fra Klokken 8 Morgen til Klokken 9 Aften.

3. Tjenestetiden ved Stationer med indskrænket Dagtjeneste bestemmes af de kontraherende Staters respektive Administrationer. Enhver Stat kan om Søndagen anvende Tjenestetiden for den indskrænkede Dagtjeneste ved Stationer med fuld Dagtjeneste; den kundgjør denne Forholdsregel for Telegrafadministrationernes internationale Bureau, som underretter de øvrige Stater derom.

4. Stationer, hvis Tjeneste ikke er uafbrudt, kan ikke slutte, førend de har befordret alle sine

un bureau dont le service est plus prolongé.

5. Entre deux bureaux d'Etats différents communiquant par un fil direct, la clôture est donnée par celui qui appartient à l'Etat dont la capitale a la position la plus occidentale.

6. Cette règle s'applique à la division des séances et à la clôture des procès-verbaux dans les bureaux à service permanent.

7. Le même temps est adopté par tous les bureaux d'un même Etat. Le temps moyen adopté par une Administration est notifié au Bureau international des Administrations télégraphiques, qui le fait connaître aux autres Administrations.

V.

Les notations suivantes sont adoptées dans les documents à l'usage du service international pour désigner les bureaux télégraphiques:

N bureau à service permanent (de jour et de nuit);

N 2 bureau à service de jour prolongé jusqu'à minuit;

C bureau à service de jour complet;

L bureau à service limité (c'est-à-dire ouvert pendant un nombre d'heures moindre que les bureaux à service de jour complet);

F station de chemin de fer ouverte à la correspondance des particuliers;

P bureau appartenant à un particulier;

S bureau sémaphorique;

internationale Telegrammer til en Station med længere Tjenestetid. 28/11 1903 30/4 1904

5. Naar to Stationer tilhørende forskjellige Stater korresponderer ved en direkte Traad, bestemmes Tjenestens Afslutning af Stationen i den Stat, hvis Hovedstad har den vestligste Beliggenhed.

6. Denne Regel anvendes ogsaa for Vagtinddelingen og Journalernes Afslutning ved Stationer med uafbrudt Tjeneste.

7. Samme Tid vedtages ved en og samme Stats samtlige Stationer. Den Middeltid, der vedtages af en Administration, kundgjøres for Telegrafadministrationernes internationale Bureau, som herom underretter de øvrige Administrationer.

V.

Følgende Betegnelser af Telegrafstationerne er vedtagne til Benyttelse i den internationale Telegraftjenestes Dokumenter:

N Station med uafbrudt Tjeneste (Dag og Nat);

N 2 Station med Dagtjeneste forlænget til Midnat;

C Station med fuld Dagtjeneste;

L Station med indskrænket Tjeneste (aaben et færre Antal Timer end Stationer med fuld Dagtjeneste);

F Jernbanestation, aaben for privat Korrespondance;

P Station tilhørende en Privatmand;

S Semaforstation;

$\frac{28/11\ 1903}{30/4\ 1904}$ T bureau téléphonique ouvert à la correspondance télégraphique privée;

K bureau qui admet au départ les télégrammes de toute catégorie et qui n'accepte à l'arrivée que ceux à remettre „télégraphe restant“ ou à distribuer dans l'enceinte d'une gare;

VK bureau qui admet au départ les télégrammes de toute catégorie, ou seulement ceux des voyageurs ou du personnel résidant dans la gare, et qui n'accepte aucun télégramme à l'arrivée;

E bureau ouvert seulement pendant le séjour du Chef de l'Etat ou de la Cour;

B bureau ouvert seulement pendant la saison des bains;

H bureau ouvert seulement pendant la saison d'hiver;

$\frac{L}{BC}$ bureau à service de jour complet pendant la saison des bains et à service limité pendant le reste de l'année;

$\frac{L}{HC}$ bureau à service de jour complet pendant l'hiver et à service limité pendant le reste de l'année;

$\frac{C}{DL}$ bureau à service de jour complet les jours ordinaires, mais qui, le dimanche, n'est ouvert que pendant les heures du service limité;

* bureau fermé.

Les notations qui précèdent peuvent se combiner entre elles.

T Telefonstation aaben for privat Telegrafkorrespondance;

K Station, hvorfra Telegrammer af ethvert Slags kan afsendes, men hvor dog kun modtages ankomne Telegrammer, der er adresserede „telegraf restante“ eller skal ombringes inden en Jernbanestations Omraade;

VK Station, hvorfra kan afsendes Telegrammer af ethvert Slags eller kun fra Reisende eller fra det paa Jernbanestationen boende Personale, men som ikke modtager noget ankommet Telegram.

E Station, der kun er aaben under Statschefens eller Hoffets Nærværelse;

B Station, der kun er aaben under Badesæsonen;

H Station, der kun er aaben i Vintertiden;

$\frac{L}{BC}$ Station med fuld Dagtjeneste under Badesæsonen og indskrænket den øvrige Del af Aaret;

$\frac{L}{HC}$ Station med fuld Dagtjeneste i Vintertiden og indskrænket den øvrige Del af Aaret;

$\frac{C}{DL}$ Station med fuld Dagtjeneste de almindelige Dage, men indskrænket om Søndagene;

* Station, der er lukket.

De ovenstaaende Betegnelser kan forbindes med hinanden indbyrdes.

3. Dispositions générales relatives à la correspondance.

Article premier de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent à toutes personnes le droit de correspondre au moyen des télégraphes internationaux.

Article 2 de la Convention.

Elles s'engagent à prendre toutes les dispositions nécessaires pour assurer le secret des correspondances et leur bonne expédition.

Article 3 de la Convention.

Toutefois, elles déclarent n'accepter, à raison du service de la télégraphie internationale, aucune responsabilité.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1. Télégrammes d'Etat: ceux qui émanent du Chef de l'Etat, des Ministres, des Commandants en chef des forces de terre et de mer et des Agents diplomatiques ou consulaires des Gouvernements contractants, ainsi que les réponses à ces mêmes télégrammes.

2. Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants et qui sont relatifs, soit au service de la télégraphie internationale, soit à des objets d'intérêt public déterminés de concert par les dites Administrations.

3. Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Article 7 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'arrêter la transmission de tout télégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat ou qui serait contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes mœurs.

3. Almindelige Bestemmelser vedkommende Korrespondancen.

28/11 1903
30/4 1904

Konventionens Artikel 1.

De høie kontraherende Parter indrømme enhver Ret til at korrespondere ved Hjælp af de internationale Telegrafer.

Konventionens Artikel 2.

De forpligte sig til at tage alle fornødne Forholdsregler for at sikre Korrespondancens Hemmeligholdelse og rigtige Expedition.

Konventionens Artikel 3.

De erklære imidlertid, at de med Hensyn til den internationale Telegrambefordring ikke overtage nogetsomhelst Ansvar.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

1. Statstelegrammer: saadanne, der udgaa fra Statens Overhoved, fra Ministrene, fra de øverstbefalende militære Myndigheder tillands og tilvands, samt fra de kontraherende Regjeringers diplomatiske og konsulær-Embedsmænd, saavelsom Svar paa saadanne Telegrammer.

2. Tjenestetelegrammer: saadanne, der udgaa fra de kontraherende Staters Telegraf-Administrationer, og som angaa enten den internationale Telegraftjeneste eller Gjenstande af offentlig Interesse bestemte gjennem Overenskomst mellem nævnte Administrationer.

3. Private Telegrammer:

Ved Befordringen har Statstelegrammer Forrang for andre Telegrammer.

Konventionens Artikel 7.

De høie kontraherende Parter forbeholde sig Ret til at standse Befordringen af ethvert Privattelegram, der maatte være farligt for Statens Sikkerhed eller stridende mod Landets Love, den offentlige Orden eller Sædelighed.

28/11 1903
30/4 1904

Article 8 de la Convention.

Chaque Gouvernement se réserve aussi la faculté de suspendre le service de la télégraphie internationale pour un temps indéterminé, s'il le juge nécessaire, soit d'une manière générale, soit seulement sur certaines lignes et pour certaines natures de correspondances, à charge par lui d'en aviser immédiatement chacun des autres Gouvernements contractants.

4. Rédaction et dépôt des télégrammes privés.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1. Télégrammes d'Etat: ceux qui, etc.

2. Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants, etc.

3. Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Article 6 de la Convention.

Les télégrammes d'Etat et de service peuvent être émis en langage secret, dans toutes les relations.

Les télégrammes privés peuvent être échangés en langage secret entre deux Etats qui admettent ce mode de correspondance.

Les Etats qui n'admettent pas les télégrammes privés en langage secret, au départ et à l'arrivée, doivent les laisser circuler en transit, sauf le cas de suspension défini à l'article 8.

VI.

1. Le texte des télégrammes privés peut être rédigé en langage clair ou en langage secret, ce dernier se distinguant en langage convenu et en langage chiffré. Chacun de ces langages

Konventionens Artikel 8.

Enhver Regjering forbeholder sig ligeledes Ret til paa ubestemt Tid at suspendere den internationale Telegraftjeneste, om den anser det nødvendigt, enten fuldstændig eller blot paa visse Linjer, og for visse Slags Korrespondance, dog med Forpligtelse til uden Ophold derom at underrette enhver af de andre kontraherende Regjeringer.

4. Private Telegrammers Affattelse og Indlevering.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

1. Statstelegrammer: saadanne, der o. s. v.

2. Tjenestetelegrammer: saadanne, der udgaa fra de kontraherende Staters Telegraf-Administrationer o. s. v.

3. Private Telegrammer.

Ved Befordringen har Statstelegrammer Forrang for andre Telegrammer.

Konventionens Artikel 6.

Stats- og Tjenestetelegrammer kunne i alle Tilfælde affattes i hemmeligt Sprog.

Private Telegrammer kunne udvexles i hemmeligt Sprog mellem to Stater, der tilstede denne Maade at korrespondere paa.

De Stater, der ikke tilstede Afsendelse eller Modtagelse af Privattelegrammer i hemmeligt Sprog, bør lade dem transitere, undtagen i det i Art. 8 bestemte Suspensionstilfælde.

VI.

1. Privattelegrammers Text kan affattes i klart eller i hemmeligt Sprog; ved dette sidste skjelnes mellem omforenet Sprog og Ziffersprog. Hvert af disse Sprog kan anvendes alene eller sammen

peut être employé seul ou conjointement avec les autres dans un même télégramme.

2. Tous les Offices acceptent, dans toutes leurs relations, les télégrammes privés en langage clair. Ils peuvent n'admettre ni au départ ni à l'arrivée les télégrammes privés rédigés totalement ou partiellement en langage secret, mais ils doivent laisser ces télégrammes circuler en transit, sauf le cas de suspension défini à l'article 8 de la Convention de St-Pétersbourg.

VII.

1. Le langage clair est celui qui offre un sens compréhensible dans l'une ou plusieurs des langues autorisées pour la correspondance télégraphique internationale.

2. On entend par télégrammes en langage clair ceux dont le texte est entièrement rédigé en langage clair. Toutefois, la présence de marques de commerce, de lettres représentant les signaux du Code commercial universel employées dans les télégrammes sémaphoriques, d'expressions abrégées d'un usage courant dans la correspondance usuelle ou commerciale comme fob, cif, caf, svp ou toute autre analogue, dont l'appréciation appartient au pays qui expédie le télégramme, ne change pas le caractère d'un télégramme en langage clair.

3. Chaque Administration désigne, parmi les langues

med de andre i et og samme Telegram. 28/11 1903 30/4 1904

2. Enhver Administration modtager for al Korrespondances Vedkommende Privattelegrammer i klart Sprog. De kan nægte baade Afsendelse og Modtagelse af Privattelegrammer helt eller delvis affattede i hemmeligt Sprog, men de skal dog tillade saadanne Telegrammers Transit undtagen i Tilfælde af, at Tjenesten er suspenderet som i Art. 8 i St. Petersburger-Konventionen omhandlet.

VII.

1. Klart Sprog er det, der afgiver en forstaaelig Mening i et eller flere af de til Benyttelse i den internationale Telegrafkorrespondance autoriserede Sprog.

2. Ved Telegrammer i klart Sprog forstaaes saadanne, hvis Text helt er affattet i klart Sprog. Tilstedeværelsen af Handelsmerker, Bogstaver, der repræsenterer Signaltegn i den almindelige Handelssignalbog, naar disse anvendes i Semafortelegrammer, forkortede Udtryk, hvis Brug er sedvanlig i den almindelige Korrespondance eller i Handelskorrespondancen saasom Fob, Cif, Caf, Svp eller ethvert andet dermed analogt Udtryk, hvis Bedømmelse tilhører Afsendelseslandet, forandrer dog ikke et Telegrams Karakter af Telegram i klart Sprog.

3. Enhver Administration opgiver, hvilke blandt de inden ved-

28/11 1903
30/4 1904

usitées sur le territoire de l'Etat auquel elle appartient, celles dont elle autorise l'emploi dans la correspondance télégraphique internationale en langage clair. L'usage de la langue latine est également autorisé.

VIII.

1. Le langage convenu est celui qui se compose de mots ne formant pas des phrases compréhensibles dans une ou plusieurs des langues autorisées pour la correspondance télégraphique en langage clair.

2. Les mots, qu'ils soient réels ou artificiels, doivent être formés de syllabes pouvant se prononcer selon l'usage d'une des langues allemande, anglaise, espagnole, française, hollandaise, italienne, portugaise ou latine.

3. Les mots du langage convenu ne peuvent avoir une longueur supérieure à dix caractères selon l'alphabet Morse.

4. Les combinaisons qui ne remplissent pas les conditions des deux paragraphes qui précèdent sont considérées comme appartenant au langage en lettres ayant une signification secrète et taxées en conséquence. Toutefois, celles qui seraient formées par la réunion de deux ou plusieurs mots du langage clair contraire à l'usage de la langue ne sont point admises.

kommende Stats Omraade anvendte Sprog den tilstedes til Benyttelse i klart Sprog i den internationale Telegrafkorrespondance. Brugen af Latin tilstedes ligeledes.

VIII.

1. Omforenet Sprog er saadant Sprog, der bestaar af Ord, som ikke danner forstaaelige Sætninger i noget enkelt eller flere af de til Benyttelse i den internationale Telegrafkorrespondance i klart Sprog autoriserede Sprog.

2. Ordene maa, enten de er virkelige eller kunstige, være dannede af Stavelser, der kan udtales efter Sprogbrugen i et af følgende Sprog: Tysk, Engelsk, Spansk, Fransk, Hollandsk, Italiensk, Portugisisk eller Latin.

3. I omforenet Sprog kan Ordene ikke indeholde mere end 10 Bogstaver efter Morses Alfabet.

4. Kombinationer, der ikke opfylder Betingelserne i de to foregaaende Paragrafer, betragtes som Bogstavsprog med hemmelig Betydning og taxeres derefter. De Kombinationer, som dannes ved mod Sprogbrug stridende Sammensætning af to eller flere Ord i klart Sprog, tilstedes dog ikke.

IX.

1. Le langage chiffré est celui qui est formé:

1° Soit de chiffres arabes, de groupes ou de séries de chiffres arabes ayant une signification secrète, soit de lettres, de groupes ou de séries de lettres ayant une signification secrète;

2° De mots, noms, expressions ou réunions de lettres ne remplissant pas les conditions du langage clair (art. VII) ou du langage convenu (art. VIII).

2. Le mélange, dans le texte d'un même télégramme, de chiffres et de lettres ayant une signification secrète n'est pas admis.

3. Ne sont pas considéres comme ayant une signification secrète les groupes de lettres visés à l'article VII, paragraphe 2.

X.

1. La minute du télégramme doit être écrite lisiblement, en caractères qui ont leur équivalent dans le tableau réglementaire des signaux télégraphiques et qui sont en usage dans le pays où le télégramme est présenté.

2. Ces caractères sont les suivants:

Lettres:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, Ä, Á, Å, É, Ñ, Ö, Ü.

IX.

28/11 1903
30/4 1904

1. Ziffersprog dannes:

1° Enten af arabiske Tal, Grupper eller Rækker af arabiske Tal med hemmelig Betydning eller af Bogstaver, Grupper eller Rækker af Bogstaver med hemmelig Betydning.

2° Af Ord, Navne, Udtryk eller Bogstavforbindelser, som ikke opfylder Betingelserne for at være klart Sprog (Art. VII) eller for at være omforenet Sprog (Art. VIII).

2. I et og samme Telegrams Tekst tilstedes ikke Blanding af Tal og Bogstaver med hemmelig Betydning.

3. De i Art. VII § 2 omhandlede Bogstavgrupper anses ikke for at have hemmelig Betydning.

X.

1. Et Telegram maa være skrevet med læselig Haandskrift og med Bogstaver, der svarer til Telegraftegnene i den i Reglementet indtagne Tabel og som er brugelige i det Land, hvor Telegrammet indleveres.

2. Disse Bogstaver eller Tegn er følgende:

Bogstaver:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, Ä, Á, Å, É, Ñ, Ö, Ü.

28/11 1903
30/4 1904

Chiffres:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Signes de ponctuation et autres:

Point (.), virgule (,), point et virgule (;), deux points (:), point d'interrogation (?), point d'exclamation (!), apostrophe (’), trait d'union ou tiret (-), parenthèses (), guillemets („), barre de fraction (/), souligné.

Indications éventuelles et signes conventionnels:

Urgent ou = D =, Réponse payée x ou = RPx =, Réponse payée urgente x ou = RPDx =, Collationnement ou = TC =, Accusé de réception télégraphique (télégramme avec) ou = PC =, Accusé de réception télégraphique urgent (télégramme avec) ou = PCD =, Accusé de réception postal (télégramme avec) ou = PCP =, Faire suivre ou = FS =, Poste, Poste recommandée ou = PR =, Exprès, Exprès payé ou = XP =, Exprès payé x fr. ou = XP fr. x =, Exprès payé télégraphe ou = XPT =, Exprès payé lettre ou = XPP =, Remettre ouvert ou = RO =, Remettre en mains propres ou = MP =, Jour ou = J =, Télégraphe restant ou = TR =, Poste restante ou = GP =, Poste restante recommandée ou = GPR =, x adresses ou = TMx =, Communiquer toutes adresses.

3. Tout interligne, renvoi, rature ou surcharge doit être approuvé par l'expéditeur ou par son représentant.

Tal:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Skilletegn og andre Tegn:

Punktum (.), Komma (,), Semikolon (;), Kolon (:), Spørgsmaalstegn (?), Udraabstegn (!), Apostrof (’), Bindetegn eller Tankestreg (-), Parenthes (), Anførselstegn („), Brøkstreg (/), Understregning.

Vedtagne Tegn og eventuelle Angivelser:

Fortrinsberettiget eller = D =, Svar betalt x Ord eller = RPx =, fortrinsberettiget Svar betalt x Ord eller = RPDx =, Kollationering eller = TC =, telegrafisk Modtagelsestilstaaelse (Telegram med) eller = PC =, fortrinsberettiget telegrafisk Modtagelsestilstaaelse (Telegram med) eller = PCD =, Modtagelsestilstaaelse pr. Post (Telegram med) eller = PCP =, Efterſendelse eller = FS =, Post, Post rekommanderet eller = PR =, Expresse, Expresse betalt eller = XP =, Expresse betalt x fr. eller = XP fr. x =, Expresse betalt Telegraf eller = XPT =, Expresse betalt Post eller = XPP =, at aflevere aabent eller = RO =, at aflevere i Adressatens egne Hænder eller = MP =, Dag eller = J =, Telegraf reſtante eller = TR =, Post reſtante eller = GP =, Post reſtante rekommanderet eller = GPR =, x Adresſer eller = TMx =, gjengiv alle Adresſer.

3. Enhver Tilſætning mellem Linjerne, Henvisning, Udſtrygning eller Rettelſe bør være ſkriftlig vedtaget af Telegrammets Afſender eller hans Repræſentant.

XI.

Les diverses parties dont se compose un télégramme doivent être libellées dans l'ordre suivant:

1° les indications éventuelles; 2° l'adresse; 3° le texte; 4° la signature.

XII.

1. L'expéditeur doit écrire sur la minute et immédiatement avant l'adresse celles des indications éventuelles prévues par le Règlement (art. X) dont il désire faire usage.

2. L'expéditeur d'un télégramme multiple doit inscrire ces indications avant l'adresse de chaque destinataire qu'elles peuvent concerner; toutefois, s'il s'agit d'un télégramme multiple urgent ou avec collationnement, il suffit que les indications relatives à l'urgence ou au collationnement soient inscrites une seule fois et avant la première adresse.

3. Les indications éventuelles peuvent être écrites sous la forme abrégée admise par le Règlement (art. X). Dans ce cas, l'agent taxateur place chacune d'elles entre deux doubles traits : =. Lorsqu'elles sont exprimées en langage clair, elles doivent être écrites en français, à moins que les Administrations en cause ne se soient entendues pour l'usage d'une autre langue.

Toutefois, en cas de réexpédition à un pays n'admettant pas l'usage de cette dernière langue, les indications éventuelles doivent être traduites

XI.

28/11 1903
30/4 1904

De forskjellige Dele, hvoraf et Telegram bestaar, sættes i følgende Orden:

1) de eventuelle Angivelser; 2) Adressen; 3) Texten; 4) Underskriften.

XII.

1. Afsenderen maa paa Telegrammet umiddelbart foran Adressen skrive de af de i Reglementet (Art. X) forudsatte eventuelle Angivelser, hvoraf han vil gjøre Brug.

2. Afsenderen af et Telegram med flere Adresser maa sætte disse Angivelser foran hver Adressats Navn, som de maatte angaa; dersom det gjælder Fortrinsberettigelse eller Kollationering af et saadant Telegram, er det dog tilstrækkeligt, at Angivelsen derom staar én Gang og foran den første Adresse.

3. De eventuelle Angivelser kan skrives i den i Reglementet (Art. X) tilladte forkortede Form. I dette Tilfælde sætter den taxerende Betjent enhver af dem mellem to Dobbeltstreger: =. Naar Angivelserne udtrykkes i almindeligt Sprog, bør de være skrevne paa Fransk, medmindre de paagjældende Administrationer er komne overens om Brugen af et andet Sprog.

I Tilfælde af Omexpedition til et Land, der ikke tillader Brugen af det sidstnævnte Sprog, skal de eventuelle Angivelser dog af den Station, som omekspederer

28/11 1903 30/4 1904

par le bureau réexpéditeur en français ou dans la langue admise pour ses relations avec le nouveau pays de destination.

XIII.

1. Toute adresse doit, pour être admise, contenir au moins deux mots: le premier désignant le destinataire, le second indiquant le nom du bureau télégraphique de destination.

2. L'adresse doit comprendre toutes les indications nécessaires pour assurer la remise du télégramme au destinataire. Ces indications doivent être écrites en français ou dans la langue du pays de destination; toutefois, les noms ou prénoms sont acceptés tels que l'expéditeur les a libellés.

3. L'adresse des télégrammes privés doit être telle que la remise au destinataire puisse avoir lieu sans recherches ni demandes de renseignements.

4. Elle doit, pour les grandes villes, faire mention de la rue et du numéro ou, à défaut de ces indications, spécifier la profession du destinataire ou donner tous autres renseignements utiles.

5. Pour les petites villes même, le nom du destinataire doit être, autant que possible, accompagné d'une indication complémentaire capable de guider le bureau d'arrivée en cas d'altération du nom propre.

6. Lorsqu'un télégramme est adressé à une personne chez une autre, l'adresse doit

Telegrammet, oversættes til Fransk eller til det i Forbindelsen med det nye Adressefelaud tillabte Sprog.

XIII.

1. Enhver Adresse maa for at blive antaget indeholde mindst to Ord, hvoraf det første angiver Adressaten og det andet Adressestationens Navn.

2. Adressen bør indeholde alle Angivelser, der er fornødne for at sikre Telegrammets Aflevering til Adressaten. Disse Angivelser maa skrives paa Fransk eller i Adressefelandets Sprog. Dog modtages Navne eller Fornavne saaledes som Affenderen har skrevet dem.

3. Privattelegrammers Adresse bør være saaledes, at Aflevering til Adressaten kan finde Sted uden Søgen eller Spørgen efter Oplysninger.

4. Den bør for de store Byers Vedkommende angive Gade og Numer eller i Mangel deraf nærmere betegne Adressatens Stilling eller indeholde andre Oplysninger, der kan være til Nytte.

5. Ogsaa for de mindre Byers Vedkommende bør Adressatens Navn saavidt muligt være ledsaget af en nærmere betegnende Angivelse, der kan veilede Adressestationen i Tilfælde af Navnets Forvanskning.

6. Naar et Telegram er adresseret til en Person hos en anden, bør der foran Adressen sættes

être précédée de l'une des mentions: „chez", „aux soins de", ou de toute autre équivalente.

7. Lorsque le nom du bureau de destination n'est pas encore publié dans la Nomenclature officielle, la désignation du pays ou de la subdivision territoriale est obligatoire.

Il en sera de même dans le cas d'homonymie des bureaux, chaque fois qu'il pourra y avoir doute sur la direction à donner aux télégrammes, jusqu'à la publication de la prochaine édition de la Nomenclature officielle, dans laquelle ces bureaux devront être distingués les uns des autres.

8. Le nom du bureau télégraphique de destination doit être placé à la suite des indications de l'adresse qui servent à désigner le destinataire et, le cas échéant, sont domicile. Ce nom ne peut être suivi que du nom du pays ou de celui de la subdivision territoriale de destination ou bien de ces deux noms. Dans ce dernier cas, c'est le nom de la subdivision territoriale qui doit suivre immédiatement celui du bureau destinataire.

9. Les télégrammes dont l'adresse ne satisfait pas aux conditions prévues dans les paragraphes ci-dessus 1 et 7 sont refusés.

Dans les autres cas d'insuffisance de l'adresse, les télégrammes ne sont acceptés qu'aux risques et périls de l'expéditeur, si celui-ci persiste dans l'expédition.

en Angivelse som „hos" „til Besørgelse af" eller lignende. 28/11 1903 30/4 1904

7. Naar Adressestationens Navn ikke findes opført i den officielle Nomenklatur, er Angivelsen af Adresselandet eller vedkommende Landsdel tvungen.

Naar der er flere Stationer af samme Navn, er saadan Angivelse ligeledes tvungen, hver Gang der kan opstaa Tvil om den Retning, Telegrammet skal gives, indtil Offentliggjørelsen af den officielle Nomenklaturs næste Udgave, i hvilken der bør skjelnes mellem disse Stationer.

8. Adressestationens Navn bør sættes efter de af Adressens Angivelser som tjener til at betegne Adressaten eller i Tilfælde hans Bopæl. Efter dette Navn kan kun sættes Navnet paa Adresselandet eller vedkommende Landsdel eller ogsaa begge disse Navne. I sidste Tilfælde bør Landsdelens Navn følge umiddelbart efter Adressestationens.

9. Telegrammer, hvis Adresse ikke opfylder de i §§ 1 og 7 opstillede Betingelser, modtages ikke.

I de øvrige Tilfælde af utilstrækkelig Adresse modtages Telegrammerne kun paa Afsenderens egen Risiko, hvis han fastholder sin Begjæring om Afsendelse.

28/11 1903 30/4 1904

10. L'adresse peut être écrite sous une forme conventionnelle ou abrégée. Toutefois, la faculté pour un destinataire de se faire remettre un télégramme dont l'adresse est ainsi formée est subordonnée à un arrangement entre ce destinataire et le bureau télégraphique d'arrivée.

11. Dans tous les cas l'expéditeur supporte les conséquences de l'insuffisance de l'adresse.

XIV.

1. Les télégrammes sans texte sont admis.

Un texte formé exclusivement d'un ou plusieurs signes de ponctuation n'est point admis.

2. La signature n'est pas obligatoire; elle peut être libellée par l'expéditeur sous une forme abrégée conforme à l'usage ou être remplacée par une adresse enregistrée.

3. L'expéditeur d'un télégramme privé est tenu d'établir son identité lorsqu'il y est invité par le bureau d'origine.

4. Il a, de son côté, la faculté de comprendre dans son télégramme la légalisation de sa signature, ainsi que le comporte la législation du pays d'origine. Il peut faire transmettre cette légalisation soit textuellement, soit par la formule:

„Signature légalisée par . . .“

5. Le bureau vérifie la sincérité de la légalisation. Hormis le cas où la signature lui est connue, il ne peut la

10. Adressen kan skrives i en omforenet eller forkortet Form. Imidlertid er Adressatens Ret til at faa et Telegram med saadan Adresse afleveret afhængig af Overenskomst mellem ham og Telegrafstationen.

11. I alle Tilfælde bærer Afsenderen Følgerne af Adressens Ufuldstændighed.

XIV.

1. Telegrammerne kan være uden Tekst.

En Tekst, som udelukkende bestaar af Skilletegn, tillades ikke.

2. Underskriften er ikke obligatorisk, den kan af Afsenderen skrives i en sedvanemæssig Form eller erstattes med en indregistreret Adresse.

3. Afsenderen af et Privattelegram er forpligtet til at godtgjøre sin Identitet, naar han dertil opfordres af Afsendelsesstationen.

4. Han har paa sin Side Adgang til i sit Telegram at indtage Bekræftelse af sin Underskrift, saaledes som Afsendelseslandets Lovgivning tilsteder det. Han kan lade denne Bekræftelse aftelegrafere enten ordret eller ved Formelen:

„Underskriften bekræftet af . . .“

5. Stationen undersøger Bekræftelsens Ægthed. Medmindre dens Underskrift er Stationen bekjendt, kan den kun betragtes

considérer comme authentique que si elle est pourvue du sceau ou cachet de l'autorité signataire. Dans le cas contraire, il doit refuser l'acceptation et la transmission de la légalisation.

6. La légalisation, telle qu'elle est transmise, entre dans le compte des mots taxés; elle prend place après la signature du télégramme.

5. Télégrammes d'Etat.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1. Télégrammes d'Etat: ceux qui émanent du Chef de l'Etat, des Ministres, des Commandants en chef des forces de terre et de mer et des Agents diplomatiques ou cousulaires des Gouvernements contractants, ainsi que les réponses à ces mêmes télégrammes.

2. Télégrammes de service

. . . . .

3. Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Article 6 de la Convention.

Les télégrammes d'Etat et de service peuvent être émis en langage secret dans toutes les relations.

. . . . . .

XV.

1. Les télégrammes d'Etat doivent être revêtus du sceau ou du cachet de l'autorité qui les expédie. Cette formalité n'est pas exigible lorsque l'authenticité du télégramme ne peut soulever aucun doute.

2. Le droit d'émettre une

som ægte, naar den er forsynet med den undetegnede Øvrigheds-persons Segl eller Stempel. I modsat Tilfælde negter Stationen at modtage og telegrafere Bekræftelsen. 28/11 1903 30/4 1904

6. Bekræftelsen medregnes, saaledes som den telegraferes, i det takserede Ordantal; den sættes efter Telegrammets Underskrift.

5. Statstelegrammer.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

1. Statstelegrammer: saadanne, der udgaa fra Statens Overhoved, fra Ministrene, fra de overstbefalende militære Myndigheder tillands og tilvands, samt fra de kontraherende Regjeringers diplomatiske og konsulær-Embedsmænd, saavelsom Svar paa saadanne Telegrammer.

2. Tjenestetelegrammer: saadanne, der o. s. v.

3. Private Telegrammer.

Ved Befordringen har Statstelegrammer Forrang for andre Telegrammer.

Konventionens Artikel 6.

Stats- og Tjenestetelegrammer kunne i alle Tilfælde affattes i hemmeligt Sprog.

. . . . . .

XV.

1. Statstelegrammer bør være forsynede med den Myndigheds Stempel eller Segl, der affender dem. Denne Formalitet udfordres ikke, naar ingen Tvil kan reises om Telegrammets Ægthed.

2. Retten til at affende et

28/11 1903 30/4 1904

réponse comme télégramme d'Etat est établi par la production du télégramme d'Etat primitif.

3. Les télégrammes des Agents consulaires qui exercent le commerce ne sont considérés comme télégrammes d'Etat que lorsqu'ils sont adressés à un personnage officiel et qu'ils traitent d'affaires de service. Toutefois, les télégrammes qui ne remplissent pas ces dernières conditions sont acceptés par les bureaux et transmis comme télégrammes d'Etat; mais ces bureaux les signalent immédiatement à l'Administration dont ils relèvent.

4. Le texte des télégrammes d'Etat peut, dans toutes les relations, être rédigé en langage clair ou en langage secret. Les dispositions des articles VI, paragraphe premier, VII, VIII et IX du Règlement sont applicables aux télégrammes d'Etat.

5. Les télégrammes d'Etat qui ne remplissent pas les conditions visées au paragraphe précédent ne sont pas refusés; mais ils sont signalés par le bureau qui constate les irrégularités à l'Administration dont ce bureau relève.

6. Les télégrammes d'Etat sans texte ni signature sont admis.

7. Les télégrammes d'Etat rédigés en langage clair donnent lieu à une répétition partielle obligatoire; ceux qui sont rédigés totalement ou partiellement en langage secret

Svar som Statstelegram godtgjøres ved Fremlæggelse af det oprindelige Statstelegram.

3. Telegrammer fra Konsularembedsmænd, der driver Handel, betragtes kun som Statstelegrammer, naar de er adresserede til en officiel Person og angaar Tjenesteſager. Imidlertid modtages ogſaa de Telegrammer, der ikke opfylder disſe ſidſte Betingelſer, af Stationerne og befordres ſom Statstelegrammer; men Stationerne underretter ſtrax den Administration, hvorunder de hører, derom.

4. Teksten i Statstelegrammet kan i alle Tilfælde affattes i klart eller i hemmeligt Sprog. Beſtemmelſerne i Reglementets Art. VI, § 1, VII, VIII og IX anvendes paa Statstelegrammer.

5. Statstelegrammer, ſom ikke opfylder de i foregaaende Paragraf omhandlede Betingelſer, tilbagevиſes ikke; men den Station, der bliver opmerkſom paa Uregelmæssighederne, underretter den Administration, hvorunder den hører, derom.

6. I Statstelegrammer kan ſaavel Tekſt ſom Underſkrift udelades.

7. Statstelegrammer, affattede i klart Sprog, ſkal være Gjenſtand for delvis Gjentagelſe. De, der helt eller delvis er affattede i hemmeligt Sprog, ſkal i ſin

doivent être répétés intégralement et d'office par le bureau réceptionnaire.

6. Télégrammes de service.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

. . . . . .

2. Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants et qui sont relatifs, soit au service de la télégraphie internationale, soit à des objets d'intérêt public déterminés de concert par les dites Administrations.

. . . . . .

Article 11 de la Convention.

Les télégrammes relatifs au service des télégraphes internationaux des Etats contractants sont transmis en franchise sur tout le réseau des dits Etats.

XVI.

1. Les télégrammes de service se distinguent en télégrammes de service proprement dits et en avis de service.

2. Ils sont transmis en franchise dans toutes les relations, hormis les cas spécifiés dans l'article ci-après.

3. Ils sont rédigés en français lorsque les Administrations en cause ne se sont pas entendues pour l'usage d'une autre langue. Il en est de même des notes de service qui accompagnent la transmission des télégrammes.

4. Ils doivent être limités aux cas qui présentent un caractère d'urgence et être libellés dans la forme la plus

Helhed og tjenstlig gjentages af den modtagende Station. $^{28}/_{11}$ 1903 $^{30}/_{4}$ 1904

6. Tjenestetelegrammer.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

. . . . . .

2. Tjenestetelegrammer: saadanne, der udgaa fra de kontraherende Staters Telegraf-Administrationer, og som angaa enten den internationale Telegraftjeneste eller Gjenstande af offentlig Interesse bestemte gjennem Overenskomst mellem nævnte Administrationer.

. . . . . .

Konventionens Artikel 11.

Telegrammer angaaende de kontraherende Staters internationale Telegraftjeneste befordres afgiftsfrit over de nævnte Staters hele Telegrafnet.

XVI.

1. Tjenestetelegrammer adskilles i egentlige Tjenestetelegrammer og Tjenestemeddelelser.

2. De befordres altid frit undtagen i de Tilfælde, som omhandles i den efterfølgende Artikel.

3. De affattes paa fransk, naar vedkommende Administrationer ikke er komne overens om Brugen af et andet Sprog. Det samme er Tilfældet med Tjenestebemerkninger, der ledsager Telegrammernes Ekspedition.

4. De bør indskrænkes til Tilfælde af tvingende Natur og gives en saa kortfattet Form som muligt. Administrationerne og Tele-

28/11 1903
30/4 1904

concise. Les Administrations et les bureaux télégraphiques prennent les mesures nécessaires pour en diminuer, autant que possible, le nombre et l'étendue.

5. Les renseignements qui ne présentent point un caractère d'urgence sont demandés ou donnés par la poste au moyen de lettres affranchies.

6. Les télégrammes de service proprement dits sont échangés entre les Administrations et les fonctionnaires qui y sont autorisés. Ils peuvent, dans toutes les relations, être rédigés en langage clair ou en langage secret (convenu ou chiffré). L'emploi de ces langages dans les télégrammes de service est soumis aux règles fixées pour les télégrammes d'Etat (art. XV, §§ 4, 5, 6 et 7).

L'adresse de ces télégrammes affecte la forme suivante:

„Directeur Général à Directeur Général, Paris."

„Directeur à Inspecteur, Turin", etc. . . . . (le lieu d'origine ne figurant que dans le préambule).

Ces télégrammes ne comportent pas de signature.

7. Les avis de service sont échangés entre les bureaux télégraphiques; ils sont relatifs au service des lignes ou des transmissions et ne comportent ni adresse ni signature.

La destination et l'origine de ces avis sont indiquées uniquement dans le préambule; celui-ci est rédigé comme suit: „A. Lyon de Lilienfeld" (suit

grafstationerne træffer de fornødne Forholdsregler for, saavidt gjørligt, at begrænse deres Antal og Længde.

5. Oplysninger, som ikke er uopsættelige, forlanges og gives med Posten i betalte Breve.

6. De egentlige Tjenestetelegrammer udveksles mellem Administrationerne og de dertil bemyndigede Funktionærer. De kan i alle Tilfælde affattes i klart eller i hemmeligt Sprog (omforenet eller Ziffersprog). For Anvendelsen af disse Sprog i Tjenestetelegrammer gælder de samme Regler som for Statstelegrammer (Art. XV, §§ 4, 5, 6 og 7).

Adressen i disse Telegrammer affattes paa følgende Maade:

„Generaldirektør til Generaldirektør, Paris."

„Direktør til Inspektør, Turin," o. s. v. (idet Afsendelsesstedet kun staar i Indledningen).

Disse Telegrammer behøver ingen Underskrift.

7. Tjenestemeddelelserne udveksles mellem Telegrafstationerne. De angaar Tjenesten paa Linjerne eller Telegramekspeditionen og behøver hverken Adresse eller Underskrift.

Adresse- og Indleveringsstedet i disse Meddelelser angives blot i Indledningen, der gives saadan Form: „Til Lyon fra Lilienfeld"

la demande du bureau expéditeur).

8. Ils sont échangés toutes les fois que des incidents de service le nécessitent, notamment lorsque les indications de service d'un télégramme déjà transmis ne sont pas régulières (art. XXXV, § 4); lors de rectifications ou de renseignements relatifs à des télégrammes d'une série précédemment transmise (art. XL, §§ 1 et 2); en cas d'interruption dans les communications télégraphiques, lorsque les télégrammes ont été adressés par poste à un bureau télégraphique (art. XLIII); lorsqu'un télégramme ne peut pas être remis au destinataire (art. XLVII, § 3); lorsque le bâtiment auquel est destiné un télégramme sémaphorique n'est pas arrivé dans les délais visés à l'article LXI, paragraphe 4.

9. Les avis de service relatifs à un télégramme précédemment transmis reproduisent toutes les indications propres à faciliter la recherche de celui-ci, notamment le numéro de dépôt, la date (quantième du mois) et au besoin l'adresse complète.

Dans les avis de service taxés, la date du télégramme primitif est écrite en toutes lettres.

Les avis de service relatifs à un télégramme précédemment transmis sont dirigés, autant que possible, sur les bureaux par lesquels le télégramme primitif a transité.

(hvorpaa følger Afsendelsesstationens Begjæring). 28/11 1903 30/4 1904

8. De udveksles, hver Gang tjenstlige Anliggender gjør det nødvendigt, i Særdeleshed, naar Tjenesteangivelserne for et allerede befordret Telegram ikke er regulære (Art. XXXV, § 4); i Tilfælde af Rettelser eller Oplysninger vedkommende Telegrammer af en forud befordret Række (Art. XL, §§ 1 og 2); naar Telegrammer, i Tilfælde af Afbrydelse i Telegrafforbindelserne, pr. Post er blevne sendte til en Telegrafstation (Art. XLIII); naar et Telegram ikke kan afleveres til Adressaten (Art. XLVII § 3); naar Adressefartøiet for et Semafortelegram ikke er ankommet i Løbet af den i Art. LXI § 4 nævnte Frist.

9. Tjenestemeddelelser, som angaar et allerede befordret Telegram, maa gjentage alle Angivelser, der er egnede til at lette Efterspørgningen af dette, saaledes især Originalnumer, Datum og, om fornødent, den fuldstændige Adresse.

I takserede Tjenestemeddelser skrives det oprindelige Telegrams Datum heltud med Bogstaver.

Tjenestemeddelelser angaaende et tidligere ekspederet Telegram sendes saavidt muligt gjennem de samme Stationer, som har ekspederet det oprindelige Telegram.

28/11 1903
30/4 1904

10. Lorsqu'un bureau de transit peut, sans qu'il en résulte ni inconvénient ni retard, réunir les éléments nécessaires pour donner suite à un avis de service, il prend les mesures propres à en éviter une retransmission inutile; dans tout autre cas, il dirige l'avis sur sa destination.

11. En cas d'absolue nécessité, les télégrammes ou avis de service peuvent être transmis par téléphone.

XVII.

1. L'expéditeur et le destinataire de tout télégramme transmis ou en cours de transmission peuvent, pendant la durée de conservation des archives, et après avoir préalablement justifié, s'il est nécessaire, de leur qualité et de leur identité, faire demander des renseignements ou donner des instructions par voie télégraphique au sujet de ce télégramme. Ils peuvent aussi, en vue d'une rectification, faire répéter intégralement ou partiellement, soit par le bureau de destination ou d'origine, soit par un bureau de transit, un télégramme qu'ils ont expédié ou reçu. Ils doivent déposer les sommes suivantes:

1° Le prix du télégramme qui formule la demande;

2° Suivant le cas (voir paragraphe 3, même article) le prix d'un télégramme pour la réponse.

2. Les télégrammes rectificatifs, complétifs ou annula-

10. Naar en Optagelsesstation uden Ulempe eller Forsinkelse kan tilveiebringe de nødvendige Oplysninger til Besvarelse af en Tjenestemeddelelse, tager den de fornødne Forholdsregler til Undgaaelse af en unyttig Videreekspedition. I alle andre Tilfælde videresendes Tjenestemeddelelsen til Adressestationen.

11. I Tilfælde af absolut Nødvendighed kan Telegrammer eller Tjenestemeddelelser befordres gjennem Telefonen.

XVII.

1. Ethvert allerede befordret eller under Befordring værende Telegrams Affender eller Adressat kan efter først, om det er nødvendigt, at have legitimeret sig som saadan og godtgjort sin Identitet inden Udløbet af Arkivernes Opbevaringstid telegrafisk lade indhente Oplysninger eller meddele Ordrer angaaende denne Korrespondance. De kan ligesaa i berigtigende Øiemed lade et Telegram, som de har affendt eller modtaget, gjentage helt eller delvis af Affendelses- eller Adressestationen eller af en Optagelsesstation. De maa deponere følgende Beløb:

1) Prisen for det Telegram, som indeholder Anmodningen,
2) I Tilfælde (se denne Artikels § 3) Prisen for et Svartelegram.

2. Telegrammer, der tjener til at rette, fuldstændiggjøre eller

tifs et toutes les autres communications relatives à des télégrammes déjà transmis ou en cours de transmission, lorsqu'ils sont adressés à un bureau télégraphique, doivent être échangés exclusivement entre les bureaux, sous forme d'avis de service taxés au compte de l'expéditeur ou du destinataire.

3. Les avis de service taxés sont désignés par l'indice ST. Ceux qui sont émis à la demande du destinataire pour obtenir la répétition d'une transmission supposée erronée impliquent toujours une réponse télégraphique, sans qu'il y ait lieu de faire figurer l'indice = RPx =. Dans les autres cas où une réponse télégraphique est demandée, cet indice doit être employé.

4. Ces avis de service taxés affectent, par exemple, la forme suivante:

a) S'il s'agit de rectifier ou de compléter l'adresse:

„ST Paris de Bruxelles 365 (numéro de l'avis de service taxée) 5 (nombre de mots) = 315 douze François (numéro, date, nom du destinataire du télégramme en cause) remettez (ou lisez) . . . . . (indiquer la rectification)."

b) S'il s'agit de rectifier ou de compléter le texte:

„ST Paris de Vienne 26 (numéro de l'avis de service taxé) 8 (nombre de mots) = 235 treize

annulere allerede ekspederede eller under Ekspedition værende Telegrammer, samt alle andre Meddelelser angaaende disse, skal, forsaavidt de er adressérede til en Telegrafstation, udveksles udelukkende mellem Stationerne og i Form af takserede Tjenestemeddelelser for Assenderens eller Adressatens Regning. 28/11 1903 30/4 1904

3. Takserede Tjenestemeddelelser betegnes ved Angivelsen ST. De, der assendes paa Adressatens Forlangende for at erholde gjentaget en Ekspedition, som antages at være feilagtig, bliver altid at besvare telegrafisk, uden at Angivelse = RP = behøves tilføiet. I de øvrige Tilfælde, hvor der forlanges telegrafisk Svar, maa denne Angivelse benyttes.

4. Disse takserе Tjenestemeddelelser gives følgende Form:

a) Dersom det gjælder at berigtige eller fuldstændiggjøre Adressen:
„ST Paris fra Bruxelles 365 (den takserede Tjenestemeddelelses Numer) 5 (Ordantal) = 315 tolvte François (Numer, Datum og Adressatens Navn i vedkommende Telegram) afsleer (eller læs) . . . . . (angiv Berigtigelsen)."

b) Dersom det gjælder at berigtige eller fuldstændiggjøre Teksten:
„ST Paris fra Wien 26 (den takserede Tjenestemeddelelses Nr.) 8 (Ordantal) = 235 trettende Kriechbaum

28/11 1903
30/4 1904

Kriechbaum (numéro, date, nom du destinataire du télégramme à rectifier). Remplacez troisième (mot du texte) 20 par 2000."

c) S'il s'agit d'une demande de répétition partielle ou totale du texte:

„ST Calcutta de Londres 86 (numéro de l'avis de service taxé) 7 (nombre de mots) = 439 vingtsix Brown (numéro, date, nom du destinaire du télégramme à répéter partiellement ou totalement). Répétez premier, quatrième, neuvième (mots du texte du télégramme primitif á répéter) ou: Répétez mot (ou . . . mots) après . . . ." ou encore „Répétez texte."

d) S'il s'agit d'annuler un télégramme et qu'une réponse télégraphique ait été demandée:

„ST Paris de Berlin 126 (numéro de l'avis de service taxée) 5 (nombre de mots) = RPx = 285 seize Grundewald (numéro, date, nom du destinataire du télégramme primitif) annulez."

e) S'ils s'agit d'une demande de renseignements:

„ST Londres de Berlin 40 (numéro de l'avis de service taxé) 7 (nombre de mots) =RPx= 750 vingtsix Robinson (numéro, date, nom du destinataire du télégramme en cause) donnez nom expéditeur."

(Numer, Datum og Adressatens Navn i det Telegram, der skal berigtiges) ombyt tredie (Tekstord) 20 med 2000."

c) Dersom det gjælder en Anmodning om delvis eller fuldstændig Gjentagelse af Teksten:

„ST Calcutta fra London 86 (den takserede Tjenestemeddelelses Nr.) 7 (Ordantal) = 439 seksogtyvende Brown (Numer, Datum og Adressatens Navn i det oprindelige Telegram, der helt eller delvis skal gjentages). Gjentag første, fjerde, niende (Tekstord i det oprindelige Telegram, der skal gjentages)" eller: „Gjentag Ordet (eller . . . . Ord) efter . . ." eller endelig: „Gjentag Teksten."

d) Dersom det gjælder at annullere et Telegram, og der er forlangt telegrafisk Svar:

„ST Paris fra Berlin 126 (den takserede Tjenestemeddelelses Numer) 5 (Ordantal) = RPx = 285 seks-tende Grundewald (Numer, Datum og Adressatens Navn i det oprindelige Telegram) annuler."

e) Dersom det gjælder en Anmodning om Oplysninger:

„ST London fra Berlin 40 (den takserede Tjenestemeddelelses Numer) 7 (Ordantal) = RPx = 750 seksogtyvende Robinson (Numer, Datum og Adressatens Navn i vedkommende Telegram) opgiv Afsenderens Navn."

„ST Londres de Lisbonne 50 (numéro de l'avis de service taxé) 6 (nombre de mots) = RPx = 645 treize Emile (numéro, date, nom du destinataire du télégramme primitif) confirmez remise."

La réponse à une des communications de l'espèce revêt la forme suivante:

„ST Londres de Calcutta 40 (numéro de l'avis de service réponse) 4 (nombre de mots) = Brown (nom du destinataire) albatros, scrutiny, commune (les trois mots du télégramme primitif dont la répétition est demandée)."

5. Les mots à répéter ou a rectifier dans un télégramme sont désignés par le rang qu'ils occupent dans le texte de ce télégramme, abstraction faite des règles de la taxation.

Le numéro, lorsque le télégramme primitif n'en porte pas, est remplacé par l'heure de dépôt.

6. Les taxes des avis de service qui font l'objet du présent article sont remboursées lorsque ces avis sont motivés par des erreurs de service télégraphique (art. LXXI).

7. Lorsque les mots dont la répétition est démandée sont écrits d'une manière douteuse, le bureau de départ joint à la répétition une note ainsi conçue: „Ecriture douteuse". Dans ce cas, il n'est effectué aucun remboursement.

Lorsque la répétition concerne un télégramme parvenu

„ST London fra Lissabon 50 (den takserede Tjenestemeddelelses Numer) 6 (Ordantal) = RPx = 645 trettende Emile (Numer, Datum og Adressatens Navn i det oprindelige Telegram) bekræft Afleveringen." 28/11 1903 30/4 1904

Svaret paa en af disse Meddelelser gives følgende Form:

„ST London fra Calcutta, 40 (Numer paa Svar-Tjenestemeddelelsen) 4 (Ordantal) = Brown (Adressatens Navn) Albatros, scrutiny, commune (de tre Ord i det oprindelige Telegram, hvis Gjentagelse er forlangt)."

5. De Ord, der skal gjentages eller berigtiges i et Telegram, betegnes efter sin Rækkefølge i dette Telegrams Tekst, idet der herunder bortsees fra Reglerne for Takseringen.

Naar det oprindelige Telegram intet Numer har, erstattes dette med Indleveringsklokkeslettet.

6. Taksterne for de i nærværende Artikel omhandlede Tjenestemeddelelser tilbagebetales, naar disse er foranledigede ved Telegraferingsfeil (Art. LXXI).

7. Naar de Ord, der er forlangt gjentagne, er utydelig skrevne, tilføier Affendelsesstationen en Bemerkning til Gjentagelsen saalydende:

„Skriften utydelig." I dette Tilfælde finder ingen Tilbagebetaling Sted.

7. Naar Gjentagelsen angaar et Telegram, som er telefoneret

28/11 1903
30/4 1904

au bureau d'origine par la voie téléphonique, ce bureau demande, au préalable, à l'expéditeur la répétition des mots en litige.

Si un ou plusieurs des mots ainsi reproduits ne sont pas tels qu'ils figurent dans le télégramme, le bureau donne la répétition demandée en tenant compte des corrections effectuées, mais il fait suivre le texte de l'avis de service de la mention CTP (conserver taxe payée), accompagnée de l'indication en toutes lettres du nombre des mots rectifiés par l'expéditeur et dont la taxe ne doit pas être restituée. Exemples: CTP un, CTP deux, etc.

8. Les diverses communications relatives à des télégrammes déjà transmis, dont il est question dans le présent article, peuvent se faire par la voie postale et par l'intermédiaire des bureaux télégraphiques de dépôt ou d'arrivée.

Ces communications sont toujours revêtues du cachet du bureau qui les a rédigées. Elles sont envoyées sous pli recommandé aux frais du demandeur, qui doit, en outre, acquitter les frais de réponse postale lorsqu'il en demande une; dans ce cas, l'office destinataire affranchit la réponse.

7. Compte des mots.

XVIII.

1. Tout ce que l'expéditeur écrit sur la minute pour être

til Indleveringsstationen, anmoder denne først Afsenderen om at gjentage de omtvistede Ord.

Dersom et eller flere af de paa denne Maade gjentagne Ord ikke er saaledes, som de staar skrevne i Telegrammet, giver Stationen den forlangte Gjentagelse, idet der tages Hensyn til de foretagne Rettelser; men umiddelbart efter den takserede Tjenestemeddelelses Tekst sættes Betegnelsen CTP (conserver taxe payée d: behold den erlagte Takst), ledsaget af en heltud med Bogstaver skreven Angivelse af Antallet af de Ord, som er berigtigede af Afsenderen, og for hvilke Taksten ikke tilbagebetales. Exempler: CTP un, CTP deux etc.

8. De i denne Artikel omhandlede forskjellige Meddelelser angaaende allerede ekspederede Telegrammer kan gives pr. Post ved Afsendelses- eller Adressestationens Mellemkomst.

Disse Meddelelser forsynes altid med den Stations Segl, som har affattet dem. De sendes som rekommanderede Breve paa den Persons Bekostning, som har forlangt Afsendelsen, og som desuden skal betale Portoen for Svarbrevet, naar et saadant forlanges. I dette Tilfælde frankeres Svaret af Adresselandets Telegrafvæsen.

7. Ordberegning.

XVIII.

1. Alt det, som Afsenderen nedskriver paa sit Telegram for

transmis à son correspondant est taxé et en conséquence compris dans le nombre de mots.

Les tirets qui ne servent qu'à séparer sur la minute les différents mots ou groupes d'un télégramme ne sont ni taxés ni transmis. Il en est de même des signes de ponctuation, apostrophes et traits d'union; toutefois, dans le régime européen, ces signes sont transmis gratuitement quand l'expéditeur l'a demandé d'une manière formelle.

Lorsque des signes de ponctuation, au lieu d'être employés isolément, sont répétés à la suite les uns des autres, ils sont taxés comme des groupes de chiffres (art. XIX, § 7).

2. Le nom du bureau de départ, le numéro du télégramme, le quantième et l'heure du dépôt, les indications de voie et les mots, nombres ou signes qui constituent le préambule ne sont pas taxés. Ceux de ces renseignements qui parviennent au bureau d'arrivée (art. XXXVI) figurent sur la copie remise au destinataire.

3. L'expéditeur peut insérer ces mêmes indications, en tout ou en partie, dans le texte de son télégramme. Elles entrent alors dans le compte des mots taxés.

XIX.

1. Sont comptés pour un mot dans tous les langages:

1° En adresse:

at befordres til Adressaten, medregnes i Ordantallet og takseres. 28/11 1903 30/4 1904

Tankestreger, som kun tjener til paa Blanketten at adskille de forskjellige Ord eller Grupper i et Telegram, hverken takseres eller aftelegraferes. Det samme er Tilfældet med Skilletegn, Apostrof og Bindetegn; disse Tegn aftelegraferes dog gratis i den europæiske Takstafdeling, naar Afsenderen udtrykkelig har forlangt det.

Naar Skilletegn istedetfor at anvendes isoleret gjentages i Rækkefølge efter hinanden, takseres de som Talgrupper (Art. XIX, § 7).

2. Navnet paa Afsendelsesstationen, Telegrammets Numer, Datum og Time for Indleveringen, via-Bemerkninger samt de Ord, Tal eller Tegn, der danner Indledningen, takseres ikke. De af disse Angivelser, som fremkommer til Adressestationen (Art. XXXVI), anføres paa den til Adressaten afleverede Udskrift.

3. Afsenderen kan indtage disse samme Angivelser fuldstændig eller delvis i Telegrammets Tekst. I saa Tilfælde medtages de ved Ordberegningen og takseres.

XIX.

1. Som et enkelt Ord regnes i alle Sprog:

1°. I Adressen:

28/11 1903
30/4 1904

a) Le nom du bureau télégraphique de destination écrit tel qu'il figure dans la première colonne de la Nomenclature officielle des bureaux et complété, le cas échéant, par les indications qui figurent également dans cette colonne.

b) Respectivement les noms de pays ou de subdivisions territoriales s'ils sont écrits en conformité des indications de la dite Nomenclature ou de leurs autres dénominations telles qu'elles sont données dans sa préface.

2° Dans les télégrammes-mandats, le nom du bureau postal d'émission, le nom du bureau postal payeur et celui de la résidence du bénéficiaire sont taxés chacun pour un seul mot.

3° Tout mot convenu remplissant d'ailleurs les conditions fixées à l'article VIII.

4° Tout caractère, toute lettre, tout chiffre isolés.

5° Le souligné.

6° La parenthèse (les deux signes servant à la former).

7° Les guillemets (les deux signes placés au commencement et à la fin d'un seul et même passage).

8° Les indications éventuelles écrites sous la forme

a) Adressestationens Navn, skrevet saaledes som det findes anført i første Kolonne i den officielle Nomenklatur og i Tilfælde fuldstændiggjort ved de Angivelser, som ligeledes findes anførte i denne Kolonne;

b. henholdsvis Landets og Landsdelens Navn, naar disse er skrevne i Overensstemmelse med det i den officielle Nomenklatur opgivne eller med deres andre Benævnelser, saaledes som de angives i den officielle Nomenklaturs Indledning.

2°. I Telegramanvisninger taksæres Navnet paa den Postanstalt, der har udstedt samme, og Navnet paa den Postanstalt, hvor Udbetalingen skal finde Sted, samt paa den Persons Opholdssted, til hvem Udbetaling skal ske, hvert for et enkelt Ord.

3°. Ethvert omforenet Ord, som forøvrigt opfylder de i Art. VIII opstillede Betingelser.

4°. Ethvert Skrifttegn, Bogstav og Tal, som staar alene.

5°. Understregning.

6°. Parenthes (de to Tegn, hvoraf samme bestaar).

7°. Anførselstegn (de to Tegn sat foran og efter en og samme Anførsel).

8°. De eventuelle Angivelser, der ifølge Reglementet (Art.

abrégée admise par le Règlement (art. X).

2. Lorsque les différentes parties de chacune des expressions taxées pour un mot et désignant:

1° Le bureau destinataire —
2° Le pays de destination —
3° La subdivision territoriale —
4° Les noms visés ci-dessus figurant dans les télégrammes-mandats —

ne sont pas groupées, l'agent taxateur les réunit entre elles.

3. Dans les télégrammes dont le texte est rédigé exclusivement en langage clair, chaque mot simple et chaque groupement autorisé sont comptés respectivement pour autant de mots qu'ils contiennent de fois quinze caractères selon l'alphabet Morse, plus un mot pour l'excédent, s'il y a lieu.

4. Dans le langage convenu, le maximum de longueur d'un mot est fixé à dix caractères.

Les mots en langage clair insérés dans le texte d'un télégramme mixte, c'est-à-dire composé de mots en langage clair et de mots en langage convenu, sont comptés pour un mot jusqu'à concurrence de dix caractères, l'excédent étant compté pour un mot par série indivisible de dix caractères. Si ce télégramme mixte comprend, en outre, un texte en langage chiffré, les passages en langage chiffré sont comptés conformément aux prescriptions du paragraphe 7 ci-après.

Si le télégramme mixte ne comprend que des passages en

X) kan skrives i forkortet Form. 28/11 1903 30/4 1904

2. Naar de forskjellige Dele af ethvert af de Udtryk, der takseres som et Ord, og som betegner

1°. Adressestationen —
2°. Adresselandet —
3°. Landsdelen —

4°. de ovenfor omhandlede Navne i Telegramanvisninger —

ikke er sammenstillede, forbindes de indbyrdes af den Funktionær, som takserer Telegrammet.

3. I Telegrammer, hvis Tekst er affattet udelukkende i klart Sprog, regnes hvert enkelt Ord eller hver tilladt Ordsammenstilling henholdsvis for saa mange Ord, som der i samme indeholdes Gange 15 Bogstaver efter Morses Alfabet med Tillæg af ét Ord for det overskydende.

4. I omforenet Sprog regnes et Ords største Længde til ti Bogstaver.

I et blandet Telegrams Tekst, det vil sige en Tekst bestaaende af Ord i klart og af Ord i omforenet Sprog, regnes ogsaa de i klart Sprog affattede Ord for ét Ord i en Længde af indtil ti Bogstaver; det overskydende indtil ti Bogstaver regnes for et Ord. Dersom et saadant blandet Telegram desuden indeholder chifreret Tekst, takseres de chifrerede Dele overensstemmende med Forskrifterne i § 7 nedenfor.

Dersom det blandede Telegrams Tekst kun indeholder klart Sprog

28/11 1903 30/4 1904

langage clair et des passages en langage chiffré, les passages en langage clair sont comptés suivant les prescriptions du paragraphe 3 du présent article, et ceux en langage chiffré suivant les prescriptions du paragraphe 7 ci-après.

5. L'adresse des télégrammes dont le texte est totalement ou partiellement rédigé en langage convenu est taxée d'après les prescriptions des paragraphes 1 et 3 ci-dessus.

6. Les mots séparés par une apostrophe ou réunis par un trait d'union sont respectivement comptés comme des mots isolés.

7. Les groupes de chiffres ou de lettres sont comptés pour autant de mots qu'ils contiennent de fois cinq chiffres ou cinq lettres, plus un mot pour l'excédent.

Sont comptés pour un chiffre ou une lettre dans le groupe où ils figurent: les points, les virgules, les tirets et les barres de fraction. Il en est de même de chacune des lettres ajoutées aux groupes de chiffres pour désigner les nombres ordinaux, ainsi que des lettres ajoutées aux chiffres pour désigner les numéros des habitations dans une adresse.

8. Les réunions ou altérations de mots contraires à l'usage de la langue ne sont pas admises. Toutefois, les noms de villes et de pays; les noms patronymiques appartenant à une même personne; les noms de lieux, places, boulevards, rues et

og chifreret Sprog, takseres de i klart Sprog affattede Dele efter Forskrifterne i nærværende Artikels § 3 og de chifrerede Dele overensstemmende med Forskrifterne i § 7 nedenfor.

5. Adressen i Telegrammer, hvis Tekst helt eller delvis er affattet i omforenet Sprog, takseres efter Forskrifterne i §§ 1 og 3 ovenfor.

6. Ved Apostrof adskilte eller ved Bindestreg forbundne Ord regnes henholdsvis for ligesaa mange særskilte Ord.

7. Grupper af Tifre eller Bogstaver regnes for saa mange Ord, som de indeholder Gange fem Tiffre eller fem Bogstaver med Tillæg af ét Ord for det overskydende.

Som et Tiffer eller et Bogstav regnes i en Gruppe forekommende Punkter, Kommaer, Bindetegn og Brokstreger; ligesaa hver af de Bogstaver, der føies til Talgrupper for at betegne Ordenstal, samt de Bogstaver, der føies til Tal for at betegne Husnumeret i en Adresse.

8. Ordsammensætninger eller Ordforandringer, der strider mod Sprogbrug, tilstedes ikke. Dog kan Navne paa Byer og Lande, Familienavne tilhørende en og samme Person, Navne paa Steder, Pladse, Boulevarder, Gader og andre Benævnelser paa offentlige Veie; Skibsnavne, hele Tal,

autres dénominations de voies publiques; les noms de navires; les nombres entiers, les fractions, les nombres décimaux ou fractionnaires écrits en toutes lettres et les mots composés admis à ce titre dans les langues anglaise et française et dont il peut être justifié, le cas échéant, par la production d'un dictionnaire, peuvent être respectivement groupés en un seul mot sans apostrophe ni trait d'union.

9. Le compte des mots du bureau d'origine est décisif, tant pour la transmission que pour les comptes internationaux. Toutefois, quand le télégramme contient des réunions ou des altérations de mots d'une des langues du pays de destination contraires à l'usage de cette langue, le bureau d'arrivée a la faculté de recouvrer sur le destinataire le montant de la taxe perçue en moins. S'il est fait usage de cette faculté, le télégramme n'est remis au destinataire qu'après payement de la taxe complémentaire. Dans le cas de refus de payement, un avis de service ainsi conçu est adressé au bureau de départ: „Wien de Paris 5 h 10 s = N° . . . (nom du destinataire) . . . . (reproduire les mots réunis abusivement ou altérés) . . . . mots (indiquer pour combien de mots on aurait dû taxer)." Si l'expéditeur, dûment avisé du motif de non-remise, consent à payer le complément, un avis de service ainsi conçu est

Brøker, Decimaler eller Decimalbrøker skrevne fuldt ud med Bogstaver samt Ordforbindelser, der er hjemlede i det engelske og det franske Sprog, hvad der i Tilfælde maa kunne godtgjøres ved Fremlæggelse af en Ordbog, skrives henholdsvis i ét Ord uden Apostrof eller Bindestreg. 28/11 1903 30/4 1904

9. Affendelsesstationens Ordberegning er den afgjørende saavel for Befordring som for de internationale Regnskaber. Dog kan Adresseftationen, naar et Telegram indeholder Sammensætninger eller Forandringer af Ord i Adresselandets Sprog, hvilke strider mod Sprogbrugen i dette, afkræve Adressaten det for lidet erlagte Takstbeløb. Naar denne Bestemmelse anvendes, afleveres ikke Telegrammet til Adressaten, førend Efterskudstaksten er betalt. I Tilfælde af, at Betaling ikke erlægges, sendes en Tjeneftemeddelelse til Affendelsesstationen i saadan Form:

„Wien fra Paris Kl. 5,10 E. = Nr. . . . (Adressatens Navn) . . . (gjengives de urettelig sammenskrevne eller forandrede Ord) . . . Ord (angives hvormange Ord der burde være beregnet)."

Hvis Affenderen efter behørig at være underrettet om Grunden til Ikke-Afleveringen, samtykker i at betale Tillægstaksten, sendes en Tjeneftemeddelelse til Adresseftationen i følgende Form:

28/11 1903 30/4 1904 adressé au bureau destinataire: „Paris de Wien 7 h s = N° . . . . (nom du destinataire) complément perçu.“ Dès la réception de cet avis de service, le bureau d'arrivée remet le télégramme.

10. Lorsque l'office de départ s'aperçoit après taxation qu'un télégramme renferme soit des réunions ou altérations de mots non admises, soit des expressions ou mots qui, ne remplissant pas les conditions du langage clair ou convenu, ont été taxés comme appartenant à ces langages, il applique à ces expressions ou mots, pour le calcul du complément de taxe à percevoir sur l'expéditeur, les règles auxquelles ils auraient dû respectivement être soumis. Les réunions ou altérations sont comptées pour le nombre de mots qu'elles contiendraient si elles étaient écrites suivant l'usage.

L'office d'origine opère de même lorsque les irrégularités lui sont signalées par un office de transit ou par celui d'arrivée.

XX.

Les exemples suivants déterminent l'interprétation des règles à suivre pour compter les mots.

„Paris fra Wien Kl. 7 E. = Nr. . . . . (Adressatens Navn) Efterskudstaksten opkrævet.“

Saasnart Adressestationen har modtaget denne Tjenestemeddelelse, afleveres Telegrammet.

10. Naar Afsendelsesstationen, efterat et Telegram er takseret, bliver opmerksom paa, at det indeholder utilladelige Ordsammensætninger eller Ordforandringer, Udtryk eller Ord, der, skjønt de ikke opfylder Betingelserne for at være klart eller omforenet Sprog, er blevet takserede som tilhørende et af disse Sprog, kommer de Regler, hvorefter disse Udtryk eller Ord henholdsvis skulde have været takserede, til Anvendelse ved Beregningen af den Tillægstakst, som skal opkræves hos Afsenderen. Sammensætninger eller Forandringer regnes for det Antal Ord, de vilde have indeholdt, dersom de havde været skrevne efter Sprogbrugen.

Afsendelsesstationen gaar frem paa samme Maade, naar den bliver gjort opmerksom paa Uregelmæssigheder af en Optagelsesstation eller af Adressestationen.

XX.

Følgende Eksempler bestemmer Fortolkningen af de Regler, som skal befølges ved Ordberegningen:

	Nombre de mots dans l'adresse.	le texte.
New York[1])	1	2
Newyork	1	1
Frankfurt Main[1])	1	2
Frankfurtmain	1	1
Sanct Poelten[1])	1	2
Sanctpoelten	1	1
Emmingen, Hannover[1])[2])	1	2
Emmingen, Württemberg[1])[2])	1	2
New South Wales[1])	1	3
Newsouthwales	1	1
XP fr. 2.50 (indication éventuelle écrite sous la forme abrégée)	1	—

	Nombre de mots.
Van de brande	3
Vandebrande (nom de personne)	1
Du Bois	2
Dubois (nom de personne)	1
Belgrave Square	2
Belgravesquare (contraire à l'usage de la langue)	2
Hyde Park	2
Hydepark (contraire à l'usage de la langue)	2

[1]) Dans l'adresse, ces diverses expressions sont groupées par l'agent taxateur.

[2]) Hannover et Württemberg suivant Emmingen servent à compléter la désignation de deux bureaux homonymes et figurent ainsi à la première colonne de la Nomenclature officielle des bureaux télégraphiques.

	Antal Ord i Adressen.	Teksten.
New York[1])	1	2
Newyork	1	1
Frankfurt Main[1])	1	2
Frankfurtmain	1	1
Sanct Poelten[1])	1	2
Sanctpoelten	1	1
Emmingen, Hannover[1])[2])	1	2
Emmingen, Württemberg[1])[2])	1	2
New South Wales[1])	1	3
Newsouthwales	1	1
XP Fr. 2.50 (eventuel Angivelse i forkortet Form)	1	

	Antal Ord.
Van de brande	3
Vandebrande (Personnavn)	1
Du Bois	2
Dubois (Personnavn)	1
Belgrave Square	2
Belgravesquare (stridende mod Sprogbrug)	2
Hyde Park	2
Hydepark (stridende mod Sprogbrug)	2

[1]) I Adressen sammenstilles disse forskjellige Udtryk af den takserende Funktionær.

[2]) Hannover og Württemberg, der staar efter Emmingen, tjener til nærmere Betegnelse af to Stationer med enslydende Navn i samme Stat og kommer saaledes i første Kolonne i den officielle Nomenklatur over Telegrafstationerne.

28/11 1903
30/4 1904

28/11 1903 30/4 1904	Nombre de mots.		Antal Ord.
Hydepark Square[1]) . . .	2	Hydepark Square[1])	2
Hydeparksquare (contraire à l'usage de la langue)	2	Hydeparksquare (stridende mod Sprogbrug)	2
Saint James Street. . .	3	Saint James Street . . .	3
Saintjames Street. . . .	2	Saintjames Street	2
Rue de la paix	4	Rue de la Paix	4
Rue delapaix	2	Rue delapaix	2
Responsabilité (14 caractères)	1	Reſponſabilité (14 Bogſtaver)	1
Kriegsgeschichten (15 caractères)	1	Kriegsgeſchichten (15 Bogſtaver)	1
Inconstitutionnalité (20 caractères)	2	Inconſtitutionnalité (20 Bogſtaver)	2
Wie geht's (au lieu de wie geht es)	3	Wie geht's (iſtedetfor wie geht es)	3
A-t-il	3	A-t-il	3
C'est-à-dire	4	C'eſt-à-dire	4
Aujourd'hui	2	Aujourd'hui	2
Aujourdhui	1	Aujourdhui	1
Porte-monnaie	2	Porte-monnaie	2
Portemonnaie	1	Portemonnaie	1
Prins of Wales (navire)	3	Prince of Wales (Skib) .	3
Princeofwales (navire) .	1	Princeofwales (Skib) . . .	1
$44^1/_2$ (5 caractères). . .	1	$44^1/_2$ (5 Tegn)	1
$444^1/_2$ (6 caractères) . .	2	$444^1/_2$ (6 do.)	2
444,5 (5 caractères) . .	1	444,5 (5 do.)	1
444,55 (6 caractères) . .	2	444,55 (6 do.)	2
44/2 (4 caractères) . . .	1	44/2 (4 do.)	1
44/ (3 caractéres) . . .	1	44/ (3 do.)	1
2 % (4 caractères). . .	1	2 % (4 do.)	1
2 p %	3	2 p %	3
2 ‰ (5 caractères) . .	1	2 ‰ (5 Tegn)	1
2 p ‰	3	2 p ‰	3
54—58 (5 caractères) .	1	54—58 (5 Tegn)	1
17me (4 caractères). . .	1	17de (4 do.)	1
Le 1529me (1 mot et un groupe de 6 caractères)	3	Den 1529de (1 Ord og 1 Gruppe paa 6 Tegn) . .	3
10 francs 50 centimes (ou) 10 fr. 50 c. . . .	4	10 Francs 50 Centimer (eller) 10 fr. 50 c. . . .	4

[1]) Dans ce cas, l'expression „Hydepark", en un seul mot, ne compte que pour un mot, parce que le mot „park" fait partie intégrante du nom du square.

[1]) Udtrykket „Hydepark" regnes i dette Tilfælde kun for et Ord, fordi Ordet „Park" udgjør en Del af Squarens Navn.

	Nombre de mots
dixcinquante	1
10 fr. 50	3
fr. 10.50	2
11 h 30	3
11,30	1
huit/10	2
5/douzièmes	2
5bis(numéro d'habitation)	1
15 A (numéro d'habitation)	1
30a [1])	3
15 × 6 [1])	4
Two hundred and thirty four	5
Twohundredandthirtyfour (23 caractères)	2
Troisdeuxtiers	1
unneufdixièmes	1
Deux mille cent quatre-vingt-quatorze	6
Deuxmillecentquatre-vingtquatorze(32 caractères)	3
E	1
Emvthf (6 caractères)	2
Emvchf (6 caractères)	2
Ch23 (marque de commerce)	2
197a/199a (marque de commerce)	4
AP/M (marque de commerce)	1
3/M (Marque de commerce)	2
L'affaire est urgente, partir sans retard (7 mots et 2 soulignés)	9

[1]) Les appareils télégraphiques ne peuvent reproduire des expressions telles que 30a, 15 × 6, etc. Les expéditeurs doivent être invités à leur substituer la signification explicite, „30 exposant a", „15 multiplié par 6", etc.

	Antal Ord.	28/11 1903 30/4 1904
dixcinquante	1	
10 fr. 50	3	
fr. 10,50	2	
11 h. 30	3	
11,30	1	
Otte/10	2	
5/tolvtedele	2	
5 bis (Husnumer)	1	
15 A (do.)	1	
30a [1])	3	
15 × 6 [1])	4	
Two hundred and thirty four	5	
Twohundredandthirtyfour (23 Bogstaver)	2	
Troisdeuxtiers	1	
unneufdixièmes	1	
Deux mille cent quatre vingt quatorze	6	
Deuxmillscentquatrevingt-quatorze (32 Bogst.)	3	
E	1	
Emvthf (6 Tegn)	2	
Emvchf (6 do.)	2	
Ch 23 (Handelsmerke)	2	
197a/199a (do.)	4	
AP/M (do.)	1	
3/M (do.)	2	
Omhandlede Sag er uopsættelig, reis uden Ophold (7 Ord og 2 Understregninger)	9	

[1]) Telegrafapparaterne kan ikke gjengive saadanne Udtryk som 30a, 15 × 6 o. l. Affenderne maa derfor betegne dem ved Omskrivninger som: „30 Potens a", „15 multipliceret med (Gange) 6" o. s. v.

28/11 1903
30/4 1904

Nombre de mots.

Reçu de vos nouvelles indirectes (assez mauvaises) télégraphiez directement (9 mots et 1 passage entre parenthèses) 10

Antal Ord.

Modtaget underhaands Underretninger (temmelig slette) fra Dem, telegrafer direkte (9 Ord, hvoraf nogle i Parenthes) . . . 10

8. Tarifs et taxation.

Article 10 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes déclarent adopter, pour la formation des tarifs internationaux, les bases ci-après:

La taxe applicable à toutes les correspondances échangées, par la même voie, entre les bureaux de deux quelconques des Etats contractants sera uniforme. Un même Etat pourra toutefois, en Europe, être subdivisé, pour l'application de la taxe uniforme, en deux grandes divisions territoriales au plus.

Le taux de la taxe est établi d'Etat à Etat, de concert entre les Gouvernements extrêmes et les Gouvernements intermédiaires.

Les taxes des tarifs applicables aux correspondances échangées entre les Etats contractants pourront, à toute époque, être modifiées d'un commun accord.

Le franc est l'unité monétaire qui sert à la composition des tarifs internationaux.

XXI.

1. Les télégrammes sont, en ce qui concerne l'application des taxes et de certaines règles de service, soumis soit au régime européen, soit au régime extra-européen.

2. Le régime européen comprend tous les pays d'Europe, ainsi que l'Algérie, la Tunisie, la Russie du Caucase, la Turquie d'Asie, le Sénégal, les

8. Tarifer og Taksering.

Konventionens Artikel 10.

De høie kontraherende Parter erklære at ville antage følgende Grundlag for de internationale Taksters Sammensætning:

Afgiften for al Korrespondance, der udveksles ad samme Vei mellem Stationer i hvilkesomhelst to af de kontraherende Stater, skal være ensformig. En og samme Stat i Europa skal dog med Hensyn til Anvendelsen af den ensformige Afgift kunne være delt i høist to store territoriale Afdelinger.

Afgiftens Størrelse fastsættes fra Stat til Stat efter Overenskomst mellem de yderst- og de mellemliggende Regjeringer.

Afgifterne i de Tarifer, der bringes i Anvendelse paa den mellem de kontraherende Stater udvexlede Korrespondance, kunne til enhver Tid forandres efter fælles Overenskomst.

Franken er den Myntenhed, som benyttes ved Affattelsen af de internationale Tarifer.

XXI.

1. Med Hensyn til Takseringsregler og visse andre tjenstlige Bestemmelser skjelnes der mellem Korrespondancen i den europæiske og i den udeneuropæiske Takstafdeling.

2. Den europæiske Afdeling omfatter alle Lande i Europa samt Algier, Tunis, russisk Kaukasus, det asiatiske Tyrki, Senegal, den marokanske Kyst og for-

côtes du Maroc et les autres contrées situées hors de l'Europe qui sont déclarées par les Administrations respectives comme appartenant à ce régime.

3. Le régime extra-européen comprend tous les pays autres que ceux visés au paragraphe précédent.

4. Un télégramme est soumis aux règles du régime européen lorsqu'il emprunte exclusivement les lignes de pays appartenant à ce régime.

5. Un télégramme est soumis aux règles du régime extra-européen lorsque, pour parvenir à destination, il transite à un moment quelconque par un pays soumis au régime extra-européen, ou lorsqu'il est originaire ou à destination d'un pays appartenant à ce régime.

XXII.

Le tarif pour la transmission télégraphique des correspondances internationales se compose:

a) Des taxes terminales des Offices d'origine et de destination;

b) Des taxes de transit des Offices intermédiaires s'il y a lieu.

XXIII.

1. Le tarif est établi par mot pur et simple; toutefois, chaque Administration peut imposer un minimum de taxe, qui ne devra pas dépasser un franc par télégramme, ou bien, mais pour la correspondance

øvrigt alle andre Lande udenfor Europa, der gjennem sine respektive Administrationer har sluttet sig til denne Afdeling. 28/11 1903 30/4 1904

3. Den udeneuropæiske Afdeling omfatter alle de øvrige Lande.

4. Den europæiske Afdelings Regler og Bestemmelser bringes i Anvendelse paa ethvert Telegram, som befordres udelukkende paa de Landes Linjer, der tilhører denne Afdeling.

5. Et Telegram er underkastet de for den udeneuropæiske Afdeling gjældende Regler, naar det udgaar fra eller er bestemt for et Land, der tilhører denne Afdeling, eller naar det for at naa sit Bestemmelsessted for nogen Del af Veien passerer et saadant Land.

XXII.

Tarifen for international Telegrafkorrespondance bestaar af:

a. de afsendende og modtagende Telegrafvæseners Terminaltakster;

b. de eventuelt mellemliggende Administrationers Transittakster.

XXIII.

1. Taksten fastsættes pr. enkelt Ord; dog kan hver Administration fastsætte en Minimumstakst, der ikke maa overstige en Frank pr. Telegram, eller ogsaa, men kun for Korrespondancen i den europæiske Takstafdeling og under

28/11 1903 30/4 1904 du régime européen seulement, et en se conformant à l'article XXVII du Règlement, percevoir la taxe dans la forme qui lui conviendra.

2. Dans la correspondance du régime européen, une seule et même taxe élémentaire terminale, une seule et même taxe élémentaire de transit sont adoptées par tous les Etats.

3. La taxe élémentaire terminale est fixée à 10 centimes.

4. La taxe élémentaire de transit est fixée à 8 centimes.

5. Ces deux taxes élémentaires sont réduites respectivement à $6^1/_2$ centimes et 4 centimes pour les Etats suivants: Belgique, Bosnie-Herzégovine, Bulgarie, Crète, Danemark, Grèce, Luxembourg, Montenegro, Pays-Bas, Portugal, Roumanie, Serbie et Suisse.

6. La Russie et la Turquie, en raison des conditions exceptionnelles d'établissement et d'entretien de leurs réseaux, ont la faculté d'appliquer des taxes terminales et de transit ne dépassant pas respectivement 30 centimes et 24 centimes.

7. Tous les Etats ont la faculté de réduire leurs taxes terminales et de transit pour tout ou partie de leurs relations, dans les conditions fixées par l'article XXVI.

8. Une taxe spéciale de transit pourra être établie, dans chaque cas particulier, pour le parcours des câbles sous-marins.

Jagttagelse af Forskrifterne i Reglementets Artikel XXVII opkræve Taksten i den Form, den ønsker.

2. For Korrespondancen i den europæiske Takstafdeling vedtages af alle Stater en og samme elementære Terminaltakst og en og samme elementære Transittakst.

3. Den elementære Terminaltakst fastsættes til 10 Centimer.

4. Den elementære Transittakst fastsættes til 8 Centimer.

5. Disse to elementære Takster er nedsatte til respektive $6^1/_2$ Centime og 4 Centimer for efternævnte Stater: Belgien, Bosnien-Herzegovina, Bulgarien, Kreta, Danmark, Grækenland, Luxemburg, Montenegro, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Serbien og Schweiz.

6. Rusland og Tyrkiet kan paa Grund af den Særstilling, som disse Lande indtager i Henseende til Anlæg og Vedligeholdelse af sine Telegrafnet, fastsætte Terminal- og Transittakster, som ikke maa overstige henholdsvis 30 Centimer og 24 Centimer.

7. Alle Stater kan nedsætte sine Terminal- og Transittakster, enten for alle sine Forbindelser eller for enkelte af dem paa de i Artikel XXVI fastsatte Betingelser.

8. En særegen Transittakst kan for hvert særskilt Tilfælde fastsættes for Befordringen paa Undervandskabler.

XXIV.

1. La taxe à percevoir entre deux pays du régime européen est toujours, et par toutes les voies, la taxe de la voie existante qui, par l'application normale des taxes élémentaires et, le cas échéant, de celles des câbles, a donné le chiffre le moins élevé, sauf les exceptions qui peuvent résulter de l'application des dispositions du paragraphe 8 de l'article précédent ou de l'article XXVIII.

2. Le tableau A annexé au présent Règlement établit les taxes de pays à pays pour le régime européen, conformément aux dispositions ci-dessus et aux déclarations admises par la Conférence.

3. Dans la correspondance du régime extra-européen, la taxe est fixée conformément au tableau B annexé au présent Règlement.

Toutefois, les taxes terminales et de transit ne doivent pas être supérieures respectivement à 15 et 12 centimes pour les pays d'Europe à l'exception de l'Allemagne, l'Espagne, la France, la Russie et la Turquie.

Ces maxima sont réduits respectivement à 10 et 8 centimes pour les pays visés à l'article XXIII, paragraphe 5.

4. Les taxes qui figurent dans le Règlement et dans les tableaux annexés sont exprimées en francs d'or.

XXV.

1. On entend par voie normale celle dont la taxe, cal-

XXIV. 28/11 1903 30/4 1904

1. Den Takst, som skal opkræves mellem to Lande i den europæiske Afdeling, er altid og ad enhver Vei Taksten for den bestaaende Vei, der ved Anvendelsen af de elementære Takster og i Tilfælde af Kabeltaksterne har givet det laveste Tal, undtagen i de Tilfælde, hvor foregaaende Artikels § 8 eller Artikel XXVIII kommer til Anvendelse.

2. Den nærværende Reglement vedføiede Tabel A angiver Taksterne Land og Land imellem for den europæiske Afdeling, overensstemmende med ovenstaaende Bestemmelser og med de af Konferencen vedtagne Erklæringer.

3. For Korrespondancen i den udeneuropæiske Takstafdeling fastsættes Taksten overensstemmende med den nærværende Reglement vedføiede Tabel B. Dog skal Terminal- og Transittaksterne ikke overstige henholdsvis 15 og 12 Centimer for de europæiske Lande med Undtagelse af Tyskland, Spanien, Frankrig, Rusland og Tyrkiet.

Disse Maxima nedsættes henholdsvis til 10 og 8 Centimer for de i Artikel XXIII § 5 nævnte Lande.

4. De Takster, som forekommer i Reglementet og i de vedføiede Tabeller, er angivne i Franks i Guld.

XXV.

1. Ved normal Vei forstaaes den, paa hvilken Taksten, beregnet

28/11 1903 30/4 1904

culée d'après les dispositions de l'article XXIV, paragraphe premier, est la moins élevée.

2. Si l'expéditeur n'a pas indiqué la voie à suivre conformément à la faculté qui lui est accordée par l'article XLI, la taxe est toujours calculée d'après la voie normale.

XXVI.

1. Les modifications du taux ou des bases d'application des tarifs qui pourront être arrêtées entre Etats intéressés, en vertu du paragraphe 4 de l'article 10 et de l'article 17 de la Convention, devront avoir pour but et pour effet, non point de créer une concurrence de taxes entre les voies existantes, mais bien d'ouvrir au public, à taxes égales, autant de voies que possible, et les combinaisons nécessaires seront réglées de telle manière que les taxes terminales des Offices d'origine et de destination restent égales, quelle que soit la voie suivie.

2. Toute taxe nouvelle, toute modification d'ensemble ou de détail concernant les tarifs ne seront exécutoires que quinze jours au moins après leur notification par le Bureau international des Administrations télégraphiques, jour de dépôt non compris.

3. Les Administrations des Etats contractants s'engagent à éviter, autant que possible, les variations de taxes qui pourraient résulter des interruptions des câbles sous-marins.

overensstemmende med Reglerne i Artikel XXIV, § 1, er den laveste.

2. Forsaavidt Afsenderen ikke, med den Adgang dertil, som Reglementets Artikel XLI hjemler ham, har angivet den Vei, hans Telegram skal følge, beregnes altid Taksten efter den normale Vei.

XXVI.

1. De Forandringer i Taksten eller Grundlaget for Anvendelsen af Tariferne, som interesserede Stater indbyrdes maatte bestemme, overensstemmende med Konventionens Artikel 10, § 4, og Artikel 17, skal ikke have til Formaal og Virkning at fremkalde nogen Konkurrance i Taksterne mellem de bestaaende Veie, men derimod med lige Takster at aabne for Publikum saa mange Veie som muligt, og de nødvendige Kombinationer skal ordnes saaledes, at de afsendende og modtagende Landes Terminaltakster bliver lige store uanseet den Vei, der benyttes.

2. Ingen ny Takst, ingen total eller delvis Forandring i Tariferne maa træde i Kraft før mindst femten Dage efter dens Kundgjørelse gjennem Telegrafadministrationernes internationale Bureau, Indleveringsdagen ikke medregnet.

3. De kontraherende Staters Administrationer forpligter sig til saavidt muligt at undgaa saadanne Taksforandringer, som maatte foranledige ved Afbrydelse af Undervandsledninger.

XXVII.

1. Les taxes à percevoir en vertu des articles XXI à XXV peuvent être arrondies en plus ou en moins, soit après application des taxes normales par mot fixées d'après les tableaux annexés au présent Règlement, soit en augmentant ou en diminuant ces taxes normales d'après les convenances monétaires ou autres du pays d'origine.

2. Les modifications opérées en exécution du paragraphe précédent ne s'appliquent qu'à la taxe perçue par le bureau d'origine et ne portent point altération à la répartition des taxes revenant aux autres Offices intéressés. Elles doivent être réglées de telle manière que l'écart entre la taxe à percevoir pour un télégramme de quinze mots et la taxe exactement calculée d'après les tableaux, au moyen des équivalents du paragraphe suivant, ne dépasse pas le quinzième de cette dernière taxe, c'est-à-dire la taxe réglementaire d'un mot.

3. A l'effet d'assurer l'uniformité de taxe prescrite par la Convention, les pays de l'Union qui n'ont pas le franc pour unité monétaire fixent, pour la perception de leurs taxes, un équivalent dans leur monnaie respective se rapprochant aussi près que possible de la valeur du franc en or.

4. L'équivalent du franc est actuellement de:
En Allemagne 0,85 mark;

XXVII. 28/11 1903 30/4 1904

1. De Takster, der opkræves overensstemmende med Artiklerne XXI til XXV, kan afrundes opad eller nedad enten efter Anvendelsen af de normale Takster for hvert Ord, som er fastsatte ved de til nærværende Reglement føiede Tabeller, eller ved at forhøie eller formindske disse normale Takster ved Tillempning efter Myntsystemet eller andre Omstændigheder i Afsendelseslandet.

2. De i Henhold til foranstaaende Paragraf foretagne Forandringer anvendes kun paa den af Afsendelsesstationen opkrævede Takst og medfører ingen Forandring i Fordelingen af de Takster, der tilkommer de øvrige interesserede Bestyrelser. De maa ordnes saaledes, at Forskjellen mellem den Takst, der skal opkræves for et Telegram paa femten Ord, og den ved Hjælp af næstfølgende Paragrafs Ekvivalenter nøiagtig efter Tabellerne beregnede Takst, ikke overstiger Femtendedelen af denne sidste Takst, det vil altsaa sige den reglementsmæssige Takst for et Ord.

3. For at opnaa Ensartethed i den i Konventionen foreskrevne Takst fastsætter de Lande i Unionen, der ikke har Franken som Myntenhed, for Opkrævningen af sine Takster, en Ekvivalent i sine respektive Myntenheder, idet de herunder saa meget som muligt nærmer sig Værdien af Guldfranken.

4. Frankens Ekvivalent er for nærværende:
i Tyskland, 0,85 Mark;

28/11 1903 30/4 1904	Dans l'Australie (fédération), 9,6 pence;	i Australien (Føderation), 9,6 Pence;
	En Autriche, 1 couronne;	i Østerrige, 1 Krone;
	En Bosnie-Herzégovine, 1 couronne;	i Bosnien-Herzegovina, 1 Krone;
	Au Brésil, 800 reis, monnaie brésilienne;	i Brasilien, 800 Reis, brasiliansk Mynt;
	En Bulgarie, 1 lèv;	i Bulgarien, 1 Løv;
	Au Cap de Bonne-Espérance, 9,6 pence;	i Kap det gode Haab, 9,6 Pence;
	A Ceylan, 0,68 roupie;	i Ceylon 0,68 Rupi;
	Dans les Colonies portugaises, 240 reis;	i de portugisiske Kolonier, 240 Reis;
	En Crète, 1 drachme;	i Kreta, 1 Drachme;
	En Danemark, 0,80 krone;	i Danmark, 0,80 Krone;
	En Egypte, 38,575 millièmes (3 piastres 34 paras, monnaie tarif);	i Egypten, 38,575 Millièmes (3 Piastre 34 Paras Tarifmynt);
	En Espagne, 1 peseta 36 centimes de peseta;	i Spanien, 1 Peseta 36 Hundrededels Peseta;
	Dans la Grande-Bretagne, 9,6 pence;	i Storbritannien, 9,6 Pence;
	En Grèce, 1 drachme;	i Grækenland, 1 Drachme;
	En Hongrie, 1 couronne;	i Ungarn, 1 Krone;
	Dans les Indes britanniques, 0,60 roupie;	i Britisk Indien, 0,60 Rupi;
	Dans l'Indo-Chine française, 50 centièmes de piastre;	i Fransk Indo-Kina, 50 Hundrededels Piastre;
	En Italie, 1 lire;	i Italien, 1 Lire;
	Au Japon, 0,40 yen;	i Japan, 0,40 Yen;
	Dans le Montenegro, 1 couronne;	i Montenegro, 1 Krone;
	Dans le Natal, 9,6 pence;	i Natal, 9,6 Pence;
	En Norvège 0,80 krone;	i Norge, 0,80 Krone;
	Dans la Nouvelle-Zélande, 9,6 pence;	i Ny-Seland, 9,6 Pence;
	Dans les Pays-Bas et dans les Indes néerlandaises, 0,50 florin;	i Nederlandene og Nederlandsk Indien, 0,50 Florin;
	En Perse, 52 schahis;	i Persien, 52 Schahis;
	En Portugal, 240 reis;	i Portugal, 240 Reis;
	Dans les Protectorats britanniques de l'Afrique orientale et Uganda, 10 annas;	i de britiske Protektorater i Øst-Afrika og Uganda, 10 Annas;
	Dans la République Argentine, 20 centavos or;	i den argentinske Republik, 20 Centavos Guld;
	En Roumanie, 1 leu;	i Rumænien, 1 Leu;

En Russie, 0,25 rouble métallique;
En Serbie, 1 dinar;
En Siam, 56 atts;
En Suède, 0,80 krona;
En Turquie, 4 piastres 23 paras;
En Uruguay, 0,1866 peso.

5. Lorsque la valeur de la monnaie d'un pays subit des variations à raison des fluctuations du change, l'équivalent du franc indiqué ci-dessus est, en cas de changement notable, modifié en prenant pour base le cours moyen du change du franc pendant le trimestre précédent. Il appartient à l'Administration du pays en cause de modifier l'équivalent conformément à la disposition ci-dessus, d'indiquer le jour à partir duquel les taxes seront perçues d'après le nouvel équivalent et de le faire notifier aux autres Offices par l'intermédiaire du Bureau international.

6. Le payement peut être exigé en valeur métallique.

XXVIII.

Lorsque l'expéditeur, profitant de la faculté qui lui est attribuée par l'article XLI, a prescrit une voie détournée, il doit payer la totalité des taxes de transit normales, calculées conformément aux dispositions de l'article XXIII et des tableaux prévus par l'article XXIV ci-dessus.

9. Perception des taxes.

XXIX.

1. La perception des taxes a lieu au départ, sauf les

i Rusland, 0,25 Sølvrubel; 28/11 1903 30/4 1904
i Serbien, 1 Dinar;
i Siam, 56 Atts;
i Sverige, 0,80 Krona;
i Tyrkiet, 4 Piaſtre, 23 Paras;
i Uruguay, 0,1866 Peſo.

5. Naar et Lands Myntværdi undergaar betydelige Forandringer paa Grund af Fluktuationer i Kurſen, modificeres den ovenfor angivne Ekvivalent for Franken ved ſom Grundlag at tage Frankens middel Børskurs for det foregaaende Kvartal. Det tilkommer vedkommende Lands Adminiſtration at modificere Ekvivalenten efter ovenſtaaende Regel og angive, fra hvilken Dag Taksterne bliver at beregne efter den nye Ekvivalent, ſamt at kundgjøre dette for de øvrige Adminiſtrationer gjennem det internationale Bureau.

6. Betalingen kan forlanges i klingende Mynt.

XXVIII.

Naar en Afſender, i Medfør af den ham i Artikel XLI tillagte Ret, forlanger ſit Telegram befordret ad en Omvei, betaler han ſamtlige Normal-Tranſittakſter, beregnede efter Beſtemmelſerne i Artikel XXIII og de i Artikel XXIV foran nævnte Tabeller.

9. Takſters Opkrævning.

XXIX.

1. Takſterne opkræves paa Afſendelſesſtedet med Undtagelſe af

28/11 1903
30/4 1904

exceptions prévues pour les télégrammes à faire suivre (art. LIV, § 7), les frais d'exprès (art. LVIII, § 1), les télégrammes sémaphoriques (art. LX, § 6) et les altérations ou réunions abusives de mots constatées par le bureau d'arrivée (art. XIX, § 9), qui donnent lieu à une perception sur le destinataire.

2. L'expéditeur d'un télégramme international a le droit d'en demander reçu avec mention de la taxe perçue.

3. L'Office d'origine a la faculté de percevoir, de ce chef, une rétribution à son profit, dans les limites de 25 centimes.

4. Dans tous les cas où il doit y avoir perception à l'arrivée, le télégramme n'est délivré au destinataire que contre payement de la taxe due.

5. Si la taxe à percevoir à l'arrivée n'est pas recouvrée, la perte est supportée par l'Office d'arrivée, a moins d'arrangements spéciaux conclus conformément à l'article 17 de la Convention, sauf ce qui est prévu à l'article LXXVI, paragraphe 3, ci-après, pour les télégrammes sémaphoriques dans le régime extra-européen.

6. Les Administrations télégraphiques prennent, toutefois, autant que possible, les mesures nécessaires pour que les taxes à percevoir à l'arrivée, et qui n'auraient pas été acquittées a par le desitnataire, soient recouvrées sur l'expéditeur, sauf quand le Règle-

de Tilfælde, der er forudseede for: efterſendte Telegrammer (Art. LIV, § 7), Omkoſtninger ved Expreſſe (Art. LVIII, § 1), Semafortelegrammer (Art. LX, § 6) ſamt af Adreſſeſtatonen obſerverede ſprogſtridige Ordforandringer og Ordſammenſætninger (Art. XIX, § 9), hvilke ſamtlige foranlediger Opkrævning hos Adreſſaten.

2. Affenderen af et internationalt Telegram har Ret til at forlange Kvittering derfor med Angivelſe af den opkrævede Takſt.

3. Affendelſesſtationen kan i denne Anledning opkræve en Godtgjørelſe af indtil 25 Centimer, der tilfalder ſamme.

4. I alle Tilfælde, hvor Takſt ſkal opkræves ved Telegrammets Fremkomſt, maa dette ikke udleveres Adreſſaten uden mod Erlæggelſe af den paagjældende Takſt.

5. Naar den Takſt, der ſkal opkræves ved Ankomſten, ikke erholdes, bæres Tabet af Adreſſeſtationen, medmindre der er truffet ſærſkilte Overenskomſter overensſtemmende med Konventionens Artikel 17; dog undtages herfra de i Artikel LXXVI, § 3, nedenfor for Semafortelegrammer i den europæiſke Takſtafdeling omhandlede Tilfælde.

6. I ethvert Fald tager Telegrafadminiſtrationerne ſaavidt muligt de fornødne Forholdsregler, forat de paa Adreſſeſtedet betalbare Takſter, der ikke maatte blive betalte af Adreſſaten, kan blive indkrævede hos Affenderen, und-

ment en dispose autrement (art. LV, § 4).

XXX.

1. Les taxes perçues en moins par erreur et les taxes et frais non perçus sur le destinataire, par suite de son refus ou de l'impossibilité de le trouver, doivent être complétés par l'expéditeur, sauf quand le Règlement en dispose autrement (art. LV, § 4).

2. Les taxes perçues en plus par erreur sont de même remboursées aux intéressés. Toutefois, la valeur des timbres servant à l'affranchissement des télégrammes appliqués en trop sur la minute par l'expéditeur n'est remboursée que sur la demande de celui-ci.

10. Transmission des télégrammes.

a. Signaux de transmission.

XXXI.

Les tableaux ci-dessous indiquent les signaux employés dans le service aux appareils Morse et Hughes:

A. Signaux du code Morse.

Lettres:

Espacement et longueur des signes:

1. Une barre est égale à 3 points.
2. L'espace entre les signaux d'une même lettre est égal à un point.
3. L'espace entre deux lettres est égal à trois points.
4. L'espace entre deux mots est égal à cinq points.

tagen naar Reglementet anderledes bestemmer (Art. LV, § 4). 28/11 1903 30/4 1904

XXX.

1. De ved Feiltagelse for lidet oppebaarne Takster og de paa Grund af Adressatens Negtelse eller Umuligheden af at finde ham ikke erlagte Takster og Omkostninger skal erstattes af Afsenderen, undtagen hvor Reglementet anderledes bestemmer (Art. LV, § 4).

2. Ligeledes bliver de ved Feiltagelse formeget oppebaarne Takster at tilbagebetale Vedkommende. Imidlertid bliver Værdien af de af Afsenderen til Betaling af Telegrammerne paa disse anbragte Frimærker kun tilbagebetalt paa hans Forlangende.

10. Telegrammers Befordring.

a. Tegn for Befordringen.

XXXI.

Nedenstaaende Tabeller indeholder de for Morse og Hughes Apparater vedtagne Telegraftegn:

A. Tegn for Morse Apparat.

Bogstaver:

Tegnenes Længde og indbyrdes Afstand:

1. En Streg er lig med 3 Punkter.
2. Afstanden mellem Tegnene i et og samme Bogstav er lig med 1 Punkt.
3. Afstanden mellem to Bogstaver er lig med 3 Punkter.
4. Afstanden mellem to Ord er lig med 5 Punkter.

$^{28}/_{11}$ 1903
$^{30}/_{4}$ 1904

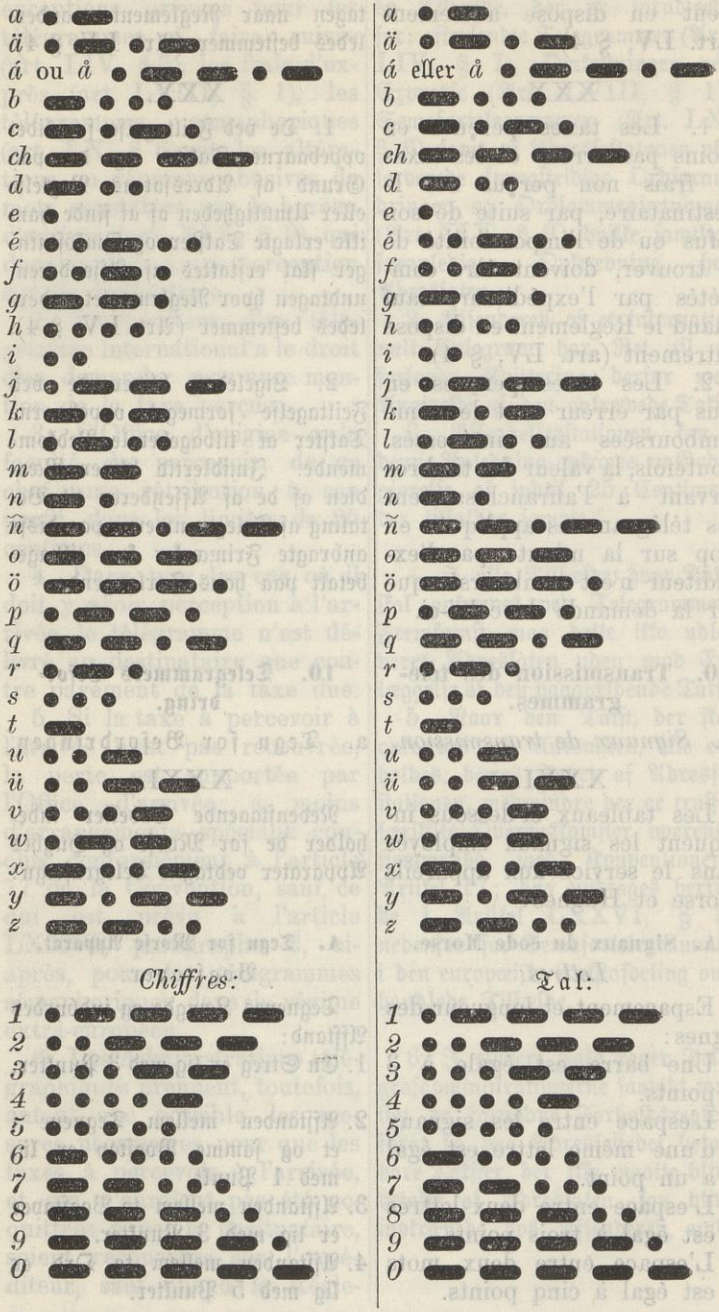

Barre de fraction

On peut aussi employer, pour exprimer les chiffres, les signaux suivants, mais seulement dans les répétitions d'office, dans le préambule et dans le texte des télégrammes entièrement en chiffres:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
0

Barre de fraction

Signes de ponctuation et autres:

Point (.)

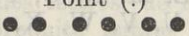

Point et virgule (;)

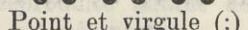

Virgule (,)

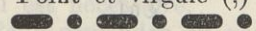

Deux points (:)

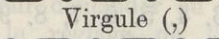

Point d'interrogation ou demande de répétition d'une transmission non comprise (?)

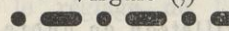

Point d'exclamation (!)

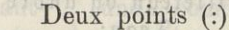

Apostrophe (')

Trait d'union ou tiret (-)

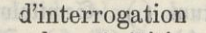

Parenthèses (avant et après les mots) ( )

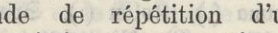

Guillements (avant et après chaque mot ou chaque passage mis entre guillemets) („et")

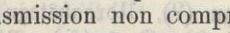

Brøkstreg

$^{28}/_{11}$ 1903
$^{30}/_{4}$ 1904

Man kan ogsaa for at betegne Tal anvende følgende Tegn, men kun ved tjenestlig Gjentagelse, i Indledningen og i de Telegrammers Tekst, som udelukkende er affattet i Ziffre:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
0

Brøkstreg 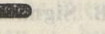

Skilletegn og andre Tegn:

Punktum (.)

Semikolon (;)

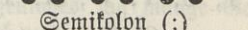

Komma (,)

Kolon (:)

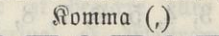

Spørgsmaalstegn eller Forlangende om Gjentagelse af ikke forstaaet Telegrafering (?)

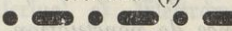

Udraabstegn (!)

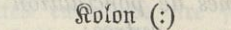

Apostrof (')

Bindetegn eller Tankestreg (-)

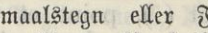

Parenthes (før og efter de indklamrede Ord) ( )

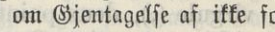

Anførselstegn (før og efter det eller de Ord, der skal i Anførselstegn) („)

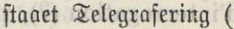

28/11 1903 Souligné (avant et après les
30/4 1904 mots ou le membre de phrase)

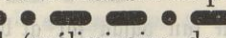

Appel (préliminaire de toute transmission)

Double trait (=)

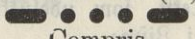

Compris

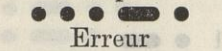

Erreur

Croix (+)

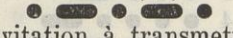

Invitation à transmettre

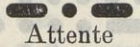

Attente

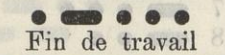

Fin de travail

B. Signaux de l'appareil Hughes.

Lettres:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

Chiffres:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Signes de ponctuation et autres:

Point (.), point et virgule (;), virgule (,), deux points (:), point d'interrogation (?), point d'exclamation (!), apostrophe (’), croix (+), trait d'union ou tiret (-), E accentué (É), barre de fraction (/), double trait (=), parenthèse de gauche (, parenthèse de droite), et (&), guillemet (“).

L'espace entre deux nombres est marqué par un blanc. Toutefois, un nombre fractionnaire non décimal doit toujours être séparé par deux blancs du nombre qui le pré-

Underſtregningstegn (før og efter det eller de underſtregede Ord)

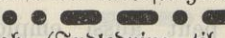

Anraab (Indledning til enhver Telegrafering)

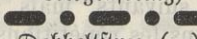

Dobbeltſtreg (=)

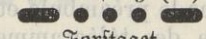

Forſtaaet

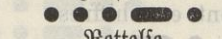

Rettelſe

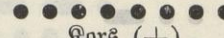

Kors (+)

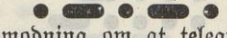

Anmodning om at telegrafere

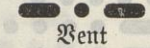

Vent

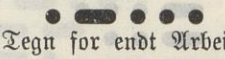

Tegn for endt Arbeide

B. Tegn for Hughes Apparat.

Bogſtaver:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

Tal:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Skilletegn og andre Tegn:

Punktum (.), Semikolon (;), Komma (,), Kolon (:), Spørgsmaalstegn (?), Udraabstegn (!), Apoſtrof (’), Kors (+), Bindetegn eller Tankeſtreg (-), É med Akcent (É), Brøkſtreg (/), dobbelt Streg (=), Parenthes tilvenſtre (, Parenthes tilhøire), et (&), Anførſelstegn („).

Rummet mellem to Tal angives ved en Blank. Dog ſkal en ikke decimal Brøk altid ved to Blank ſkilles fra det foranſtaaende og det efterfølgende Tal. Ved Telegrafering af et ikke decimalt

cède et de celui qui le suit. Dans la transmission d'un nombre fractionnaire non décimal, le nombre entier doit être séparé par un blanc du numérateur de la fraction ordinaire qui suit. (Exemple: $1^3/_4$ et non $^{13}/_4$).

Les mots et passage soulignés sont précédés et suivis de deux traits d'union (exemple: — — sans retard — —) et soulignés à la main par l'employé du bureau d'arrivée.

Pour appeler le poste avec lequel on est en communication ou pour lui répondre: le blanc et l'N répétés alternativement.

Pour demander la répétition prolongée du même signal en vue de régler le synchronisme: une combinaison composée du blanc des lettres, de l'I et du T, reproduite autant de fois qu'il est nécessaire.

Pour demander ou permettre le réglage de l'électro-aimant: une combinaison formée des quatre signaux suivants: le blanc des lettres, l'I, l'N et le T, répétée autant de fois qu'il est nécessaire.

Pour donner attente: la combinaison ATT, suivie de la durée probable de l'attente.

Pour indiquer une erreur: deux N consécutifs, sans aucun signe de ponctuation.

Pour interrompre la transmission du bureau correspondant: deux ou trois lettres quelconques convenablement espacées.

Pour indiquer la fin du travail: deux blancs.

Brøktal skal det hele Tal skilles ved en Blank fra den efterfølgende almindelige Brøks Tæller (Exempel: $1\ ^3/_4$ og ikke $^{13}/_4$). $^{28}/_{11}$ 1903 $^{30}/_4$ 1904

Understregede Ord og Sætninger har foran og efter sig to Bindetegn (Exempel: — — uden Ophold — —) og understreges af Modtagelsesbetjenten.

For at anraabe eller svare den Station, man staar i Forbindelse med: Blank og Bogstavet N vexelvis gjentagne.

For at fordre vedvarende Gjentagelse af samme Tegn i den Hensigt at regulere Synkronismen benyttes en Sammensætning af Blank og Bogstaverne I og T, der gjentages saa mange Gange, det behøves.

For at begjære eller tillade Regulering af Elektromagneten benyttes en af de fire følgende Signaler dannet Sammensætning: Blank, Bogstaverne I, N og T, der gjentages saa mange Gange, det behøves.

For at anmode om at vente: Sammensætningen ATT efterfulgt af Ventetidens formodede Længde.

For at antyde en Rettelse: to eller tre paa hinanden følgende N uden noget Skilletegn.

For at afbryde den korresponderende Stations Telegrafering: to eller tre hvilkesomhelst Bogstaver med passende Mellemrum.

For at antyde Arbeidets Afslutning: to Blank.

28/11 1903 30/4 1904

Les accents sur E sont tracés à la main à la fin des mots (avec ou sans s) et lorsqu'ils sont essentiels au sens. (Exemple: Achète, acheté.) Dans ce dernier cas, le transmetteur répète le mot après la signature, en y faisant figurer l'E accentué entre deux blancs, pour appeler l'attention du poste qui reçoit. Pour ä, á, å, ñ, ö et ü, on transmet respectivement æ, aa, ao, n, œ et ue.

C. Signaux de l'appareil Baudot.

Lettres:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

Chiffres:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Signes de ponctuation et autres:

. , ; : ? ! ' — / = () % &.

Les dispositions concernant la transmission des nombres entiers, des nombres fractionnaires non décimaux et des mots ou passages soulignés qui sont applicables à l'appareil Hughes, le sont également à l'appareil Baudot.

Pour indiquer une erreur, le signal ✳.

b. Ordre de transmission.

XXXII.

1. La transmission des télégrammes a lieu dans l'ordre suivant:

a. Télégrammes d'Etat.
b. „ de service.

Akcenter over E gjøres med Haanden i Enden af Ord (med eller uden s) og naar de er væsentlige for Meningen (Ex.: Achète, acheté). I sidste Tilfælde gjentager den Telegraferende Ordet efter Underskriften, idet han anvender Blank foran og efter det akcentuerede E for at vække Modtagelsesstationens Opmærksomhed. For ä, á, å, ñ, ö og ü, telegraferer man henholdsvis æ, aa, ao, n, œ og ue.

C. Tegn for Baudot's Apparat.

Bogstaver:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

Tal:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Skilletegn og andre Tegn:

. , ; : ? ! ' — / = () % &.

De Bestemmelser angaaende Aftelegraferingen af hele Tal, ikke decimale Brøker og understregede Ord eller Sætninger, som gjælder for Hughes Apparat, er ligeledes gjældende for Baudot's Apparat.

For at antyde en Rettelse, tegnet ✳.

b. Befordringsorden.

XXXII.

1. Telegrammernes Befordring finder Sted i følgende Orden:

a. Statstelegrammer.
b. Tjenestetelegrammer.

c. Télégrammes privés urgents.
d. „ privés non urgents.

2. Tout bureau qui reçoit par un fil international un télégramme, présenté comme télégramme d'Etat ou de service, le réexpédie comme tel.

XXXIII.

1. Une transmission commencée ne peut être interrompue pour faire place à une communication d'un rang supérieur qu'en cas d'urgence absolue.

2. Les télégrammes de même rang sont transmis par les bureaux de départ dans l'ordre de leur dépôt et par les bureaux intermédiaires dans l'ordre de leur réception.

3. Dans les bureaux intermédiaires, les télégrammes de départ et les télégrammes de passage qui doivent emprunter les mêmes fils sont confondus et transmis en suivant l'heure de dépôt ou de réception et en tenant compte de l'ordre établi à l'article XXXII.

4. Deux bureaux en relation directe échangent les télégrammes dans l'ordre alternatif, en tenant compte des prescriptions de l'article XXXII.

5. Aux appareils à grand rendement (Hughes, Baudot, Wheatstone, etc.), les échanges se font par séries quand les postes en relation ont plusieurs télégrammes à transmettre. Cette règle est applicable aux transmissions par l'appareil Morse quand le

c. Fortrinsberettigede Privattelegrammer. 28/11 1903 30/4 1904
d. Almindelige Privattelegrammer.

2. Enhver Station, som paa en international Traad modtager et Telegram, betegnet som Stats- eller Tjenestetelegram, viderebefordrer det som saadant.

XXXIII.

1. Paabegyndt Afsendelse af et Telegram maa ikke afbrydes for at give Plads for et Telegram af høiere Klasse uden i Tilfælde af tvingende Nødvendighed.

2. Telegrammer af samme Klasse befordres fra Afsendelsesstationen i den Orden, hvori de er indleverede, og fra Optagelsesstationen i den Orden, hvori de er modtagne.

3. Paa Optagelsesstationen bliver indleverede Telegrammer og transiterende Telegrammer, som skal benytte samme Traade, behandlede paa samme Maade og befordrede uden Forskjel, idet man følger Klokkeslettet for Indleveringen eller for deres Modtagelse og med Jagttagelse af den i Artikel XXXII foreskrevne Befordringsorden.

4. Mellem to Stationer, der staar i direkte Forbindelse med hinanden udveksles Telegrammerne i vekslende Orden med Jagttagelse af Reglerne i Artikel XXXII.

5. Ved Hurtigapparaterne (Hughes, Baudot, Wheatstone) foregaar Udvekslingen i Rækker, naar de i Forbindelse staaende Stationer har flere Telegrammer at afsende. Denne Regel anvendes paa Expeditionen ved Morse Apparat, naar Trafiken gjør det paakrævet, og Bestyrerne af ved-

28/11 1903
30/4 1904 trafic le justifie et après entente entre les chefs des bureaux en correspondance.

Les télégrammes d'une même série sont considérés comme formant une seule transmission.

Toutefois, les télégrammes reçus ne sont pas conservés à l'appareil jusqu'à la fin de la série, et il est donné cours à chaque télégramme régulier dès que le deuxième télégramme venant après lui est commencé.

XXXIV.

1. Chaque série comprend, au plus, cinq télégrammes si les transmissions ont lieu par l'appareil Morse ou par les appareils à réception auditive, et au plus dix télégrammes si elles sont effectuées par les appareils à grand rendement (Hughes, Baudot, Wheatstone, etc.). Tout télégramme de plus de 100 mots à l'appareil Morse, de plus de 150 mots aux appareils à réception auditive ou de plus de 200 mots aux appareils à grand rendement est considéré comme formant une série.

2. Un télégramme de rang supérieur comme ordre de transmission ne compte pas dans l'alternat.

3. Le bureau qui vient d'effectuer une transmission est en droit de continuer lorsqu'il survient un télégramme auquel la priorité est accordée sur ceux que le correspondant a à transmettre, à moins que ce dernier n'ait à donner la

kommende Stationer kommer overens derom.

Telegrammerne i en og samme Række betragtes som udgjørende en enkelt Befordring.

Dog beholdes ikke de modtagne Telegrammer ved Apparatet lige til Rækkens Afslutning; men ethvert regulært Telegram videresendes, naar det andet efter samme ankommende Telegram er paabegyndt.

XXXIV.

1. Hver Række bestaar af høist 5 Telegrammer, naar Befordringen sker ved Morse Apparat eller ved Apparater med Modtagelse efter Hørselen og af høist 10 Telegrammer, naar Befordringen sker ved Hurtigapparater (Hughes, Baudot, Wheatstone etc.). Ethvert Telegram paa over 100 Ord ved Morse Apparat, over 150 Ord ved Apparater med Modtagelse efter Hørselen eller over 200 Ord ved Hurtigapparater betragtes som udgjørende en Række.

2. Et Telegram af høiere Klasse medregnes ikke i den vekslende Befordringsorden.

3. Den Station, der har fuldført en Sending, er berettiget til at fortsætte, naar der foreligger et Telegram med Fortrinsret fremfor de Telegrammer, den anden Station har at sende, med mindre denne sidste har at gjentage et Telegram med Kollation

répétition d'un télégramme à collationner ou n'ait déjà commencé sa transmission.

4. Dans les systèmes d'appareils par lesquels l'échange des transmissions a lieu alternativement, lorsqu'un bureau a terminé sa transmission, le bureau qui vient de recevoir transmet à son tour; s'il n'a rien à transmettre, l'autre continue. Si, de part et d'autre, il n'y a rien à transmettre, les bureaux donnent le signal de fin de travail.

c. Appel des bureaux.

XXXV.

1. Toute correspondance entre deux bureaux commence par le signal d'appel ou par l'indicatif du bureau appelé.

2. Le bureau appelé doit répondre immédiatement, en donnant son indicatif, et, s'il est empêché de recevoir, il transmet le signal d'attente, suivi d'un chiffre indiquant en minutes la durée probable de l'attente. Si la durée probable excède dix minutes, l'attente doit être motivée.

3. Aucun bureau appelé ne peut refuser de recevoir les télégrammes qu'on lui présente, quelle qu'en soit la destination. Toutefois, en cas d'erreur de direction évidente, l'agent qui reçoit peut en faire l'observation au bureau transmetteur. Si celui-ci ne tient pas compte de l'observation, un avis de service lui est transmis après la réception du télégramme et il est alors tenu de rectifier l'erreur commise.

eller allerede har paabegyndt sin Sending. 28/11 1903 30/4 1904

4. Naar en Station ved Anvendelsen af Apparatsystemer med skiftevis Affendelse har fuldført sin Befordring, staar den modtagende Station for Tur at sende; dersom denne intet har at sende, fortsætter den anden. Hvis der hverken fra den ene eller anden Kant er noget at befordre, giver begge Stationer hinanden gjensidig Tegn for endt Arbeide.

c. Anraab.

XXXV.

1. Enhver Korrespondance mellem to Stationer indledes med Anraabssignalet eller med den anraabte Stations Signatur.

2. Den anraabte Station skal øieblikkelig svare med sin Signatur, og, hvis den er forhindret fra at modtage, give Ventesignal, efterfulgt af et Tal, som angiver den sandsynlige Ventetids Varighed i Minuter. Hvis denne Tid overstiger ti Minuter, oplyses om Aarsagen.

3. Ingen Station, som er anraabt, kan negte at modtage de Telegrammer, som sendes den, til hvilket Sted de end maatte være bestemte. Imidlertid kan i Tilfælde af aabenbar Feilsending den modtagende Betjent gjøre den sendende Station opmerksom derpaa. Hvis denne ikke tager Hensyn dertil, sendes efter Telegrammets Modtagelse en Tjenestemeddelelse om den begaaede Feil, og den sendende er da forpligtet til at rette samme.

28/11 1903
30/4 1904

4. On ne doit ni refuser ni retarder un télégramme si les indications de service, les indications éventuelles ou certaines parties de l'adresse ou du texte ne sont pas régulières. Il faut le recevoir et puis en demander, au besoin, la régularisation au bureau d'origine par un avis de service, conformément aux dispositions de l'article XVI.

XXXVI.

1. Lorsque le bureau qui vient d'appeler a reçu sans autre signal l'indicatif du bureau qui répond, il transmet, dans l'ordre suivant, les mentions de service constituant le préambule du télégramme.

a. Nature du télégramme, au moyen d'une des mentions S, A, ST, D, CR, CRS, CRD, Z, suivant qu'il s'agit d'un télégramme d'Etat, d'un télégramme ou d'un avis de service, d'un avis de service taxé, d'un télégramme privé urgent, d'un accusé de réception à un télégramme ordinaire, d'un accusé de réception à un télégramme d'Etat, d'un accusé de réception urgent ou d'un télégramme de presse.

b. Nom du bureau destinataire (ce nom est omis lorsque le bureau transmetteur correspond directement avec le bureau destinataire).

c. Désignation du bureau d'origine précédée de la préposition „de“ (exemple: de Bruxelles).

4. Et Telegram maa hverken afvises eller opholdes om de tjenstlige Anførsler, mulige Angivelser eller visse Dele af Adressen eller Teksten ikke er regulære; men efter Modtagelsen forlanges om fornødent Berigtigelse fra Affendelsesstationen gjennem Tjenestemeddelelse, overensstemmende med Forskrifterne i Artikel XVI.

XXXVI.

1. Naar den Station, som har anraabt, har modtaget den svarende Stations Signatur uden andet Signal, sender den i følgende Orden de Tjenesteangivelser, der udgjør Telegrammets Indledning.

a. Telegrammets Art, ved en af Betegnelserne S, A, ST, D, CR, CRS, CRD, Z eftersom det er et Statstelegram, Tjenestetelegram eller Tjenestemeddelelse, en taxeret Tjenestemeddelelse, et fortrinsberettiget Privattelegram, en Modtagelsestilstaaelse for et almindeligt Telegram, en Modtagelsestilstaaelse for et Statstelegram, en fortrinsberettiget Modtagelsestilstaaelse eller et Pressetelegram.

b. Adressestationens Navn. (Dette udelades, naar den sendende Station korresponderer direkte med Adressestationen).

c. Affendelsesstationen, foran hvilken sættes Præpositionen „de“ (f. Ex. de Brüssel).

Indiquer à la suite du nom du bureau celui de la subdivision territoriale ou celui du pays dans lesquels il se trouve:

1° quand l'ouverture de ce bureau n'a pas encore été publiée par le Bureau international des Administrations télégraphiques; 2° quand il y a un autre bureau de même nom jusqu'à ce que les bureaux homonymes aient été différenciés les uns des autres dans la Nomenclature.

d. Numéro du télégramme.

e. Nombre des mots taxés. En cas de différence entre le nombre des mots taxés et celui des mots réels, on emploie une fraction dont le numérateur indique le nombre des mots taxés et le dénominateur celui des mots réels. Dans les télégrammes dont le texte est rédigé totalement ou partiellement en langage chiffré, on indique:

1° le nombre total des mots qui sert de base à la taxe; 2° le nombre des mots en langage clair ou en langage convenu; 3° le nombre des groupes de chiffres ou de lettres, dans la forme suivante: 20/12/6.

Cette disposition s'applique notamment:

1° au cas où un télégramme en langage clair contient des mots de plus de 15 caractères; 2° au

Efter Affendelsesstationens Navn angives Navnet paa den Landsdel eller det Land, hvori den ligger: 28/11 1903 30/4 1904

1°. Naar denne Stations Aabning endnu ikke er bekjendtgjort af Telegrafadministrationernes internationale Bureau.

2°. Naar der er en anden Station af samme Navn, indtil de ensbenævnte Stationer er skjelnet fra hinanden i Nomenklaturen.

d. Telegrammets Numer.

e. Antal takserede Ord. Hvis der er Forskjel mellem Antallet af de takserede og Antallet af de egentlige Ord, angives Ordantallet ved en Brøk, hvis Tæller betegner de takserede og Nævneren de egentlige Ords Antal. I Telegrammer, hvis Tekst helt eller delvis er affattet i Ziffersprog betegnes:

1. det hele Antal Ord, der tjener til Grundlag for Takseringen; 2. Antallet af de i klart eller i omforenet Sprog skrevne Ord; 3. Antallet af Ziffer- eller Bogstavgrupperne i følgende Form: 20/12/6.

Denne Regel anvendes især:

1°. Paa Tilfælde, hvor et Telegram i klart Sprog indeholder Ord med mere end 15 Bogstaver.

28/11 1903
30/4 1904

cas où un télégramme dont le texte est en langage convenu, comprend des mots clairs de plus de dix caractères; 3° aux groupes des chiffres ou de lettres comportant plus de cinq caractères.

f. Dépôt du télégramme (par deux groupes de chiffres indiquant le premier le quantième du mois, et le second l'heure et les minutes suivies des lettres m ou s [matin ou soir]).

g. Voie à suivre (quand l'expéditeur l'a indiquée sur sa minute [art. XLI, § 2]).

Cettte indication n'est transmise que jusquau point où elle est utile pour l'acheminement du télégramme.

Toutefois, si le télégramme comporte une réponse payée ou un accusé de réception, la mention de voie est maintenue jusqu'au bureau de destination et inscrite sur la copie d'arrivée.

h. Mentions de service (ampliation [art. XLIII, § 6]; percevoir . . . . [art. LIV, § 9, et LX, § 6]; sémaphorique [art. LX, § 5]; en chiffres [art. XXXI, A]).

Les indications contenues sous les lettres *b* et *d* ne sont pas obligatoires pour les Offices extraeuropéens.

2. A la suite du préambule spécifié ci-dessus, on transmet successivement les indications éventuelles, l'adresse, le texte et la signature du télégramme.

3. Le double trait (▬ ● ● ● ▬) à l'appareil Morse

2°. Paa Tilfælde, hvor et Telegram, hvis Tekst er affattet i omforenet Sprog, indeholder klare Ord med mere end 10 Bogstaver.

3°. Paa Tal- eller Bogstavgrupper, som indeholder mere end 5 Tegn.

f. Telegrammets Indleveringstid (med to Talgrupper, hvoraf den første angiver Datum, den anden Time og Minut efterfulgt af Bogstaverne m eller s [For- eller Eftermiddag]).

g. Den Vei, Telegrammet skal befordres (naar Afsenderen har betegnet den i sit Telegram) (Art. XLI, § 2). Denne Betegnelse medsendes kun saa langt, som den er til Nytte ved Bestemmelsen af den Retning, Telegrammet skal følge.

Dog skal via—Bemerkningen i Telegrammer med Svar betalt eller Modtagelsestilstaaelse medsendes helt frem til Adressestationen og anføres paa det udskrevne Telegram.

h. Tjenstlige Bemerkninger: Duplikat (Art. XLIII, § 6); opkræves . . . . (Art. LIV, § 9 og LX, § 6); Semafortelegrammer (Art. LX, § 5); i Tifre (Art. XXXI A).

De under Bogstaverne b og d indbefattede Angivelser er ikke tvungne for udeneuropæiske Bestyrelser.

2. Efter den ovenfor angivne Indledning aftelegraferes i Følgeorden: de eventuelle Angivelser, Adressen, Teksten og Underskriften i Telegrammet.

3. Dobeltstreg (▬ ● ● ● ▬) ved Morseapparat og = ved

et (=) aux appareils imprimeurs est transmis pour séparer le préambule des indications éventuelles, les indications éventuelles entre elles, les indications éventuelles de l'adresse, les différentes adresses d'un télégramme multiple entre elles, l'adresse du texte et le texte de la signature. On termine chaque télégramme ou transmission par la croix, (• ▬ • ▬ •) à l'appareil Morse ou aux appareils à réception auditive et + aux appareils imprimeurs. A ces derniers appareils, la croix doit toujours être précédée d'un blanc.

4. Si l'employé qui transmet s'aperçoit qu'il s'est trompé, il s'interrompt par le signal d'erreur, répète le dernier mot bien transmis et continue la transmission rectifiée.

5. De même, l'employé qui reçoit, s'il rencontre un mot qu'il ne parvient pas à saisir, interrompt son correspondant par le même signal et répète le dernier mot compris, en le faisant suivre d'un point d'interrogation. Le correspondant reprend alors la transmission à partir de ce mot, en s'efforçant de rendre ses signaux aussi clairs que possible.

6. Hormis les cas déterminés de concert entre les diverses Administrations, il est interdit d'employer une abréviation quelconque en transmettant le texte d'un télégramme ou de modifier ce texte de quelque manière que

Trykapparaterne sættes for at adskille Indledningen fra de eventuelle Angivelser, disse indbyrdes og fra Adressen, denne fra Teksten og denne fra Underskriften. Man ender Telegrammet eller Rækken med et Kors (• ▬ • ▬ •) ved Morse og ved Apparater med Modtagelse efter Høreselen og + ved Trykapparaterne. Ved de sidstnævnte Apparater bør der altid sendes en blank foran Korset. 28/11 1903 30/4 1904

4. Naar den sendende Betjent mærker, at han har telegraferet feilagtig, afbryder han med Signalet for Rettelse, gjentager det sidste rigtig aftelegraferede Ord og fortsætter den rettede Telegrafering derfra.

5. Den modtagende Betjent afbryder ligeledes med samme Signal, naar han ser et Ord, som han ikke forstaar, og gjentager det sidste forstaaede Ord, efterfulgt af et Spørgsmaalstegn. Den sendende Betjent begynder igjen at telegrafere fra dette Ord, idet han gjør sig Umage for at faa Tegnene saa tydelige som muligt.

6. Med Undtagelse af de efter fælles Overenskomst mellem Administrationerne vedtagne Tilfælde er det forbudt at benytte nogensomhelst Forkortelse under Aftelegrafering af et Telegrams Tekst eller at forandre denne Tekst paa nogensomhelst Maade.

28/11 1903 30/4 1904 ce soit. Tout télégramme doit être transmis tel que l'expéditeur l'a écrit et d'apres sa minute (sauf l'exception prévue à l'article XVIII).

d. Répetition et répétition d'office.

XXXVII.

1. Aussitôt après la transmission, l'employé qui a reçu compare, pour chaque télégramme, le nombre des mots reçus au nombre annoncé. Quand le nombre de mots est donné sous forme de fraction, cette comparaison ne porte que sur le nombre de mots et de groupes existant réellement, indépendamment du nombre de mots taxés. Si l'employé constate une différence entre le nombre de mots qui lui est annoncé et celui qu'il reçoit, il la signale à son correspondant. Si ce dernier s'est simplement trompé dans l'annonce du nombre des mots, il répond: „admis" et indique en même temps le nombre réel des mots (exemple: 18 admis); sinon, il confirme le nombre de mots annoncé et répète la première lettre de chaque mot et le premier chiffre de chaque nombre jusqu'au passage reconnu erroné, qu'il rectifie. (Exemple: 17 j c r 2 b, etc.).

2. Lorsque cette différence ne provient pas d'une erreur de transmission, la rectification du nombre de mots annoncé ne peut se faire que d'un commun accord entre le bureau

Ethvert Telegram skal telegraferes saaledes, som Afsenderen har skrevet det og efter hans Original (fraregnet den i Art. XVIII nævnte Undtagelse).

d. Modtagelse og tjenstlige Gjentagelse.

XXXVII.

1. Efter Aftelegraferingen sammenholder den modtagende Funktionær straks for hvert Telegram det aftelegraferede med det anmeldte Antal Ord. Naar Ordantallet er angivet i Brøkform, gjælder denne Sammenligning kun de virkelig forekommende Ord eller Grupper og ikke Antallet af takserede Ord. Dersom Betjenten bliver opmerksom paa en Uoverensstemmelse mellem det opgivne og det modtagne Ordantal, melder han dette til den anden. Har denne blot taget Feil ved Angivelsen af Ordantallet, svares ret og angives samtidig det virkelige Ordantal (f. Ex. 18 ret); hvis ikke, bekræfter han det angivne Ordantal og gjentager det første Bogstav i hvert Ord og det første Ziffer i hvert Tal indtil det Sted, hvor Feilen findes at ligge, og som han da berigtiger (Exempel: 17 j c r 2 b . . . . o. s. v.).

2. Naar denne Uoverensstemmelse ikke kommer af feilagtig Telegrafering, kan Rettelse af det anmeldte Ordantal kun ske ved fælles Overenskomst mellem Indleveringsstationen og den korre-

d'origine et le bureau correspondant. Faute de cet accord, le nombre de mots annoncé par le bureau d'origine est admis.

XXXVIII.

1. Les employés peuvent, pour mettre leur responsabilité à couvert, donner ou exiger la répétition partielle ou intégrale des télégrammes qu'ils ont transmis ou reçus. La répétition partielle est obligatoire pour les télégrammes d'Etat en langage clair et les télégrammes-mandats; elle comprend tous les nombres, ainsi que les noms propres et, le cas échéant, les mots douteux. A l'appareil Morse et aux appareils à réception auditive, la répétition d'office se fait par l'employé qui a reçu, et aux appareils à grand rendement, par l'employé qui a transmis, à la fin du télégramme. L'employé qui donne cette répétition doit, à l'appareil Morse et aux appareils à réception auditive, s'il y a rectification, reproduire les mots ou nombres rectifiés. En cas d'omission, cette seconde répétition est exigée par l'employé qui a transmis.

2. Quand on donne la répétition des nombres suivis de fractions, on doit, afin d'éviter toute confusion possible, répéter la fraction en la faisant précéder du double trait (=).

Exemples: pour $1^1/_{16}$, on transmettra dans la répétition

sponderende Station. I Mangel af saadan Overenskomst vedtages det af Indleveringsstationen anmeldte Ordantal. 28/11 1903 30/4 1904

XXXVIII.

1. Betjentene kan, for at sikre sig for Ansvar, give eller fordre delvis eller fuldstændig Gjentagelse af de affendte eller modtagne Telegrammer. Den delvise Gjentagelse er tvungen for Statstelegrammer i klart Sprog og Telegramanvisninger; den indbefatter alle Tal saavelsom Egennavne og i paakommende Tilfælde tvilsomme Ord. Med Morse Apparat og ved Apparater med Modtagelse efter Hørselen udføres denne tjenstlige Gjentagelse af den modtagende Betjent og ved Hurtigapparaterne af den affendende Betjent i Slutten af Telegrammet. Den Betjent, der med Morse Apparat eller med Apparater med Modtagelse efter Hørselen foretager denne Gjentagelse, maa, hvis der finder Rettelse Sted, gjengive de rettede Ord eller Tal. I Tilfælde af Undladelse fordres denne anden Gjentagelse af den affendende Betjent.

2. Ved Gjentagelse af Tal, der efterfølges af Brøk, bør man for at undgaa enhver mulig Misforstaaelse gjentage Brøken, idet man foran denne telegraferer Dobbeltstreg (=).

Exempler: For $1^1/_{16}$ sendes i Gjentagelse $1 = {}^1/_{16}$, forat man

28/11 1903 30/4 1904 1 = 1/16, afin qu'on ne lise pas 11/16; pour 99 27/4, on transmettra 99 = 27/4, afin qu'on ne lise pas 992 7/4.

3. Cette répétition ne peut être retardée ni interrompue sous aucun prétexte.

XXXIX.

Après la vérification du nombre de mots et, le cas échéant, la répétition d'office, le bureau qui a reçu donne à celui qui a transmis l'accusé de réception du télégramme ou des télégrammes constituant la série.

Cet accusé de réception est donné, pour un seul télégramme, par R suivi de l'indication du numéro du télégramme reçu: „R 436".

Pour une série de télégrammes, on donne R avec l'indication du nombre de télégrammes reçus, ainsi que du premier et du dernier numéro de la série: „R 5 157 980".

XL.

1. Les rectifications relatives à des télégrammes d'une série précédemment transmise sont faites par avis de service adressés aux bureaux de destination.

2. Les demandes de renseignements qui se produisent dans les mêmes conditions font également l'objet d'avis de service.

3. S'il arrive que, par suite d'interruption ou pour toute autre cause, on ne puisse donner ou recevoir la répétition ou

ikke skal læse 11/16; for 99 27/4 sendes 99 = 27/4, forat man ikke skal læse 992 7/4.

3. Denne Gjentagelse maa under intet Paaskud hverken forsinkes eller afbrydes.

XXXIX.

Efter at have undersøgt Rigtigheden af Ordantallet og i Tilfælde af den tjenstlige Gjentagelse giver Modtagelsesstationen Afsendelsesstationen Erkjendelse for Modtagelsen af Telegrammet eller af de Telegrammer, hvoraf Rækken bestaar.

Denne Erkjendelse af Modtagelsen gives for et enkelt Telegram med R ledsaget af det modtagne Telegrams Numer: „R 436".

For en Række Telegrammer gives R med Angivelse af de modtagne Telegrammers Antal og Numeret paa det første og sidste Telegram i Rækken: „R 5 157 980."

XL.

1. Rettelser i Telegrammer, der hører til en forud befordret Række, udføres ved Tjenestemeddelelser, der adresseres til Adressestationerne.

2. Forlangender om Oplysninger, som fremkommer under lignende Forhold, sker ligeledes ved Tjenestemeddelelser.

3. Hænder det som Følge af Linjebrud eller af hvilkensomhelst anden Aarsag, at man ikke kan give eller erholde Gjentagelse

l'accusé de réception, cette circonstance n'empêche pas le bureau qui a reçu les télégrammes de leur donner cours, sauf à les faire suivre ultérieurement d'une rectification, s'il y a lieu.

e. Direction à donner aux télégrammes.

XLI

1. Les différentes voies que peuvent suivre les télégrammes sont indiquées par des formules concises, arrêtées de commun accord par les Offices intéressés.

2. L'expéditeur qui veut prescrire la voie à suivre indique, sur sa minute, la formule correspondante.

3. Lorsque l'expéditeur a prescrit la voie à suivre, les bureaux respectifs sont tenus de se conformer à ses indications, à moins que la voie indiquée ne soit interrompue ou ne soit notoirement encombrée, auxquels cas l'expéditeur ne peut élever aucune réclamation contre l'emploi d'une autre voie.

4. Si, au contraire, l'expéditeur n'a prescrit aucune voie à suivre, chacun des bureaux à partir desquels les voies se divisent reste juge de la direction à donner au télégramme.

5. Lorsque l'expéditeur a demandé que son télégramme soit transmis par télégraphe jusqu'au bureau qu'il indique

eller Erkjendelse for Modtagelsen, forhindrer ikke denne Omstændighed, at den Station, der har modtaget Telegrammerne, ekspederer disse videre med Forbehold af senere at lade en Rettelse Følge, hvis saadan indløber. 28/11 1903 30/4 1904

e. Den Retning, Telegrammerne skal følge.

XLI.

1. De forskjellige Veie, Telegrammerne kan følge, angives ved kortfattede Formler, der bestemmes ved fælles Overenskomst af de interesserede Bestyrelser.

2. Naar Afsenderen vil foreskrive den Vei, Telegrammet skal følge, maa han paaføre det den tilsvarende Formel.

3. Naar Afsenderen har foreskrevet, hvilken Vei der skal benyttes, er de respektive Stationer forpligtede til at rette sig efter hans Angivelser, medmindre der er Afbrydelse paa den angivne Linje, eller denne aabenbart er overfyldt, i hvilke Tilfælde han ingen Indsigelse kan gjøre mod, at der benyttes en anden Vei.

4. Hvis derimod Afsenderen ikke har foreskrevet, hvilken Vei der skal benyttes, staar det enhver af de Stationer, fra hvilke Veiene forgrener sig, frit for at bestemme, ad hvilken Vei Telegrammet skal befordres.

5. Naar Afsenderen forlanger sit Telegram sendt pr. Telegraf til den Station, han opgiver, og derfra pr. Post til Bestemmelses-

28/11 1903 et, de là, par la poste jusqu'à
30/4 1904 destination, les bureaux doivent procéder conformément à ces indications.

f. Interruption des communications télégraphiques. Transmission par ampliation.

XLII.

1. Lorsqu'il se produit, au cours de la transmission d'un télégramme, une interruption dans les communications télégraphiques régulières, le bureau à partir duquel l'interruption s'est produite expédie immédiatement le télégramme par une voie télégraphique détournée (art. LXXVI, §§ 5, 6 et 7) ou à défaut par exprès ou par la poste (autant que possible par lettre recommandée). Les frais de réexpédition autres que ceux de la transmission télégraphique sont supportés par le bureau qui fait cette réexpédition. La lettre expédiée par la poste doit porter l'annotation „Télégramme".

2. Toutefois, les télégrammes en provenance ou à destination des pays situés hors d'Europe ne sont réexpédiés par une voie plus coûteuse que s'ils sont présentés, au bureau chargé de les réexpédier, dans le délai maximum de 24 heures qui suit la notification de l'interruption.

La présentation du premier télégramme portant la mention „dévié" (art. LXXVI, § 5) sera considérée comme tenant lieu de la notification officielle de l'interruption.

stedet, maa Stationerne efterkomme disse Forlangender.

f. Afbrydelse af Telegrafforbindelserne. Befordring ved Duplikat.

XLII.

1. Indtræffer der under Befordringen af et Telegram en Afbrydelse i de regelmæssige Telegrafforbindelser, afsender den Station, ved hvilken Afbrydelsen er opstaaet, straks Telegrammet paa en Telegraflinje ad Omvei (Art. LXXVI, §§ 5, 6 og 7) eller i Mangel deraf pr. Ekspresse eller pr. Post (saavidt muligt i rekommanderet Brev). Omkostningerne ved Videreekspeditionen udenfor de med den telegrafiske Befordring forbundne bæres af den Station, der besørger denne Videreekspedition. Det pr. Post afsendte Brev maa bære Paaskriften Telegram.

2. Telegrammer fra eller til Lande udenfor Europa videreforsendes dog ikke ad en kostbarere Vei, medmindre de er ankomne til den Station, der skal viderebefordre dem, inden Udløbet af en Maksimumsfrist af 24 Timer fra Afbrydelsens Bekjendtgjørelse.

Ankomsten af det første Telegram med Angivelsen „dévié" d. v. s. ad Omvei (Art. LXXVI, § 5) ansees for at erstatte den officielle Bekjendtgjørelse om Afbrydelsen.

3. Le bureau qui recourt à un mode de réexpédition autre que le télégraphe, adresse le télégramme, suivant les circonstances, soit au premier bureau télégraphique en mesure de le réexpédier, soit au bureau de destination, soit au destinataire même, lorsque cette réexpédition se fait dans les limites de l'Etat de destination. Dès que la communication est rétablie, le télégramme est de nouveau transmis par la voie télégraphique, à moins qu'il n'en ait été précédemment accusé réception ou que, par suite d'encombrement exceptionnel, cette réexpédition ne doive être manifestement nuisible à l'ensemble du service.

XLIII.

1. Les télégrammes qui, pour un motif quelconque, sont adressés par la poste à un bureau télégraphique, sont accompagnés d'un bordereau numéroté. En même temps, le bureau qui fait cette expédition en avertit le bureau auquel il l'adresse, si les communications télégraphiques le permettent, par un avis de service indiquant le nombre des télégrammes expédiés et l'heure du courrier.

2. A l'arrivée du courrier, le bureau correspondant vérifie si le nombre de télégrammes reçu est conforme au nombre de télégrammes annoncé. Dans ce cas, il en accuse réception sur le bordereau, qu'il renvoie immédiatement au bureau expéditeur. Après le rétablis-

3. Den Station, der til Viderebefordring benytter et andet Middel end Telegrafen, sender efter Omstændighederne Telegrammet enten til nærmeste Telegrafstation, der er istand til at telegrafere det videre, eller til Adressestationen eller til selve Adressaten, naar denne Viderebefordring foregaar indenfor Grænserne af Adresselandet. Saasnart Forbindelsen er gjenoprettet, befordres Telegrammet paanyt pr. Telegraf, medmindre Erkjendelse om dets Modtagelse allerede skulde være indløben, eller denne Viderebefordring paa Grund af ualmindelig Overfyldning klarligen maa være skadelig for Tjenesten i det hele. 28/11 1903 30/4 1904

XLIII.

1. Telegrammer, som af en eller anden Grund befordres pr. Post til en Telegrafstation, skal ledsages af en numereret Fortegnelse. Samtidig underretter den afsendende Station, naar Telegrafforbindelserne tillader det, den Station, til hvilken Telegrammerne er sendte, om Forsendelsen ved en Tjenestemeddelelse, der angiver Telegrammernes Antal og Postens Afgangstid.

2. Ved Postens Ankomst undersøger den modtagende Station, hvorvidt det modtagne Antal Telegrammer stemmer med det anmeldte Antal. I saa Tilfælde erkjender den Modtagelsen deraf paa Fortegnelsen, som straks tilbageseudes Afsendelsesstationen. Naar Telegrafforbindelsen er kom-

28/11 1903 30/4 1904

sement des communications télégraphiques, le bureau renouvelle cet accusé de réception par un avis de service dans la forme suivante: „Reçu 63 télégrammes conformément au bordereau No . . . . . du 30 Mars."

3. Les dispositions du paragraphe précédent s'appliquent également au cas où un bureau télégraphique reçoit par la poste un envoi de télégrammes sans en être averti.

4. Lorsqu'un envoi de télégrammes annoncé ne parvient pas par le courrier indiqué, le bureau expéditeur en doit être averti immédiatement. Celui-ci doit, selon les circonstances, soit transmettre immédiatement les télégrammes si la communication télégraphique est rétablie, soit effectuer un nouvel envoi par un mode de transport quelconque.

5. Le bureau qui réexpédie par télégraphe des télégrammes déjà transmis par la poste en informe le bureau sur lequel les télégrammes ont été dirigés, par un avis de service rédigé dans la forme suivante:

„Berlin de Görlitz. Télégrammes Nos . . . . . réexpédiés par ampliation."

6. La réexpédition par ampliation doit être signalée par la mention de service: „Ampliation", transmise à la fin du préambule.

7. Quand un télégramme est envoyé directement au destinataire dans le cas prévu

men istand, gjentager Stationen denne Erkjendelse af Modtagelsen ved en Tjenestemeddelelse i følgende Form:

Modtaget 63 Telegrammer overensstemmende med Fortegnelse Nr. . . . . af 30te Mars.

3. Bestemmelserne i foregaaende Paragraf anvendes ligeledes, naar en Telegrafstation modtager pr. Post en Sendelse af Telegrammer uden at være underrettet derom.

4. Naar en anmeldt Sendelse af Telegrammer ikke fremkommer med den angivne Post, maa Afsendelsesstationen øieblikkelig underrettes derom. Denne bør da efter Omstændighederne uopholdelig enten affende Telegrammerne pr. Telegraf — hvis Forbindelsen atter er istand — eller gjentage Sendelsen ved hvilketsomhelst Befordringsmiddel.

5. Den Station, der pr. Telegraf omekspederer Telegrammer, som allerede er befordrede pr. Post, underretter den Station, hvortil de er blevne oversendte, herom ved en i følgende Form affattet Tjenestemeddelelse:

Berlin fra Görlitz. Telegrammer Nr. . . . . omekspederede pr. Duplikat.

6. Omekspedition pr. Duplikat maa betegnes ved Tjenestebemerkning: „Duplikat" i Slutten af Indledningen.

7. Naar et Telegram sendes direkte til Adressaten, som forudsat i Artikel XLII, § 3 skal det

à l'article XLII, paragraphe 3, il est accompagné d'un avis indiquant l'interruption des lignes.

g. Annulation d'un télégramme sur la demande de l'expéditeur.

XLIV.

1. L'expéditeur d'un télégramme peut, en justifiant de sa qualité, en arrêter la transmission, s'il en est encore temps.

2. Lorsqu'un expéditeur annule son télégramme avant que la transmission en ait été commencée, la taxe est remboursée, sous déduction d'un droit de vingt-cinq centimes (fr. 0,25), au maximum, au profit de l'Office d'origine.

3. Si le télégramme a été transmis par le bureau d'origine, l'expéditeur ne peut en demander l'annulation que par un avis de service taxé, émis dans les conditions prévues à l'article XVII. Autant que possible, cet avis de service est successivement transmis aux bureaux auxquels le télégramme primitif a été transmis, jusqu'à ce qu'il ait rejoint ce dernier. Sauf indication contraire dans le ST, si le télégramme a été remis au destinataire, ce dernier est informé de l'annulation du télégramme.

Le bureau qui annule le télégramme ou qui remet l'avis d'annulation au destinataire en informe le bureau d'origine. Cette information

ledsages af en Meddelelse om Linjernes Afbrydelse. 28/11 1903 30/4 1904

g. Annullering af et Telegram paa Afsenderens Forlangende.

XLIV.

1. Afsenderen af et Telegram kan ved at legitimere sig som saadan stanse Befordringen af sit Telegram, om dertil endnu er Tid.

2. Naar en Afsender annullerer sit Telegram, før Telegraferingen deraf er begyndt, bliver Taksten ham tilbagebetalt med Fradrag af en Afgift af høist femogtyve Centimer (Fr. 0,25), der tilfalder Afsendelsesstationen.

3. Er Telegrammet blevet befordret af Afsendelsesstationen, kan Afsenderen kun forlange dets Annullering ved en takseret Tjenestemeddelelse, udfærdiget saaledes som forudsat i Artikel XVII. Saavidt ske kan, befordres denne Tjenestemeddelelse efterhaanden til de Stationer, hvortil det oprindelige Telegram er blevet befordret, indtil det har indhentet dette sidste. Dersom Telegrammet er blevet afleveret til Adressaten, bliver denne underrettet om dets Annullering, medmindre det modsatte er angivet i den afsendte ST.

Den Station, som annullerer Telegrammet, eller som afleverer Tjenestemeddelelsen om Annullering til Adressaten, underretter Afsendelsesstationen derom. Denne

28/11 1903 a lieu par télégraphe si l'ex-
30/4 1904 péditeur a payé une réponse télégraphique à l'avis d'annulation; dans le cas contraire, elle est envoyée par la poste comme lettre non affranchie.

Si le télégramme est annulé avant d'avoir atteint le bureau destinataire, le bureau d'origine rembourse à l'expéditeur les taxes du télégramme primitif, de l'avis de service d'annulation et éventuellement de la réponse payée en raison du parcours non effectué, sous déduction des frais de poste s'il y a lieu.

h. Arrêt des télégrammes.

XLV.

1. Il ne doit être fait usage de la faculté réservée par l'article 7 de la Convention, d'arrêter la transmission de tout télégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat ou contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes mœurs, qu'à charge d'en avertir immédiatement le bureau d'origine.

Il en est de même lorsqu'un télégramme est arrêté en vertu de l'article 8 de la Convention, sauf le cas où cet avis paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat.

2. Le contrôle prévu par l'article 7 de la Convention est exercé par les bureaux télégraphiques extrêmes ou intermédiaires, sauf recours à l'Administration centrale, qui prononce sans appel.

Underretning sker pr. Telegraf, dersom Afsenderen har betalt for telegrafisk Svar paa Tjenestemeddelelsen om Annulering; i modsat Tilfælde sendes Underretningen pr. Post i ubetalt Brev.

Dersom Telegrammet annulleres, førend det har naaet Adressestationen, tilbagebetaler Afsendelsesstationen Afsenderen Taksterne for det oprindelige Telegram, for den annullerende Tjenestemeddelelse og eventuelt for Telegrafsvaret i Forhold til den ikke udførte Befordring med Fradrag af mulig Postporto.

h. Stansning af Telegrammer.

XLV.

1. Der maa ikke gjøres Brug af den i Konventionens Artikel 7 forbeholdte Ret til at stanse Befordringen af ethvert Privattelegram, som maatte synes farligt for Statens Sikkerhed eller stridende mod Landets Love, mod den offentlige Orden eller mod Sædelighed, uden med Forpligtelse til straks at underrette Afsendelsesstationen derom.

Det samme er Tilfældet, naar et Telegram stanses i Henhold til Konventionens Artikel 8, undtagen hvor saadan Meddelelse maatte synes farlig for Statens Sikkerhed.

2. Den i Konventionens Artikel 7 forudsatte Kontrol udøves af Afsendelses-, Adresse- eller Optagelsesstationerne; dog kan Appel ske til Centraladministrationen, hvis Kjendelse er endelig.

3. La transmission des télégrammes d'Etat et des télégrammes de service se fait de droit. Les bureaux télégraphiques n'ont aucun contrôle à exercer sur ces télégrammes.

11. Remise à destination.

XLVI.

1. Les télégrammes sont remis, suivant leur adresse, soit à domicile soit poste restante, soit télégraphe restant. Ils peuvent être expédiés à domicile par téléphone sous les conditions fixées par les Administrations qui admettent ce mode d'envoi.

2. Ils sont, dans tous les cas, remis ou expédiés à destination dans l'ordre de leur réception et de leur priorité.

3. Les télégrammes adressés à domicile dans la localité que le bureau télégraphique dessert sont immédiatement portés à leur adresse. Toutefois, les télégrammes portant la mention „Jour" ou =J= ne sont pas distribués pendant la nuit.

4. Les télégrammes qui doivent être déposés poste restante ou expédiés par poste sont remis immédiatement à la poste par le bureau télégraphique d'arrivée dans les conditions fixées par l'article LIX.

5. Les télégrammes adressés aux passagers d'un navire qui fait escale dans un port sont remis, autant que possible, avant le débarquement.

3. Stats- og Tjenestetelegrammer har ubetinget Ret til Befordring uden nogensomhelst Kontrol fra Telegrafstationernes Side. 28/11 1903 30/4 1904

11. Aflevering til Adressaten.

XLVI.

1. Telegrammer afleveres efter sin Adresse enten i Bopæl eller post restante eller Telegraf restant. De kan sendes til Bopælen pr. Telefon paa Vilkaar, som de Administrationer, der tillader denne Ekspeditionsmaade, fastsætter.

2. De afleveres eller befordres i alle Tilfælde til sin Bestemmelse i den Orden, hvori de modtages og efter sin Klasse.

3. Telegrammer, adresserede til Bopæl inden Telegrafstationens Ombæringskreds, afleveres uopholdelig efter sin Adresse. Telegrammer med Anvisningen „jour" (Dag) eller =J= ombeles dog ikke om Natten.

4. Telegrammer, som er adresserede post restante, eller som skal sendes pr. Post, afleveres uopholdelig af Modtagelsesstationen til Posten paa de i Artikel LIX fastsatte Betingelser.

5. Telegrammer, adresserede til Passagerer paa Skibe, der anløber en Havn, overleveres dem saavidt muligt forinden Landstigningen.

28/11 1903
30/4 1904

XLVII.

1. Un télégramme porté à domicile peut être remis soit au destinataire, aux membres adultes de sa famille, à ses employés, locataires ou hôtes, soit au concierge de l'hôtel ou de la maison, à moins que le destinataire n'ait désigné, par écrit, un délégué spécial ou que l'expéditeur n'ait demandé, en inscrivant avant l'adresse la mention „Remettre en mains propres" ou =MP=, que la remise n'ait lieu qu'entre les mains du destinataire seul. L'expéditeur peut demander aussi que le télégramme soit remis ouvert, en inscrivant avant l'adresse la mention „Remettre ouvert" ou =RO=. Ces derniers modes de remise ne sont pas obligatoires pour les Administrations de destination qui déclarent ne pas les accepter.

2. Ces deux indications éventuelles sont reproduites sur la suscription par le bureau d'arrivée, qui donne au porteur les instructions nécessaires.

3. Lorsqu'un télégramme ne peut pas être remis, le bureau d'arrivée envoie, à bref délai, au bureau d'origine, un avis de service faisant connaître la cause de la non-remise et dont le texte est rédigé sous la forme suivante: = 425 15 Delorme 212 rue Nain (numéro, date et adresse du télégramme textuellement conformes aux indications reçues) refusé, destinataire inconnu, parti, décédé, pas

XLVII.

1. Et til Adressatens Bopæl frembragt Telegram kan afleveres enten til ham selv eller til hans Families voksne Medlemmer, til hans Betjente, Leieboere eller Husværter, eller til Hotellets eller Husets Portner, medmindre Adressaten skriftlig har opgivet en særskilt befuldmægtiget, eller Afsenderen ved foran Adressen at sætte „at aflevere i egne Hænder" eller =MP= har forlangt, at Afleveringen kun skal ske i Adressatens Hænder. Afsenderen kan ogsaa forlange, at Telegrammet skal afleveres aabent, ved foran Adressen at sætte „at aflevere aabent" eller =RO=. Disse tvende sidste Afleveringsmaader er ikke tvungne for de Administrationer, der erklærer ikke at kunne antage dem.

2. Disse to Angivelser maa gjengives paa Udskriften af Adressestationen, der giver Budet nødvendig Instruks.

3. Naar Telegrammet ikke kan afleveres, sender Adressestationen med kort Ophold en Tjenestemeddelelse til Afsendelsesstationen, hvori Aarsagen til ikke-Afleveringen opgives, og hvis Tekst affattes i følgende Form: = 425 15 Delorme 212 rue Nain (Telegrammets Numer, Datum og Adresse ordret overensstemmende med det modtagne) Modtagelse negtet, Adressaten ukjendt, afreist, afdød, ikke ankommen, Adressen ikke længere indregistreret (eller

arrivé, adresse plus enregistrée (ou adresse non enregistrée), ete. Le cas échéant, cet avis est complété par l'indication du motif de refus (art. XIX) ou des frais, dont le recouvrement doit être tenté sur l'expéditeur (art. LIV et LVIII).

Pour les télégrammes grevés d'une taxe à percevoir, adressés „poste restante“ ou „télégraphe restant“, et qui n'ont pas été retirés par le destinataire, l'avis de service de non-remise est expédié, par lettre ordinaire affranchie, à l'expiration du délai de conservation de ces correspondances.

4. Le bureau d'origine vérifie l'exactitude de l'adresse et, si cette dernière a été dénaturée, il la rectifie sur-le-champ par avis de service affectant la forme suivante: N° . . . du (quantième) pour . . . (adresse rectifiée). Le cas échéant, cet avis de service contient les indications propres à redresser les erreurs commises, telles que: „faites suivre à destination, annulez télégramme, etc.“

5. Si l'adresse n'a pas été dénaturée, le bureau d'origine communique, autant que possible, l'avis à l'expéditeur. Ce dernier ne peut compléter, rectifier ou confirmer l'adresse que dans les conditions prévues par l'article XVII.

6. Si, après l'envoi de l'avis de non-remise, le télégramme est réclamé par le destinataire, ou si le bureau de destination peut remettre le télégramme

ikke indregistreret Adresse) o. s. v. 28/11 1903
I Tilfælde anføres i denne 30/4 1904
Tjenestemeddelelse Grunden til, at Modtagelse er negtet (Art. XIX), eller Angivelse af Gebyrer, der skal forsøges afkrævet Affenderen (Art. LIV og LVIII).

For Telegrammer med en Takst at opkræve, adresserede post restante, eller Telegraf restant, og som ikke er blevet indløste af Adressaten, sendes Tjenestemeddelelse om ikke-Aflevering i almindeligt betalt Brev ved Udløbet af Opbevaringsfristen for saadan Korrespondance.

4. Affendelsesstationen undersøger Adressens Nøiagtighed og retter den uopholdelig i Tilfælde af Forvanskning ved en Tjenestemeddelelse i følgende Form:

„Nr. . . . . af (Datum) til (berigtiget Adresse)“.

I paakommende Tilfælde indeholder denne Tjenestemeddelelse de til Rettelse af de begaaede Feil tjenlige Angivelser, saaledes som: „Efterfend til Bestemmelsen, annuller Telegrammet o. s. v.“

5. Hvis Adressen ikke er bleven forvanskет, gjør Indleverings-stationen, saavidt ske kan, Affenderen bekjendt med Meddelelsen. Affenderen kan kun fuldstændiggjøre, berigtige eller bekræfte Adressen paa de i Artikel XVII opstillede Betingelser.

6. Dersom Telegrammet efter Affendelsen af Meddelelse om ikke-Aflevering efterspørges af Adressaten eller kan blive afleveret af Adressestationen, uden

28/11 1903 30/4 1904 sans avoir reçu l'un des avis rectificatifs prévus par les paragraphes 4 et 5 ci-dessus, il transmet au bureau d'origine un second avis de service rédigé dans la forme suivante: 29 11 (numéro et quantième) Mirane (nom du destinataire) réclamé ou remis.

Ce second avis n'est pas transmis lorsque la remise est notifiée au moyen d'un accusé de reception télégraphique.

L'avis de remise est communiqué à l'expéditeur si ce dernier a reçu notification de la non-remise.

7. Si la porte n'est pas ouverte à l'adresse indiquée ou si le porteur ne trouve personne qui consente à recevoir le télégramme pour le destinataire, un avis est laissé au domicile indiqué et le télégramme est rapporté au bureau pour être délivré au destinataire ou à son délégué sur la réclamation de l'un ou de l'autre. Toutefois, les télégrammes dont la remise n'est pas subordonnée à des précautions spéciales sont déposés dans la boîte aux lettres du destinataire quand il n'y a d'ailleurs aucun doute sur le domicile de ce dernier.

8. Lorsqu'un télégramme est adressé télégraphe restant, il est remis au destinataire ou à son représentant dûment autorisé au guichet télégraphique.

9. Les télégrammes adressés poste restante ou remis par poste sont, au point de vue de la délivrance et des

denne har modtaget noget saadant Rettelsestelegram som omhandlet i §§ 4 og 5 ovenfor, sender den til Afsendelsesstationen en ny Tjenestemeddelelse i følgende Form: 29 11 (Numer og Datum) Mirane (Adressatens Navn) efterspurgt eller afleveret.

Denne anden Meddelelse sendes ikke, naar Afleveringen er meddelt ved en telegrafisk Modtagelsestilstaaelse.

Meddelelsen om Afleveringen bringes til Afsenderens Kundskab, hvis han tidligere har modtaget Underretning om Ikke-Afleveringen.

7. Hvis Adressatens Bolig ikke er tilgjængelig, eller Budet ikke træffer nogen, der er villig til at modtage Telegrammet for Adressaten, efterlades Meddelelse derom i den opgivne Bopæl, og Telegrammet bringes tilbage til Stationen for at udleveres Adressaten eller hans Befuldmægtigede paa Forlangende. Telegrammer, hvis Aflevering ikke er underkastet specielle Forsigtighedsregler, nedlægges dog i Adressatens Brevkasse, naar der forøvrigt ikke er nogen Tvil om hans Bopæl.

8. Naar et Telegram er adresseret Telegraf restant, udleveres det paa Telegrafkontoret til Adressaten eller til hans med behørig Fuldmagt udstyrede Repræsentant.

9. Telegrammer, der er adresserede post restante eller befordrede pr. Post, er med Hensyn til Aflevering og Opbevaringsfrist

délais de conservation, soumis aux mêmes règles que les correspondances postales.

10. Tout télégramme qui n'a pu être délivré au destinataire dans le délai de six semaines est anéanti, sous réserve des dispositions du paragraphe 9 qui précède et de l'article LXI, paragraphes 3 et 4.

12. Télégrammes spèciaux.

Article 9 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à faire jouir tout expéditeur des différentes combinaisons arrêtées de concert par les Administrations télégraphiques des Etats contractants, en vue de donner plus de garanties et de facilités à la transmission et à la remise des correspondances.

Elles s'engagent également à le mettre à même de profiter des dispositions prises et notifiées par l'un quelconque des autres Etats, pour l'emploi de moyens spéciaux de transmission ou de remise.

a. Télégrammes privés urgents.

XLVIII.

1. L'expéditeur d'un télégramme privé peut obtenir la priorité de transmission et de remise à destination en inscrivant l'indication „Urgent" ou = D = avant l'adresse et en payant le triple de la taxe d'un télégramme ordinaire de même longueur pour le même parcours.

2. Les télégrammes privés urgents ont la priorité sur les autres télégrammes privés, et

underkastede de samme Regler som Postforsendelser. 28/11 1903 30/4 1904

10. Ethvert Telegram, som ikke har kunnet afleveres til Adressaten inden 6 Ugers Forløb, tilintetgjøres, idet dog Forbehold tages for de i ovenstaaende § 9 og i Artikel LXI, §§ 3 og 4 omhandlede Tilfældes Vedkommende.

12. Særegne Telegrammer.

Konventionens Artikel 9.

De høie kontraherende Parter forpligte sig til at lade enhver Afsender nyde godt af de forskjellige Kombinationer, der efter fælles Overenskomst maatte blive antagne af de kontraherende Staters Telegraf-Administrationer for yderligere at betrygge og lette Korrespondancens Befordring og Aflevering.

De forpligte sig ligeledes til at sætte Afsenderen istand til at benytte de af hvilkensomhelst af de andre Stater trufne og kundgjorte Bestemmelser til Anvendelse af særskilte Befordrings- eller Afleveringsmidler.

a. Fortrinsberettigede Privattelegrammer.

XLVIII.

1. Afsenderen af et Privattelegram kan opnaa Forrettighed med Hensyn til Befordringen og Afleveringen til Adressaten ved at sætte Angivelsen „Urgent" (fortrinsberettiget) eller = D = foran Adressen og imod at betale det tredobbelte af Taxten for et almindeligt Telegram af samme Længde for samme Vei.

2. Fortrinsberettigede Privattelegrammer har Forrettighed for andre Privattelegrammer, og deres

28/11 1903 30/4 1904 leur priorité entre eux est réglée dans les conditions prévues par le paragraphe 2 de l'article XXXIII.

3. Les dispositions des paragraphes précédents ne sont pas obligatoires pour les Administrations qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer soit à une partie, soit à la totalité des télégrammes qui empruntent leurs lignes.

4. Les Administrations qui n'acceptent les télégrammes urgents qu'en transit doivent les admettre, soit sur les fils où la transmission est directe à travers leurs territoires, soit dans leurs bureaux de réexpédition, entre les télégrammes de même provenance et de même destination. La taxe de transit qui leur revient est triplée comme pour les autres parties du trajet.

b. Réponses payées.

XLIX.

1. L'expéditeur d'un télégramme peut affranchir la réponse qu'il demande à son correspondant, en inscrivant avant l'adresse l'indication „Réponse payée" ou = RP = complétée par la mention du nombre de mots payés pour la réponse: „Réponse payée x" ou = RPx =. La taxe de la réponse est calculée en supposant que celle-ci suivra la même voie que le télégramme primitif.

2. L'expéditeur qui veut affranchir une réponse urgente doit inscrire avant l'adresse

Forrettighed indbyrdes ordnes overensstemmende med Artikel XXXIII, § 2.

3. De foregaaende Paragrafers Bestemmelser er ikke bindende for de Administrationer, der erklærer, at de ikke kan anvende dem enten paa en Del eller paa samtlige Telegrammer, der befordres paa deres Linjer.

4. De Administrationer, der kun modtager fortrinsberettigede Telegrammer som Transittelegrammer, skal tilstede dem Befordring saavel paa de Traade, paa hvilke der korresponderes direkte gjennem deres Territorier, som paa deres Optagelsesstationer blandt Telegrammer fra samme Kant og i samme Retning. Den Transittakst, der tilkommer dem, er tredobbelt ligesom for de øvrige Dele af Befordringsveien.

b. Svar betalt.

XLIX.

1. Afsenderen af et Telegram kan forudbetale det Svar, han forlanger af sin Korrespondent, idet han foran Adressen skriver Angivelsen „Réponse payée" (Svar betalt) eller = RP = tilligemed Opgivende af det for Svaret betalte Antal Ord: „Réponse payée x" eller = RPx =. Taxten for Svaret beregnes under den Forudsætning, at dette følger den samme Vei som det oprindelige Telegram.

2. Naar Afsenderen vil betale et fortrinsberettiget Svar, skriver han foran Adressen „Réponse

l'indication „Réponse payée urgente x“ ou = RPDx = et acquitter la taxe correspondante.

L.

1. Au lieu de destination, le bureau d'arrivée remet au destinataire un bon qui lui donne la faculté d'expédier gratuitement, et dans la limite de la taxe payée d'avance, un télégramme à une destination quelconque, à partir d'un bureau quelconque de l'Office dont relève le bureau qui a émis le bon.

2. Lorsque la taxe d'un télégramme affranchi par un bon excède le montant de la valeur de ce bon, l'excédent de la taxe doit être payé en numéraire par l'expéditeur de la réponse. Dans le cas contraire, la différence entre la valeur du bon et le montant de la taxe réellement due est remboursée à l'expéditeur du télégramme primitif lorsque la demande en est faite et que cette différence est au moins égale à un franc.

Ce remboursement n'est effectué que sur l'autorisation et pour le compte de l'Office de destination du télégramme primitif.

3. Le bon ne peut être utilisé pour l'affranchissement d'un télégramme que pendant le délai de quarante-deux jours qui suit la date de son émission.

4. Lorsque le destinataire n'a pas fait usage du bon pour une cause quelconque, ou a

payée urgente x“ eller = RPDx = og erlægger den tilsvarende Takst. 28/11 1903 30/4 1904

L.

1. Paa Bestemmelsesstedet udleverer Adressestationen til Adressaten et Bevis, der giver ham Ret til at sende gratis inden den forudbetalte Afgifts Grænser et Telegram til hvilketsomhelst Sted og fra hvilkensomhelst Station henhørende under samme Administration som den, der har udstedt Beviset.

2. Naar Taksten for et Telegram, til hvis Betaling der benyttes et Svarbevis, overstiger dettes paalydende Beløb, maa Resten af Portoen betales kontant af Svartelegrammets Afsender. I det modsatte Tilfælde bliver Forskjellen mellem Bevisets paalydende Beløb og det virkelig pligtige Taxtbeløb tilbagebetalt til det oprindelige Telegrams Afsender, naar Begjæring derom fremsættes, og denne Forskjel udgjør mindst en Frank. Saadan Tilbagebetaling sker kun efter Bemyndigelse fra den Administration, hvorunder det oprindelige Telegrams Adressestation hører, og for dennes Regning.

3. Svarbeviset kan kun benyttes som Betaling for et Telegram i Løbet af 42 Dage efter Udstedelsen.

4. Naar Adressaten af hvilkensomhelst Grund ikke har gjort Brug af Beviset eller har negtet

28/11 1903 30/4 1904 refusé ce bon, le montant de celui-ci est remboursé dans les conditions fixées par l'article LXXI, § 1.

5. Lorsque le bon se trouve en la possession de l'Office d'arrivée, celui-ci, à l'expiration des délais de validité, provoque d'Office le remboursement.

Le montant du bon est toutefois remboursé à l'expéditeur s'il en fait la demande avant l'expiration de ce délai. En ce cas, le bureau de destination annule le bon, et le télégramme, annoté à cet effet, est conservé pendant le délai prescrit (art. XLVII, § 10).

c. *Télégrammes avec collationnement.*

LI.

1. L'expéditeur d'un télégramme a la faculté d'en demander le collationnement. Dans ce cas, il écrit avant l'adresse l'indication „Collationnement“ ou = TC =.

2. Les télégrammes d'Etat rédigés en langage secret sont collationnés d'office et gratuitement (art. XV, § 7).

3. Le collationnement, qui consiste dans la répétition intégrale du télégramme (y compris le préambule), est donné à tous les appareils par le bureau qui a reçu, et immédiatement après la transmission du télégramme ou de la série contenant le télégramme à collationner.

Le collationnement d'un télégramme d'Etat est donné

at modtage samme, kan Beløbet tilbagebetales i de i Artikel LXXI, § 1, omhandlede Tilfælde.

5. Er Adresselandets Telegrafvæsen i Besiddelse af Svarbeviset, foranlediger dette Telegrafvæsen i Tjenestens Medfør Tilbagebetalingen ved Gyldighedsfristens Udløb.

Svarbevisets Beløb tilbagebetales dog til Afsenderen før Udløbet af denne Frist, naar han gjør Krav derpaa. I dette Tilfælde tilintetgjør Adressestationen Beviset, og Telegrammet, der paaføres Bemerkning derom, opbevares i den foreskrevne Tid (Art. XLVII, § 10).

c. Telegrammer med Kollationering.

LI.

1. Afsenderen af et Telegram har Ret til at forlange samme kollationeret. I saa Tilfælde skriver han foran Adressen Angivelsen: „Collationnement“ (Kollationering) eller = TC =.

2. Statstelegrammer, der er affattede i hemmeligt Sprog, kollationeres som Tjenestesag og gebyrfrit (Artikel XV, § 7).

3. Kollationeringen, som bestaar i fuldstændig Gjentagelse af Telegrammet (indbefattet Intimationen), udføres uanseet de forskjellige Slags Apparater af den modtagende Station og øieblikkelig efter Befordringen af det Telegram eller den Række, der indeholder det Telegram, som skal kollationeres.

Kollationeringen af et Statstelegram finder Sted, saasnart

dès que la transmission de ce télégramme est terminée.

Le collationnement ne compte pas dans l'alternat des transmissions (art. XXXIV, § 3).

4. La taxe du collationnement est égale au quart de celle d'un télégramme ordinaire de même longueur pour le même parcours.

d. Accusés de réception.

LII.

1. L'expéditeur d'un télégramme peut demander que l'indication de la date et de l'heure auxquelles son télégramme aura été remis à son correspondant lui soit notifiée aussitôt après la remise. Lorsque le télégramme est acheminé sur sa déstination définitive par la voie postale, la notification sus-visée indique la date et l'heure de remise au service postal.

2. La notification est faite par télégraphe si l'expéditeur a inscrit avant l'adresse l'indication „Accusé réception" ou = PC = et payé une taxe égale à celle d'un télégramme ordinaire de cinq mots pour la même destination, par la même voie. Elle est faite par la voie postale si l'expéditeur a inscrit avant l'adresse l'indication „Accusé de réception postal" ou = PCP = et payé une taxe de 50 centimes.

3. Lorsque les pays intéressés admettent les télégrammes urgents, la priorité de transmission et de remise à destination peut être demandée

dette Telegrams Afsendelse er fuldført. 28/11 1903 30/4 1904

Kollationeringen medregnes ikke i den vekselvise Befordringsorden (Art. XXXIV, § 3).

4. Taksten for Kollationering er Fjerdeparten af Taksten for et almindeligt Telegram af samme Længde for samme Befordringsvei.

d. Modtagelsestilstaaelser.

LII.

1. Afsenderen af et Telegram kan forlange, at en Meddelelse om, hvilken Datum og paa hvilket Klokkeslet hans Telegram blev afleveret til Adressaten, bliver tilstillet ham straks efter Afleveringen. Naar Telegrammet er blevet befordret til sin endelige Adresse pr. Post, skal nævnte Meddelelse angive Klokkeslettet for Telegrammets Aflevering til Posten.

2. Meddelelsen sendes pr. Telegraf, naar Afsenderen foran Adressen i sit Telegram sætter Angivelsen: „Accusé reception" (Modtagelsestilstaaelse) eller = PC = og betaler den samme Takst som for et almindeligt Femords Telegram til samme Sted og ad den samme Vei. Den sendes pr. Post, naar Afsenderen foran Adressen sætter „Accusé de réception postal" (Modtagelsestilstaaelse Post) eller = PCP = og betaler en Takst af 50 Centimer.

3. Naar vedkommende Lande tilsteder Iltelegrammer, kan Fortrinsret til Befordring og Aflering til Adressaten kræves for Modtagelsestilstaaelsen. I denne

28/11 1903 30/4 1904 pour l'accusé de reception. A cet effet, l'expéditeur inscrit avant l'adresse l'indication „Accusé réception urgent" ou = PCD = et acquitte la taxe d'un télégramme urgent de cinq mots pour la même destination, par la même voie.

LIII.

1. L'accusé de réception est annoncé par les indices CR, CRS ou CRD, suivant qu'il s'agit d'un accusé de réception à un télégramme ordinaire ou à un télégramme d'Etat ou d'un accusé de réception urgent. Il est transmis dans la forme suivante: „CR Paris de Berne = 469 Duval (numéro du télégramme, nom du destinataire), remis 25 10.25 m (date, heure et minutes), ou remis poste."

2. L'accusé de réception prend rang pour la transmission parmi les télégrammes privés. Toutefois, les accusés de réception se rapportant à des télégrammes d'Etat et les accusés de réception urgents sont acheminés dans les conditions de priorité fixées pour ces catégories de télégrammes.

3. Dans le cas prévu par le paragraphe 3 de l'article XLVII, 1er alinéa, l'accusé de réception est précédé de l'avis de service prescrit par ce paragraphe.

L'accusé de réception est ajourné pendant le délai visé à l'article XLVII, paragraphe 10, et est transmis après la remise du télégramme si elle est devenue possible.

Hensigt skriver Afsenderen foran Adressen Angivelsen „Accusé réception urgent" (fortrinsberettiget Modtagelsestilstaaelse) eller = PCD = og erlægger Gebyr for et Iltelegram paa fem Ord til samme Adressested og ad samme Vei.

LIII.

1. Modtagelsestilstaaelsen betegnes ved Forkortelserne TR, CRS eller CRD, eftersom det er Modtagelsestilstaaelse for et almindeligt Telegram, et Statstelegram eller en fortrinsberettiget Modtagelsestilstaaelse. Den sendes i følgende Form: „CR Paris fra Berne = 469 Duval (Telegrammets Numer, Adressatens Navn), afleveret 25 10,25 f. (Datum, Time og Minut), eller afleveret Posten".

2. Modtagelsestilstaaelsen gives under Ekspeditionen samme Rang som Privattelegrammer. Dog gjælder for de Modtagelsestilstaaelser, der angaar Statstelegrammer, og for fortrinsberettigede Modtagelsestilstaaelser de for disse Telegramklasser fastsatte Rangsbestemmelser.

3. I det i Artikel XLVII, § 3, 1ste Afsnit forudsatte Tilfælde afsendes den i samme Paragraf foreskrevne Tjenestemedelelse før Modtagelsestilstaaelsen.

Modtagelsestilstaaelsens Afsendelse udsættes under den i Artikel XLVII, § 10 fastsatte Tidsfrist, men finder Sted efter Telegrammets Aflevering, hvis saadan er blevet mulig.

A l'expiration du délai susvisé, si le télégramme n'a pas été remis, la taxe de l'accusé de réception est remboursée à l'expéditeur du télégramme dans les conditions fixées par l'article LXXI s'il n'a pas auparavant sollicité ce remboursement.

4. L'accusé de réception postal comprend les mêmes renseignements que l'accusé de réception télégraphique. Il est envoyé sous enveloppe affranchie et recommandée par le chef du bureau d'arrivée du télégramme au chef du bureau d'origine.

5. L'accusé de réception, télégraphique ou postal, dès qu'il est parvenu au bureau d'origine du télégramme, est porté à la connaissance de l'expéditeur de ce télégramme.

Ce bureau, lorsqu'il s'agit d'un CR concernant un télégramme qui a été réexpédié, recouvre, le cas échéant, sur l'expéditeur la différence entre la taxe perçue primitivement pour l'accusé de réception et la taxe due en raison du parcours réellement effectué par celui-ci.

Lorsque cette dernière est inférieure à celle qui a été perçue, il n'est pas effectué de remboursement.

e. Télégrammes à faire suivre sur l'ordre de l'expéditeur.

LIV.

1. Tout expéditeur peut demander, en inscrivant avant l'a-

Dersom Telegrammet ikke er blevet afleveret ved Udløbet af den ovennævnte Tidsfrist, tilbagebetales Gebyret for Modtagelsestilstaaelsen til Telegrammets Afsender i de i Artikel LXXI omhandlede Tilfælde, saafremt han ikke tidligere har andraget om saadan Tilbagebetaling. 28/11 1903 30/4 1904

4. Modtagelsestilstaaelser, der ekspederes pr. Post, indeholder de samme Oplysninger som de telegrafiske. De sendes i betalt og rekommanderet Brev af Adressestationens Bestyrer til Afsendelsesstationens.

5. Modtagelsestilstaaelsen skal — enten den ekspederes pr. Telegraf eller pr. Post — saa snart den er indløben til den Station, hvorfra Telegrammet er afsendt, af denne bringes til Afsenderens Kundskab.

Naar det gjælder en CR angaaende et Telegram, som er blevet eftersendt, opkræver den sidstnævnte Station i paakommende Tilfælde hos Afsenderen Forskjellen mellem den oprindelig opkrævede Takst for Modtagelsestilstaaelsen og den for den virkelig udførte Befordring skyldige Takst.

Er den sidstnævnte Takst mindre end den opkrævede, finder ingen Tilbagebetaling Sted.

e. Telegrammer at eftersende paa Afsenderens Forlangende.

LIV.

1. Enhver Afsender kan ved foran Adressen at sætte Angivel-

28/11 1903
30/4 1904

dresse l'indication „Faire suivre“ ou =FS=, que le bureau d'arrivée fasse suivre son télégramme.

2. L'expéditeur d'un télégramme à faire suivre qui demande un accusé de réception télégraphique doit être prévenu que, si le télégramme est réexpédié en dehors des limites du pays de destination, il devra, le cas échéant, verser la somme nécessaire pour compléter le prix de l'accusé de réception d'après le parcours réel que celui-ci aura effectué, indépendamment des taxes de réexpédition qui n'auraient pas été recouvrées à l'arrivée.

Lorsqu'un télégramme à faire suivre comportant l'une des mentions =RPx= ou =PC= doit être réexpédié en dehors des limites du pays de destination, le bureau réexpéditeur applique les dispositions de l'article LV, parapraphe 5.

3. Lorsqu'un télégramme porte l'indication „Faire suivre“ ou =FS= sans autre mention, le bureau de destination inscrit, le cas échéant, la nouvelle adresse qui lui est indiquée au domicile du destinataire dans les conditions prévues au paragraphe 6 et fait suivre le télégramme sur la nouvelle destination. On opère de même jusqu'à ce que le télégramme soit remis ou qu'aucune nouvelle adresse ne soit fournie.

4. Si la remise ne peut être effectuée, et si aucune adresse n'est indiqée, le télé-

sen: „Faire suivre“ (efterſendes) eller =FS= forlange, at Adresſeſtationen ſkal efterſende hans Telegram.

2. Afſenderen af et Telegram at efterſende bør, naar han begjærer telegrafiſk Modtagelſesbekræftelſe, forud underrettes om, at han, forſaavidt Telegrammet omexpederes udover Adresſelandets Grænſer, i Tilfælde maa betale det nødvendige Beløb til at dække Modtagelſesbekræftelſens Koſtende efter dennes virkelige Befordring, uafhængig af de Efterſendelſesgebyrer, ſom ikke maatte være blevet opkrævede paa Adresſeſtedet.

Naar et Telegram, der ſkal efterſendes og ſom har en af Angivelſerne =RPx= eller =PC=, bliver at omekſpedere udover Adresſelandets Grænſer, anvender den omekſpederede Station Beſtemmelſerne i Artikel LV, § 5.

3. Har et Telegram Paategningen „efterſendes“ eller =FS= uden anden Angivelſe, ſkal Modtagelſesſtationen i Tilfælde tilføie den nye i Adresſatens Bopæl opgivne Adresſe paa den i § 6 faſtſatte Maade og ſtraks befordre Telegrammet videre til det nye Adresſeſted. Paa denne Maade gaaes frem, indtil Telegrammet kan afleveres, eller ingen ny Adresſe opgives.

4. Kan Afleveringen ikke finde Sted eller ny Adresſe angives, opbevarer Modtagelſesſtationen

gramme est conservé en dépôt et l'on applique les prescriptions du paragraphe 3 de l'article XLVII. L'avis de service doit faire connaître le montant des frais dont le recouvrement est à poursuivre sur l'expéditeur.

Cet avis, quand la non-remise peut provenir d'une erreur de transmission, doit transiter par le dernier bureau de réexpédition pour que celui-ci puisse éventuellement opérer les rectifications nécessaires.

5. Si l'indication „Faire suivre" ou =FS= est accompagnée d'adresses successives, le télégramme est transmis à chacune des destinations indiquées jusqu'à la dernière, s'il y a lieu, et le dernier bureau se conforme aux dispositions du paragraphe précédent.

6. Le lieu d'origine à indiquer dans le préambule des télégrammes réexpédiés est le lieu d'origine primitif; le lieu de destination est celui auquel le télégramme doit être d'abord expédié.

Dans l'adresse, les indications de remise à domicile s'appliquant aux acheminements déjà effectués sont supprimées et l'on maintient seulement, à la suite de l'indication „Faire suivre" ou =FS=, le nom des destinations par lesquelles le télégramme a déjà transité.

Par exemple, l'adresse d'un télégramme libellée au départ: =FS= Haggis chez Dekeysers, Londres. Hotel Tar-

Telegrammet under Jagttagelse af Bestemmelserne i Artikel XLVII, § 3. Tjenestemeddelelsen bør indeholde Opgave over det Gebyrbeløb, der skal afkræves Afsenderen. 28/11 1903 30/4 1904

Denne Tjenestemeddelelse bør, naar Ikke-Afleveringen kan skyldes Telegraferingsfeil, passere gjennem den Station, der har udført den sidste Efterſendelse, forat denne Station i Tilfælde kan foretage de nødvendige Rettelser.

5. Dersom Anførselen „efterſendes" eller =FS= er ledsaget af paa hinanden følgende Adresser, ſendes Telegrammet til ethvert af de opgivne Adresſesteder indtil det sidste om fornødent, og den sidste Station forholder sig i saa Fald overensstemmende med Reglerne i foregaaende Paragraf.

6. Det Indleveringssted, som skal angives i efterſendte Telegrammers Intimation, er det oprindelige Afſendelsesſted.

Som Adresſested angives det Sted, til hvilket Telegrammet først skal ſendes.

I Adressen udstryges de Bopælsangivelser, som refererer sig til den allerede tilbagelagte Vei, og man beholder efter Angivelsen „efterſendes" eller =FS= kun Navnene paa de Steder, Telegrammet allerede har passeret.

Et Telegrams Adresse, der paa Indleveringsstationen er affattet: =FS= Haggis hos Dekeysers, London, Hotel Tarbet, Tar-

28/11 1903
30/4 1904

bet Tarbet = North-British Hotel, Edimbourg, serait rédigée à partir de Tarbet, lieu de la seconde réexpédition, sous la forme:

=FS= de Londres, Tarbet, = Haggis North-British Hotel, Edimbourg.

7. La taxe à percevoir au départ pour les télégrammes à faire suivre est simplement la taxe afférente au premier parcours, l'adresse complète entrant dans le nombre des mots. La taxe complémentaire est perçue sur le destinataire. Elle est calculée en tenant compte du nombre de mots transmis lors de chaque réexpédition.

8. A partir du premier bureau indiqué dans l'adresse, les taxes à percevoir sur le destinataire, pour les parcours ultérieurs, doivent, à chaque réexpédition, être ajoutées. Leur total est indiqué d'office dans le préambule.

9. Cette indication est formulée comme il suit: „Percevoir . . . .“ Si les réexpeditions ont lieu dans les limites de l'Etat auquel appartient le bureau d'arrivée, la taxe complémentaire à percevoir sur le destinataire est calculée, pour chaque réexpédition, suivant le tarif intérieur de cet Etat. Si les réexpéditions ont lieu hors de ces limites, la taxe complémentaire est calculée en considérant comme autant de télégrammes séparés chaque réexpédition internationale. Le tarif pour chaque réexpédition est le tarif ap-

bet = North Britiſh Hotel, Edinburg,

redigeres for Eksempel fra andet Afsendelsessted, Tarbet i følgende Form:

=FS= de London, Tarbet = Haggis North Britiſh Hotel, Edinburg.

7. Den Takſt, derſkal opkræves ved Afsendelsen for Telegrammer, der skal efterſendes, er kun Taksten til det første Adressested, idet den fuldstændige Adresse gaar ind i Beregningen af Ordantallet. Tillægstakſten opkræves hos Adressaten. Den beregnes paa Grundlag af det ved hver Efterſendelse ekspederede Ordantal.

8. Fra den i Adressen først opgivne Station maa de Takſter, der skal opkræves hos Adressaten for yderligere Befordring, opgives ved hver Efterſendelse. Totalſummen angives som Tjenestebemerkning i Indledningen.

9. Denne Bemerkning affattes i følgende Form: „Opkræves . . .“ Hvis Efterſendelserne finder Sted inden Grænserne af den Stat, hvori Adressestationen ligger, beregnes den Tillægstakſt, der skal opkræves hos Adressaten, for hver Efterſendelse efter denne Stats indenlandske Tarif. Hvis Efterſendelserne finder Sted udenfor disse Grænser, beregnes Tillægstaxten, som om hver international Efterſendelse var et særskilt Telegram. Tarifen for enhver Efterſendelse er den, der anvendes paa Korrespondance, som udveksles mellem den Stat, som afsender,

plicable aux correspondances échangées entre l'Etat qui réexpédie et celui auquel le télégramme est réexpédié.

10. Les dispositions du présent article ne sont pas obligatoires pour ceux des Offices extra-européens qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer.

f. Télégrammes à réexpédier sur l'ordre du destinataire.

LV.

1. Toute personne peut demander, en fournissant les justifications nécessaires, que les télégrammes parvenant à son adresse à un bureau télégraphique lui soient réexpédiés à une nouvelle adresse qu'elle aura indiquée. Il est procédé conformément aux dispositions de l'article précédent; mais au lieu d'inscrire avant l'adresse l'indication =FS=, on inscrit dans les indications éventuelles la mention taxée „Réexpédié de . . .“ (nom du ou des bureaux réexpéditeurs).

2. Les demandes de réexpédition doivent se faire par écrit, par avis de service taxé ou par la voie postale (art. XVII, § 8). Elles sont formulées soit par le destinataire lui-même, soit en son nom par l'une des personnes mentionnées à l'article XLVII, paragraphe premier, comme pouvant recevoir les télégrammes aux lieu et place du destinataire. Celui qui formule une

og den, som modtager det efter- 28/11 1903
sendte Telegram. 30/4 1904

10. Bestemmelserne i nærværende Artikel er ikke bindende for de udeneuropæiske Administrationer, der erklærer ikke at kunne anvende dem.

f. Telegrammer at eftersende paa Forlangende af Adressaten

LV.

1. Enhver kan, naar han tilveiebringer de fornødne Legitimationer, forlange, at de Telegrammer, der under hans Adresse maatte komme til en Telegrafstation, eftersendes ham til en ny Adresse, han maatte have opgivet. Der forholdes da overensstemmende med Forskrifterne i foregaaende Artikel, men istedetfor Anførselen =FS= foran Adressen sættes blandt de eventuelle Angivelser den taxerede Anførsel „eftersendt fra . . . .“ (Eftersendelsesstationens eller -stationernes Navne).

2. Forlangender om saadan Eftersendelse maa fremsættes skriftlig, ved taxeret Tjenestemeddelelse eller pr. Post (Art. XVII, § 8). De formuleres enten af Adressaten selv eller i dennes Navn af nogen af de i Artikel XLVII § 1 angivne Personer, til hvem Telegrammer ifølge nævnte Artikel kan afleveres i den egentlige Adressats Sted. Den, der fremsætter et saadant Forlangende, forpligter sig til at betale de Taxe-

28/11 1903 30/4 1904

semblable demande s'engage à acquitter les taxes qui ne pourraient être recouvrées par le bureau de distribution.

3. Chaque Administration se réserve la faculté de réexpédier, d'après les indications données au domicile du destinataire, les télégrammes pour lesquels aucune indication spéciale n'aura, d'ailleurs, été fournie.

Si, au domicile du destinataire d'un télégramme ne portant pas l'indication =FS= ou „Faire suivre", on indique la nouvelle adresse sans donner l'ordre de réexpédier par la voie télégraphique, les Administrations sont tenues de faire suivre par la voie postale une copie de ce télégramme, à moins qu'elles n'aient été invitées à le conserver en instance ou qu'elles n'en effectuent d'office la réexpédition télégraphique.

4. Lorsqu'un télégramme réexpédié ne peut être remis, le dernier bureau d'arrivée envoie l'avis de non-remise prévu par le paragraphe 3 de l'article XLVII. Cet avis affecte la forme suivante:

„435 29 Julien (numéro, date, nom du destinataire) réexpédié à . . . . . (nouvelle adresse), inconnu, refusé, etc. . . . . (motif de la non-remise) percevoir . . . (montant de la taxe non recouvrée)." Cet avis est adressé d'abord au bureau qui a fait la dernière réexpédition et ainsi de suite de bureau à bureau, afin que les personnes qui ont

ter, som ikke kan erholdes ved den Station, der afleverer Telegrammet.

3. Enhver Administration forbeholder sig Ret til efter de i Adressatens Bopæl givne Oplysninger at efterſende Telegrammer, om hvilke der ellers ikke maatte være meddelt nogen særskilt Anvisning.

Dersom man i Adressatens Bopæl opgiver den nye Adresse uden at give Ordre til telegrafisk Efterſendelse, er Administrationerne, naar det gjælder et Telegram, der ikke har Angivelsen =FS= eller „efterſendes", forpligtede til at efterſende en Kopi af Telegrammet med Posten, medmindre de er anmodede om at opbevare det, eller de tjenstlig udfører den telegrafiske Efterſendelse.

4. Naar et efterſendt Telegram ikke kan afleveres, sender den sidste Adressestation en Tjenestemeddelelse om Ikke-Afleveringen, saaledes som foreskrevet i Artikel XLVII, § 3. Denne Meddelelse gives følgende Form: „435 29 Julien (Numer, Datum og Adressatens Navn) efterſendt til . . . . (den nye Adresse), ukjendt, refuseret o. s. v. . . . . (Grunden til Ikke-Afleveringen), opkræves . . . . (ikke erholdt Gebyrbeløb)."

Denne Meddelelse adresseres først til den Station, der sidst har efterſendt Telegrammet, og saaledes videre fra Station til Station, for at alle de Personer,

donné l'ordre de réexpédier soient, le cas échéant, mises en demeure de payer la taxe, dont elles sont respectivement responsables. Il est enfin transmis au bureau d'origine pour être communiqué à l'expéditeur sans lui réclamer de frais de réexpédition.

5. Lorsqu'un bureau de destination doit réexpédier en dehors des limites de l'Etat auquel il appartient un télégramme avec réponse payée, il annule le bon et remplace l'indication éventuelle par la mention de la valeur du bon que le nouveau bureau de destination devra délivrer. Exemple: =RP= fr. 1,50. Cette mention ne modifie pas le compte des mots.

La taxe payée pour la réponse est portée, par l'Office réexpéditeur, au crédit de l'Etat auquel le télégramme est réexpédié.

Dans le régime européen, l'accusé de réception d'un télégramme réexpédié sur une nouvelle destination est rédigé par le dernier bureau destinataire sous la forme suivante: „CR. Etretat de Zermatt = 524 11 Regel Londres réexpédié Zermatt remis 12 8,40 m".

Dans le cas d'un accusé de réception visant un télégramme réexpédié en dehors des limites du régime européen, le montant de la taxe payée d'avance est appliqué à un accusé de réception donnant avis de la réexpédition du télégramme.

som har givet Ordre til dets Videreforsendelse, i Tilfælde kan afkræves de Gebyrer, for hvilke hver især af dem et ansvarlig. Tilsidst sendes den til Telegrammets oprindelige Indleverings-station til Underretning for Afsenderen, uden at afkræve ham Efterseendelsesgebyr. 28/11 1903 30/4 1904

5. Naar en Adressestation skal efterseende et Telegram med Svar betalt udover den Stats Grænser, til hvilket denne Station hører, annulleres Svarbeviset, og istedetfor den eventuelle Angivelse anføres Værdien af det Svarbevis, som den nye Adressestation skal aflevere. Exempel: =RP= Fr. 1,50. Denne Anførsel forandrer ikke Ordantallet.

Det for Svaret betalte Gebyr bliver af den efterseendende Bestyrelse krediteret den Stat, hvortil Telegrammet efterseendes.

I den europæiske Takstafdeling bliver Modtagelsestilstaaelsen for et Telegram, der er omexpederet til et nyt Adressested, af den sidste Adressestation affattet i følgende Form: „CR. Etretat de Zermatt = 524 11 Regel London efterseendt Zermatt afleveret 12 8,40 f."

I Tilfælde af, at et Telegram med Modtagelsestilstaaelse efterseendes udover den europæiske Takstafdelings Grænser, anvendes det forudbetalte Gebyr til en Modtagelsestilstaaelse indeholdende Underretning om Telegrammets Videreseendelse.

28/11 1903 30/4 1904

6. Dans les cas prévus au paragraphe 3 du présent article, la personne qui fait suivre un télégramme a la faculté acquitter elle-même la taxe de réexpédition, pourvu qu'il s'agisse de diriger le télégramme sur une seule localité, sans indication de transmissions éventuelles à d'autres localités.

7. Lorsqu'il s'agit de réexpédier le télégramme sur une destination déterminée sans indication de retransmissions éventuelles à d'autres localités, la personne qui donne l'ordre de faire suivre ce télégramme peut même demander que la réexpédition soit faite d'urgence, mais elle est tenue alors d'acquitter elle-même la triple taxe. Le bureau qui défère à cette demande ajoute dans l'adresse du télégramme à faire suivre l'indication =D=.

8. Dans le cas du paragraphe qui précède, et lorsqu'il est fait usage de la faculté mentionnée dans le paragraphe 6 ci-dessus, l'indication „Percevoir . . . .“ formulée dans le paragraphe 9 de l'article précédent est remplacée par l'indication „Taxe perçue“.

9. Les dispositions du présent article ne sont pas obligatoires pour ceux des Offices extra-européens qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer.

g. Télégrammes multiples.

LVI.

1. Tout expéditeur peut adresser un télégramme soit

6. I de i nærværende Artikels § 3 forudsatte Tilfælde har den Person, der lader et Telegram videresende, Adgang til selv at betale Taksten for Efterfendelsen, saafremt det kun gjælder at videreekspedere Telegrammet til et enkelt bestemt Sted uden Angivelse om mulig Befordring ogsaa til andre Steder.

7. Naar det gjælder at videresende et Telegram til et bestemt Adressested uden Angivelse om mulig Befordring til andre Steder, kan den, der begjærer Telegrammet efterfendt, ogsaa forlange det fendt som fortrinsberettiget Telegram, men da maa denne selv betale den tredobbelte Takst. Den Station, der efterkommer saadant Forlangende, tilføier Angivelsen =D= i det videresendte Telegrams Adresse.

8. I det i foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde, og naar der er gjort Brug af den i § 6 ovenfor nævnte Adgang, skal der istedetfor den i foregaaende Artikels § 9 formulerede Angivelse „opkræves . . .“ sættes: „Taksten erlagt“.

9. Nærværende Artikels Bestemmelser er ikke bindende for de udeneuropæiske Administrationer, der erklærer ikke at kunne anvende dem.

g. Telegrammer med flere Adresser.

LVI.

1. Enhver Affender kan adressere et Telegram enten til flere

à plusieurs destinataires dans une même localité ou dans des localités différentes, mais desservies par un même bureau télégraphique, soit à un même destinataire à plusieurs domiciles dans la même localité ou dans des localités différentes, mais desservies par un même bureau télégraphique. A cet effet, il inscrit avant l'adresse l'indication: „x adresses“ ou =TMx=, qui entre dans le nombre des mots taxés. Le nom du bureau de destination ne figure qu'une fois, à la fin de l'adresse.

2. L'adresse d'un télégramme multiple, si celui-ci comporte des indications éventuelles, est rédigée conformément aux prescriptions de l'article XII, paragraphe 2.

3. Il est perçu pour les télégrammes multiples, en sus de la taxe par mot, un droit de fr. 0,50 pour l'établissement de chaque copie ne somprenant pas plus de cent mots. Le nombre de copies est égal au nombre des adresses moins une.

Pour les copies comportant plus de cent mots, le droit est de cinquante centimes par cent mots ou fraction de cent mots. Le taxe pour chaque copie est calculée séparément, en tenant compte du nombre de mots qu'elle doit contenir.

Pour les télégrammes urgents, le droit de fr. 0,50 par copie et par cent mots est porté à un franc.

4. Dans le premier cas prévu par le paragraphe pre-

Adressater paa et og samme Sted eller paa forskjellige, men til en og samme Telegrafstation hørende Steder, eller ogsaa til en og samme Adressat i forskjellige Bopæle paa samme Sted eller paa forskjellige, men til en og samme Telegrafstation hørende Steder. I denne Hensigt skriver han foran Adressen Angivelsen: „x adresses“ eller =TMx=, som medregnes i Ordantallet og takseres. 28/11 1903 30/4 1904

Adressestationens Navn sættes kun en Gang i Slutten af Adressen.

2. Dersom et Telegram med flere Adresser skal have eventuelle Angivelser, affattes Adressen overensstemmende med Forskrifterne i Artikel XII, § 2.

3. For Telegrammer med flere Adresser opkræves der foruden Ordtaksten en Afgift af Fr. 0,50 for Udfærdigelsen af hver Kopi, som ikke indeholder over 100 Ord. Antallet af Kopier er det samme som Antallet af Adresser, fraregnet én.

For Kopier, som indeholder over hundrede Ord, er Afgiften femti Centimer pr. hundrede Ord eller Del af hundrede Ord. Taksten for hver Kopi beregnes særskilt, idet man tæller det Antal Ord, den skal indeholde.

For fortrinsberettigede Privattelegrammer forhøies denne Afgift af Fr. 0,50 pr. Kopi og pr. hundrede Ord til en Frank.

4. I det første i nærværende Artikels § 1 forudsatte Tilfælde

28/11 1903
30/4 1904

mier du présent article, chaque exemplaire du télégramme ne doit porter que l'adresse qui lui est propre, à moins que l'expéditeur n'ait demandé le contraire. Cette demande doit être comprise dans le nombre des mots taxés, être inscrite avant les adresses et formulée comme suit: „Communiquer toutes adresses".

skal hver enkelt Udskrift af Telegrammet kun bære den enkeltes Adresse, medmindre Afsenderen har forlangt det modsatte. Dette Forlangende skal regnes med i Antallet af takserede Ord, skrives foran Adresserne og formuleres saaledes: „Communiquer toutes adresses" (gjengiv alle Adresser).

h. Télégrammes à destination de localités non desservies par le réseau international.

Dispositions générales.

LVII.

1. Les télégrammes adressés à des localités non desservies par les télégraphes internationaux peuvent être remis à destination, suivant la demande de l'expéditeur, soit par poste, soit par exprès; toutefois, l'envoi par exprès ne peut être demandé que pour les Etats qui, conformément à l'article 9 de la Convention, ont organisé, pour la remise des télégrammes, un mode de transport plus rapide que la poste et ont notifié aux autres Etats les dispositions prises à cet égard.

2. L'adresse des télégrammes à transporter au delà des lignes doit être précédée de l'indication relative au mode de transport à employer, poste ou exprès.

h. Telegrammer til Steder udenfor det internationale Telegrafnet.

Almindelige Bestemmelser.

LVII.

1. Telegrammer, adresserede til Steder, hvor der ikke findes internationale Telegrafstationer, kan paa Afsenderens Forlangende besørges til sin Bestemmelse enten med Post eller Ekspresse; dog kan Forsendelse med Ekspresse kun forlanges for de Staters Vedkommende, som i Overensstemmelse med Konventionens Artikel 9 har indrettet en Befordringsmaade hurtigere end Posten til Telegrammers Aflevering, og som til de øvrige Stater har notificeret de i saa Henseende tagne Forholdsregler.

2. I Telegrammer, der skal sendes udenfor Telegraflinjerne, maa der foran Adressen sættes en Angivelse af den Forsendelsesmaade, som skal komme til Anvendelse, Post eller Ekspresse.

Télégrammes à remettre par exprès.

LVIII.

1. Les frais de transport au delà des bureaux télégra-

Telegrammer at aflevere pr. Ekspresse.

LVIII.

1. I de Stater, der har indrettet et Viderebefordringsmiddel

phiques par un moyen plus rapide que la poste, dans les Etats où un service de cette nature est organisé, sont, en général, perçus sur le destinataire.

Lorsqu'un télégramme portant l'indication „Exprès“ et ayant donné lieu à une course n'est pas remis, le bureau de destination ajoute à l'avis de non-remise prévu par le paragraphe 3 de l'article XLVII la mention „Percevoir . . . . (montant de la taxe due pour la course)“.

2. Lorsque l'expéditeur désire affranchir ce transport, et s'il est à même d'indiquer la taxe à percevoir de ce chef par le bureau de départ, le télégramme doit porter avant l'adresse l'indication taxée:

„Exprès payé fr. . . . . .“
ou =XP= fr. . . . . =.

Si la somme versée est insuffisante, le complément en est réclamé au destinataire; si elle est trop élevée, la différence n'est pas remboursée.

3. L'expéditeur qui ne connaît pas le montant des frais de transport peut exonérer le destinataire du payement d'une taxe quelconque soit en payant la taxe d'un télégramme de cinq mots pour la même destination et par la même voie, soit en payant une taxe de vingt-cinq centimes (fr. 0,25). Il dépose à titre d'arrhes une somme à déterminer par le bureau d'origine en vue d'une liquidation ultérieure. Le télégramme porte alors l'une des indications: „Exprès payé télégraphe“ (Ekspresse betalt Tele-

hurtigere end Posten, opkræves Omkostningerne for denne Befordring i Almindelighed hos Adressaten. 28/11 1903 30/4 1904

Naar et Telegram med Angivelsen „Ekspresse“ er bleven ekspressebefordret, men uden at kunne afleveres, giver Adressestationen den i Artikel XLVII, § 3, foreskrevne Meddelelse om Ikke-Afleveringen Tilføielsen: „Opkræves . . . . (det for Ekspressebefordringen skyldige Gebyr)“.

2. Ønsker Afsenderen at betale denne Befordring, og kan han angive den Takst, som herfor skal opkræves af Afsendelsesstationen, paaføres Telegrammet følgende takserede Angivelse foran Adressen:

„Ekspresse betalt Fr. . . . . .
eller =XP= Fr. . . . =“.

Dersom det erlagte Beløb er utilstrækkeligt, opkræves Resten hos Adressaten; er der erlagt formeget, finder ingen Tilbagebetaling Sted.

3. Om Afsenderen ikke kjender Viderebefordringsomkostningerne, kan han dog fritage Adressaten for enhver Udgift i den Anledning enten ved at erlægge Taksten for et femords Telegram til samme Sted og ad samme Vei, eller ved at betale en Afgift af femogtyve Centimer (Fr. 0,25). Han deponerer isaafald et af Afsendelsesstationen bestemt Beløb, indtil Opgjør senere kan finde Sted. Telegrammet faar da efter Omstændighederne en af følgende Angivelser: „Exprès payé télégraphe“ (Ekspresse betalt Tele-

graphe“ ou =XPT=, ou bien: „Exprès payé lettre“ ou =XPP=. Cette indication est inscrite avant l'adresse et soumise à la taxe.

graf) eller =XPT= eller ogsaa „exprès payé lettre“ (Ekspresse betalt Post) eller =XPP=, hvilke Angivelser sættes foran Adressen og takseres.

4. Le bureau qui reçoit un télégramme avec l'indication „Exprès payé télégraphe“ ou =XPT= indique au bureau d'origine, par un avis de service taxé, la taxe à percevoir pour le transport. Cet avis affecte la forme suivante: „ST Paris de Bruxelles 40 (numéro de l'avis de service taxé) 5 (nombre de mots) = 434 (numéro du télégramme) 16 (date du télégramme indiquée seulement par le quantième du mois). Exprès fr. 2,50.“ Ces renseignements sont donnés par lettre affranchie non recommandée dans le cas où l'indication éventuelle est: „Exprès payé lettre“ ou =XPP=. Au reçu de ces renseignements, le bureau d'origine procède à la liquidation.

4. Den Station, som modtager et Telegram med Angivelsen „Ekspresse betalt Telegraf“ eller =XPT=, underretter Afsendelsesstationen ved en takseret Tjenestemeddelelse om, hvilken Takst der skal opkræves for Videreforbringen. Denne Meddelelse gives følgende Form: ST Paris fra Brüssel 40 (Tjenestemeddelelsens Nr.) 5 (Ordantal) = 434 (Telegrammets Nr.) 16 (Telegrammets Datum) Ekspresse Fr. 2,50.“ Disse Oplysninger gives i betalt, men ikke rekommanderet Brev, naar Angivelsen „Ekspresse betalt Post“ eller =XPP= er benyttet. Saasnart Afsendelsesstationen har modtaget disse Oplysninger, finder Opgjør med Afsenderen Sted.

5. Lorsque l'Office d'arrivée a prévu et notifié le montant des frais de transport à payer, ces frais sont obligatoirement perçus sur l'expéditeur. Dans ce cas, le télégramme doit porter avant l'adresse l'indication taxée: „Exprès payé“ ou =XP=. Ces mots sont soumis à la taxe et il n'y a pas lieu, pour le bureau d'arrivée, de notifier les frais d'exprès.

Cette disposition n'est admise que dans le régime européen et entre les Administrations qui ont fait la noti-

5. Naar den Administration, hvorunder Adressestationen hører, har fastsat og notificeret de Videreforbringsgebyrer, der skal erlægges, bliver disse at opkræve hos Afsenderen. I dette Tilfælde faar Telegrammet foran Adressen Angivelsen „exprès payé“ (Ekspresse betalt) eller =XP=. Disse Ord takseres, og Adressestationen giver da ingen Opgave over Ekspresseomkostningerne.

Denne Ordning gjælder kun i den europæiske Takstafdeling og mellem Administrationer, som har

28/11 1903
30/4 1904

fication prévue à l'alinéa précédent.

Télégrammes à remettre par poste.

LIX.

1. Les télégrammes à acheminer par poste sont soumis aux taxes supplémentaires ci-après:

a) Télégrammes à distribuer dans les limites du pays de destination: ceux pui portent la mention taxée „Poste recommandée“ ou =PR= acquittent seuls une taxe fixée à 25 centimes.

b) Télégrammes à réexpédier à un autre pays que le pays de destination télégraphique: la taxe à percevoir est de 25 ou de 50 centimes selon que l'adresse contient la mention taxée „Poste“ ou „Poste recommandée“ =PR=.

2. Le bureau télégraphique d'arrivée est en droit d'employer la poste:

a) A défaut d'indication, dans le télégramme, du moyen de transport à employer;

b) Lorsque le moyen indiqué diffère du mode adopté et notifié par l'Etat d'arrivée, conformément à l'article 9 de la Convention;

c) Lorsqu'il s'agit d'un transport par exprès à payer par un destinataire qui aurait refusé antérieurement d'acquitter des frais de même nature.

foretaget den i foregaaende Afsnit forudsatte Notifikation. 28/11 1903 30/4 1904

Telegrammer at aflevere pr. Post.

LIX.

1. For Telegrammer, der skal befordres med Posten, opkræves følgende Tillægstakster:

a. For Telegrammer, som skal forsendes indenfor Adresselandets Grænser, og som alene har den takserede Betegnelse „Poste récommandée“ (rekommanderet Post) eller =PR= erlægges en Takst af 25 Centimer.

b. For Telegrammer, som skal viderebefordres til et andet Land end det, hvori Adressetelegrafstationen er beliggende, opkræves en Taxt af henholdsvis 25 eller 50 Centimer, eftersom Adressen indeholder den takserede Betegnelse „Poste“ eller „Poste récommandée“ =PR=.

2. Adressestationen er berettiget til at benytte Viderebefordring pr. Post:

a. naar Viderebefordringsmaaden ikke er opgivet i Telegrammet;

b. naar den angivne Viderebefordringsmaade afviger fra, hvad der er vedtaget og notificeret af den Stat, hvortil Telegrammet er adresseret, overensstemmende med Artikel 9 i Konventionen;

c. naar det gjælder Videbefordring pr. Ekspresse, for hvilken Afgiften skal betales af en Adressat, der forhen maatte have negtet at betale lignende Afgift.

28/11 1903
30/4 1904

3. L'emploi de la poste est obligatoire pour le bureau de destination:

a) Lorsque telle à été la demande faite expressément, soit par l'expéditeur (art. LVII, § 1), soit par le destinataire (art. LV).

Le bureau d'arrivée peut toutefois employer l'exprès, même pour un télégramme portant l'indication „Poste", si le destinataire a exprimé la volonté de recevoir ses télégrammes par exprès;

b) Lorsque le bureau de destination ne dispose pas d'un moyen plus rapide.

4. Les télégrammes qui doivent être acheminés à destination par la voie postale et qui sont remis à la poste par le bureau télégraphique d'arrivée sont traités suivant les dispositions ci-après:

a) Télégrammes à distribuer dans les limites du pays de destination:

1° Ceux qui portent la mention „Poste" ou „Poste restante" =GP= ou qui ne portent aucune mention relative à l'envoi par poste sont mis à la poste comme lettres ordinaires, sans frais pour l'expéditeur ni pour le destinataire;

2° Ceux qui parviennent avec la mention „Poste recommandée" ou =PR= sont déposés à la poste comme lettres recommandées dûment affranchies, s'il y a lieu.

b) Télégrammes à réexpédier

3. Benyttelsen af Posten er tvungen for Adressestationen:

a. Naar dette udtrykkelig er forlangt enten af Afsenderen (Art. LVII, § 1) eller af Adressaten (Art. LV).

Adressestationen kan dog anvende Ekspresse ogaa paa et Telegram, som har Angivelsen „Poste", naar Adressaten har sagt sig at ville modtage sine Telegrammer pr. Ekspresse;

b. naar Adressestationen ikke raader over noget hurtigere Middel.

4. Telegrammer, som skal befordres til Adressaten pr. Post, og som af Adressestationen indleveres til Posten, behandles efter følgende Regler:

a. Telegrammer, som skal afleveres indenfor Adresselandets Grænser:

1° De, som har Angivelsen „Poste" eller „Poste restante" =GP=, eller som ikke har nogen Angivelse angaaende Postbefordring, lægges i Posten som almindelige Breve uden Omkostninger hverken for Afsenderen eller Adressaten.

2° De, som ankommer med Betegnelsen „Poste recommandée" eller =PR=, indleveres til Postbefordring som rekommanderede Breve, i Tilfælde med den derfor bestemte Betaling.

b. Telegrammer, der skal videre-

par poste à un pays autre que le pays de destination télégraphique.

Si les frais de poste ont été dûment perçus au préalable, les télégrammes sont mis à la poste comme lettres affranchies, ordinaires ou recommandées, selon qu'il y a lieu. Dans le cas où il n'y a pas eu perception des frais de poste, les télégrammes sont mis à la poste comme lettres ordinaires non affranchies, le port étant à la charge du destinataire.

5. Lorsqu'un télégramme à expédier par lettre recommandée ne peut être soumis immédiatement à la formalité de la recommandation, tout en pouvant profiter d'un départ postal, il est mis d'abord à la poste comme lettre ordinaire; une ampliation est adressée, comme lettre recommandée, aussitôt qu'il est possible.

i. Télégrammes sémaphoriques.

LX.

1. Les télégrammes sémaphoriques sont les télégrammes échangés avec les navires en mer par l'intermédiaire des sémaphores établis sur le littoral de l'un quelconque des Etats contractants.

2. Ils doivent être rédigés soit dans la langue du pays où est situé le sémaphore chargé de les signaler, soit en signaux du Code commercial universel.

3. Quand ils sont à destiforsendes med Posten til et andet Land end det, hvortil Adressetelegrafstationen hører. 28/11 1903 30/4 1904

Dersom Postportoen er bleven opkrævet paa Forhaand, lægges Telegrammerne i Posten som betalte, almindelige eller rekommanderede Breve, eftersom Tilfældet maatte være. I Tilfælde af, at Opkrævning af Postporto ikke har fundet Sted, lægges Telegrammerne i Posten som almindelige ubetalte Breve, idet Portoen opkræves hos Adressaten.

5. Kan et Telegram, der skal befordres i rekommanderet Brev, ikke straks afsendes som saadant, medens der dog er Adgang til at sende det uden Rekommandation, befordres de først i Posten som almindeligt Brev, og et Duplikat sendes derpaa som rekommanderet Brev, saasnart dette kan ske.

i. Semafortelegrammer.

LX.

1. Semafortelegrammer er de, der udvexles med Fartøier tilsjøs ved Hjælp af Signaltelegrafstationer, oprettede paa hvilkesomhelst af de kontraherende Landes Kyster.

2. De maa affattes enten i det Lands Sprog, hvortil den til deres Befordring anvendte Signaltelegrafstation er beliggende eller efter den almindelige Handelssignalbogs Tegn.

3. Naar de er bestemte til

28/11 1903
30/4 1904

nation des navires en mer, l'adresse doit comprendre, outre les indications ordinaires, le nom ou le numéro officiel du bâtiment destinataire et sa nationalité.

4. Pour les télégrammes d'Etat sémaphoriques expédiés d'un navire en mer, le sceau est remplacé par le signe distinctif du commandement. Le nom du bâtiment doit être désigné.

5. Tout télégramme sémaphorique expédié d'un navire en mer doit porter, dans le préambule, la mention de service „sémaphorique". Quand il est à destination d'un navire en mer, cette mention n'est pas indiquée dans le préambule.

6. La taxe des télégrammes à échanger avec les navires en mer par l'intermédiaire des sémaphores est fixée à un franc par télégramme. Cette taxe s'ajoute au prix du parcours électrique calculé d'après les règles générales. La totalité est perçue sur l'expéditeur pour les télégrammes adressés aux navires en mer, et sur le destinataire pour les télégrammes provenant des bâtiments (art. XXIX, § 1). Dans ce dernier cas, le préambule doit contenir l'indication „Percevoir . . . ."

LXI.

1. Les télégrammes provenant d'un navire en mer sont transmis à destination en signaux du Code commercial

Fartøier i Sjøen, maa Adressen foruden de almindelige Angivelser ogsaa indbefatte Adressefartøiets Navn eller officielle Numer og dets Nationalitet.

4. For Stats-Semaforetelegrammer, der ekspederes fra et Fartøi i Sjøen, erstattes Seglet med Kommandoflaget. Fartøiets Navn maa angives.

5. Ethvert Semafortelegram, som ekspederes fra et Skib i Sjøen, maa i Indledning indeholde Tjenesteangivelsen „Semafor". Naar det er bestemt til et Skib i Sjøen, sættes ikke denne Angivelse i Indledningen.

6. Taksten for de Telegrammer, der udveksles med Fartøier tilsjøs ved Hjælp af Signaltelegrafer, fastsættes til 1 Frank for hvert Telegram. Denne Takst føies til Prisen for Telegrafbefordringen, beregnet efter de almindelige Regler. Det hele Beløb opkræves hos Afsenderen for de til Fartøier paa Sjøen adresserede Telegrammer og hos Adressaten for de fra Fartøier kommende Telegrammer (Art. XXIX, § 1). I sidste Tilfælde maa Indledningen indeholde følgende Angivelse: „Opkræves . . . ."

LXI.

1. Telegrammer, kommende fra et Fartøi paa Sjøen, befordres til sin Bestemmelse med Handels-

universel lorsque le navire expéditeur l'a demandé.

2. Dans le cas où cette demande n'a pas été faite, ils sont traduits en langage ordinaire par le préposé du poste sémaphorique et transmis à destination.

3. L'expéditeur d'un télégramme à destination d'un navire en mer peut préciser le nombre de jours pendant lesquels ce télégramme doit être présenté au navire par le sémaphore.

Dans ce cas, il inscrit avant l'adresse l'indication: „x . . . jours" spécifiant ce nombre de jours, y compris celui du dépôt du télégramme.

4. Lorsque le bâtiment auquel est destiné un télégramme sémaphorique n'est pas arrivé dans le délai indiqué par l'expéditeur ou, à défaut d'une telle indication, le 29e jour au matin, le sémaphore en donne avis à l'expéditeur.

Ce dernier a la faculté de demander, par avis de service taxé télégraphique ou postal adressé au sémaphore, que celui-ci continue à présenter son télégramme pendant une nouvelle période de 30 jours, et ainsi de suite; à défaut de cette demande, le télégramme est mis au rebut à la fin du 30e jour (jour de dépot non compris).

j. Dispositions générales.

LXII.

Dans l'application des articles précédents, on combinera

signalbogens Tegn, naa det affen- 28/11 1903
dende Fartøi har forlangt det. 20/4 1904

2. Forsaavidt saadant Forlangende ikke har fundet Sted, oversættes de paa almindeligt Sprog af Signaltelegrafstationens Bestyrer og befordres til sin Bestemmelse.

3. Affenderen af et Telegram, adresseret til et Skib i Sjøen, kan fastsætte det Antal Dage, i Løbet af hvilke Telegrammet skal befordres til Skibet af Semaforstationen.

I dette Tilfælde skriver han foran Adressen Angivelsen: „x . . . . jours", idet han angiver Dagantallet iberegnet Telegrammets Indleveringsdag.

4. Naar det Fartøi, hvortil et Semafortelegram er bestemt, ikke er ankommet i Løbet af den af Affenderen angivne Frist eller i Mangel af saadan Angivelse den 29de Dag om Morgenen, giver Semaforstationen Affenderen Meddelelse derom.

Affenderen er berettiget til ved takseret telegrafisk eller postal Tjenestemeddelelse at forlange, at Signaltelegrafstationen vedbliver at drage Omsorg for hans Telegram i et nyt Tidsrum af 30 Dage, og saaledes fremdeles; i Mangel af saadant Forlangende bliver Telegrammet henlagt ved Udløbet af den 30te Dag (Indleveringsdagen ikke medregnet).

j. Almindelige Bestemmelser.

LXII.

Under Anvendelse af de foregaaende Artikler skal de korre-

28/11 1903
30/4 1904

les facilités données au public pour les télégrammes urgents, les réponses payées, les télégrammes avec collationnement, les accusés de réception, les télégrammes à faire suivre, les télégrammes multiples et les télégrammes à remettre au delà des lignes, en se conformant aux prescriptions des articles XII et LIV.

13. Télégrammes-mandats.

LXIII.

L'émission, la rédaction du texte et le payement des télégrammes-mandats sont réglés par des Conventions spéciales internationales.

LXIV.

La transmission des télégrammes-mandats, lorsque cette transmission est admise entre les Offices en correspondance, est soumise aux mêmes règles que les autres catégories de télégrammes, sous réserve des prescriptions qui font l'objet de l'article XXXVIII, paragraphe premier.

14. Télégrammes de presse.

LXV.

1. Les télégrammes de presse sont ceux dont le texte est constitué par des informations et nouvelles politiques, commerciales, etc., destinées à être publiées dans les journaux.

2. Les taxes terminales et de transit applicables aux télégrammes de presse échangés

sponderende gives Adgang til samtidig at nyde godt af Lettelserne ved fortrinsberettigede Telegrammer, betalte Svar, Telegrammer med Kollationering, Modtagelsestilstaaelser, Telegrammer at efterspende, Telegrammer med flere Adresser og Telegrammer til Befordring udenfor Linjerne, under Jagttagelse af Forskrifterne i Artikel XII og LIV.

13. Telegramanvisninger.

LXIII.

Udstedelse, Affattelse og Udbetaling af Telegramanvisninger ordnes ved specielle internationale Overenskomster.

LXIV.

Befordringen af Telegramanvisninger er, naar saadan er vedtaget mellem vedkommende Bestyrelser, underkastet de samme Regler som andre Telegrammer under Jagttagelse af Bestemmelserne i Artikel XXXVIII, § 1.

14. Pressetelegrammer.

LXV.

1. Pressetelegrammer er saadanne Telegrammer, hvis Tekst bestaar af Oplysninger og Nyheder — politiske, kommercielle o. s. v., og som er bestemte til Offentliggjørelse i Aviserne.

2. Terminal- og Transittaksterne for Pressetelegrammer, som

entre les Etats contractants sont réduites de 50 pour cent.

3. Les Administrations qui perçoivent un minimum de taxe pour les télégrammes ordinaires (art. XXIII, § 1) perçoivent le même minimum pour les correspondances de presse.

4. Les pays qui n'admettent pas les télégrammes de presse au tarif réduit doivent les accepter en transit dans la forme ordinaire, à condition qu'ils acquittent les mêmes taxes de transit que les télégrammes ordinaires.

5. Les télégrammes de presse ne doivent être déposés que pendant les heures admises pour leur transmission.

6. Les télégrammes de presse ne sont acceptés au départ que sur la présentation de cartes spéciales que l'Administration du pays où ces cartes sont utilisées fait établir et délivrer aux correspondants de journaux, publications périodiques ou agences autorisés. Toutefois, la présentation de cartes n'est pas obligatoire si l'Office de départ décide l'emploi d'un autre moyen de contrôle.

L'admission des journaux et agences à la réception des correspondances de presse au tarif réduit peut être subordonnée à l'autorisation des Offices de destination, qui sont en droit d'exiger les justifications qui leur semblent nécessaires, comme, entre autres, la déclaration écrite du directeur du journal, de la publication ou de

udveksles mellem de kontraherende Stater, nedsættes med 50 Procent. 28/11 1903 30/4 1904

3. De Administrationer, som opkræver en Minimumstakst for almindelige Telegrammer (Art. XXIII, § 1), opkræver den samme Minimumstakst for Pressetelegrammer.

4. De Stater, som ikke tilsteder Pressetelegrammer til nedsat Takst, skal modtage dem i Transit i den almindelige Form paa Betingelse af, at de erholder de samme Transittakster som for almindelige Telegrammer.

5. Pressetelegrammer kan kun indleveres i de Timer, der er indrømmede for deres Afsendelse.

6. Pressetelegrammer modtages ved Indleveringsstationen kun mod Forevisning af særskilte Kort, som Administrationen i det Land, hvor Kortene anvendes, lader udfærdige og udlevere til Korrespondenterne for de Aviser, periodiske Publikationer eller Telegrambureauer, der har Tilladelse til at modtage Pressetelegrammer til nedsat Takst. Forevisningen af Kort er dog ikke tvungen, dersom Afsendelseslandets Administration beslutter at anvende et andet Kontrolmiddel.

Avisernes og Telegrambureauernes Adgang til at modtage Pressetelegrammer til nedsat Takst kan gjøres afhængig af Tilladelse fra Adressead ministrationerne, som har Ret til at kræve de Legitimationer, der synes dem nødvendige, som blandt andet en skriftlig Erklæring fra Avisens, Publikationens eller Telegrambureauets Chef, hvori denne forpligter sig

28/11 1903
30/4 1904

l'agence, s'engageant à se conformer à toutes les conditions fixées par le Règlement.

Les Offices qui font usage de cette faculté communiquent aux autres Administrations la liste des agences, publications et journaux autorisés.

7. Les télégrammes de presse doivent être adressés à des journaux, publications périodiques ou agences de publicité et seulement au nom du journal, de la publication ou de l'agence qui figure sur la carte, et non pas au nom d'une personne attachée à un titre quelconque à la direction du journal, de la publication ou de l'agence.

Les irrégularités constatées peuvent donner lieu au retrait des cartes de presse.

L'usage d'adresses abrégées et enregistrées est autorisé si mention en faite de ces adresses sur la carte.

LXVI.

1. Les télégrammes de presse sont rédigés en langage clair dans la langue du pays d'origine ou de destination. L'emploi simultané de ces langues dans un même télégramme est autorisé.

Les télégrammes de presse ne doivent contenir aucun passage, annonce ou communication ayant le caractère de correspondance privée ni aucune annonce ou communication dont l'insertion est faite à titre onéreux.

Les cours de bourses et de marchés peuvent être admis

til at underkaste sig alle de i Reglementet opstillede Betingelser.

De Bestyrelser, som gjør Brug af denne Ret, meddeler de øvrige Administrationer Listen over de autoriserede Telegrambureauer, Publikationer og Aviser.

7. Pressetelegrammer maa være adresserede til Aviser, periodiske Publikationer eller Telegrambureauer og skal som Adresse kun have Navnet paa den Avis, den periodiske Publikation eller det Telegrambureau, som er anført paa Kortet, og ikke Navnet paa nogen Person, der i nogensomhelst Egenskab er knyttet til Avisen, Pubikationen eller Telegrambureauet.

Konstateres Uregelmæssigheder, kan Pressekortene inddrages.

Forkortede og indregistrerede Adresser kan anvendes, naar saadanne Adresser er anførte paa Kortet.

LXVI.

1. Pressetelegrammer affattes i klart Sprog i Affendelses- eller Adresselandets Sprog. Begge disse Sprog kan anvendes i samme Telegram.

Pressetelegrammer maa ikke indeholde noget Affnit, Avertissement eller nogen Meddelelse, som har Karakteren af privat Korrespondance, og heller ingen Annonce eller Meddelelse, for hvis Indtagelse der erlægges Betaling.

Børs- og Markedskurser kan tilstedes i Pressetelegrammer til

dans les télégrammes de presse à tarif réduit. Les bureaux d'origine doivent, en cas de doute, s'assurer auprès de l'expéditeur, qui est tenu d'en justifier, si les groupes de chiffres figurant dans les télégrammes représentent bien des cours de bourses.

2. Les télégrammes présentés comme télégrammes de presse qui ne remplissent pas les conditions indiquées par le paragraphe premier sont taxés d'après le tarif ordinaire.

Le tarif normal des correspondances privées est également applicable à tout télégramme de presse dont il est fait usage dans un but autre que celui de son insertion dans les colonnes du journal destinataire, c'est-à-dire:

a) Aux télégrammes qui ne sont pas publiés par le journal destinataire (à moins d'une explication satisfaisante) ou que ce dernier a communiqués, avant publication, soit à des particuliers, soit à des établissements, tels que clubs, cafés, hôtels, bourses, etc.;

b) Aux télégrammes non encore publiés que le journal destinataire aurait vendus, distribués ou communiqués, avant de les publier, à d'autres journaux en vue de leur insertion dans leurs propres colonnes;

c) Aux télégrammes adressés aux agences qui ne sont pas publiés dans un journal (à moins d'une expli-

nedsat Takst. Afsendelsesstationen bør i Tvilstilfælde hos Afsenderen, der er forpligtet til at godtgjøre det, forvisse sig om, at de i Telegrammerne forekommende Talgrupper virkelig repræsenterer Børskurser. 28/11 1903 30/4 1904

2. Telegrammer, der indleveres som Pressetelegrammer, men ikke opfylder de i første Paragraf opstillede Betingelser, takseres efter den almindelige Tarif.

Den almindelige Tarif for privat Korrespondance anvendes ogsaa paa ethvert Pressetelegram, som er brugt i anden Hensigt end dets Indtagelse i det Blads Spalter, til hvilket det er adresseret, d. v. s.:

a. Paa Telegrammer, som ikke offentliggjøres af den Avis, til hvilken de er adresserede (medmindre fyldestgjørende Forklaring afgives), eller som denne før Offentliggjørelsen maatte have meddelt enten til Privatfolk eller til Etablissementer som Klubber, Kafeer, Hoteller, Børser etc.

b. Paa Telegrammer, der af den Avis, til hvilken de er adresserede, før Offentliggjørelsen maatte være solgte, distribuerede eller meddelte til andre Aviser for at indrykkes i disses Spalter.

c. Paa Telegrammer, der er adresserede til Telegrambureauer, og som ikke offentliggjøres i nogen Avis (medmin-

28/11 1903
30/4 1904

cation satisfaisante) ou qui sont communiqués à des tiers avant d'être publiés par la presse.

Dans les cas prévus aux trois alinéas précédents, le complément de taxe est perçu sur le destinataire au profit de l'Office d'arrivée.

3. Lorsque les télégrammes de presse sont signés, la signature doit être celle du correspondant dont le nom figure sur la carte.

4. Les télégrammes de presse ne comportent qu'une seule indication éventuelle, celle relative aux télégrammes multiples. La taxe à percevoir pour les copies à établir à l'arrivée est la même que celle relative aux télégrammes privés ordinaires.

LXVII.

1. L'indice Z est transmis au commencement du préambule des télégrammes de presse et sert à les signaler pour leur inscriptions dans les comptes.

En outre, ces télégrammes portent avant l'adresse la mention „presse", qui est transmise dans le nombre de mots taxés.

Les télégrammes de presse ne sont transmis, sauf arrangement particulier, que de 6 heures du soir à 9 heures du matin, d'après leur ordre de dépôt ou de réception, concurremment avec les dépêches privées. Les télégrammes taxés pendant cette période

dre fyldestgjørende Forklaring afgives), eller som meddeles til Trediemand, før de er blevne tilstillet Pressen til Offentliggjørelse.

I de Tilfælde, som omhandles i de tre foregaaende Punkter, opkræves Tillægstaxten hos Adressaten til Indtægt for Adresselandets Administration.

3. Naar Pressetelegrammer er undertegnede, maa Underskriften være den Korrespondents Navn, som er anført paa Kortet.

4. Pressetelegrammer kan kun have én eventuel Angivelse, nemlig den, der anvendes for at betegne et Telegram med flere Adresser. Gebyret for de Afskrifter, der skal udfærdiges ved Adressestationen, er det samme som for Afskrifter af almindelige Telegrammer.

LXVII.

1. Angivelsen Z sendes i Begyndelsen af Intimationen i Pressetelegrammer og tjener til at betegne dem ved deres Indførelse i Regnskaberne.

Desuden har disse Telegrammer foran Adressen Betegnelsen „Presse", som medregnes i Antallet af taksérede Ord.

Medmindre andet er bestemt ved særskilt Overenskomst, sendes Pressetelegrammer kun fra Kl. 6 Aften til Kl. 9 Morgen i den Orden, hvori de er indleverede eller optagne og sidestillet med Privattelegrammer. Telegrammer, der er taksérede i Løbet af denne Tid, men som ikke har

et qui n'ont pu être transmis à 9 heures du matin sont acheminés après cette heure dans les conditions qui précèdent.

2. Les télégrammes de presse prennent rang, pour la remise, parmi les télégrammes privés.

3. Pour tout ce qui n'est pas prévu dans les articles LXV, LXVI et dans le présent article, les télégrammes de presse sont soumis aux dispositions du Règlement et des conventions particulières conclues entre Offices.

4. Les dispositions visant les télégrammes de presse ne sont applicables qu'au régime européen.

Ces dispositions ne sont obligatoires, pour les Administrations qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer, qu'en ce qui concerne l'acceptation des télégrammes de presse en transit (art. LXV, § 4). Elles peuvent être modifiées, en ce qui concerne les conditions de transmission, par les Administrations qui ont à acheminer par leurs câbles d'Europe un trafic extra-européen considérable.

15. Service téléphonique.

LXVIII.

A. Réseau international.

1. Les Administrations des Etats contractants peuvent constituer, au fur et à mesure des besoins, des communications téléphoniques internationales affectées aux relations directes entre deux Offices ou entre plusieurs Offices.

kunnet afsendes inden Kl. 9 Morgen, befordres efter dette Klokkeslet paa de ovennævnte Betingelser. 28/11 1903 30/4 1904

2. Med Hensyn til Aflevering til Adressaten staar Pressetelegrammer i samme Klasse som Privattelegrammer.

3. I alt, hvad der ikke er fastsat i Artiklerne LXV, LXVI og i nærværende Artikel, er Pressetelegrammerne underkastede Bestemmelserne i Reglementet og i særskilte Overenskomster afsluttede mellem Administrationerne.

4. Bestemmelserne angaaende Pressetelegrammer finder kun Anvendelse i den europæiske Taksafdeling.

Disse Bestemmelser er ikke tvungne for de Administrationer, som erklærer ikke at kunne anvende dem, undtagen forsaavidt angaar Modtagelse af Pressetelegrammer i Transit (Art. LXV, § 4). De kan med Hensyn til Befordringsbetingelserne modificeres af de Administrationer, som har en betydelig udeneuropæisk Trafik at befordre gjennem sine Kabler i Europa.

15. Telefontjeneste.

LXVIII.

A. Det internationale Telefonnet.

1. De kontraherende Staters Administrationer kan, efterhvor det tiltrænges, oprette internationale Telefonforbindelser, enten ved at anlægge særskilte Linjer

28/11 1903
30/4 1904

nales, soit en établissant des fils spéciaux, soit en appropriant à ce service des fils déjà existants.

2. Les circuits destinés à l'échange des communications internationales sont constitués de manière à répondre aux conditions dans lesquelles la correspondance doit s'effectuer. Ils sont protégés, dans la plus large mesure possible, contre les influences nuisibles et notamment contre celles qui peuvent résulter du voisinage de courants d'énergie électrique.

3. Les circuits conducteurs spécialement constitués en vue de la correspondance téléphonique sont, à moins d'une décision contraire prise d'un commun accord par les Administrations intéressées, réservés exclusivement à ce service.

4. Les Administrations intéressées déterminent d'un commun accord les relations à ouvrir et la voie à employer pour chacune de ces relations.

5. Les circuits spécialement constitués pour la téléphonie internationale ne peuvent être sectionnés pour servir à d'autres relations téléphoniques, si ce n'est du consentement des Administrations intéressées. Le sectionnement ne peut jamais s'opérer au préjudice de la correspondance internationale, dont les communications ont toujours la priorité.

6. Lorsqne des lignes du service intérieur doivent servir

eller ved at benytte de allerede forhaandenværende Linjer til dette Brug.

2. De Linjer, som er bestemte til Udveksling af internationale Samtaler, skal bygges paa en til de Forholde, hvorunder Korrespondancen skal afvikles, svarende Maade. De beskyttes i størst mulig Udstrækning mod skadelige Indflydelser, og i Særdeleshed mod saadanne, som kan opstaa paa Grund af elektriske Kraftstrømmes Nærhed.

3. De Ledninger, som specielt anlægges for Telefonkorrespondancen, reserveres udelukkende for denne Tjeneste, medmindre de interesserede Administrationer bliver enige om det modsatte.

4. De interesserede Administrationer bestemmer i Fællesskab, hvilke Forbindelser der skal aabnes, og hvilken Vei der skal benyttes for enhver af disse Forbindelser.

5. De Linjer, som specielt er anlagte for den internationale Telefontjeneste, kan ikke opdeles i Sektioner for at tjene til andre Telefonforbindelser, saafremt dette ikke sker med de interesserede Administrationers Samtykke. Opdelingen i Sektioner maa aldrig ske til Hinder for den internationale Korrespondance, hvis Samtaler altid har Fortrinnet.

6. Naar indenlandske Linjer skal benyttes til Udveksling af

à des communications internationales, celles-ci ont la priorité sur les correspondances intérieures.

7. Les fils internationaux sont soumis aux essais prévus à l'article III, paragraphes 2 et 3, du présent Règlement.

8. Quotidiennement, à l'ouverture du service de jour ou à une heure fixée d'un commun accord, les bureaux centraux en relation directe, c'est-à-dire ceux qui forment tête de ligne des circuits internationaux, s'assurent, par des essais d'appel et d'audition, de l'état des communications. Il est tenu note du résultat de cette vérification.

B. Durée du service. Ouverture des bureaux.

1. Les Administrations déterminent, chacune en ce qui la concerne, les jours et heures de fonctionnement des bureaux.

2. Les bureaux téléphoniques ne peuvent cesser leurs opérations qu'après avoir donné cours à toutes les communications demandes avant l'heure fixée pour la clôture.

3. Les bureaux en relation directe s'assurent, aussi souvent qu'il est nécessaire, de la concordance des heures; il ne doit pas exister d'écart supérieur à une minute entre l'heure des bureaux et l'heure officielle.

C. Demandes de communication.

Dans les demandes de communication les abonnés sont,

internationale Samtaler, har disse altid Fortrinsret for den indenlandske Korrespondance. 28/11 1903 30/4 1904

7. De internationale Traade er underkastede de i nærværende Reglements Artikel III, §§ 2 og 3 forudsatte Prøver.

8. Hver Dag ved Dagtjenestens Begyndelse eller til det Klokkeslet, hvorom man bliver enig, skal Centralstationerne i den direkte Forbindelse, d. v. s. de Stationer, som danner de internationale Linjers Hovedpunkter, ved Opringnings- og Høreprøver forvisse sig om Ledningernes Tilstand. Der føres Optegnelser over Resultaterne af disse Prøver.

B. Tjenestens Varighed. Stationernes Tjenestetid.

1. Administrationerne bestemmer hver for sit Omraade, hvilke Dage og Timer Stationerne skal være i Virksomhed.

2. Telefonstationerne kan ikke afslutte sin Tjeneste, førend alle de Samtaler, som er begjærede før den fastsatte Lukningstid, er udvekslede.

3. De Stationer, der staar i direkte Forbindelse med hinanden, forvisser sig, saa ofte det er nødvendigt, om, at Klokkeslettene stemmer overens. Stationernes Tid bør ikke afvige mere end et Minut fra den officielle Tid.

C. Samtalebestillinger.

I Samtalebestillingerne bør

28/11 1903
30/4 1904

autant que possible, désignés par leur numéro d'appel.

D. Communications d'Etat.

1. Les communications d'Etat sont celles qui sont demandées par les autorités ayant le droit d'expédier des télégrammes d'Etat. Elles ne peuvent être échangées qu'entre les pays dont les Administrations ont conclu, à cet effet, des arrangements particuliers.

2. Ces communications jouissent de la priorité sur toutes les autres et leur durée n'est pas limitée. Elles sont annoncées par les mots „Communication d'Etat.

3. Le demandeur d'une communication d'Etat est tenu, s'il y est invité, de déclarer son nom et sa qualité.

E. Communications de service.

Des communications exclusivement relatives au service téléphonique ou au service télégraphique international (art. XVI, § 11) peuvent être échangées, en exemption de taxe, par les lignes téléphoniques internationales entre les fonctionnaires des Administrations autorisés à cette fin.

En réclamant l'exercice de cette faculté, ces fonctionnaires sont tenus de décliner leur nom et leur qualité.

Les correspondances en exemption de taxe sont annoncées d'un poste à l'autre par le mot „Service".

En cas de besoin, la voie télégraphique est employée

Abonnenterne saavidt mulig betegnes ved sine Telefonnumre.

D. Statssamtaler.

1. Statssamtaler er saadanne Samtaler, som begjæres af de Autoriteter, der har Ret til at afsende Statstelegrammer. De kan kun udveksles mellem Lande, som har afsluttet særskilte Overenskomster derom.

2. Disse Samtaler har Fortrinsret for alle andre, og deres Varighed er ikke begrænset. De anmeldes med Ordet „Statssamtale".

3. Den, som begjærer en Statssamtale, er forpligtet til paa Forlangende at opgive sit Navn og sin Stilling.

E. Tjenestesamtaler.

Samtaler, som udelukkende angaar den internationale Telefon- eller Telegraftjeneste (Art. XVI, § 11), kan paa de internationale Telefonlinjer gebyrfrit udveksles mellem de af Administrationernes Funktionærer, som dertil er bemyndigede.

Naar disse Funktionærer forlanger at udøve denne Ret, er de forpligtede til at opgive sit Navn og sin Stilling.

Gebyrfrie Samtaler anmeldes fra Station til Station ved Ordet „Tjeneste".

Om fornødent udveksles Meddelelser angaaende Telefontjene-

pour les communications relatives à l'exécution du service téléphonique.

F. Mode d'application des tarifs. Durée des communications.

1. L'unité adoptée, tant pour la perception des taxes que pour la durée des communications, est la période indivisible de trois minutes.

2. La taxe des conversations entre abonnés s'applique à partir du moment où la communication est établie entre le poste demandeur et le poste demandé après que ce dernier a répondu.

3. Lorsque la communication est demandée par un poste public à destination d'un poste d'abonné, la taxe s'applique à partir du moment où, ce dernier ayant répondu et la communication étant établie, le poste public est mis à la disposition du demandeur.

4. Dans les deux cas précédents, la taxe est due, quelle que soit la personne qui se présente au poste de l'abonné demandé.

5. Enfin, si la communication est demandée par un poste public ou par un poste d'abonné, à destination d'un poste public, la taxe est due à partir du moment où, la communication étant établie, le poste public destinataire est mis à la disposition du demandé.

6. Le temps de l'appel des divers postes, limité en général à une minute pendant le

stens Udførelse ad telegrafisk Vei. 28/11 1903 30/4 1904

F. Tarifernes Anvendelsesmaade. Samtalernes Varighed.

1. Som Enhed saavel for Taksternes Opkrævning som for Samtalernes Varighed antages den udelelige Periode paa 3 Minuter.

2. Taksten for Samtaler mellem Abonnenter skal betales fra det Øieblik, da Forbindelse er tilveiebragt mellem Rekvirentens og Adressatens Apparater, efterat der er svaret fra sidstnævntes Apparat.

3. Naar der fra en offentlig Talestation forlanges Forbindelse med en Abonnents Apparat, skal Taksten betales fra det Øieblik, da den offentlige Talestations Apparat, efterat der er svaret fra Abonnentens Apparat og Forbindelse er istandbragt, stilles til Disposition for Rekvirenten.

4. I de to foregaaende Tilfælde skal Taksten betales, hvilken Person der end melder sig ved Adressatens Apparat.

5. Dersom der endelig fra en offentlig Talestation eller fra en Abonnents Apparat forlanges Forbindelse med en offentlig Talestation, skal Taksten betales fra det Øieblik, da den offentlige Talestations Apparat, efterat Forbindelse er tilveiebragt, stilles til Adressatens Disposition.

6. Den Tid, der medgaar til Opringning af de forskjellige Stationer, og som i Almindelighed

28/11 1903 30/4 1904

jour et à trois minutes pendant la nuit, n'entre pas dans le calcul de la taxe.

7. En dehors des dispositions spéciales relatives aux correspondances d'Etat (*D*, § 1) et aux séances d'abonnement comportant plus de 6 minutes consécutives, nulle communication ne peut avoir une durée supérieure au double de l'unité, si ce n'est lorsqu'il n'existe aucune autre demande en instance.

G. Tarifs. Perception des taxes.

1. Les taxes sont fixées par unité de conversation.

2. Elles se composent de taxes terminales et, s'il y a lieu, de taxes de transit.

3. Pour la détermination des taxes terminales, le territoire des Etats peut être divisé en zones. Une taxe uniforme est adoptée pour chaque zone. Des taxes spéciales réduites peuvent être admises entre Etats limitrophes pour les communications échangées entre les localités voisines de la frontière.

4. Les taxes peuvent être réduites en faveur des communications échangées pendant les heures de nuit.

5. La taxe est perçue par unité indivisible de conversation, selon le cas, sur le titulaire du poste d'abonné à partir duquel la communication est réclamée ou sur la personne qui a demandé la communication à partir d'un poste public.

begrænses til 1 Minut om Dagen og 3 Minuter om Natten, indgaar ikke i Takstberegningen.

7. Udenfor de specielle Bestemmelser angaaende Statskorrespondance (D, § 1) og Abonnementssamtaler paa mere end 6 fortløbende Minuter, kan ingen Samtale have længere Varighed end 2 Enheder, saafremt der foreligger nogen anden Samtalebegjæring.

G. Tarifer. Taksternes Opkrævning.

1. Taksterne fastsættes pr. Samtaleenhed.

2. De bestaar af Terminal- og i Tilfælde Transittakster.

3. For Bestemmelsen af Terminaltaksterne kan Statens Territorium deles i Zoner. En Enhedstakst fastsættes for hver Zone. Mellem limitrofe Stater kan specielle nedsatte Takster anvendes for Samtaler, som udveksles mellem Steder i Nærheden af Grænsen.

4. Taksterne kan nedsættes for Samtaler, som udveksles i Nattetimerne.

5. Taksten opkræves for hel Samtaleenhed efter Omstændighederne hos den Abonnent, fra hvis Apparat Samtalen er forlangt, eller hos den Person, som har begjæret Samtalen fra en offentlig Talestation.

H. Abonnements pour communications de nuit à heures fixes. Contracts.

1. Des communications à heures fixes peuvent être autorisées pendant la nuit par voie d'abonnement. Ces communications doivent concerner exclusivement les affaires personnelles de l'abonné ou celles de son établissement.

2. La durée de l'engagement est d'un mois indivisible. L'abonnement se prolonge de mois en mois, à moins qu'il n'ait été résilié de part ou d'autre huit jours avant l'expiration de la période d'abonnement en cours.

3. La durée minima d'une séance d'abonnement est de deux unités de conversation; des séances d'une durée supérieure peuvent être consenties après entente entre les Administrations.

4. L'abonnement peut être contracté à partir d'une date quelconque, mais la période mensuelle ne prend cours que le 1er ou le 16 de chaque mois. Le montant de l'abonnement afférent à la première période mensuelle est augmenté, s'il y a lieu, de la partie de l'abonnement correspondant à la période comprise entre la date de l'entrée en vigueur et celle du commencement de la période mensuelle.

5. Le montant de l'abonnement est calculé sur une durée moyenne de trente jours; il est perçu par anticipation.

6. La communication d'abonnement est établie d'office

H. Abonnement paa Natsamtaler til bestemte Klokkeslet. Kontrakter. 28/11 1903 30/4 1904

1. Abonnement paa Samtaler til bestemte Klokkeslet om Natten kan tilstedes. Disse Samtaler skal udelukkende angaa Abonnentens personlige eller hans Forretnings Anliggender.

2. Abonnementets Varighed er en hel Maaned. Abonnementet forlænges fra Maaned til Maaned, medmindre det af den ene eller den anden Part er opsagt inden 8 Dage før Udgangen af den løbende Abonnementsperiode.

3. En Abonnementssamtales minimale Varighed er to Samtaleenheder. Samtaler af længere Varighed kan tilstedes efter Overenskomst mellem Administrationerne.

4. Abonnementet kan tegnes fra hvilkensomhelst Dato, men den maanedlige Abonnementsperiodes Begyndelse regnes kun fra den 1ste eller den 16de i hver Maaned. Abonnementsafgiften for den første maanedlige Periode forøges i Tilfælde med den Del af Abonnementet, som svarer til Tidsrummet mellem den Datum, da Abonnementet træder i Kraft, og den Datum, da den maanedlige Periode begynder.

5. Abonnementsafgiften beregnes efter en Middelvarighed af tredive Dage. Den opkræves paa Forskud.

6. Abonnementsforbindelsen etableres i Tjenestens Medfør

28/11 1903
30/4 1904

entre les deux postes indiqués au contrat au moment précis arrêté d'un commun accord, à moins qu'une conversation ne soit engagée entre deux autres personnes. Elle est rompue d'office à l'expiration du temps concédé pour chaque séance si les abonnés n'ont pas déjà donné le signal de fin de conversation.

7. La période de temps non utilisée au cours d'une séance ne peut être reportée à une séance ultérieure. Toutefois, si la non-utilisation est due à une interruption des communications, une compensation de même durée est, si possible, accordée à l'abonné au cours de la même nuit.

Si, à l'expiration de cette période, la compensation n'a pas été offerte, il est remboursé à l'abonné, à sa demande, un trentième du montant mensuel de l'abonnement correspondant à chaque unité perdue.

8. Les abonnements font l'objet de contrats ou d'engagements qui sont dressés par l'Administration chargée d'opérer l'encaissement de la taxe; les Offices intéressés reçoivent une copie de ce document.

I. Communications privées urgentes.

Des communications privées urgentes ayant priorité sur les autres communications privées peuvent être admises moyennant le payement d'une taxe triple de celle des autres communications privées. Toute-

mellem de i Kontrakten angivne Apparater nøiagtig paa det ved Overenskomst fastsatte Klokkeslet, medmindre Samtale paagaar mellem to andre Personer. Forbindelsen afbrydes i Tjenestens Medfør ved Udløbet af den for hver Samtale indrømmede Tid, forsaavidt Abonnenterne ikke allerede har givet Slutsignal.

7. Den Tid, som ikke benyttes i Løbet af en Samtale, kan ikke overføres til en senere Samtale. Dersom ikke-Benyttelsen skyldes Afbrydelse af Forbindelserne, skal der dog om muligt som Erstatning tilstaaes Abonnenten en Samtale af lige lang Varighed i Løbet af samme Nat.

Dersom saadan Erstatning ikke er blevet tilbudt inden Udløbet af dette Tidsrum, tilbagebetales der Abonnenten paa dennes Begjæring en Tredivtedel af den maanedlige Abonnementsafgift for hver tabt Enhed.

8. Abonnementet er Gjenstand for Kontrakter eller Bestillingsformularer, som affattes af den Administration, der skal foretage Indkrævningen af Afgiften. De interesserede Administrationer modtager Kopi af dette Dokument.

I. Private Ilsamtaler.

Private Ilsamtaler, der har Fortrinsret for andre private Samtaler, kan tilstedes mod Erlæggelsen af det tredobbelte af Taksten for de øvrige private Samtaler. Dog kan der fastsættes en Maximumstakst, som er mindre

fois, un maximum de perception inférieur à la triple taxe par unité de conversation peut être prévu.

Les Offices qui n'admettent pas les conversations privées urgentes dans le service intérieur ont le droit de les refuser dans le service international.

J. Liste des abonnés et des postes publics.

1. Chaque Administration fait connaître à ses abonnés les réseaux et postes publics des pays avec lesquels des communications téléphoniques peuvent être établies.

2. Les bureaux centraux importants et les principaux postes publics possèdent les listes des abonnés des postes en relation.

3. Chaque Administration rement gratuitement aux Administrations des pays avec lesquels la correspondance téléphonique est ouverte un nombre suffisant d'exemplaires des listes des abonnés et des postes publics rattachés aux réseaux qui sont en relation avec ces pays.

4. Les Administrations prennent les mesures nécessaires pour que les listes des abonnés puissent être vendues au public.

K. Etablissement et rupture des communications.

1. La correspondance téléphonique peut s'établir:

1° Entre deux postes d'abonnés;

2° Entre deux postes publics;

end det tredobbelte af Taksten for en Samtaleenhed. 28/11 1903 30/4 1904

De Administrationer, som ikke tilsteder Ilsamtaler i den indenlandske Trafik, kan vægre sig ved at modtage dem i den internationale Tjeneste.

J. Fortegnelse over Abonnenterne og de offentlige Talestationer.

1. Hver Administration giver sine Abonnenter Meddelelse om Telefonnettene og de offentlige Talestationer i de Lande, med hvilke Telefonsamtaler kan finde Sted.

2. Vigtige Centralstationer og de betydeligste offentlige Talestationer skal besidde Fortegnelserne over Abonnenterne ved de Stationer, med hvilke den staar i Forbindelse.

3. Hver Administration tilstiller gratis Administrationerne i de Lande, med hvilke der er aabnet Telefonforbindelse, et tilstrækkeligt Antal Eksemplarer af Fortegnelserne over Abonnenterne og de offentlige Talestationer, der er knyttede til de Net, som staar i Forbindelse med disse Lande.

4. Administrationerne tager de nødvendige Forholdsregler, forat Salg til Publikum af Abonnentfortegnelse kan finde Sted.

K. Istandbringelse og Afbrydelse af Samtaleforbindelserne.

1. Telefonkorrespondance kan finde Sted:

1° Mellem to Abonnenters Apparater.

2° Mellem to offentlige Talestationer.

28/11 1903 30/4 1904

3° Entre un poste d'abonné et un poste public.

2. Les correspondances téléphoniques sont échangées dans l'ordre suivant:

a. Communications d'Etat (*D*, § 1);

b. Communications de service urgentes;

c. Communications privées urgentes;

d. Communications privées non urgentes;

e. Communications de service non urgentes.

3. Pour les correspondances de même rang, les communications sont données en alternant et dans l'ordre des demandes. Le cas échéant, les séances d'abonnement sont intercalées d'office parmi ces demandes, de manière à pouvoir être données, autant que possible, à l'heure prévue par le contrat.

4. Les communications téléphoniques sont établies par la voie normale ou, en cas d'encombrement, ou d'interruption de celle-ci, autant que possible, par une autre voie à tarif égal.

5. En cas de non-réponse d'un bureau central, le poste appelant le prévient, au bout d'une minute, par un autre circuit ou, à défaut, par la voie télégraphique.

6. Toute demande de communication doit être collationnée par les bureaux téléphoniques intéressés.

7. Les bureaux centraux de départ et d'arrivée vérifient si l'audition est satisfaisante

3° Mellem en Abonnents Apparat og en offentlig Talestation.

2. Telefonsamtalerne udveksles i følgende Orden:

a. Statssamtaler (D, § 1).

b. Jl-Tjenestesamtaler.

c. Private Jlsamtaler.

d. Almindelige private Samtaler.

e. Almindelige Tjenestesamtaler.

3. Samtaler af samme Rang udveksles skiftevis og i den Orden, hvori de er bestilte. Abonnementssamtaler kan i Tilfælde i Tjenestens Medfør indskydes mellem disse Bestillinger, saaledes at de saavidt muligt kan finde Sted paa det i Kontrakten fastsatte Klokkeslet.

4. Samtaleforbindelserne istandbringes ad den normale Vei eller, i Tilfælde af at denne er overbebyrdet eller afbrudt, saavidt muligt ad en anden Vei med samme Takst.

5. I Tilfælde af, at en Centralstation ikke svarer, varsles den af den anraabende Station efter et Minuts Forløb paa en anden Linje eller i Mangel deraf ad telegrafisk Vei.

6. Enhver Samtalebestilling skal kollationeres af vedkommende Telefonstationer.

7. Centralstationerne paa Udgangs- og Adressestedet undersøger, om der høres tilfredsstil-

dans les deux sens et notent les heures de mise en communication et de fin de conversation. Le signal de fin de conversation doit être donné par les correspondants à leurs bureaux centraux respectifs.

8. Dès que la durée d'une conversation ordinaire atteint six minutes, les bureaux centraux de départ et d'arrivée rompent d'office la communication et ils en avisent, autant que possible, les correspondants.

9. Lorsque la communications est établie à partir d'un poste public, la conversation doit cesser dès la fin de la première unité, à moins que la personne occupant ce poste ne consente à payer la taxe complémentaire, dont l'acquit préalable peut toujours être exigé.

10. Les Administrations font tenir des procès-verbaux mentionnant, outre les incidents de service, tous les éléments nécessaires à la perception des taxes et à l'établissement des comptes internationaux.

L. Archives.

Tout document intéressant le service téléphonique international est conservé au moins pendant six mois à partir du premier du mois qui suit la date à laquelle il se rapporte.

M. Remboursement de taxes.

1. Toute demande de conversation qui, du fait du service téléphonique, n'est pas

lende fra begge Sider og noterer Klokkeslettene for Forbindelsens Istandbringelse og Samtalens Afslutning. Afslutningssignal bør gives af de Korresponderende til deres respektive Centralstationer. 28/11 1903 30/4 1904

8. Naar en almindelig Samtale har varet i 6 Minutter, afbryder Udgangs- og Adressestedets Centralstationer Forbindelsen i Tjenestens Medfør og underretter saavidt muligt de Korresponderende derom.

9. Naar Samtalen føres fra en offentlig Talestation, bør den ophøre ved første Periodes Udløb, medmindre den Person, der benytter Stationens Apparat, samtykker i at betale Takstforøgelsen, som altid kan kræves erlagt paa Forhaand.

10. Administrationerne lader føre Journaler, hvori antegnes foruden Hændelser vedrørende Tjenesten alle de til Opkrævning af Taksterne og til Opstilling af de internationale Afregninger nødvendige Elementer.

L. Arkiver.

Ethvert Dokument, som vedkommer den internationale Telefontjeneste, opbevares mindst 6 Maaneder fra den 1ste i den Maaned, der følger efter den Datum, til hvilken Dokumentet refererer sig.

M. Tilbagebetaling af Takster.

1. Enhver Samtalebestilling, som ved Telefonvæsenets Skyld ikke efterfølges af Istandbringelse

28/11 1903
30/4 1904

suivie de la mise en communication avec le poste demandé est exempte de la taxe. Si le montant de la taxe a été versé, il est remboursé.

2. Il ne peut être accordé de dégrèvement de taxe que si, du fait des installations téléphoniques, les postes mis en communication se sont trouvés dans l'impossibilité de correspondre, à condition que les postes centraux ou publics intéressés aient été appelés immédiatement à constater cette impossibilité.

3. Tout dégrèvement de taxe est concerté entre les Administrations intéressées. Chacune des Administrations renonce à sa part de la taxe.

N. Comptabilité.

1. Les recettes provenant du service téléphonique font, de la part de chaque Administration, l'objet d'un compte spécial indépendant du compte des recettes télégraphiques. Les comptes sont arrêtés et liquidés suivant les dispositions adoptées pour les comptes télégraphiques.

2. En cas de contestation au sujet de la durée d'une conversation, les Administrations s'en rapportent aux inscriptions du bureau central de départ.

O. Dispositions générales.

Les dispositions du Règlement qui ne sont pas contraires aux stipulations du présent chapitre et se rapportent

af Forbindelse med det forlangte Apparat, fritages for Takst. Dersom Takstbeløbet er erlagt, tilbagebetales det.

2. Eftergivelse af Taksten kan kun finde Sted, saafremt der paa Grund af Feil ved Telefonindretningerne ikke har kunnet korresponderes mellem de to Apparater, som er blevet sat i Forbindelse, og paa Betingelse af at vedkommende Centralstationer eller offentlige Talestationer øieblikkelig er blevet varslet derom.

3. Enhver Eftergivelse af Taksten aftales mellem de interesserede Administrationer. Hver Administration giver Afkald paa sin Andel af Taksten.

N. Regnskabsopgjør.

1. De fra Telefontjeneſten hidrørende Indtægter bliver fra hver Administrations Side Gjenstand for en særskilt, af Afregningerne over Telegrafindtægterne uafhængig, Afregning. Afregningerne opstilles og likvideres i Overensstemmelse med de for Afregningerne over Telegraftrafiken gjældende Regler.

2. I Tilfælde af Uenighed om en Samtales Varighed, henholder Administrationerne sig til Udgangs-Centralstationens Anførsler.

O. Almindelige Bestemmelser.

De af Reglementets Bestemmelser, der ikke strider mod Bestemmelserne i nærværende Kapitel, og som angaar de samme

tant aux mêmes objets que celui-ci sont applicables au service téléphonique.

16. Archives.

LXIX.

Les originaux des télégrammes et les documents y relatifs, retenus par les Administrations, sont conservés au moins pendant huit mois, à compter du mois qui suit le mois du dépôt du télégramme, avec toutes les précautions nécessaires au point de vue du secret.

LXX.

1. Les originaux ou les copies des télégrammes ne peuvent être communiqués qu'à l'expéditeur ou au destinataire, après constatation de leur identité, ou bien au fondé de pouvoirs de l'un d'eux.

2. L'expéditeur et le destinataire d'un télégramme ou leurs fondés de pouvoirs ont le droit de se faire délivrer des copies, certifiées conformes, de ce télégramme ou de la copie remise à l'arrivée, si cette copie a été conservée par l'Office de destination. Ce droit expire après le délai fixé pour la conservation des archives.

3. Il est perçu, pour toute copie délivrée conformément au présent article, un droit fixe de 50 centimes par télégramme ne dépassant pas cent mots. Au delà de cent mots, ce droit est augmenté de 50 centimes par série ou fraction de série de cent mots.

Gjenstande som dette, kommer til Anvendelse paa Telefontjeneſten. 28/11 1903 30/4 1904

16. Arkiver.

LXIX.

Telegrammernes Originaler og dertil hørende Dokumenter, som Adminiſtrationerne beholder, opbevares mindſt otte Maaneder, regnet fra den efter Indleveringen følgende Maaned, med Jagttagelſe af al fornøden Forſigtighed med Henſyn til deres Hemmeligholdelſe.

LXX.

1. Telegrammers Originaler eller Kopier maa kun meddeles Afſenderen eller Adresſaten, efterat Vedkommendes Identitet er godtgjort, eller ogſaa til deres Befuldmægtigede.

2. Saavel Afſenderen af et Telegram ſom dets Adresſat eller deres Befuldmægtigede har Ret til at erholde bekræftede Afſkrifter af Telegrammet eller af den ved Ankomſten afleverede Udſkrift, derſom Kopi deraf er bleven opbevaret af Adresſeſtationen. Denne Ret ophører med den for Arkivernes Opbevaring faſtſatte Friſt.

3. For enhver Afſkrift, der udleveres overensſtemmende med nærværende Artikel, opkræves en faſt Takſt af 50 Centimer for ethvert Telegram, der ikke overſkrider hundrede Ord. Denne Takſt forøges med 50 Centimer for hver overſkydende Række paa hundrede Ord eller Del deraf.

28/11 1903
30/4 1904

4. Les Administrations télégraphiques ne sont tenues de donner communication ou copie des pièces désignées ci-dessus que si les expéditeurs, les destinataires ou leurs ayants droit fournissent les indications nécessaires pour trouver les télégrammes auxquels se rapportent leurs demandes.

17. Détaxes et remboursements.

LXXI.

1. Sont remboursés à ceux qui les ont versés à la suite d'une demande de remboursement ou d'une réclamation visant l'exécution du service:

a. La taxe intégrale de tout télégramme qui, par le fait du service télégraphique, n'est pas parvenu à destination;

b. La taxe intégrale de tout télégramme arrêté en cours de transmission par suite de l'interruption d'une voie et dont l'expéditeur a, pour ce fait, demandé l'annulation;

c. La taxe intégrale de tout télégramme qui, par la faute du service télégraphique, est parvenu plus tard qu'il ne serait parvenu par la poste, ou n'a été remis au destinataire qu'après un délai de:

1° 12 heures, s'il s'agit d'un télégramme échangé entre deux pays d'Europe limitrophes ou reliés par des fils directs;

2° 24 heures, s'il s'agit d'un télégramme échangé en-

4. Telegrafadministrationerne er ikke forpligtede til at give nogen Meddelelse om eller Afskrift af de ovenfor omhandlede Dokumenter, medmindre Afsenderne, Adressaterne eller deres Befuldmægtigede forskaffer de nødvendige Opgaver for at finde de Telegrammer, hvoraf Afskrift begjæres.

17. Tilbagebetaling af Takster.

LXXI.

1. Opkrævede Takster tilbagebetales den, der har erlagt samme, naar Begjæring derom er fremkommet, eller naar Besværing over Tjenestens Udførelse er indkommet, efter følgende Regler:

a. Den hele Takst for ethvert Telegram, som ved Telegrafvæsenets Feil ikke er fremkommet til sin Adresse;

b. den hele Takst for ethvert Telegram, hvis Befordring er standset paa Grund af Linjebrud, og naar Afsenderen desaarsag har forlangt Telegrammet annulleret;

c. den hele Takst for ethvert Telegram, som ved Telegrafvæsenets Skyld er fremkommet senere, end det vilde være naaet frem med Posten, eller naar det ikke er blevet afleveret til Adressaten før efter en Frist af:

1°. 12 Timer, hvis det er et Telegram, der er udvekslet mellem 2 limitrofe eller med direkte Traade forbundne europæiske Lande;

2°. 24 Timer, hvis det er et Telegram, der er udvekslet

tre deux autres pays d'Europe, y compris l'Algérie, la Tunisie, la Russie du Caucase et la Turquie d'Asie, ou entre deux pays hors d'Europe limitrophes ou reliés par un fil direct;

3° Trois fois 24 heures dans tous les autres cas.

La durée de fermeture des bureaux, quand elle est la cause du retard, et la durée du transport par exprès ne sont pas comptées dans les délais indiqués ci-dessus.

Les délais mentionnés aux alinéas 2° et 3° sont réduits de moitiée pour les télégrammes d'Etat et les télégrammes urgents;

d. La taxe intégrale de tout télégramme en langage secret avec collationnement ou de tout télégramme en langage clair qui, par suite d'erreurs de transmission, n'a pu manifestement remplir son objet, à moins que les erreurs n'aient été rectifiées par avis de service taxé;

e. La taxe accessoire applicable à un service spécial qui n'a pas été rendu;

f. La taxe intégrale de tout avis de service taxé, télégraphique ou postal, dont l'envoi a été motivé par une erreur de service;

g. Le montant intégral de toute somme versée d'avance en vue d'une réponse lorsque le destinataire n'a pu faire usage du bon ou l'a refusé

mellem to andre Lande i Europa, deri indbefattet Algier, Tunis, russisk Kaukasien og det asiatiske Tyrki, eller mellem to limitrofe eller med en direkte Traad forbundne udeneuropæiske Lande; 28/11 1903 30/4 1904

3°. tre Gange 24 Timer i alle andre Tilfælde.

Varigheden af Stationernes Lukningstid, naar denne er Aarsag til Forsinkelsen, og Varigheden af Ekspressebefordring regnes ikke med i de ovenfor angivne Tidsfrister.

De i Afsnittene 2° og 3° angivne Tidsfrister reduceres til det Halve for Statstelegrammer og fortrinsberettigede Privattelegrammer;

d. den hele Takst for ethvert Telegram i hemmeligt Sprog med Kollationering eller for ethvert Telegram i klart Sprog, som paa Grund af Ekspeditionsfeil aabenbart ikke har kunnet opfylde sin Hensigt, saafremt Feilene ikke er blevne rettede ved takseret Tjenestemeddelelse;

e. Tillægstaksten for en Specialekspedition, der ikke er bleven udført;

f. den hele Takst for enhver takseret Tjenestemeddelelse, telegrafisk eller postal, hvis Afsendelse er foranlediget ved Feil ved Tjenesten;

g. det hele for et Svar forudbetalte Beløb, naar Adressaten ikke har kunnet gjøre Brug af eller har vægret sig ved at modtage Svarbeviset, og dette

28/11 1903
30/4 1904

et que ce bon se trouve entre les mains du service qui l'a délivré ou est restitué à ce service avant l'expiration d'un délai de trois mois à partir de sa date d'émission;

beror hos eller tilbageleveres til den Administration, der har udstedt det, inden Udløbet af tre Maaneder fra Udstedelsesdagen at regne;

h. La taxe afférente au parcours électrique non effectué lorsque, par suite de l'interruption d'une voie télégraphique, le télégramme a été acheminé sur sa destination par la voie postale ou par un autre moyen. Toutefois, les frais déboursés pour remplacer la voie télégraphique primitive par un moyen de transport quelconque sont déduits de la somme à rembourser;

h. den Taxt, der falder paa den ikke udførte Del af Telegrafbefordringen, naar Telegrammet paa Grund af Brud paa Telegrafforbindelsen er blevet befordret til sin Bestemmelse pr. Post eller paa anden Maade. Dog sker der Fradrag af Omkostningerne for denne Befordring i det Beløb, der skal tilbagebetales;

i. La taxe, lorsqu'elle est égale ou supérieure à 1 fr., du ou des mots omis dans la transmission d'un télégramme, à moins que l'erreur n'ait été réparée au moyen d'un avis de service taxé;

i. Taxten for det eller de under Befordringen udeladte Ord, naar den beløber sig til 1 Frank eller derover, medmindre Feilen er bleven rettet ved en taxeret Tjenestemeddelelse;

j. Les sommes versées pour les avis de service taxés demandant la répétition d'un passage supposé erroné et, pour les réponses y relatives, si la répétition n'est pas conforme à la première transmission, mais sous la réserve que, dans le cas où quelques mots auraient été correctement et les autres incorrectement reproduits dans le télégramme primitif, la taxe des mots qui, dans la demande de répétition et dans la réponse, se rapportent exclusivement aux mots

j. erlagte Gebyrer for taxerede Tjenestemeddelelser med Begjæring om Gjentagelse af et eller flere Ord, der antages at være feilagtige, og for Svar paa saadanne Tjenestemeddelelser, hvis Gjentagelsen ikke er overensstemmende med den første Ekspedition, men dog med det Forbehold i Tilfælde af at nogle Ord var bleve rigtig og de øvrige feilagtig gjengivne i det oprindelige Telegram, at Tilbagebetaling ikke finder Sted af Taxten for de Ord i Repetionsbegjæringen og Svaret paa samme, som udelukkende angaar

correctement transmis la première fois n'est pas remboursée.

Toutefois, la taxe des mots correctement transmis doit être remboursée si l'Administration intéressée reconnaît que les altérations commises empêchaient de saisir le sens des mots qui n'avaient pas été dénaturés;

k. La différence entre la valeur d'un bon de réponse et le montant de la taxe du télégramme affranchi au moyen de ce bon, si cette différence est au moins égale à un franc (art. L, § 2);

l. La taxe de tout télégramme arrêté par application des dispositions des articles 7 et 8 de la Convention de St-Pétersbourg;

m. La part de taxe due pour tout télégramme annulé (art. XLIV, §§ 2 et 3).

2. Dans le cas de remboursement partiel d'un télégramme multiple, le quotient obtenu en divisant la taxe totale perçue par le nombre des copies détermine la taxe afférente à chaque copie, le télégramme comptant, à cet égard, également pour une copie.

3. Dans les cas prévus par les alinéas *a*, *b*, *c*, *d*, *h* et *i* du paragraphe premier du présent article, le remboursement ne s'applique qu'aux télégrammes mêmes qui ne sont pas parvenus ou qui ont été annulés, retardés ou dénaturés, y compris les taxes accessoires

de første Gang rigtig aftelegra- 28/11 1903
ferede Ord. 30/4 1904

Dog bør Taksten for de rigtig aftelegraferede Ord tilbagebetales, hvis vedkommende Administration erkjender, at de begaaede Feil har hindret Forstaaelsen af de ikke forvanskede Ord;

k. Forskjellen mellem det Beløb, hvorpaa et Svarbevis lyder, og Taksten for det med Svarbeviset betalte Telegram, naar denne Forskjel udgjør mindst 1 Frank (Art. L, § 2);

l. Taksten for ethvert Telegram, der er stanset i Henhold til Artiklerne 7 og 8 i Petersburgkonventionen;

m. den for ethvert annulleret Telegram skyldige Taksdel (Art. XLIV, §§ 2 og 3).

2. I Tilfælde af delvis Tilbagebetaling af Taksten for et Telegram med flere Adresser bestemmer den Kvotient, der fremkommer ved at dele den hele opkrævede Takst med Udskrifternes Antal, den Betaling, der skal erlægges for hver Udskrift, idet Telegrammet herunder ligeledes regnes for en Udskrift.

3. I de i nærværende Artikels § 1, Litera a, b, c, d, h og i forudsatte Tilfælde kan Tilbagebetalingen kun anvendes paa Taksterne for selve de ikke fremkomne, annullerede, forsinkede eller forvanskede Telegrammer tilligemed de mulig ikke benyttede Tillægstakster, men ikke paa den ved ikke-

28/11 1903 30/4 1904

non utilisées, mais non aux correspondances qui auraient été motivées ou rendues inutiles par la non-remise, le retard ou l'altération.

4. Lorsque les erreurs imputables au service télégraphique ont été réparées par l'envoi d'avis de service taxés, le remboursement ne porte que sur les taxes de ces avis de service. Aucun remboursement n'est dû pour les télégrammes auxquels ces avis se rapportent.

5. Aucun remboursement n'est accordé pour les télégrammes rectificatifs qui, au lieu d'être échangés de bureau à bureau sous forme d'avis de service taxés (art. XVII), ont été échangés directement entre l'expéditeur et le destinataire.

6. Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux télégrammes empruntant les lignes d'un Office non adhérent qui refuserait de se soumettre à l'obligation du remboursement.

Toutefois, les Offices adhérents ayant participé à la transmission abandonnent leur part de taxe quand le droit au remboursement se trouve établi.

LXXII.

1. Toute réclamation en remboursement de taxe doit être formée, sous peine de déchéance, avant l'expiration d'un délai de cinq mois à partir de la date de dépôt du télégramme.

Fremkomsten, Forsinkelsen eller Forvanskningen foranledigede eller unyttiggjorte Korrespondance.

4. Naar de Feil, der skyldes Telegrafvæsenet, er blevne rettede ved takserede Tjenestemeddelelser, finder Tilbagebetaling Sted kun af de for disse Meddelelser erlagte Takster, men ikke for de Telegrammer, hvortil de refererer sig.

5. Ingen Tilbagebetaling af Takster tilstaaes for de Rettelsestelegrammer, som, istedetfor at udvexles mellem vedkommende Stationer i Form af takserede Tjenestemeldelser (Art. XVII), udvekslés direkte mellem Afsender og Adressat.

6. Bestemmelserne i nærværende Artikel kan ikke anvendes paa Telegrammer, der befordres paa Linjer tilhørende en udenfor Konventionen staaende Administration, som vægrer sig for at underkaste sig Forpligtelsen til Tilbagebetaling af Gebyrer.

De i Telegrafunionen staaende Administrationer, som har deltaget i Befordringen, giver dog Afkald paa sin Takstandel, naar Retten til Tilbagebetaling er konstateret.

LXXII.

1. Enhver Reklamation af Takst skal under Rettens Fortabelse være fremsat inden 5 Maaneders Forløb fra Telegrammets Indleveringsdatum at regne.

2. Toute réclamation doit être présentée à l'Office d'origine et être accompagnée des pièces probantes, savoir: une déclaration écrite du bureau de destination ou du destinataire, si le télégramme a été retardé ou s'il n'est pas parvenu; la copie remise au destinataire, s'il s'agit d'altération ou d'omission.

Toutefois, la réclamation peut être présentée par le destinataire à l'Office de destination, qui juge s'il doit y donner suite ou la faire présenter à l'Office d'origine.

3. Lors de la présentation d'une demande de remboursement, il peut être perçu sur le réclamant une taxe de réclamation s'élevant, pour les télégrammes du régime européen, à 50 centimes et à 2 francs pour ceux du régime extra-européen.

4. Lorsqu'une réclamation a été reconnue fondée par les Administrations intéressées, la taxe de réclamation, s'il en a été perçu une, est restituée au réclamant, avec la taxe à rembourser pour le télégramme par l'Office d'origine.

5. L'expéditeur qui ne réside pas dans le pays où il a déposé son télégramme peut faire présenter sa réclamation à l'Office d'origine par l'intermédiaire d'un autre Office. Dans ce cas, l'Office qui l'a reçue est, s'il y a lieu, chargé d'effectuer le remboursement.

2. Enhver Begjæring om Taksten Tilbagebetaling skal stiles til Afsendelsesstationens Bestyrelse og ledsages af behørige Bilag, nemlig: en skriftlig Erklæring fra Adressestationen eller Adressaten, hvis Telegrammet er forsinket eller ikke fremkommet, og den Afskrift, der er bleven tilstillet Adressaten i Tilfælde af Forvanskning eller Udeladelse af Ord. 28/11 1903 30/4 1904

Dog kan Begjæringen af Adressaten stiles til den Administration, hvorunder Adressestationen hører, som da afgjør, om den skal tages tilfølge eller oversendes til den Administration, hvorunder Afsendelsesstationen hører.

3. Ved Fremsættelsen af en Begjæring om Tilbagebetaling af Takster kan der affordres Reklamanten et Reklamationsgebyr af 50 Centimer for et Telegram i den europæiske Afdeling og af 2 Franks for Telegrammer i den udeneuropæiske Afdeling.

4. Er Begjæringen ertjendt berettiget af de interesserede Administrationer, tilbagebetales den reklamerede Takst, forsaavidt den er opkrævet, til Reklamanten af den Administration, hvorunder Afsendelsesstationen hører, og med det Taksibeløb, der bliver at tilbagebetale for Telegrammet.

5. En Afsender, der ikke bor i det Land, hvor han har indleveret sit Telegram, kan stile sin Begjæring til Afsendelsesstationens Administration gjennem en anden Telegrafbestyrelse. Naar i saa Tilfælde Begjæringen indvilges, skal den Bestyrelse, af hvem den er modtaget, besørge Tilbagebetalingen.

28/11 1903
30/4 1904

6. Les réclamations communiquées d'Office à Office sont transmises avec un dossier complet, c'est-à-dire qu'elles contiennent (en original, en extrait ou en copie) toutes les pièces ou lettres qui les concernent. Ce pièces doivent être analysées en français lorsqu'elles ne sont pas rédigées dans cette langue ou dans une langue comprise de tous les Offices intéressés.

7. Les réclamations ne sont transmises d'Office à Office que lorsque les faits sur lesquels elles portent peuvent donner lieu à remboursement.

Toutefois, des enquêtes peuvent être exceptionnellement demandées par les Offices, dans l'intérêt du service, lorsque des irrégularités graves ou répétées ont été commises.

8. L'Office qui reçoit une demande en remboursement de la taxe payée pour une réponse peut la transmettre directement à l'Office qui a émis le bon. Celui-ci peut effectuer le remboursement soit en donnant l'autorisation de porter le montant à son débet par la voie des différentes Administrations intermédiaires, soit en faisant parvenir directement à l'Office ou au bureau d'origine le montant à rembourser en un mandat de poste.

LXXIII.

1. Pour tout télégramme non remis à destination, le remboursement est supporté par les Offices sur les lignes

6. Ved tjenſtlig Overſendelſe af Reklamationer ſkal disſe være ledſagede af ſamtlige dem vedkommende Telegrammer eller Breve (i Original, Uddrag eller Kopi). Disſe Dokumenter reſumeres paa Franſk, naar de ikke er affattede i dette eller i et af alle de intereſſerede Beſtyrelſer forſtaaet Sprog.

7. Reklamationerne overſendes fra den ene Beſtyrelſe til den anden kun forſaavidt de paaberaabte Fakta kan give Anledning til Tilbagebetaling.

Dog kan der af Adminiſtrationerne undtagelſesvis begjæres Underſøgelſer i Tjeneſtens Intereſſe, naar grovere eller gjentagne Uregelmæssigheder har fundet Sted.

8. Den Adminiſtration, ſom modtager en Begjæring om Tilbagebetaling af det for et Svartelegram forudbetalte Gebyr, kan ſende den direkte til den Adminiſtration, der har udſtedt Beviſet. Denne Adminiſtration kan foretage Tilbagebetalingen enten ved gjennem de forſkjellige mellemliggende Adminiſtrationer at give Bemyndigelſe til at debitere den Beløbet eller ved direkte at tilſtille Affendelſeslandets Adminiſtration eller Indleveringsſtationen det Beløb, der ſkal tilbagebetales, ved en Poſtanviſning.

LXXIII.

1. For ethvert Telegram, der ikke er blevet befordret til ſin Beſtemmelſe, ſkal Tilbagebetalingen bæres af de Adminiſtrationer,

desquels ont été commises les irrégularités qui ont empêché le télégramme de parvenir au destinataire.

Toutefois, lorsque la perte d'un télégramme a lieu en cours de transmission, la taxe afférente au parcours ultérieur et, le cas échéant, celle de la réponse payée sont toujours remboursées par l'Office qui les a reçues ou les aurait dû recevoir par voie de décompte.

2. Si la demande de remboursement pour cause de non-remise est repoussée, la remise du télégramme doit être constatée par un reçu ou par une déclaration de l'Administration destinataire.

3. En cas de retard, le remboursement intégral de la taxe est effectué aux frais des Offices par le fait desquels le retard s'est produit et dans la proportion des retards imputables à chaque Office.

4. Au cas où l'altération d'un télégramme donne droit au remboursement de la taxe, l'Office d'origine détermine les erreurs qui ont empêché le télégramme de remplir son objet, et la part contributive des diverses Administrations est réglée d'après le nombre des fautes ainsi déterminées, un mot omis ou ajouté comptant pour une erreur.

5. La part contributive pour l'altération d'un mot dénaturé successivement sur les lignes de plusieurs Administrations

paa hvis Linje de Feil er indløbne, der har forhindret Telegrammet fra at komme frem til Adressaten. $^{28}/_{11}$ 1903 $^{30}/_{4}$ 1904

Naar et Telegram er bortkommet under Befordringen, skal dog det Gebyr, som falder paa den videre Befordring og i Tilfælde Svargebyret, altid tilbagebetales af den Administration, som har modtaget, eller som gjennem Afregning skulde have modtaget dem.

2. Bliver en Begjæring om Tilbagetaling paa Grund af Ikkeaflevering afvist, skal Telegrammets Aflevering godtgjøres ved en Kvittering eller en Erklæring fra Adressеadministrationen.

3. I Tilfælde af Forsinkelse finder Taksens fuldstændige tilbagebetaling Sted for de Administrationers Regning, der har været Aarsag i Forsinkelsen, og i Forhold til de Forsinkelser, der kan tilregnes hver Administration.

4. I Tilfælde, hvor Forvanskning af et Telegram giver Ret til Tilbagebetaling af Taksten bestemmer den Administration, hvorunder Afsendelsesstationen hører, de Feil, der har forhindret Telegrammet fra at opfylde sit Øiemed, og den Andel, der skal tilsvares af hver Administration, opgjøres efter det saaledes bestemte Antal Feil, idet et udeladt eller tilføiet Ord regnes for en Feil.

5. Den Andel, der skal tilsvares for Forvanskning af et paa flere Administrationers Linjer efterhaanden forvanskет Ord, bæres

28/11 1903 30/4 1904 est supportée par la première de ces Administrations.

6. Le remboursement de la taxe accessoire applicable à un service spécial non effectué est à la charge de l'Administration par le fait de laquelle ce service n'a pas été rendu.

7. Les omissions ou erreurs sont imputables:

a. Aux deux bureaux: lorsque, par suite de la négligence du contrôle prévu dans l'article XXXIX, le télégramme a été égaré entre ces deux bureaux; lorsqu'une lettre, ou un chiffre, ou plusieurs lettres ou chiffres constituant des mots taxés ayant été omis ou ajoutés par le bureau qui a transmis, le bureau qui a reçu n'a pas vérifié le nombre des mots; lorsque le collationnement obligatoire ou la répétition d'office obligatoire a été omis ou donné incomplètement.

b. Au bureau qui a reçu: lorsqu'aux appareils à grand rendement il y a une différence non rectifiée entre le texte transmis et la répétition d'office; à tous les appareils lorsque, en cas de rectification, il n'a pas modifié la première transmission d'après cette rectification.

c. Au bureau qui a transmis: lorsqu'il y a une différence non rectifiée entre le texte transmis et la répétition d'office ou le collationnement donné par l'agent réceptionnaire et dans tous les autres cas.

af den første af disse Administrationer.

6. Tilbagebetalingen af Tillægstaksten for en ikke udført Specialekspedition paahviler den Administration, der er Skyld i, at denne Ekspedition ikke er blevet udført.

7. Feil eller Udeladelser tilregnes:

a. begge Stationer: naar Telegrammet, som en Følge af Mangel paa den i Artikel XXXIX foreskrevne Kontrol er forkommet mellem disse Stationer; naar et Bogstav eller et Ziffer eller flere saadanne, der danner takserede Ord, er blevne udeladte eller tilføiede af den afsendende Station, og den modtagende Station ikke har undersøgt Ordantallet; naar pligtig Kollationering eller tvungen tjenstlig Gjentagelse er bleven undladt eller ufuldstændig udført.

b. Modtagelsesstationen: naar der ved Hurtigapparaterne er en ikke berigtiget Forskjel mellem den afsendte Tekst og den tjenstlige Gjentagelse; ved alle Apparater, naar den i Tilfælde af Berigtigelse ikke har rettet den første Telegrafering overensstemmende med denne Berigtigelse.

c. Afsendelsesstationen: naar der er en ikke berigtiget Forskjel mellem den afsendte Tekst og den af den modtagende Betjent afgivne tjenstlige Gjentagelse eller Kollation og i alle andre Tilfælde.

8. Lorsque, par suite de l'absence ou de l'insuffisance des documents, le bureau responsable d'une omission ou erreur ne peut être désigné, le remboursement est mis à la charge de l'Administration où la preuve fait défaut.

Toutefois, pour les transmissions effectuées sur des lignes où il est fait usage d'appareils à réception auditive, et à défaut de preuves permettant de déterminer matériellement auquel des deux bureaux les omissions ou erreurs sont imputables, le remboursement éventuel est supporté, par moitié, par chacune des deux Administrations dont ces bureaux relèvent.

9. Lorsqu'une réclamation a été présentée et mise en circulation dans les délais fixés par le paragraphe premier de l'article LXXII et que la solution n'a point été notifiée dans les délais fixés par l'article LXIX, pour la conservation des archives, l'Office qui a reçu la réclamation rembourse la taxe réclamée, et le remboursement est mis à la charge de l'Administration qui a retardé l'instruction.

10. Pour les correspondances du régime extra-européen, le remboursement est supporté par les différentes Administrations d'Etat ou de Compagnies privées par les lignes desquelles le télégramme a été transmis, chaque Administration abandonnant sa part de taxe.

8. Naar det paa Grund af manglende eller ufuldstændige Dokumenter ikke kan paavises, hvilken Station er den ansvarlige for Udeladelse eller Feil, paahviler Tilbagebetalingen den Administration, der mangler Beviset. 28/11 1903 30/4 1904

For Befordringer, der er udførte paa Linjer, hvor Apparater med Modtagelse efter Hørselen er i Brug, og i Mangel af Beviser, hvorefter det med Sikkerhed kan afgjøres, hvilken af de to Stationer er Skyld i Udeladelserne eller Feilene, bærer dog de to Administrationer, hvorunder disse hører, hver en Halvpart af den mulige Tilbagebetaling.

9. Naar en Reklamation er bleven indleveret og omsendt inden den i Artikel LXXII, § 1, fastsatte Frist, og ingen Afgjørelse er bleven notificeret inden den i Artikel LXIX for Arkivernes Opbevaring bestemte Tid, tilbagebetaler den Bestyrelse, der har modtaget Reklamationen, den tilbagefordrede Takst, som tilsvares af den Administration, der har forsinket Undersøgelsen.

10. For Korrespondance i den udeneuropæiske Takstafdeling bæres Tilbagebetalingen af de forskjellige Stats-Administrationer eller Privatkompagniers Bestyrelser, paa hvis Linjer Telegrammet er blevet befordret, idet hver Administration giver Afkald paa sin Andel af Taksten.

28/11 1903
30/4 1904

LXXIV.

1. Le remboursement de la taxe des télégrammes arrêtés en vertu des articles 7 et 8 de la Convention est à la charge de l'Administration qui a arrêté le télégramme. Celle-ci doit procéder d'office à ce remboursement.

2. Toutefois, lorsque cette Administration a notifié, conformément à l'article 8, la suspension de certaines catégories de correspondances, le remboursement des taxes des télégrammes de cette catégorie est supporté par l'Offic d'origine à partir du lendemain du jour où la notification lui est parvenue.

Dans le régime extra-européen, lorsque l'acceptation de ces télégrammes est le résultat d'une erreur de service, il est fait application des dispositions de l'article LXXIII, paragraphe 10.

18. Comptabilité.

Article 12 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes se doivent réciproquement compte des taxes perçues par chacune d'elles.

LXXV.

1. Le franc sert d'unité monétaire dans l'établissement des comptes internationaux.

2. Chaque Etat crédite l'Etat limitrophe du montant des taxes des télégrammes qu'il lui a transmis, calculées depuis la frontière de ces deux Etats jusqu'à destination sans tenir compte des réduc-

LXXIV.

1. Tilbagebetalingen af Taksten for de i Henhold til Konventionens Artikel 7 og 8 stansede Telegrammer paahviler den Administration, som har stanset Telegrammet. Denne skal foretage saadan Tilbagebetaling i Tjenestens Medfør.

2. Naar imidlertid denne Administration i Overensstemmelse med Art. 8 har notificeret Forbud mod visse Slags Telegrammer, skal Tilbagebetalingen af Takster for Telegrammer af denne Art paahvile den Administration, hvorunder Afsendelsesstationen henhører, fra Dagen efter Notifikationens Modtagelsesdatum at regne.

Naar Aarsagen til disse Telegrammers Modtagelse er en Tjenestefeil, anvendes i den europæiske Takstafdeling Bestemmelserne i Artikel LXXIII, § 10.

18. Regnskabsopgjør.

Konventionens Artikel 12.

De høie kontraherende Parter skylde hinanden gjensidig Regnskab for de af enhver af dem opkrævede Afgifter.

LXXV.

1. Franken tjener som Myntenhed ved Affattelsen af de internationale Regnskaber.

2. Hver Stat godskriver Nabostaten Summen af Taksterne for de Telegrammer, som den har sendt denne, beregnede fra disse to Staters Grænse til Bestemmelsesstedet uden at føre Regnskab over de Nedsættelser,

tions accordées aux télégrammes d'Etat sur certaines lignes; ces réductions font l'objet d'un règlement spécial entre les Administrations intéressées.

3. Les taxes terminales peuvent être liquidées directement entre Etats extrêmes, après une entente entre ces Etats et les Etats intermédiaires.

4. Dans le cas d'application de l'article LXXXVIII, l'Administration contractante en relation directe avec l'Office non adhérent est chargée de régler les comptes entre cet Office et les autres contractants auxquels elle a servi d'intermédiaire pour la transmission.

LXXVI.

1. Les comptes sont établis d'après le nombre de mots transmis chaque jour, chaque mot urgent étant compté pour trois mots.

2. Les taxes accessoires sont exclues des comptes, ainsi que les taxes non recouvrées par le bureau d'arrivée et perçues par un autre bureau. Sont également exclus des comptes les avis de service taxés et les télégrammes dont la taxe, conformément aux dispositions du Règlement, n'a pas été encaissée par le bureau de départ ou de réexpédition.

Il est fait exception à la règle qui précède: 1° pour les taxes perçues pour les réponses payées; celles-ci sont

der er indrømmet Statstelegrammer paa visse Linjer. Disse Nedsættelser er Gjenstand for speciel Overenskomst mellem de interesserede Administrationer. 28/11 1903 30/4 1904

3. Opgjør for Terminaltakster kan ske direkte mellem Afsendelses- og Adressestationens Telegrafvæsener efter Overenskomst mellem disse og de mellemliggende Bestyrelser.

4. I Tilfælde af Anvendelse af Artikel LXXXVIII paaligger det den kontraherende Administration, der staar i direkte Forbindelse med en i Konventionen ikke deltagende Bestyrelse, at opgjøre Regnskaberne imellem denne og de øvrige kontraherende Bestyrelser, mellem hvilke ovennævnte Administration har tjent som Mellemled ved Befordringen.

LXXVI.

1. Afregningerne opstilles efter det hver Dag afsendte Antal Ord, idet hvert Ord i et fortrinsberettiget Privattelegram regnes for tre Ord.

2. I Afregningerne medtages ikke Tillægstakster ligesom heller ikke de Takster, der ikke er opkrævede af Adressestationen, men af en anden Station. Ligeledes medtages ikke i Afregningerne takserede Tjenestemeddelelser og Telegrammer, for hvilke Taksten i Henhold til Reglementets Bestemmelser ikke er blevet indkasseret af Afsendelses- eller Efterssendelsesstationen.

Der gjøres Undtagelse fra den foregaaende Regel: 1° for de for betalte Svar opkrævede Gebyrer; disse medtages i Afreg-

28/11 1903 / 30/4 1904

inscrites dans les comptes et dévolues à l'Office destinataire du télégramme primitif; 2° pour les réponses payées elles-mêmes: celles-ci sont portées en compte.

3. Dans le régime extra-européen, on crédite, en outre, la taxe du collationnement, la taxe de transport par exprès et la taxe par mot des télégrammes sémaphoriques venant des navires en mer. Dans ce dernier cas, la taxe totale pour le parcours électrique est déduite du compte total de la journée ou du mois respectif, et, en cas de non-perception à l'arrivée, chaque Office abandonne sa part de taxe.

4. Les taxes qui n'entrent pas dans les comptes sont conservées par l'Office qui les a encaissées.

5. Dans la correspondance du régime européen, lorsque la transmission s'écarte de la voie qui a servi de base à l'établissement du tarif, la taxe de transit perçue est répartie, à partir du point où la voie normale a été abandonnée, entre les Administrations qui ont concouru à la transmission, y compris celle qui a provoqué le détournement, et les câbles sous-marins en cause. Cette répartition s'effectue au prorata des taxes de transit normales.

Les dispositions ci-dessus s'appliquent également aux télégrammes transmis par une voie plus coûteuse dans les conditions indiqués à l'article XLII, paragraphe 2.

ningerne og tilfalder den Administration, hvorunder det oprindelige Telegrams Adressestation hører; 2° for selve de betalte Svartelegrammer; disse føres i Afregning.

3. I den udeneuropæiske Takstafdeling krediterer man forøvrigt Taksten for Kollationering, Taksten for Befordring med Expresse og Ordtaksten for de fra Skibe i Sjøen ankomne Semafortelegrammer. I det sidstnævnte Tilfælde fratrækkes den hele Takst for den elektriske Befordring i Total-Afregningsbeløbet for vedkommende Dag eller Maaned, og i Tilfælde af, at Taksten ikke opkræves paa Adressestedet, giver hver Administration Afkald paa sin Andel.

4. De Takster, som ikke indgaar i Afregningerne, beholdes af den Administration, der har opkrævet dem.

5. Naar i den europæiske Takstafdeling et Telegrams Befordringsvei afviger fra den, hvorefter Telegrammet er takseret, fordeles den opkrævede Transittakst fra det Punkt af, hvor den regulære Vei er forladt, blandt de Administrationer, der har deltaget i Befordringen, deri indbefattet den Administration, som har foranlediget Afvigelsen, samt vedkommende Undervandskabler. Denne Fordeling sker i Forhold til de normale Transittakster.

De ovenstaaende Bestemmelser anvendes ligeledes paa Telegrammer, der sendte ad en kostbarere Vei under de Art. XLII, § 2 angivne Betingelser.

Les télégrammes acheminés dans les conditions prévues aux deux alinéas précédents sont revêtus de la mention „dévié“, qui est transmise à la fin du préambule, à la suite de la mention de voie, s'il en existe une.

6. Pour les télégrammes entre pays limitrophes qui empruntent une voie détournée, l'Office expéditeur bonifie les taxes normales de transit, sauf arrangements spéciaux. Par contre, les taxes terminales pour ces mêmes télégrammes sont liquidées entre les Administrations des deux pays limitrophes, à moins qu'elles ne restent acquises à l'Administration d'origine en vertu d'un arrangement spécial.

7. Dans la correspondance du régime extra-européen, hormis le cas visé au paragraphe 5, 2e alinéa, lorsqu'un télégramme quel qu'il soit, a été transmis par une voie différente de celle qui a servi de base à la taxe, la différence de taxe est supportée par l'Office qui a détourné le télégramme, sauf recours contre l'Office à qui ce détournement est imputable.

8. La taxe qui sert de base à la répartition entre Etats est celle qui résulte de l'application régulière des tarifs établis entre les Etats intéressés, sans qu'il soit tenu compte des erreurs de taxation qui ont pu se produire.

9. Toutefois, le nombre de mots annoncé par le bureau

Telegrammer, der er befor- 28/11 1903
drede paa de i de to foregaaende 30/4 1904
Afsnit omhandlede Maader, forsynes med Betegnelsen „dévié“, som sættes i Slutten af Indledningen lige efter via-Bemerkningen, om saadan findes.

6. For Telegrammer, udvekslede mellem Nabolande, og som befordres ad Omvei, godtgjør det afsendende Telegrafvæsen de normale Transittakster, medmindre særskilt Ordning er truffen. Derimod opgjøres Terminaltakfterne for disse Telegrammer mellem de to Nabolandes Administrationer, medmindre de helt tilfalder den afsendende Administration ifølge særskilt Overenskomst.

7. Naar i den udeneuropæiske Takstafdeling et Telegram af hvilketsomhelst Slags er blevet sendt en anden Vei end den ved Takstberegningen forudsatte, udenfor det i § 5, andet Afsnit omhandlede Tilfælde, bæres Takstforskjellen af det Telegrafvæsen, der har sendt Telegrammet ad Omvei, med Forbehold af Regres hos den Bestyrelse, som har foranlediget denne Omvei.

8. Den Takst, der tjener som Grundlag ved Fordelingen mellem Staterne er den, som fremkommer ved den regulære Anvendelse af de mellem de interesserede Stater fastsatte Tarifer, uden at der tages Hensyn til de Feil i Takseringen, som maatte være indløbne.

9. Dog tjener det Ordantal, der er anmeldt af Indleverings-

28/11 1903
30/4 1904

d'origine sert de base à l'application de la taxe, sauf le cas où, a cause d'une erreur de transmission, il aurait été rectifié d'un commun accord entre le bureau d'origine et le bureau correspondant.

LXXVII.

1. Dans le régime européen, les Administrations peuvent, d'un commun accord, régler les comptes d'après le nombre de télégrammes qui ont franchi la frontière, chaque télégramme étant considéré comme comprenant le nombre moyen de mots résultant des statistiques établies contradictoirement.

2. Dans le cas prévu au paragraphe précédent, il n'est tenu compte que des télégrammes ordinaires, des télégrammes urgents (chaque télégramme urgent comptant ponr trois télégrammes) et des réponses payées.

3. Les statistiques destinées à déterminer le nombre moyen de mots par télégramme portent sur une durée de deux fois vingt-huit jours, savoir: les vingt-huit premiers jours du mois de Février et les vingt-huit premiers jours du mois d'Août. En cas d'événement exceptionnel survenu dans une des deux périodes précitées, les Etats intéressés peuvent s'entendre pour opérer un nouveau comptage à une époque différente.

4. Pour déterminer la moyenne des mots par télégramme, on divise le nombre total des mots échangés dans chaque

stationen som Grundlag for Takseringen, undtagen i Tilfælde, hvor Ordantallet paa Grund af Telegraferingsfeil er blevet rettet efter fælles Overenskomst mellem Indleveringsstationen og den korresponderende Station.

LXXVII.

1. I den europæiske Afdeling kan Administrationerne ved fælles Overenskomst fastsætte Taksterne efter Antallet af Telegrammer, der har passeret Grænsen, idet hvert Telegram ansees som indeholdende det Gjennemsnitsordantal, der er fremkommet som Resultat af den gjensidig optagne Statistik.

2. I det i foregaaende Paragraf forudsatte Tilfælde føres kun Regnskab over almindelige Telegrammer, fortrinsberettigede Telegrammer (idet hvert saadant regnes for tre Telegrammer) og forudbetalte Svar.

Den til Fastsættelsen af Gjennemsnitsordantallet pr. Telegram bestemte Statistik strækker sig over et Tidsrum af to Gange 28 Dage, nemlig de første 28 Dage af Februar Maaned og de første 28 Dage af August Maaned. I Tilfælde af indtrufne eskceptionelle Begivenheder i de to forannævnte Perioder kan de interesserede Stater træffe Aftale om at iverksætte en ny Beregning paa et andet Tidspunkt.

4. For at bestemme Gjennemsnitsordantallet pr. Telegram deler man det gjennem hver Forbindelse udvekslede Totalordantal

relation par le nombre des télégrammes échangés, pendant la période période précitée, dans la même relation.

On procède de même pour déterminer la valeur moyenne des réponses payées.

Ces moyennes sont arrondies à deux décimales. Elles peuvent être établies soit pour les télégrammes échangés dans les deux sens, soit pour chaque sens séparément.

5. Les moyennes ainsi établies servent à l'établissement des comptes jusqu'à revision, celle-ci ne devant pas être faite avant deux années au moins.

6. Le nombre de télégrammes échangés doit être porté en compte chaque jour par les bureaux en relation directe en divisant, si nécessaire, le trafic suivant les différents pays.

7. En multipliant le nombre des télégrammes par le chiffre moyen du nombre de mots, on obtient à la fin du mois le nombre total des mots, qui doit alors être multiplié par le chiffre de la part de taxe terminale ou de transit correspondante. Il est procédé de même pour déterminer le montant des taxes pour réponses payées à créditer.

8. Les bureaux d'échange se communiquent chaque jour, le cas échéant par catégories, le nombre des télégrammes expédiés la veille, en indiquant également le nombre de télé-

med det gjennem samme Forbindelse i Løbet af den ovennævnte Periode udvekslede Antal Telegrammer. 28/11 1903 30/4 1904

Man gaar frem paa samme Maade for at bestemme Middelværdien af de forudbetalte Svar.

Disse Middeltal afrundes til to Decimaler. De kan opstilles enten for Telegrammer udvekslede i begge Retninger eller særskilt for hver Retning.

5. De saaledes beregnede Gjennemsnitsordantal tjener til Opstilling af Afregningerne, indtil Revision sker; saadan bør dog ikke finde Sted før idetmindste efter 2 Aar.

6. De i direkte Forbindelse staaende Stationer fører hver Dag Regnskab over det udvekslede Antal Telegrammer, idet Trafiken om fornødent deles efter de forskjellige Lande.

7. Ved at multiplicere Telegramantallet med Middelordantallet erholder man ved Maanedens Slutning det Totalordantal, som da maa multipliceres med det Tal, der angiver vedkommende Terminal- eller Transittakstandel. Der gaaes frem paa samme Maade for at bestemme det Takstbeløb, der skal krediteres for betalte Svar.

8. De i Forbindelse staaende Stationer meddeler hinanden gjensidig hver Dag, i Tilfælde klassevis, det den foregaaende Dag ekspederede Antal Telegrammer, idet Antallet af Telegrammer

28/11 1903 30/4 1904 grammes portant la mention = RP =.

9. Les différences supérieures à 1 p. 100 doivent seules faire l'objet de vérifications, auxquelles il est procédé immédiatement.

LXXVIII.

1. Le règlement réciproque des comptes a lieu à l'expiration de chaque mois.

2. Le décompte et la liquidation du solde se font à la fin de chaque trimestre.

3. Le solde résultant de la liquidation est payé à l'Etat créditeur en francs d'or effectifs, à moins que les deux Administrations en cause ne se soient entendues pour l'emploi d'une autre monnaie.

4. Les frais de déplacement sont à la charge de l'Office créditeur.

LXXIX.

1. L'échange des comptes mensuels a lieu avant l'expiration du trimestre qui suit le mois auquel ils se rapportent.

2. La vérification des comptes, ainsi que la notification de leur acceptation et des observations y relatives, a lieu dans un délai maximum de six mois à dater de leur envoi. L'Office qui n'a reçu, dans cet intervalle, aucune observation rectificative, considère le compte comme admis de plein droit. Cette disposition est aussi applicable aux observations faites par un Office

med Angivelsen = RP = ligeledes opgives.

9. Kun Uoverensstemmelser paa over 1 Procent gjøres til Gjenstand for Revision; denne foretages uopholdelig.

LXXVIII.

1. Gjensigig Afslutning af Regnskaberne finder Sted ved Udgangen af hver Maaned.

2. Afregning og Opgjør af Saldoen sker ved Slutningen af hvert Kvartal.

3. Den Saldo, som Opgjøret udviser, betales til den tilgodehavende Stat i effektive Franks i Guld, medmindre de to interesserede Administrationer er blevne enige om Anvendelsen af anden Mynt.

4. Forsendelsesudgifterne bæres af den tilgodehavende Bestyrelse.

LXXIX.

1. Udveksling af de maanedlige Regnskaber finder Sted inden 3 Maaneders Forløb efter Slutningen af den Maaned, til hvilken de henhører.

2. Revision af Regnskaberne ligesom Meddelelse om deres Godkjendelse og Bemerkninger desangaaende finder Sted seneſt inden seks Maaneder, regnet fra deres Afsendelse. Den Administration, der i Løbet af dette Tidsrum ikke har modtaget nogen Bemerkning, betragter Regnskabet som retmæssigen vedtaget. Denne Bestemmelse anvendes ogsaa paa de Bemerkninger, der af en Bestyrelse gjøres med Hensyn til de

sur les comptes rédigés par un autre.

3. Les comptes mensuels sont admis sans revision quand la différence des sommes finales établies par les deux Administrations intéressées ne dépasse pas 1 p. 100 du débet de l'Administration qui l'a établi. Dans le cas d'une revision commencée, elle doit être arrêtée lorsque, par suite d'un échange d'observations entre les Offices intéressés, la différence qui a donné lieu à la revision se trouve renfermée dans limites de 1 p. 100.

4. Le compte trimestriel doit être vérifié et liquidé dans le délai de six semaines qui suit l'échange des comptes afférents au dernier mois du trimestre correspondant. Passé ce délai de six semaines, les sommes dues à un Office par un autre sont productives d'intérêts, à raison de 5% par an, à dater du jour d'expiration du dit délai. Le décompte se fait indépendamment de la revision des comptes mensuels.

5. Il n'est pas admis de réclamation, dans les comptes, au sujet de télégrammes ayant plus de huit mois de date.

19. Réserves.

Artiele 17 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre elles, des arrangements particuliers de toute nature sur les points du service qui n'intéressent pas la généralité des Etats.

af en anden Bestyrelse affattede Regnskaber. 28/11 1903 30/4 1904

3. De maanedlige Regnskaber vedtages uden Revision, naar Forskjellen imellem de af begge vedkommende Administrationer beregnede endelige Summer ikke overskrider 1 Procent af den Administrations Debet, der har beregnet den. Hvis Revision er paabegyndt, bør den standses, naar den Forskjel, der har givet Anledning til Revisionen, som Følge af udvekslede Bemerkninger mellem de interesserede Bestyrelser, er bragt ned under Grænserne af 1 Procent.

4. Kvartalsafregningen maa prøves og opgjøres inden Udløbet af seks Uger efter Udvekslingen af Regnskaberne for den sidste Maaned i vedkommende Kvartal. Overskrides denne Tidsfrist af seks Uger, svares der Renter af det Beløb, den ene Bestyrelse skylder den anden, beregnet efter 5 Procent p. a. fra Tidsfristens Udløb at regne. Dette Opgjør sker uafhængig af de maanedlige Regnskabers Revision.

5. Reklamationer i Regnskaberne vedkommende Telegrammer, der er over 8 Maaneder gamle, fremmes ikke.

19. Forbehold.

Konventionens Artikel 17.

De høie kontraherende Parter forbeholde sig gjensidig Ret til indbyrdes at træffe særskilte Overenskomster af enhver Art angaaende Tjenesteanliggender, der ikke berøre Staternes fælles Interesse.

28/11 1903
30/4 1904

LXXX.

Les points du service sur lesquels porte la réserve prévue à l'article 17 de la Convention sont notamment:

L'établissement des tarifs d'Etat à Etat;

Le règlement des comptes;

L'adoption d'appareils ou de vocabulaires spéciaux entre des points et dans des cas déterminés;

L'application du système des timbres-télégraphe;

La transmission des mandats de poste par le télégraphe;

La perception des taxes à l'arrivée;

Le service de la remise des télégrammes à destination;

La faculté de transmettre, à prix réduit, des correspondances à l'usage de la presse, à des heures et à des conditions déterminées, sans préjudice pour le service général, ou de louer, à cet effet, des fils spéciaux moyennant abonnement;

L'extension du droit de franchise aux télégrammes de service qui concernent la météorologie et tous autres objets d'intérêt public.

20. Bureau international. Communications réciproques.

Article 14 de la Convention.

Un organe central, placé sous la haute autorité de l'Administration supérieure de l'un des Gouvernements contractants désigné, à cet effet, par le règlement, est chargé de réunir, de coordonner et de publier les

LXXX.

De Tjenesteanliggender, der henhører under det i Konventionens Artikel 17 omhandlede Forbehold, er i Særdeleshed:

Tarifernes Fastsættelse fra Stat til Stat;

Regnskabernes Ordning;

Antagelse af særegne Apparater eller særegne Ordbøger mellem bestemte Punkter og i bestemte Tilfælde;

Anvendelse af Telegraffrimerker;

Befordring af Postanvisninger pr. Telegraf;

Taksternes Opkrævning ved Modtagelsesstationen;

Telegrammers Aflevering til Adressaten;

Ret til for nedsat Pris at befordre Korrespondancer til Brug for Pressen paa bestemte Timer og paa særskilte Betingelser uden Skade for Tjenesten i dens Helhed, eller til at udleie særskilte Linjer til dette Brug ved Abonnement;

Udvidelse af Taksfriheden til Tjenestetelegrammer, der angaar Meteorologien og alle andre Gjenstande af almindelig Interesse.

20. Internationalt Bureau. Gjensidige Meddelelser.

Konventionens Artikel 14.

Det overdrages et Centralorgan, der er stillet under Overbestyrelsens høie Myndighed i den af de kontraherende Stater, som ved Reglementet dertil bestemmes, at samle, ordne og offentliggjøre Oplysninger af ethvert Slags angaaende den

renseignements de toute nature relatifs à la télégraphie internationale, d'instruire les demandes de modification aux tarifs et au règlement de service, de faire promulguer les changements adoptés, et, en général, de procéder à toutes les études et d'exécuter tous les travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de la télégraphie internationale.

Les frais auxquels donne lieu cette institution sont supportés par toutes les Administrations des Etats contractants.

internationale Telegrafi, at behandle Forslag om Forandringer i Tariferne og i Tjenesteregulementet, at lade de vedtagne Forandringer kundgjøre og i Almindelighed at foretage alle forberedende Undersøgelser og udføre alle Arbeider, som maatte blive det forelagt i den internationale Telegrafis Interesse. 28/11 1903 30/4 1904

Omkostningerne ved denne Institution bæres af de kontraherende Staters samtlige Bestyrelser.

LXXXI.

1. L'organe central prévu par l'article 14 de la Convention reçoit le titre de Bureau international des Administrations télégraphiques.

2. L'Administration supérieure de la Confédération suisse est désignée pour organiser le Bureau international dans les conditions déterminées par les articles LXXXII à LXXXIV suivants.

LXXXI.

1. Det i Konventionens Artikel 14 omhandlede Centralbureau faar Titel af Telegrafadministrationernes internationale Bureau.

2. Schweizerforbundets øverste Styrelse er valgt til at organisere det internationale Bureau paa de Betingelser, som er fastsatte i Artiklerne LXXXII til LXXXIV nedenfor.

LXXXII.

1. Les frais communs du Bureau international des Administrations télégraphiques ne doivent pas dépasser, par année, la somme de 100,000 francs, non compris les frais spéciaux auxquels donne lieu la réunion d'une Conférence internationale. Cette somme pourra être augmentée ultérieurement du consentement de toutes les Parties contractantes.

2. L'Administration désignée, en vertu de l'article 14 de la Convention, pour la direction du Bureau international, en surveille les dépen-

LXXXII.

1. Telegrafadministrationernes internationale Bureaus Fælles-udgifter maa ikke overstige 100,000 Franks om Aaret, heri ikke iberegnet de specielle Udgifter, Sammenkaldelsen af en international Konference medfører. Denne Sum kan senere forøges med alle de kontraherende Parters Samtykke.

2. Den ifølge Konventionens Artikel 14 til det internationale Bureaus Bestyrelse valgte Administration har Tilsyn med Udgifterne, gjør de nødvendige For-

28/11 1903
30/4 1904

ses, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel, qui est communiqué à toutes les autres Administrations intéressées.

3. Pour la répartition des frais, les Etats contractants ou adhérents sont divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1re	classe	25	unités.
2e	„	20	„
3e	„	15	„
4e	„	10	„
5e	„	5	„
6e	„	3	„

4. Ces coefficients sont multipliés par le nombre d'Etats de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

5. Les Administrations des Etats contractants sont, pour la contribution aux frais, réparties ainsi qu'il suit dans les six classes dont il est fait mention au paragraphe précédent:

1re classe: Allemagne, République Argentine, Australie, Autriche, Brésil, France, Grande-Bretagne, Hongrie, Indes britanniques, Italie, Japon, Russie, Turquie.

2e classe: Espagne.

3e classe: Belgique, Indes néerlandaises, Norvège, Pays-Bas, Roumanie, Suède.

4e classe: Cap de Bonne-Espérance, Danemark, Egypte,

ſkud og affatter det aarlige Regnſkab, ſom meddeles alle de øvrige interesſerede Adminiſtrationer.

3. Med Hensyn til Udgifternes Fordeling deles de kontraherende eller tiltrædende Stater i 6 Klasſer, der hver bidrager i Forhold til et viſt Antal Enheder, nemlig:

1ſte	Klasſe	25	Enheder,
2den	„	20	„
3die	„	15	„
4de	„	10	„
5te	„	5	„
6te	„	3	„

4. Disſe Koefficienter multipliceres med Antallet af hver Klasſes Stater, og Summen af de ſaaledes fundne Produkter giver det Antal Enheder, hvormed Totaludgiften ſkal divideres. Kvotienten giver Størrelſen af Enheden for Udgiften.

5. Med Hensyn til Udgiftsbidragene fordeles de kontraherende Staters Adminiſtrationer paa følgende Maade i de i foregaaende Paragraf omtalte 6 Klasſer:

1ſte Klasſe: Tyſkland, den argentinſke Republik, Auſtralien, Øſterrige, Braſilien, Frankrig, Storbritanien, Ungarn, britiſk Indien, Italien, Japan, Rusland, Tyrkiet.

2den Klasſe: Spanien.

3die Klasſe: Belgien, nederlandſk Indien, Norge, Holland, Rumœnien, Sverige.

4de Klasſe: Kap det gode Haab, Danmark, Egypten, franſk

Indo-Chine française, Nouvelle-Zélande, Suisse, Uruguay.

5e classe: Bosnie-Herzégovine, Bulgarie, Colonies portugaises, Grèce, Madagascar, Portugal, Sénégal, Serbie, Siam, Tunisie.

6e classe: Ceylan, Crète, Luxembourg, Montenegro, Natal, Nouvelle-Calédonie, Perse.

LXXXIII.

1. Les Offices des Etats contractants se transmettent réciproquement tous les documents relatifs à leur administration intérieure et se communiquent tout perfectionnement qu'ils viendraient à y introduire.

2. En règle générale, le Bureau international sert d'intermédiaire à ces notifications.

3. Les dits Offices envoient par la poste, par lettre affranchie, au Bureau international, la notification de toutes les mesures relatives à la composition et aux changements de tarifs intérieurs et internationaux, à l'ouverture de lignes nouvelles et à la suppression de lignes existantes, en tant que ces lignes intéressent le service international, enfin aux ouvertures, suppressions et modifications de service des bureaux. Les documents imprimés ou autographiés à ce sujet par les Administrations sont expédiés au Bureau international soit à la date de leur distribution, soit, au plus tard, le premier jour du mois qui cette date.

Indo-Kina, Ny-Seland, Schweiz, Uruguay. 28/11 1903 30/4 1904

5te Klasse: Bosnien-Herzegovina, Bulgarien, de portugisiske Kolonier, Grækenland, Madagaskar, Portugal, Senegal, Serbien, Siam, Tunis.

6te Klasse: Ceylon, Kreta, Luxemburg, Montenegro, Natal, Ny-Kaledonien, Persien.

LXXXIII.

1. De kontraherende Staters Administrationer tilstiller hverandre gjensidig alle Dokumenter vedrørende deres indre Bestyrelse og meddeler hverandre alle Forbedringer, de maatte indføre deri.

2. I Almindelighed tjener det internationale Bureau som Mellemled ved disse Meddelelser.

3. De nævnte Administrationer sender pr. Post og i betalt Brev til det internationale Bureau Kundgjørelse om alle Forholdsregler vedrørende de indre saavelsom de internationale Tarifers Sammensætning og Forandringer, Aabning af nye Linjer og Nedlæggelse af gamle, forsaavidt disse Linjer interesserer den internationale Tjeneste; endelig Aabning og Nedlæggelse af Stationer samt Forandringer i deres Tjeneste. De af Administrationerne i den Anledning trykte eller autograferede Dokumenter oversendes til det internationale Bureau, enten den Dag de bliver uddelte, eller i det seneste den første Dag i paafølgende Maaned.

28/11 1903
30/4 1904

4. Les dites Administrations lui envoient, en outre, par télégraphe, avis de toutes les interruptions ou rétablissements des communications qui affectent la correspondance internationale.

5. Elles lui font parvenir, au commencement de chaque année, et aussi complètement qu'il leur est possible, des tableaux statistiques du mouvement des correspondances, de la situation des lignes, du nombre des appareils et des bureaux, etc. Ces tableaux sont dressés d'après les indications du Bureau international, qui distribue, à cet effet, des formules toutes préparées.

6. Elles adressent également à ce Bureau deux exemplaires des publications diverses qu'elles font paraître.

7. Le Bureau international reçoit, en outre, communication de tous les renseignements relatifs aux expériences auxquelles chaque Administration a pu procéder sur les différentes parties du service.

LXXXIV.

1. Le Bureau international coordonne et publie le tarif. Il communique aux Administrations, en temps utile, tous les renseignements y relatifs, en particulier ceux qui sont spécifiés au paragraphe 3 de l'article précédent. S'il y a urgence, ces communications sont transmises par la voie télégraphique, notamment dans les cas prévus par le paragraphe 4 du même article.

4. De nævnte Administrationer sender desuden Bureauet telegrafisk Meddelelse om alle de Afbrydelser eller Gjenoptagelser af Forbindelserne, der vedrører den internationale Korrespondance.

5. De tilstiller Bureauet i Begyndelsen af hvert Aar, og saa fuldstændigt, som det er dem muligt, statistiske Tabeller over Korrespondancens Gang, Linjernes Udstrækning, Stationernes og Apparaternes Antal o. s. v. Disse Tabeller affattes efter det internationale Bureaus Angivelser, hvilket til den Ende uddeler fuldstændige Formularer.

6. De sender ligeledes til dette Bureau to Eksemplarer af de forskjellige Skrifter, de lader trykke.

7. Desuden meddeles det internationale Bureau alle Oplysninger vedkommende de Erfaringer, enhver Administration maatte gjøre med Hensyn til Tjenestens forskjellige Dele.

LXXXIV.

1. Det internationale Bureau ordner og offentliggjør Tarifen. Det meddeler Administrationerne i betimelig Tid alle Tarifen vedkommende Oplysninger, i Særdeleshed saadanne, der findes opregnede i den foregaaende Artikels Paragraf 3. I uopsættelige Tilfælde beordres disse Meddelelser telegrafisk, navnlig i saadanne, som omhandles i samme Artikels Paragraf 4. I Notifikationer angaaende Tarifforan-

Dans les notifications relatives aux changements de tarifs, il donne à ces communications la forme voulue pour que ces changements puissent être immédiatement introduits dans le texte des tableaux des taxes annexés à la Convention.

2. Le Bureau internntional dresse une statistique générale.

3. Il rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition, un journal télégraphique en langue française.

4. Il dresse, publie et revise périodiquement une carte officielle des relations télégraphiques.

5. Il établit et publie une nomenclature des bureaux ouverts au service international et des annexes périodiques à ce document faisant connaître les additions et modifications qui doivent y être apportées.

6. Il doit, d'ailleurs, se tenir en tout temps à la disposition des Administrations des Etats contractants pour leur fournir, sur les questions qui intéressent la télégraphie internationale, les renseignements spéciaux de tous genres dont elles pourraient avoir besoin.

7. Les documents imprimés par le Bureau international sont distribués aux Administrations des Etats contractants dans la proportion du nombre d'unités contributives, d'après l'article LXXXII. Les documents supplémentaires

dringer giver Bureauet sine Meddelelser saadan Form, at disse Forandringer øieblikkelig kan indføres i Teksten af de Konventionen tilføiede Taksttabeller. 28/11 1903 30/4 1904

2. Det internationale Bureau udarbeider en almindelig Statistik.

3. Det redigerer ved Hjælp af de til dets Raadighed stillede Dokumenter en Telegraf-Journal i det franske Sprog.

4. Det udarbeider, udgiver og reviderer periodisk et officielt Kart over Telegrafforbindelserne.

5. Det istandbringer og offentliggjør en Nomenklatur over de Stationer, der er aabnede for den internationale Tjeneste, samt periodiske Tillæg til dette Dokument med Oplysning om de Tilføielser og Forandringer, som bliver at foretage deri.

6. Desforuden bør det til enhver Tid være til de kontraherende Staters Administrationers Disposition for at forskaffe dem de specielle Oplysninger af alle Slags, som de kan tiltrænge med Hensyn til Spørgsmaal, der vedkommer den internationale Telegrafi.

7. De af det internationale Bureau trykte Dokumenter ombeles til de kontraherende Staters Administrationer i Forhold til Antallet af Bidragsenheder overensstemmende med Artikel LXXXII. Det større Antal Exemplarer, som disse Administrationer maatte for-

28/11 1903
30/4 1904

que réclameraient ces Administrations sont payés à part, d'après leur prix de revient. Il en est de même des documents demandés par les exploitations privées.

8. Les demandes de cette nature doivent être formulées une fois pour toutes, jusqu'à nouvel avis, et de manière à donner au Bureau international le temps de régler le tirage en conséquence.

9. Les Administrations contractantes peuvent proposer, par l'intermédiaire du Bureau international, des modifications au tarif et au Règlement prévus par les articles 10 et 13 de la Convention. Le Bureau international soumet les propositions à l'examen des Administrations, qui doivent lui faire parvenir, dans un délai de cinq mois, leurs observations, amendements ou contre-propositions, sans caractère définitif. Les réponses sont réunies par les soins du Bureau international et communiquées aux Administrations, avec l'invitation de se prononcer pour ou contre les propositions et, le cas échéant, les contre-propositions qui se sont produites. Celles qui n'ont point fait parvenir leur réponse dans le délai de cinq mois, à compter de la date de la seconde circulaire du Bureau international leur notifiant les observations apportées, sont considérées comme s'abstenant.

Pour être adoptées, les propositions doivent obtenir, savoir:

lange, betales særskilt efter deres Kostende. Paa samme Maade forholdes med de af private Telegrafselskaber forlangte Dokumenter.

8. Forlangender af dette Slags fremsættes en Gang for alle, indtil anden Underretning gives, og saaledes, at det internationale Bureau gives Tid til at ordne Trykningen i Overensstemmelse dermed.

9. De kontraherende Administrationer kan gjennem det internationale Bureau foreslaa saadanne Modifikationer i Tarifen og Reglementet, som omhandlet i Konventionens Artikel 10 og 13. Bureauet forelægger disse Forslag for Administrationerne, som inden en Frist af fem Maaneder maa indkomme til Bureauet med sine Bemerkninger, Ændringer eller Modforslag — hvorved Spørgsmaalet dog ikke er endelig afgjort. Besvarelserne samles og besørges derpaa af Bureauet meddelt Administrationerne med Opfordring til disse om at afgive Udtalelse for eller imod Forslagene og i Tilfælde de fremkomne Modforslag. De Administrationer, der ikke har afgivet sit Svar inden fem Maaneder fra det andet Cirkulæres Datum at regne, hvori de af Bureauet meddeles de indkomne Bemerkninger, betragtes som om de har undslaaet sig.

For at være antagne maa Forslagene have opnaaet:

1° L'assentiment unanime des Administrations qui ont émis un vote, s'il s'agit de modifications à apporter aux dispositions du Règlement.

2° L'assentiment des Administrations intéressées, s'il s'agit de modifiations de tarifs.

3° L'assentiment de la majorité des Administrations qui ont émis un vote, s'il s'agit de de l'interprétation des dispositions du Règlement.

10. Le Bureau international est chargé de notifier, en temps utile, aux Administrations toutes les modifications ou résolutions adoptées conformément au précédent paragraphe et la date de leur mise en vigueur. Cette notification ne sera exécutoire qu'après un délai de deux mois, au moins, pour les modifications ou résolutions concernant le Règlement et de quinze jours, au moins, pour les modifications de tarifs.

11. Le Bureau international prépare les travaux des Conférences télégraphiques. Il pourvoit aux copies et impressions nécessaires, à la rédaction et à la distribution des amendements, procès-verbaux et autres renseignements.

12. Le directeur de ce Bureau assiste aux séances de la Conférence et prend part aux discussions, sans voix délibérative.

13. Le Bureau international fait, sur sa gestion, un

1° Enstemmigt Samtykke af de Administrationer, der har afgivet sin Stemme, forsaavidt det gjælder Modifikationer i Reglementets Bestemmelser. 28/11 1903 30/4 1904

2° Samtlige interesserede Administrationers Samtykke, naar det gjælder Modifikationer i Tariferne.

3° Tilslutning af Flertallet af Administrationerne i Tilfælde, hvor det gjælder Fortolkning af Reglementets Bestemmelser.

10. Det internationale Bureau har det Hverv i betimelig Tid at kundgjøre for Administrationerne alle de Forandringer eller Bestemmelser, der er vedtagne i Henhold til foregaaende Paragraf, samt Tiden for deres Ikrafttræden. Disse Notifikationer kan ikke træde i Kraft før efter mindst to Maaneders Forløb for Forandringer eller nye Bestemmelser i Reglementet og efter idetmindste femten Dages Forløb for Forandringer i Tarifen.

11. Det internationale Bureau forbereder Arbeidet for Telegrafkonferencerne. Det sørger for fornødne Afskrifter og Trykning samt for Redaktion og Uddeling af Ændringsforslag, Beretning om Møderne og andre Oplysninger.

12. Dette Bureaus Direktør er tilstede ved Konferencens Møder og tager Del i Forhandlingerne uden Ret til at stemme.

13. Det internationale Bureau afgiver om sin Virksomhed en

28/11 1903 30/4 1904 rapport annuel qui est communiqué à toutes les Administrations des Etats contractants.

14. Sa gestion est également soumise à l'examen et à l'appréciation des Conférences prévues par l'article 15 de la Convention.

21. Conférences.

Article 15 de la Convention.

Le tarif et le règlement prévus par les articles 10 et 13 sont annexés à la présente Convention. Ils ont la même valeur et entrent en vigueur en même temps qu'elle.

Ils seront soumis à des revisions où tous les Etats qui y ont pris part pourront se faire représenter.

A cet effet, des Conférences administratives auront lieu périodiquement, chaque Conférence fixant elle-même le lieu et l'époque de la réunion suivante.

Article 16 de la Convention.

Ces Conférences sont composées des délégués représentant les Administrations des Etats contractants.

Dans les délibérations, chaque Administration a droit à une voix, sous réserve, s'il s'agit d'Administrations différentes d'un même Gouvernement, que la demande en ait été faite par voie diplomatique au Gouvernement du pays où doit se réunir la Conférence, avant la date fixée pour son ouverture, et que chacune d'entre elles ait une représentation spéciale et distincte.

Les revisions résultant des délibérations des Conférences ne sont exécutoires qu'après avoir reçu l'approbation de tous les Gouvernements des Etats contractants.

aarlig Beretning, der meddeles alle de kontraherende Staters Administrationer.

14. Dets Virksomhed er ligeledes underkastet Undersøgelse og Bedømmelse af de i Konventionens Artikel 15 omhandlede Konferencer.

21. Konferencer.

Konventionens Artikel 15.

Tarifen og Reglementet, der omhandles i Artiklerne 10 og 13, vedføies nærværende Konvention. De have samme Gyldighed og træde i Kraft paa samme Tid som den.

De skulle underkastes Revisioner, ved hvilke alle de kontraherende Stater kunne lade sig repræsentere.

I denne Hensigt skulle administrative Konferencer periodisk finde Sted; enhver Konference bestemmer selv Stedet og Tiden for den næste Samling.

Konventionens Artikel 16.

Konferencerne bestaa af Delegerede, der repræsentere de kontraherende Staters Administrationer.

Ved Forhandlingerne har enhver Administration Ret til en Stemme. Naar der imidlertid er Spørgsmaal om forskjellige Administrationer tilhørende en og samme Regjering, maa der ad diplomatisk Vei være gjort Forlangende derom hos Regjeringen i det Land, hvor Konferencen skal samle sig, før den for dens Aabning bestemte Dag, og maa enhver af nævnte Administrationer have en særskilt og forskjellig Repræsentation.

De Revisioner, der hidrøre fra Konferencernes Forhandlinger, kunne ikke sættes i Udførelse, førend de ere blevne bifaldte af de kontraherende Staters samtlige Regjeringer.

LXXXV.

L'époque fixée pour la réunion des Conférences prévues par le paragraphe 3 de l'article 15 de la Convention est avancée si la demande en est faite par dix, au moins, des Etats contractants.

22. Adhésion. Relations avec les Offices non adhérents.

Article 18 de la Convention.

Les Etats qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique à celui des Etats contractants au sein duquel la dernière Conférence aura été tenue, et par cet Etat à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

Article 19 de la Convention.

Les relations télégraphiques avec des Etats non adhérents ou avec les exploitations privées sont réglées dans l'intérêt général du développement progressif des communications, par le règlement prévu à l'article 13 de la présente Convention.

LXXXVI.

1. Dans le cas des adhésions prévues par l'article 18 de la Convention, les Administrations des Etats contractants peuvent refuser le bénéfice de leurs tarifs conventionnels aux Offices qui demanderaient à adhérer sans conformer eux-mêmes leurs tarifs à ceux des Etats intéressés.

2. Les Offices qui ont, en dehors de l'Europe, des lignes

LXXXV.

28/11 1903
30/4 1904

Den for Konferencernes Samling efter Konventionens Artikel 15, § 3, fastsatte Tid fremrykkes, dersom Forlangende derom fremkommer fra idetmindste ti af de kontraherende Stater.

22. Tilslutning. Forbindelser med de ikke deltagende Bestyrelser.

Konventionens Artikel 18.

Stater, som ikke have taget Del i nærværende Konvention, skulle paa Begjæring tilstedes Adgang til at slutte sig til samme.

Saadan Tilslutning skal ad diplomatisk Vei notificeres den af de kontraherende Stater, i hvilken den sidste Konference er bleven afholdt, og af denne Stat kundgjøres for de øvrige.

Tilslutningen medfører fuldstændig Vedtagelse af alle de Forpligtelser og fuldstændig Delagtighed i alle i nærværende Konvention stipulerede Fordele.

Konventionens Artikel 19.

Telegrafforbindelser med ikke tiltrædende Stater eller med private Anlæg ordnes ved det i nærværende Konventions Art. 13 omhandlede Reglement i fælles Interesse for Kommunikationernes fremadskridende Udvikling.

LXXXVI.

1. I Tilfælde af de i Konventionens Artikel 18 omhandlede Tilslutninger kan de kontraherende Staters Administrationer negte de Stater, der maatte forlange at slutte sig til Konventionen uden selv at rette sin Tarif efter de interesserede Staters omforenede Tarifer, de dermed forbundne Fordele.

2. De Bestyrelser, der udenfor Europa besidder Linjer, for hvilke

28/11 1903 30/4 1904 pour lesquelles ils ont adhéré à la Convention, déclarent quel est, du régime européen ou extra-européen, celui qu'ils entendent leur appliquer. Cette déclaration résulte de l'inscription dans les tableaux des taxes ou est notifiée ultérieurement par l'intermédiaire du Bureau international des Administrations télégraphiques.

LXXXVII.

1. Les exploitations télégraphiques privées qui fonctionnent dans les limites d'un ou de plusieurs Etats contractants, avec participation au service international, sont considérées, au point de vue de ce service, comme faisant partie intégrante du réseau télégraphique de ces Etats.

2. Les autres exploitations télégraphiques privées sont admises aux avantages stipulés par la Convention et par le présent Règlement moyennant accession à toutes leurs clauses obligatoires et sur la notification de l'Etat qui a concédé ou autorisé l'exploitation. Cette notification a lieu conformément au second paragraphe de l'article 18 de la Convention.

3. Cette accession doit être imposée aux exploitations qui relient entre eux deux ou plusieurs des Etats contractants, pour autant qu'elles soient engagées par leur contrat de concession à se soumettre, sous ce rapport, aux obligations prescrites par l'Etat qui a accordé la concession.

de har sluttet sig til Konventionen, erklærer, om de agter at lade disse Linjer indgaa i den europæiske eller den udeneuropæiske Taksfafdeling. Denne Erklæring finder Sted ved Indskrivning i Taksttabellerne eller notificeres senere gjennem Telegrafadministrationernes internationale Bureau.

LXXXVII.

1. Private Telegrafanlæg inden en eller flere kontraherende Staters Grænser betragtes med Hensyn til den internationale Tjeneste, forsaavidt de har Andel i denne, som om de udgjorde en integrerende Del af disse Staters Telegrafnet.

2. Andre private Telegrafanlæg nyder godt af de i Konventionen og i nærværende Reglement stipulerede Fordele mod Vedtagelse af alle deres forpligtende Bestemmelser og efter Notifikation fra den Stat, der har givet Tilladelse eller Bemyndigelse til Anlægget. Denne Notifikation foregaar overensstemmende med Konventionens Artikel 18, § 2.

3. Denne Vedtagelse skal paalægges de Anlæg, som indbyrdes forbinder to eller flere af de kontraherende Stater, forsaavidt de ved sin Koncessionskontrakt er forbundne til i saa Henseende at underkaste sig de Forpligtelser, som er foreskrevne af den Stat, der har tilstaaet Koncessionen.

4. Les exploitations télégraphiques privées qui demandent à l'un quelconque des Etats contractants l'autorisation de réunir leurs câbles au réseau de cet Etat, ne l'obtiennent que sur l'engagement formel de soumettre le taux de leurs tarifs à l'approbation de l'Etat accordant la concession, et de n'appliquer aucune modification, ni du tarif ni des dispositions réglementaires, qu'à la suite d'une notification du Bureau international des Administrations télégraphiques, laquelle n'est exécutoire qu'après le délai prévu au paragraphe 10 de l'article LXXXIV. Il peut être dérogé à cette disposition en faveur des exploitations qui se trouveraient en concurrence avec d'autres non soumises aux dites formalités.

5. La réserve qui fait l'objet du paragraphe premier de l'article précédent est applicable aussi aux exploitations sus-mentionnées.

LXXXVIII.

1. Lorsque les relations télégraphiques sont ouvertes avec des Etats non adhérents ou avec des exploitations privées qui n'auraient point accédé aux dispositions obligatoires du présent Règlement, ces dispositions sont invariablement appliquées aux correspondances dans la partie de leur parcours qui emprunte le territoire des Etats contractants ou adhérents.

4. Private Telegrafanlæg, som af en hvilkensomhelst af de kontraherende Stater søger Bemyndigelse til at forbinde sine Kabler med denne Stats Telegrafnet, erholder kun en saadan under formel Forpligtelse til at underkaste sine Takster den Stats Approbation, der har givet Koncessionen, og til ikke at foretage nogensomhelst Forandring hverken i Tarifen eller i de reglementariske Bestemmelser, før derom er sendt Notifikation af Telegrafadministrationernes internationale Bureau, hvilken Forandring ikke skal træde i Kraft før efter det i Artikel LXXXIV, § 10 bestemte Tidsrums Forløb. Denne Bestemmelse kan fraviges til Gunst for Anlæg, der maatte konkurrere med andre, som ikke er underkastede nævnte Forpligtelser. 28/11 1903 30/4 1904

5. De i § 1 i foregaaende Artikel tagne Forbehold anvendes ogsaa paa ovennævnte Anlæg.

LXXXVIII.

1. Naar Telegrafforbindelser aabnes med ikke tiltrædende Stater eller med private Anlæg, som ikke maatte have vedtaget nærværende Reglements forpligtende Bestemmelser, anvendes dog disse Bestemmelser uden Forandring paa Korrespondancen for den Del af sammes Befordring, hvortil de kontraherende eller tiltrædende Staters Territorium benyttes.

28/11 1903
30/4 1904

2. Les Administrations intéressées fixent la taxe applicable à cette partie du parcours. Cette taxe, déterminée dans les limites de l'article XXIV, est ajoutée à celle des Offices non participants.

Ainsi arrêté à Londres, le 10 Juillet 1903, par les Délégués soussignés, conformément aux articles 15 et 16 de la Convention de St.-Pétersbourg, pour entrer en vigueur le 1er Juillet 1904.

Pour l'Allemagne:
R. Sydow.
B. Köhler.
H. Bredauer.

Pour la République Argentine:
F. P. Hansen.

Pour l'Australie (Fédération):
Henry Copeland.

Pour l'Autriche:
Dr Neubauer.
Stibral.

Pour la Belgique:
F. Delarge.
J. Banneux.
A. Seghin.

Pour la Bosnie-Herzégovine:
Dr de Hennyey,
pour M. le Colonel Schleyer.

Pour le Brésil:
Dr Francisco Bhering.

Pour la Bulgarie:
Iv. Stoyanovitch.
T. Tzontcheff.

2. Vedkommende Bestyrelser fastsætter den paa denne Del af Befordringen anvendelige Takst, der bestemmes inden de i Artikel XXIV vedtagne Grænser og tillægges de ikke deltagende Telegrafvæseners Taxt.

Saaledes vedtaget i London den 10de Juli 1903 af undertegnede Delegerede overensstemmende med Artiklerne 15 og 16 i Konventionen til St. Petersburg for at træde i Kraft den 1ste Juli 1904.

For Tyskland:
R. Sydow.
B. Köhler.
H. Bredauer.

For den argentinske Republik:
F. P. Hansen.

For Australien (Føderation):
Henry Copeland.

For Østerrige:
Dr. Neubauer.
Stibral.

For Belgien:
F. Delarge.
J. Banneux.
A. Seghin.

For Bosnien-Herzegovina:
Dr. de Hennyey, for Hr. Oberst Schleyer.

For Brasilien:
Dr. Francisco Behring.

For Bulgarien:
Iv. Stoyanovitch.
T. Tzontcheff.

Pour le Cap de Bonne-Espérance:
J. C. Lamb.
John Ardron.
P. Benton.
R. J. Mackay.
F. W. Home.

Pour le Ceylan:
H. A. Kirk.
S. H. C. Hutchinson.

Pour les Colonies portugaises:
Alfredo Pereira.

Pour la Crète:
John Ardron.

Pour le Danemark:
N. Meyer.
V. V. E. Falck.

Pour l'Egypte:
Ernest A. Floyer.

Pour l'Espagne:
Primitivo Vigil.
Enrique M. Fajardo.

Pour la France:
J. Bordelongue.
Sins.
C. M. Verlière.
(Délégué adjoint.)

Pour la Grande-Bretagne:
J. C. Lamb.
John Ardron.
P. Benton.
R. J. Mackay.
F. W. Home.

Pour la Grèce:
D. J. Métaxas.

Pour la Hongrie:
Dr de Hennyey.

Pour les Indes britanniques:
H. A. Kirk.
S. H. C. Hutchinson.

For Kap det gode Haab:
J. C. Lamb.
John Ardron.
P. Benton.
R. J. Mackay.
F. W. Home.

For Ceylon:
H. A. Kirk.
S. H. C. Hutchinson.

For De portugisiske Kolonier:
Alfredo Pereira.

For Kreta:
John Ardron.

For Danmark:
N. Meyer.
V. V. E. Falck.

For Egypten:
Ernest A. Floyer.

For Spanien:
Primitivo Vigil.
Enrique M. Fajardo.

For Frankrig:
J. Bordelongue.
Sins.
C. M. Verlière
(adjungeret Delegeret).

For Storbritannien:
J. C. Lamb.
John Ardron.
P. Benton.
R. J. Mackay.
F. W. Home.

For Grækenland:
D. J. Métaxas.

For Ungarn:
Dr. de Hennyey.

For britisk Indien:
H. A. Kirk.
S. H. C. Hutchinson.

28/11 1903
30/4 1904

28/11 1903
30/4 1904

Pour les Indes néerlandaises:
Perk.

Pour l'Indo-Chine française:
A. Gerdret.

Pour l'Italie:
Cardarelli.
Rodano.

Pour le Japon:
Shigemasa Machida.
Kikuma Munesuye.

Pour le Luxembourg:
Kruijt,
pour Monsieur Mongenast.

Pour Madagascar:
L. Barbotin.

Pour le Montenegro:
Dr Neubauer.

Pour Natal:
J. C. Lamb.
John Ardron.
P. Benton.
R. J. Mackay.
F. W. Home.

Pour la Norvège:
Rasmussen.
J. U. F. Bugge.

Pour la Nouvelle-Calédonie:
C. Laurent.

Pour la Nouvelle-Zélande:
W. P. Reeves.
R. J. Mackay.

Pour les Pays-Bas:
G. J. C. A. Pop.
Kruijt.

Pour la Perse:
H. A. Kirk.

Pour le Portugal:
Alfredo Pereira.

Pour la Roumanie:
E. Balaban.

For nederlandsk Indien:
Perk.

For fransk Indo-Kina:
A. Gerdret.

For Italien:
Cardarelli.
Rodano.

For Japan:
Shigemasa Machida.
Kikuma Munesuye.

For Luxemburg:
Kruijt,
for Hr. Mongenast.

For Madagaskar:
L. Barbotin.

For Montenegro:
Dr. Neubauer.

For Natal:
J. C. Lamb.
John Ardron.
P. Benton.
R. J. Mackay.
F. W. Home.

For Norge:
Rasmussen.
J. U. F. Bugge.

For Ny-Kaledonien:
C. Laurent.

For Ny-Seland:
W. P. Reeves.
R. J. Mackay.

For Nederlandene:
G. J. C. A. Pop.
Kruijt.

For Persien:
H. A. Kirk.

For Portugal:
Alfredo Pereira.

For Rumænien:
E. Balaban.

Pour la Russie: M. Sévastianoff. M. Ivanof.	**For Rusland:** M. Sévastianoff. M. Ivanof.	$\frac{28}{11}$ 1903 $\frac{30}{4}$ 1904
Pour le Sénégal: Duchêne.	**For Senegal:** Duchêne.	
Pour la Serbie: S. T. Gvozditch, et pour M. D. R. Dimitriévitch.	**For Serbien:** S. T. Gvozditch, og for M. D. R. Dimitriévitch.	
Pour le Siam: H. Keuchenius.	**For Siam:** H. Keuchenius.	
Pour la Suède: Sahlin. Sölve Berger.	**For Sverige:** Sahlin. Sølve Berger.	
Pour la Suisse: J. K. Fehr.	**For Schweiz:** J. K. Fehr.	
Pour la Tunisie: Émile Daeschner.	**For Tunis:** Emile Daeschner.	
Pour la Turquie: Melcon Yuzbachian. M. Emin.	**For Tyrkiet:** Melcon Yuzbachian. M. Emin.	
Pour l'Uruguay: A. Saenz de Zumaran.	**For Uruguay:** A. Saenz de Zumaran.	

$\frac{28/11\ 1903}{30/4\ 1904}$

TABLEAUX

DE

TARIFS INTERNATIONAUX

ÉTABLIS

EN EXÉCUTION DE L'ARTICLE 15 DE LA CONVENTION ET DES ARTICLES XXII A XXIV DU RÈGLEMENT

$\frac{28}{11}$ 1903
$\frac{30}{4}$ 1904

TA

Des Taxes du Régime Eur

Taxes par mot de pays à pays, arrêtées en exécutio

Pour / De	Autriche.	Belgique.	Bosnie-Herzégovine	Bulgarie.	Crète.	Danemark.	Espagne.	Canaries.	France.	Algérie.	Sénégal.	Grande-Bretagne et îles de la Manche.	Gibraltar.	Grèce et îles de Poros et d'Eubée.	Iles de la Grèce.	Hongrie.	Italie.
Allemagne	20.0	16.5	24.5	25.0	52.5	16.5	25.0	85.0	20.0	25.0	171.0	30.0	32.5	36.0	39.5	20.0	20.0
Autriche		24.5	16.5	19.5	42.0	24.5	32.0	92.0	20.0	30.0	175.0	30.0	36.5	28.0	31.5§	♁	20.0
Belgique			29.0	33.0	53.0	21.0	24.5	84.5	16.5	26.5	167.5	22.5	29.0	57.0	60.5	24.5	24.5
Bosnie-Herzégovine				17.0	47.0	29.0	36.5	96.5	28.5	38.5	179.5	38.5	41.0	37.0	40.5	16.5	24.5
Bulgarie					47.0	33.0	40.5	100.5	32.5	42.5	183.5	42.0	44.0	37.0	40.5	19.5	28.5
Crète						57.0	56.5	116.5	48.5	58.5	199.5	62.5	61.0	36.5	40.0	42.0	40.5
Danemark							32.5	92.5	24.5	34.5	175.5	31.0	37.0	57.0	60.5	24.5	28.5
Espagne								—	20.0	30.0	155.0	31.5	16.5	61.5	65.0	32.0	28.0
Canaries									80.0	90.0	95.0	91.5	76.5	121.5	125.0	92.0	88.0
France										—	150.0	26.0	24.5	53.5	57.0	20.0	20.0
Algérie											160.0	36.0	34.5	63.5	67.0	30.0	30.0
Sénégal												177.0	159.5	204.5	208.0	175.0	171.0
Grande-Bretagne et îles de la Manche													31.5	62.5	66.0	30.0	32.0
Gibraltar														66.0	69.5	36.5	32.5
Grèce et îles de Poros et d'Eubée															10.0	28.0	40.0
Iles de la Grèce																31.5	43.5
Hongrie																	20.0
Italie																	
Luxem																	

Observations.

Ce tableau ne porte pas atteinte aux arrangement particuliers conclus ou à conclure entre les Etats.

* Taxe réduite à 32 centimes pour les correspondances entre l'Autriche ou la Hongrie, d'une part, et la Turquie d'Europe, d'autre part.

† Taxe réduite à 25 centimes pour les correspondances entre la Roumanie et la Turquie d'Europe.

♁ Taxe commune de l'Autriche et de la Hongrie.

§ Taxe réduite à 23 centimes pour les correspondances entre l'Autriche ou la Hongrie, d'une part, et l'île de Corfou, d'autre part.

BLEAU A.

peen (Taxes en centimes).

$^{28}/_{11}$ 1903
$^{30}/_{4}$ 1904

du paragraphe 2 de l'article XXIV du Règlement.

Luxembourg.	Malte.	Montenegro.	Norvège.	Pays-Bas.	Portugal.	Roumanie.	Russie.	Serbie.	Suède.	Suisse.	Tunisie.	Turquie	Tripolitaine.	Tanger.	Açores.
16.5	44.5	24.5	28.0	16.5	25.0	20.0	40.0	24.5	20.0	16.5	25.0	52.0	76.0	45.0	85.0
24.5	38.5	16.5	36.0	19.5	36.5	12.5	40.0	16.5	28.0	16.5	30.0	44.0*	72.0	49.0	96.5
13.0	45.0	29.0	32.5	13.0	29.0	29.0	44.5	29.0	24.5	21.0	26.5	56.5	74.0	41.5	89.0
29.0	45.0	21.0	40.5	29.0	41.0	17.0	44.5	13.0	32.5	21.0	38.5	36.5	77.0	53.5	101.0
33.0	49.0	25.0	44.5	33.0	45.0	10.0	23.0	13.0	36.5	25.0	42.5	36.5	80.0	57.5	105.0
53.0	61.0	47.0	68.5	57.0	61.0	51.0	76.5	47.0	60.5	45.0	58.5	36.5	90.5	73.5	121.0
21.0	49.0	29.0	23.0	21.0	37.0	29.0	39.5	29.0	16.5	21.0	34.5	56.5	80.0	49.5	97.0
24.5	48.5	36.5	44.0	28.5	16.5	34.0	56.0	36.5	36.0	24.5	30.0	61.0	78.0	20.0	76.5
84.5	108.5	96.5	104.0	88.5	76.5	94.0	116.0	96.5	96.0	84.5	90.0	121.0	138.0	89.0	136.5
16.5	40.5	28.5	36.0	16.0	20.0	28.5	40.0	28.5	28.0	16.5	—	53.0	70.0	37.0	80.0
26.5	32.5	38.5	46.0	26.0	30.0	38.5	50.0	38.5	38.0	26.5	—	63.0	70.0	47.0	90.0
167.5	191.5	179.5	187.0	171.5	159.5	179.5	199.0	179.5	179.0	167.5	160.0	204.0	221.0	172.0	219.5
26.5	46.5	38.5	31.0	26.5	31.5	37.5	48.0	37.5	35.0	30.5	36.0	67.0	74.0	46.5	91.5
29.0	34.5	41.0	48.5	33.0	21.0	41.0	60.5	41.0	40.5	29.0	34.5	65.5	82.0	20.0	81.0
57.0	66.0	37.0	68.5	57.0	66.0	41.0	68.5	37.0	60.5	49.0	63.5	36.5	98.0	78.5	126.0
60.5	69.5	40.5	72.0	60.5	69.5	44.5	72.0	40.5	64.0	52.5	67.0	40.0	101.5	82.0	129.5
24.5	38.5	16.5	36.0	19.5	36.5	12.5	40.0	16.5	28.0	16.5	30.0	44.0*	72.0	49.0	96.5
24.5	20.0	24.5	40.0	28.5	32.5	23.0	48.0	24.5	32.0	16.5	30.0	45.0	54.0	45.0	92.5
bourg	45.0	29.0	32.5	13.0	29.0	29.0	44.5	29.0	24.5	21.0	26.5	56.5	74.0	41.5	89.0
Malte . . .		45.0	60.5	49.0	41.0	45.0	68.5	45.0	52.5	37.0	40 5	65.5	40.0	49.5	101.0
Montenegro .			40.5	29.0	41.0	21.0	44.5	21.0	32.5	21.0	38.5	36.5	77.0	53.5	101.0
Norvège . . .				25.5	48.5	40.5	43.0	40.5	20.0	32.5	46.0	68.0	92.0	61.0	108.5
Pays-Bas . . .					33.0	29.0	44.5	29.0	24.5	21.0	26.0	56.5	78.0	45.5	93.0
Portugal . . .						41.0	60.5	41.0	40.5	29.0	30.0	65.5	76.0	33.5	—
Roumanie . . .							36.5	13.0	32.5	21.0	38.5	40.5†	77.0	53.5	101.0
Russie								40.5	37.5	44.5	50.0	68.0	100.0	73.0	120.5
Serbie									32.5	21.0	38.5	36.5	77.0	53.5	101.0
Suède										24.5	38.0	65.0	84.0	53.0	100.5
Suisse											26.5	48.5	69.0	41.5	89.0
Tunisie . . .												63.0	70.0	47.0	90.0
Turquie . . .													83.0	78.0	125.5
Tripolitaine . .														95.0	136.0
Tanger															93.5

TABLEAU B.

Régime Extra-Européen.

(Taxes fixées pour servir à la formation des tarifs extra-européens, en exécution du paragraphe 3 de l'article XXIV du Règlement).

Taxes terminales et de transit par mot.

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Allemagne	1° Pour les correspondances échangées par le câble d'Emden-Vigo:			
	a) Entre les Pays-Bas, le Danemark ou la Norvège, d'une part, et les îles Madère et du Cap Vert ou l'Amérique du Sud (voie Madère), les possessions britanniques et allemandes de la côte occidentale d'Afrique (voie Madère ou Ténériffe), l'Afrique du Sud (voie Madère ou Ténériffe ou Aden), l'Afrique orientale (voie Aden ou côte occidentale d'Afrique), Aden, l'île de Perim, l'Arabie, Obock, Djibouti, Assab, Massaouah, l'Egypte, les Indes ou les pays au delà des Indes, d'autre part, et			
	b) Entre l'Autriche et la Hongrie, d'une part, et les îles Madère et du Cap Vert ou l'Amérique du Sud (voie Madère), d'autre part	—	0. 10	

2°	Pour les correspondances non mentionnées sous 1° *a*, et échangées:		
	a) Par les câbles de la Méditerranée avec Aden, l'île de Perim, l'Arabie, les Indes et les pays au delà des Indes	0. 15	0. 15
	b) Avec l'Afrique, sauf l'Egypte	0. 15	0. 15
	c) Par le câble de Trieste, entre la Grande-Bretagne, la Belgique et le Luxembourg, d'une part, et l'Egypte, d'autre part	—	0. 15
	d) Par la voie de Sibérie	0. 15	0. 15
3°	Pour les correspondances échangées par le câble d'Emden-Açores entre l'Autriche et la Hongrie, d'une part, et l'Amérique du Nord, d'autre part .	—	0. 15
4°	Pour toutes les autres correspondances	0. 20 *	0. 20 * [1])

* Les mêmes taxes sont applicables aux correspondances avec le territoire allemand de l'Afrique orientale, le territoire allemand de l'Afrique du Sud-ouest, ainsi qu'avec Kamerun et le territoire allemand de Togo dans l'Afrique occidentale. Les taxes de transit des câbles Zanzibar-Bagamoyo-Daressalam et Bonny-Kamerun sont comprises.

[1]) Cette taxe est réduite à 0.10 pour les télégrammes échangés sur le fil direct de Rome à Berlin provenant de l'Italie, d'une part, et à destination des pays de l'Asie, d'autre part, lorsque ces télégrammes sont transmis à travers la Russie et la ligne indo-européenne et qu'ils portent la mention „Voie Berlin-Indo".

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Allemagne (suite). .	5° *Taxes de transit du câble direct allemand-norvégien:*			
	a) Pour les correspondances échangées entre la Norvège, d'une part, et les pays sus-indiqués sous 1° *a*, d'autre part.	—	0. 10	
	b) Pour toutes les autres correspondances. . . .	—	0. 15	
Argentine (République)	Pour toutes les correspondances	0. 40	0. 40	
Australie(Fédération)	Pour tous les télégrammes d'Etat	0. 416	0. 416	
	Pour les télégrammes privés ordinaires	0. 5208	0. 5208	
	Pour les télégrammes de presse	0. 208	0. 208	
Autriche	*Taxes terminales:* *			* Taxes communes avec la Hongrie.
	1° Pour les correspondances échangées avec l'Amérique du Nord.	0. 10	—	
	2° Pourt toutes les autres correspondances	0. 15	—	
	Taxes de transit: *			
	1° Entre le point d'atterrissement du câble de Trieste-Corfou et toutes les frontières autrichiennes, pour les correspondances échangées entre Aden, l'île de Perim, l'Arabie, l'Afrique orientale, l'Afrique méridionale (voie Aden-Zanzibar) et l'Egypte, d'une part, et d'autre part:			
	a) L'Algérie et la Tunisie, l'Allemagne, la Belgique, la Bulgarie, le Danemark, l'Espagne, la France,			

	Gibraltar, la Grande-Bretagne, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, la Suède et la Suisse	—	0. 075	
	b) La Bosnie-Herzégovine, le Montenegro et la Serbie	—	0. 10	Cette taxe est réduite à 0.10 pour les télégrammes échangés sur le fil direct de Rome à Berlin à destination de l'Italie, d'une part, et provenant des pays de l'Asie, d'autre part, lorsque ces télégrammes sont transmis à travers la Russie et la ligne indo-européenne et qu'ils portent la mention „Voie Berlin-Indo". Elle est réduite à 0.075 pour les correspondances échangées par le câble de Trieste, entre la Grande-Bretagne, d'une part, et les Indes et les pays au delà, d'autre part, réduction qui ne modifie pas, d'ailleurs, la taxe uniforme par mot pour les Indes.
	2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 12	
Belgique	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08*	* Réduite à 0.07 pour les télégrammes échangés entre les Pays-Bas et les câbles transatlantiques du Nord.
Bosnie-Herzégovine	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	

28/11 1903
30/4 1904

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Brésil	*Taxe terminale:*			
	Pour toutes les correspondances	1. 25	—	A la taxe de transit brésilienne ajouter les taxes terminales suivantes pour les correspondances échangées par l'intermédiaire des lignes terrestres: Avec la République de l'Uruguay . . . fr. 0.40 Avec la République Argentine, Paraguay et Bolivie . . . . . fr. 0.40
	Taxe de transit:			
	Pour toutes les correspondances	—	1. —	Avec les bureaux de la Compagnie Amazon Telegraph: Première zone . . fr. 1.— Deuxième zone . . „ 2.— Avec les bureaux de la Compagnie française des câbles télégraphiques (voie Pinheiro: Pour les Guyanes, Martinique, Guadeloupe, Haïti et République Dominicaine . . . . . fr. 4.35

Bulgarie	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Cap de Bonne-Espérance . . .	Pour les télégrammes ordinaires	0. 10*	0. 10†	* Ces taxes sont les taxes terminales pour les correspondances échangées avec la South African Telegraph Union qui comprend les Colonies suivantes: la Colonie du Cap, le Natal, la Colonie de l'Orange River et le Transvaal. Elles s'appliquent aux télégrammes qui emploient soit la route occidentale, voie Cape Town, soit la route orientale, voie Natal.
	Pour les télégrammes de presse	0. 05*	0. 05†	
Natal	Pour les télégrammes ordinaires	0. 10*	0. 10†	† Ces taxes sont les taxes de transit pour les correspondances échangées avec Rhodesia du Sud, Rhodesia du Nord, Nyassaland, Zambèze portugais et les bureaux de la Compagnie Beira Railway qui emploient soit la route occidentale, voie Cape Town, soit la route orientale, voie Natal. Elles sont retenues par la Colonie du Cap ou par le Natal suivant le cas.
	Pour les télégrammes de presse	0. 05*	0. 05†	

28/11 1903
30/4 1904

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Ceylan	Pour les correspondances échangées avec:			
	a) L'Europe (y compris l'Algérie, la Tunisie, Tanger et Tripoli) ou en transit par l'Europe, via Fao, Téhéran ou Suez	0. 10[1])	—	[1]) Taxes terminales pour les bureaux à Ceylan (à ajouter à la taxe des Indes britanniques de 35 centimes).
	b) La Russie d'Asie et la Turquie d'Asie, via Fao, Téhéran ou Suez			
	c) La Perse, via Bushire			
	d) Les bureaux du Golfe persique, via Karachi .			
	Pour toutes les autres correspondances	0. 115[1])	—	
Colonies portugaises	*Afrique orientale:*			
	I Mosambique.			
	a) Mozambique:			
	1° Pour les télégrammes qui empruntent le câble français de Mozambique à Majunga	0. 10	0. 10	
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 05	0. 15	
	b) Autres bureaux	0. 15	—	
	II. Lourenço-Marques.			
	a) Lourenço-Marques	0. 05	0. 15	
	b) Autres bureaux	0. 15	—	

Afrique occidentale:			
I. Province du Cap Vert.			
a) Ile de Saint Vincent:			
1° Pour les correspondances échangées avec le câble Saint Vincent-Pernambouc ou avec le câble Saint Vincent-San Thiago-Bathurst	0. 075	0. 125 *	* Cette taxe ne s'applique pas aux télégrammes échangés entre le Portugal et l'île de San Thiago.
2° Pour les correspondances échangées avec l'Afrique du Sud ou avec les îles de l'Ascension ou Ste-Hélène par le câble de la Grande-Bretagne à Cape Town appartenant à la Compagnie Eastern Telegraph	0. 075	0. 07	
b) Ile de San Thiago	0. 075	0. 10	
II. Provinces de la Guinée, îles de Bissao et de Bolama	0. 10	0. 10†	† Cette taxe n'est pas perçue pour les télégrammes échangés avec les stations portugaises de la côte occidentale et avec celles qui y sont reliées. Pour les autres télégrammes, on ne l'applique qu'une fois, même lorsqu'ils passent par plus d'une station portugaise de cette côte.
III. Provinces de San Thomé et Principe.			
Iles de San Thomé et Principe	0. 10	0. 10†	

28/11 1903
30/4 1904

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Colonies portugaises (suite). . .	IV. Province d'Angola.			
	a) Loanda	1. 10	0. 10§	§ Taxe applicable aux télégrammes échangés avec les bureaux de Benguella et Mossamedes, de même qu'à tous les télégrammes qui n'ont pas donné lieu à l'application de la taxe terminale ou de transit de 0.10 dans quelque bureau portugais de cette côte, au Nord de Loanda.
	b) Benguella et Mossamedes	—	—	
	c) Autres bureaux:			
	1° reliés avec Loanda	0. 20	—	
	2° reliés avec Benguella et Mossamedes . . .	0. 10	—	
	Asie:			
	I. Etat de l'Inde	—*	—*	* Ces taxes sont perçues en bloc par l'Administration des Indes britanniques.
	II. Province de Macao	—	—	
Crète	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Danemark	1° Pour les correspondances qui n'empruntent que les lignes d'Etat	0. 10	0. 08	

Danemark (suite). .	2° Pour les correspondances transmis s par les câbles de la Grande Compagnie des télégraphes du Nord, sauf les câbles avec l'Angleterre (voir Grande-Bretagne ci-dessous), mays y compris les lignes de l'Etat	0. 25	0. 25
Egypte.	*Taxes terminales*:		
	A. A partir des frontières de la Basse-Egypte (Alexandrie, El Arich et Suez):		
	Pour toutes les correspondances échangées avec:		
	1° La 1re région (Basse-Egypte au Nord du Caire inclusivement)	0. 25	—
	2° La 2e région (du Caire à Wadi-Halfa inclusivement)	0. 50	—
	3° La 3e région (au Sud du Wadi-Halfa)	0. 75	—
	B. A partir de Souakim:		
	Pour toutes les correspondances échangées avec:		
	1° La 1re région (Basse-Egypte au Nord du Caire inclusivement)	0. 75	—
	2° La 2e région (du Caire à Wadi-Halfa inclusivement)	0. 50	—
	3° La 3e région (au Sud de Wadi-Halfa)	0. 25	—
	Taxes de transit:		
	1° Dans les limites de la 1re région	—	0. 25
	2° Entre Souakim et les autres frontières	—	0. 75
	3° Entre la frontière d'Erythrée et les autres frontières	—	0. 75

28/11 1903
30/4 1904

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Espagne	Pour toutes les correspondances	0. 20	0. 20	La taxe de transit est réduite, par la voie de Bilbao ou de Vigo, à 0.145 pour les correspondances de la Grande-Bretagne ou transitant par la Grande-Bretagne avec le câble brésilien. La taxe de transit espagnole est réduite à 0.08 pour les télégrammes qui, sans emprunter les lignes terrestres espagnoles, s'échangent à Cadix entre les câbles de la Compagnie Eastern Telegraph et le câble Cadix-Ténériffe.
	Taxe de transit du câble entre Cadix et les Canaries:			
	Pour toutes les correspondances	—	0 60	Cette taxe de transit est réduite à 0.20 pour les correspondances de ou pour l'Amérique empruntant la voie „Cadix-Ténériffe-Sénégal-Noronha“.
	Taxe de transit du câble entre Tarifa et Tanger:			
	Pour toutes les correspondances	—	0. 19	

France (y compris l'Algérie)	. . . . .	0. 20	0. 20	
	Ces taxes sont réduites:			
	Pour les correspondances avec l'Afrique, moins l'Egypte, à	0. 15	0. 15	
	Pour les correspondances avec l'Asie, moins la Perse et le Bokhara, et avec l'Océania, à	0. 15	0. 15	
	Pour les correspondances échangées par les câbles transatlantique du Nord, à	0. 15	0. 15	
	Pour les correspondances échangées par ces mêmes câbles originaires ou à destination:			
	1° de la Belgique, à	—	0. 10	
	2° des Pays-Bas, à	—	0. 11	
	Transit des câbles franco-algériens:			
	Pour toutes les correspondances	—	0. 20	Les télégrammes originaires ou à déstination de l'Algérie ou de la Tunisie, lorsqu'ils sont acheminés par la voie des câbles franco-algériens ou franco-tunisiens, ont à acquitter la taxe de transit (0.20) de ces câbles; mais ils ne donnent lieu à la perception d'aucune taxe de transit pour le parcours terrestre ni en France ni en Algérie, la taxe de ce parcours se confondant avec celle du parcours sous-marin.

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
France (y compris l'Algérie) (suite) . .	**Correspondances échangées avec le Maroc par le câble „Oran-Tanger".**	—		
	Taxes terminales:			
	1° Entre Marseille et Tanger	0. 45	—	
	2° Entre Bone et Tanger (y compris le transit de l'Algérie:			
	a) Pour les correspondances voie „Bone-Malte-Egypte"	0. 55	—	
	b) Pour les autres correspondances	0. 45	—	
Grande-Bretagne et Irlande . . .	Pour toutes les correspondances	0. 15	0. 12	Cette taxe est réduite à 0.10 pour les télégrammes échangés entre la Belgique ou les Pays-Bas, d'une part, et les câbles transatlantiques du Nord, d'autre part.
	Taxe de transit des câbles:			
	Anglo-français	—	0. 075	

Anglo-belges	—	0. 075	Cette taxe est réduite à 0.05 pour les télégrammes échangés entre la Belgique et les câbles transatlantiques du Nord et à 0.06 pour les télégrammes échangés entre les Pays-Bas et les mêmes câbles.
Anglo-néerlandais	—	0. 155	Cette taxe est réduite à 0.13 pour les télégrammes transitant par les câbles du Nord.
Anglo-allemands:			
a) Pour les correspondances échangées avec l'Allemagne, l'Autriche, la Hongrie et les pays européens au delà de l'Autriche et de la Hongrie .	—	0. 155	
b) Pour toutes les autres correspondances	—	0. 175	
Taxes de Gibraltar:			
Pour toutes les correspondances empruntant les lignes espagnoles	0. 10	0. 08	
Taxes des Protectorats britanniques de l'Afrique orientale et Uganda:			
Taxe terminale commune	0. 40	—	
Taxes de la Grande Compagnie des télégraphes du Nord:			
Entre l'Angleterre et le Danemark	—	0. 28	
» » » la Norvège	—	0. 23	
» » » la Suède	—	0. 38	

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.		Observations.
			Pour les télégrammes de ou pour les Indes.	Pour les télégrammes de ou pour les pays au delà des Indes.	
Grande-Bretagne (Indes britanniques) . . .	**A. Taxes de transit des câbles du Golfe persique:**				
	1° Entre le point d'atterrissement à Fao et le point d'atterrissement à Bushire	—	0. 45	0. 30	La taxe de 45 centimes est la taxe de transit de Fao à Bushire pour tous les autres télégrammes.
	2° Entre le point d'atterrissement à Fao et le point d'atterrissement de Karachi	—	1. —	1. 39	
	3° Entre le point d'atterrissement à Bushire et le point d'atterrissement de Karachi	—	0. 68	1. 09	
	B. Taxes terminales des bureaux du Golfe persique (à l'exception de Fao, Bushire et Karachi):*				* Pour les bureaux de Fao, Bushire et Karachi, il faut appliquer la taxe de transit du Golfe persique et la taxe terminale du pays de destination.
	a) A partir de la frontière de Fao	1. —	—	—	
	b) » » » » Bushire	0. 68	—	—	
	c) » » » » Karachi	0. 68	—	—	

C. Taxes des Indes britanniques proprement dites:		Taxes de transit en francs pour la correspondance des pays au delà des Indes britanniques.
Taxes terminales:		
1° Pour les télégrammes de tous les bureaux des Indes britanniques, y compris la Birmanie, échangés par les frontières de Bombay ou Karachi, avec:		
a) L'Europe (y compris l'Algérie, la Tunisie, Tanger et Tripoli) ou en transit par l'Europe, via Fao, Téhéran ou Suez	0. 35	—
b) La Russie d'Asie et la Turquie d'Asie, via Fao, Téhéran ou Suez		
c) La Perse, via Bushire		
d) Les bureaux du Golfe persique, via Karachi .		
2° Pour tous les autres télégrammes:		
a) Des frontières de Bombay, Karachi ou Madras, pour tous les bureaux des Indes britanniques .	0. 575	—
b) Des frontières de Bombay, Karachi ou Madras, pour tous les bureaux en Birmanie	0. 825	—
3° Pour les télégrammes des frontières de Chine, via Bhamo, ou de Siam, via Moulmein:		
a) Pour tous les bureaux des Indes britanniques .	0. 825	—
b) Pour tous les bureaux en Birmanie	0. 575	—
Taxes de transit:		
a) Entre les frontières de Bombay, Karachi ou Madras	—	0, 35
b) Entre les frontières de Bombay, Karachi ou Madras, d'une part, et les frontières de la Chine (voie Bhamo) ou de Siam (voie Moulmein), d'autre part	—	0. 75

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs pour la correspondance des pays au delà des Indes britanniques.	Observations.
Grande-Bretagne (Indes britanniques (suite) .	*c*) Entre les frontières de la Chine (voie Bhamo) et la frontière de Siam (voie Moulmein) . . .	—	0. 35	
	d) Entre les frontières de Bombay, Karachi ou Madras, d'une part, et la côte de Ceylan, de l'autre:			
	1. Pour les télégrammes détaillés sous 1° dans la liste des taxes terminales ci-dessus, pour Indes britanniques	—	0. 35	
	2. Pour les autres télégrammes	—	0. 575	
	e) Entre les frontières de la Chine (voie Bhamo) ou de Siam (voie Moulmein) et la frontière de Ceylan	—	0. 825	
			Taxes de transit en francs.	
Grèce	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Hongrie	*Taxes terminales*: *			* Taxes communes avec l'Autriche.
	1° Pour les correspondances échangées avec l'Amérique du Nord.	0. 10	—	
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 15	—	

	Taxes de transit: *			* Taxes communes avec l'Autriche.
1°	Entre le point d'atterrissement du câble de Trieste-Corfou et toutes les frontières autrichiennes, pour les correspondances échangées entre Aden, l'île de Perim, l'Arabie, l'Afrique orientale, l'Afrique méridionale (voie Aden-Zanzibar) et l'Egypte, d'une part, et d'autre part:			
	a) L'Algérie et la Tunisie; l'Allemagne, la Belgique, la Bulgarie, le Danemark, l'Espagne, la France, Gibraltar, la Grande-Bretagne, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, la Suède et la Suisse	—	0. 075	Cette taxe est réduite à 0.10 pour les télégrammes échangés sur le fil direct de Rome à Berlin à destination de l'Italie, d'une part, et provenant des pays de l'Asie, d'autre part, lorsque ces télégrammes sont transmis à travers la Russie et la ligne indo-européenne et qu'ils portent la mention „Voie Berlin-Indo".
	b) La Bosnie-Herzégovine, le Montenegro et la Serbie	—	0. 10	
2°	Pour tautes les autres correspondances	—	0. 12	Elle est réduite à 0.075 pour les correspondances échangées par le câble de Trieste, entre la Grande-Bretagne, d'une part, et les Indes et les pays au delà, d'autre part, réduction qui ne modifie pas, d'ailleurs, la taxe uniforme par mot pour les Indes.

28/11 1903
30/4 1904

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Indo-Chine française (Cochichine, Cambodge, Annam, Tonkin et Laos).	*Taxes terminales:*			
	1° A partir du Cap Saint-Jaques pour les correspondances échangées avec:			
	La Cochinchine et le Cambodge et Laos	0. 15	—	
	L'Annam et le Tonkin { par la voie des lignes terrestres	0. 90	—	
	L'Annam et le Tonkin { par la voie du câble côtier	0. 90*	—	* Y compris la taxe du câble de Saïgon à Haïphong.
	2° A partir de la frontière du Siam:			
	a) Pour les correspondances échangées, voie Moulmein, entre les Indes britanniques et les pays au delà et:			
	la Cochinchine et le Cambodge et Laos . . .	0. 50	—	
	L'Annam et le Tonkin { par la voie des lignes terrestres	1. 25	—	
	L'Annam et le Tonkin { par la voie du câble côtier	1. 25*	—	
	b) Pour les correspondances échangées entre le Siam et:			
	La Cochinchine et le Cambodge et Laos . . .	0. 35	—	
	L'Annam et le Tonkin { par la voie des lignes terrestres	1. 10	—	
	L'Annam et le Tonkin { par la voie du câble côtier	1. 10*	—	

3° A partir de Tourane pour les correspondances échangées avec:			
L'Annam et le Tonkin et Laos	0. 15	—	
La Cochinchine et le Cambodge par la voie des lignes terrestres	0. 90	—	
La Cochinchine et le Cambodge par la voie du câble côtier . .	0. 90*	—	
4° A partir de la frontière de Chine pour les correspondances échangées avec:			
Le Tonkin et Laos	0. 15	—	
L'Annam	0. 30	—	
La Cochinchine et le Cambodge par la voie des lignes terrestres	0. 45	—	
La Cochinchine et le Cambodge par la voie du câble côtier . .	0. 95*	—	
Taxes de transit:			
1° Entre la frontière du Siam et le Cap Saint-Jacques:			
a) Pour les correspondances échangées avec les Indes britanniques et les pays au delà par la voie Moulmein	—	0. 50	
b) Pour les correspondances échangées avec le royaume de Siam	—	0. 35	
2° Entre la frontière du Siam et le point d'atterrissement du câble français à Tourane:			
a) Pour les correspondances échangées avec le royaume de Siam — voie terrestre . . .	—	1. 10	
a) Pour les correspondances échangées avec le royaume de Siam — voie du câble côtier	—	1. 10*	
b) Pour les autres correspondances — voie terrestre . . .	—	1. 25	
b) Pour les autres correspondances — voie du câble côtier	—	1. 25*	

28/11 1903
30/4 1904

28/11 1903
30/4 1904

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Indo-Chine française (Cochinchine, Cambodge, Annam, Tonkin et Laos (suite).	3° Entre la frontière du Siam et la frontière de Chine:			
	a) Pour toutes les correspondances acheminées par la voie terrestre	—	0. 50	
	b) Pour toutes les correspondances acheminées par la voie du câble côtier	—	1. 25*	* Y compris la taxe du câble de Saïgon à Haïphong.
	4° Entre le Cap St-Jacques et le point d'atterrissement du câble français à Tourane:			
	Pour les correspondances échangées { par la voie terrestre . . .	—	0. 90	
	{ par la voie du câble côtier.	—	0. 90*	
	5° Entre le Cap St.-Jacques et la frontière de Chine:			
	a) Pour toutes les correspondances acheminées par la voie terrestre	—	0. 50	
	b) Pour toutes les correspondances acheminées par la voie du câble côtier	—	0. 95*	
	6° Entre le point d'atterrissement du câble français à Tourane et la frontière de Chine, pour toutes les correspondances	—	0. 30	** Sous réserve expresse de tous droits, il n'y a pas, quant à présent, de taxe de transit en Cochinchine pour les correspondances transitant par le câble de Singapore au Cap Saint-Jacques et le câble direct de ce Cap à Hongkong.
	7° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 15**	
	Taxe du câble entre Saïgon (Cap St-Jacques) et Haïphong	—	0. 75	

	Taxes relatives au câble Tourane-Amoy:			
	Taxes terminales:			
	Pour les correspondances de l'Annam et du Tonkin échangées avec Amoy	1. 60	—	Pour les correspondances acheminées par le câble Tourane-Amoy autres que celles originaires ou à destination de l'Annam et du Tonkin, les taxes sont les mêmes que celles perçues par les autres voies existantes.
	Taxes de transit:			
	Pour les correspondances échangées entre l'Annam et le Tonkin et:			
	a) Hongkong, Macao, les Philippines	—	0. 60	
	b) Pour les autres correspondances	—	1. 60	
Italie	1° Entre Vallona, d'une part, et les points d'atterrissement d'Otrante-Corfou et d'Otrante-Zante, d'autre part, et entre les points d'atterrissement de ces deux câbles	—	0. 075	
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 15	0. 12	
	Taxes terminales à partir du bureau de Perim pour les bureaux italiens de l'Afrique:			
	a) Assab	0. 10	—	
	b) Autres bureaux	0. 20	—	
	Taxe terminale à partir de la frontière d'Egypte . .	0. 20	—	
Japon	1° Pour les correspondances échangées avec l'Europe	0. 55	—	Ces taxes s'étendent aux bureaux desservis par l'Administration japonaise en Corée, savoir: Fusan, Séoul et Chemulpo.
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 70	—	
	Taxe du câble Tamsui-Sharppeak, y compris la taxe terminale de Formose:			
	1° Pour les correspondances échangées avec l'Europe	—	0. 55	
	2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 70	

28/11 1903
30/4 1904

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Japon (suite) . . .	Taxe du câble du Japon à la Corée:			
	1° Pour les correspondances terminales de la Corée échangées avec l'Europe ou en transit par l'Europe	—	—	Cette taxe est comprise dans la taxe uniforme.
	2° Pour toutes les autres correspondances terminales de la Corée	—	1. 25	
	3° Pour toutes les correspondances en transit de la Corée	—	2. —	
Luxembourg . . .	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Madagascar . . .	Pour toutes les correspondances	0. 10	—	
Montenegro . . .	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Natal	Voir *Cap de Bonne-Espérance.*			
Norvège	Pour toutes les correspondances	0. 15	0. 12	
Nouvelle-Calédonie	Pour toutes les correspondances	0. 10	—	
Nouvelle-Zélande .	Pour les correspondances avec la Fédération australienne	0. 05	—	
	Pour toutes les autres correspondances	0. 10	—	
Pays-Bas.	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Pays-Bas (Indes néerlandaises). .	**A. Voies de Batavia ou Banjœwangi.**			
	1° Pour les correspondances échangées avec l'île de Java	0. 30	0. 15	
	2° Pour les autres îles de l'Archipel indo-néerlandais (c'est-à-dire les îles de Bali, de Bornéo néerlandais, de Célèbes, de Lombok, de Madura, de Sumatra et de Weh ou Poeloe-Weh)	0. 80	—	

	B. Voie de Medan (Sumatra).			
	Pour toutes les correspondances	0. 80	0. 80	
Perse	*Taxes terminales:*			
	A partir de toutes les frontières, pour toutes les correspondances	0. 60	—	Sauf arrangements spéciaux prévus pour pays limitrophes.
	Sauf les cas suivants:			
	1° A partir des frontières de la Russie, pour les correspondances échangées avec Bushire	0. 94	—	
	2° A partir du point d'atterrissement à Bushire des câbles du Golfe persique, pour les correspondances échangées avec les Indes et les pays au delà des Indes	0. 81	—	
	Taxes de transit:			Cette taxe s'applique également aux correspondances échangées par les voies Fao-Bushire-Djoulfa ou Fao-Bushire-Asterabad, mais, dans ce cas, il faut ajouter la taxe de transit du câble Fao-Bushire, soit 0. 45.
	1° Entre les frontières de Russie et de Turquie . .	—	1. —	
	2° Entre les autres frontières pour les correspondances:			
	a) Des Indes britanniques, la Birmanie et Ceylan.	—	0. 44	
	b) Des pays au delà des Indes britanniques . . .	—	0. 705	
Portugal	*Taxes terminales:*			
	Continent portugais.			
	Pour toutes les correspondances	0. 10	—	

28/11 1903
30/4 1904

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Portugal (suite) . .	*Taxes spéciales pour les Açores:*			
	1° Pour les correspondances échangées avec les possessions portugaises	0. 05	—	
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 10	—	
	Taxe spéciale pour l'île de Madère	0. 075*	—	* Cette taxe s'ajoute aux taxes de la Compagnie Western Telegraph.
	Taxes de transit:			
	Continent portugais.			
	1° Pour toutes les correspondances passant d'un câble de la Compagnie Eastern au câble brésilien ou réciproquement	—	0. 075	
	2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 08	
	Taxes spéciales pour les Açores:			
	Pour les correspondances échangées avec l'Amérique du Nord:			
	a) Avec l'Amérique du Sud ou transitant par l'Amérique du Sud	—	0. 075	
	b) Pour toutes les autres correspondances . . .	—	0. 05	
Roumanie	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	

Russie	*Taxes terminales:*		
	1° Pour les télégrammes transmis par les frontières de la Russie d'Europe et du Caucase:		
	a) *De la Russie d'Europe* (le Caucase y compris) à destination des Indes britanniques, de la Chine, de la Corée, du Japon, de l'Australie et des autres pays au delà des Indes et vice versa. .	0. 50	—
	b) *De la Russie d'Asie* aux mêmes destinations et vice versa	1. —	—
	c) *De la Russie d'Europe* (le Caucase y compris) à destination de la Perse, de l'Arabie, de l'Afrique, de l'Amérique et vice versa	0. 35	—
	d) *De la Russie d'Asie* aux mêmes destinations et vice versa	0. 70	—
	e) *De la Russie d'Asie* aux pays européens et vice versa	0. 70	—
	2° Pour les télégrammes transmis par les frontières de la Russie d'Asie:		
	a) *De la Russie d'Asie* à destination de la Chine, de la Corée, du Japon, de l'Australie, et autres pays extra-européens et vice versa	0. 50	—
	b) *De la Russie d'Europe* (le Caucase y compris) aux mêmes destinations et vice versa	1. —	—
	Taxes de transit:		
	1° Pour les télégrammes transitant par *la Russie d'Europe et le Caucase*:		
	a) A destination des Indes britanniques, la Birmanie, le Ceylan et des pays au delà des pays susnommés et vice versa	—	1. 13
	b) A destination des autres pays extra-européens et vice versa	—	0. 70

28/11 1903
30/4 1904

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Russie (suite) . . .	2° Pour les télégrammes transitant par *la Russie d'Europe* sans passer les frontières du Caucase .	—	0. 375	
	3° Pour les télégrammes transitant par *les frontières du Caucase* seulement:			
	a) A destination des Indes britanniques et des pays au delà et vice versa	—	1. —	
	b) A destination des autres pays extra-européens et vice versa	—	0. 30	
	4° Pour les télégrammes transitant par *la Russie d'Europe avec le Caucase* et *la Russie d'Asie* ou *la Russie d'Asie* seulement:			
	a) A destination de tous les pays extra-européens (le Bokhara excepté) et vice versa	—	1. 75	
	b) A destination du Bokhara et vice versa . . .	—	1. 50	
Sénégal	Taxe du câble entre les Canaries et le Sénégal . .	—	0. 75*	* Cette taxe est réduite à 0. 30 pour la correspondance avec l'Amérique du Sud.
	Taxes du Sénégal	0. 20	0. 10	
Serbie	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Siam	*Taxes terminales*:			
	a) A partir de la frontière des Indes britanniques (Moulmein) et de Penang	0. 575	—	
	b) A partir de la frontière de Cochinchine (Cambodge)	0. 40	—	
	Pour les correspondances locales entre les détroits siamois et les Etats fédérés de Malaisie, 4 atts par mot	—	—	

	Taxes de transit:		
	Pour toutes les correspondances	--	0. 575
Suède	Pour toutes les correspondances	0. 15	0. 12
Suisse	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08
Tunisie	. . . . .	0. 20	0. 20
	Ces taxes sont réduites pour les correspondances avec l'Afrique, moins l'Egypte, à	0. 15	0. 15
	Pour les correspondances avec l'Asie, moins la Perse et le Bokhara, et avec l'Océanie, à	0. 15	0. 15
	Pour les correspondances échangées par les câbles transatlantiques du Nord, à	0. 15	0. 15
	Câble franco-tunisien.		
	Taxe de transit:		
	Pour toutes les correspondances	—	0. 20

Les télégrammes originaires ou à destination de la Tunisie, lorsqu'ils sont acheminés par la voie des câbles franco-tunisiens ou franco-algériens, ont à acquitter la taxe de transit (0.20) de ces câbles; mais ils ne donnent lieu à la perception d'aucune taxe de transit pour le parcours terrestre ni en France ni en Algérie, la taxe de ce parcours se confondant avec celle du parcours sous-marin. Si ces télégrammes sont acheminés par toute autre voie, les taxes afférentes au transit terrestre sont applicables.

28/11 1903
30/4 1903

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Turqui	*Taxes terminales:*			
	1° A partir des frontières européennes:			
	a) Pour la Turquie d'Europe	0. 25	—	
	b) Pour la Turquie d'Asie et l'archipel de la Turquie d'Asie	0. 75	—	Y compris la taxe afférente à la Compagnie Eastern, qui est fixée à 0. 17 pour Chio, Lemnos et Ténédos et à 0. 35 pour l'île de Candie.
	c) Pour Hedjaz et Yemen	0. 75	—	
	2° A partier des frontières de la Turquie d'Asie:			
	a) Pour la Turquie d'Asie	0. 75	—	Y compris la taxe afférente à la Compagnie Eastern, qui est fixée dans ce cas à 0.23 pour Chio, Lemnos et Ténédos et à 0. 45 pour l'île de Candie. Cette taxe est réduite à 0.25 pour toutes les correspondances du régime extra-européen échangées avec la Turquie d'Europe par la frontière de Chio-Ténédos et pour les correspondances échangées avec l'île de Rhodes par la voie des câbles.
	b) Pour Hedjaz et Yemen	0. 75	—	
	c) Pour la Turquie d'Europe et l'archipel de la Turquie d'Asie.	1. —	—	

3° A partir de la côte de Souakim (y compris la taxe afférente au câble de Souakim à Djedda):			
a) Pour Yemen et la Turquie d'Asie	1. 50	—	
b) Pour la Turquie d'Europe et l'archipel de la Turquie d'Asie	1. 75	—	
4° A partir de Perim (y compris la taxe afférente au câble de Perim à Cheikh-Saïd):			
a) Pour Hedjaz et la Turquie d'Asie	0. 75	—	
b) Pour la Turquie d'Europe et l'archipel de la Turquie d'Asie	1. —	—	
Taxes de la Tripolitaine:			
A partir de la côte de Tripoli:			
a) Pour le bureau de Tripoli	0. 15	—	Cette taxe n'est pas prélevée pour les correspondances ottomanes.
b) Pour les autres bureaux	0. 30	—	
Taxes de l'Hedjaz:			
A partir de la côte de Souakim (y compris la taxe afférente au câble de Souakim à Djedda):			
a) Pour les correspondances ottomanes, y compris Tripoli d'Afrique	1. —	—	Cette taxe est réduite à 0. 50 pour les correspondances ottomanes, y compris Tripoli d'Afrique, acheminées par la voie du câble de Suez à Souakim.
b) Pour les correspondances de l'Hedjaz avec l'Yemen, voie Souakim-Perim	0. 50	—	
c) Pour les autres correspondances	1. 50	—	
Taxes de l'Yemen:			
A partir de Perim (y compris la taxe afférente au câble de Perim à Cheikh-Saïd):			
a) Pour les correspondances ottomanes	0. 50	—	
b) Pour les autres correspondances	0. 75	—	

28/11 1903
30/4 1904

Désignation des Etats	Indication des correspondances.	Taxes terminales en france.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Turquie (suite). . .	*Taxes de transit*:			
	1° Entre les frontières européennes	—	0. 25	
	2° Entre les frontières de la Turquie d'Asie. . . .	—	0. 75	
	3° Entre les frontières de la Turquie d'Europe et celle de la Turquie d'Asie, sauf les cas prévus sous 4°:			
	a) Pour les correspondances des Indes britanniques, de la Birmanie et de Ceylan	—	1. 195 *	* Cette taxe est réduite à fr. 0.6375 pour les mêmes correspondances echangées par la voie de Fao (sauf approbation).
	b) Pour les correspondances des pays au delà des Indes britanniques	—	1. 035 *	
	c) Pour les correspondances échangées avec la Perse, voie Hanekin ou Bachkale.	—	0. 70	
	d) Pour toutes les autres correspondances . . .	—	1. —	La taxe de transit du parcours de Constantinople (câble d'Odessa) à Tschesmé est réduite à 0.125 pour les correspondances russo-égyptiennes échangées voie Candie-Alexandrie ou pour les correspondances échangées par la susdite voie entre la Russie et Aden ou l'Afrique du Sud.

4° Entre la frontière d'El-Arich et:		
a) Celle de Bosnie:		
Pour les correspondances échangées entre Alexandrie d'Egypte et la Grande-Bretagne	—	0. 825
Pour les correspondances échangées entre Alexandrie d'Egypte et l'Allemagne	—	0. 975
b) Celle de Vallona:		
Pour les correspondances échangées entre Alexandrie d'Egypte, d'une part, et l'Allemagne ou la Grande-Bretagne, d'autre part	—	0. 975
5° Entre les frontières de la Turquie d'Europe et:		
La côte de Souakim (voie Damas-Médine-Djedda, y compris la taxe afférente au câble de Souakim à Djedda):		
a) Pour les correspondances des Indes britanniques, de la Birmanie et de Ceylan	—	1. 945
b) Pour les correspondances des pays au delà des Indes britanniques	—	1. 785
c) Pour toutes les autres correspondances . . .	—	1. 76
La côte de Perim (voie Damas Médine-Cheikh-Saïd), y compris la taxe afférente au câble de Perim à Cheikh-Saïd):		
a) Pour les correspondances des Indes britanniques, de la Birmanie et de Ceylan	—	1. 195
b) Pour les correspondances des pays au delà des Indes britanniques	—	1. 035
c) Pour toutes les autres correspondances . . .	—	1. —
6° Entre les frontières de la Turquie d'Asie et:		
La côte de Souakim (voie Damas-Médine-Djedda, y compris la taxe afférente au câble de Souakim à Djedda)	—	1. 50

Désignation des Etats.	Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Turquie (suite). . .	La côte de Perim (voie Damas-Médine-Cheikh-Saïd, y compris la taxe afférente au câble de Perim à Cheikh-Saïd)	—	0. 75	
	7° Entre la côte de Souakim et la côte de Perim (voie Djedda-Cheikh-Saïd, y compris les taxes afférentes aux câbles de Souakim à Djedda et de Perim à Cheikh-Saïd)	—	1. 50	
	N. B. — La taxe afférente au parcours éventuel des câbles Salonique-Ténédos-les Dardanelles-Constantinople, de la Compagnie Eastern, est fixée à 20 centimes, à percevoir en sus des taxes normales. Les taxes ottomanes, par rapport aux différents points d'atterrissement de certains câbles de la Compagnie Eastern, à savoir par rapport à Ténédos, Salonique, les Dardanelles, Besika et Constantinople (câble de Ténédos), sont les mêmes que celles qui sont applicables par rapport à la frontière asiatique de Tchesmé.			
Uruguay	. . . . .	—	—	

Taxes de la Compagnie „Eastern Telegraph".

Les taxes suivantes comprennent les taxes terminales de Gibraltar, Tanger, Malte, Souakim, Aden, Perim et les îles de Chio et Ténédos, qui appartiennent à la Compagnie.

Les taxes de transit de la Grèce, de la Crète, du Portugal pour St-Vincent et de l'Egypte, sont aussi comprises dans les taxes suivantes.

Les taxes jusqu'à la côte de l'Egypte (Alexandrie) comprennent la taxe terminale de l'Egypte, pour les correspondances échangées avec tous les bureaux de la première région, par les câbles méditerranéens de la Compagnie Eastern, mais elles ne comprennent pas la taxe de transit de cette même région pour les correspondances échangées avec les autres régions de l'Egypte. Pour les villes d'Alexandrie, du Caire et du Suez, les taxes terminales appartiennent à la Compagnie.

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de la Grande-Bretagne et:			
La côte de l'Espagne (Vigo ou Cadix):			
1° Pour les correspondances échangées par les câbles de la Compagnie Western, voie de Lisbonne	—	0. 44*	* Ces taxes comprennent
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 55*	la taxe terminale de la
La côte du Portugal (Caminha, Carcavellos ou Villa Real):			Grande-Bretagne, mais la
1° Pour les correspondances avec l'Espagne	—	0. 475*	taxe de transit du même
2° Pour les correspondances échangées avec l'Afrique, voie St-Vincent	—	0. 55*	pays n'y est pas comprise,
3° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 60*	sauf pour les correspon-
La côte de Gibraltar	0. 90	0. 90*	dances échangées par les
La côte du Maroc (Tanger)	1. 05	—	câbles entre la Grande-
La côte de la France (Marseille)	—	1. 35*	Bretagne et l'Amérique du
La côte de l'Algérie (Bone)	—	1. 125*	Nord.
L'île de Malte	0. 90	—	

28/11 1903
30/4 1904

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances avec l'Italie	0. 90	0. 90*	* Ces taxes comprennent la taxe terminale de la Grande-Bretagne, mais la taxe de transit du même pays n'y est pas comprise, sauf pour les correspondances échangées par les câbles entre la Grande-Bretagne et l'Amérique du Nord.
2° Pour toutes les autres correspondances	—	1. 125*	
La côte de Tripoli	—	1. 50*	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	1. 175*	
Les côtes de la Grèce	—	0. 875*	
L'île de Crète	—	0. 725*	
Les côtes de la Turquie	0. 675†	0. 675*	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)	1. 90	1. 90*	
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 65	2. 65*	
La côte de Sierre Leone	5. 60	5. 60*	† Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
Entre la côte de l'Espagne (Vigo), pour les correspondances échangées par le câble Emden-Vigo, et:			
La côte de l'Espagne (Cadix):			
1° Entre les îles Madère et du Cap Vert ou l'Amériques du Sud (voie Ténériffe) et:			
a) Le Danemark, la Suède ou la Norvège	—	0. 30	
b) Les Pays-Bas	—	0. 475	
c) Tous les autres pays	—	0. 675	
2° Entre l'Afrique du Sud ou les possessions britanniques et allemandes de la côte occidentale d'Afrique (voie Ténériffe) et:			
a) L'Allemagne, les Pays-Bas, la Suède ou la Russie	—	0. 2375	
b) Tous les autres pays	—	0. 2875	

La côte du Portugal (Caminha, Carcavellos ou Villa Real):		
1° Entre les îles Madère et du Cap Vert (voie Madère) et:		
a) L'Allemagne, les Pays-Bas, la Suède, la Russie ou l'Autriche . . .	—	0. 275
b) Tous les autres pays	—	0. 325
2° Entre l'Amérique du Sud (voie Madère) et:		
a) Le Danemark ou la Norvège	—	0. 2875
b) La Suède	—	0. 2375
c) Les Pays-Bas	—	0. 625
d) L'Allemagne ou la Russie	—	0. 725
e) Tous les autres pays	—	0. 825
3° Entre l'Afrique du Sud ou les possessions britanniques et allemandes de la côte occidentale d'Afrique (voie Madère) et:		
a) L'Allemagne, les Pays-Bas, la Suède ou la Russie	—	0. 2375
b) Tous les autres pays	—	0. 2875
4° Entre l'Afrique orientale (voie Madère) et:		
a) L'Allemagne, les Pays-Bas, la Suède ou la Russie	—	0. 125
b) Tous les autres pays	—	0. 175
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie), pour les correspondances échangées avec:		
a) L'Allemagne ou la Suède	1. 325	1. 325
b) Les Pays-Bas ou le Danemark	1. 425	1. 425
c) La Norvège	1. 475	1. 475
d) Tous les autres pays	1. 625	1. 625
La côte de l'Egypte (Souakim), pour les correspondances échangées avec:		
a) L'Allemagne ou la Suède	2. 075	2. 075
b) Les Pays-Bas ou le Danemark	2. 175	2. 175
c) La Norvège	2 225	2. 225
d) Tous les autres pays	2. 375	2. 375
La côte de Sierra Leone, pour les correspondances échangées avec:		
a) L'Allemagne, les Pays-Bas, la Suède ou la Russie	5. 2875	5. 2875
b) Tous les autres pays	5. 3375	5. 3375

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de l'Espagne (Vigo) et:			
La côte de l'Espagne (Cadix), pour toutes les autres correspondances . . .	—	0. 30	
Entre la côte de l'Espagne (Vigo ou Cadix) pour toutes les autres correspondances, et:			
La côte du Portugal (Caminha, Carcavellos ou Villa Real)	—	0. 30	
La côte de Gibraltar:			
1° Pour les correspondances voie Vigo	0. 50	0. 50	
2° Pour les correspondances voie Cadix	0. 10	0. 10	
La côte du Maroc (Tanger):			
1° Pour les correspondances voie Vigo	0. 65	—	
2° Pour les correspondances voie Cadix	0. 25	—	
La côte de la France (Marseille):			
1° Pour les correspondances avec l'Amérique du Sud	—	0. 825	
2° Pour les correspondances avec l'Afrique du Sud, Port-Louis (île Maurice) ou Mahé (Seychelles)	—	0. 36	
3° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 775	
La côte de l'Algérie (Bone)	—	0. 925	
L'île de Malte	0. 70	—	
La côte de Tripoli	—	1. 30	
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances avec l'Italie	—	0. 70	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 925	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 975	

Les côtes de la Grèce	—	0. 875	
L'île de Crète	—	0. 725	
Les côtes de la Turquie	0. 675*	0. 675	* Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)	1. 625	1. 625	
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 375	2. 375	
La côte de Sierre Leone	5. 35	5. 35	
Entre la côte ou Portugal (Carcavellos) et:			
La côte du Portugal (Caminha et Villa Real)	—	0. 15	
Entre la côte du Portugal (Caminha) et:			
La côte du Portugal (Villa Real)	—	0, 15	
Entre la côte du Portugal (Carcavellos, Caminha ou Villa Real) et:			
La côte de Gibraltar:			
1° Pour les correspondances échangées avec l'Afrique, voie Saint-Vincent	0. 10	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 225	0. 225	
La côte du Maroc (Tanger):			
1° Pour les correspondances échangées avec l'Afrique, voie Saint-Vincent	0. 25	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 375	—	
La côte de la France (Marseille):			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 70	
2° Pour les correspondances avec l'Afrique	—	0. 775	
3° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 825	
La côte de l'Algérie (Bone):			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 85	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 925	
L'île de Malte:			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	0. 625	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 70	—	

28/11 1903
30/4 1904

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
La côte de Tripoli:			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne . .	—	1. 225	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	1. 30	
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances avec l'Italie transitant par l'Espagne	—	0. 625	
2° Pour toutes les autres correspondances avec l'Italie	—	0. 70	
3° Pour les autres correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 85	
4° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 925	
La côte de l'Autriche (Trieste):			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne . .	—	0. 90	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 975	
Les côtes de la Grèce:			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne . .	—	0. 80	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 875	
L'île de Crète:			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne . .	—	0. 65	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 725	
Les côtes de la Turquie:			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne . .	0. 60*	0. 60	* Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 675*	0. 675	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie):			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne . .	1. 55	1. 55	
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 625	1. 625	

La côte de l'Égypte (Souakim):		
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne . .	2. 30	2. 30
2° Pour toutes les autres correspondances	2. 375	2. 375
La côte de Sierra Leone:		
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne . .	5. 0125	5. 0125
2° Pour toutes les autres correspondances	5. 025	5. 025
Entre la côte de Gibraltar et:		
La côte du Maroc (Tanger)	0. 15	—
La côte de la France (Marseille)	1. 075	1. 075
La côte de l'Algérie (Bone)	0. 85	0. 85
L'île de Malte	0. 625	—
La côte de Tripoli	1. 225	1. 225
La côte de l'Italia (Modica ou Otrante):		
1° Pour les correspondances avec l'Italie	0. 625	0. 625
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 85	0. 85
La côte de l'Autriche (Trieste)	0. 90	0. 90
Les côtes de la Grèce	0. 825	0. 825
L'île de Crète	0. 65	0. 65
Les côtes de la Turquie	0. 60*	0. 60
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)	1. 625	1. 625
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 375	2. 375
La côte de Sierra Leone	5. 15	5. 15
Entre la côte du Maroc (Tanger) et:		
La côte de la France (Marseille)	1. 225	—
La côte de l'Algérie (Bone)	1. —	—
L'île de Malte	0. 775	—
La côte de Tripoli	1. 375	—
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante)	1. —	—
La côte de l'Autriche (Trieste)	1. 05	—

28/11 1903
30/4 1904

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Les côtes de la Grèce	0. 975	—	
L'île de Crète	0. 80	—	
Les côtes de la Turquie	0. 75*	—	* Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)	1. 775	—	
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 525	—	
La côte de Sierra Leone	5. 30	—	
Entre la côte de la France (Marseille) et:			
La côte de l'Algérie (Bone)	—	0. 20	
L'île de Malte	0. 425	—	
La côte de Tripoli	—	1, 025	
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances avec l'Italie	—	0. 425	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 65	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 725	
Les côtes de la Grèce	—	0. 40	
L'île de Crète	—	0. 50	
Les côtes de la Turquie:			
1° Pour les correspondances ottomanes	0. 20*	0. 20	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 45	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie):			
1° Pour les correspondances avec la Grande-Bretagne, l'Espagne, le Portugal, Gibraltar, Tanger et les Pays-Bas	1. 425	1. 425	

2° Pour toutes les autres correspondances	1. 45	1. 45
La côte de l'Egypte (Souakim):		
1° Pour les correspondances avec la Grande-Bretagne, l'Espagne, le Portugal, Gibraltar, Tanger et les Pays-Bas	2. 175	2. 175
2° Pour toutes les autres correspondances	2. 20	2. 20
La côte de Sierra Leone	5. 825	5. 825
Entre la côte de l'Algérie (Bone) et:		
L'île de Malte	0. 225	—
La côte de Tripoli	—	0. 825
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante)	—	0. 45
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 50
Les côtes de la Grèce	—	0. 40
L'île de Crète	—	0. 25
Les côtes de la Turquie	0. 20*	0. 20
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)	1. 225	1. 225
La côte de l'Egypte (Souakim)	1. 975	1. 975
La côte de Sierra Leone	5. 975	5. 975
Entre l'île de Malte et:		
La côte de Tripoli	0. 60	—
La côte de l'Italie (Otrante ou Modica)	0. 225	—
La côte de l'Autriche (Trieste)	0. 275	—
Les côtes de la Grèce:		
Voie du câble Malte-Zante	0. 20	—
Voie d'Alexandrie:		
1° Pour les correspondances avec Malte	1. 55	—
2° Pour toutes les autres correspondances	—	1. 25
L'île de Crète	0. 325	—
Les côtes de la Turquie:		
Voie du câble Malte-Zante	0. 275*	—

28/11 1903
30/4 1904

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Voie d'Alexandrie:			
1° Pour les correspondances avec Malte	1. 55*	—	* Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 25*	1. 25	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)	1. 30	—	
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 05	—	
La côte de Sierra Leone	5. 75	—	
Entre la côte de Tripoli et:			
La côte de l'Italie (Modica ou Otrante)	—	0. 825	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 75	
Les côtes de la Grèce	—	0. 80	
L'île de Créte	—	0. 925	
Les côtes de la Turquie	0. 875*	0. 875	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)	1. 60	1. 60	
La côte de l'Egypte (Souakim)	2. 35	2. 35	
La côte de l'Arabie (Yemen)	—	3. 85[1])	[1]) Cette taxe est réduite à 2.05 pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
La côte de Sierra Leone	6. 35	6. 35	
Entre la côte de l'Italie (Modica) et:			
La côte de l'Italie (Otrante)	—	0. 175	
Entre la côte de l'Italie (Modica ou Otrante) et:			
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 275	

Les côtes de la Grèce	—	0. 20
L'île de Crète	—	0. 325
Les côtes de la Turquie	2. 275*	0. 275
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie):		
1° Pour les correspondances avec la France, la Belgique, la Russie, l'Amérique du Nord et le Luxembourg	1. 25	1. 25
2° Pour les correspondances avec l'Autriche et la Hongrie	1. 15	1. 15
3° Pour toutes les autres correspondances	1. 225	1. 225
La côte de l'Egypte (Souakim):		
1° Pour les correspondances avec la France, l'Autriche, la Hongrie, la Belgique, la Russie, l'Amérique du Nord et le Luxembourg	2. —	2. —
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 975	1. 975
La côte de Sierra Leone:		
1° Pour les correspondances avec l'Italie	5. 75	5. 75
2° Pour toutes les autres correspondances	5. 975	5. 975

Entre la côte de l'Autriche (Trieste) et:

Les côtes de la Grèce	—	0. 20
L'île de Crète	—	0. 325
Les côtes de la Turquie	0. 275*	0. 275
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie):		
1° Pour les correspondances avec l'Algérie, la Tunisie, l'Espagne, Tanger, Gibraltar, le Portugal, les Canaries et le Sénégal	1. 25	1. 25
2° Pour les correspondances avec la France	1. 275	1. 275
3° Pour les correspondances avec la Grande-Bretagne et la Bulgarie	1. 30	1. 30
4° Pour les correspondances avec l'Autriche, la Hongrie et la Suisse	1. 35	1. 35
5° Pour les correspondances avec la Bosnie-Herzégovine, le Montenegro et la Serbie	1. 375	1. 375
6° Pour les correspondances avec le Luxembourg et la Belgique	1. 425	1. 425

28/11 1903
30/4 1904

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
7° Pour les correspondances avec la Roumanie	1. 40	1. 40	
8° Pour toutes les autres correspondances	1. 45	1. 45	
La côte de l'Egypte (Souakim):			
1° Pour les correspondances avec l'Algérie, la Tunisie, l'Espagne, Tanger, Gibraltar, le Portugal, les Canaries et le Sénégal	2. —	2. —	
2° Pour les correspondances avec la France	2. 025	2. 025	
3° Pour les correspondances avec la Grande-Bretagne et la Bulgarie	2. 05	2. 05	
4° Pour les correspondances avec la Suisse	2. 10	2. 10	
5° Pour les correspondances avec la Bosnie-Herzégovine, le Montenegro et la Serbie	2. 125	2. 125	
6° Pour les correspondances avec le Luxembourg et la Belgique	2. 175	2. 175	
7° Pour les correspondances avec la Roumanie	2. 15	2. 15	
8° Pour toutes les autres correspondances	2. 20	2. 20	
La côte de Sierra Leone	6. 025	6. 025	
Entre les côtes de la Grèce et:			
Les îles de la Grèce (sauf Poros et Eubée):			
Pour les correspondances échangées par la voie de Larisse-Katerina	—	0. 20	
L'île de Crète	—	0. 25	
Les côtes de la Turquie:			
1° Pour les correspondances échangées par la voie de Larisse-Katerina	—	0. 275	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 20	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)	1. 25[1])	1. 225	[1]) Y compris la taxe terminale de la Grèce.

La côte de l'Egypte (Souakim):		
1° Pour les correspondances entre la Turquie ou la Tripolitaine et l'Arabie	—	2. —
2° Pour toutes les autres correspondances	2. —[1])	1. 975
La côte de Sierra Leone	5. 925	5. 925
Entre l'île de Crète et:		
Les côtes de la Turquie (frontières européennes)	—	0. 25
La côte de la Turquie (Rhodes)	—	0. 35
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)	0. 80	0. 80
La côte de l'Egypte (Souakim)	1. 55	1. 55
La côte de l'Arabie (Yemen)	—	3. 10[2])
La côte de Sierra Leone	5. 725	5. 725
Entre la côte de la Turquie (Constantinople) et:		
La côte de la Turquie (Salonique, Dardanelles ou Tchesmé)	—	0. 20
Entre la côte de la Turquie (Salonique) et:		
La côte de la Turquie (Dardanelles ou Tchesmé)	—	0. 20
Entre la côte de la Turquie (Dardanelles) et:		
La côte de la Turquie (Tchesmé)	—	0. 20
Entre les côtes de la Turquie (Constantinople, Dardanelles, Salonique, Lemnos, Ténédos, Chio et Tchesmé) et:		
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)	1. 15	1. 15
La côte de l'Egypte (Souakim):		
1° Pour les correspondances échangées entre la Turquie et l'Arabie	—	2. —
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 90	1. 90

[2]) Ces taxes sont réduites de fr. 1 pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.

28/11 1903
30/4 1904

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
La côte de l'Arabie (Yemen):			
1° Pour les correspondances avec la Turquie d'Europe	—	3. —[1])	[1]) Ces taxes sont réduites de fr. 1 pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
2° Pour les correspondances avec Chio et Ténédos	—	3. 25[1])	
La côte de Sierra Leone	5. 725†	5. 725	† Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
Entre la côte de la Turquie (Rhodos) et:			
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)	1. 05	1. 05	
La côte de l'Egypte (Souakim)	1. 80	1. 80	
La côte de l'Arabie (Yemen):			
1° Pour les correspondances avec l'île de Rhodes	—	3. —[1])	
2° Pour les correspondances avec la Turquie d'Asie	—	2. 25[1])	
3° Pour les correspondances avec Samos et Mitylène	—	2. 50[1])	
La côte de Sierra Leone	5. 725	5. 725	
Entre l'île de Chypre et:			
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port Saïd)	0. 90*	0. 90	* Y compris la taxe terminale de l'Egypte pour la première région.
La côte de l'Egypte (Souakim)	1. 35	1. 35	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	3. 25	3. 25	
La côte de l'Arabie (Yemen)	2. 25[1])	—	
La côte des Indes britanniques (Bombay)	3. 50	3. 50	
La côte de Sierra Leone	6. 675	6. 675	
Entre la côte de l'Egypte (Alexandrie) et:			
La côte de l'Egypte (Port-Saïd)	0. 25	0. 25	
La côte de Sierra Leone	6. 675	6. 675	

Entre la côte de l'Egypte „voie Suez" et:			
La côte de l'Egypte (Souakim):			
1° Pour les correspondances entre la Turquie et l'Arabie échangées par la voie El-Arich	—	1. —[2])	[2]) Cette taxe est réduite de moitié pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
2° Pour toutes les autres correspondances échangées par la voie El-Arich	1. 60	1. 60	
3° Pour toutes les autres correspondances	1. 35*	1. 35*	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock:			
1° Pour les correspondances échangées avec la Turquie d'Europe et l'île de Rhodos par la voie El-Arich	2. 75	2. 75	
2° Pour toutes les autres correspondances échangées par la voie El-Arich	3. 50	3. 50	
3° Pour toutes les autres correspondances	3. 25*	3. 25*	
La côte de l'Arabie (Yemen):			
1° Pour les correspondances échangées avec la Turquie ou la Tripolitaine, voie El-Arich	—	2. —[2])	
2° Pour les autres correspondances échangées par la voie El-Arich	—	3. 50	
3° Pour toutes les autres correspondances	2 .25*	2. 25[1])	
La côte des Indes britanniques (Bombay):			
1° Pour les correspondances échangées par la voie El-Arich	—	4. —	
2° Pour toutes les autres correspondances	3. 50*	3. 50	
Entre la côte de l'Egypte (Souakim) et:			
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	1. 90	1. 90	
La côte de l'Arabie (Yemen)	—	1. 50[3])	[3]) Cette taxe est réduite à 50 ct. pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
La côte des Indes britanniques (Bombay)	3. —	3. —	
La côte de Sierra Leone	7. 775	7. 775	
Entre l'île de Perim et:			
La côte de l'Arabie (Aden)	0. 60	0. 60	
La côte d'Obock	0. 20	0. 20	
Entre la côte de l'Arabie (Aden) et:			
La côte d'Obock	0. 60	—	

28/11 1903
30/4 1904

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock et:			
La côte des Indes britanniques (Bombay)	2. 85	2. 85	
La côte de Sierra Leone	8. 10	8. 10	
Entre la côte de Sierra Leone et:			
L'île de l'Ascension	1. 25	—	
L'île de Sainte-Hélène	2. 50	—	
La côte de la Colonie du Cap (Capetown)	3. 125†	—	† Y compris la taxe terminale de la Colonie du Cap.
Entre l'île de l'Ascension et:			
L'île de Saint-Vincent (Cap Vert), pour les correspondances locales	1. 25	—	
L'île de Sainte-Hélène	1. 25	—	
La côte de la Colonie du Cap (Capetown):			
1° Pour les correspondances échangées avec l'Europe ou transitant par l'Europe, voie Aden	1. 25	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	2. 50	—	
Entre l'île de Sainte-Hélène et:			
L'île de Saint Vincent (Cap Vert), pour les corresponoances locales	2. 50	2. 50	
La côte de la Colonie du Cap (Capetown), pour toutes les correspondances	1. 25	—	
Entre l'île de Saint-Vincent (Cap Vert) et:			
La côte de la Colonie du Cap (Capetown), pour toutes les correspondances, sauf avec l'Europe ou transitant par l'Europe	3. 75	3. 75	

Entre la côte de Natal (Durban) et:			
L'île Maurice (Port Louis):			
1° Pour les correspondances entre l'île Rodriguez, les îles Cocos-Keeling ou l'Australie, d'une part, et la côte orientale d'Afrique, d'autre part . . .	—	0. 30	
2° Pour les autres correspondances avec l'île Rodriguez ou les îles Cocos-Keeling	1. 55	1. 55	
3° Pour les autres correspondances avec l'Australie	1. 2375	1. 2375	
4° Pour toutes les autres correspondances (sauf avec l'Europe ou transitant par l'Europe)	1. 25	1. 25	

Taxes par mot entre l'Europe, ou transitant par l'Europe (y compris l'Algérie, la Tunisie, Tanger et Tripoli d'Afrique), et:

	Aden ou Perim voie directe.	La côte des Indes (Bombay) pour les correspondances avec:			
		Les Indes britanniques et la Birmanie.	Ceylan.	Les pays au delà des Indes par les voies terrestres.	Les pays au delà des Indes par les câbles de la Compagnie Eastern Extension.
L'Europe et la Compagnie Eastern. . .	3. 125*	2. 775	2. 775	—	—

	Ascension ou Sainte-Hélène.	L'Afrique du Sud voie Sainte-Hélène.	Port-Louis (île Maurice) voie Sainte-Hélène.
L'Europe et la Compagnie Eastern . .	3. 125	3. 025	3. 125
Colonie du Cap, Natal, Colonie d'Orange et Transvaal	—	0. 10	—
	3. 125	3. 125	3. 125

* Ce tarif est réduit à 1 fr. 50 ct. par mot pour les correspondances échangées entre l'Italie et la Colonie d'Erythrée voie Perim.

28/11 1903
30/4 1904

Taxes de la Société allemande des télégraphes sous-marins.

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de l'Allemagne (Emden) et la côte d'Espagne (Vigo):			
Pour les correspondances entre: Les Pays-Bas, d'une part, et Zanzibar, Mozambique, les îles Seychelles et Maurice, Lourenço-Marques, Majunga, les possessions allemandes de la côte orientale d'Afrique, les stations de la Compagnie British East Africa, voie Aden, et l'Afrique du Sud, les Indes et les pays au delà des Indes, d'autre part	—	0. 15	
Pour toutes les autres correspondances	—	0. 20	

Taxes de la Compagnie „Black Sea Telegraph".

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de la Russie (Odessa) et:			
La côte de la Turquie (Constantinople):			
1° Pour les correspondances entre l'Égypte, Aden, Perim, l'Afrique du Sud, d'une part, et la Russie, d'autre part	—	0. 375	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 45	

Taxes de la Compagnie „Direct Spanish Telegraph".

Indication des correspondances.	Taxes terminales en francs.	Taxes de transit en francs.	Observations.
Entre la côte de la Grande-Bretagne et:			
La côte d'Espagne (Bilbao):			
1° Pour les correspondances échangées avec les câbles brésiliens de la Compagnie Western	—	0. 44*	* Ces taxes comprennent la taxe terminale de la Grande-Bretagne, mais la taxe de transit du même pays n'y est pas comprise.
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 55*	
Entre la côte de la France (Marseille) et:			
La côte d'Espagne (Barcelone)	—	0. 30	

Ainsi arrête à *Londres,* le 10 Juillet 1903, par les Délégués soussignés, conformément aux articles 15 et 16 de la Convention de St-Pétersbourg, pour entrer en vigueur le 1er Juillet 1904.

(Underskrifter).

5 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Frøken Anne Thommesen ved Testamente af 28de Mars 1901 oprettede Legat til Fordel for Diakonissеanstalten i Kristiania samt paa de af dennes Bestyrelse under 12te Januar d. A. udarbeidede Statuter for nævnte Legat.

5 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af fhv. Folkeskolelærer Ole Aadnesen Østerhuus ved Testamente af 18de Mai 1900 oprettede „Skolelærer Østerhuus's Legat" til Fordel for trængende Børn i Strømmens Skolekreds samt paa de under 2den December f. A. udarbeidede Statuter for nævnte Legat.

17 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa det i Generalforsamling den 2den Februar og Direktionsmøde den 20de April 1904 vedtagne Udkast til Plan for Indvikens Brandforsikringsforening for Løsøre m. m., saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

17 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Frøken Dorothea Martens ved Testamente af 12te Juli 1882 med Kodicil af 10de Juli 1888 oprettede „Frøken Dorothea Martens's Legat til værdige trængende Enker efter eller Døtre af Indvaanere af Trondhjems By" samt paa de for dette Legat af Trondhjems Magistrat og Ordfører under 30te April f. A. udarbeidede Statuter, dog med en enkelt Forandring.

17 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa den i Generalforsamling den 28de December 1903 vedtagne Forandring i § 3 i den for Voldens Brandforsikringsforening ved Høieste Resolutioner af 9de April 1867, 29de Mars 1898 og 14de Mars 1901 approberede Plan, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

27 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Raade Sparebank i Møde den 30te December 1903 besluttede Forandring af § 12 i Bankens ved Høieste Resolution af 10de April 1891 stadfæstede Plan.

31 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Hjelmelands Herredsstyre, Stavanger Amt, i Møde senest den 17de Februar 1904 vedtagne Plan for en inden Herredet under Navn af „Hjelmelands Kommunebank" oprettendes Sparebank, dog med en enkelt Forandring.

31 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Ogestenius P. Kjos ved Gavebrev af 14de Mars 1881 med Tillægsbestemmelse af 6te September f. A. oprettede Stif-

telfe til Fordel for trængende, i Kriftiania hjemmehørende Børn famt paa de af Kriftiania Magiftrat under 13de Februar d. A. udarbeidede Statuter for nævnte Stiftelfe. 31 Mai.

Høieſte Reſolution, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa 1) det Legat til Fordel for fattige Børn i Trefoldigheds Menighed i Kriſtiania, ſom i Medhold af Sypige Mina Simonſens mundtlige Teſtamente er oprettet af en Del af Teſtatriks's efterladte Midler, 2) paa de for dette Legat udarbeidede Statuter af 30te Januar 1904. 31 Mai.

Kongelig Reſolution, hvorved beſtemmes, at den vordende Kirke for Valnesfjorden Sogn af Fauſke Preſtegjæld under Søndre Saltens Provſti i Tromsø Stift bliver — med Dispenſation fra Beſtemmelſen i Kirkelovens § 24, ſidſte Led — at opføre paa den dertil udſeede Tomt paa Kvitberget under Gaarden Haug. 4 Juni.

Høieſte Reſolution, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa de af Forſtanderſkabet for Neſſets Preſtegjælds Sparebank i Møde den 27de April 1904 beſluttede Forandringer af §§ 9 og 22 i Bankens ved Høieſte Reſolution af 14de Auguſt 1891 ſtadfæſtede Plan. 7 Juni.

Høieſte Reſolution, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa de af Forſtanderſkabet for Sirdalens Sparebank i Møde den 2den Mai 1904 beſluttede Forandringer af §§ 3, 26 og 28 i Bankens ved Høieſte Reſolution af 14de Oktober 1890 ſtadfæſtede Plan. 7 Juni.

Høieſte Reſolution, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa 7 Juni.

1) det af Statsraadinde Henriette Falſen ved Teſtamente af 29de Mars 1901 oprettede Legat til Statsraad John Collett Falſens Minde, hvis Renter, efterat nogle beſtemte Perſoner er afgaaet ved Døden, ſkal anvendes til Vedligehold og Udſtyr af Eidsvoldsbygningen,
2) det af „Selſkabet til Eidsvoldsbygningens Udſtyr" under 23de November f. A. udarbeidede Udkaſt til Statuter for nævnte Legat, dog med en Forandring i Udkaſtets Poſt 3, andet Punktum.

Kongelig Reſolution, hvorved det bl. a. beſtemmes: 11 Juni.

I. At det tillades, at der til Brug for Beboerne af den nordlige Del af Diſtriktet Skjelſtadmarken i Hegre Hovedſogn af øvre Stjørdalen Preſtegjæld under ſøndre Indherred Provſti i Trondhjems Stift opføres et Kapel paa en dertil udſeet Tomt af Gaarden øſtre Okkelberg.
II. At der tillægges den nye Kirke — ſom bliver at benævne Okkelberg Kapel — 12 Gudstjeneſter aarlig,

11 Juni. ſom bliver at tage af de Hegre Kirke for Tiden tillagte og at afholde til ſaadan Tid og at fordele ſaaledes mellem Preſtegjældets to Præſter, ſom af Trondhjems Biſkop nærmere beſtemmes.

14 Juni. **Høieſte Reſolution**, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa det af Frøken Marthe Skjelderup ved Teſtamente af 14de Juli 1886 oprettede „Frøken Marthe Skjelderups Legat for trængende Enker og ugifte Damer i Kriſtiania" ſamt paa de for dette Legat udarbeidede Statuter af 8de April 1904.

14 Juni. **Høieſte Reſolution**, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa det af vedkommende Grundlæggere i Møde den 13de Mai 1904 vedtagne Udkaſt til Plan for en inden Harſtad Ladeſted, Tromsø Amt, under Navn af „Harſtad Sparebank" oprettendes Sparebank.

21 Juni. **Høieſte Reſolution**, hvorved bl. a. meddeles Stadfæſtelſe paa den af vedkommende Grundlæggere i Møder den 30te Januar og 7de Mai 1904 vedtagne Plan for en inden Tromsøſundets Herred under Navn af „Tromsøſundets Sparebank" oprettendes Sparebank.

21 Juni. **Høieſte Reſolution**, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa de af Forſtanderſkabet for Orkedals Sparebank i Møde den 29de December 1903 og 30te April 1904 beſluttede Forandringer i §§ 14, 18, 21 og 22 i Bankens ved Høieſte Reſolution af 22de December 1891 ſtadfæſtede Plan.

28 Juni. **Høieſte Reſolution**, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa det af Anders Olſen Farberg ved Teſtamente af 25de Januar 1900 oprettede „Anders Farbergs Legat til Bedſte for Korſang i Ringsaker Hovedkirke", ſamt paa Statuter for dette Legat af 17de Mars 1903.

30 Juni. **Skrivelſe** fra Miniſteren for de udenrigſke Anliggender i Stockholm til Departementet for de udenrigſke Sager, Handel m. v., hvorved meddeles, at de italienſke Kolonier Erythrea og Benadir fra 1ſte Juli at regne har tiltraadt den i Waſhington den 15de Juni 1897 affluttede internationale Hovedpoſtkonvention, ſamt at Konventionens Takſter i Benadir vil blive opkrævet efter følgende Forhold:

$2^1/_2$ annas = 25 centimes, 1 anna = 10 centimes, 2 besas = 5 centimes.

3 Aug. **Skrivelſe** fra Handelsdepartementet til Byfogden i Drammen, hvori der meddeles, at ſaafremt det originale Bilbrev medfølger ved et Skibs Anmeldelſe til Regiſtrering, og Eieren fraſkriver ſig enhver Ret til at erholde Bilbrevet tilbage, vil der kunne undlades tillige at kræve den i Skibsregiſterlovens § 5

No. 3 omhandlede Gjenpart af Bilbrevet indsendt til Opbevaring. 3 Aug.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Byfkriveren i Bergen, hvorved meddeles, at det er enig med Byfkriveren i, at der, naar en Pantobligation fkal faavel indføres i Skibsregifteret fom thinglyfes, bør betales færfkilt Gebyr for hver af disse to Forretninger. 6 Aug.

Telegram fra Handelsdepartementet til Sorenfkriveren i Porsgrund angaaende Regifterlovens § 29: 6 Aug.

Afrigges regiftreret Skib til Lægter, forholdes der efter Regifterlovens § 29.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Det Bergenfke Dampfkibsfelfkab, Bergen, om, hvorvidt Lovgivningens Regler om Befordring af ildsfarlige Vædfker med Paffagerdampfkibe ogfaa ftrengt maa befølges overfor Selfkabets Godsruteffkibe, der vifnok har Paffagercertifikat, men kun undtagelsesvis og da i høift indfkrænket Antal medfører Paffagerer. 24 Aug.

Der meddeles, at der ingen Anledning er til at fravige Lovgivningens Beftemmelfer herom — Lov af 3die Mai 1871 § 19, jfr. § 16 A —, idet de omhandlede Fartøier, uanfeet om Varetransport er Rutens egentlige Henfigt, maa anfees fom Paffagerfkibe, faalænge de befidder Paffagercertifikat og der er Anledning for Paffagerer til at medfølge.

Forøvrigt gjøres opmærkfom paa, at fra den Tid, Lov om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed bliver fat ikraft — formentlig fra næfte Aars Begyndelfe, — vil de i Lov af 3die Mai 1871 § 19, jfr. § 16 A givne Regler blive afløft af et nyt Reglement om farlig Ladning.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Byfogden i Haugefund om, hvortil der figtes med Ordene: „Beviser for Eiendomsrettens Overgang" i Lov om Regiftrering af Skibe af 4de Mai 1901 § 23. 7 Septbr.

Der meddeles, at Departementet for fit Vedkommende antager, at der ved det omhandlede Udtryk figtes til Tilfælde, hvor det af Adkomftdokumentet fammenholdt med Skibsregiftret fremgaar, at Adkomftdokumentet i og for fig ikke er tilftrækkeligt til at fkaffe Kjøberen fuld Hjemmel til Skibet, faaledes f. Eks. naar Sælgerens Hjemmel ikke er bragt iorden før Afhændelfen, eller hans Ret til felvftændig at afhænde Skibet ikke er behørig legitimeret.

Alfabetisk Register

til

Norsk Lovtidende, 2den Afdeling

for

1904.

Mitglieder-Register

zu

Moritz Lautenschlag, Zum Pfarrling

für

1904.

Oversigt

over Registrets Afdelinger.

Arv og Skifte, Umyndige og Værger.
Assurancevæsen.
Auktioner.
Bank- og Pengevæsen, Gjældsbreve.
Brand- og Bygningsvæsen, den almindelige Brandkasse.
Brændevin og Øl m. m.
Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.
Fiskeri og Jagt.
Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.
Handel, Haandværk, Fabriker, Bergværker.
Jurisdiktions- og Grænseforandringer, Delinger og Navneforandringer for Distrikter.
Kirker og Kirkegaarde.
Kjøbstæder og Ladesteder.
Kommune- og Valgvæsen.
Kongen og Kongehuset.
Landvæsen.
Love og Grundlovsbestemmelser.
Maal og Vegt.
Medicinal- og Sundhedsvæsen.
Militærvæsen, Værnepligt.
Pant.
Pensionsvæsen, Pensions- og Enkekasser.
Politivæsen.
Post- og Telegrafvæsen.

Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.
Religion, Gudstjeneste, Geistlighed.
Retten.
Sjøvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.
Skatter og Afgifter.
Skogvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.
Skole- og Undervisningsvæsen.
Sparebanker.
Sportelvæsen.
Statskassen, Statens Eiendomme.
Stempelvæsen.
Storthinget, Stemmeret.
Toldvæsen, Ind- og Udførsel.
Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.
Tyende.
Veivæsen, Jernbaner, Skyds.
Ægteskab, Forældre og Børn.

Arv og Skifte, Umyndige og Værger.

1904.			Side
5	Jan.	Skr. ang. Værgeraadets og Skolestyrets Myndighed . .	1
12	—	Skr. om Værgeraadets Stilling til Omstreiferes Børn .	14
22	—	Skr. om, hvorvidt en Værge maa opnævnes til Forkyndelse af en Dom	18
12	Mars	Skr. om en i Udlandet død norsk Borgers Enke vedblivende anerkjendes som norsk Undersaat.	84
25	—	Res. om Plan for Lillegaardens Barnehjem (Bortsættelse af Børn)	118
30	—	Cirk. fra Overstyret for Konkursvæsen.	128
23	April	Res. om Plan for Rostads Barnehjem	153
18	Mai	Skr. om Lensmændenes Regninger for Tilsigelser m. v. fra Værgeraadet	242
2	Juli	Rundskr. til Værgeraadene	311
4	—	Skr. om en Kateket er valgbar til Overformynder . . .	315
9	—	Skr. om Adgang til at erholde Udgifter dækkede for Værgeraadet i Arv	318
11	—	Skr. om, at en 10 Aar gammel Gut urigtig af Værgeraad er anbragt i Rostad Aandssvageskole. . . .	319
13	—	Skr. om Udgifterne ved en af Værgeraadet udsat svensk Pige	319
28	—	Skr. om Arveafgiftens Beregning af en Rentenydelse . .	334
1	Decbr.	Skr. om en Kvinde kan opnævnes til Værge for umyndige Arvinger	481
5	—	Skr. om en Enkes Adgang til Uskiftebevilling	490
23	—	Telegram om Valg af nye Værgeraadsmedlemmer . . .	520
27	—	Skr. om Adgang til at kjøbe en Livrente for umyndiggjort Persons Kapital.	540
28	—	Skr. om Lensmænds Godtgjørelse for Tilsigelse til Værgeraadet	540
30	—	Skr. om Værgeraadet kan bestemme særskilt Sygebehandling	546

Asfurancevæsen.

1904
14 Jan. Reſ. om Approbation paa Forandring i Vestre Søndmøres Brandforſikringsindretning 15
8 Febr. Reſ. om Approbation paa Forandring i Hols Brandforſikringsſamlag 33
15 — Reſ. om Plan for Volds Brandforſikringsſelſkab . . . 38
9 Mars Reſ. om Forandring for Onsø Brandforſikringsforening . 80

Auktioner.

1904
11 April Skr. om Gebyr for Tvangsauktioner 138
25 — Skr. om, at Amtmanden ikke kan bemyndige en Herredskasſerer til at afholde Auktion over udpantede Gjenſtande 153
25 — Skr. om der ſkal erlægges Betaling for Auktioner m. v., forlangte af Fattigvæſenet 153
13 Juli Skr. om Forſtaaelſen af Skattelovens „Skatteauktioner“ . 319
17 Decbr. Skr. om Godtgjørelſe for Bragauktioner 514

Bank- og Pengevæſen, Gjældsbreve.

1904
16 Jan. Reſ. om Lønningsregulativ for Funktionærer ved den norſke Arbeiderbrug- og Boligbank 16
24 Febr. Reſ. om Udlaan af Rigsforſikringsanſtaltens Midler til Fabriker m. v. 59
29 — Rundſkr. om, at Oppebørſelsbetjente uden Incaſſogebyr kan afgive til Norges Bank Checks og Anvisninger paa andre Banker 69
30 April Reſ. om Forandring i Kriſtiania Hypothek- og Realkreditbank 163
1 Juli Reſ. om Fritagelſe for Erlæggelſe af Gebyrer for Arbeiderbrug- og Boliglaan 311
1 Oktbr. Reſ. om Forandring i Hypothekbankens Reglement for Laanebeløb i Aaleſund 405

Brand- og Bygningsvæſen, den almindelige Brandkaſſe.

1904.
7 Jan. Reſ. om Brandkontingentens Beregning i Narvik . . . 3
7 — Reſ. om Brandkontingentens Nedſættelſe i Myſen . . . 4
14 — Reſ. om Approbation paa Forandringer i veſtre Søndmøres Brandforſikringsforening 15
25 — Skr. om Beddinger kan anſees ſom Bygninger 20
30 — Reſ. om Bygningslovens Gjælden for Stokmarknæs . . 23

1904				Side
6	Febr.	Res.	om Dækkelse af Brandforsikringsindretningens Underskud	31
8	—	Res.	om Forandring i Hols Brandforsikringssamlag	33
15	—	Res.	om Plan for Volds Brandforsikringsselskab	38
18	—	Res.	om Ordning af en Brandkommission i Mo	50
24	—	Res.	om Bygningslovens Gjælden for Vikøren og Liløren	59
2	Mars	Skr.	om forskjellige Bestemmelser i Bygningsloven	78
9	—	Res.	om Forandring for Onsø Brandforsikringsforening	80
9	—	Res.	om Forandring i Brandreglerne for Sandnæs	83
16	—	Res.	om Murtvang i Farsund	89
18	—	Skr.	om en Brandassuranceforening er skattepligtig	94
18	—	Skr.	om Tillægslov til Fritagelse for Militære at anmelde Byggearbeide	94
23	—	Skr.	om Reguleringskommissionen kan nægte Opførelse af Bygninger	113
30	—	Res.	om Brandvæsenets Ordning i Sandstranden	128
30	—	Res.	om nyt Brandreglement for Strandstedet Sand	128
7	April	Res.	om Sammensætning for Brandvisitationen for Narvik	133
11	—	Res.	om Stadfæstelse paa ny Plan for Eids og Storheims Brandforsikringsforening	554
25	—	Res.	om Stadfæstelse paa ny Plan for Kvikne Brandforsikringsforening	556
27	—	Skr.	om Forstaaelsen af Bygningslovens § 81, kfr. § 28	155
10	Mai	Skr.	om, at en Leverandør ikke behøver Haandværksborgerbrev	180
17	—	Res.	om Reglement og Takst for Feiervæsenet i Narvik	241
17	—	Res.	om Stadfæstelse paa ny Plan for Indvikens Brandforsikringsforening	758
17	—	Res.	om Stadfæstelse paa ny Plan for Voldens Brandforsikringsforening	758
19	—	Lov	om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer	242
25	—	Res.	om, at Skatte- og Brandtakster henlægges til Byfogden i Flekkefjord	247
28	—	Rundskr.	om Murtvangsloven i Byerne	253
7	Juni	Res.	om Brandkommission for Tønset	282
7	—	Res.	om Bemyndigelse for Arbeidsdepartementet til at meddele Dispensation fra Murtvangsloven	282
5	Juli	Res.	om Dispensation fra Bygningsloven i Aalesund	315
26	—	Skr.	om Beregningen af Høiden af 1-Etages Træbygninger ifølge Murtvangsloven	334
29	—	Res.	om Brandforsikringsforening for Bjelland og Grindum	335
29	—	Skr.	om Ildsteder i Sløidlokaler i Bygningsloven	336
29	—	Skr.	om Indredning af Vaskerum m. v. paa Loftet i 3-Etages Murhus	336
4	Aug.	Res.	om Stadfæstelse af Plan for Indvikens Brandforsikringsselskab	338

1904				Side
4	Aug.	Ref.	om Forandring i Plan for Klæbu og Tillers Brandforsikringsselskab	338
27	—	Skr.	om Forstaaelsen af Murtvangslovens § 1	350
29	—	Ref.	om Dispensation fra Murtvangsloven i Mosjøen	352
29	—	Ref.	om Regulativ for Betaling til Bygningsmyndighederne i Laksevaag	353
1	Septbr.	Ref.	om Forandring i Plan for Skogn m. fl. Brandforsikringsselskab	368
17	—	Ref.	om Betaling til Bygningsmyndighederne i Mo Herred	394
22	—	Ref.	om, at Bygningsinspektøren skal indtræde som Medlem af Bygningskommissionen i Aalesund	398
22	—	Ref.	om en Brandkommission for Rørvik	398
24	—	Ref.	om Dispensation fra Murtvangsloven i Horten	400
1	Oktbr.	Ref.	om Do. fra Do. i Larvik	406
1	—	Ref.	om Do. fra Do. i Sandefjord	407
8	—	Ref.	om Do. fra Do. i Fredriksstad	409
8	—	Ref.	om Do. fra Do. i Sarpsborg	410
8	—	Ref.	om Do. fra Do. i Flekkefjord	411
8	—	Ref.	om Do. fra Do. i Langesund	411
12	—	Ref.	om Do. fra Do. i Holen	412
13	—	Skr.	om „let ildfængelige Ting“ (Jernbaneloven $^{7}/_{9}$ 54 § 3 b) m. v.	415
17	—	Ref.	om Plan for Meldalens Brandassuranceforening	418
22	—	Ref.	om Dispensation fra Murtvangsloven for Son og Stathelle	426
22	—	Ref.	om Erlæggelse af ekstraordinær Brandkontingent i Anledning af Aalesundsbranden	426
27	—	Ref.	om Tillægsbestemmelser til Lovene for „Norges Jernbanefunktionærers gjensidige Brandkasse“	427
2	Novbr.	Ref.	om Regler for Slukning m. v. af Skogbrand i Skjøren Herred	431
2	—	Ref.	om Dispensation fra Murtvangsloven for Kopervik	431
10	—	Ref.	om Regler for Afstaaelse af Byggetomter i Bodø	441
12	—	Ref.	om Dispensation fra Murtvangsloven for Bergen	446
19	—	Ref.	om Do. fra Do. for Kongsberg	453
19	—	Ref.	om Do. fra Do. for Hønefos	454
19	—	Ref.	om Nedsættelse af Brandkontingenten i Bergen	456
21	—	Ref.	om Byggeforskrifter for Aalesund	458
3	Decbr.	Ref.	om Dispensation fra Murtvangsloven for Tønsberg	484
3	—	Skr.	om Forstaaelsen af Bergens Bygningslov § 33, 15	485
5	—	Ref.	om Brand- og Feierreglement for Skudeneshavn	486
12	—	Ref.	om Dispensation fra Murtvangsloven for Holmestrand	499
12	—	Ref.	om Do. fra Do. for Levanger	499
12	—	Ref.	om Udvidelse af Akers Bygningsdistrikt	500
12	—	Ref.	om Dispensation fra Murtvangsloven for Brevik	501

1904 Side

Brændevin og Øl m. m.

1904

14 Jan.	Skr.	om „Kolddestillation" kan betragtes som Destillation i Brændevinslovens Forstand	15
16 —	Res.	om Approbation paa Understøttelseskassen for Trondhjems Brændevinssamlag	16
25 —	Res.	om Vedtægter for Moss Samlag for Brændevinshandel	553
25 —	Res.	om Do. for Fredsriksstads Samlag for Brændevinshandel	553
11 Febr.	Skr.	om Bevilling ifølge Loven af 1860 medfører Ret til Salg af Vin	36
18 —	Res.	om Vedtægter for Svelvikens Samlag for Brændevinshandel	553
8 Mars	Skr.	om, at en Skibshandler fra Transitlager kan afhænde Brændevin til Udførsel	80
9 —	Res.	om Afgiften for Øl- og Vinskjænkning i Tilder	83
28 —	Res.	om Tilfølgetagelse af Storthingets Beslutninger om Afgifter af Malt-, Brændevins- og Etylætertilvirkning	122
23 April	Kundgj.	om Afgifter af Malt, Brændevins- m. v. Tilvirkning	149
7 Mai	Res.	om, at Beværtning med Mad og Drikke skal være Gjenstand for Bevilling	180
8 Juni	Skr.	om Stedfortrædere til Medhjælp ved Brændevinstilvirkningen	282
16 Juli	Res.	om Beværtning med Mad og Drikke i Harstad	327
16 —	Res.	om Do. med Do. i Hammerfest	327
18 Aug.	Res.	om Vedtægter for Egersunds Samlag for Brændevinshandel m. v.	343
31 —	Cirk.	om Formularer for Bevilling til Salg og Skjænkning af Øl etc.	355
31 —	Cirk.	om nye Bestemmelser i Salg- og Skjænkningsloven af 1904	365
8 Septbr.	Res.	om Afstemningsregler for Mandal	370
22 —	Cirk.	om Indbetaling af Indtægter af Handelen med Brændevin	399
29 —	Res.	om Vedtægter for Flekkefjord Samlag for Brændevins Udsalg og Udskjænkning	404
29 —	Res.	om Afstemningsregler for Stenkjær	404
29 —	Res.	om Forandring i Vedtægterne for Hortens Samlag	404
8 Oktbr.	Res.	om Gebyr for Bevilling til Skjænkning af Brændevin m. v.	409
10 —	Res.	om Vedtægt for Skjænkning af Brændevin i Holmestrand	411
10 —	Res.	om Afgift for Skjænkning af Øl m. v. i Stenkjær	412

1904				Side
10	Oktbr.	Ref.	om Vedtægt for Skjænkning af Brændevin i Kristiania	412
13	—	Ref.	om Do. for Do. i Kongsberg	414
13	—	Ref.	om Do. for Do. i Hammerfest	414
13	—	Ref.	om Do. for Do. i Lillehammer	415
24	—	Ref.	om Afgift for Do. af Øl m. v. i Haugesund	426
29	—	Telegram	om et Bystyre kan forbyde Salg af Øl m. v. fra et vist Klokkeslet	429
9	Novbr.	Skr.	om, at Bevillingsbreve for Øl kan ogsaa benyttes for Brændevin	440
17	—	Ref.	om Vedtægt for Udskjænkningstiden m. v. for Øl etc. i Stenkjær	452
17	—	Ref.	om, at Handelsdepartementet bemyndiges til at udstede Bevillinger til Skjænkning af Øl m. v.	456
23	—	Cirk.	om, at Gebyr for Øl- m. v. Bevill. er betalt, inden Ansøgning indsendes	461
26	—	Skr.	om Udfærdigelsen af kun én Bevilling for flere Rettigheder	463
1	Decbr.	Ref.	om Vedtægter for Skjænkning af Øl m. v. i Harstad	481
1	—	Ref.	om Afgift for Do. af Do. i Harstad	481
10	—	Ref.	om Forøgelse af Afgiften for Brændevins Tilvirkning m. v.	491
17	—	Rundskr.	om Bevidnelser for et Brændevinspartis fuldstændige Rensning	514
19	—	Ref.	om Afgift for Skjænkning af Øl m. v. i Storelvedalen	515
19	—	Ref.	om Vedtægt for Kristiania Brændevins m. v. Samlag	515
20	—	Ref.	om Gyldigheden af et Herredsstyres Beslutning om Forbud mod Ølsalg	517
22	—	Ref.	om Vedtægt for Skjænkningsrettigheder i Bodø	519
22	—	Ref.	om Do. for Lillehammer Samlag	519
29	—	Ref.	om Stadfæstelse af Love for Rena Samlag	542
29	—	Ref.	om Do. af Vedtægt for Namsos Samlag	542
29	—	Ref.	om Do. af Love for Røros Samlag	542

Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.

1904				
7	Jan.	Ref.	om Stadfæstelse paa „Læge Theodor Rolls Legat“	4
11	—	Ref.	om Do. paa „Godseier Christian Sissenérs og Hustrus Legat“	11
11	—	Ref.	om Do. paa „O. A. Borgens Legat til Drammens Barnehjem“	11
16	—	Ref.	om Do. paa Understøttelsesforeningen for Ingeniør- og Artillerioffícerers Efterladte	16
16	—	Ref.	om Do. paa Understøttelseskassen for Trondhjems Samlag	16

1904				Side
25	Jan.	Res.	om Stadfæstelse paa „C. Sundts Legat til Fripladse ved Bergens Handelsgymnasium“	19
25	—	Res.	om Do. paa „C. Sundts Fond til en videnskabelig Læreſtol ved den vordende Høiſkole i Bergen“	19
25	—	Res.	om Do. paa „C. Sundts Legat til Bergens og Omegns Forſkjønnelſe“	19
25	—	Res.	om Do. paa „C. Sundts Legat for Tuberkuløſe“	19
8	Febr.	Res.	om Do. paa Tarud Taraldſen Trønnes's Fond	33
11	—	Res.	om Do. paa „C. Sundts Legat til Fremme af Induſtri og tekniſk Videnſkab“	34
13	—	Res.	om Do. paa et Sikkerhedsfond for Altens Kobbergrubers Værk	36
13	—	Res.	om Do. paa Forandringer i Statuterne for „Det Kongelige norſke Videnſkabers Selſkab“ i Trondhjem	37
15	—	Res.	om Do. paa „Enkefru Eliſabeth Olſens Legat til Fordel for værdige trængende Enker og Jomfruer af den bedre Stand“ i Arendal	38
20	—	Res.	om Do. paa Kriſtiania kvindelige Handelsſtands Forenings Underſtøttelſeskaſſe	56
29	—	Res.	om Do. paa „Apotheker Kr. Mollerops og Huſtrus Legat“	67
25	Mars	Res.	om Do. paa „Endre og Mari Foslis Legat“	117
25	—	Res.	om Do. paa „Lillegaardens Barnehjem“	118
30	—	Res.	om Do. paa „Jakob K. Frøchens Datters Legat“	128
7	April	Res.	om Do. paa „Hedvig Maribo, født Sonnleithners Legat for Huſarme i Kriſtiania“	554
11	—	Res.	om Do. paa „Elleſ Kriſtoffersen Yttri og Huſtrus Legat“	554
11	—	Res.	om Do. paa „Snedkermeſter Chriſtian Vilhelm Chriſtenſens Legat“	554
18	—	Res.	om Do. paa „Horſters Legat for trængende Konfirmander i Faaberg“	556
5	Mai	Res.	om Do. paa „Anna Thommeſens Legat for Diakoniſſeanſtalten i Kriſtiania“	758
5	—	Res.	om Do. paa „Skolelærer Øſterhuus's Legat“	758
16	—	Res.	om Do. paa Aſkvikens Barnehjem	183
17	—	Res.	om Do. paa „Froken Dorothea Martens's Legat“	758
31	—	Res.	om Do. paa „Øgeſtenius Kjos's Stiftelſe for trængende i Kriſtiania hjemſtavnsberettigede Børn“	758
31	—	Res.	om Do. paa „Sypige Mina Simonſens Legat“	759
7	Juni	Res.	om Do. paa „Legat til Statsraad Johan Collet Falſens Minde“	759
14	—	Res.	om Do. paa „Froken Marthe Skjelderups Legat“	760
20	—	Res.	om nye Pladſe m. v. i Th.s Angells Hus i Trondhjem	293
28	—	Res.	om Stadfæſtelſe paa „Anders Farbergs Legat“	760

1904				Side
2	Juli	Rundskr.	til Værgeraadene	311
5	—	Res.	om Stadfæstelse paa „Søstrene Marie og N. Thomsens Legat“	315
5	—	Res.	om Do. paa „Jonas E. L. Skougaards og Hustruen Saras Legat“	315
15	—	Res.	om Do. paa „G. Schanche Jonasens Børns Legat“	321
15	—	Skr.	om Refusion til et Fattigvæsen for en Fattigs Ophold paa Sygehus	322
16	—	Res.	om Forstanderskabet for den Dahlske Skole og Legat i Grimstad	329
16	—	Res.	om Stadfæstelse paa „Den akademiske Lærerstands Understøttelsesselskab“	330
11	Aug.	Res.	om Do. paa „Legat til Uddannelse for ubemidlede Mænd eller Kvinder inden Skafsaa Sogn“	342
11	—	Skr.	om Bortsættelse af en fattig Syg mod hendes Villie	342
18	—	Res.	om Stadfæstelse paa Legatet „Foged Horsters og Hustrus Minde“	343
8	Septbr.	Res.	om Do. paa „Disponent Th. Thorsens og Hustru Carolines Legat“	371
29	—	Res.	om Do. paa „Sjømilitære Underofficerers Enkers Legat“	404
30	—	Skr.	om Retsvirkningen for Fattigvæsenet af et Forlig mellem Forældrene til et udenfor Ægteskab født Barn	405
1	Oktbr.	Res.	Stadfæstelse paa „Jonas E. L. Skougaards og Hustru Sara Helenes Legat“	408
3	—	Res.	om Deling af Fjelberg Fattigdistrikt	408
6	—	Res.	om Stadfæstelse paa „Skolelærer Chr. Ostedahls Legat“	408
6	—	Res.	om Do. paa „Louis Reinsch og Hustrus Legat“	409
17	—	Res.	om Do. paa „Provst og Provstinde Christies og Frk. A. Christies Legat“	417
17	—	Res.	om Do. paa Legatet „Alf Christensens Minde“	418
20	—	Res.	om Do. paa Sjømændenes Aldershjem i Fredrikshald	420
20	—	Res.	om Do. paa Legatet „til Fordel for trængende Enker i Skoger, Strømsgodset og Konnerud“	420
20	—	Res.	om Do. paa „Petronelle Pedersens Legat“	420
20	—	Res.	om Do. paa „Albert M. Bredals og Elisabeth Bredals Legat“	420
24	—	Res.	om Do. paa „Kari Anfindsen Mjeldes Legat“	426
27	—	Res.	om Do. paa „Sypige Mina Simonsens Legat“	427
2	Novbr.	Res.	om Overdragelse til Fattigvæsenet af et Sikkerhedsfond ved Saude Zinkgruber	431
2	—	Res.	om Stadfæstelse paa „Anton Christian Houens Legat“	431
3	—	Res.	om Do. paa „Frk. Gjercke og Anna Nielsens Legat“	433
10	—	Res.	om Do. paa „Frk. Valborg Holsts Legat“	441
10	—	Res.	om Do. paa „Skibsreder Jens Gundersens Legat til Hisø Kirke“	441

1904			Side
14 Novbr.	Res.	om Stadfæstelse paa „Kongelig Fuldmægtig Gerdt Meyers Legat"	447
21 —	Res.	om Do. paa „Kjøbmand N. O. Fidjes Legat"	460
22 —	Skr.	om lovlig Adgang til Resolutions Udfærdigelse vedkommende i Sverige bosatte Hustru og Barn	460
8 Decbr.	Res.	om Stadfæstelse paa „Brugseier P. M. Eckersberg og Hustrus Legat"	490
24 —	Res.	om Do. paa Opdals Herreds midlertidige Deling i 12 Fattigkredse	538
29 —	Res.	om Stadfæstelse paa „Brugseier P. M. Eckersberg og Hustrus Legat"	490

Fiskeri og Jagt.

1904			
7 Jan.	Lov	om Forandring i Lov om Hvalfangst	3
13 Febr.	Plakat	om Fredning af Sæl i Nordishavet	36
17 Mars	Skr.	om Ret for norsk Borger til paa fremmed Eiendom at søge efter Rovdyr	93
17 —	Skr.	om, at Erlæggelse af Afgift efter Jagtlovens § 12 ikke hjemler Ret til Jagt og Fiskeri	93
16 April	Skr.	om Forstaaelsen af Jagtlovens § 7	141
16 —	Skr.	om Indskrænkning af „Fiskeribidraget" (L. 20/6 91 § 30)	142
26 —	Telegram	om Ophævelsen af Lofotopsynet	155
10 Mai	Res.	om Fiskeri i Gula Elv	180
4 Juni	Res.	om Forbud mod Snarer og andre Fangstredskaber i Nedenæs	277
11 —	Res.	om Fiskeriregler for Iddefjorden og Svinesund	284
13 —	Skr.	om Konfiskation af ulovlig fanget Laks i Tanavasdraget	286
14 —	Res.	om Fiskeriregler for Fane	286
17 —	Skr.	om Jagt og Fangstregler i Leksviken Bygdealmenning	287
28 —	Res.	om Forbud mod Brug af Stegle i Valle	299
15 Juli	Res.	om Do. mod Drivgarn i Aarøelven	320
15 —	Res.	om Do. mod Kilenot m. v. i Vetlefjorden	320
15 —	Res.	om Do. mod Jagt paa Hare i Ytterøens Herred	320
15 —	Res.	om Fiskeriregler i nordre Frons Herred	320
18 —	Res.	om Fredning af Hjort i forskjellige Herreder i Romsdals Amt	344
25 Aug.	Res.	om Stangfiske i Lilledalselven	349
25 —	Res.	om Fiskeriregler for Ogndalen	350
17 Septbr.	Res.	om Forbud mod Fangst af Fugl med Snarer i Lister og Mandals Amt	393
24 —	Res.	om Do. mod Do. af Sei med Garn i Trondenæs	400
10 Oktbr.	Res.	om Fredning af Ferskvandsfisk i Tunevandet	411

1904			Side
22 Oktbr.	Res.	om Forbud mod Brug af Dynamit til Fiske i Selje m. fl. Vande	422
2 Novbr.	Res.	om Do. mod Fiske i Aals Herred	432
12 —	Res.	om Fredningsbestemmelser for søndre Trondhjems Amt	446
16 Decbr.		Bestemmelser om Fredning af Daadyr	513
21 —	Skr.	om Ikrafttræden af Opsynet ved Lofotfiskeriet i 1905	519

Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.

1904			
11 Febr.	Skr.	om Jordmødres Anmeldelsespligt	35
16 —	Skr.	om Vidnegodtgjørelse for „Natten"	49
19 —	Skr.	om Beregning af Gebyr for Thinglysning af Konkursbekjendtgjørelse	51
9 Mars	Res.	om delvis Ikrafttræden af Fængselsloven m. v.	81
16 —	Res.	om Bestyrelsen af Fængslerne	89
21 —	Rundskr.	om Fængselsvæsenet og Fangebehandlingen	97
21 —	Rundskr.	om Fængslernes Regnskabsvæsen	105
28 —	Skr.	om Fængsler	124
12 April	Skr.	om Udbetaling af Statskassen for Udgifter til Vagthold over en fattig Sindssyg	139
8 Juli	Skr.	om Afgjørelsen af Spørgsmaalet om en Persons Udlevering	317
19 Septbr.	Skr.	om Beregningen af Fradrag i Fængselsstraf	395
3 Decbr.	Skr.	om afdragsvis Betaling m. v. af Bøder	483
6 April / 10 Decbr.		Noter om Tolkningen af Udleveringskonventionen med Spanien	492
12 Decbr.		Reglement for Kredsfængslerne og Omsætning af mildere Fængselsstraf til strengere	503
24 —	Res.	om Kostgodtgjørelse for Fængslers Tilsynsraad m. v.	523
24 —	Res.	om Regler for Paatalemyndighedens Ordning	524
29 —	Rundskr.	om Bøders Omsætning til Fængselsstraf	542
30 —		Regler for Straffangers Indsættelse i de forskjellige Fængsler	546
31 —		Instruks for Fængslernes Tilsynsraad	550
31 —	Skr.	om hvem der skal beslutte om Løsladelse paa Prøve	552

Handel, Haandverk, Fabriker, Bergverker.

1904			
7 Jan.	Res.	om Forbud mod Salg af Tobak til Børn m. v. i Vaagan	3
16 —	Res.	om Vedtagelse af Plan for Fredrikstads Maskinistskole	16
16 —	Res.	om Oprettelse af et fjerde Apothek i Stavanger	16
11 Febr.	Skr.	om Bevilling ifølge Loven af 1860 medfører Ret til Salg af Vin	36
18 —	Skr.	om Handel kan drives paa 2 Steder	51
20 —	Lov	om Forebyggelse af Smughandel med Brændevin i Tromsø Stift m. v.	51

1904				Side
25	Febr.	Skr.	om Forstaaelse af Lov $^{20}/_{12}$ 03 § 13 (om Handelsrettergang)	66
9	Mars	Res.	om Lukningsvedtægt for Skedsmo	82
9	—	Res.	om Do. for Namsos	83
14	—	Skr.	om en Handelsmand i en By kan aabne Handel paa Landet	85
16	—	Res.	om Forbud mod Salg af Tabak til Børn for Ibbestad	87
25	—	Res.	om Haandverkslovens Anvendelse i Harstad	115
30	—	Cirk.	fra Overstyret for Konkursvæsen	128
16	April	Res.	om Haandverkslovens Anvendelse for Kopervik	141
22	—	Skr.	om, at Formanden i et Fabriktilsyn ikke kan benytte sin Assistentlæge som Stedfortræder	144
10	Mai	Skr.	om, at en Leverandør af Byggematerialier ikke behøver Haandverkerborgerskab	180
16	—	No. 1	Lov om Indførsel af Apothekervarer og Handel med Gifte og Arkana	181
16	—	Res.	om Salg af Tobak til Børn i Flekkefjord	183
31	—	Skr.	om en „Mester" uden Prøve kan faa sig tilstillet Borgerskab	258
4	Juni	Plakat	om Handel med Gifte ved Handelsberettigede til Apotheke:e	260
4	—	Plakat	ang. Udlevering af Gifte m. v. fra Apothek.	262
4	—	Res.	om Apothekernes Handel med Gifte m. v.	268
4	Juli	Skr.	om Omgjørelse af Prøvenævndens Afgjørelse	315
16	—	Res.	om Forbud mod Salg af visse Lægemidler	325
16	—	Res.	om Indførelse af og Handel med Apothekervarer af Handelsberettigede	325
7	Septbr.	Skr.	om, at en Murer maa udføre Arbeide i en anden By	370
22	—	Cirk.	om Indbetaling af Indtægter af Handel med Brændevin	399
8	Oktbr.	Res.	om Opsigelse af Handelstraktaten med Belgien	409
22	—	Res.	om Lukningstid i Fredriksstad	422
12	Novbr.	Res.	om Salg af Tobak til Børn i Drammen	445
25	—	Skr.	om Vekslingspenge	462
3	Decbr.	Res.	om, at Beværtning med Mad og Drikke skal være Gjenstand for Bevilling i Harstad	484

Jurisdiktions- og Grænseforandringer, Delinger og Navneforandringer for Distrikter.

1904				
5	Jan.	Skr.	ang. Rodeinddeling i Herreder	2
8	—	Skr.	ang. Deling af Bjelland og Grindum Jordmoderdistrikt	9
24	Febr.	Res.	om Deling af Rødenæs Thinglag	59
25	Mars	Res.	om Deling af Sande Herred	117

1904				Side
25	Mai	Res.	om Deling af Gildeskaal og Beieren Thinglag	247
25	—	Skr.	om Deling af Tune Jordmoderdistrikt	249
4	Juni	Res.	om Deling af Stadsbygden Prestegjæld (Lensvikens Kapeldistrikt)	278
7	—	Skr.	om Deling af Sandsvær Herreds Jordmoderdistrikt	282
5	Septbr.	Skr.	om Udskillen af et Distrikt fra Askøen og Strudshavn Jordmoderdistrikt	369
24	—	Res.	om Deling af Skjerstad Herred	400
24	—	Res.	om Deling af flere Jordmoderdistrikter i Tromsø Amt	401
29	—	Res.	om Præsters Samtykke til Brugs Sammenføining til én Eiendom	405
1	Oktbr.	Res.	om Deling af Lavik og Brekke Herred	406
19	Novbr.	Res.	om Deling af Vegusdals Thinglag	457
20	Decbr.	Skr.	om Omregulering af Biri og Snertingsdalens Jordmoderdistrikter	517
24	—	Res.	om Opdal Herreds midlertidige Deling i 12 Fattigkredse	538
24	—	Res.	om Deling af Frøien Herred	538

Kirker og Kirkegaarde.

1904				
7	Jan.	Res.	om, at Sognepræsten i Tromsøsundet skal jordfæste Lig paa Hjælpekirkegaarde	4
7	—	Res.	om, at Sognepræsten i Haram skal jordfæste Lig paa Hjælpekirkegaarde	5
30	—	Res.	om, at en Kirke indvies som Kapel for Sekunna og Mykleby	24
30	—	Res.	om, at Sognepræsten i Edø skal jordfæste Lig paa Hjælpekirkegaarde	24
30	—	Res.	om Indvielse af en Bygning til Gudstjeneste m. v. i Tune	25
30	—	Res.	om Forbud mod Begravelser paa Søn- og Helligdage i Røros	25
2	Febr.	Skr.	om en Frikirkeforstander, som har udført Jordfæstelse paa en Statskirken tilhørende Have	28
3	—	Skr.	om skriftlig Udmeldelse af Statskirken	38
20	—	Res.	om Opførelse af et Kapel paa Tovik	56
9	Mars	Res.	om, at der oprettes et Kirketilsyn for Vassær Kapel	84
16	—	Res.	om Opførelsen af et Kapel paa Froøerne	92
16	April	Res.	om Opførelsen af et Kapel paa Borgestad	556
25	Mai	Res.	om Paalæg fra Sognepræsten i Nerstrand at forrette Jordfæstelse i Sjernarø	248
25	—	Res.	om Paalæg for Sognepræsten i Vik at forrette Jordfæstelse i Hougsetbygden	248
25	—	Res.	om Paalæg for Sognepræsten i Askvold at forrette Jordfæstelse i Vilnes	248

1904				Side
4	Juni	Res.	om Opførelsen af en Kirke for Valnesfjordens Sogn	759
11	—	Res.	om Opførelsen af et Kapel paa Østre Okkelberg	759
30	—	Res.	om Paalæg fra resid. Kap. i Sund at forrette Jordfæstelse paa Hundvaagøen	303
29	Juli	Res.	om Indvielse af en Kirkebygning for Sandeid	336
17	Septbr.	Res.	om Nedrivning og Flytning af Hovedkirken i Tysnes	393
1	Oktbr.	Res.	om Opbygning af Lagets Kapel i Holt	406
22	—	Res.	om Jordfæstelse paa Fron Hjælpekirkegaard	421
2	Novbr.	Res.	om Jordfæstelse paa Vedø Hjælpekirkegaard	430
12	Decbr.	Skr.	om tvungen Jordfæstelse af Lig	512
24	—	Res.	om Nedlægning af Sognekirken i Heskestad	538

Kjøbstæder og Ladesteder.

1904				
7	Jan.	Res.	om Udførelsen af forskjellige Forretninger i Narvik	3
28	—	Res.	om Forandring i Skatteregulerne for Sogndal	20
28	—	Res.	om Afgift til Kristiansands Børs af Skibe	32
11	Febr.	Res.	om Forandring i Skatteregulerne for Tønsberg	34
22	—	Skr.	om Thinglysning af en Udpantning for en Kommune	58
15	Septbr.	Res.	om Skattetakster m. v. for Levanger	387
12	Decbr.	Res.	om Forandring i Forskrifterne om Gadeoparbeidelse i Trondhjem	500

Kommune- og Valgvæsen.

1904				
20	Jan.	Skr.	hvorefter en Formand efter 3 Aars Funktion kan undslaa sig	17
29	—	Skr.	om, at en Herredskasserer kan vælges til Medlem af Skolestyret	21
22	April	Skr.	om fornyet Behandling i Henhold til Formandskabslovens § 38 (39)	144
16	Juli	Res.	om Afholdelsen af Nordre Bergenhus's Amtsthing	330
3	Aug.	Skr.	om Indførelse af Kvinder i det kommunale Mandtal	337
29	—	Skr.	om et Herredsstyres Medlem, som ikke tilhører Statskirken, kan deltage i Afgjørelsen af Andragende fra Dissentere om Fritagelse for Eiendomsskat m. v.	354
10	Septbr.	Telegram	om Husfruens Stemmeret, naar Manden bor andetsteds	371
14	Oktbr.	Skr.	om en Formands Ret til at nægte at modtage Gjenvalg	417
16	Novbr.	Telegram	om, at en Overformynder ikke kan undslaa sig fra Valg til Formand	452
26	—	Skr.	om Lovligheden af at lade Afgjørelsen af Forfaldsanmeldelser m. v. foregaa for lukkede Døre	462
23	Decbr.	Telegram	om Valg af nye Værgeraadsmedlemmer	520

Side

Kongen og Kongehuset.

1904
21 Jan. Kundgj. om Oprettelsen af Ridderordenen „den norske Løve" 17
21 — Res. om Forandring i St. Olafs Ordenens Statuter . . 18
20 Febr. Res. om Rigets Styrelse under Kongens Fravær . . . 57
18 Mai. Kundgj. om Kongens Gjenovertagelse af Rigets Bestyrelse 241
22 Aug. Statuter for de norske Ridderordener 344

Landvæsen.

1904
6 Febr. Res. om Pigtraads Anvendelse til Gjærde i Vossestranden 32
1 Mars Res. om Do. Anvendelse til Do. i Stokksund 70
1 — Res. om Do. Anvendelse til Do. i Skudeneshavn . . 70
9 — Res. om Adgang til Beiting for Hingste m. v. i Tingvold, Strømsnesset og Stangvik 83
14 — Skr. om Amtskommunens Forpligtelse ligeover Desinfektionsudgifter 85
17 — Skr. om Ret for norsk Borger til paa fremmed Eiendom at søge efter Rovdyr 93
25 — Res. om Bevilgning til 2 nye Lensmænd i Vanse og Farsund 117
21 Mai Skr. om Nedskydning af Ren 243
30 — Skr. om Jordsalgsreglement for Finmarken 255
4 Juni Res. om Pigtraads Anvendelse til Gjærde i Egersund . 276
4 — Res. om Do. Anvendelse til Do. i Leikanger 277
4 — Res. om Do. Anvendelse til Do. i Hylleſtad 277
20 — Res. om Forbud mod Lappers Beitning paa Øer i Fosens Herred 289
20 — Res. om Pigtraads Anvendelse til Gjærde i Vik . . . 292
16 Juli Res. om Do. Anvendelse til Do. i Mosjøen 327
29 — Res. om Do. Anvendelse til Do. i Botne 335
17 Septbr. Res. om Pigtraadsgjærde i Aamot 393
19 Novbr. Res. om Do. i Ogndalen 453
3 Decbr. Res. om Do. i Vanse 484
12 — Res. om Do. i Høvaag 498
12 — Skr. om Deling af en Bygdealmenning 513

Love og Grundlovsbestemmelser.

1904
7 Jan. Lov om Forandring i Lov om Hvalfangst af 6te Juni 1896 3
30 Jan. Lov om Udvidelse af Vardø Havnedistrikt 22
20 Febr. No. 1, Lov om Kvinders Adgang til at blive Sagførere og Advokater 51
20 — No. 2, Lov om Forebyggelse af Smughandel med Brændevin i Tromsø Stift m. v. 51
9 Mars Res. om delvis Ikrafttræden af Fængselsloven m. v. . . 81

1904			Side
7	Mai	Lov om Toldoplag	165
7	—	Res. om Ikrafttræden af Loven om Toldoplag	180
16	—	No. 1, Lov om Indførsel af Apothekervarer og om Handel med Gifte og Arkana	181
16	—	No. 2, Lov om Straf for visse folkeretsstridige Handlinger	182
17	—	No. 1, Lov om Forbud mod at udføre Fortidslevninger af Landet	184
17	—	No. 2, Lov om Forandring i Dissenterloven	184
17	—	No. 3, Lov om Tillæg til Fattigloven	185
17	—	No. 4, Lov vm Forandring i Formandskabsloven for Landet	185
		Do. i sin nu lydende Form	208
17	—	No. 5, Lov om Forandring i Formandskabsloven for Kjøbstæderne	186
		Do. i sin nu lydende Form	227
17	—	No. 6, Lov om Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager	187
17	—	No. 7, Lov om Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i militære Straffesager	192
17	—	No. 8, Lov om Salg og Skjænkning af Brændevin, Øl m. v.	193
19	—	Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer	242
28	—	Rundskr. om Værtvangsloven	253
25	Juni	Skr. om Forstaaelsen af § 43 i Lov af 9de Juni 1903 om Arbeiderbrug m. v.	297
22	Decbr.	Cirk. om Ikrafttræden af den nye borgerlige Straffelov	520
24	—	No. 1, Lov om Forlængelse af Lov om Sildetønder m. v.	521
24	—	No. 2, Lov om Forandring i Meterloven	522
24	—	No. 3, Lov om forlænget Gyldighed af Lappeloven	523

Maal og Vegt.

1904			
12	Novbr.	Res. om Justering af Maalekar paa 150 Liter.	446

Medicinal- og Sundhedsvæsen.

1904			
16	Jan.	Kundgj. om, at Chile og Nykaledonien er pestsmittede	15
16	—	Res. om Oprettelse af et fjerde Apothek i Stavanger	16
27	—	Skr. om en Vinhandler har Ret til at forhandle „Monja de Quina“	20
28	—	Skr. om hvilken Dyrlæge, der skal tilkaldes til et miltbrandtsygt Dyr	20
30	—	Res. om Sundhedsforskrifter for Bodø	22
30	—	Res. om Oprettelse af et kommunalt Sindssygeasyl paa Blakstad i Asker	25
4	Febr.	Skr. om hvem der tilkommer Honorar for Vakcination m. v.	29

1904			Side
5	Febr.	Skr. om Dyrlægers Reiser paa Grund af Mistanke om ondartet Sygdom	29
11	—	Skr. om Deling af Aamli Jordmoderdistrikt	35
13	—	Res. hvorefter Byfogden i Hammerfest skal være Kasserer for Finmarkens Medicinalfond	36
13	—	Res. om Tillæg til Sundhedsforskrifterne for nordre Odalen	36
17	—	Skr. om Udgifterne ved en Abnormskoleelevs Forpleining paa Grund af Tuberkulose	49
17	—	Skr. om Lægernes Godgjørelse for Reiser for præventiv Injektion mod Difteri	49
20	—	Res. om Approbation paa Sundhedsforskrifter for Manger	53
20	—	Res. om Do. paa Do. paa Lindaas	53
26	—	Skr. om, hvilken Embedslæge skal tilse en formodet Sindssyg	66
29	—	Rundskr. om Anmeldelse m. v. af tuberkuløse Syge	68
1	Mars	Skr. om, hvormange Gange en Dyrlæge kan foretage Reiser for Miltbrand	78
9	—	Res. om Tillæg til Sundhedsforskrifterne for Langesund	82
9	—	Res. om Sundhedsforskrifter for Høvaag	82
9	—	Res. om Rødsyge hos Svin er en mildere Husdyrsygdom	83
9	—	Res. om Forandring i Reglement for den medicinske Eksamen	84
14	—	Skr. om Udstrækningen af en Amtskommunes Forpligtelse i Anledning af Desinfektionsudgifter	85
16	—	Res. om Sundhedsforskrifter for Lille Elvedalen	87
16	—	Res. om Do. for Agdenes	87
16	—	Res. om Do. for Hillesø	87
28	—	Rundskr. om Forskrivning af nyere Lægemidler	126
7	April	Kundgj. om pestsmittede Steder	133
9	—	Res. om Sundhedsvedtægter for Nittedalen	137
9	—	Res. om Antagelse af en anden Læge end Assistentlægen til Ordfører i Sundhedskommissionen	137
9	—	Skr. om Distriktslægens Ret til at indlægge Sindssyge i Asyl	137
16	—	Res. om Vedtægt for Forebyggelse mod smitsomme Sygdommes Udbredelse i Selbu	141
16	—	Res. om Sundhedsforskrifter for Risør	141
19	—	Rundskr. om Sløfning af Lægernes Indberetning om kirurgiske Operationer m. v.	143
30	—	Skr. om Skydsgodtgjørelse for en Lensmand for Reise i Medicinalvæsenets Tjeneste	163
3	Mai	Skr. om ingen Præskription for Refusionskrav paa Statskassen i Anledning af Sindssyge	164
7	—	Res. om Sundhedsforskrifter for Hitterdal	180
16	—	No. 1, Lov om Indførelse af Apothekervarer m. v.	181
16	—	Res. om Plan for Marinens Sanitet	183
20	—	Skr. om Adgang til at ekspedere Recepter for en Veterinærstuderende	243

1904			Side
25	Mai	Ref. om Lukning af Apothek paa Moss	248
28	—	Rundskr. ang. flere Tilfælde af en Infektionssygdom i Bratsberg Amt	254
30	—	Skr. om Udgifterne ved Abnormskoleelevers Ophold paa Sygehus	257
4	Juni	Kundgj. om, at Callao og Lima er smittede af Pest	260
4	—	Plakat om Forhandling af Gifte ved Handelsberettigede til Apotheker	260
4	—	Plakat om Udlevering af Gifte m. v. fra Apothek	262
4	—	Ref. ang. Apothekernes Handel med Gifte m. v.	268
4	—	Ref. om Forebyggelse af smitsomme Sygdomme m. v. i Aalen	269
4	—	Ref. om Meddelelsespligten ved tuberkuløse Syges Flytning i Haugesund	273
4	—	Ref. om Do. i Vik	273
4	—	Ref. om Do. i Skudenes	273
4	—	Ref. om Do. i Modum	273
4	—	Ref. om Do. i Tolgen	273
4	—	Ref. om Do. i Ringsaker	273
4	—	Ref. om Do. i Hegre	273
4	—	Ref. om Do. i Tysvær	274
4	—	Ref. om Do. i Aal	274
4	—	Ref. om Do. i Lunner	274
4	—	Ref. om Do. i Biri	274
4	—	Ref. om Do. i Hurdal	274
4	—	Ref. om Do. i Bergen	274
11	—	Ref. om Sundhedsvedtægter i Vatne	285
20	—	Plakat om Indførsel af Husdyr og smitteførende Gjenstande	289
20	—	Ref. om Sundhedsregler for Sund	291
5	Juli	Skr. om Erstatning for Tilintetgjørelse af smittefarlige Gjenstande	316
11	—	Skr. om Bortsættelse af en fattig Syg mod hendes Vilje	342
15	—	Skr. om Refusion til et Fattigvæsen for en Fattigs Forpleining paa Sygehus	323
16	—	Ref. om Forandring i Sundhedsforskrifterne for Skien	324
16	—	Ref. om Forbud mod Salg af visse Lægemidler	325
16	—	Ref. om Indførsel af og Handel med Apothekervarer af Handelsberettigede	325
22	—	Skr. om, at en Embedslæge er forpligtet til at tilse Fangerne i Fængslet	333
3	Aug.	Skr. om hvem der skal indlægge fattig tuberkuløs Syg paa Sygehus	338
24	—	Skr. om Udlevering fra Toldboden af Brahma-Livseliksir	349
25	—	Ref. om, at Siam, Tonkin m. fl. er pestsmittede	350
29	—	Ref. om Meddelelsespligt ved tuberkuløse Syges Flytning i Ledingen	351
29	—	Ref. om Do. i Kolvereid	351

1904			Side
29	Aug.	Ref. om Meddelelsespligt ved tuberkuløse Syges Flytning i Søkkelven	351
29	—	Ref. om Do. i Fyresdal	351
29	—	Ref. om Do. i Hol	351
29	—	Ref. om Do. i Saltdalen	351
29	—	Ref. om Do. i Agdenes	351
29	—	Ref. om Do. i Stadsbygden	352
29	—	Ref. om Do. i Kopervik	352
29	—	Ref. om Do. i Tjømø	352
29	—	Ref. om Do. i Østre Gausdal	352
15	Septbr.	Rundskr. om Forbud mod Udlevering af Dr. Hals' Draaber	387
17	—	Ref. om Reglement for Tandlægeeksamen	388
21	—	Cirk. om Nedslagtning paa Grund af Kvægpest	397
27	—	Regler om Behandling af de med T og S brændemerkede Dyr	401
28	—	Skr. om Adgang til at overføre Sygeudgifter fra Fattigvæsenet til Sundhedsvæsenet	404
1	Oktbr.	Ref. om Meddelelsespligt ved Tuberkuløses Flytning i Masfjorden	407
1	—	Ref. om Do. i Tønsberg	407
1	—	Ref. om Tillæg til Sundhedsforskrifterne for Stavanger	407
1	—	Ref. om Meddelelsespligt ved Tuberkuløses Flytning i Iveland	407
1	—	Ref. om Do. i Avaldsnes	408
1	—	Ref. om Do. i Nedre Eker	408
1	—	Ref. om Do. i Bø	408
13	—	Skr. om Salg af Liqvor cresoli saponabus	415
2	Novbr.	Ref. om Forandringer af Sundhedsvedtægterne for Aalesund	432
3	—	Rundskr. om Tandlægers Ret til at forskrive Medicin	433
19	—	Ref. om Sundhedsforskrifter for Bykle Herred	454
3	Decbr.	Ref. om Søndagslukning af 2 Apothek i Stavanger	482
3	—	Ref. om Meddelelsespligt ved Tuberkuløses Flytning i Kragerø	485
3	—	Ref. om Do. i Bodø	485
3	—	Ref. om Do. i Aamot	485
12	—	Ref. om Tillægsbestemmelse til Sundhedsforskrifterne for Brønnø Herred	498
12	—	Ref. om Meddelelsespligt ved Tuberkuløses Flytning i Borge Herred	498
12	—	Ref. om Filialapotheket paa Modum	502
20	—	Reglement for Statens Poliklinik for Tandsygdomme	515
20	—	Skr. om Omregulering af Biri og Snertingdalens Jordmoderdistrikter	517
31	—	Rundskr. om Giftes Udlevering til teknisk Brug m. v.	552

Militærvæsen, Værnepligt.

1904			
14	Jan.	Skr. ang. Forstaaelsen af Udrederlovens § 2	15
16	—	Ref. hvorved Sabelbajonetten for Bergartilleriet sløifes	16

1904			Side
30	Jan.	Ref. om Forandring for 15de Udskrivningsdistrikt	23
31	—	Parolbefaling fra den kommanderende Admiral om toldbare Varer paa Orlogsskib	26
31	—	Instruks fra kommanderende General om Kommandotegn for Kystartilleriet	26
31	—	Instruks fra kommanderende General om Salutskud	27
31	—	Instruks fra kommanderende General om Nægtelse af Militærtjeneste af religiøse Grunde	27
3	Febr.	Skr. om Marschgodtgjørelse til Aspiranter	28
6	—	Ref. om, at Standkvarteret for 1ste Korps af Bergens Infanteribrigade bliver Bergen	32
10	—	Ref. om Indskjærpelse af Plakat om Sjøfart i Krigstid	34
13	—	Ref. for Foreningen af Befæstningerne paa Odderøen og Topdalsfjorden	37
24	—	Ref. om Regulativ under Sjøtjeneste og paa Reiser for Marinens Personel	60
24	—	Skr. om Regler for Udlaan af Armeens Remingtongevœrer til Skytterlagene	65
1	Mars	Ref. om Regulativ for Armeens Tjenestemœnd i Fred	70
1	—	Ref. om Godtgjørelse for rekvireret Kvarter i Garnisonsstederne	76
16	—	Ref. om Forholdsregler i Anledning af Krigen mellem Japan og Rusland	86
18	—	Skr. om Tillœgslov for Fritagelse for Militære at anmelde Byggearbeider	94
18	—	Skr. om ikke Adgang til Distriktskommunestyre at indkalde det andet Medlem i Lensmandens Sted	96
18	—	Skr. om Tilladelse for Lensmanden at møde ved Stedfortræder	96
31	—	Parolbefaling fra den kommanderende Admiral	132
30	April	Ref. om Norges Neutralitet under Krig	156
30	—	Kundgj. om visse Forskrifter om Sjøfart i Krigstid	157
16	Mai	Ref. om Plan for Marinens Sanitet	183
30	—	Ref. om Tilladelse for tyske Krigsskibe at anløbe norske Havne	255
1	Juni	Skr. om militær Assistance ved Skogbrand	258
4	—	Ref. om Reglement for Udskrivning af Heste og Kjøretøier til Feltbrug i Tromsø Stift	277
11	—	Ref. om Forandring i Reglementet for Sjøkrigsskolen	285
20	—	Instrux for Armeens Distriktskommissionschefer m. v. ang. fremmede Krigsskibe	295
20	—	Skr. om Kinas Tilslutning til Konventionen om Forbedring af saarede Militœres Pleie i Felt	297
24	—	Skr. om Udskrivningsreglementets Ordning i Tromsø Stift	297
19	Juli	Cirk. om Udgifter ved Befordringen af militært Embedsarkiv	332

1904			Side
17 Septbr.	Res.	om Forandring i Resolution 31te August 1880 (om Reise- og Giftetilladelse)	387
17 —	Res.	om Udredning af Beløb til Marinens Underofficersforening	395
12 Oktbr.		Bestemmelser om Indskud af Lønningsbeløb for Marinens Underofficersforenings Ekviperingsforening	412
18 —	Rundskr.	ang. Giftermaalstilladelse for Officerer	419
22 —	Res.	om, at Politiassistenten i Kristianssand skal være Medlem af Distriktskommissionen istedetfor Politimesteren	421
22 —	Res.	om Regler for den militære Disciplinærmyndighed	428
29 —		Parolbefaling med Bemyndigelse for Distriktschefer direkte at forlange Assistance m. v.	429
2 Novbr.	Res.	om Godtgjørelse for Bestyrelse af en Korpschefs Stilling	431
11 —	Skr.	om Skyds- og Kostgodtgjørelse for Sanitetsofficerer til og fra Hovedstation	444
19 —	Res.	om Bemyndigelse for kommanderende Admiral at beordre Officerer til Tjeneste m. v.	457
1 Decbr.	Rundskr.	om Regler for Giftermaalstilladelse	481
3 —	Res.	med Tilladelse for Udredere at indsætte Tjenesteheste ogsaa ved Gjøviks Marked	482
24 —	Res.	med Bemyndigelse for Forsvarsdepartementet at fastsætte Regler for Arrestanter og Arrestanternes Behandling	538
24 —	Res.	om ældste Inspektionsofficers Stilling ved Krigsskolen	538
30 —	Cirk.	om Andragende om Udlaan af Sanitetseffekter	548

Pant.

1904			
4 Mai	Skr.	om Beregningen af Thinglysningsgebyr for Skjøde, hvori Sælgeren har forbeholdt sig Panteret	165
4 Juli	Skr.	om Omkostningerne ved Udpantninger efter Lov 20de Juni 1891 § 30	315
29 Septbr.	Skr.	om Præsters Samtykke til Brugs Sammenføining til én Eiendom	405

Pensionsvæsen, Pensions- og Enkekasser.

1904			
25 Mars	Res.	om Forvaltningsafgift for Overformynderiet i Kristiania	117
29 —	Skr.	om Forældelsesfristen for Rigsforsikringsanstaltens Krav	127
16 Juli	Res.	om Enkekassens Pensioner	329

1904 Side

Politivæsen.

1904

6 Febr. Res. om Vedtægt for dramatiske og andre Forestillinger i Mo 32

9 April Res. om Politivedtægter for Stavanger 137

22 — Skr. om, at en Formand i Fabriktilsyn ikke kan benytte sin Assistentlæge som Stedfortræder 144

16 Mai Res. om Politivedtægter for Nittedalen 183

20 Juni Plakat om Indførelse af Husdyr m. v. 289

20 — Res. hvori henledes Opmærksomheden paa Lov af 17de Mai 1904 294

30 — Res. om Forandring i Politivedtægterne for Bodø. . . 300

16 Juli Res. om Do. i Do. for Vasle Herred 327

29 — Res. om Tillæg til Do. for Flekkefjord 335

29 — Res. om nye Politivedtægter for Nesodden 335

29 — Res. om Forandringer i Do. for Trondhjem 335

27 Aug. Skr. om Pligt for ansættendes Lensmænd at besørge Fangetransport paa de af det Offentlige fastsatte Vilkaar 350

17 Septbr. Res. om Uniform for Politiassistenten i Kristianssand. . 394

19 — Skr. om Beregning af Fradrag i Fængselsstraf. . . . 395

24 — Res. om Oplag af Dynamit inden Aker 400

22 Oktbr. Res. om, at Politiassistenten i Kristianssand skal være Medlem af Distriktskommissionen istedetfor Politimesteren 426

2 Novbr. Skr. om, hvem der skal inddrive Bøder m. v. til Statskassen. 432

1 Decbr. Skr. om, at Udgifterne ved en Lensmands Reise for Paagribelse af en Fange skal udredes af Delikventfondet 481

3 — Res. om afdragsvis Betaling m. v. af Bøder 484

12 — Res. om Politivedtægter for Andebu Herred 498

12 — Res. om Forandringer i Politivedtægterne for Fredrikshald ang. Motorvogne. 502

Post- og Telegrafvæsen.

1903

12 Decbr. Skr. om Columbias Tiltræden til den internationale Postpakkekonvention 1

1904

7 Jan. Res. om Approbation paa Fundats for „Understøttelse for de ved Telegrafvæsenet Ansattes Efterladte“ . . . 5

14 — Res. om Portofrihedsattestationsret for forskj. Personer . 15

16 — Cirk. om rekommanderede Brevpostforsendelser til Portugal 17

6 Febr. Cirk. om Oprettelse af en tysk Postanstalt i Tschoutsun . 33

1 Mars Res. om Ilpostforsendelser 77

1 — Res. om Drift af en Jernbane i Orkedalen. 77

1904

				Side
3	Mars	Skr.	om Postkonventionens Taxter i Siam	79
4	—	Skr.	om, at Fristen for Postpakkers Henliggen paa Bestemmelsesstedet ikke gjælder Rusland	80
7	—	Cirk.	om Ure i Postforsendelser samt om nye Postaabnerier	80
18	—	Cirk.	om Posttaxter for Siam	96
22	—	Cirk.	om Beregning af østerrigske Kroner og Heller ved Indkjøb af Tidender m. v. samt om Maksimumsbeløbet for Postanvisninger til England m. v.	112
29	—	Cirk.	om Brevkort, nye Postanstalter m. v.	126
11	April.	Cirk.	om sædvanlige Pakker til asiatisk Rusland og om Frimerkehefter	138
22	—	Cirk.	om nye Postkontorer og Postaabnerier	145
22	—	Regler	for den internationale Telegrafkorrespondances Afslutning i St. Petersburg $\frac{28/11\ 03}{30/4\ 04}$	557
11	Mai	Cirk.	om Udbetaling af Postanvisninger	181
24	—	Cirk.	om Oprettelsen af en tysk Postanstalt i Tsinanfu	247
30	—	Cirk.	om Konventionens Takster i Columbia	255
4	Juni	Ref.	om Nedsættelse af Portoen for svenske og danske Telegrammer	281
10	—	Cirk.	om Oprettelsen af et Feltpostaabneri paa Staleim	283
16	—	Cirk.	om Gjenoptagelsen af Postdampskibsfarten paa Fænmundsjøen m. v.	287
25	—	Cirk.	om Oprettelsen af en tysk Postanstalt i Swatau (Kina) m. v.	297
29	—	Cirk.	om Tillæg til m. v. i Postanstaltfortegnelsen	299
30	—	Skr.	om Siams Tiltræden til den internationale Hovedpostkonvention m. v.	311
23	Juli	Cirk.	om Tillæg til Postanstaltfortegnelsen	333
28	—	Cirk.	om Do. til Do.	334
30	—	Skr.	om Erythrea og Benadirs Tiltræden til Hovedpostkonventionen	337
10	Septbr.	Cirk.	om Ilpostforsendelser	371
27 Aug. / 14 Septbr.		Cirk.	om Pakkepostkonventionen mellem Norge og De forenede Stater	373
19	Septbr.	Cirk.	om Tillæg til Postanstaltfortegnelsen	395
22	—	Ref.	om Portofriheds-attestationsret for nogle Funktionærer	398
30	—	Cirk.	om Tillæg til Postanstaltfortegnelsen	405
15	Oktbr.	Skr.	om Panamas Tiltræden til Hovedpostkonventionen og dens Takster	417
5	Novbr.	Skr.	om nederlandsk Indiens Tiltræden til Overenskomsten om Udveksling af Værdipakker m. v.	434
7	—	Cirk.	om Tillæg til Postanstaltfortegnelsen	435
21 Novbr. / 15/28 Novbr.		Cirk.	om Tillægsregler til Postkonventionen med Rusland	463

1904				Side
3	Decbr.	Res.	om Lokalforsendelser i Levanger Herred	482
6	—	Skr.	om Hovedpostkonventionens Takster i Macao	490
12	—	Skr.	om Bermudas Tiltræden til Washingtonoverenskomsten	513
17	—	Cirk.	om Rettelser m. v. i Postanstaltfortegnelsen	514
22	—	Res.	om Attestationsret for Direktøren for Akershus Amts Sygehjem	519
24	—	Res.	om Bemyndigelse for Poststyrelsen at træffe Aftaler ang. ikke udbetalte Postanvisninger	538

Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.

1904				
7	Jan.	Skr.	om Lensmændenes Forpligtelse til uden Godtgjørelse at indfordre Bidrag i Henhold til Loven af 6te Juli 1892	5
7	—	Res.	om Approbation paa Fundats for „Understøttelsesforeningen for de ved Telegrafvæsenet Ansattes Efterladte"	5
20	—	Skr.	hvorefter en Formand efter 3 Aars Funktion kan undslaa sig	17
6	Febr.	Res.	om at geistlig Embedsmand skal tilstille Centralbureauet Opgaver	31
26	—	Skr.	om, hvilken Embedslæge skal tilse en formodet Sindssyg	66
1	Mars	Res.	om Nedsættelse af Bidraget til Baklandets Sognepræst	77
1	—	Skr.	om, hvormange Gange en Dyrlæge kan foretage Reiser for Miltbrand	78
16	—	Res.	om Lønningslovens Gjennemførelse for Garnisonsmenigheden i Kristiania	91
18	—	Skr.	om en Lensmands Forpligtelse til at indkassere Herredsskat	94
18	—	Skr.	om, at Distriktskommissionens andet Medlem ikke kan indkaldes i Lensmandens Sted	96
18	—	Skr.	om en Lensmand kan møde ved Stedfortræder i Distriktskommissionen	96
25	—	Res.	om Bevilgning af Lønninger til 2 nye Lensmænd i Vanse og Farsund	117
25	—	Res.	om Instruks for Rigsarkivaren	118
29	—	Skr.	om Forældelsesfristen for Rigsforsikringsanstaltens Krav	127
29	—	Rundskr.	om Indførsel for Skatter uden forudgaaende Udpantning	127
12	April	Skr.	om Tilladelse til at benytte Hjælpepræst under Fravær	139
12	—	Skr.	om, at en Præst kan lade en Missionspræst forrette ved den almindelige Gudstjeneste	139

1904				Side
16	April	Res.	om Omordningen af det civile Embedsværk i Liſter og Mandals Amt	554
30	—	Skr.	om Skydsgodtgjørelſe for en Lensmand for Reiſe i Medicinalvæſenets Tjeneſte	163
16	Mai	Res.	om Bemyndigelſe for Regjeringen at ſanktionere Lovbeſlutninger	184
18	—	Skr.	om Lensmændenes Regninger for Tilſigelſer m. v. for Værgeraadet	242
25	—	Res.	om, at Ekspeditionschefen ſkal føre Protokollen i norſk Statsraad i Sverige	247
25	—	Res.	om, at Skatte- og Brandtakſter henlægges til Byfogden i Flekkefjord	247
25	—	Res.	om Ordningen af Byfogedforretningerne i Aaleſund	247
4	Juni	Res.	om Bemyndigelſe for Kirkedepartementet til Dispenſation fra Lov 17de Mai 1904 No. 1	277
10	—	Rundſkr.	om Tilſtillen til det ſtatiſtiſke Centralbureau Opgaver over Fødsler af ſvenſke Underſaatter m. v.	283
11	—	Res.	om Bemyndigelſe for Arbeidsdepartementet til Dispenſation fra Murtvangsloven	285
20	—	Res.	om at Statsſekretariatets Beſatning med Trykſager m. v. til Storthinget overgaar til Finantsdepartementet	293
20	—	Rundſkr.,	hvori henledes Opmærkſomheden paa Lov af 17de Mai 1904	294
16	Juli	Res.	om Afholdelſen af Nordre Bergenhus Amtsthing	330
22	—	Skr.	om, at en Embedslæge er forpligtet til at tilſe Fangerne i Fængſlet	333
7	Septbr.	Skr.	om, at en Byfoged ikke antages forpligtet til at modtage Betaling for proteſterede Veksler	370
10	—	Rundſkr.	til Sorenſkriveren om til Fogden at indſende Opgave over thinglæſte Hjemmelsdokumenter	372
22	—	Res.	om Portofrihedsatteſtationsret for nogle Funktionærer	398
22	—	Res.	om Indbetaling af Indtægter af Handelen med Brændevin	399
2	Novbr.	Skr.	om, hvem der ſkal indbrive Bøder m. v. til Statskaſſen	432
7	—	Skr.	om Anerkjendelſe af en Stedfortræder for en Menighedspræſt	434
3	Decbr.	Res.	om Uniform for Sekretæren ved Statsraadsafdelingen i Stockholm	482
24	—	Res.	om Regler for Paatalemyndighedens Ordning	524

Religion, Gudstjeneſte, Geiſtlighed.

1904				
30	Jan.	Res.	om Konfirmandforberedelſe i Torpe	23
30	—	Res.	om Do. i Huſtad	23

1904				Side
30	Jan.	Res.	om Sløifning af Gudstjeneste i nordre Odalen	23
30	—	Res.	om Sløifning af Gudstjeneste i Vinje Kirke	24
30	—	Res.	om Afholdelse af Bibellæsning istedetfor Gudstjeneste paa Huglerøen	24
30	—	Res.	om Konfirmandforberedelse i Aardal	25
30	—	Res.	om Indvielse af en Bygning i Tune til Gudstjeneste m. v.	25
11	Febr.	Res.	om Gudstjenester for Aalesund	35
1	Mars	Res.	om Nedsættelse af Bidraget til Vaklandets Sognepræst	77
1	—	Res.	om Afholdelse af Gudstjeneste i et Bedehus i vestre Toten	78
1	—	Res.	om Gudstjenestes Afholdelse i et Gymnastiklokale i Narvik	78
25	—	Res.	om Formular for Ægteskab for „Kristi Menighed i vestre Fredriksstad“	117
12	April	Skr.	om, at en Missionspræst kan fungere ved den almindelige Gudstjeneste	140
14	—	Skr.	om ikke lovlig Adgang til at give Slip paa et Sognekalds Indtægter	140
21	—	Skr.	om Adgang til at lægge Vei over 8—9 Aar gamle Gravsteder	144
23	—	Skr.	om et udøbt Menneske kan kaldes Dissenter	148
4	Mai	Rundskr.	om Brudevielse uden forudgaaende Lysning	164
4	Mai	(30 Decbr. 1897) Anordn.	om Brudevielse m. v. udenfor Kirken	165
20	Mai	Skr.	om, at en Biskop kan beordre en Stiftskapellan til at forrette for en Provst under dennes Visitationsreise	243
4	Juni	Res.	om, at Lensviken Kapeldistrikt overgaar til eget Sogn	278
20	—	Res.	om Opførelsen af et Kapel for Gudstjeneste i Skjelstadmarken	292
20	—	Res.	om Læsning med Konfirmander i Aardal og Austad	293
27	—	Skr.	i Anledning af en Mand, som ikke har bragt sit 3—4 Aars gamle Barn til Daaben	298
30	—	Res.	om Gudstjeneste i Lensvikens Kapel	303
5	Juli	Skr.	om Forstaaelsen af den geistlige Lønningslovs § 26	316
15	—	Skr.	om Posteringen af Betaling for Ligtaler	322
15	—	Skr.	om Ret til at tage Betaling for Ligtaler	322
16	—	Res.	om Konfirmationsskole i Kistrand	329
16	—	Res.	om Afhændelse af Veø Præstegaard	330
17	Septbr.	Res.	om Lønsbidraget til den residerende Kapellan i Orkedalen	394
17	—	Res.	om Lønsbidrag til Sognepræsten i Fitjar	394
17	—	Res.	om Eiendommen Øiens Henlæggen fra Valnesfjorden til Fauske	394
24	—	Res.	om Konfirmandforberedelse i en Del af Opdal	399

1904				Side
24	Septbr.	Res.	om Indkjøb af Meløen til Brug for Sognepræsten i Melø	399
29	—	Skr.	om Præsters Samtykke til Brugs Sammenføining til én Eiendom	404
1	Oktbr.	Res.	om Henlæggelse af 12 Gudstjenester til Lagets Kapel i Holt	406
1	—	Res.	om Godtgjørelse for Afsavn af Præstegaard for Sognepræsten i Birkenes	406
15	—	Skr.	om en Dissenterpræsts Forpligtelse til at meddele Udmeldelsesatteſt	417
18	—	Rundskr.	om Giftermaalstilladelse for Officerer	419
18	—	Skr.	om Afhjemling af en Skyldbelingsforretning, naar Skjønsmændene ikke kan afgive den fornødne Bevidnelse	419
22	—	Res.	om Nedtagelse og Gjenopførelse af Verran Kirke.	421
22	—	Res.	om Jordfæstelse paa Tove Hjælpekirkegaard	421
28	—	Skr.	om Berigtigelse i Kirkebogen om uægte født Barns Fader	428
2	Novbr.	Res.	om Ikkebetaling for kirkelige Handlinger i Vestre Bærum	430
2	—	Res.	om Jordfæstelser paa Vedø Hjælpekirkegaard	430
2	—	Res.	om Gudstjenesters Fordeling paa 2 Kirker i Eids Præstegjeld	431
10	—	Skr.	om Biskopernes Berettigelse til at lade et Embede bestyre af Stiftskapellanen	444
12	—	Res.	om Konfirmandforberedelse i Øksnes	446
12	—	Res.	om Jordfæstelse paa Aalen Hjælpekirkegaard	446
1	Decbr.	Rundskr.	om Regler for Giftermaalstilladelse for Officerer	481
3	—	Res.	om Konfirmandforberedelse i Brekken Kapeldistrikt	482
12	—	Skr.	om tvungen Jordfæstelse af Lig	512
24	—	Res.	om Ordningen af Gudstjenesten i Strømmen Præstegjeld	538

Retten.

1904				
20	Febr.	Lov	om Kvinders Adgang til at blive Sagførere og Advokater	51
20	—	Res.	om Justitsdepartementets civile Budget	54
22	—	Skr.	om Thinglysning af en Udpantning for en Kommune	58
22	—	Skr.	om, at Ret ikke bør sættes for Udpantning af en fremmed Statsskat	58
24	—	Skr.	om Gebyr for Thinglysning af en Paategning	65
24	—	Skr.	om Registrering af Aktieselskabers Skibe	66
25	—	Skr.	om Forstaaelsen af § 13 i Lov af 20de Decbr. 1902 (Handelsrettergang)	66
15	Mars	Skr.	om Udpantning kan anvendes for udført Veiarbeide	86
17	—	Skr.	om en Sorenskrivers og Lensmands Inhabilitet	93

1904			Side
16 April	Skr.	om Beregning af Behandlingsgebyr i en Kumulationssag	142
25 Mai	Skr.	om en Byfogeds Ret til at afvise en Eksekution	249
6 Juni	Skr.	om Gebyr for Kontrasøgsmaal	281
14 —	Skr.	om Thinglysning af Udpantningsforretning for Skatter	287
15 —	Skr.	om, at uberigtigede Skatter, uagtet forældede, kan likvideres	287
29 —	Skr.	om Beregning af Gebyr for en Sag, hvor Indstevnte mødte ved Sagfører og fik Dom, uagtet Citanten ikke iretteførte Sagen	299
4 Juli	Skr.	om Omkostninger ved Udpantninger efter Lov af 20de Juni 1891 § 30	315
8 —	Skr.	om Afgjørelsen af Spørgsmaalet om en Persons Udlevering	317
19 Novbr.	Res.	om Lagmandsthingene i Smaalenene og Bratsberg	457
19 —	Res.	om Maanedsthingene i Dalene Sorenskriveri	457
5 Decbr.	Rundskr.	om Forsendelse in originali af Retsdokumenter	487

Sjøvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.

1904			
4 Jan.	Res.	om Ophævning af Isafgift i Fredriksstads Havn	1
8 —	Skr.	om Nødvendigheden af Paamønstring af Arbeidere	10
8 —	Skr.	om Frafaldelse af Lodspenge	10
11 —	Skr.	om Beregningen af Lodsers Andel af Lodspengene	12
30 —	Lov	om Udvidelse af Vardø Havnedistrikt	22
6 Febr.	Res.	om Afgift til Kristianssands Børs af Skibe	32
10 —	Res.	om Skjærpelse af Plakaten om Sjøfart i Krigstid	33
10 —	Rundskr.	om det samme	34
13 —	Plakat	om Fredning af Sæl i Nordishavet	36
17 —	Skr.	om hvad der kaldes „Godsrute“	49
20 —	Res.	om Ophævelse af Tonnageafgiften af Lystfartøier i Stavanger	54
20 —	Skr.	om Tvist om Lodsbetaling	57
22 —	Skr.	om Nødvendigheden af ny Maalingsforretning for nyt Maalebrev efter Navneforandring	59
24 —	Res.	om Regulativ under Sjøtjeneste og paa Reiser for Marinens Personel	60
24 —	Skr.	om Registrering af Aktieselskabers Skibe	66
16 Mars	Res.	om Forholdsregler i Anledning af Krigen mellem Japan og Rusland	86
16 —	Res.	om Plan for Bergens Sjømandsskole	89
17 —	Skr.	om, at en Kjendtmand ikke er berettiget til Indløsningspenge	93
19 —	Skr.	om Uberettigelse for en Skibsfører at tilbageholde Hyre for en Sjømand paa Grund af Beruselse	96
19 —	Skr.	om Beregningen af „Havneprocenten“	97

1904			Side
23	Mars	Skr. om Ophævelse af Fordringen til Skippercertifikat	112
25	—	Res. om Opkrævning af Tonnageafgift i Narvik	116
25	—	Res. om Do. af Do. i Harstad	116
26	—	Skr. om nye Nationalitetsbeviſers Datum	120
29	—	Skr. om et Fartøi i udenlandſk Fart kan anſees at være oplagt	127
31	—	Skr. om Fortolkningen af det ruſſiſke Sjøterritorium	132
7	April	Skr. om fyldeſtgjørende Fart ſom 3die Styrmand	133
18	—	Skr. om Forpligtelſe til at afholde i Hyrebeløbet ſkyldige Skatter	143
23	—	Res. om fremmede Krigsſkibes Adgang til norſke Havne	152
30	—	Kundgj. om viſſe Forſkrifter for Sjøfart i Krigstid	157
16	Mai	Res. om Vedtægter for Brug af Ild og Lys i Harſtad	183
31	—	Res. om Tonnageafgift i Narvik	257
2	Juni	Skr. om Begunſtigelſe for Fiſkefartøier paa Island	259
11	—	Res. om, at Renterne af tilbageholdte Hyrebeløb ſkal tilfalde Gamlehjemmet for trængende Sjømænd i Fredriksværn	285
27	—	Skr. om, at en forhyret Perſon ikke kan fraſkrive ſig Ret til fri Befordring	299
2	Juli	Skr. om Forſtaaelſen af Signalplakatens § 2, a om Toplaternes Høide	311
9	—	Skr. om rømte Sjømænds Patenter og Sjøfartsbøger	318
9	—	Skr. om ſagte Fart for Dampſkibe mellem Nøtterø og Haaøen	318
13	—	Skr. om, hvilken Indrullering er afmønſtringsberettiget for Fangſtfartøier	319
16	—	Skr. om Forſtaaelſen af Lodsloven § 30, 7	330
25	—	Skr. om Indtagelſe i Hyrekontrakten Beſtemmelſe om, at Vedkommende ſkal være Medlem af Landsforeningen	334
1	Aug.	Skr. om Formanden i et Havneſtyre kan erholde Andel i Bøder	337
3	—	Skr. om det originale Bilbrev kan erſtatte Lovens Gjenpart	760
5	—	Telegram om Afkrævning af Havnefogedpenge ved Indtagelſe af tidligere oplosſede Ladning	339
6	—	Skr. om Gebyret for Indførelſe af en Obligation i Skibsregiſtret	761
6	—	Telegram om Regiſterlovens § 29	761
9	—	Inſtrux ang. Forholdet til fremmede Krigsſkibe	340
24	—	Skr. om Befordring af ildsfarlige Vædſker med Paſſagerbaade	761
7	Septbr.	Skr. om Regiſterlovens § 23	761
12	—	Skr. om Forſtaaelſen af „Farer tilſjøs“ i Lov af 13de Aug. 1857	372
28	Oktbr.	Skr. om, at Indſlæbningsdampſkib er lodspligtig	428
4	Novbr.	Skr. om Fører af Trawlere ſkal have Skippercertifikat	434
10	—	Res. om Regulativ for Havnevæſenets Brygger i Bergen	441

1904			Side
10 Novbr.	Res.	om Regulativ for Havnevæsenets Brygger i Porsgrund	443
14 —	Skr.	om paa Atteſter at paaføre Bevidnelſe om nyt Maalebrevs Datum og Sted	447
17 —	Res.	om Takſtregler for Benyttelſen af Bryggerne i Flekkefjord	452
19 —	Res.	om Forandring i Reglementet for Porsgrunds Bro	454
21 —	Res.	om Værdiſættelſen ved Regiſtrering af Eiendomsdom over Skibe	460
23 —	Skr.	om Gebyrsberegning ved Regiſtrering af Eiendomsdom over Skibe	460
7 Decbr.	Skr.	om Gebyrsberegning for Regiſtrering af Adkomſt-Dokumenter for Skibe	490
8 —	Skr.	om ældre Nationalitetsbeviſers Gyldighed	490
10 —	Skr.	om Hjemſendelſe af havarerede norſke Sjøfolk	495
10 —	Cirk.	om Forpligtelſe for Skibsførere at give Oplysning om optjent Bruttofragt	497
10 —	Rundſkr.	til hvem Oplysninger om optjent Bruttofragt ſkal ſendes	497
21 —	Skr.	om Regiſtrering af et Aktieſelſkabs (Firmas) enkelte Medlemmer	518
24 —	Res.	om Plan for Stavanger Sjømandsſkole	523

Skatter og Afgifter.

1904			
28 Jan.	Res.	om Forandring i Skattereglerne for Sogndal	20
6 Febr.	Res.	om Afgift til Kriſtianſands Børs af Skibe	32
11 —	Res.	om Forandring i Skattereglerne for Tønsberg	34
20 —	Telegram	om Statsſkatten kan medregnes for at kunne klage over Landsſkatten	57
22 —	Skr.	om, at Ret ikke bør ſættes for Udpantning af fremmed Statsſkat	58
18 Mars	Skr.	om en Lensmands Forpligtelſe til at indkaſſere Herredsſkat	94
25 —	Kundgj.	om Afgift af Spillekort, Dokumenter m. v.	113
25 —	Res.	om Forvaltningsafgift for Overformynderiet i Kriſtiania	117
28 —	Res.	om Tilføielſe af Storthingets Beſlutning om Toldafgifter fra 1ſte April 1904	121
29 —	Rundſkr.	om Indførſel for Skatter uden forudgaaende Udpantning	127
9 April	Skr.	om Kapitaliſering efter Arveafgiftslovens § 5	137
14 —	Res.	om Stadfæſtelſe af Regler for Skatteligningen i Harſtad	554
14 —	Res.	om Stadfæſtelſe af Vedtægter for Skattetakſter i Harſtad	554

1904			Side
16 April	Skr.	om Indkrævning af „Fiskeribidraget" (Lov af 20de Juni 1891 § 30)	142
18 —	Skr.	om Forpligtelse til i et Hyrebeløb at afholde skyldige Skatter	143
23 —	Kundgj.	om Indkomstskat til Statskassen	145
23 —	Kundgj.	om Afgift af Jord til Dyrkning af Tobak	148
23 —	Kundgj.	om Afgift af Malt- og Brændevinstilvirkning m. v.	149
7 Mai	Res.	om Afgift af Hunde i Harstad	180
27 —	Res.	om Vedtægter ang. Skattetakster m. v. for Drammen	250
30 —	Skr.	om Opkrævning af Konsulatafgiften	256
14 Juni	Skr.	om Thinglysning af Udpantningsforretning for Skatter	287
15 —	Skr.	om, at uberigtigede Skatter kan, uagtet forældede, likvideres	287
1 Juli	Skr.	om Fritagelse for Gebyrer for Arbeiderbrug- og Boliglaan	311
8 —	Skr.	om Forstaaelsen af Landsskattelovens § 53	318
13 —	Skr.	om Forstaaelsen af Sportellovens „Skatteauktioner"	319
10 Septbr.	Rundskr.	om Paalæg til Sorenskrivere at indsende til Fogderne Opgave over thinglyste Hjemmelsdokumenter	372
19 Oktbr.	Skr.	om Afhjemling af en Skyldbelingsforretning, naar Skjønsmændene ikke kan afgive „Bevidnelsen"	419
12 Novbr.	Skr.	om Statens Forpligtelse til at svare Jordafgift m. v. af sine Eiendomme	447
14 —	Skr.	om, at Grund, afgivet til offentlig Vei, er fri for offentlige Skatter og Afgifter	447
15 —	Skr.	om Beregning af Eftergivelse af Konsulatafgift	448
15/21 —	Kapitulstakster for 1904		448
3 Decbr.	Res.	om Fordelingen af en Fisketiendeerstatning (Kgl. Resol. 25de Jan. 1862)	482
5 —	Res.	om Regler for Skatteligningen i Skudeneshavn	486
10 —	Res.	om Forhøielse af Afgiften af Brændevinstilvirkning m. v.	491

Skogvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.

1904			
7 Jan.	Res.	om Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse i Trysil	3
11 —	Tillægsbestemmelse til Brugsregler for Voldhaugens Statsalmenning		13
12 —	Brugsregler for Dragaas Statsalmenning		13
16 Mars	Res.	for Værnskogens Behandling i Kirkebø	88
16 —	Res.	for Manøvrering af Indsjøen Vegard	88
25 —	Res.	om Værnskogens Behandling i Hyllestad	115
9 April	Res.	om Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse i Meraker	134
9 —	Res.	om Flødningsregler for Dorja og Langvaselven	134
16 —	Brugsregler for Byaasens Bygdealmenning		142

1904				Side
23	April	Res.	om Slukning af Skogbrand i Laardal	149
23	—	Res.	om Værnskogvedtægter for Dønnes	151
28	—	Res.	om Tømmerflødning i Glommen	155
30	—	Res.	om Slukning af Skogbrand i Hitterdal	158
3	Mai	Skr.	om Forandring i Grænserne for Værnskogen	164
1	Juni	Skr.	om militær Assistance ved Skogbrand	258
4	—	Res.	om Fællesflødningsregler for Aal-, Hol- og Hemsedalsvasdraget	269
4	—	Res.	om Forebyggelse af Skogbrand i Vefsen	274
4	—	Skr.	om, at der ikke bør sættes fast Funktionstid for Skogtilsynsmændene	280
11	—	Res.	om Forandring i Resol. 16/3 04 om Manøvrering af Vegard	285
17	—	Skr.	om Jagt- og Fangstregler for Leksviken Bygdealmenning	287
30	—	Res.	om Slukning af Skogbrand i Bolsø	300
16	Juli	Res.	om Regler for Fællesflødning i Vesleelven og Killielven	324
16	—	Res.	om Værnskogvedtægter for Søndre Fron	324
16	—	Res.	om Skogvedtægter for Kvikne	324
16	—	Res.	om Do. for Nordre Fron	324
29	—	Res.	om Værnskogvedtægter for Fosnæs	334
29	—	Res.	om Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse i Kraakstad	352
29	—	Res.	om Do. mod Skogenes Ødelæggelse i Urskog	352
29	—	Res.	om Værnskogens Behandling i Indviken	353
17	Septbr.	Res.	om Værnskogens Bevaring i Stadsbygden	387
17	—	Res.	om Tømmer skal behandles som Vraggods (Hittegods)	395
12	Decbr.	Res.	om Værnskogvedtægter for Borge Herred	498
12	—	Res.	om Skogsvedtægter for Hølands Herred	499
24	—	Res.	om Do. for Hurums Herred	523
24	—	Res.	om Do. for Frogn Herred	523

Skole- og Undervisningsvæsen.

1904				
5	Jan.	Skr.	om Værgeraadets og Skolestyrets Myndighed	1
6	—	Skr.	om, at Folkeskolens Lærere og Lærerinder intet Retskrav har paa fri Skyds	2
9	—	Rundskr.	med Henstillen til Skolestyrerne om at sørge for Renlighed	11
16	—	Res.	om Vedtagelse af Plan for Fredriksstads Maskinistskole	16
16	—	Res.	om, at Bøder i Henhold til Landsskolelovens § 77 tilfalder Herredskassen	16
23	—	Skr.	om Læse- og Lærebøger paa forskjellige Maal	18
29	—	Skr.	om, at en Herredskasserer kan vælges til Medlem af Skolestyret	21
29	—	Skr.	om Revision af en Folkeskoles Lønningsvedtægt	21

1904				Side
3	Febr.	Skr.	om Tilladelse for Personer at overvære en Lærerskoles Undervisning	28
9	—	Skr.	om Elevernes Forældre har Ret til at vælge Bøger	33
27	—	Skr.	om Ret til at nægte et faldent Valg til Medlem af Skolestyret	67
29	—	Skr.	om Skolestyret kan forandre lovlig Beslutning om „Maalet" for Læse- og Lærebøger	67
9	Mars	Res.	om Forandring i Reglementet for den medicinske Examen	84
16	—	Res.	om Plan for Bergens Sjømandsskole	89
16	—	Res.	om den geistlige Lønningslovs Gjennemførelse for Garnisonsmenigheden i Kristiania	91
16	April	Skr.	om Beregning af Sødskendemoderation	141
26	Mai	Skr.	om, at Permission for at tage Middelskoleeksamen ikke kan medregnes som Tjenesteaar	249
30	—	Skr.	om en Abnormskoleelevs Ophold paa Sygehus	257
6	Juni	Rundskr.	om Flytningsmeddelelse til Skolestyret	281
16	Juli	Res.	om Forstanderskabet for den Dahlske Skole og Legat i Grimstad	329
5	Septbr.	Skr.	om, hvilket Maal der skal benyttes som Undervisningssprog	368
6	—	Skr.	om, at en Lærer ikke er berettiget til Alderstillæg for den Tid, han er paa Landbrugshøiskole	370
17	—	Res.	om Reglement for Tandlægeeksamen	388
17	—	Res.	om Ordningen af Skolen paa Maanejordet i Hedrum	393
20	—	Skr.	om, at Skolestyret intet har at gjøre med en Privatlærer	396
20	—	Skr.	om, at en Lærer ikke har Krav paa Alderstillæg under Permission for at tage Eksamen Artium	396
20	—	Skr.	om, at Avling af Hø og Halm maa opbruges paa Lærerjorden	396
12	Oktbr.	Skr.	om et Herreds Ret til Bidrag af Amtsskolekassen til Skolehus m. v.	413
12	—	Skr.	om gifte Lærerinder bør opsiges fra sine Poster	414
18	—	Skr.	om Skolestyrets Forhold til Paatalemyndigheden om Revselse af Folkeskolens Elever	418
22	—	Res.	om Forandring i Resolutionen 6te Aug. 1854 om Salg af Tøien	421
24	—	Skr.	om, at en Gut paa over 16 Aar ikke kan behandles efter Lov om forsømte Børn	426
25	—	Skr.	om Læsning af Landsmaal og almindeligt Bogmaal	427
1	Novbr.	Skr.	om Udbetaling af Honorar for Censur af ens egne Elevers Arbeider	430
5	Decbr.	Skr.	om Forholdsregler mod en i 1889 født Gut, som nægter at søge Skolen	490
20	—		Reglement for Statens Poliklinik for Tandsygdomme	515

1904			Side
22 Decbr.	Skr.	om Sognepræstens Berettigelse til at sende sin Kapellan til Skolestyrets Møder	520
23 —	Rundskr.	om Fritagelse for Undervisning i Gymnastik	520
24 —	Res.	om Plan for Stavanger Sjømandsskole	523
24 —	Skr.	om Godtgjørelse for Eksaminatorer og Censorer ved mundtlig Eksamen Artium ved Udeblivelse	539
27 —	Skr.	om Karakteren for Orden i skriftlige Arbeider	540
28 —	Skr.	om Lensmænds Godtgjørelse for Tilsigelse af forsømte Børn	540
28 —	Skr.	om Brugen af Aftrædelsesværelse i Skolehuset kan berøves en Lærer	541
28 —	Skr.	om Udstrækningen af en Kirkesangers Tilladelse til at holde Stedfortræder	541
31 —	Skr.	om Bevilgning af Amtsthinget til Indredning af Bad i Skolehus	549
31 —	Rundskr.	om en Lærers Ret til Skydsgodtgjørelse for Reiser til forskjellige Skolekredse	550

Sparebanker.

1904			
11 Jan.	Res.	om Stadfæstelse af Plan for Solums Sparebank	11
11 —	Res.	om Do. af Do. for Grans Sparebank	11
11 —	Res.	om Do. af Do. for Stangvik Sparebank	11
11 —	Res.	om Do. af Do. for Hakedals Sparebank	11
31 —	Res.	om Do. af Do. for Faaberg Sparebank	27
22 Febr.	Res.	om Do. af Do. for Indviken Sparebank	58
16 Mars	Res.	om Do. af Do. for Sande og Røvde Sparebank	89
16 —	Res.	om Do. af Do. for Selje Sparebank	89
25 —	Res.	om Do. af Do. for Tryfil Sparebank	117
7 April	Res.	om Do. af Forandring i Plan for Levanger og Skogns Sparebank	553
18 —	Res.	om Do. af Forandr. i Plan for Kvikne Sparebank	556
18 —	Res.	om Do. af Plan for Vefring Sparebank	556
18 —	Res.	om Do. af Forandr. i Plan for Sandøkedals Sparebank	556
27 Mai	Res.	om Do. af Do. i Plan for Raade Sparebank	758
31 —	Res.	om Do. af Plan for Hjelmelands Kommunebank	758
7 Juni	Res.	om Do. af Forandr. i Plan for Nessets Præstegjælds Sparebank	759
7 —	Res.	om Do. af Do. i Plan for Sirdalens Sparebank	759
14 —	Res.	om Do. af Plan for Harstad Sparebank	760
21 —	Res.	om Do. af Plan for Tromsøsundets Sparebank	760
21 —	Res.	om Do. af Plan for Orkedals Sparebank	760
15 Juli	Res.	om Do. af Plan for Østre Slidre Sparebank (Forandring)	321
15 —	Res.	om Do. af Forandr. i Plan for Bømmel Sogns Sparebank	321

1904				Side
15	Juli	Res.	om Stadfæstelse paa Ophævelse af Plan for Arendals Totalafholdsforenings Sparekasse	321
4	Aug.	Res.	om Stadfæstelse paa Plan af Hols Sparebank	338
4	—	Res.	om Do. paa Plan af Hammer og Aasene Sparebank	338
4	—	Res.	om Do. af Forandringer ved Elverum Sparebank	338
4	—	Res.	om Do. af Do. ved Vessen Sparebank	338
11	—	Res.	om Do. af Plan for Skibtvedt Sparebank	342
11	—	Res.	om Do. af Do. for Foldereid Sparebank	342
25	—	Res.	om Do. af Do. for Nes Sogns Sparebank	350
15	Septbr.	Res.	om Do. af Do. for Flaa Sparebank	387
22	—	Res.	om Do. af Forandringer ved Planen for Førde Sparebank	398
10	Novbr.	Res.	om Do. af Plan for Mo Sparebank	443
10	—	Res.	om Do. af Do. for Bolsø Sparebank	444
10	—	Res.	om Do. af Do. for Eidsberg Sparebank	444
1	Decbr.	Res.	om Do. af Do. for Leka Sparebank	480
1	—	Res.	om Do. af Do. for Fuse Sparebank	481

Sportelvæsen.

1904				
24	Febr.	Skr.	om Gebyr for Thinglysning af en Paategning	65
29	—	Rundskr.	om, at Oppebørselsbetjenter uden Inkassogebyr kan afgive til Norges Bank Checks og Anvisninger paa private Banker m. v.	69
1	Mars	Res.	om Nedsætning af Bidraget til Sognepræsten til Baklandet	77
4	—	Skr.	om Afgifts Erlæggelse af en til Statsbanerne solgt Gaard	79
26	—	Skr.	om Beregningen af Gebyr for „Maskin"udskrift	121
30	—	Skr.	om Beregningen af Gebyr for Forretninger for Fattigvæsenet	128
12	April	Skr.	om Anvendelsen af Sportellovens § 32	140
25	—	Skr.	om Betalingserlæggelse for Afholdelse af Auktion for Fattigvæsenet	154
4	Mai	Skr.	om Beregningen af Thinglysningsgebyr	165
6	Juni	Skr.	om Gebyr ved Kontrasøgsmaal (Sportelloven § 1, 7 og 3)	281
25	—	Skr.	om Forstaaelsen af § 43 i Lov af 9de Juni 1903 om Arbeiderbrug m. v.	297
29	—	Skr.	om Beregning af Gebyr for en Sag, hvori Indstevnte mødte ved Sagfører og fik Dom, uagtet Citanten ikke iretteførte Sagen	299
19	Aug.	Skr.	om Fritagelse for Retsgebyrer efter Sportellovens § 68	344
23	Novbr.	Skr.	om Gebyrsberegning ved Registrering af Eiendomsdom over Skibe	460

1904 Side
7 Decbr. Skr. om Erlæggelse af Gebyr for Registrering af Adkomstdokument til Skibe 490
24 Decbr. Skr. om en Lensmands Kostgodtgjørelse for Reise som Stevnevidne 540

Statskassen, Statens Eiendomme.

1904
12 April Skr. om Udgifterne til Vagthold over en fattig Sindssyg skal udredes af Statskassen 139
23 — Kundgj. om Indkomstskat til Statskassen 145
3 Mai Skr. om Fordelingen af Afdrag og Renter til Laanefondet og Sorenskriverembedsfondet 163
3 — Skr. om ingen Præskription for Refusion af Statskassen for Udgifter ved Sindssyge 164
16 Juli Res. om Afhændelse af Veø Prestegaard 330
29 Oktbr. Brugsregler for Budalens Statsalmenning 429
16 Novbr. Brugsregler for Feragens Statsalmenning 452

Stempelvæsen.

1904
16 Jan. Res. om Regler for Tilvirkning og Stempling af Spillekort 16
25 Mars Kundgj. om Stempelafgift af Dokumenter, Spillekort m. m. 113
9 Novbr. Skr. om Stempelafgift for Ægtepagt og gjensidigt Testament 440

Storthinget, Stemmeret.

1904
10 Septbr. Telegram om Hustruens Stemmeret, naar Manden er bosat andetsteds 371

Toldvæsen, Ind- og Udførsel.

1904
7 Jan. Res. om Tilfølgetagelse af Storthingsbeslutning om Lønninger vedkommende Toldvæsenet 4
27 — Skr. om, at en Toldkasserer ikke har Adgang til at dispensere fra Lov af 20de Decbr. 1902 20
30 — Skr. om Toldvæsenets strengere Opsyn med Lodsbaade . 25
31 — Parolbef. fra den kommanderende Admiral om toldbare Varer med Orlogsskib 26
16 Febr. Res. om Forandring af Vintolden 38
25 — Cirk. om Forholdet mellem Kg. og Liter ved Vin i Foustager m. v. 66
8 Mars Skr. om, at en Skibshandler fra Transitlager kan afhænde Brændevin til Udførsel 80

1904				Side
16	Mars	Ref.	om Kontortid for Aalesunds Toldsted	89
28	—	Ref.	om Tilfølgetagelse af Storthingsbeslutning om Toldafgifter fra 1ste April 1904	121
13	April	Skr.	om Skydsgodtgjørelse for en Toldfunktionær	140
23	—	Kundgj.	ang. Toldafgifter fra 1ste April 1904	153
30	—	Cirk.	om Formularer efter Toldoplagslovens § 11	160
7	Mai	Lov	om Toldoplag	165
7	—	Ref.	om Ikrafttræden af Loven om Toldoplag	180
2	Juni	Ref.	om Toldtiden ved Arendals Toldsted	259
3	—	Skr.	om Kreditoplag i Byer ovenfor Kristiania	260
16	—	Cirk.	om Indrettelsen af et Toldsted i Sandnes, Stavanger	287
18	—	Skr.	om Forstaaelsen af Toldoplagsloven af 7de Mai 1904	288
16	Juli	Ref.	om Inddragninger af en Toldkontrollørpost m. v. i Larvik	330
24	Aug.	Skr.	om Udlevering af et Parti Brahma-Livselikfir	349
8	Septbr.	Skr.	om Udlevering af et Parti, mod hvilken der er nedlagt Protest	371
19	Oktbr.	Skr.	om Beregningen af Tolden af Brændevin udtaget fra Transitoplag	420
31	—	Skr.	om Afgiften af en udlækket Mængde Brændevin fra Transitlager	429
31	—	Skr.	om Beregningen af Tønden af Varer fra almindeligt Transitoplag	429
12	Decbr.	Skr.	om, at Loven af 7de Mai 1904 § 4, 2det Punktum ogsaa kan anvendes paa Varer, som skal bruges i et i Udlandet værende Skib	513

Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.

1903				
12	Decbr.	Skr.	om Columbias Tiltræden af den internationale Postpakkekonvention	1
1904				
31	Janr.	Skr.	om Perus Tilslutning til Genferkonventionen	27
6	Febr.	Cirk.	om, at der i Tschoutsun er oprettet en tysk Poststation	33
16	—		Tillægskonvention til Handelskonventionen mellem Norge og Spanien	39
16	—	Cirk.	om Forsendelse af Brevpost til Østasien, Korea o. s. v.	49
20	—	Ref.	om, at Amerikas Konsulat skal varetage Panamas Interesser i Norge	56
3	Mars	Skr.	om Postkonventionens Takster i Siam	79
11	—	Ref.	om Forandring i Distriktet for Generalkonsulatet i St. Petersburg	84
12	—	Skr.	om en i Udlandet død norsk Borgers Enke vedblivende anerkjendes som norsk Undersaat	84

1904			Side
15 Mars	Ref.	om den foreslaaede Grænselinje med Sverige	85
18 —	Cirk.	om Posttaksten for Siam	96
25 —	Ref.	om Tilfølgetagelse af Storthingsbeslutning om Udgifter til Diplomatiet m. v.	120
25 —	Ref.	om Do. til Konsulatvæsenet	120
28/11 03 — 30/4 04		Reglement for Telegrafkorrespondance affluttet i St. Petersburg	557
24 Mai	Cirk.	om Oprettelse af en tysk Poststation i Tsinanfu	247
30 —	Cirk.	om Konventionens Takster i Columbia	255
30 —	Skr.	om Opkrævning af Konsulatafgiften	256
4 Juni	Kundgj.	om, at Callao og Lima er smittede af Pest	260
20 —	Ref.	om Passeringsafgift i Tanger	293
20 —		Instruks til Armeens distriktskommanderende Chefer angaaende fremmede Krigsskibe	295
20 —	Skr.	om Kinas Tilslutning til Konventionen om Forbedring af saarede Militæres Pleie i Felt	297
25 —	Skr.	om Oprettelse af en tysk Postanstalt i Swaton (Kina)	297
30 —		Noter med Frankrige i Anledning af den nye Straffelovs Ikrafttræden	303
30 —		Noter med Østerrige i Anledning af Do	307
30 —	Skr.	om Siams Tiltræden til den internationale Hovedpostkonvention m. v.	311
23 Juni — 23 Juli	Skr.	om Danmarks og Sveriges Tilslutning til Konventionen af 9/9 86	333
30 Juli	Skr.	om Erythreas og Benadirs Tiltræden til Hovedpostkonventionen	337
5 Aug.	Skr.	om, at det tyske Rige har tiltraadt Konventionen om Udgivelse af Toldtariffer	339
8 —	Skr.	om, at de brittiske Kolonier Ny Syd Wales m. fl. har tiltraadt Verdenspostkonventionen	339
9 Aug. — 22 Septbr.		Instruks ang. Forholdet til fremmede Krigsskibe	340
11 Aug.	Skr.	hvorefter Barbados tiltræder Washingtonkonventionen	343
6 Septbr.	Skr.	om Panamas Tiltræden til Brysselerkonventionen af 1880	399
27 Aug. — 14 Septbr.		Pakkepostkonvention mellem Norge og De forenede Stater	373
8 Oktbr.	Ref.	om Opsigelse af Handelstraktaten med Belgien	409
14 —	Ref.	om Udvidelse af Distriktet til Konsulatet i Johannesburg	416
15 —	Skr.	om Panamas Tiltræden til Hovedpostkonventionen og dens Takster	417
27 —	Skr.	om Cubas Tilslutning til Unionen til Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret	427
5 Novbr.	Skr.	om nederlandsk Indiens Tiltræden til Overenskomst om Udveksling af Værdipakker m. v.	434

1904			Side
9 Novbr.		Voldgiftskonvention mellem Norge og Frankrig	435
9 —		Do. mellem Norge og det brittiske Rige	437
21 Novbr. / 15/28 Novbr.		Tillægsreglement til Postkonventionen med Rusland	463
3 Decbr.	Skr.	om Kinas Deponeren af Ratifikationerne ved Fredskonferancen i Haag	485
6 —	Skr.	om Hovedpostkonventionens Takster i Macao	490
6 April / 10 Decbr.		Noter om Tolkningen af Udleveringskonventionen med Spanien	492
12 Decbr.	Skr.	om Bermudas Tiltræden til Washingtonoverenskomsten	513
23 —	Cirk.	om Oprettelse af en fransk Postanstalt i Ningpo (Kina)	521
30 —	Skr.	om Indskrænkning i Panamas Tiltræden af Hovedpostkonventionen	549

Tyende.

1904			
24 Decbr.	Res.	om Regler og Takster for Fæstekontorer i Lillehammer	539

Veivæsen, Jernbaner, Skyds.

1904			
30 Jan.	Res.	om Benyttelse af Motorvogne i Romsdal, Nordre Trondhjem og Smaalenenes Amter	23
24 Febr.	Res.	om Bestemmelser til Beskyttelse af Broer i Finmarken	59
1 Mars	Res.	om Drift af en Jernbane i Orkedalen	77
1 —	Skr.	om hvormange Gange en Dyrlæge kan foretage Reiser for Miltbrand	78
4 —	Skr.	om Afgiftserlæggelse af en til Statsbanerne solgt Gaard	79
15 —	Skr.	om Udpantning kan anvendes for udført Veiarbeide	86
13 April	Skr.	om Skydsgodtgjørelse for en Toldfunktionær	140
21 —	Skr.	om Adgang til at lægge Vei over 8—9 Aars gamle Gravsteder	144
30 —	Res.	om Benyttelse af Motorvogne i Jarlsberg og Larviks Amt	160
26 Mai	Skr.	ang. en Gaardbruger under Konkurs undlader at møde til Veipligtarbeide	250
4 Juni	Res.	om Fribefodring m. v. paa Jernbanen	278
30 —	Res.	om Nedlægning af den gamle Hovedvei i Mo	302
16 Juli	Res.	om Benyttelse af Motorvogne i Nordre Bergenhus Amt	327
16 —	Res.	om Driftsreglement for Lierbanen	327
16 —	Res.	om Jernbanetransportreglement	328
16 —	Res.	om Takster og Fragtberegning for Lierbanen	328
16 —	Res.	om Sikkerhedsforanstaltninger paa Veie omkring Lierbanen	328
29 —	Res.	om Statuter for Valdresbanen	336
9 Aug.	Skr.	om Omkostninger ved en Skjønsforretning i Henhold til Veilovens § 23	339

1904				Side
11	Aug.	Skr.	om Præskriptionsfristens Beregning ved Skydsregninger	342
29	—	Res.	om Benyttelse af Motorvogne i Søndre Trondhjems Amt	353
29	—	Res.	om Statsbidrag til en tertiær Jernbane fra Grimstad til Mesel	353
29	—	Res.	om Ret til at anlægge og drive en Jernbane fra Grimstad til Rise	353
30	—	Skr.	om Omkostninger ved Takst i Henhold til Veilovens § 24	354
5	Septbr.	Skr.	om et Sogn kan overtage Udgifterne til Gjærdehold og Grund til et Hovedanlæg	369
17	—	Res.	om Takster for Befordring af Tropper m. v. paa Jernbanerne	387
24	—	Res.	om Forandring i Bestemmelserne ang. Tilsynskommissionen ved Driftsbanerne	399
10	Oktbr.	Res.	om Takster og Regler for Fragtberegning ved Statsbanerne i 5te Distrikt m. v.	412
13	—	Skr.	om „let ildfængelige Ting" (Jernbaneloven 7/6 54 § 3 b) m. v.	415
14	—	Skr.	om en Lensmands Skydsgodtgjørelse for at „opmaale Puksten"	416
27	—	Res.	om Tillægsbestemmelse til Loven for „Norges Jernbanefunktionærers gjensidige Brandkasse"	427
12	Decbr.	Res.	om Forandring i Forskrifterne om Gadeoparbeidelse i Trondhjem	500
12	—	Res.	om Forandring i Politivedtægterne for Fredrikshald angaaende Motorvogne	502
31	—	Rundskr.	om en Lærers Ret til Skydsgodtgjørelse for Reiser til forskjellige Skolekredse	550

Ægteskab, Forældre og Børn.

1904				
7	Jan.	Res.	om Forbud mod Salg af Tobak til Børn m. v. i Vaagan	3
16	Mars	Res.	om Do. i Ibbestad	87
25	—	Res.	om Formular for Ægteskab for „Kristi Menighed i Vestre Fredriksstad"	117
25	—	Res.	om Plan for Lillegaardens Barnehjem	118
23	April	Res.	om Plan for Rostads Do.	153
16	Mai	Res.	om Salg af Tobak til Børn i Flekkefjord	183
16	—	Res.	om Plan for Askviknes Barnehjem	183
30	Septbr.	Skr.	om Retsvirkning af et af uægte Børns Forældre sluttet Forlig	405
18	Oktbr.	Rundskr.	om Giftemaals Tilladelse for Officerer	419
1	Decbr.	Rundskr.	om Do. for Officerer	481
3	—	Res.	om Plan for Kragerø Barnehjem	481

Rettelser.

Side 89 og 90 skal Litr. a. b. c. forandres til b. c. d. og efter I. indskydes:
a. . . . . .

„ 152, 22de Linje fra neden staar at istedetfor af.
„ „ , 14de — — „ „Morgerøtangen“ og „Valø“ istedetfor „Mogerø-tangen“ og „Vallø“.
„ „ , 11te — — „ dertil; istedetfor dertil.
„ „ , 8de — — „ „Agdenæs“ istedetfor „Agdenes“.
„ 165, 2den — fra oven: Den „Kongl. Anordning“ skulde været indtagen som en Note til „Rundskrivelsen“.
„ 259, staar 3 Kongl. Resol. daterede **2** Juni istedetfor **30** Juni.
„ 295, „ 23de Linje fra neden „**Parolbefaling**“ istedetfor „**Instruks**“.
„ 342, „ 19de — — „**med**“ istedetfor „**mod**“, hvorhos Skrivelsens Datum skal være **11 Juli** og ikke **11 August**.

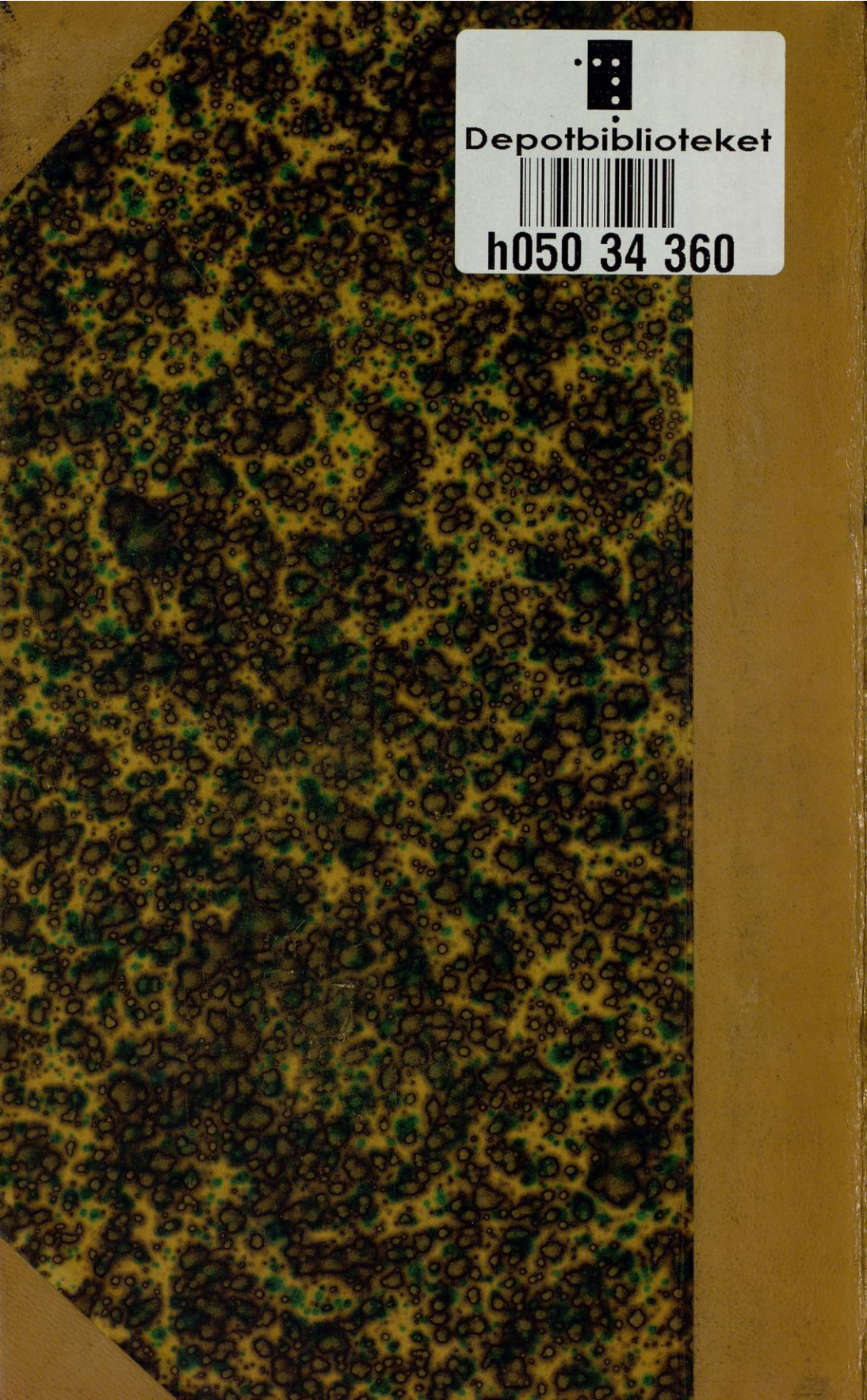
Depotbiblioteket
h050 34 360

Norsk Lovtidende

1904